

بۆكان لى مىژوودا

«كۆمەلەي ۴۸۱ وتار»

(بەرگى يەكەم)

بۆكان لى مىژوودا

«كۆمەلەي ۴۸۱ وتار»

ئەنۋەر سولتانى

بىنكەي رۆشنگەرى

كتىب: بۇكان لە ميژوودا (كۆمهلهى ۴۸۱ وتار) بەرگى يەكەم
نووسەر: ئەنوەر سولتانی
دیزاین و پروبەرگ: چیمەن ئیلخانی زاده
بلاوکه رەوہ: بىنکەى رۆشنگەرى، ئالمان
نۆرەى چاپ: يەكەم، ۲۰۲۱
نىگارەکانى پروبەرگ لە کاشىيەکانى ئىزىرتوو وەرگىراون

مافى لە چاپ دانەوہى بۇ نووسەر پارىزراوہ

بۆ يادى رېبەرانى راپەرېنى دژە فېئودالېي سالى
۱۹۵۳ى بۆكان و دەوروبەرى، نەمران:

حاجى قاسم كەرىمى
عەبدوللا ئېرانى
رەئوف مەلا خەسەن
عەلى مېرەبەگ
سەيد كاكە
عومەرخانى بابامېرى
مام فەتھوللاي ئالبلاغ

پېرست

- سەرەتا ۲۱
- سپاس و پېزانين ۲۷
- بەشى يەكەم: بۆكان. ناسنامە، ميژوو، رووداو ۲۹
- ناوی بۆكان ۳۱
- چەند تېيىننېك لەسەر ناوی شاری بۆكان ۳۲
- وشەى بۆكان و بۆچوونە جياجياكان ۴۷
- چەند سەرچاوەى كۆنى فارسی سەبارەت بە ناوی بۆكان ۴۸
- ناوی ميژوویی كانی و مووچە و مەزراكانى ناوچە ۵۳
- ناوی تايبەت و نااسايى ۵۷
- زانبارى گشتى سەبارەت بە شاری بۆكان ۵۹
- ئىنسىكلوپىدياى ئىسلام ۶۱
- بۆكان بە قەلەمى دوكتۆر ئەمىرى حەسەن پوور ۶۲
- شىكارى ئامارى دانىشتوانى ناوچەى بۆكان ۶۷
- ميژووی دېرىن ۷۱
- بۆكان، شوينەوارىكى ميترايى و يادگارىكى ماخوای ئاناھيتا ۷۳
- شارەكانى ئىران لە سەردەمى پارتىيەكان و ساسانيەكاندا ۱۲۳
- بۆكان لە ھەندىك سەرچاوەى بيانىدا ۱۲۴
- ھەلكەوتى ميژوویی بۆكان ۱۲۶
- شارستانىيەتى ماننايى ۱۲۷
- مانناكان لە ئىنسىكلوپىدياى برىتانىكادا ۱۲۹
- شارستانىيەتى زاموا/ زاموئا (زاموای نيوخویى) ۱۳۰
- مۆنيومېنتى ئىزىرتوو ۱۳۲
- بەردەنووسىكى بزبووى سەر چياي تەرەغە ۱۳۳
- بەردەنووسىكى ھەزارەى يەكەمى پيش زايين لە «قەلايچى»ى بۆكان ۱۵۵
- پىرەقەلا و گردى كەوناراي نيوشارى بۆكان ۱۷۳
- پارسوا ۱۷۹
- بەردەنووسى بەغستان (بېستون) ۱۸۲
- سەردەمى بىخەبەرى ۱۸۴
- ئەشكەوتى سەھۆلان ۱۸۵
- ئاورگەى شىز و تەختى سولەيمان ۱۸۶
- تەختى سولەيمان يان «گەنزەك» و «نازەرگوشەسب»ى ميژوویی ۱۸۷
- گۆرستانى مەلا جامى ۱۹۴
- سالى شىخى ۱۹۶
- بۆكان لە ميژوونامەى شارەكانى دەوروبەرىدا ۱۹۹
- ناوی شار و گوندەكانى ئىران ۲۰۱

- ۲۰۲..... پوانینیک به ئازەربایجانی پوژاوادا
 ۲۰۳..... ساوج بولاق
 ۲۰۴..... جوغرافیا و میژووی بانەى کوردستان.....
 ۲۰۶..... سەردەشت لە رێبازی شوێشدا.....
 ۲۰۸..... میانداو، تیکاب و ساین قەلا.....
 ۲۰۹..... مەراغە (افرازەرود)
 ۲۱۱..... گەرەکی سورخایی تەوریز و مقبرةالشعرا.....
 ۲۱۳..... ناوچە جوغرافیەکان.....
 ۲۱۵..... لیکۆلنەوہ لە دۆخی سروشتی، ئابووری و مرۆقی کوردستان لە نمونەى...
 ۲۱۸..... جوغرافیای سروشتی کوردستانی موکریان بە پینداگری لەسەر...
 ۲۱۹..... جوغرافیای گشتی ئوستانی کوردستان.....
 ۲۲۰..... جوغرافیای میژووی کوردستان.....
 ۲۲۱..... فەرھەنگی جوغرافیایی ئێران.....
 ۲۲۲..... نەخشەى موکریان
 ۲۲۶..... نەخشەى ورمی (ارومیە).....
 ۲۳۱..... بۆکان و کوردستان لە بەلگەنامەکاندا.....
 ۲۳۳..... بەلگەنامەى وەزارەتى دەرەوہى ولاتان.....
 ۲۳۶..... بەلگەنامە نەینییەکانى حوکمەتى بەریتانیا.....
 ۲۳۹..... بەلگەنامەکانى وەزارەتى دەرەوہى بریتانیا.....
 ۲۴۱..... بەلگەنامەکانى یەکیبەتیی سۆقیەت.....
 ۲۴۴..... بەلگەنامەکانى ئێران و عوسمانی.....
 ۲۴۶..... بەلگەنامە سیاسییەکانى بۆکان چییان لێهات؟
 ۲۶۰..... سەردەشت لە ئاوینەى بەلگەنامە میژووی یەکاندا.....
 ۲۶۳..... ساوجبلاغى موکرى (مەهاباد).....
 ۲۶۵..... دادگای پێشەوا و ھاوڕینیانى.....
 ۲۶۷..... بۆکان لە سەدەى بیستەمدا.....
 ۲۷۳..... کۆبوونەوہى مامۆستایان و شارەزایانى پەرەردەى شارەکانى کوردستان...
 ۲۸۹..... پووداوە میژووی یەکان.....
 ۲۹۱..... رووداوەکانى بۆکان
 ۲۹۳..... سەردار عەزیزخان.....
 ۲۹۵..... عەزیزخان و بابییەکان.....
 ۲۹۹..... عەزیزخانى سەردار و قرەالعین.....
 ۳۰۲..... ئەشکەنجە لە ژێرخانى مالى عەزیزخانى سەردار.....
 ۳۰۶..... نامەى سەردارى موکرى.....
 ۳۰۹..... وینەبەکی میژووی و چەند روون کردنەوہبەک.....
 ۳۱۸..... کوردستان لە رێبازی میژوودا بەگوێرەى گیرانەوہى بەلگەنامەکان
 ۳۲۰..... کتیبى سەوز

- ۳۲۳.....كوردستان له ساله كانى شه پى يه كه مى جيهانى دا.....
 ۳۲۵.....ميژووى هاوچه رخی كورد.....
 ۳۳۰.....شور شه كانى كورد.....
 ۳۳۲.....رؤژميرى ميژووى ئيران (به رگى ۱).....
 ۳۳۵.....رؤژميرى ميژووى ئيران (به رگى ۲).....
 ۳۳۷.....شه پى دووه مى جيهانى و كۆمارى كوردستان.....
 ۳۴۲.....سه فه رى دووه مى رتيه رانى كورد بؤ باكو.....
 ۳۴۵.....ده وله تى جه مهورى كوردستان.....
 ۳۴۸.....حكومه تى كوردستان.....
 ۳۵۴.....كۆمارى كوردستان.....
 ۳۵۷.....هه لكرانى ئالاي موقه دده سى كوردستان له بؤكان.....
 ۳۵۹.....راپه رينى ئەفسه رانى [پاريزگاي] خوراسان.....
 ۳۶۰.....راپه رينى ئەفسه رانى خوراسان و هه ماسه ي خارك.....
 ۳۶۱.....بيروه ريبه كانى مورته زا زه ربه خت.....
 ۳۶۲.....له مه هابادى خويناو بيه وه تا ليواره كانى ئاراس.....
 ۳۶۳.....رينكه وتى ئيعدامى شه هيدانى بؤكان و سه قز.....
 ۳۷۷.....راپه رينى سالى ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۷.....
 ۳۷۸.....راپه رينى سالى ۱۳۳۲ خه لگى بؤكان و گونده كانى...
 ۳۸۸.....روداو هه كانى سالى ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ هـ / ۱۹۵۲ - ۱۹۵۳ ي زابىنى بؤكان...
 ۴۱۲.....ناوى راپه ريوه كانى سالى ۱۳۳۲ ي شارى بؤكان.....
 ۴۲۴.....روداو هه كانى بؤكان له رۆمانى «تاقه دار» دا.....
 ۴۲۷.....ئيسلاحاتى ئه رزى له بؤكان.....
 ۴۳۳.....شه پى نه ورؤزى خويناو بى شارى سنه.....
 ۴۳۵.....كوشتارى ناوچه ي چۆمى مه جيخان.....
 ۴۳۷.....بؤكان و ريكخراوه سياسىيه كان.....
 ۴۳۹.....ريكخراوه كانى مافى مرؤف.....
 ۴۴۲.....ريكخراوه و حيزبه سياسىيه كان.....
 ۴۴۶.....حيزبى ئازادى كوردستان.....
 ۴۵۰.....كۆمه له ي «ژ. ك» له بؤكان.....
 ۴۶۲.....كۆمه له ي ژ. ك تا كۆمار.....
 ۴۶۷.....وتوويز.....
 ۴۶۹.....وتوويزى رادىوبى له گه ل مامؤستا برايمى ئەفخه مى.....
 ۴۷۲.....وتوويزى خالد محه ممه دزاده له گه ل مامؤستا سه يد جه لاله دىنى حوسىنى.....
 ۴۷۳.....هۆزه كورده كان.....
 ۴۷۵.....ميرنشيينه كانى كوردستانى رۆژه هلات.....
 ۴۷۷.....باو و باپيرى تايغه ي دىيوكرى.....
 ۴۷۹.....هۆزى فه يزوللا به گى.....

۴۸۰.....	بنه‌ماله‌ی عه‌بدورپرهمان‌به‌گی موکری
۴۸۲.....	عیلی بارزان
۴۸۴.....	میژووی ھۆزی بلباس
۴۸۷.....	به‌شی دووهه‌م: چاند و هونه‌ر
۴۸۹.....	چاند و هونه‌ر.....
۴۹۱.....	شویننه‌ فەرہه‌نگییه‌کان.....
۴۹۳.....	خانوبه‌ره‌ میژوویی‌یه‌کان
۴۹۶.....	بنکه‌ی فەرہه‌نگییه‌ حه‌مامیان
۴۹۸.....	«سینه‌ما سه‌عدی»ی بۆکان
۵۰۴.....	جاریکی دیکه‌ سینه‌ما «سه‌عدی»ی بۆکان
۵۱۷.....	شیع‌ر، ش‌رۆقه‌ی شیع‌ر و ژیاننامه‌ی شاعیران
۵۱۹.....	ده‌سنووسی نووسراو له‌ بۆکان
۵۲۱.....	کیشی شیع‌ری هه‌ندیک شاعیری بۆکانی
۵۲۳.....	شیع‌ریکی فارسیی شیع‌ربابا
۵۲۹.....	شیع‌ریکی زیوهر بۆ ناودارانی ناوچه‌ی بۆکان.....
۵۳۳.....	وه‌لامی شیع‌ی زه‌نبیل (شای‌ه‌کیم) به‌ شیع‌ره‌که‌ی عه‌بدو‌ل‌ل‌به‌گی زیوهر.....
۵۳۷.....	شیع‌ری گه‌نجالی‌به‌گ
۵۴۱.....	شیع‌ری حاجی سه‌لیم‌خان (حاجی سه‌رتیپ) له‌ وه‌لامی شیع‌ریکی شیع‌ ره‌زای
۵۴۶.....	شیع‌ره‌کانی عه‌لی گه‌لاویژ
۵۴۸.....	بیری رابردوو
۵۴۹.....	ده‌نگی هه‌رمان
۵۵۱.....	بۆکان له‌ کتیبی شیع‌ر و میژووی ئه‌ده‌بی کوردی‌دا.....
۵۵۳.....	ئه‌لبوومی که‌شکۆل
۵۵۷.....	بۆکان له‌ ده‌سنووسه‌ کوردییه‌کانی به‌رلین‌دا
۵۶۲.....	ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان
۵۶۵.....	میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، مامۆستا عه‌لا‌ئه‌ددین سه‌جادی
۵۶۷.....	رشته‌ی مرواری، مامۆستا عه‌لا‌ئه‌ددین سه‌جادی
۵۷۱.....	میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، دوکتور مارف خه‌زنه‌دار
۵۷۴.....	میژووی ویژهی کوردی، مامۆستا سدیق بۆره‌که‌یی (صفی‌زاده).....
۵۷۶.....	ته‌لای ده‌سته‌وشار.....
۵۷۹.....	چه‌ند میژووی دیکه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی
۵۸۱.....	دیوانی سه‌یفولقوزات
۵۸۳.....	کاروانی خه‌یال
۵۸۵.....	دیوانی ئاوات
۵۸۸.....	دیوانی حه‌قیقی
۵۹۰.....	کۆلکه‌زێڕینه‌ی حه‌قیقی
۵۹۱.....	کتیبی شیع‌ر و په‌خشانی سواره

۵۹۵	تاپۆ و بوومه لیل
۵۹۸	سوارهی ئیلخانی زاده و هه ندیک لایه نی که متر باس کراوی ژیان و کاره کانی
۶۰۴	شوینه واری نادیارى سواره
۶۰۹	چه پیکک له گۆل
۶۱۱	«سرود پرستو» ی وه فا
۶۱۳	شیتعر و به ره لهستی و راچه نین له کوردستانی ئیران دا
۶۲۰	نه مری له ئە ده بدا
۶۲۱	سه یفولقوزاتی قازی
۶۲۳	مامۆستا هه ژار (بۆ کوردستان)
۶۲۵	جاریکی دیکه ش مامۆستا هه ژار و بۆکان
۶۳۲	وتاری هه ژار موکریانی
۶۳۳	مامۆستا خالد حیسامی (هیدی) و ئاوینه شکاو
۶۳۶	چیشتی مجیوری عه لی خانی به گزاده
۶۳۸	محهمه دسه دیق مه حموودی
۶۴۱	مۆسیقا
۶۴۳	میژووی مؤسیقای کوردی
۶۴۵	مۆسیقای فۆلکلۆری کوردی له رۆژاواى ئیرانه وه
۶۴۷	حه سه ن زیره ک، روانینیک له ده روونه وه
۶۵۹	حه سه ن زیره ک (گه وه ری)
۶۶۰	نالە شکینه، سه رجه می گۆرانییه کانی حه سه ن زیره ک
۶۶۴	حه سه ن زیره ک له روانگه ی هونه رمه ند و مؤسیقار و نووسه رانی کورده وه
۶۶۶	«له دلمايه» ی مامۆستا ره شید فه یز نژاد
۶۶۹	مامۆستا قادر عه بدوللازاده (قاله مه ره)
۶۷۲	کۆمه له ی ۴۴ وتار سه باره ت به هونه رمه ندی مه زنی کورد قاله مه ره
۶۷۳	ئیبراهیم فه تاحی
۶۸۱	وینه کیش، په یکه رساز
۶۸۳	خاتوو زین هونه رمه ندی هه لکه وتووی گوندى بۆگه به سی
۶۸۵	مامۆستا عوسمان ره حمان زاده
۶۸۸	کاریکاتور له بۆکان
۶۹۰	هونه رمه ندی شیوه کار مسته فا شیرزاد
۶۹۱	هونه رمه ند ریبین حه یده ری
۶۹۷	چاپه مه نی ده وره یی
۶۹۹	بیبلیوگرافیای رۆژنامه گه ری کوردی له رۆژه لاتى کوردستان و ده ره وه ی دا
۷۰۲	رۆژنامه وانى کوردی
۷۰۳	گۆفاری نیشتمان
۷۰۵	جاریکی دیکه ش گۆفاری نیشتمان
۷۰۹	رۆژنامه ی کوردستان (۱۹۴۶)

۷۱۵.....	گوڤاری کوردستان
۷۱۹.....	سی گوڤاری سهردهمی کوماری کوردستان
۷۲۰.....	گوڤاری هه لاله
۷۲۲.....	ديسان گوڤاری هه لاله
۷۲۳.....	گروگالی مندالانی کورد
۷۲۵.....	رؤژنامهی کوردستان، چاپی تاران
۷۲۹.....	رؤژنامهی کوهستان (چاپی تازه ۱/۲)
۷۳۴.....	رؤژنامهی کوهستان (چاپی تازه ۲/۲)
۷۳۹.....	کتیب: کوردی، فارسی، زمانهکانی دیکه
۷۴۱.....	کتیبی کوردی
۷۴۴.....	دوو کتیبی سه رچاوه
۷۴۵.....	فه رههنگی کتیب و چاپه مهنی دهورهیی کوردستان
۷۴۹.....	«قاموس الاعلام»ی شه مسه ددینی سامی
۷۵۱.....	کتیبی بوژاندنه وهی میژووی زانایانی کورد
۷۶۲.....	کۆزانی فه رههنگی زمانی کوردی
۷۶۳.....	کوردستانی موکری، حوزنی موکریانی
۷۶۴.....	هه لکه وتی دیریکی له کوردستان
۷۶۶.....	افتتاح ناصری
۷۶۸.....	میژووی گهلی کورد له رۆژه لاتی کوردستان
۷۷۲.....	کورد و عه جه م
۷۷۴.....	سینیه ری ئازادی
۷۷۶.....	چه پ له رۆژه لاتی کوردستان
۷۷۸.....	کتیبیکی ئەلیکترۆنیی جووتیار حاجی توفیق
۷۸۳.....	کتیبی فارسی
۷۸۴.....	زانستنامهی گه وهی ئیسلامی
۷۸۵.....	زانستنامهی جیهانی ئیسلام
۷۸۶.....	شهره فنامهی بدلیسی
۷۸۷.....	کوردانی ئیران
۷۸۸.....	یه کگرتوویی قهومی کورد و ماد
۷۸۹.....	نادرشای ئەفشار له ناوچهی بۆکان
۷۹۰.....	میژووی فه رههنگ و ئەدبی موکریان، بۆکان
۷۹۱.....	میژووی فه رههنگ و ئەدبی موکریان مه هاباد، سهردهشت و شنۆ
۷۹۲.....	روانینیک به میژووی مه هابادا
۷۹۴.....	میژوو و فه رههنگی سه قز
۷۹۵.....	بژی مه شرووته، بمینی قانون!
۸۰۰.....	ترسی سه قز
۸۰۴.....	میژوو و جوغرافیای دارولسه لته نهی ته وریز
۸۰۵.....	وینه ی میژوویی سهردهمی قاجار

- ۸۰۶..... دوو کتیب
 ۸۰۸..... کتیبی چریکه فیدائییهکانی خه‌لکی ئیران
 ۸۱۴..... ژياننامه‌ی که‌سایه‌تییهکانی ئیران
 ۸۱۶..... ژه‌نه‌رال‌ه‌سه‌ن ئه‌رفه‌ع و کورد
 ۸۱۹..... ژياننامه‌ی مام جه‌لال تاله‌بانی
 ۸۲۴..... کتیبی کورد و کوردستان
 ۸۳۱..... ئی‌عترافات‌ی حوسین برووجیردی
 ۸۳۲..... بۆکان له پیره‌وی میژوودا
 ۸۳۳..... بوکان در گذر تاریخ
 ۸۴۰..... کتیب به زمانانی دیکه
 ۸۴۳..... فتوح سوادالعراق
 ۸۴۴..... مینۆرسکی له بۆکان
 ۸۴۶..... ناوی موغولی «شوین» له کوردستانی موکریان
 ۸۴۸..... له‌شکرکیشانی رۆم و بیزانس بۆ سه‌ر ئاترۆپاتین
 ۸۴۹..... بنچینه‌کانی کورد
 ۸۵۰..... قاسیلی نیکیتین و کورد
 ۸۵۲..... ئیران و بیزانس له سه‌ده‌کانی شه‌شه‌م و چه‌وته‌می زایینی دا
 ۸۵۷..... کوردستان میشنیری
 ۸۶۱..... کورد و کوردستان به‌قه‌له‌می دریک کینان
 ۸۶۳..... ئیرانی ئه‌مرۆ ۱۹۰۶ - ۱۹۰۷، ئیران و میژوؤپوتامیا
 ۸۶۴..... کوردستان له سییه‌ری میژوودا
 ۸۶۵..... میژووی ماد، نووسینی دیاکۆتۆف
 ۸۶۶..... پاشایه‌تی ماد، ئیقراره‌لییف
 ۸۸۳..... وینه‌ی دوایین یاری
 ۸۸۵..... راولینسۆن
 ۸۸۶..... جووله‌که‌ی بۆکان
 ۸۸۸..... ئیتالیا‌یی‌یه‌کان له کوردستان
 ۸۸۹..... میژووی کوردستان
 ۸۹۱..... شوڤشی نه‌ته‌وايه‌تی کورد
 ۸۹۴..... کریس کۆچیرا و ناسیۆنالیزی کورد
 ۸۹۷..... جاناناتان راندل و کۆماری کوردستان
 ۹۰۳..... به‌شی سییه‌م: که‌سایه‌تییه‌کان
 ۹۰۵..... پینشه‌کی
 ۹۱۱..... که‌سایه‌تییه‌ فه‌ره‌ه‌نگی، سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی و...
 ۹۱۳..... فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌دیپ و نووسه‌رانی کورد
 ۹۱۶..... ئافه‌رته‌ ناوداره‌کانی کورد
 ۹۱۷..... ناودارانی کورد و کوردستان

- ۹۱۹.....میژووی ناودارانی کورد
 ۹۲۲.....زانایانی کورد
 ۹۲۳.....بلیمه تانی کورد
 ۹۲۵.....گولزاری شاعیرانی کوردستان
 ۹۲۷.....چیرۆکنووسانی بۆکان
 ۹۲۹.....چیرۆکی کوردی له رۆژهلای کوردستان
 ۹۳۳.....ناوی به شیک له نووسهران، ئەدیبان و هونهرمندان بۆکان
 ۹۴۰.....تیکۆشهرانی سیاسی خه لکی بۆکان و ناچه که
 ۹۴۳.....ناوداران و هونه رانی نازهریاجانی پۆژاوا
 ۹۴۴.....ئه حمه دی کوری موکریانی
 ۹۴۵.....میسباحوودیوانی ئەدهب
 ۹۴۶.....میسباح و سالارسه عید
 ۹۴۹.....میژووی کۆچی دوا یی میسباحوودیوانی ئەدهب
 ۹۵۱.....حاجی بابه شیخ
 ۹۵۳.....دیسان سه بارهت به حاجی بابه شیخ
 ۹۵۴.....دیسان سه بارهت به حاجی بابه شیخ
 ۹۵۶.....شیخ رهزا و شیخانی تاله بان بۆکانین
 ۹۵۸.....حورنی و گیوی موکریانی
 ۹۶۰.....میسری خانم
 ۹۶۱.....سه عیدی هوما یون و پیتشه وا
 ۹۶۴.....ژیان و تیکۆشانی سیاسی ئەحمه د توفیق
 ۹۷۰.....حه مه ره شیدخانی بانه
 ۹۷۱.....مامۆستا سهید سه لام عه زیزی
 ۹۷۴.....مامۆستا هیمن (هه واری خالی)
 ۹۷۷.....مامۆستا هسه ن قزلجی (ژیان و به ره مه کانی)
 ۹۷۸.....حه سه نی قزلجی (پیکه نینی گه دا)
 ۹۸۰.....شیخ شه مسه دینی بورهان
 ۹۸۱.....مه لا عصام الدین شه فیعی
 ۹۸۴.....میرزا عه لی سه میمی (خیرویژ)
 ۹۸۷.....ژیاننامه ی نه مر عه لی گه لاویژ
 ۹۹۰.....مه لا ئەمه دی عوسمانی (کاک)
 ۹۹۲.....شیعریکی نه مر مه لا ئەمه دی عوسمانی (کاک)
 ۹۹۸.....مه لا بابه وهیسی
 ۱۰۰۰.....میرزا ئەسه دوللا غوه لامه لی
 ۱۰۱۱.....مه لا هادی ئەفخه مزاده
 ۱۰۱۳.....حه مه مه دسه دیق مه حمودی
 ۱۰۱۵.....یادی کاک ئەنوه ر ئیران زاده به خیر بی!
 ۱۰۱۷.....ئه م که سایه تیانه ی بۆکانم چۆن دیون؟

- ۱ - ۳. قازی کاکهحه‌مه‌ی بۆکان، سه‌یزاده‌ی گه‌وره و مه‌لا سه‌دیقی قزلجی ۱۰۱۷
۴. مامۆستا سه‌سه‌نی قزلجی ۱۰۲۰
۵. مامۆستا مه‌لا هادی ئه‌فخه‌مزاده و یه‌که‌م بانگ‌کرانم بۆ ساواک ۱۰۲۳
- ۶، ۷، ۸. مامۆستا شیخ سه‌سه‌نی کازمی، سه‌ید عه‌بدوڵلا کازمی و سه‌یزاده ... ۱۰۲۶
۹. حاجی مه‌هدی شه‌بیانی ۱۰۳۰
۱۰. مامۆستا محهمه‌دی نووری ۱۰۳۲
- ۱۱ - ۱۲. نه‌مران حاجی قاسم که‌ریمی و میرزا حسینی برای ۱۰۳۵
۱۳. کاک سواره‌ی ئیلخانی‌زاده ۱۰۳۹
۱۴. کاک محهمه‌دی ئیلخانی‌زاده (کاوه) ۱۰۴۳
۱۵. کاک محهمه‌د ئه‌شعهری ۱۰۴۵
- ۱۶ - ۱۷. به‌رێزان عه‌بدوڵلا و ئه‌حمه‌د سامبه‌گی ۱۰۵۰
- ۱۸ - ۱۹. به‌رێزان عه‌بدوڵلا و عه‌لی شه‌ره‌فکه‌ندی ۱۰۵۴
۲۰. نه‌مر حسین فاتحی ۱۰۵۷
۲۱. نه‌مر حسین مه‌جیدی ۱۰۵۹
- ۲۲ - ۲۳. نه‌مران هه‌مزاغای حه‌میدی و رابیع‌خانمی هاوسهری ۱۰۶۰
۲۴. میرزا حسین غولامعه‌لی و کورپه‌کانی ۱۰۶۵
۲۵. عه‌باس ئاغای بیهداری ۱۰۶۷
۲۶. مامۆستا گوران ۱۰۶۹
۲۷. کاک برایم فه‌رشی ۱۰۷۲
۲۸. کاک نادر فه‌تحی (شوانه) ۱۰۷۵
۲۹. کاک کامران ئه‌مین‌ئاوه ۱۰۸۴
۳۰. خاتوو نیگار عینایه‌تی، که‌سایه‌تییه‌کی کورد له ئوروپا ۱۰۹۳
۳۱. هونه‌رمه‌ندی کورد کاک سوله‌یمان فه‌رشی ۱۰۹۵
۳۲. وتاره‌ به‌نرخه‌کانی مامۆستا جه‌غه‌ر قزلجی ۱۰۹۸
۳۳. مامۆستا ره‌حمانی محهمه‌دیان (۱۳۲۲ - ۱۳۹۵) ۱۱۰۱
- بیره‌وه‌رییه‌کان ۱۱۲۱
- بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌ردار موقته‌دیری سه‌نجاوی ۱۱۲۳
- ئه‌مانوڵلاخان (حاج عزالمالک)ی ئه‌رده‌لان ۱۱۳۳
- بیره‌وه‌رییه‌کانی میرزا که‌ریم به‌ه‌رام‌به‌گی ۱۱۳۷
- بیره‌وه‌رییه‌کانی عه‌بدوڵلاخان ناهید (ئیفتخار) ۱۱۳۹
- میژوولکه‌ی بنه‌ماله‌ی قازی ۱۱۴۰
- ولاتی من، بیره‌وه‌رییه‌کانی حاجی عه‌بدوڵلای قازی ۱۱۴۲
- چیشتی مجیور ۱۱۴۳
- ئاله‌کۆک، بیره‌وه‌رییه‌کانی غه‌نی بلووریان ۱۱۴۴
- سه‌ده‌ی کاره‌سات ۱۱۴۵
- بیره‌وه‌رییه‌کانی که‌ریمی حیسامی ۱۱۴۶
- داکوکی له دوو پوخساری هه‌لکه‌وته‌ی بزووته‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کورد ۱۱۴۸
- بیره‌وه‌رییه‌کانی دوکتۆر هاشم شیرازی ۱۱۵۰

- ۱۱۵۳.....بیره‌وهری و شیعره‌کانی محهمه‌د نووری
 ۱۱۵۴.....بیره‌وهرییه‌کانی محهمه‌د شاپه‌سندی
 ۱۱۵۶.....بیره‌وهرییه‌کانی ئەمیری قازی
 ۱۱۶۰.....بیره‌وهرییه‌کانی مه‌لا محهمه‌دی خزری
 ۱۱۶۴.....بیره‌وهرییه‌کانی سه‌عید کویتسانی
 ۱۱۶۸.....بیره‌وهرییه‌کانی نەمر میرزا حەمەرەئووفی خەیات (رەئووفی مه‌لا حەسەن)
 ۱۱۷۲.....بیره‌وهرییه‌کانی ناسر حیسامی
 ۱۱۷۳.....بیره‌وهرییه‌کی کاک خالیدی سه‌یادەت
 ۱۱۹۱.....بیره‌وهری پیشمەرگه‌ی کورد، عوسمان ئۆباری
 ۱۱۹۹.....مامۆستا حەسەنی قزڵجی، بیره‌وهری حەسەن ماوهرانی، هاوکاریکی حیزبی
 ۱۲۲۱.....بیره‌وهرییه‌کانی ئەمین‌لەشکر
 ۱۲۲۳.....بیره‌وهرییه‌کانی ئارچیبالد پروزفیلت
 ۱۲۲۴.....بیره‌وهرییه‌کانی سەرتیپ عەلی‌ئەکبەر درەخشانی
 ۱۲۳۰.....بیره‌وهرییه‌کانی قەسابی لورستان
 ۱۲۳۸.....بیره‌وهرییه‌کانی سپه‌ه‌بود رەزم‌ئارا
 ۱۲۴۲.....بیره‌وهرییه‌کانی چەند کەسایه‌تی سەرده‌می پەهلە‌وییه‌کان (۱۹۰۱-۱۹۷۹)
 ۱۲۵۷.....یادداشته‌کانی ئەسەدوللا عەلەم
 ۱۲۶۸.....بیره‌وهرییه‌کانی سەرتیپ هاشمی
 ۱۲۷۲.....بیره‌وهرییه‌کانی لاهروودی و سنی نامە‌ی پیشه‌وا
 ۱۲۸۳.....بیره‌وهرییه‌کانی حەمزە فەرەه‌تی
 ۱۲۸۵.....چەند بیره‌وهرییه‌کی خۆم
 ۱۲۸۵.....دەبیرستانی کەشاوهرزی له‌ بۆکان
 ۱۲۸۹.....وهرزش له‌ بۆکان
 ۱۲۹۶.....قوتابخانه‌ی گوندی باغ‌لوجه
 ۱۳۰۴.....چەته‌ی سەر گوندی بوغده‌کەندی
 ۱۳۱۲.....دوورخرانه‌وه‌ی من له‌گەڵ مامۆستایانی بۆکان و موکریان
 ۱۳۴۴.....بیره‌وهرییه‌کانم له‌ زیندانی شادا
 ۱۴۰۸.....هەلبژاردنه‌کانی سەرته‌ای شۆرشێ ۱۳۵۷ / ۱۹۷۹ی ئێران له‌ ناوچه‌ی بۆکان
 ۱۴۱۵.....دەسته‌ی نوینه‌راتیی گەلی کورد
 ۱۴۴۵.....گیان‌به‌خت‌کردوان
 ۱۴۴۷.....پیشه‌کی
 ۱۴۴۸.....چۆنیه‌تی گیان‌به‌خت‌کردنی نەمر دوکتور قاسملوو
 ۱۴۴۹.....هەندیک زانیاری سه‌باره‌ت به‌ گیران و گیان به‌خت‌کردنی مامۆستایان
 ۱۴۵۳.....گیان‌به‌خت‌کردوانی حیزبی دیموکرات له‌ بۆکان
 ۱۴۵۶.....نامیلکه‌ی گیان‌به‌خت‌کردوانی کوردستان
 ۱۴۵۹.....کتیبی ئەستیزه‌گه‌شه‌کانی پێی خەبات
 ۱۴۶۴.....ئەفسه‌رانی کورد و هەلوێستیان له‌ جه‌نگه‌ی هیرشی هەمه‌لایه‌نه‌ی
 ۱۴۶۶.....شه‌هیدانی ریکخراوی فیدائییانی خەلق (پاشان ئەکسه‌رییه‌ت) له‌ بۆکان

۱۵۳۹	پیش‌په‌وانی کاروکاسبی له بۆکان.....
۱۵۴۱	پیشه‌کی
۱۵۴۳	۱. ئاش و ئاشه‌وانی
۱۵۴۴	۲. دارتاشی
۱۵۴۷	۳. ئاسنگه‌ری
۱۵۴۸	۴. تهنه‌که‌سازی
۱۵۴۸	۵. هه‌مامچییه‌تی
۱۵۵۰	۶. به‌ننایی
۱۵۵۱	۷. پیتاودروون
۱۵۵۲	۸. فه‌رش و ته‌ون و خومگه‌ری
۱۵۵۵	۹. ددانسازی
۱۵۵۶	۱۰. چه‌رچییه‌تی
۱۵۵۷	۱۱. زین‌دروون، کورتان‌دروون و نالیه‌ندی
۱۵۵۸	۱۲. لیفه‌دروون
۱۵۵۸	۱۳. هه‌للاجی
۱۵۵۹	۱۴. جۆلابی
۱۵۶۰	۱۵. خوری: (شته‌وه، له‌شانه‌دان و رستن)؛ بادانی ده‌سره و پیچ
۱۵۶۲	۱۶. هه‌سیرچنین، باوه‌شینی هه‌سیر
۱۵۶۲	۱۷. ته‌قیله و کلاوی پیاوان؛ ده‌سکیش و سه‌رکلاو و گۆره‌وی مه‌ره‌ز... ..
۱۵۶۳	۱۸. سرکه و ترشیات و مره‌بیا
۱۵۶۴	۱۹. ماست‌فرۆشی
۱۵۶۴	۲۰. نان کردن
۱۵۶۵	۲۱. نانه‌وایی
۱۵۶۶	۲۲. به‌فره‌چال و به‌فرفرۆشی
۱۵۶۸	۲۳. قه‌ننادی
۱۵۷۰	۲۴. تۆشه و شیرینی‌په‌زی
۱۵۷۱	۲۵. ده‌رمان‌فرۆشی و شکسته‌به‌ندی
۱۵۷۳	۲۶. کووره‌خانه
۱۵۷۳	۲۷. بلووکى سمیت
۱۵۷۴	۲۸. مه‌یخانه و مه‌شرووب‌فرۆشی
۱۵۷۸	۲۹. شه‌ربه‌تی میوژ
۱۵۷۹	۳۰. پیپسی کولا
۱۵۸۰	۳۱. فیشه‌که‌شینه و نارنجه‌ک
۱۵۸۱	۳۲. دووچه‌رخه
۱۵۸۲	۳۳. وینه‌گری (هه‌کاسی)
۱۵۸۴	۳۴. کتیب و پۆزنامه و که‌ره‌سه‌ی نووسین
۱۵۸۶	۳۵. بانک
۱۵۸۶	۳۶. بیمه (دلنایی)

۳۷. رادیوفرۆشى و كەرسەسى دىكەى نىومال ۱۵۸۶
۳۸. تەلەفىزىيۇن ۱۵۸۷
۳۹. دەزگای فۆتوكۆپى ۱۵۸۸
۴۰. كەرسەسى كارەبا (بەرق) ۱۵۸۹
۴۱. قەوان و شىرىت فرۆشى ۱۵۹۰
۴۲. شۇفىرى ۱۵۹۲
۴۳. تەعمىركارى (فىتەرى) ترومبىل ۱۵۹۲
۴۴. گاراجدارى ۱۵۹۳
۴۵. قەپاندارى ۱۵۹۴
۴۶. عەللافى ۱۵۹۵
۴۷. بەقالى ۱۵۹۶
۴۸. ويشكە فرۆشى ۱۵۹۷
۴۹. كووتال فرۆشى ۱۵۹۸
۵۰. خەرازى و عەتارى ۱۵۹۹
۵۱. بەرگدروون (خەياتى) ۱۶۰۲
۵۲. ماشىن فرۆشى ۱۶۰۴
۵۳. فەرش فرۆشى ۱۶۰۷
۵۴. قاوہخانە ۱۶۰۸
۵۵. كەبابخانە ۱۶۱۱
۵۶. سوولى يا جەرگودل فرۆشى ۱۶۱۲
۵۷. رېستوران و چلەوكەبابى ۱۶۱۲
۵۸. سەرۋىن ۱۶۱۳
۵۹. ساندويچى ۱۶۱۴
۶۰. پىتزاىى ۱۶۱۵
۶۱. تەلار ۱۶۱۵
۶۲. ماست و پەنیر فرۆشى ۱۶۱۶
۶۳. خوى فرۆشى ۱۶۱۸
۶۴. مرىشك و قەل فرۆشى ۱۶۱۹
۶۵. كارگەى دروست كىردنى دۇشاو ۱۶۲۰
۶۶. گىاوگژى كوئىستان ۱۶۲۱
۶۷. دەلال (دەسفرۆشى لىياس) ۱۶۲۲
۶۸. جل و بەرگى ئامادە ۱۶۲۳
۶۹. دەسفرۆشى دىكە: تەسبىح فرۆش و ۱۶۲۴
۷۰. گۆرەوى و سەركلاو و بەرھەمى دەسچنى دىكە ۱۶۲۵
۷۱. سەلمانى پىاوان ۱۶۲۵
۷۲. ئارايشگای ژنان ۱۶۲۷
۷۳. مامانەكانى بۇكان ۱۶۲۸
۷۴. كىسەكىش و كرىنكارى حەمام ۱۶۲۹

۱۶۳۰	۷۵. كەرەسەى وەرزىش
۱۶۳۰	۷۶. شووشەبېرى و شووشەفروشى
۱۶۳۰	۷۷. گەچ و ئاھەك و سمىت و خىشت و ئاسن و دارى ساختمان
۱۶۳۲	۷۸. بەردناشى
۱۶۳۲	۷۹. مۇدەنە و سەبىلە
۱۶۳۵	۸۰. مىسگەرى
۱۶۳۷	۸۱. چۈشكارى
۱۶۳۷	۸۲. پەنچەرگىرى
۱۶۳۸	۸۳. نالپەندى
۱۶۴۱	۸۵. كا و وينجەفروشى
۱۶۴۱	۸۶. بازارى حەيوان
۱۶۴۲	۸۷. چۇدارى
۱۶۴۴	۸۸. دەبىاغى يا پېستەخۇشكردن
۱۶۴۵	۸۹. زىرپىنگەرى
۱۶۴۶	۹۰. قەسابى
۱۶۴۷	۹۱. شىكىستەبەندى
۱۶۴۸	۹۲. سەللاخخانە (كوشتارگا)
۱۶۴۸	۹۳. پېست و رېخۇلەفروشى
۱۶۴۹	۹۴. تەرەبارفروشى
۱۶۴۹	۹۵. ميوەفروشى
۱۶۵۰	۹۶. ئاجىل فروشى
۱۶۵۲	۹۷. بېستانچىيەتى
۱۶۵۲	۹۸. گولفروشى
۱۶۵۳	۹۹. باغەوانى
۱۶۵۴	۱۰۰. كەمپىۋتېر و كەرەسەى كەمپىۋتېر
۱۶۵۵	۱۰۱. تەلەفون، تەلەفونى موبایل
۱۶۵۵	۱۰۲. تەعمىرى يەخچال و كەرەسەى كارەبايى
۱۶۵۶	۱۰۳. پۇستەى تايبەت، خزمەتگوزارىي پۇستە
۱۶۵۷	۱۰۴. بلىتى تەيارەفروشى
۱۶۵۷	۱۰۵. تابلۇنوسىن
۱۶۵۷	۱۰۶. رەنگكردنى ديوار و دەرک و پەنچەرە
۱۶۵۸	۱۰۷. سافكارى و رەنگكردنەودى ترومبىل
۱۶۵۸	۱۰۸. فايىتون و تاكىسى
۱۶۵۹	۱۰۹. داشقەچىيەتى
۱۶۶۰	۱۱۰. كەل و عەرابە
۱۶۶۱	۱۱۱. گویدرېژ بۇ گەياندن و گواستتەوہ
۱۶۶۲	۱۱۲. باركىشىيى نىوان گوند و شارەكان
۱۶۶۲	۱۱۳. سىتەگەرى

۱۶۶۲	۱۱۴. سەد يا بەنداوى بۆكان
۱۶۶۴	۱۱۵. دووكان لە گوندهكان
۱۶۶۵	۱۱۶. ئىشوكارى خەلكانى غەيرە خوجىيى
۱۶۶۶	۱۱۷. كەتيرەبېرى
۱۶۶۷	۱۱۸. ئاردهتووفروشى
۱۶۶۷	۱۱۹. ورچ و مەيمون ھەلپەراندىن
۱۶۶۸	۱۲۰. خەيار و شووتىي عەجەمستان
۱۶۶۸	۱۲۱. عەتر و سابوون و كىتەب!
۱۶۷۰	فەرمانبەران و كاسىكارانى ئازەربايجانى لە بۆكان
۱۶۷۳	گرنگترين ناوھندەكانى كەسب و كار لە بۆكانى قەدىم
۱۶۷۶	۱. قەپان و مەيدانى گەنم
۱۶۷۸	۲. خىيابانى كۆن
۱۶۷۸	۳. قەيسەرى
۱۶۸۱	۴. گوزەرى خەياتەكان
۱۶۸۱	۵. مەيدانى كافروشهكان
۱۶۸۳	۶. راستەى ئاسنگەرەكان
۱۶۸۴	۷. مەيدانى حەيوان
۱۶۸۴	۸. گاراج

سەرھەتا

پروژەى نووسىنى ئەم كىتپە پروژى ۲۰۰۵/۹/۵ بە نامەيەكى نەمر حەمە حوسىن خانى سەردارى موكرى (۱۸۸۰ - ۱۹۱۴) دەستى پىكرىدا و دواى هەشت سال و دوو مانگ كارى بىن پسانەوہى هەفتانە لەسەر مالىپەرى پروژەلات/ بۆكان، بە گوشارى بەردەوامى هەندىك لايەن بۆ سەر خۆم و كەس و كارم، لە پروژى ۲۰۱۳/۱۱/۱ دا كۆتابى پىھات.

گىرانەوہى پروداوہ ميژوويىيەكان ئەو مەترسىيەى هەيە كە خوينەر تامە زروى رابردوو بكا و لە بىرى ئىستا و داھاتووى دا نەھىلى. ئەو چەشنە بىروبوچوونە بەتايبەت بۆ گەلىكى وەك كورد كە تا گەيشتن بە سەرەوہرى نەتەوہى و چوونەدەر لە ژىردەستەي ئەم و ئەو رىگايەكى دوورى لە پىشە، مەترسىيەكى زياترى هەيە. ئەگەر ئىمە لە جياتى نەخشە رىگاي داھاتوو، هيز و تواناي سياسيمان بخەينە خزمەت گىرانەوہى پروداوہ كارەساتبارەكانى رابردوو، پروژەقى ئەمرۆمان بىتە باسى قەلاى دمدم و ھونەرى مۆسىقامان لە زەلى فۆلكلۆر بچەقى، دەبى حەسرەتى دواكە وتوويىيەكانى ئەمرۆشمان بىتە سەر ئازارەكانى رابردوو و بىين بە گەلىكى شىنگىزى رابردوو بى داھاتوو!

میژوو کاتی که لکی ده بی که چرای ریگای داهاتوو بی و هه موو هیوای منیش له باس و خواسی ناو ئەم و تارانە، دەر خستنی لایەنی به هیز و لاوازی رابردوومانە، به ئامانجی ئەو هی که لکی داو دۆزی ئیستا و رید دۆزی دوار دۆزی هه بی. هه موو شیکاری و پشکنینی رابردووش له م و تارانەدا تەنیا به و ئامانجە کراون، جا به هه مان شیووش لیم وەر ده گیرئ یان نا، و هه ستاو ته سه ر کۆمه لگا و تاکی خوینەری و تارەکان.

ئەگەر ته مه ن مۆله تی بدایه م و بمتوانیبا به میژوویه کی پوختی شاری بۆکان بنووسم، که لکی زۆرم له م یادداشتانە وەر ده گرت و له و ریگایه وه کتیبه که م ده کرده به ره مه کی پشت ئەستور به به لگه، به لام ئەگەر ئەو هه ش نه کرا، هه یچ نه بی لیرەدا هه ندیک به لگه ی روون که و تۆته به ره ده ستی ئەو که سانه ی که دواتر میژووی بۆکان و موکریان و به گشتی کوردستان دهنووسنه وه. شاره کانی کوردستان وه ک دیار به کر و کرماشان و سنه و سلیمانی و هه ولیر و مه هاباد زووتر و زیاتریان له سه ر نووسراوه. هیوادارم ئەم کاره ی منیش دوا ی به ره مه به نرخه کانی نه مران برایمی ئەفخه می^۱ و ره حمانی محه مه دیان،^۲ وه ک سه یه م هه نگاو له پینا و نووسینی میژووی بۆکان دا سه یر بکری.

له ئاماده کردنی و تارەکان بۆ چاپی سه ره جه میان وه ک کتیب، که ئەمسال به رپوه چوو، گۆرانکاری به سه ر هه ندیک به شی و تارەکان دا هاتوو، ئەویش به زیاد کردنی چه ند دیریک یاخود به ئامانجی تازه کردنه وه یان؛ هه روه ها چه ند و تاریکی لی زیاد کراوه که پیشتر بوونیان نه بووه.

راسته ئەم و تارانە چه قیان له سه ر بۆکان و ناوچه که ی به ستوو، به لام جگه له پشکنینی هه ندیک سه رچاوه ی تاییه ت به ناوی بۆکان، که متر به شیکی ئەو چوار سه د و چه ند و تارە هه یه که تەنیا بۆکانی گرتیبته وه و په یوه ندیی به میژووی گشتیی کوردستانه وه نه بی. ئەو کتیب و تارانە ی والیرەدا ناسینراون، سه رچاوه ی میژووی و ئەده بی هه موو خاکه که مانن و منیش هه ر به و ئامانجە خویندوومنه ته وه و لیرەدا

۱. تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان.

۲. بۆکان له سه ده ی بیسته م دا، به رگی ۱ و ۲.

ناساندوومن.

نووسینی میژووی ناوچەیی و خۆجیی لقیکی گرنگی میژوونووسی ئورووپا. هەر لەو لەندەنەیی من ئیستا لینی دەژیم، بە دەیان کەس هەن کە تەمەنی خۆیان تەرخانی لیکۆلینەو لە میژووی گەرەکیکی تاییەتی شارەکە کردوو و لەسەر ئەو قوژبنە تاییەتی شار چەند کتیبیان نووسیوه. ئەو لە هەموو ئورووپا و پوژاوادا باوە و سەرجمی کاری ئەو کەسانەشە کە بۆتە میژووی سەرجمی شار و ولاتەکان.

بۆ نامادە کردنی ئەم وتارانە، زیادە لە ۲۸۰ کتیب یا وتار و لیکۆلینەو خۆیندۆتووە و جگە لە چەند بیرەوهرییەکی خۆم کە ژمارەیان زۆر نییە، پاشماوەیان پشت ئەستور بە کتیب و بابەتی نووسراوی کەسانی دیکەن. تەنانەت لە نووسینی بابەتی شەهیدانی فیدائی دا، گەرچی کەلک لە کتیب وەرئەگیراوه، بەلام وتووێژم لەگەڵ ۱۹ کەس کردوو و ژمارەیی پەیوەندیی تەلەفونی یا ئیمەیلی نێردراو یا گەشتووی دەستم بۆ پوون کردنەو ئەو بابەتە تاییەتە، لە ۲۵۰ی تێپەرکردوو! بەکورتی، ویستوو مە لەخۆرا شتیکی نەنوسری و زانیارییەکی بی بەلگە نەدریتە خۆینەر.

ئەم قسانە بۆیە ناکەم ئافەرەم لە کەسیک وەر بگیرم، بەلکوو بۆیەیان دەلیم کە بزاندری ئەگەر کەسانیک گلەیی لێ بکەن و لایان وابی شتیکی بی بەلگەم گوتوو، هەندیک بی ئینساف دەبن. دیارە منیش وەک هەموو خەلکی ئەم جیهانە، خاوەنی هێلی فکری و باوەری خۆم و ئەو بیروباوەرەش دەبی لە نووسینەکانمدا پەنگیان داویتەو؛ ئەو یاسایەکی گشتییە بۆ هەموو مروفیک و منیش لینی بەدەر نیم، بەلام هۆکار و هاندەرم بۆ نووسین لەسەر بۆکان هەر ئەو بوو کە شارەزای بەشتیک لە میژووی شارەکە هەم و ئەو شارەزاییەم لەسەر شار و ناوچەکانی دیکەیی کوردستان نییە. بۆ نمونە ئەگەر بمویستایە لیکۆلینەو هیکە ئەوتۆ سەبارەت بە مەهاباد یا سەقز و میانداوای بنگویی بۆکان بکەم لە خۆمدا هیچ زەمینە و پیشینەیکم نەدەبوو و دەبوایە تەنیا پشت بە بۆچوون و هەوالی راست و ناراستی خەلکانی تر ببەستم؛ لە کاتیکیدا بۆ بۆکان وا نییە و ئەگەر باسی پەروەردە و خۆیندن لە بۆکان بکری، چ وەک قوتابی و چ وەک مامۆستا ئاگاداری گەلیک پوودا و

کاروبار و دەوری که سایه‌تییه فەرهنگییه‌کانی شاره‌که بووم و هه‌له‌شیان دهر باره بکه‌م، زۆر گه‌وره نابێ؛ به‌هه‌مان شیوه به‌باری سیاسکۆمه‌لایه‌تی، فەرهنگی و ئەدهبی و هه‌موو بواری دیکه‌شدا هه‌روایه.

بۆکان تاکه‌ شارێکی رۆژه‌ه‌لاتی کوردستانه که بیستیتم و زانییتم تا کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی رابردووش وه‌ک گوندیک به‌ده‌ست ئا‌غاواته‌وه بووبی و خه‌لکی شاره‌که تا سالانیکی زۆر خاوه‌نی تا‌پۆی سه‌ربه‌خۆی ملک و مال و دووکان و باغ و مووچه و مه‌زرای خۆیان نه‌بووبیتن. دیاره‌ دیارده‌یه‌کی وا گرنگیش ده‌بی له‌م وتارانهدا ره‌نگی دابیته‌وه.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه، من خۆم به‌هه‌لگری بیرێ چه‌پ ده‌زانم و دژی هه‌موو شیوازیکی چه‌وسانه‌وه‌م و چه‌وسانه‌وه‌ی مرۆف به‌دیاردیه‌کی چه‌وت و بی‌فه‌ر و شانازی‌شکینی هه‌ژاران و که‌مه‌سه‌لاتان ده‌زانم. له‌بابه‌تی جیا‌جیای ئەم وتارانهدا دژایه‌تی ئا‌غا و دهره‌به‌گم کردووه و لام وایه‌ ئه‌وه‌ کارێک بووه‌ ده‌بووایه‌ بیکه‌م. به‌شیک له‌ ژیانم له‌ سه‌رده‌میکدا تیپه‌ر بووه‌ که‌ هه‌شتا سیسته‌می نگریسی دهره‌به‌گایه‌تی له‌ ئارادا بوو و ئا‌غاوات له‌ ناوچه‌که‌دا خودایه‌تیان ده‌کرد، به‌لام لێره‌دا گرنگ یه‌ک خاله‌: هه‌ر شتیکم سه‌باره‌ت به‌و سیسته‌مه‌ چه‌وسینه‌ره‌ نووسیبی، سه‌باره‌ت به‌ سیسته‌مه‌که‌ خۆی بووه، ده‌نا کیشه‌ی شه‌خسیم له‌گه‌ل هه‌یج ئا‌غایه‌ک وه‌ک تاکه‌که‌س یا بنه‌ماله‌ نه‌بووه؛ هه‌موو هه‌ولیکیشم داوه‌ بالانس رابگرم و گه‌لیک قسه‌ هه‌بووه‌ بیانکه‌م، به‌لام نه‌مکردوون بۆ ئه‌وه‌ی بالانسی روائینه‌ سیاسی و باوه‌رپیه‌که‌م تیکنه‌چی.

گه‌لیک جار باسی زولم و زۆری ئا‌غاواتی ناوچه‌که‌م له‌ سه‌رده‌می کۆده‌تای ۲۸ گه‌لاویژی ۱۳۳۲ / ۱۹۵۳، کردووه. ئه‌و ده‌م بۆکان بورکانی راپه‌رین و خه‌بات دژ به‌ ئا‌غاوات و پیتسه‌ره‌وی شو‌رش و راپه‌رینی دژی دهره‌به‌گایه‌تی له‌ هه‌موو ناوچه‌که‌ بوو. هه‌ر که‌سیک میژووی ئه‌و سالانه‌ بنووسی، ناتوانی باسی ئا‌گرته‌به‌ردانی مالی حاجی قاسمی که‌ریمی و عه‌لی میره‌به‌گ و گرتن و لێدان و زیندانی کردنی ئازادخووانی راپه‌رپو له‌لایه‌ن ئا‌غا‌کانی بۆکانه‌وه‌ نه‌کا. ناتوانی باسی هه‌لاتنی عه‌بدوللا ئێرانی و میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی مه‌لا حه‌سه‌ن له‌ ده‌ست ئه‌وان نه‌کا، ناتوانی باسی تالان و بپو‌ی

سەدان مالى خەلک و دەرکرانیان لە شار و گوندەکان نەکا، کە گزیر و داردەستی ئاغاگان کردیان و دەیان چەشنە زۆلم و زۆر و چەوساندنەوێ دیکەش... جا ئەگەر چوو بێتیمە سەر باسی ئەو سەردەمانە، بەشیوەی ئاسایی ئەو خالانەشم راگەیاندوون و ئەگەر بەلگەیک هەبووبی، هیناومەتەو؛ نە درۆم بۆ کەس هەلبەستوو و نە کێشە و ناتەبایی یەکانم گەورە کردۆتەو. لە هەموو ئەو باسانەدا، بۆ من تەنیا ئەو گەرنگ بوو کە سیستەمە چەوسینەرە ئاغا و رەعبەتییە کە لەقاو بەدم و هەرگیز نەبوو پلەیی بابەتەکان بەنیمە خواری و بیانخەمە گۆرەپانی کێشەیی شەخسی لەگەڵ ئەم و ئەووە. لە هیچ شوێنێکی ئەم کتیبەدا ناوی کەسم بە خراپ نەهیناوە و خۆم لە سووکایەتی بەم و بەو پاراستوو.

لایەنێکی دیکە کە پێیوستە باسی بکەم ئەوێهە خۆم لەو دەرور خستۆتەو کە بەناوی نووسینی میژووی بۆکانەو میژووی شارەکانی دەرور بەر بشتوینم. باسی مامۆستا هەژار و پەيوەندییەکانیم لەگەڵ بۆکان کردوو، بەلام دەسبەجی گوتوو مەهژار خەلکی مەهاباد و بەشیک لە میژووی شاری مەهاباد؛ سەبارەت بە مامۆستا هیدی بە هەمان شیوە. ناوچەیی فەیزوللابەگی لە نیوان سەقز و بۆکاندا هاوبەشە و هەر قەسەیکەم سەبارەت بەو ناوچەییە و خەلکەکی کردیی، نەموستوو وەک تەشوی هەر بۆ لای بۆکانی داتاشم و میژووی شاری سەقزی پێ بشتوینم. دەرەق بە کەسایەتیە بۆکانییەکانیش لێرەو لەوێ بەلگەیی ئەوتۆیان بۆ ناردوو کە بلۆکردنەو دەیان دەتوانی ناوی فلانە شاعیر و ناوبەدەرەوێ شارەکە بزپینی، هەر بۆیەش هەرگیز بلۆم نەکردوونەتەو.

خوینەر دەبی ئاگاداریی کە بەهۆی دەرور دێژیی ماوەی بلۆبوونەوێ و تارەکان و پەنگاوپەنگی نیوهرۆکەو، بابەتەکانی کتیبەکە هەمەچەشنەن، بەلام بە هیممەتی برادەریکی خۆشەوێستم ئەو بابەتە لێکدا بڕاوانە خراونەتەو سەر یەکتەر و هاوبەشی و هاوشیوەیی مەنتیقییان لێ پیکهاتوو، خوینەر لە رینگەیی پێرستەکانەو دەتوانی بابەتی دلخوازی خۆی بدۆزیتەو.

سەبارەت بە شیوە خەت و رێنووسیش دەبی بلێم زمانی کوردی سەرەپای

دهستيوهردانى ناساره زايان له سهر هه نديك ته له فيزيون و سايت و حيسابى فهيسبووكى و شتى هاوشيوه، به خته وه رانه له پيشكه وتن و گه شه سهندن دايه و مه جبووريشه وابى. سال به سال سهدان وشه ي نوئ ديته سهر لاپه ره ي رۆژنامه و كتىب و به هه مان شيوه، رينوسيش توشى گۆران دى و منيش به پي پيوست ئەم ره وته م ره چاو كردوو، به لام ديسانيش بۆ دنيا بونه وه ي ته واو، ئەم ئەركه م ئەسپارده دهست شاره زايانى خۆى.

ههروه ها بۆ زانيارى زياتر له پال سالانى هه تاوى، سالى زايينيم زياد كردون و له كوئ پيوست بووبى واژه و دهسته واژه و رسته م له نيو دهقه راگويزاوه كان دا خستونه نيو راسته كه وان و هه رچى هه ن تيبينى خۆمن.

سیاسی و پێزانین

ئەم کارەى من ھەر لە سەرھەتاوە تاکەکەسى نەبوو و زیاد لە ۲۰۰ بەشى وتارەکان بایانى بەرپۆرم کاک بایم فەرشى و کاک نادر فەتحى و مالىپەرى پۆژھەلات بۆکان تاییان کردوون و کاک نادى خۆشەویست و ابوو ھەندیکیانى دوو جار و سى جار بۆم گۆرپى. بۆ ھەموو ئەو زەحمەتانە سیاسى ھەر دوو لایان دەکەم و مەتباریانم. جگە لەوان، زۆرىک لە دۆست و برادەرى ناسیو پەيوەندیان پێوەگرتووم، ھەلەیان راست کردوومەتەو و زانیارى زياتریان لەسەر بابەتەکان پێداوم و دەیان کەس و دەزگای چاپەمەنى کتیبیان بە ئەمانەت یان پێشکەشى بۆ ناردووم کە خۆیندوومەتەو و بوونەتە بەشىک لە وتارەکانى ناو کتیبەکە. بەبى ئەو یارمەتى و پشگىریانە، ئەم کارە نەدەگەیشتە قوناغى ئیستای. لە راستیدا بە ھیمەتى ئەو ھاوکارەخۆشەویستانە بوو کە «بۆکان لە میژوودا» بوو بە سەکویەک بۆ رادەربەرىن و دیالۆگىکى سالم وەک بەرھەمىکى لاوەکى ئەم کارە ھەرەو زىبە. بۆ ھەموو ئەو گەورەبى و دەستگرووبى، سیاسیان دەکەم.

لە پێش ئەوانیشدا، سیاسى زۆرم ھەبە بۆ گەلى دە خۆینەران کە لەو ماوەى ھەشت سالیەدا گەلىک نیمەیل و تەلەفۆن و نامەیان بۆ ناردووم و پینموونیان کردووم و ھەلەى قەلەمیان راست کردوومەتەو، منیش بە پێخۆشییەو پێشنیارەکانیانم وەرگرتوون و رەچاوم کردوون. ئەوانە ھاندەرىکى گەورە بوون بۆ من و لەسەر رېبازەکەم سوورتریان کردووم.

بەکورتى جیا لە ئەرک و کارى بەردەوامى کاک نادى فەتحى (شوانە)، کاتیک کە وىستم سەرچەمى وتارەکان لە بیچمى کتیبدا بلابکەمەو، ریزدار دوکتۆر کامران ئەمیناوە ئەرکى ئامادە کردن و ریکخستى سەرلەبەرى کارەکەى گرتە ئەستۆ و ئەم کتیبەى لى بەرھەم ھینا کە ئیستا دەکەوێتە بەردەستى خۆینەر، لە راستیشدا بوو بە نووسەرى دووھەمى کتیبەکە. بۆ ھەموو ئەو یارمەتى و دلسۆزبانە سیاسى دەکەم. ریز و سیاسى زۆرىشم پێشکەشە بە خاتو چیمەن ئیلخانىزادە بۆ رازاندنەو ھونەرماندانەى رووبەرگ و چارەسەرى گرقى تیکنیکى کتیبەکە. ھەموو ئەو یارمەتییانە بى بەرانەر بوون، دەستى ھەموولایەکیان خۆش بێت.

ئەنوەر سولتانى

لەندن، ۲۰.۱۱.۲۰

بەشى يەكەم

بۆكان: ناسنامە، مېژوو، پرووداۋ

ناوی بۆکان

ئەم بەشە تەرخانی ھەندیک بابەت کراوە کە سەبارەت بە ناویان وشەیی «بۆکان» نووسراون. بەشیکیان ھی خۆمن و زیاتریانم لە سەرچاوەکانی بەردەستم وەرگرتوون. لەو پەيوەندییەدا دەبێ بۆلیم گرتی سەرەکی لەو بوارەدا ئەوێه زۆریەکی نزیك بە ھەموو ئەو کەسانەکی وا لە بابەتە کە دواون بیچمی فارسیی وشە کە، واتە «بووکان»یان گرتۆتە بەرچاوی و ھەر لەویشیان کۆلیوەتەو. ئەو پێناریکی باش نییە بۆ کاری توێژینەوێ جیدی کە دەبێ پشت ئەستور بێ بە زانیارییە میژووییەکان و تەنیا لەسەر ئەمرۆی وچان نەگرتبێ. بۆکان و ناوچە کە میژووییەکی دەدوازدە ھەزار سالەکی ژیاریان ھەییە و دەگونجی ناو کە بگەریتەو بۆ سەردەمانیکی گەلیک زوو، کە ھیشتا نە نیشانەیک لە زمانی فارسی بوو و نە ئارییەکان بە ناوچە کەدا وەر ببوون. لە توپۆنیمی واتە «وجە تسمیە»دا گرنگ ئاوردانەو لە میژوویی کۆنە و دیارە ئەوێش زانیاریی زۆر سەبارەت بە گەلانی کۆنی ناوچە و زمانی ئەوانی پێویستە یا لای کەم دەبێ ناویکی تاییەت بە مەزندانە و گریمانەکی وەرگیراوی لە ڕووداوە میژووییەکان ببری تەو سەر بنەمایەکی بە متمانەکی مەعقوول کە ھیچ نەبێ شان لە شانێ راستییە سەلماوەکانی زانیان بەدا.

چه‌ند تیبینییه‌ک له‌سه‌ر ناوی شاری بۆکان

۱

من له‌م وتاره‌دا گه‌راومه‌ته‌وه بۆ بنه‌ما و واتای وشه‌ی گه‌لێک له‌میژینی «بۆکان» و هیوادارم که‌م تا زۆر خالم پیکایی و رووناکییه‌کم خستینیته‌ سه‌ر پینگای لیکۆلینه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی دوا‌پوژ سه‌باره‌ت به‌ شاری بۆکان و ناوه‌که‌ی.

ناوی شاری بۆکانیش وه‌ک میژووی شاره‌که‌ تا ئیستا نه‌که‌وتۆته‌ به‌ر توژیینه‌وه‌ی راسته‌قینه‌؛ ئەو شتانه‌ش وا لێره‌وله‌وئ سه‌باره‌ت به‌ باسه‌که‌ نووسراون له‌ دۆخی بیروبۆچوونی خه‌لکی ئاسایی نه‌چوونه‌ته‌ده‌ری و رووناکییه‌کی ئەوتویان نه‌خستۆته‌ سه‌ر میژووی پر ته‌م‌ومژی ئەم شاره‌.

خه‌لکی ناوچه‌که‌ لایان وایه‌ ناوی بۆکان له‌ بنه‌ره‌ته‌دا «بووکان» بووه‌ و ئەوه‌ش به‌هۆی نه‌ریتیکه‌وه‌، که‌ گوايه‌ له‌ رابردووی کۆن‌دا، کاتی بووک له‌ ماله‌ باوان هاتۆته‌ده‌ر، پیش چوونه‌ مالی زاوا، بردوویانه‌ته‌ سه‌ر چه‌وزه‌گه‌وره‌ی نیوه‌راستی شار و ناشکرایه‌ ئەوه‌ ده‌بی هیمایه‌ک بووبی بۆ پاکیی بووک وه‌ک ئاوی زولالی سه‌رچاوه‌ی چه‌وزه‌که‌ و هیوای به‌خته‌وه‌ری و ژیانیکی سپیی دوور له‌ چاره‌په‌شیی دوا‌پوژ. نووسه‌ر و قه‌له‌م به‌ده‌ستی شار و ناوچه‌که‌ش به‌ شیعر یان نووسین، به‌لگه‌یان بۆ ئەم بۆچوونه‌ پیکه‌یناوه‌.

له‌ راستی‌دا ئەم وتاره‌ به‌نیازی دامه‌زراندنی سه‌ره‌تای باسیکی زانستی له‌مه‌ر بنه‌چه‌کی ناوی بۆکان نووسراوه‌. کلیلی کردنه‌وه‌ی گرێپووچکه‌ی ئەم باسه‌، به‌ بۆچوونی من، وشه‌ی «به‌گه‌» یان «به‌غه‌»یه‌. به‌گه‌ یان به‌غه‌ یان به‌هه‌گه‌، خودای هه‌موو ئەو گه‌لانه‌ بووه‌ که‌ پیش هاتتی زه‌رده‌شت له‌ هینده‌وه‌ تا رۆژاوی ئێران و به‌شیک له‌ میزۆپۆتامیا ژیاون. ئاقیستاناسی ئێرانی ئیبراهیم پوورداوود له‌ وتاریک‌دا به‌ناوی «به‌غه‌» وه‌ ده‌نوسیی: «وشه‌ی یه‌کجار کۆنی به‌غ له‌ کۆنه‌وه‌ له‌ زمانی ئیمه‌دا ماوه‌ته‌وه‌. له‌ زمانه‌ کۆنه‌کانی ئێران وه‌ک ئاقیستایی و فارسیی کۆن‌دا به‌غ له‌سه‌ر زاری خه‌لک

بووه و له گاتاكان دا كه هه‌لبه‌ستی زه‌رده‌شتن و كو‌نترين به‌شی ئا‌فيس‌تا پين‌كدين، به‌گه به‌واتای به‌ش و به‌خت هاتوو. له به‌شه‌كاني تری ئا‌فيس‌تاش دا به‌غه هه‌ر هه‌مان واتای هه‌یه. وشه‌که له چاوگی به‌گه‌وه دی که له زمانی په‌هله‌وی دا بۆته به‌ختن. کارلی‌کراو (إسم مفعول)ی وشه‌که واته به‌خت له ئا‌فيس‌تادا هاتوو که له زمانی په‌هله‌وی و فارسی و [کور‌دیش] دا بۆته به‌خت... به‌غ له زمانه کۆنه ئیرانییه‌کان دا وه‌ک «به‌گ»ی سانسکریت، مانای به‌ش و به‌خت د‌دا و له مانای دوو‌هه‌م دا واتای خ‌وداو‌ه‌ندیشی هه‌یه که چه‌مکی به‌خ‌ش‌نده‌شی لئ‌وه‌رده‌گیرئ‌ی.»

پو‌وردا‌و‌ود له شو‌ینیکی تری و تاره‌که‌ی دا ده‌نو‌وسی: «پیش پی‌غه‌م‌به‌رایه‌تی‌ی زه‌رده‌شت، به‌ خ‌وداو‌ه‌ند ده‌گوترا به‌غ و پاشانیش که ئە‌مان تاقه‌خوایان ناونا ئە‌هوورامه‌زدا، وشه‌ی به‌غ له واتای ئە‌سلی و پیشووی خ‌وی دا مایه‌وه.» بۆ سه‌لماندنی ئە‌م بۆ‌چوونه، پو‌وردا‌و‌ود به‌لگه ده‌هینیت‌ه‌وه و ده‌لئ‌ی: «داری‌وش شای هه‌خامه‌نشی له به‌رده‌نو‌وسه‌که‌ی بیستوون (کیتی‌ی یه‌زدانی به‌غ‌ستان) دا، کاتی رو‌وداو‌ه‌کانی سالانی چوار‌ه‌م و پین‌جه‌می شایه‌تی‌ی خ‌وی ده‌گیریت‌ه‌وه، ده‌لئ‌ی ئە‌هوورامه‌زدا و به‌غانی تر له‌به‌رئ‌ه‌وه یارمه‌تی‌ی منیان دا، چونکوو من قین له‌دل و درۆزن و زالم نیم.» مامۆستا عه‌لئه‌ددین سه‌ج‌ادیش له میژوو‌ه‌که‌ی خ‌وی دا، کاتی هاتۆته سه‌ر باسی قه‌ومی کاسی، ده‌نو‌وسی: «یه‌ک‌یک له سۆراخی هیندوئوروپایی‌یه‌کان به‌سه‌ر کاسییه‌کان دا، وشه‌ی بو‌گاش یان بو‌غاشه که به‌مانای خ‌وایه.» وشه‌دانی دێ‌خ‌ودای زمانی فارسیش ده‌لئ‌ی: «به‌گه له سانسکریت دا به‌واتای خ‌ودا بووه و له کتیبی پیرۆزی قیدادا ئە‌م واتایه چه‌ند جار دو‌وپات کراوه‌ته‌وه، واته له‌نیو هیندوئیرانییه‌کان دا پیش جیا‌بوونه‌وه‌یان له یه‌کتر، ئە‌م شته باو بووه.»

خاتو ماری بۆیس پسپۆری ناوداری میژووی زه‌رده‌شت و ئا‌فيس‌تا، له کتیبی میژووی زه‌رده‌شتایه‌تی‌دا چۆته قوولایی باسه‌که‌وه و به‌ دو‌ور‌دریژی سه‌بارت به‌ واتای وشه‌ی به‌غه و به‌گه دواوه و مانای خ‌وداو‌ه‌ندی بۆ وشه‌کان په‌سه‌ند کردوو. دوکتۆر فه‌روه‌شی دانه‌ری فه‌ره‌ه‌نگی په‌هله‌وی به‌ فارسی، چوار واتای خ‌ودا، سه‌روه‌ر، شا و هیزی خ‌ودایی بۆ به‌غ لێ‌داوه‌ته‌وه و «به‌ک»یشی به‌ خ‌ودا و سه‌روه‌ر

مانا کردۆتەو. نووسەری «واژەنامە مینوی خرد»، دوکتۆر ئەحمەدی تەفەزۆلی بەغانی بە خۆدایان زانیو و زانای بەناوبانگی ئێرانی «ملک الشعرا بهار» له کتیی «سبک شناسی» دا گوتوویەتی: «ئەم وشەیی بەغە، یەکەم جار له نووسراویکی سارگونی شای ئاشووردا له گەڵ پاشگری دا له شیۆهی بەغدات دا هاتوو که ناوی پیاویکی ئێرانی بوو.»

ئەم وشەییە له دراوی شاهانی ساسانی دا بینراو، بەلام لیڕەدا، واتایەکی هەندێ نزمتر له ئەهوورامەزدا ی پێ بەخسراو. له کوتایی سەر دەمی ساسانییەکان دا ئال و گۆرپیک بەسەر مانای بەغدا هات و تەنیا واتای گۆرەیی لێ خۆیندرایەو. تەنانەت له کتیی یادگاری زەریران دا تەنیا بە مانای سەر هاتوو. دایرەالمعارف فارسی، فرهنگ معین، فرهنگ رشیدی، برهان قاطع، آصف اللغات و چەندین قاموسی دیکەیی زمانی فارسی هەمان واتایان بۆ وشەیی بەغ لێداو تەو؛ فەرەنگی رەشیدی له مادەیی «بەغداد» دا واتای «عطیە الصنم» ی هینا، بەلام پوورداوود بەرپەرچی بۆچوونەکی داو تەو و گوتوویەتی بەغ لای ئێرانییەکان «صنم» نییە و خۆداو ندە. میژوونووس، زمانەوان و زانای ناسراوی ئازەربایجانی ئەحمەد کەسەرەوی زنجیرەوتاریکی له سەر ناوی شار و گوندەکانی ئێران نووسیو و گەرچی ئاوری له کوردستان نەداو تەو، بەلام ئەو زانیاریانی داویە بە دەستو و دەتوانن یاری دەری باسەکی ئیمە بن. له دوو وتاری جیاوازدا که له سەر وشەیی باکو پیتەختی ئازەربایجانی باکووری نووسیو، کەسەرەوی دەلی:

«وشەگەلی باک و بەک و بەغ له زمانە کۆنەکانی ئێران وەک هەخامەنشی و پەهلەوی دا جگە له واتای خۆدا، مانای پەرەستنیشی هەبوو. وشەیی باکو له بنەرەت دا باگاوان یان باکاوان بوو و له زەمانی ساسانیان و پێش ئەوانیشەو، له ئەرمانستان و ئاران و ئازەربایجان و شوینەکانی دیکەیی ئێران، ئاوی گەلیک بەو ناو هەبوون و له هەموویان دا ئاگریک پۆشن بوو... که وابوو، باگوان یان باگاوان بەواتای شاری خۆدا یان شوینی خۆدایە.»

کەسەرەوی هەر وەها دەلی: «ئەک هەر باکو، بەلکوو بەغدا و بەعقووبەش شاری

خودا بوون و ئەوھى ئەرمەنىيەكان پاش قبوول كىردنى ئايىنى مەسىح بەكىان بە بت مانا كر دۆتەوھە يان لامعى خۆى لەوھە پاراستووھە كە ناوى بەغداد بنووسى و لەباتى ئەو، ناسناوى دارولئىسلامى ھىناوھتەوھە، نىشان دەدا كە ئەم شارانە، شوينى ئايىنىكى كۆن بوون و پەيوھندىيان بەناوى بەك و بەغەوھ ھەبووھە.»

ئەوھى تا ئىستا گوترا، پروانىنىك بوو بەسەر لايەنى زمانەوانىي وشەى بۆكاندا. ئەم پروانىنە، يەكلايەنى و ناتەواوھ ئەگەر نەخرىتە چوارچىوھى ميژووې ناوچەكەوھ و پرووداوھكانى مەلبەندى بۆكان لە پەيوھندىي باسەكەدا شى نەكرىتەوھە. كۆنترىن دەولەتى ناسراوى ناوچەى پۇژھەلاتى كوردستان (بۆكانىش وھك بەشىك لە ناوچەكە)، دەولەتى ماننايە. پىش ئەوان، لە نيوھى يەكەمى ھەزارەى سىتېم بە دواوھ چەند دەولەت - شار و دەولەتى ناوچەىي لە بەشى پۇژاۋاى خاكى ئىران پىكھاتبوو، بەلام دەولەتى ماننا يەكەم دەولەتى يەكگرتووى ناوچەكە بوو كە مەلبەندىكى بەرىنى گرتبووھ خۆى و خاۋەنى توانايەكى ئابوورى و دەسەلاتىكى سپايى ئەوتۇ بوو كە دەيتوانى سەر لە حاندى دەولەتە زلھىزەكانى ئەو دەم (ئاشوور، ئووراتوو و...) بەرز بكاتەوھ. ئەم يەكگرتتە لە ئەنجامى پىشكەوتنى ئابوورىي كۆمەلگاۋ بە مەبەستى خۇپاراستن لە مەترسىي دراوسى بە ھىزەكان پىكھات و ميژووھكەى دەگەرىتەوھ بۇ كوتايى ھەزارەى دووھەم و سەرھەتاي ھەزارەى يەكەمى پىشزاين، واتا ئەو سەردەمە گىنگەى كە ئارىيەكان لە باكورى پۇژھەلاتەوھ بەرەو پۇژاۋا دەھاتن و شەپۆلى يەكەمىيان تا سنوورى خاكى ماننا كىشابوو. مانناكان بەشىك بوون لە يەككىيەتتى ھۆزەكانى لوللووبى و گۆتى كە ئەوانىش لە مەنزومەى زاگرۆس جيا دەبنەوھ و خاكەكەيان ناوچەى پۇژھەلاتى باشوورى گۆلى ورمى ھەتا پۇژاۋاى باشوورى زەرىياچەى كاسپىن (خەزەر) بەتايبەت نيوان مەراغە تا سەقز و بۆكانى گرتبووھ بەر.

برىتانىكاي ئىنسىكلۇپىدىيائى زمانى ئىنگلىزى دەنووسى:

«مانناكان لەلايەن سى ھىزى گەورەى سەردەمى خۇيانەوھ گەمارۇ درابوون، ئاشوور لە پۇژاۋا، ئوورارتوو لە باكور و ماد لە باشوور، [سەكاكانىش لە باشوور و

رۆژاواوه؛ ئەم قەومە پاش ھیرشی سەکایی یەکان و پەیدا بوونی ماد له سەدەى
 حەوتەمى پىش زابىن، ناسنامەى قەومىي خۆيان له دەست دا و چوونە ژىر دەسەلاتى
 مادەکانەوه. دوژمنى گەورەى مانناکان دەولەتى ئاشوور بوو. ئاشوورىيەکان تەنیا له
 نىوان سالانى ۸۱۰ تا ۷۴۴ى پىش زابىن دا، بەلای کەمەوه چوار دە جار ھىرشىيان برده سەر
 خاکی ماننا، ھەزاران کەسیان بە کۆیلە لى گرتن و سەدان پىشە ساز و ھونەر مەندیان
 لى پراگواستن بۆ شارى نەینەوا. ئوورارتووی یەکانیش له ئاشوور باشتر نەبوون،
 تەنیا روسای یەكەم شای ئوورارتوو، ۲۲ قەلە، واتە ۲۲ شار و شارۆچکەى مانناى
 داگیر کرد.

بەلام ھىرشى گەورە بۆ سەر خاکی ماننا لەلایەن سارگۆنى دووھمى شای
 ئاشوورەوه بوو (۷۱۶ - ۷۱۰ى پ. ز). سارگۆن بە رەواندز و حاجى ئۆمەران دا
 بەرەو پیرانشار و سۆلدووز داگەرا و پاش ماوہیەک رۆیشتن بەرەو زەریاچەى
 ورمى، گەراپەوہ و ئەم جار لەشکرەکەى بە ئىندرقاش و قومقەلای سابلاخ دا بەرەو
 میانداو برد و بە دۆلى چۆمى تەتەھوودا روى کردە ئىزىرتووی پىتەختى ماننا
 لە نزىک گوندى ئىستای قەلایچى بۆکان و لەوێوہ گەیشتە شىز، واتە ئاورگەى
 ئازەرگوشەسپ و پاشان چووه ساين قەلە کە ئەو دەمە، ناوی «ئەوکان» بوو.

لە ھەموو ئەو شوینانەش، وەک سیلاو ھەموو شتىکی لە ناو برد و دارى بەسەر
 بەردەوہ نەھىشت، بەلام دەولەتى ماننا سەربارى ئەو ھەموو دەرندەبى یە، ھەر ماپەوہ و
 لە گرێژنە نەچوو، تا ماوہیەک دواتر کە مادەکان دەستیان بەسەر خاکە کەیان دا گرت و
 دەسەلاتیان برىنەوہ.

بەپىنى ئەو بەلگانە، بۆکان یەكێک بووہ لە دەولەت - شارەکانى ماننا و بەشیک
 بووہ لە یەکیبەتتى ھۆزە ماننايى یەکان کە کەوتە بەر ھىرشى ئاشوور و ئوورارتوو و
 پاشان بە دەست مادەکان داگیر کرا. لە سەردەمى حکومەتى مادەکانیش دا بۆکان
 بەشیک بوو لە ئىمپراتورىيە تەکەیان و کەوتبووہ ناو جەرگى مادى بچووکەوہ. جگە
 لە ئىزىرتوو، قەلای گوندى ئاغجەيوان لە رۆژھەلاتى شارەکەوہ، ھەرودەها شوینەوارە
 بەردینەکانى سماقان و بىبى کەند لە دەورو بەرى شار و قەبرى فەرەوہرتىشى شای ماد

(۶۳۳ - ۶۰۰ عی. پ. ز) له فه‌قره‌ق‌ای مه‌هاباد که ته‌نیا ۵۰ کیلوم‌یتر که‌وت‌وت‌ه ر‌وژا‌و‌ای بۆ‌کان‌ه‌وه، به‌ل‌گ‌ه‌ی ئ‌ه‌و نا‌و‌جه‌ر‌گ‌ایه‌تی‌یه‌ی بۆ‌کان‌ن له سه‌رده‌می ده‌سه‌ل‌ات‌اری‌ی ماده‌کان‌دا.

به‌م پ‌ینی‌ه، میژ‌وو‌ی ناس‌را‌وی ش‌اری بۆ‌کان و گ‌ون‌ده‌کان‌ی ده‌ور‌وب‌ه‌ری ده‌گ‌ه‌ر‌یت‌ه‌وه بۆ سه‌رده‌می ماد و پ‌یت‌ش‌تر؛ وات‌ه ئ‌ه‌و سه‌رده‌مه‌ی که ه‌یت‌ش‌تا ئ‌ای‌ینی تاز‌ه‌ی زه‌رده‌شت له نا‌و‌چه‌که‌دا ب‌لا‌ونه‌ب‌ی‌و‌وه. ئ‌ه‌وه‌نده تاک‌وو ئ‌ی‌ستا ر‌وون بۆ‌ته‌وه د‌یار‌ه که، زه‌رده‌شت له نی‌وه‌ی یه‌که‌می ه‌ه‌زار‌ه‌ی یه‌که‌می پ‌یش‌ز‌ای‌ین، وات‌ه له ده‌ور‌وب‌ه‌ری سه‌ده‌ی شه‌شه‌م‌دا ئ‌ای‌ینی خ‌وی ب‌لا‌وک‌رد‌و‌ته‌وه.

ل‌یره‌دا نیاز چ‌و‌ونه نا‌و با‌سی په‌یوه‌ندی‌ه‌کان‌ی ز‌مان‌ی ک‌ورد‌ی و ش‌ی‌وه ئ‌اخ‌اف‌تن‌ی ماده‌کان نی‌یه. ئ‌هر‌کی ئ‌ه‌م و‌ت‌اره، تو‌یژ‌ینه‌وه‌یه له په‌یوه‌ندی‌ه‌ی ک‌ومه‌ل‌ایه‌تی‌یه ئ‌ای‌ینی‌ه‌کان‌ی دان‌یش‌ت‌و‌وان‌ی نا‌و‌چه‌ی بۆ‌کان له میژ‌وو‌ی پ‌یش‌پ‌ه‌ید‌اب‌و‌ونی ئ‌ای‌ینی زه‌رده‌شت و خ‌ود‌ای ئ‌ه‌هو‌رام‌ه‌ز‌دا، وات‌ه ئ‌ه‌و سه‌رده‌مه‌ی که خ‌ود‌ای گ‌ه‌وره‌ی دان‌یش‌ت‌و‌وان‌ی نا‌و‌چه‌که، خ‌ود‌ای به‌غ بو‌وه. ئ‌ه‌وه‌ی ئ‌اش‌ک‌را ب‌ئ‌ه‌وه‌یه که می‌هر‌پ‌ه‌ر‌ستی ئ‌ای‌ینی ز‌الی ئ‌ه‌و سه‌رده‌مه بو‌وه و دان‌یش‌ت‌و‌وان‌ی ش‌اره‌کان، ر‌وو‌گه و ئ‌اور‌گ‌ه‌یان بۆ خ‌ود‌ای می‌ترا در‌وست‌ک‌رد‌و‌وه، وات‌ه ر‌یز‌گ‌رت‌ن له ئ‌اگر نه‌ر‌یت‌یک بو‌وه که له ئ‌ای‌ینی می‌تر‌ای‌ی‌ه‌وه بۆ زه‌رده‌شت‌یه‌کان ما‌وه‌ته‌وه. خ‌و‌ای ئ‌انا‌ه‌یت‌اش له میژ‌وو‌ی ک‌ونی نا‌و‌چه‌که‌دا خ‌ا‌وه‌نی ئ‌اور‌گ‌ه‌ی ت‌ای‌به‌تی خ‌وی بو‌وه و ه‌ند‌ئ‌ی له میژ‌وو‌ن‌و‌وس‌ان ده‌ل‌ی‌ن که ئ‌اگر‌پ‌ه‌ر‌ستی، به‌ خ‌ود‌ای ئ‌انا‌ه‌یت‌ا‌وه به‌س‌ترا‌وه. به‌داخ‌ه‌وه ئ‌اس‌ه‌واره ک‌ونه‌کان‌ی ش‌اری بۆ‌کان و نا‌و‌چه‌ی ده‌ور‌وب‌ه‌ری نه‌که‌وت‌و‌نه‌ته به‌ر تو‌یژ‌ینه‌وه‌یه‌کی ز‌ان‌س‌تی‌یا‌نه و ئ‌ه‌وه‌ی ئ‌ی‌ستا ده‌ز‌ان‌ر‌ئ‌ی ته‌ن‌یا به‌ش‌یک‌ه له‌و ر‌اس‌تی‌یه ش‌ارا‌وه‌یه‌ی که ده‌ب‌ئ‌ی د‌یر‌ق‌کن‌اس و میژ‌وو‌ن‌و‌وس‌ان له دا‌ه‌ات‌و‌دا بی‌خ‌ه‌نه ر‌وو. ئ‌ه‌وه‌ی ئ‌ه‌م‌ر‌پ‌و‌ ده‌یز‌ان‌ین ئ‌ه‌وه‌یه که له بۆ‌کان و گ‌ون‌ده‌کان‌ی ده‌ور‌وب‌ه‌ری زیاده له ۳۰ گ‌رد‌ی میژ‌وو‌یی ه‌ه‌ن که به‌نا‌وی شو‌ین‌ه‌وا‌ری میژ‌وو‌یی‌ه‌وه ناس‌را‌ون و له‌ل‌ای‌ه‌ن ح‌کو‌ومه‌تی ئ‌یر‌انه‌وه ه‌ه‌ر به‌و نا‌وه سه‌بت ک‌را‌ون. ز‌ۆر‌به‌ی ئ‌ه‌م شو‌ین‌انه‌ش میژ‌وو‌یان ده‌گ‌ه‌ر‌یت‌ه‌وه بۆ سه‌رده‌می ج‌یی با‌سی ئ‌یم‌ه. وه‌ک پ‌یت‌ش‌تر گ‌وت‌مان بۆ‌کان به‌ش‌یک بو‌وه له خ‌اکی مان‌نا‌کان و دو‌ور نی‌یه ه‌ه‌ندی‌ک له‌و ۲۲ ق‌ه‌ل‌ای‌ه‌ی وا ئ‌و‌ور‌ار‌ت‌وو‌یی‌ه‌کان ل‌ی‌یان ز‌ه‌وت ک‌رد‌بو‌ون و

ئەو قەلایانەش وا ئاشوورییەکان و یرانیان کردن، هەر ئەو گەردە میژوویی یانە بن کە یەکیان لە نیووەراستی شارێ بۆکانە و پاشماوەشیان لە گوندەکانی دەورووبەری. گردی کولتەپە ئیستا کەوتووە نیو شارێ بۆکانە، گردی ناچیت و حەمامیان و شیخەلەر تەنیا چەند کیلۆمیتریک لە شارەو دەورن. ئەمانە و زۆر گردی دیکە لە باخچە، تیکانتهپە، ئالبلاغ، سارووقامیش و ئەحمەداوا میژوویان دەگەریتەو بە هەزارە یەکەمی پیشزاین، واتە پیش پەیدا بوونی ئایینی زەردەشت یان سەرۆحەدی بلابوونەو. هەندێ گردی تری وەک تەپە ی گوندی کانێ کووزەلە و سەراو و پەحیمخان و مەلەلەر و تەپی و عەزیزکەند و... کە میژوویەکی کۆنتریشیان هەیە، دوور نییە لەو سەردەمەدا هەر ئاوەدان بووبن. لە بیرمان نەچێ کە زۆریک لەم گەردە میژوویی یانە ئەگەر بە شیوەی زانستییانە لێیان بکۆلدزیتەو، شوینەواری چەند شارستانیەتی جیاوازی یەک لە بان یەکیان تیدا دەبیندرێ کە ئەو خۆی نیشانە ی بەردەوام بوونی ژیان و شارستانیەت بوو لە ناوچەکەدا. بۆکان خۆی و قەلای نیووەراستی شارەکە شتیکی زۆریان لێ نازاند، بەلام ئەوانیش بەشیکی لەو زنجیرە گەردە میژوویی یانە ی کە شارستانیەتیان دەگەریتەو هەر بۆ ئەو سەردەمانە، واتە بۆ میژووی ماننا و ماد.

ئیستا ئەگەر ئەو راستییە بخەینە پال دەسکەوتەکانمان، نموونەکە ی ئەو پشکنینە بوو کە لە ساڵی ۲۰۱۸دا لە گردی قەلای بۆکان کرا و توێژەری ئیدارە ی «میراث فرەنگی» ی ئێران، دوای پشکنینی چەند توێژی خوارەو ی گەردە، رایگە یاند: «میژووی ژیا ری لەسەر ئەو گەردە دەگەریتەو بۆ سێ هەزار ساڵ پیش ئیستا.» ئیتر دەتوانین بەروونی ببینە سەر ئەو باوەرە ی کە شارێ بۆکان لە سەردەمی پیش زەردەشتدا شوینیکی ئاوەدانی ئایینی میترا یی بوو و ناوی لە ناوی خۆی بەغ یان بەگەو وەرگرتوو.

بەم پێیە ناوی شارێ بۆکان لە سەرەتادا دەبی «بەکان» یان «بەگان» یان «بەغان» بووبێ کە لە دوو بەش پیکهاتوو: بەغ یان بەک + ان. بەشی یەکەم ناوی خۆدایە و بەشی دوو هەم پاشگریکە واتای شوین دەدا. هەرچەندە دەکری پاشگری «ان»

نیشانەنى كۆبى، بەلام ئەو شتىك لە مەسەلەكە ناگۆرى.

كە وابوو، بۆكان بەواتاى شارى خىواي بەگە يان شوينى خىواي بەگە يە و ئەو ش دەبى بەھۆى ئاۋرگە يان ۋوگە يەكى گەورەو بەبوۋى كە خەلكى شارەكە بۇ «بەغ» يان دروست كىردوۋە و زۆر وا ھە يە ئاۋرگەكە لە شوينى ئىستاي مزگەوتى جامىعى بۆكان لە داۋىنى گىردەكە و بەرى رۆژھەلاتى ھەوزەگەورە بوۋى.

ھەر ئەو زانىارىيە كەمەى كە ئىستا لەبارەى مېژوو بۆكانەو بە دەستمانەو بە ئەو دەگە يەنى كە ۋاڧىردوۋى ژيان و شارستانىيەت لە بۆكان زۆر كۆنترە لە سەردەمى ئەشكانى و ساسانى. تەنيا چەند مېترىك لە داۋىنى باشوورى قەلا و لەسەر گۆلى مەردان بەگ، ژوورېكى دەسكردى بەرىن دۆزراۋەتەو كە بە شىۋەى بېناكەى دا ئەشكەوتىكى مادى يان پەرسنگە يەكى مېترىي بوۋە. ئەم ژوورە ئىستا كەوتۆتە ناۋ مالى يەكى لە بنەمالە ناۋبەدەرەۋەكانى بۆكان و لە سەردەمى مندالىي مندا دۆزرايەو، بەلام تا ئىستا لە ھىچ كۆى باسى نەكراۋە و نەناسراۋە. گىردى ئاۋايى قەلايچى و ئەشكەوت يان بېناى بەردىنى ئاغجەيوان و بىبىكەند و فەرھادتاشى گوندى سماقان و زۆر شوينى دىكەى ناۋچەكە لە بارى بېنا دروست كىردنەو شىۋىنەۋارى مادىن. ئەم بەلگانە بەسەر يەكەو بەيۋەندىي شارى بۆكان و ناۋچەى دەوروبەرى لەگەل سەردەمىك دەگە يەنن كە خىداى ئەھوورامەزدا ھىشتا جىي خىداى بەغى نەگرتبۆۋە و ئەگەر ئايىنى زەردەشتىش بلاۋبېۋە، رېز و ئىحترامى خىداى بەگە لەجىي خىۋى ھەر مابوو و نىيازىك بە گۆرىنى ناۋى شارى بۆكان كە لە پەيۋەندى لەگەل خىداى بەگە دانرابوو، نەدەبىنرا.

سەبارەت بەو ئالۋگۆرەش وا بەسەر وشەكەدا ھاتوۋە (لە بەكانەو بەتە بۆكان)، دەبى بگوتىرئ گۆرانى پىتىكى بزۋىن شتىكى ئاسايىيە و وشەى كۆن ئالۋگۆرى زۆر لەو زىاتى بەسەردا دى، بەتايىبەت لە مېژوو يەكى دووردرېژى چەند ھەزار سالەدا. لېرەدا پىۋىستە ئامازە بە نوكتە يەك بىرى: ئازەربايجانىيەكانى ناۋچەى موكرىيان و تەورېز، ئىستاش ناۋى بۆكان بە شىۋەى بەكان دەبەن و ئەو پەنگە رېشەى لە مېژوو يەكى كۆندا بى. ئەگەر ناۋەكە لە زمانى كوردىدا، بەپىي باردۆخى

تایبەتی زمانەوانی گۆرایی، لە زمانی ئازەربایجانی و دوور نییە لە زمانی ئازەری کۆنیشدا هەر لە شیوەی کۆنی خۆی دا مابیتەو. بەداخەو ئەمەڕۆ زانیارییەکی ئەوتۆ لەسەر زمانی ئازەری کۆن کە جیاواز بوو لە ئازەربایجانی و تورکی، بە دەستەو نییە تا یارمەتی باسەکی ئیمە بەدا. بۆ چەسپاندنی زیاتری بۆچوونەکەمان لەمەڕ رەچەلەکی ناوی بۆکان پیویستە ئاورپیک لە ناوچەکە و گوندەکانی دەوروبەری بەدینەو.

لە رۆژەلاتی بۆکان و نزیک بە تیکانتەپەیی هەوشار (تیکاب)، ئاورگەییەکی بەناوبانگی میژوویی لێبوو، کە ئاسەواری ئیستاش هەر ماو. ئاورگەیی ئازەرگوشەسب یان ئازەرگوشنەسب یان ئاورگەیی شاھی کە زیاتر هەر بە ناو گشتییەکەییەو، واتا شیز ناسراو. شیز لە سەردەمی ساسانییەکاندا (۲۲۴ - ۶۵۲ع) یەکیک بوو لە گرنگترین ئاورگەکانی ئێران و شاهانی ساسانی بەپێیان لە تیسفونەو هاتوونەتە زیارەتی. ئەم ئاورگەییە لە نزیک شاریکی میژوویی دروستکراو کە ئیمە بەناوی گەنجەک یان گەزەکەو دەیناسین. خوسرەو پەرویزی شای ساسانی کاتی لە سالی ۶۲۳ع زایینی، کە لەلایەن هیراکلیۆسی ئیمپراتۆری رۆمەو هاکاری دەکرا، لەبەر بەهرامی چووبینە هەلات و پەنای هینایە شیز، لەوئ چاوەروانی هاتنی شاهین و شاربەرازی سەردارانی سپاکەیی خۆی کرد. ئاوەدانیی ئاورگەکە لە سەردەمی ساسانییەکاندا پێچەوانەیی ئەو نییە کە میژووەکی بگەریتەو بۆ سەردەمیکی کۆنتر. نووسەری کتیبی «میژووی ژانی ئابووری گوندنشین و چینە کۆمەلایەتیەکانی ئێران» دەلێ: «لە سەردەمی کۆنتردا خۆدایەتی سی خۆدایی ئەهوورامەزدا و میهر و ئاناھیتا ئیینی خەلک بوو و ئاگرپەرستی بەتایبەت پەییەندی بە خۆدای ئاناھیتاوە بوو.» بەو پێیە ئیمە دەبی لە ژێر خۆلەمیشی ئاورگەکاندا، کە تا ئیستا هەر بەناوی زەردەشتییەکانەو ناسراون، شوینی شارستانیەتی کۆنتر هەلبگرین. ئەویش لە ناوچەییەکی کۆنی وەک بۆکاندا کە دەیان شوینەواری سەردەمی ماد و ماننای لێشاردراوەتەو. بۆ نمونە با سەیریکی گوندی بۆگەبەسی بەین کە دە کیلۆمیتریک کەوتۆتە باشووری شاری بۆکانەو.

ئىبراھىم پوورداوود دەلى: «وشەي بەگ يەكەم جار لە شىۋەي بەيت بەگە يان بەيت بەگە يادا بىنراوہ كە ناوى شارىكى ماد بووہ و سارگونى ئاشوورى لە لەشكر كيشانە كەي دا بۇ سەر خاكي ئوورار توو و ماننا (۷۱۶-۷۱۵ى پ.ن) باسى دەكا.» بەشى يەكەمى ئەم ناوہ بەراشكاوى وشەيەكى ئاشوورىيە و لەگەل بەگى يان بەگەيا، پىكەوہ واتاى مالى خودا دەدەن. ئەوہى كە سارگون شارەكەي بە شوينى ماد ناو بردووہ و مادەكانىش لە باشوورى خاكي ماننا نىشتەجى بوون و بۆكان بەشكى بووہ لە خاكي ماننا، دەمانگەيەننە ئەو ئەجامەي كە قەلا و گوندى بۆگەبەسى لە باشوورى بۆكان، ھەمان بەيت بەگى بى و تەپۆلكە ميژوويى يەكەي نىۋەپراستى گونديش كە ئىستا شوينى مالى ئاغاي گوندەكەيە، راستى بۆچوونەكەمان زياتر دەچەسپىنى. گوندى بىبى كەند لە رۆژھەلاتى بۆكان دا جيا لە ئەشكەوتە دەسكردەكەي كە ميژووي دەگەرپىتەوہ بۇ سەردەمى ماد، ھەر ناوہكەشى شوينەوارىكى ميژوويى يە. ناوى گوندەكە ھەرچەندە لە روالەتى ئىستاي دا لە وشەيەكى توركى دەچى، بەلام بەئاشكرا شوينى ناوى بەكى پىۋە دەبىندى و لام وايە لە رابوردوى كۆن دا دەبى «بەي كەند» يان «بەي كەن» بووبى كە دواي سەلجوقىيەكان و موغولىيەكان ئەم ئال وگۆرەي تىدا وەدى ھاتبى. ناوى كۆنى شارى ساين قەلاش لە رۆژھەلاتى باكورى بۆكان جى سەرنجە. ناوى ئەم شارە لە سەردەمى مانناكان و ھىرشى سارگونى دووھەم دا ئەوكان بووہ و ھەر بەو شىۋەيەش لە تەقويمى ئاشوورىيەكان دا ھاتووہ. ھەرچەندە دۆزىنەوہي پەيوەندى ئەم ناوہ كارىكى ئاسان نىيە، بەلام گەراي بىر كەردنەوہيەك دەخاتە مېشكەوہ و سەرنج بەرەو وشەي «وہك» يان «بەك» رادەكىشى كە دەبى دوور نەبى لەو باسەي ئىمە لەمەر بۆكان. بۇ ئەوہى ئەم شىۋە بۆچوونە ميژوويى يە لەسەر ناوہ كۆنەكانى ناوچەي بۆكان زياتر بچەسپىنن، با سەيرى ناوى گوندىكى دىكە بكەين.

قوربەراز گوندىكە لە رۆژھەلاتى بۆكان و سەر رېگاي ئاورگەي ئازەرگوشنەسب كە ئىستا بە تەختى سولەيمان دەناسرى. روالەتى ئىستاي ناوہكە، شتىكى ئەوتۆمان نادا بەدەستەوہ، مەگەر بىخەينە چوارچىۋەي ميژوويى ناوچەكەوہ. خوسرەو

پهرویزی شای ساسانی وهک گوتمان روو له دۆست و پشت له دوژمن، له بهر بههرامی چووینه ههلات و هات له گهجهک دانیشتا «شاهین» و «شاربهراز»ی سهردارلهشکر بیته هانای و له ژیر پلاری نه یار پرگاری بکهن. ئایا په یوهندی دانی ناوی قوره بهراز له گهله ناوی شاربهرازدا شتیکی دوور له مهنتیقه؟ به تایبته که ئه و دوو سهرداره ده بووایه له سنووری پوژاوی ئیرانه وه به رهو گهجهک هاتبایه ن و به سه ر گوندی قوره بهرازدا تیپه ربووبان. هه مان حالته بو په یوهندی ناوی ئیستای گوندی «جامهرد» له هه مان ناوچه له گهله «زامهرد»ی سهرداری ساسانی جیگه ی بیرلی کردنه وه یه.

به هیوای ئه وهی ئه م شیوه بوچوونه، ههنگاوێک بی به رهو پرووناکی و سهرهتای کاریکی جیددی بو لیکولینه وهی میژووی ناوچه که دامه زیننی. داهاتوو ده بی زور شتی تاریکی ئه مرۆ پروون بکاته وه.

سه رجه می ئه م وتاره سه رهتا له ژماره ی ۱۹ی گوڤاری مامۆستای کورد چاپی سوید، سالی ۱۹۹۲ و پاشان له مالمپه ری پوژه لات/ بۆکان، ۱۹۹۲ بلاو بوته وه و ئیستاش له سه ر مالمپه ره که هه ر ماوه. لیره دا هه ندیک گورانکاری تییدا وه به رچاو گیراوه و کورت کراوته وه.

سه‌چاوه‌کان:

۱. افخمی، ابراهیم، تاریخ و فرهنگ و ادب مکریان، بوکان، ل ۱۵.
۲. پورداوود، ابراهیم، پنجاه گفتار پورداوود مقاله‌بخ، ل ۴۰۱ - ۴۲۶.
۳. سه‌جادی، عه‌لا‌ئه‌ددین، میژوو‌ی‌ئه‌ده‌بی‌کوردی، ل ۳۱.
۴. بۆیس، ماری، میژوو‌ی‌زه‌رده‌شتایه‌تی (ئینگلیزی)، به‌رگی ۱، ل ۲۳، ۵۸ و ۱۹۶، به‌رگی ۲، ل ۷، ۱۵، ۱۳۹ و ۱۴۳.
۵. لغتنامه دهخدا، ماده‌بخ.
۶. فره‌وشی، د. بهرام، فرهنگ پهلوی، ماده‌بخ.
۷. تفضلی، د. احمد، واژه‌نامه مینوی خرد، ماده‌ی‌بغان.
۸. ئینسیکلوپیدیای نوئی بریتانیکا، ماده‌ی‌مانناکان.
۹. له‌هموو‌ئه‌و فره‌ه‌نگانه‌دا که ناوبراون، وشه‌ی‌بخ.
۱۰. کسروی تبریزی، احمد، کاروند کسروی، مقاله‌باکو.
۱۱. انصاف‌پور، غلامرضا، تاریخ زندگی اقتصادی روستائیان و طبقات اجتماعی ایران از دوران ماقبل تاریخی تا پایان ساسانیان، ل ۳۴۸.

۲

لێردەدا بۆچوونی کەسیک سەبارەت بە وشەى بۆکان دەهینمەو، کە خۆم لەگەڵى دا نیم. لە پوانگەى منەو بە لاری دا بردنى خوینەر دەبى ئەگەر کەسیک بنەمايەکی خەيالیى موعولى يان تورکی و عربى بۆ بابەتیکی وا لەمیژین هەلبەستى.

بابەتەكەم لە وییلاگیکی فارسی وەرگرتوو کە ئەو ناوەکەیهتی: «مجله اینترنتی شهر من بوکان، مجله اینترنتی اخبار و رویدادها و همه چیز در باره بوکان». ناوی وتارەكەش «بوکان بە اختصار»ە، بەلام بەروونی رانەگەیهنراوە کى نووسەریەتی جگە لە ئادرەسیکی ئیمەیل کە بەگوێرەى ئەو، ئەم وتارە یا سەرجمی وییلاگەكە هی دوکتۆر قەسیم عوسمانی نوینەری دوو دەورەى خەلكى بۆکان لە مەجلیسی شوورای ئیسلامی ئێرانە. من هەلبژاردەیهکی بۆچوونی نووسەرم وەرگێراوەتە سەر کوردی:

«... سەبارەت بە بنەمای ناوی شارەكە گێرانەوێ زۆر هەیه و یەك لە ناودارترینیان ئەو هیه کە خەلكى شار لە کاتى زەماوەندادەچوونە سەر حەوزیکی گەرە و ناوبەدەرەوێ شارەكە... لەبەرەوێ وشەى بووک بە کوردی واتای «عروس»ی هەیه ئیتر ئەو ناوچەیهش کە دواتر بوو بە شار، ناوی بووکان، واتە «عروسان»ی لەسەر دانرا.

بەلام ئەو بۆچوونە تەنیا کاتى راستە کە ئیمە وشەكە بە زاراوە فارسییهكەى «گۆ» بکەین لە کاتیکدا دانیشتوانی شار و هەموو کەسیکی کوردزمان وەك «بۆکان»ی گۆ دەکەن.

لە بۆچوونیکی دیکەدا دەگوترئ کە لە سەردەمی هیترشی موعولەکاندا، یەك لە فەرماندەرانى سپای چەنگیز، کە ناوی بۆکان بوو، ناوی خۆی لەسەر بۆکان دانا کە ئەو دەم گوندیکی بچووک بوو. دەگوترئ چیاپەك لە موعولستانیش هەر بەو ناوەو هەیه کە لە ناوی ئەو فەرماندەیه وەرگێراوە.

بۆچوونیکی دیکەش هەیه کە دەگوترئ لە قەدیمدا ژنان بۆ شۆردنی شتومەکی

مال ده‌چوونه سهر ئه‌و حه‌وزه و ئه‌گهر که‌سیک بیپرسیایه ئه‌و فلانه‌که‌سه له کوئییه، ده‌یانگوت چوو له بوکانی... جا ئه‌م وشه‌یه دواتر به‌و که‌سانه ده‌گوترا که هات‌و‌چۆی زۆری سهر کانیه‌که‌یان ده‌کرد و ورده‌ورده له‌وئ نیشه‌جی ببوون.»

دیاره نووسه‌ری وتاره‌که، وه‌ک زۆریک له خه‌لکانی تر، له مه‌سه‌له‌ی توپۆنیمی، واته «وجه تسمیه» ی ناودا ته‌نیا رواله‌تی ئیستای بینویه و سه‌رنجی نه‌داوته سهر ئه‌و خاله‌ گرنگه‌ی که میژووی ژیا‌ری مرؤف له ناوچه‌ی بوکان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ۱۰ - ۱۲ هه‌زار سال پیش ئیستا و لای که‌م میژووی سه‌لماوی زیاد له سی‌چوار هه‌زار ساله‌ی هه‌یه. له‌و ماوه‌یه‌دا خه‌لکانیکی زۆر به‌ زمان و زاراوه‌ی هه‌مه‌چه‌شنه له‌وئ ژیاون و هه‌یج لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک باه‌خی نابێ ئه‌گه‌ر لیکۆله‌ر ئاورپیک له‌و میژووه‌ دووردریژه نه‌داته‌وه و دیارده‌کان نه‌خاته چوارچیوه‌یه‌کی زه‌مانی و دووردریژه‌وه.

۳

ئه‌م وتاره له مالپه‌ریک به‌ناوی «آفرینش، روزنامه مستقل صبح ایران»^۱ وهرگیراوه که من له لینکی ویبلاگیکی کوردی به‌ناوی «بوکان‌سیتی»^۲ دا دۆزیومه‌ته‌وه.

نووسه‌ری وتاره‌که ده‌سنیشان نه‌کراوه و ته‌نیا به‌هه‌والنیری «آفرینش» ناوی براوه. زانیاریه‌کانیشی تا راده‌یه‌کی زۆر سه‌ره‌تایی و ژورنالیستین و ده‌قاوده‌ق هه‌مان ئه‌و خالانه‌ن و له‌سه‌ره‌وه‌تردا له ویبلاگی «مجله اینترنتی شهر من بوکان، مجله اینترنتی اخبار و رویدادها و همه‌چیز در باره بوکان» دیتمان، هه‌ر بۆیه‌ش لی‌رده‌دا دووپاتی ناکه‌مه‌وه.

مه‌سه‌له‌ی زانیاری به‌خشین گه‌لیک گرنگه و ده‌بێ بزاندری هه‌ر قسه‌یه‌کی ئه‌فواهی لی‌ره‌وله‌وئ ده‌کرئ بو‌ی هه‌یه له‌لایه‌ن خه‌لکانیکه‌وه وهرگیری و دووپات بکریته‌وه، ورده‌ورده‌ش بپه‌ته‌ رای گشتیی کومه‌لانی خه‌لک و سه‌ره‌رای هه‌له‌بوونه‌که‌ی، له‌ بیر و می‌شکی خه‌لک‌دا جیگیر بئ.

1. <http://www.afarineshdaily.ir/afarinesh/News.aspx?NID=26946>

2. <http://boukancity.blogfa.com>

ئەو قەسە بە بۆیە دەکەم کە لە سەردەمی خۆیندەم لە پۆلی نۆی قوتابخانە لە بۆکاندا بەشدارى کتیبەرکێتیهکم کرد کە گۆڤارى «اطلاعات کودکان» لە تاران وەرپێخستبوو و داواکرا بوو هەر کەس بابەتیکی کورت سەبارەت بە شارەکەى خۆى بنووسى. ئەووە سالى ۱۳۳۹ى هەتاوی و ۱۹۶۰ى زاینییه. ناوی وتارەکەى من ئەووە بوو: «بوکان شەهر عروسان» و خەلاتى یەكەمیشم بردووە لەبەرۆهى یادی بەخێر بى کاکم بۆى ریکوویک کردبووم! بەلام ئەووە بۆ دونهیای مندالی و میرمندالی بوو و راست هەر ئەو شتانهم دووپات کردبوو کە لە خەلکم بیستبوو بەبى پوون کردنەووە و دەستیوهردان! ئیستا ۶۰ سال دواى ئەو قەسە بى تامانەى ئەو دەمى من، ویینووسیک دووپاتی هەمان قەسەى خەلکی ئاسایى دەکاتەووە، کە ئەگەر ئاماژەیهکیشى بۆ راستى تیدابى، هەموو راستییهکە نییه و ئەویش و هەر کەسیکی دیکەش کە بى دەنیتە ئەو گۆرەپانە، پێویستە پێیووە ماندوو بى و بە رێبانێکی زانستی دا بپروا، دەنا زۆر هاسانە بلێى بۆکان لە ئەسلدا بۆقان بوو، وەک چۆن لە ئێراندا گورگان و کرمان هەیه، ئەویش بۆقانه!

۴

ئەو دەى خوارووەش بۆچوونیکى هاوشانى دوو بابەتى پێشتره و لە مالىپەرى فەرماندارى شارى بۆکان سەر بە ئۆستاندارى ئازەربایجانى رۆژاوا وەرگیراوە. لێرەشدا «بووک» بەواتای وەوى و «ان» وەک نیشانهى کۆ وەرگیراوه و گوتراوه کە: «گوندییهکان [نەک خەلکی بۆکان]، لە گواستنهووى ئەم گوند بۆ ئەو گوندى بووک، کاتى کە بە گوندى بۆکاندا تێپەربوون، بردوویانەتە سەر حەوزەکەى و لەوى ماوهدیکە هەلپەریون، هەر بۆیەش شوینتەکە بە بووکان ناوی دەرکردووە!» نووسین و رستهبەندی یادداشتەکە زۆر لاوازه و لەویش لاوازتر لایەنە زانستییهکەى و ئیستیدالەکانییهتى. ناوی نووسەرى بابەتەکەش پانەگەیهندراو.

وشه‌ی بۆکان و بۆچوونه جیاجیاکان

ئه‌وه‌ش به‌شینکه له وتاری «بوکان له پیره‌وی میژوودا» که کاک «سه‌لام ئیسماعیل‌سورخ» به فارسی نووسیویه‌تی. من لی‌رده‌دا ته‌نیا ئه‌و دیرانه‌م لی‌وه‌رگیزاوه‌ته سه‌ر کوردی که راسته‌وخۆ باس له پرسی «ناو»ی بۆکان ده‌که‌ن. دیاره ئه‌وه‌ی گوتراوه «ئوستوره‌ی زانستی» ناتوانی راست بی له‌به‌رئه‌وه‌ی ئوستوره‌ی سه‌رده‌مانیکی پیش په‌یدا‌بوونی خه‌ت و نووسین و راگواستنی زانست له‌که‌سیکه‌وه بۆ که‌سانی تر بووه. ئه‌وه نووسینه‌که‌ی کاک سه‌لامه:

«هه‌ندیک که‌س لایان وایه وشه‌ی «بووکان» کورت‌کراوه‌ی «بووکه‌کان»ه و [خه‌لک له رابردوودا] پئی‌ورپه‌سمی شایی و چۆپی‌گرتنیان له‌سه‌ر کانیاو و سه‌رچاوه‌کان به‌پێوه بردووه، له بۆکانیش هه‌وزیکی گه‌وره هه‌بووه که به‌ناوی «کانیی بووکان»ه وه ناسراوه، ئینجا له‌فزی کانی قرت‌کراوه و ته‌نیا ناوی بووکان به‌سه‌ر شاره‌که‌وه ماوه، به‌لام هه‌ندیکی تر لایان وایه «بوو» به‌واتای زید و «کان»یش به‌واتای کانگای ئاو هاتووه. ئه‌م بۆچوونه زیاتر پشت‌ئه‌ستوره به ئوستوره‌ی زانستی...»

چهند سه‌رچاوه‌ی کۆنی فارسی سه‌بارهت به ناوی بۆکان

ئهم سه‌رچاوانه‌م ته‌نیا بۆ ئه‌وه پشکنیوه که به‌لکوو ده‌ریچه‌یه‌کمان به‌ره‌وه ئه‌و تاریکییه بۆ بکه‌نه‌وه که بۆ دیاری‌کردنی بنه‌مای ناوی بۆکان پنیو‌یستمان پنیه‌تی، به‌لام به‌داخه‌وه وه‌ک ده‌بینن زۆربه‌یان به‌ لاری‌دا رۆیشتوون و نه‌یان‌توانیوه دوو هه‌نگاو بگه‌رینه‌وه سه‌رده‌مانی پیش خۆیان.

۱. مدارالافاضل، تألیف الله‌داد فیضی سرهندی، باه‌تمام دکت‌ر محمد باقر، مجلد اول، انتشارات دانشگاه پنجاب، لاهور ۱۳۳۷/۱۹۸۴؛ بر:

بوک: به‌ضم، فارسی، مگر و بود و باشد! هه‌روه‌ها گیایه‌کی ئاوی نه‌رم که ده‌بیننه ژیر چه‌خماخ، شوینی پروانندی خه‌له و جیگایه‌ک که خه‌له‌ی لی‌ده‌شاردریته‌وه و هه‌روه‌ها چالی خه‌له.

بوک: ساز.

۲. فرهنگ تاریخی زبان فارسی، بخش اول (آ - ب)، فراهم‌آورده شعبه تألیف فرهنگ‌های فارسی، بنیاد فرهنگ ایران، تهران ۱۳۵۷/۱۹۷۸؛ بر:

بوگان: ریخۆله، ریخۆله‌کویره! ریش چون بوگانا، سبلت چون سوهانا.

۳. فرهنگ نظام (فارسی به فارسی) با ریشه‌شناسی و تلفظ واژه‌ها به خط اوستایی، تألیف سید محمد داعی‌الاسلام، جلد ۱، چاپ دوم انتشارات دانش، تهران ۱۳۶۲/۱۹۸۳؛ بر:

بک (فارسی)، بوونه‌وه‌ریکه له ئاو و ویشکانی‌دا ده‌ژی و ناوه‌کانی دیکه‌ی بریتین له: «وزغ و ضفرع و غوک و قورباغه». ئهم وشه‌یه له هه‌ندئ ویلایه‌تی ئیران وه‌ک باشوور که‌لگی لی‌وه‌رده‌گیری و له ته‌به‌رستان (مازندهران) «وه‌ک» ی پیده‌لین. له «برهان قاطع»‌دا سی و اتایان بۆ لیداوه‌ته‌وه.

یه‌که‌م: شوینی هه‌لاتن؛ دووه‌م: دارستان؛ سیه‌ه‌م: خه‌یاری ناوده‌شت.

بک (بوک)، دوو واتای هه‌یه: ده‌م و چاو و هه‌روه‌ها چه‌شنه کووزویه‌کی

دهم‌ت‌نگ و مل‌کورت و زگ‌پان و خر، که تونگه‌ی پینده‌لین.

دانه‌ری «برهان قاطع» واتای بی‌عه‌قلی و بی‌هونه‌ریشی بو لیدراو‌ته‌وه، به‌لام «سه‌روه‌ری» ده‌لی: «په‌ک» به‌و واتایه‌یه، نه «به‌ک».

بی‌ک (به‌که‌سر) به‌واتای به‌ندی په‌نجه (قامک) و هه‌روه‌ها زوخال (برهان قاطع).

۴. فرهنگ نفیسی، تألیف مرحوم دکتر علی‌اکبر نفیسی (ناظم الاطبا)، جلد اول (ا) - پ، کتابفروشی خیام، تهران، ۱۳۵۵ / ۱۹۷۶؛ بر:

بوگان (Bugan)، اسم، پارسی، [بمعنی] زهدان و بچه‌دان و رحم و گلزار، که لیره‌دا جگه‌له واتای مندال‌دان، واتای گولزاریشی بو لیدراو‌ته‌وه، به‌لام له هه‌ر دوو حاله‌ت‌دا به‌پیتی گاف نووسراوه.

۵. فرهنگ انجمن‌آرای ناصری، تألیف امیرالشعراء رضا قلیخان متخلص به‌هدایت، کتابفروشی اسلامیة، تهران (نمایش ۳۱)؛ بر:

بک: (اول مفتوح)، بو‌ق. هه‌روه‌ها ده‌لین له برهان [قاطع]‌دا به‌واتای شوینی هه‌لاتن و دارستان هاتووه و به «بوک» به‌واتای دهم و چاو و چه‌شنه کووزوویه‌ک هاتووه [تونگه].

له گونده‌کانی [ئوستانی] فارس به‌قلیانی سواله‌تیش ده‌گوتری.

به‌ک هه‌روه‌ها «چغر»یشی پینده‌گوتری.

۶. فرهنگ فارسی عمید، تألیف حسن عمید، جلد اول، امیرکبیر ۱۳۵۷ / ۱۹۷۸؛ بر:

بوک: کورت‌کراوه‌ی «بود‌که» یا «بووک»‌یه، به‌واتای به‌لکوو، بریا، مه‌گه‌ر و ده‌شی.

بوکان (بووکان): فارسی، زهدان و رحم [واته مندال‌دان] زنان حامله‌را بیم‌بد که پیش از وقت، زبیم او بدرآیند اجنه از بوکان.

پوون‌کردنه‌وه: ئه‌وه‌ی له‌م قاموسه‌دا به‌پیتی کاف نووسراوه، له راستی‌دا گافه، به‌لام له کون‌دا جیاوازییه‌ک له نووسینی دوو پیتی «ک» و «گ»‌دا دانه‌نراوه. به‌لگه‌ی منیش بو‌ئه‌م قسه‌یه له خواره‌وه‌دا، له قاموسی نه‌فیسی دهرده‌که‌وئ.

۷. آندراج، فرهنگ جامع فارسی، تألیف محمدپادشاه متخلص به شاد، کتابفروشی خیام، تهران، چاپ دوم، ۱۳۶۳ / ۱۹۸۴؛ بر:

له م سه رچاوه یه دا، وشه که به هه ر دوو شیوه ی بوگان (بووگان) و بوکان (بووکان) و اتا کراوه ته وه.

بوگان به ضم اول و کاف فارسی [واته گاف]، له سه ر کیشی خوبان، فارسی، [به واتای] زهدان، واته مندالدان. «شمس فخری» له کتیبی «معیار جمالی» دا گوتوویه تی: زنان حامله را...»

بوگان ناوی شاروچکه یه که له ویلایه تی ساوج بولاقی موکری، ده لئین که ش وهه وایه کی خوشی هه یه و له «برهان قاطع» دا به واتای گولزار هاتووه. [ئه گه ر وایی ده بی به کافی عه ره بی بی له به رووه ی «بووکان» واتای کان و مه عده نی بونی خوش ده دا].

بوکان (بووکان): به ضم، فارسی، چه شنه پیلایوکی ئاسنه ده یکه نه پی بو ئه وه ی به سه ر به فردا برۆن و به واتای مالی به فر [چاله به فر؟] یش هاتووه.

۸. برهان قاطع، تألیف محمدحسن بن خلف تبریزی متخلص به برهان، باهتمام دکتر محمد معین، جلد اول: آ - ث، امیر کبیر، تهران ۱۳۶۲ / ۱۹۸۳؛ بر:

بوگان (بووگان): به کافی فارسی، له سه ر کیشی خوبان، به مندالدان ده گوتری که به عه ره بی پی ده لئین «رحم»، به واتای گولزاریش بینراوه.

هه رووه ها بورهانی قاطع، واتایه کی بو وشه ی بوک (بووک) هیناوه که بی سوود نییه لی ئاگادار بین:

بوک و مگر: له سه ر کیشی «کوه و کمر» به واتای «بوک» دی و هاوچه شنی مه گه ره به واتای «بود که» و «باشد که» [با وایی یا ئه گه ر وایی]. به عه ره بی «عسی و لعل» ی پیده گوتری.

۹. فرهنگ جدید فارسی رازی، تألیف محمود سعیدپور، چاپ چهارم، انتشارات فخر رازی، تهران ۱۳۷۰ / ۱۹۹۱؛ بر:

بوگان (بووگان): به ضم باء، زهدان، بچه دان، رحم (مندالدان).

۱۰. قاموس کتاب مقدس، ترجمه و تألیف مستر هاکس، انتشارات اساطیر، چاپ اول بیروت ۱۹۲۸، چاپ تهران ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸؛ بر:

بوکیم (گرینوک): ناوی شوینیکه له سه‌رووی جه‌لجال و لای پوژاواوی ولاتی ئه‌رده‌لان به‌هوی گریانی بنی ئیسرائیل له‌و شوینه، وایان ناوناوه. [ئه‌وه‌م هه‌ر ته‌نیا بۆ مه‌سه‌له‌ی هاوشیوه‌یی ناوه‌که هیتاوه.]

۱۱. گیتاشناسی ایران، جلد اول، کوه‌ها و کوهنامه ایران، نوشته مهندس عباس جعفری، طرح و تهیه از گیتاشناسی، تهران ۱۳۶۸ / ۱۹۸۹؛ بر:

کتیبنیکی باشه، زانیاری له‌سه‌ر چیاکانی ئیران ده‌داته خوینه‌ر. ناوی کیتوه‌کان به‌پیتی ئه‌لفوبی (فارسی) ریک‌خراون. من بۆ ناله‌شکینه و ته‌ره‌غه‌گه‌رام نه‌مدوزینه‌وه، به‌لام چه‌ند کیوی وه‌ک به‌رده‌زه‌رد و به‌رده‌سووری تیدایه و یه‌ک له‌وان ده‌لی له‌ دیه‌ستانی ئه‌ختاچی پوژه‌ه‌لاته، که سه‌ر به‌ شاری مه‌هاباده، ۴۹ کیلومیتیر له‌ باشووری پوژاواوی مه‌هاباده و له‌ باشووری پوژاواوی بۆکانیشه، به‌رزایی‌یه‌که‌ی ۱۵۹۵ متره و وا هه‌یه‌ ناوی چیای دیکه‌ی ناوچه‌که‌شی تیدا بدوزریته‌وه.

۱۲. فرهنگ فارسی خرد، تألیف م. سعیدی‌پور - آذینفر، چاپ انتشارات خرد، تهران ۱۳۵۶ / ۱۹۷۷؛ بر:

بوگان: به‌ضم باء، اسم، زهدان، بچه‌دان، رحم [به‌واتای مندالدان]. لی‌ره‌دا ناویک له‌ بۆکان نه‌هاتووه.

۱۳. سرمه سلیمانی (فرهنگ فارسی به‌فارسی)، تقی‌الدین اوحدی بلیانی، به‌تصحیح و حواشی محمود مدبری، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵؛ بر:

بوک (بووک): به‌واتای «عسی» و «لعل» و هاوچه‌شنه له‌گه‌ل «مه‌گه‌ر».

۱۴. لغت‌نامه دهخدا، تألیف علی‌اکبر دهخدا، زیر نظر دکتر محسن معین، شماره مسلسل ۱۲۵، حرف ب (بس - بیضه)، انتشارات سازمان لغت‌نامه، دانشگاه تهران، سال (؟)؛ بر:

بوک (بووک): بود که [واته ئایا ده‌بی؟] بوک طعامی بما دهد [به‌لکوو

خواردنیکمان بداتی].

(تذكرة الاولیا عطار)، چونکه بر بوک است جمله کارها [له بهروهی هه موو
 کاریک له سههه ئه ساسی ئه گهر داندراوه...] مولوی رومی؛ وشه ی استثناء.
 له م سههه چاوه یه دا گه لیک واتای جووربه جوور بو وشه ی «بوک» ی فارسی
 لیدراوه ته وه، له وانه، توپه له دروست کردن، کرین و فروشتن، هه لکه ندنی کانی به
 داروچیلکه بو ئه وهی ئاوی لی دهربی؛ ئالوز بوونی کار و جووت بوونی ژن و پیاو و
 شتی تر، به لام «بهوک» ی عه ره بی به واتای «سهه ره تای کار» یشی هیناوه.
 کاتیکیش ده گاته وشه ی بۆکان، ناویک له شاری بۆکانی کوردستان ناهیتی، به لام
 ئه م زانیاریانه ده دا به دهسته وه:

بوکان: گوندیک له ديهستانی کهمین له بخشی زهرقانی شاری شیراز.
 بوکان: گوندیک له ديهستانی ئه له مووت، به بخشی «معلم کلایه» ی شاری قه زوین
 ۱۵. فرهنگ بزرگ سخن، به سرپرستی دکتر حسن انوری، جلد دوم (ب - پ)، انتشارات
 سخن، تهران ۱۳۸۱ / ۲۰۰۲؛ بر:

بوک: لای به رزی جگ له یاری جگین دا.

بوک (Buk): به لکوو (شاهان جهان به جملگی بشتایید تا بوک بقیتی ز دین
 دریابید).

مه گه: خواست و ئاره زوو (بر بوک و مگر عمر گرامی مگزارید/ خود محنت ما
 جمله ز بوک و مگر آمد - انوری).

۱۶. فرهنگ فارسی معین، دکتر محمد معین، جلد ۵ (اعلام: آ - خ)، چاپ هفتم انتشارات
 امیرکبیر، تهران ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵؛ بر:

بوکان (Bukan): بووکان ناوی به خشیکی شارستانی مه هاباده له باشووری
 پۆژه ه لاتی مه هاباد له ئوستانی چواره م (ئازهر بایجانی پۆژاوا)، ناوهنده که ی
 قه سه بچه ی بۆکانه له ۵۶ کیلومتری باشووری پۆژه ه لاتی مه هاباد، دانیشتوانی
 ۲۰۵۷۹ که سن. ئاوی شاره که له چۆمی سیمینه پرووده وه دی و به ره مه ی
 کشت و کالی بریتین له گهنم، جو، تووتن، چه وه ندهر و...

ناوی میژوویی کانی و مووچه و مه‌زراکانی ناوچه

له کتیبی «پادشاهی ماد»، نووسینی ئیقرار عه‌لیتفدا^۱ ناوی ده‌یان و سه‌دان شار، شاروچکه، ده‌وله‌ت - شار، قه‌لا و بنکه‌ی سپایی ناوچه‌ی ماننا و ماد هاتوو ه که ئه‌م‌پۆ به شوینی گه‌لێک که‌م له‌وانه نه‌بی نازانین. ئه‌وانه‌ی خواره‌وه ته‌نیا نمونه‌یه‌کی بچووی ئه‌و ناوانه‌ن: بوشتو، هارهار، زامرو، کیتی هامانو، کارسیبوتو، ساسیاشو، سیبار، میشتا، لاتاشه، گیلزان، هارمیشاندویی، پارسانایی، کیاباروتاکایی، ئوشتاشه‌تایی، گینگی بیری، دیمامایی، سیمگوریایی، کیندوتائوشی، تائورلایی، ... (ل ۳۲۹).

ئه‌و ناوانه‌ چییان به‌سه‌ر هاتوو؟ ئاشکرایه‌ ناوی گه‌لێکیان به‌گوێره‌ی خه‌لکی سه‌رده‌م و زمانی سه‌رده‌م، تووشی گو‌ران هاتوون یا فه‌وتاون و نه‌ماون، به‌لام جه‌مه‌سه‌ری دیکه‌ی ئه‌و پرسیاره‌ ده‌بی وه‌لامی ئه‌وه‌ی پی بدریته‌وه که لای که‌م هه‌ندی‌ک له‌و ناوانه‌ چوونه‌ته‌ ناو زمانی خه‌لک و گه‌لانی سه‌رده‌مه‌کانی دواتره‌وه و وا هه‌یه‌ تا ئه‌م‌پۆش پارێزرا بن یا به‌ گو‌رانکارییه‌ که‌وه تیکه‌لاوی زمانی ئیستای ئیمه‌ بووین. ناوچه‌ی بۆکان و موکریان به‌گشتی، ناوچه‌یه‌کی میژوویی‌یه و پێشینه‌ی نیشه‌جی‌بوونی مرۆف تێیدا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ده‌دوازده‌هه‌زار سالێک پێش ئیستا، خۆ ئه‌گه‌ر زیاتریش نه‌بی. وه‌ک میژووی نووسراو، ئاشوورییه‌کان له‌ ۴هه‌زار سالێک پێش ئیستادا باسیان له‌ گه‌لێک ده‌وله‌ت - شاری بچووی ناوچه‌که‌ کردوو و دوا‌ی پیکهاتنی ده‌وله‌تی یه‌کگرتووی ئه‌و ده‌وله‌ت - شارانه‌ش، له‌ چه‌ند مه‌زنه‌ده‌وله‌تی وه‌ک ئوورارتوو و ماننا و ماد دواون. بۆکان مۆرکی هه‌موو ئه‌و شارستانییه‌تانه‌ی ئه‌و ده‌م و پێش ئه‌وی به‌سه‌ره‌وه‌یه و دره‌نگتر، له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشی تا ساسانی و هه‌روه‌ها له‌ بره‌گه‌ی هێرشێ عه‌ره‌ب بۆ سه‌ر ناوچه‌که‌ هه‌تا سه‌رده‌می موغول و قاجاریش

۱. اقرار علی‌یف، پادشاهی ماد، ترجمه کامبیز میربهاء، چاپ اول، انتشارات ققنوس، تهران، اسفند ۱۳۸۸/۲۰۱۰، فارسی، صفحه ۳۲۹.

هەر خه‌لکی لی نیشته‌جیی بووه و ده‌لین ده‌بی قه‌لای نیوه‌پراستی شار له سه‌رده‌می ئەشکانیه‌کان‌دا دروست‌کرا‌ی؛ ته‌نانه‌ت من گومانم له‌وه‌دا نییه‌ که پێش دروست بوونی ئەو قه‌لایه‌ش، گردی نیوه‌پراستی شار چۆل و بێ‌خاوه‌ن نه‌بووه.

شار و ناوچه‌یه‌ک به‌و میژووه‌ دووردریژه‌وه‌ ده‌بی چ گه‌نجیکی که‌ونا‌را بی و چه‌نده‌ گه‌وه‌ری فه‌ره‌ه‌نگیی له‌ دلی خۆی‌دا شار‌دبیته‌وه‌؟ لیکۆلینه‌وه‌ له‌و میژووه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ کاریکی هاوبه‌ش و به‌رده‌وام و پسپۆ‌رایه‌تی و لی‌زانی و ده‌سپاکی و بودجه‌ی زۆر و حکومه‌تی ساغ و بێ‌فیل و دلسۆزی پتویسته‌، که ئەم‌رۆ ته‌نانه‌ت یه‌کیشیان بۆ کورد ئاماده‌ نییه‌ هیچ، پێچه‌وانه‌که‌شیان له‌ کار‌دایه‌!

جگه‌ له‌ که‌ره‌سه‌ی فیزیکی و نووسراو، یه‌ک له‌و به‌لگانه‌ی وا یارمه‌تی تو‌یژه‌رانی میژووی کۆن ده‌دا، «تۆپۆلۆژی»، واته‌ ناوی شو‌ینه‌واره‌ میژوویی‌یه‌کان وه‌ک شار و گوند و چیا و رۆبارة‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ له‌ زۆر حاله‌ت‌دا کاتی ده‌سه‌لاتی سیاسی له‌ ده‌ستیکه‌وه‌ ده‌گاته‌ ده‌ستیکی تر، یه‌ک له‌ یه‌که‌م کاره‌کان، گۆ‌پینی ناوی شو‌ینه‌واره‌ سروشتیه‌کانه‌، ناوی شار و گوند و رۆبارة‌ و چیا و شه‌قام و کۆلان و بینا‌ده‌گۆ‌رین و ناوی تازه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ ده‌سه‌لاتی تازه‌یان له‌سه‌ر داده‌نری.

ئێمه‌ له‌ میژووی نو‌ی و هاوچه‌رخ‌ی ناوچه‌ی خۆمان‌دا ئەم دیارده‌یه‌مان له‌ تورکیای ئاتاتورک، له‌ عی‌راقی دوا‌ی ۱۹۵۸ و دوا‌ی هاتنه‌ سه‌رکاری به‌عس، هه‌روه‌ها له‌ ئیرانی مه‌لاکان‌دا به‌ چاو بینی و دیتمان چۆن رژی‌مه‌ سیاسیه‌ ده‌سه‌لات‌داره‌کان ناوی خۆیان له‌سه‌ر ئەو شه‌قام و شو‌ینانه‌ داده‌نین که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌وانه‌وه‌ نییه‌ و بۆ دروست‌کردن‌یان هیچ کاریکیان نه‌کردوه‌. ئەو شه‌قامانه‌ی وا ئیستا له‌ ئیران ناوی «خومه‌ینی» یان له‌سه‌ره‌ له‌ سه‌رده‌می خومه‌ینی و مه‌لاکانی قوم‌دا دروست نه‌کراون و وا هه‌یه‌ ئەو مه‌لایه‌ی وا ناوی له‌سه‌ر شه‌قامیک داندراوه‌ له‌ کاتی لی‌درا‌ن و پراکیش‌رانی شه‌قامه‌که‌دا ته‌نانه‌ت له‌ دایکیش نه‌بووبی! به‌لام ده‌سه‌لاته‌ و هه‌یه‌ و ناحه‌قه‌ و ناحالییه‌ و چیشی له‌گه‌ڵ نا‌کری!

که‌وابوو، بۆ ناسینی بنه‌ما و ئەسلی هه‌ر ناویک به‌تایبه‌ت له‌ کوردستانی که‌ونا‌را ده‌بی ئاگاداری ئەو گۆ‌پان‌کاریانه‌ و پێشینه‌یان بین و به‌ر‌واله‌تی ئەم‌رۆیان

فريو نه‌خوين. ناوى سه‌قز به «بنيشت» و اتا كردنه‌وه و له ناوى كرماشان دا سؤراغى «كرم» گرتن و له ناوى بۆكان دا شوينى «بۆق» هه‌لگرتن فرى به‌سه‌ر تويزينه‌وه‌ى زانستيانه‌وه نيبه. له كرماشان ده‌بى «قرميسين»ى كۆن بدوزينه‌وه و له سه‌قز جى پيى «سه‌كاكان» و له بۆكان سؤراغى «به‌غ» و «به‌گ» خوداوه‌ندى كۆنى پيش ئاريايى به‌كان هه‌لبگرين، دنا به‌هه‌له ده‌چين.

ئه‌وه‌نده‌ى من سه‌رنج داوه و له ماوه‌ى كه‌مى ژيانم له چه‌ند گوندى كوردستان بينيومه، يه‌ك خالى گرنگ هه‌يه كه له به‌رچاوى تويزهران ون بووه و كه‌متر باسى كراوه: داگيركه‌ر و زۆردار ده‌ستيان به‌وه راگه‌يشتووه ناوى شار و گونده‌كان يا چيا و پووباره‌كانى ناوچه بگۆرن، به‌لام له يه‌ك شت غافل بوون يا فرياى نه‌كه‌وتوون، ئه‌و‌يش ناوى كانى و مووچه و مه‌زراى ده‌ورويشتى گونده‌كانمانه. زۆريك له‌و مووچه و مه‌زرايانه، ناوى تايبه‌تيان هه‌يه. هه‌نديكيان ناوى ناسياوى وه‌ك «باخه‌نه‌مامه» و «سه‌رچنار»يان له‌سه‌ره كه ده‌زانرى و ده‌ناسرينه‌وه، به‌لام هه‌نديكى ديكه‌يان له زمانى ئيستاى خه‌لك يا زمانه ناسراوه‌كانى ناوچه‌دا نامۆ و نه‌ناسراون. ئه‌و ناوانه ده‌بى ميژوويى بن و په‌يوه‌ندييان به‌فه‌ره‌نگه گه‌ليك كۆنه‌كانى ناوچه‌كه‌وه هه‌بى كه ئيستا نه‌خويان ماون و نه زانياريبه‌ك له‌سه‌ر زمانيان به‌ده‌سته‌وه‌يه.

من به‌داخه‌وه شاره‌زاييم له‌سه‌ر ئه‌و ناوانه گه‌ليك كه‌مه و ليره له دووره‌ولاتى ناتوانم نمونه‌ى باش بۆ بۆچونه‌كه‌م به‌ينمه‌وه، به‌لام هه‌ر به‌گويهرى بيره‌وه‌رىيى خۆم ئاوه‌لديري «وه‌شين» يا «سه‌روه‌شين» له‌لاى عيلمابات و ئاجيكه‌ند ناو ده‌به‌م كه وشه‌يه‌كى نه‌ناسراوه و نابى به‌ساويلكه‌يى به‌دواى واتاى وه‌شاندن و شتى ئه‌وتودا بگه‌رپين يا كيۆ و مه‌زراى «بالووقايه» له ناوچه‌ى فه‌يزوللا به‌گى سه‌قز و كيۆى «حاجى كيمي» له قه‌ره‌گويژ و...

سه‌دان ناوى ئه‌وتۆ له‌م بواره‌دا ده‌دۆزريته‌وه كه زانياريبى ئيمه له زمانه باوه‌كانى ئه‌مرو هيج يارمه‌تيا به‌كمان بۆ شوين هه‌لگرتنى بنه‌ما و ره‌گ و ريشه‌يان نادا، مه‌گه‌ر پسپورانى زمانه كۆنه‌كان بتوانن به‌هانامانه‌وه بين. بۆ نمونه گه‌لۆ قه‌لاى «هارهار» كه له سه‌ره‌تاى ئه‌م وتاره‌دا ناوى برا، نابى له شوينى «خوپ‌خوره»ى گه‌وركايه‌تى

ئىستا هه‌لکه‌وتبى و هارهار هه‌مان خوڤخوڤه‌ى ئىستا بى؟

چ کارىكى به‌پى‌وجى ده‌بى ئە‌گەر كه‌سانىك له‌ داها‌توودا بتوانن لىسته‌يه‌كى تىروته‌سه‌ل له‌ ناوى كانى و مووچه و مه‌زراى گونده‌كانى ناوچه پىكبه‌پىن كه‌ پاشان له‌گه‌ل ناوه‌ ميژوويى به‌كان‌دا به‌راورد بكرىن و په‌يوه‌ندى كۆن و تازه‌كان پىكه‌وه بدرىن. هه‌نگاويكى ئە‌وتۆ ده‌توانى گه‌لىك لايه‌نى تارىكى ميژووى ناوچه‌كه‌ ڤوون بكاته‌وه و وه‌لامى زۆر ڤرسىارى ئىستا نه‌زانراو سه‌باره‌ت به‌ جوغرافيا و له‌ ڤىگاي ئە‌ويشه‌وه ميژووى ئە‌م به‌شه‌ى كوردستان بدا‌ته‌وه. ئە‌وه‌نده‌ى من سه‌رنجم دا‌بى، گونده‌كانى ده‌روبه‌رى سه‌رده‌شت هه‌لگه‌رى زياترين ناوى كه‌وناران له‌ موكرىان و بانگى توپه‌زان ده‌كه‌ن بچنه‌ سو‌راغيان: ترکه‌ش، بىكۆس، هه‌نگه‌وى، نه‌لۆس، شه‌ختان، ئافان، واوان، مام‌كاوى، ئالۆه‌تان، مووسالان، ئالان و...

ئە‌وانه‌ى خواره‌وه‌ ناوى هه‌ندىك حاكم و شاي ناوچه‌ى ماننا و ما‌دن كه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ ئاشوورپه‌كان‌دا تو‌ماركراون. ئە‌م‌رۆ، هىچ نىشانىك له‌ وه‌كه‌سانه‌ به‌سه‌ر شار و گونده‌كانه‌وه‌ نه‌ماوه، به‌لام تو‌بلىيى كانياو و كىلگه‌ و مه‌زراكان مۆركى ناوى ئە‌وانيان به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌ما‌بى: سىراشيمه، ئاماها‌ر، زارىشو، سانشو، ئاردا‌راى، تاتاي، زانزار، سىراشو، ئاروا، بارزوتا. من هه‌موو ناوى ئە‌م شوپىن و حاكم و عىل و عه‌شيره‌ كۆنه‌ى سه‌رده‌مى مانناكانم هاوڤى له‌گه‌ل ئە‌وانى سه‌ره‌تاي و تاره‌كه‌، له‌ تا‌قه‌ يه‌ك لاپه‌ره‌ى كتيبى «پادشاهى ماد» ده‌ره‌پناوه‌ كه‌ نووسه‌رى كتيبه‌كه‌ به‌يارمه‌تیی سه‌رچاوه‌ ئاشوورپه‌كان نووسىونى. جا ده‌بى بزاني‌ن ئىمه‌ له‌سه‌ر چ گه‌نجينه‌يه‌كى زىڤرىنى ميژوويى وه‌ستاوين و لىتى بى‌ئاگىن و ئە‌رك و كارمان له‌پىناو لىكۆلینه‌وه‌ و ناسينه‌وه‌يان تا چ ڤاده‌يه‌ك گه‌وره‌يه. به‌تايبه‌ت ده‌بى له‌ بىرمان بى‌گه‌لانىكى دىكه‌ له‌ ناوچه‌ى ئىمه‌دا هه‌ن، كه‌ به‌ زۆر و زۆردارى ده‌يانه‌وى هه‌موو ديارده‌يه‌كى كه‌ونارا بکه‌نه‌ ملكى خو‌يان و زمانى خو‌يان و ئىستايان به‌و ميژووه‌ زىڤرىنه‌وه‌ به‌سته‌نه‌وه‌ و ئىمه‌ش په‌راويز بکه‌ن.

ناوی تایبەت و ناسایی

ناوچه‌ی بۆکان وەك پاشماو‌ه‌ی كوردستان به‌گشتی، شوینیکی له‌میژینه‌یه و ده‌یان شارستانییه‌تی جیا‌واز به‌ درێژایی میژوو له‌و شوینه‌دا سه‌ریان هه‌لداوه، كه‌ دوا‌ی ماوه‌یه‌ك فه‌وتاون و نه‌ماون. ئاسه‌واری ئه‌و شارستانییه‌تانه‌ له‌ شیوه‌ی فیزیکی‌دا ئه‌و كه‌ره‌سه‌ی ئیش‌وكاری ژیا‌نه‌یه‌ وا لیره‌وله‌وی له‌ژێر خاك ده‌دۆزینه‌وه‌ و ئه‌گه‌ر قاچا‌خ‌چی بی‌ویژدان لی‌ب‌گه‌رین، ده‌برینه‌وه‌ سه‌ر خاوه‌نه‌كانیان و په‌یوه‌ندی میژوویی‌یان ڕوون ده‌بیته‌وه‌، به‌لام میژوون‌ووس ج‌گه‌ له‌و كه‌ره‌سه‌ و ئامیره‌، له‌ ڕیگایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ په‌یوه‌ندییه‌ میژوویی‌یه‌كان هه‌لده‌سه‌نگینی: ناوی شوین و كه‌سه‌كان!

گه‌لیك ناوی‌گوند و‌شار و‌دۆل و‌چیا و‌رووبار و‌مووچه‌ و‌مه‌زرا و‌دار و‌ده‌وه‌ن و‌گۆل و‌گیا‌ه‌ن كه‌ ئه‌گه‌ر رواله‌تی ئیستایان له‌سه‌ر دامالدری و‌بنه‌چه‌کیان ئاشكرا بکری ده‌بینن نوینه‌رایه‌تی میژوویه‌کی کۆن و‌ له‌میژین ده‌که‌ن. ناوی گوندی «بۆگه‌به‌سی» كه‌ له‌ فارسی‌دا و‌ه‌ك «بیگ‌اوبسی» ده‌نوسری، هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ «بیگ»، و‌اته «به‌گ» و‌ ئاغا و‌ خا‌نه‌وه‌ نییه‌ و‌ ئال‌و‌گۆر‌کراوی «به‌غ»ی خودای خه‌لکی ناوچه‌که‌ بووه‌ له‌ پیش هاتنی زه‌رده‌شت‌دا، به‌و شیوه‌یه‌ سه‌دان و‌ هه‌زاران ناوی تر.

له‌ بۆکان و‌ ده‌وروبه‌ری هه‌ندیک ناوی كه‌سایه‌تی هه‌ن و‌ بوون، كه‌ دوور نییه‌ ئال‌و‌گۆر‌کراوی ناوی کۆن و‌ میژوویی بووین. به‌شیکیان ناسناو و‌ له‌قه‌بن، بۆ نموونه، سه‌یده‌شینه، حاجی‌سووره، حاجی‌سه‌وزه (له‌ باغ‌لوجه)، حه‌مه‌بۆر (له‌ قوم‌قه‌لای مه‌هاباد)، کاره‌ش. ئه‌و سیفه‌تی ڕه‌نگه‌ له‌نیو ئینگلیزییه‌کان‌دا زۆره‌ و‌ ویده‌چی بنه‌مای هیندوئوروپیی کۆنی هه‌بن. ئه‌وانیش مسته‌ر یا میسیز «براون»، «بلاک»، «گرین»، «گره‌ی» و‌ «وایت»یان زۆره‌.

نموونه‌یه‌کی دیکه‌ له‌ بۆکان ناوی «شه‌وه‌کی»یه (مالی حه‌مه‌شه‌وه‌کی)، دیاره‌ واتای ئیستای و‌شه‌که‌، «سه‌بینی/ به‌یانی»یه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ ده‌بی زیاتری لی

بکۆلدريتهوه و ههول بدرى بېريته سەر بنهچهکي کۆنتر- که وا ههيه «شهوهک» و «شهبهک» بى، وهک ئاماژهيه که به «شهبهکهکان»ى باشوورى کوردستان، به تاييهت که زاراوى بنهماله که له کاتى هاتنيان بۆ بۆکان چهشنه نيشانهيه کى ئه و شيوه زاراويهيه پيوهدهبينرا. به هه مان شيوه، مل وشتر، قاله سى سهر، چه سه ن مه لوو، چه مه نه غه، عه به که ليچه، عه به ده رڙى و زۆريکى تر.

کۆکردنه وهى ئه و ناوانه کارىکى پيوسته و له و پيوستتر ليکۆلينه وه و بردنه وه يانه بۆ سهر بنه ماى کۆنى سووميزى و عيلامى و ئاشوورى و ته نانه ت موغولى و تورکى. که سانىک که به کۆکردنه وهى ئه و ناوانه وه خه رىک ده بن، نابى له هه ندى وشه و ناسناوى سه مه ره بترسن، که وا هه يه ئه مرۆ واتايه کى ناحه زيان هه بن: سه گه نير، لابه قنگ، پاره پيس، سينگ شير، کۆل، شيت و... ئه و ناوه به پرواله ت سه يروسه مه ره و ناحه زانه ي ئيستا، دوور نيه له ميژووى کۆنى ناوچه که دا، ناو يا خود ناسناوىکى پرواتا و رازاوه بوويتن.

با ههول بدهين په رده له سه ر ئه و په مز و رازه ئوستووره يى و ميژوويى يانه لابه رين!

زانیاری گشتی سەبارەت بە شارێ بۆکان

ئەم بەشە تاییبەتە بە زانیاری گشتی میژوویی و جوغرافیایی و
ئینسانی سەبارەت بە بۆکان بۆ ئەوانەى زانیاری باشیان
لەسەر ناوچەکە نەبێ.

ئىنسىكلۆپىدىيە ئىسلام^۱

چاپى كۆنى ئىنسىكلۆپىدىيە ئىسلام (۱۹۳۱) ھى سەردەمىكە وا مینۆرسكى ھاوکارى قاموسەكەى كردووه و بابەتى بۆ نووسيون.

لەو چاپە و لەژىر ناوى «Bokan» يا «Bukan» دا ھىچ بابەتیک نەنوسراوه، بەلام زياد لە چوار لاپەرە تەرخانى «SĀWDJ BULAK»، واتە شارى سابلاغ كراوه. لەم بەشەدا كە نووسەرەكەى قىلادىمىر مینۆرسكىيە، باسى ئەو ناوچانەش كراوه كە بە دەوروبەرى سابلاغەوھن و يەك لەوان بۆكانە.

مىنۆرسكى لە مەسەلەى دىھستان و ناوچەكانى دەوروبەرى مەھابادا باسى شارویران، ئەختاچى، بىھى و تورجان دەكا و دەلى ناوھندى دىھستانى بىھى بۆكانە بە قەلاى جوانى نشىمەنگەى سەردارەكانى موكرىيەوھ. ھەر وہا دەلى دىھستانى بىھى ۶۵ گوندى گرتۆتە خو، تورجان ۲۸ گوند و ئەختاچى ۹۰ گوندى ھەيە [كە دەزانين بە شىك لەو دىھستانە ئىستا سەر بە مەھاباد و بە شىكى دىكەى عاید بە بۆكانە]. ژمارەى گوندەكانى «گەوركى موكرى»ش، كە دەلى نزيك بە سەرچاوەكانى تەتەھوو و باشوورى پۆژھەلاتى چىاى كورتهكە، ۲۴ گوندە.

مىنۆرسكى لەم شوینەدا كورتهيەك لە وتارى خو، بەناوى «ناوى موغولى شوين لە كوردستانى موكرى» و تارىكى دىكەى بەناوى «لەشكر كيشانى بيزانس و پرمىيەكان بۆ سەر ئازەربايجانى باشوور» ھىناوھ، كە من پيشتر باسى ھەردوو كيانم كردووه، ئىنجا كورتهيەكى مېژووى سياسىيە ناوچەكە و ھەندى لايەنى كۆمەلايەتى خەلكى ھەك جلوبەرگ و ھەلپەركى و... ناساندووه. چاپى تازەى كتيبەكە ئەو بابەتەى تىدا نىيە.

1. Encyclopaedia of Islam, 1931, SAWDJ BULAK.

بۆکان به قه له می دوکتۆر ئەمیری حەسەن پووور

ئینسیکلۆپیدیای «ئێرانیکا» به هیممەتی «د. احسان یارشاطر» و هاوکارەکانی له زانستگەیی کۆلۆمیای ئەمریکا به زمانی ئینگلیزی دەردهچێ و چەندەها ساڵە سەدان کەس به نووسینییهوه خەریکن.

بابەتی ئێرانیکا، میژوو و ئەدەب و زانستی ئێرانە و هەندیک له بەشەکانیشی کورد و شارە کوردنشینەکانی ئێران و میژوویان دەگرێتەوه. یەک له و کەسانەش کە بۆ نووسینی بابەتی سەبارەت به کورد و کوردستان هاوکاری کردوون پرۆفیسۆر د. ئەمیر حەسەن پووور، یادی به خێر بێ.

له بەرگی چوارەمی ئێرانیکا بابەتیک بۆلاوکراوه تەوه به ناوی Bukan، که کاک ئەمیر نووسیویەتی. بابەتەکی کاک ئەمیر له ساڵی ۱۹۸۹دا نووسراوه، ئەو دەم بۆکان «بەخش»یکی مەهاباد بوو. دێهستانی تورجان که له وتارەکه دا وهک یەک له سی دێهستانی بۆکان ناسینراوه، له کاتیکیدا ئەو دێهستانه ۲۶ سال پیش نووسرانی بابەتەکه له بۆکان جیاکراوه تەوه و که وتۆته سەر شاری سه قز. هۆی بهرچاونه گیرانی ئەو فاکتەش کۆن بوونی سەرچاوهکانی بەر دەستی نووسەر بووه و ئەوه یەک له گرفته سەرەکییەکانی کاری توێژینهوه له دەرەوهی ولاته. زانیاریی سەبارەت به ژمارەیی دانیشتوانی شارێش هەر له سەرچاوهی کۆن وەرگیراوه و بهو بۆنەیهوه له گەل راستەقینەیی ئەمرۆدا یەک ناگرنهوه. هەر چۆنیک بێ، بابەتەکه گەلیک کورت و له عینی کاتدا پشت ئەستور به بەلگه و فاکتە. گەلیک بابەتی هاوچەشن له بەرگی جیاوازی کتێبه که دا هەن که نیوهرۆکه که بیان ئەم زنجیره و تارانە دەگرێتەوه و من دەبێ له دەر فەتی دواتر دا تەرجه مەیان بکەم و لێرە دا بیان هێنم.

ئەوه وەرگیراوی نووسراوه که ی کاک ئەمیری حەسەن پووور:

بوکان

بوکان، به کوردی «بۆکان»، ناوی شار، واته به‌خش و پروباریکه له شارستانی مه‌هاباد، نازهریایجانی رۆژاوا.

شاره‌که که‌وتۆته لیواری رۆژه‌لاتی سیمینه‌پوود (به تورکی ته‌ه‌ووچای)، که له ناوچه‌که‌دا به‌ناوی «چۆمی بۆکان» ده‌ناسری و که‌وتۆته سه‌ر ریگای نیوان سه‌قزا و میانداو،^۲ له ده‌وروبه‌ری ۵۶ کیلۆمیتیری باشووری رۆژه‌لاتی مه‌هاباد. شاره‌که ده‌وری ناوه‌ندیکی ئیداری و بازرگانی بۆ چه‌ند ده‌رزه‌ن گوندی ئاوه‌دان ده‌بینی. تا ئەم دوا‌یی‌بانه واته سالانی ۱۳۳۰ی هه‌تاوی و ۱۹۵۰ی زایینی بۆکان ته‌نیا گوندیکی گه‌وره (قه‌سه‌به) بوو به ۳۰۷۴ که‌س دانیشتۆوه (ره‌زم‌ئارا، فه‌ره‌ه‌نگ، به‌رگی ۴، لاپه‌ره ۹۸)، به‌لام ژماره‌ی دانیشتوانی به‌خیرایی له ۳۳۰۷ که‌سی سالی ۱۳۳۵ی‌ه/ ۱۹۵۶ی‌ز، گه‌یشته ۹۳۰۷ له ۱۳۴۵ی‌ه/ ۱۹۶۶ی زایینی‌دا. پاشان سالی ۱۳۵۵ی‌ه/ ۱۹۷۶ی‌ز، بوو به ۲۰۵۷۹ که‌س (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۴۶ی‌ه/ ۱۹۶۷ی‌ز، ۱۳۵۸ی‌ه/ ۱۹۷۹ی‌ز)، ئەوه‌ش له ب‌ه‌ره‌ت‌دا به‌هۆی کوچ‌کردنی گوندنشینه‌کانه‌وه بووه دوا‌به‌دوای ئیسلاماتی ئەرزیی سالانی ۱۳۴۰ی هه‌تاوی^۲ و ۱۹۶۰ی زایینی.

به‌خشی بۆکان له باری فه‌رمییه‌وه له سی دیه‌ستان پیکهاتوه: ئەختاچی بۆکان (به ۴۸ گوند و ۱۶۰۶۰ که‌س دانیشتوو)، بیه‌ی (۶۲ گوند و ۱۶۱۷۷ دانیشتوو) و ترجان^۳ (به‌کوردی تورجان؛ ۲۸ گوند و ۷۵۴۸ که‌س دانیشتوو؛ ره‌زم‌ئارا، هه‌مان به‌رگ، هه‌مان شوین). دانیشتوانی [شاره‌که] کورد و سوننی و سه‌ر به‌ریبازی شافیعین؛ به‌سۆرانی، واته زاراوه‌ی ناوه‌ندیی زمانی کوردی قسه ده‌که‌ن. خه‌لکی گونده‌کان به‌کشت‌وکاله‌وه خه‌ریکن (گه‌نم، جۆ و دانه‌ویله‌ی دیکه، چه‌وه‌نده‌ری قه‌ند،

۱. له ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا وه‌ک «سه‌ققز» نووسراوه. دیاره ئەو شیوازه بۆ پاراستنی شیوازی ئێرانیکا بووه که فارسییه.

۲. له ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا وه‌ک «میانداوئاب» نووسراوه. دیاره ئەوه بۆ پاراستنی شیوازی ئێرانیکا بووه.

۳. له ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا، له‌جیاتی ۱۳۴۰ه‌کانی هه‌تاوی، نووسراوه ۱۹۴۰ه‌کانی هه‌تاوی و ئەوه‌ش ده‌بی هه‌له‌ی چاپ بی و لی‌رده‌دا راست کراوه‌ته‌وه.

۴. به‌ضم «ت».

تووتن و دهغل و دانای هاوینهی تر، ههروهها باغهوانی و ئاژهلداری. گوندهکه پیشتر کۆمه‌لگایه‌کی جووله‌که‌ی ده‌وربه‌ری ۷۰ بنه‌ماله‌یی تیدا بوو (ره‌زم‌ئارا، هه‌مان به‌رگ، هه‌مان شوین).

ناوی جوغرافیایی بۆکان پیش سه‌رده‌می قاجاره‌کان له سه‌رچاوه‌ میژووییه‌کان‌دا تۆمار نه‌کراوه (بۆ «وجه تسمیه»ی وشه‌که برواننه مینۆرسکی، ل ۶۸ - ۶۹). ناوچه‌که به‌شیک بوو له ئەه‌ره‌تی به‌هیزی موکری (بۆی برواننه؛ کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆه‌می کۆچی / چاره‌ده‌می زایینی تا کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی سیزده‌هه‌می کۆچی / نۆزده‌هه‌می زایینی)، که ناوه‌نده‌که‌ی له ساوج‌بولاغ^۱ (به کوردی، سابلاغ) بوو و ئیستا بۆته مه‌هاباد. له‌گه‌ل هه‌ره‌سی ئەه‌ره‌تی موکری‌دا، ئاغا‌کانی دێهبوکرێ (به‌کوردی دێبوکرێ)، بنه‌ماله‌یه‌کی ئەشرفی زه‌میندار (که هه‌ندیک جار به‌هه‌له «عه‌شیره‌ت»یان پیده‌گوتری) و خاوه‌نی گوندیکی زۆر له ئەختاچی، بیهی و شارویزان^۲ (له شارستانی مه‌هاباد) بوون، له بۆکان سه‌ریان هه‌لدا. ئەوان دوژمنی قورس و قایمی شازاده‌کانی موکری بوون.

سه‌ره‌رای قه‌واره‌ بچوکه‌که‌ی، بۆکان له ژيانی سیاسی - فه‌ره‌نگی ناوچه‌که‌دا ده‌وریکی مه‌زنی بینوه. گوندی ئاوه‌دانی ئاغا ده‌سه‌لاتداره‌کان ده‌یان‌توانی ژماره‌یه‌کی زۆری مه‌لا، فه‌قی و شیخ (رێبه‌رانی رێبازه ئایینییه‌کان) له‌خۆ بگرن. گوندی تورجان و خانه‌قا^۳ (له شارستانی مه‌هاباد) بۆ قوتابخانه ئایینییه‌کانیان به‌ناوبانگ بوون. (دارولعیلمی تورجان و خانه‌قای شیخی بورهان) فه‌قیی ولاتانی ئیسلامی دراو‌سپیش ده‌رسیان تیدا ده‌خویند (هیمن، ل ۸ - ۹، تورجانی، ل ۵۳۶ - ۵۳۷).

خه‌لکی بۆکان چالاکانه به‌شداری کۆماری که‌مه‌ته‌مه‌نی کوردستانی سالانی ۱۳۲۴-۲۵ی هه‌تاوی / ۱۹۴۶ی زایینیان کرد، که پێته‌خته‌که‌ی له مه‌هاباد بوو (ئینگلتون). شارۆچکه‌که خاوه‌نی چاپخانه‌یه‌ک بوو که تیدا کتیب و گوڤار به کوردی چاپ ده‌کران. شه‌ش سال

۱. ساڤوج بولاغ.

۲. شه‌هر فه‌یران.

۳. خانه‌قا.

دواتر، ناوچەكە بوو بە ناوھەندى راپەرېنىكى وەرزىرى كە دواتر لە ھەموو ئوستانە كوردىيەكاندا پەرەى سەند (موخەممەدوف). ھىزەكانى وەرزىران توانىيان ئاغاوات لە گوندەكان وەدەربىنن و لە بۆكانىيان كۆ بگەنەو. ئەرەش دەستى خستە كارەكەو و راپەرېنەكە بى بەزەبى يانە سەركوت كرا (ھىمن، ل ۳۸ - ۳۹؛ ھەرودەھا كوردستان [بلاڤوكى حىزبى ديموكراتى كوردستان بە زمانى كوردى] رۆژى ۲۳ فېورىيەى، ۱۹۷۳، ل ۱ و ۳). خەلكى بۆكان لە شۆرشى سالى ۱۳۵۷ى ھەتاۋى / ۱۹۷۸ - ۱۷۹ى زايىنىدا لە ئىران و لە بزوتتەوھى خودموختارىخووازىبى دواى ئەودا، بەشدار بوون.

بىبلىوگرافى:

- و. دۆگلاس، ولاتى سەمەرە و خەلكى مېھرەبان، نيويۆرك، ۱۹۵۱، ل ۸۴ - ۸۶.
- و. ئىگلتونى لاو، كۆمارى كوردستانى ۱۹۴۶، ئوكسفۆرد، ۱۹۶۳.
- ھىمن [مخەممەدئەمىن شىخولئىسلامى]، تارىك و روون، چاپى نوئى، ۱۹۷۴.
- ف. مېنۆرسكى، ناوى موغولىي شويىن لە كوردستانى موكرى، بولتەنى سواس ۱/۱۹، ۱۹۵۷، ل ۵۸ - ۸۱.
- ك. موخەممەدوف، راپەرېنى جووتياران لە ئىران، نيو تايمز، ۱۹۵۳، ژمارە ۳، ل ۱۶ - ۱۹.
- ژ. دو مۇرگان، مەئموورىيەتى زانستى لە ئىران، بەرگى ۲، پارىس، ۱۸۹۵، ل ۴۰ - ۴۲.
- و. روودۆلف و ح. سەلاح (سۆران)، «ھۆزى فەيزوللا بەگى بۆكان»، ئارشىڤى بايسلېز، ژمارە ۶، ۱۹۶۷، ل ۲۷۵ - ۳۰۴.
- سازمان برنامە [و بودجە]، مركز آمار ايران، سرشماری عمومي نفوس و مسكن، جلد ۵۵، شهرستان مهاباد، آبان، ۱۳۴۵ شمسی / اکتبر - نوامبر، ۱۹۶۶، ھەمن ۱۳۴۶ شمسی / ژانویه - فوريه، ۱۹۶۷، ص. د.
- ھەرودەھا: سرشماری عمومي نفوس و مسكن، جلد ۴۸، شهرستان مهاباد، آبان، ۱۳۵۵ شمسی / اکتبر - نوامبر، ۱۹۷۶، آبان ۱۳۵۸ شمسی / اکتبر - نوامبر، ۱۹۷۹.

ص. ش.

۱- ترجانی، مختصر شرح حال استاد [واته ئوستاد ئه‌حمه‌د تورجانی‌زاده] به قلم خودش، نشریه دانشگاه آذربایجان، تبریز، ۲۶، ۱۳۵۳ شمسی / ۱۹۷۴، ص ۳۵۶ - ۳۸.

Originally Published: December 15, 1989.

Last Updated: December 15, 1989.

This article is available in print,

Vol. IV, Fasc. 5, p. 511.

©2012 Encyclopædia Iranica. All Ri.

شىكاريى ئاماريى دانىشتووانى ناوچەى بۆكان

لە ژمارە ۹۷ى گۆقارى مەھاباد (سالى تۆھەم، خاكەلىتوھى ۱۳۸۸)دا وتاريكى دوو لاپەرھىيى فارسىم بىنى كە كاك ئەيووب پەسەندى نووسىبووى. وتارەكە سەبارەت بە چوار دىھستانى ئەختاچى، يەلتەمر، بىئەى و گەوركە لە دەوروبەرى بۆكان. بەداخەوہ سەرەتايى وتارەكە ديار نىيە و وئدەچى لە ژمارەكانى پىشتىردا بلاوكرابىتەوہ. من سەيرى ژمارەكانى پىشوترم كرد و نەمدۆزىيەوہ؛ وا ھەيە ئەو بەشى سەرەتايەى وتارەكە، سەبارەت بە ناوچەيەكى بەرىنتر لە شارى بۆكان بووبى.

ھەر چۆنىك بى، زانىارىيەكانى ناو وتارەكە، گرنگ و بەكەلكن و من بە ئىجازەى نووسەر و بەرپۆدەبەرانى گۆقارى مەھاباد وا لىرەدا رايدەگويزم. باشتىر دەبوو ئەگەر بكارايەتە كوردىش، بەلام بەداخەوہ كاتى ئەوہم نىيە. ئەوہ وتارەكەيە:

استقرار فضایی و اسکان جمعیت در سکونتگاه‌های شهرستان بوکان

ایوب پسندی

کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری

3. دهستان ایل تیمور:

این دهستان به مرکزیت روستای نوپار، دارای 27 روستا با جمعیتی در حدود 6399 نفر می‌باشد (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1379). میانگین جمعیت روستاهای این دهستان در حدود 237 نفر می‌باشد و تمامی 27 روستای این دهستان جمعیتی کمتر از 1000 نفر دارند و 90 درصد روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از 500 نفر دارند به عبارت دیگر تنها 3 روستای این دهستان آستانه جمعیتی لازم برای اخذ خدمات را دارند.

مساحت این دهستان در حدود 314/52 کیلومتر مربع و تراکم جمعیتی مرکز جمعیتی آن در حدود 20 نفر در هر کیلومتر می‌باشد. بررسی ترنجهای رشد روستاهای هم‌گروه نیز بیانگر حذب تدریجی روستاهای کوچک و بزرگتر شدن روستاهای بزرگ مقیاس است (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 746).

اکثریت قریب به اتفاق روستاهای این دهستان روی اراضی دیم واقع شده‌اند به علت عدم وجود شبکه‌های آبیاری بین منطقه‌های دهستان ایل تیمور، لگوی استقرار مرکز آنها از شرایط طبیعی طبعیت کرده و در سطح آن پراکنده شده‌اند. اکثریت سطح این دهستان از نظر واحد‌های شکل زمین از کوه‌های نسبتاً مرتفع با قلل دور تشکیل شده و عامل جدایی روستاها از یکدیگر و فاصله آنها گسترش کوه‌های مذکور است. در این دهستان نیز عدم وجود شرایط طبیعی مساعد برای کشاورزی از وجود مرکز جمعیتی بیش از 1000 نفر خیری نیست (همان، 1379: 746).

4. دهستان بهی فیضی الله یگی:

این دهستان به مرکزیت روستای یکشوه دارای 26 روستا و جمعیتی در حدود 8500 نفر بوده است (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1379). میانگین جمعیت در روستاهای این دهستان در حدود 327 نفر می‌باشد. همچنین بررسی حرکات جمعیتی به سمت رشد روستاهای بزرگ مقیاس و حذف روستاهای کوچک مقیاس است (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 668).

اکثر روستاهای این دهستان کوچک مقیاس می‌باشند و کمتر از 750 نفر جمعیت دارند و تنها یک روستا جمعیتی بیش از 1000 نفر دارد. 91/3 درصد روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از 500 نفر دارند و از آستانه خدمات‌رسانی برخوردار نیستند. مساحت این دهستان در حدود 437/86 کیلومتر مربع است و تراکم نسبی جمعیت در آن در حدود 20 نفر در هر کیلومتر مربع است. در این دهستان امکانات طبیعی مناسب برای ایجاد و گسترش تراکم جمعیتی به

1. دهستان آختاچی شرقی:

این دهستان دارای 22 روستا با 8826 نفر جمعیت می‌باشد. مساحت این دهستان در حدود 258/06 کیلومتر مربع می‌باشد. میانگین جمعیتی هر روستا در این دهستان در حدود 239 نفر می‌باشد (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1375). بررسی دقیقتر شهرستان بوکان نشان می‌دهد که روستاهای کوچک مقیاس این دهستان حکم خالی شده و روستاهای بزرگ مقیاس بزرگتر خواهند شد. پایین بودن نرخ رشد جمعیت روستاهای کوچک مقیاس و بالا بودن آن در مورد روستاهای بزرگ مقیاس شهادی بر این مدعاست. بدین ترتیب حرکات جمعیتی در این دهستان نسبتاً در جهت تجمع تدریجی است، بنابراین خدمات‌رسانی را نسبتاً آسان خواهد نمود (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 666). تراکم نسبی جمعیتی در این دهستان در سال 75 برابر 34 نفر بر هر کیلومتر مربع محاسبه شده است، و مقام اول را در سطح شهرستان دارا می‌باشد. سه روستای با جمعیت بالای 1000 نفر وجود دارد.

وجود اراضی کشت آبی با شبکه روخانه سیمینه رود از عوامل مساعد طبیعی در این دهستان به شمار می‌رود. وجود اراضی مرتعی و کشت دیم در مراتب بعدی قرار دارند. بنابراین وجود معیشت کشاورزی آداماری باعث ایجاد تراکم زیاد جمعیتی نسبت به سایر دهستانهای شهرستان در این دهستان و به دلیل مساعدت شرایط طبیعی، اقتصادی و اجتماعی سطح این دهستان از نشت‌های روسوبی و امانت‌های به همراه نخبها و کوه‌ها تشکیل شده است. لگوی استقرار و اسکان مرکز جمعیتی با نخل امداد، روخانه سیمینه رود کاملاً تطابق دارد. تنها سه روستای این دهستان در فاصله نسبتاً دورتر از روخانه واقع شده‌اند (همان، 749 و 750).

2. دهستان آختاچی مرکزی:

این دهستان دارای 25 روستا با جمعیت 6863 نفر جمعیت می‌باشد. مساحت این دهستان نیز در حدود 243/09 کیلومتر مربع می‌باشد (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1375). میانگین جمعیت روستاهای این دهستان در حدود 274 نفر می‌باشد. علاوه بر این تمامی 25 روستای این دهستان جمعیتی کمتر از 750 نفر داشته‌اند. تمرکز برنامه‌ریزی بر سوی گروه‌های جمعیتی بیش از 500 نفر با به عبارت دیگر وجود آستانه‌های جمعیتی بالای 500 نفر برای ارائه خدمات، خدمات‌رسانی برای روستاهای این دهستان با مشکل مواجه نموده است. چرا که تنها 3 روستای این دهستان جمعیتی بیش از 500 نفر داشته‌اند و توان اخذ خدمات را نداشته‌اند. تراکم جمعیت در این دهستان 28 نفر در هر کیلومتر مربع بوده است. اغلب روستاها در کنار جاده بوکان - مهاباد واقع شده و در فاصله کمی از آن قرار گرفته‌اند. بیشترین سطح کم ارتفاع یا نسبتاً مرتفع با نخل مورو می‌باشد. وجود نخل‌های دامنه‌ای با شیب ملایم و پست یکی از عوامل وجود مرکز قوی از حلقه فراتر مرکز دهستان روستای بیش از 1000 نفر وجود ندارد. بنابراین وجود مراتع، زمینهای کشاورزی، آبی‌داری از عوامل استقرار مرکز جمعیتی و اسکان می‌باشد (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 745 و 746).

دهستانهای دیگر بیشتر موجود بوده است. محدود سه مخزنی زینپورود در این دهستان واقع شده است. بخش اعظم از سطح این دهستان به فلاخا و سطوح مرتفع قدیمی با پستی و بلندی زیاد اختصاص دارد و اراضی با تپه‌های نسبتاً مرتفع با قلل دور و کوه‌های نسبتاً مرتفع در مکانهای دیم و سوم واقع شده‌اند (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 462 و 748).

5. دهستان آختاچی محالی:

این دهستان به مرکزیت روستای فره موسالو دارای 33 روستا با حدود 12 هزار نفر جمعیت می‌باشد (فرهنگ آبادیهای شهرستان بوکان، 1375). میانگین جمعیت در این دهستان 363 نفر در هر روستا می‌باشد و اکثر روستاهای آن جمعیت کمتر از 1000 نفر دارند. تنها یک روستا در این دهستان جمعیتی بیش از 1500 نفر دارد. علاوه بر آن حدود 80 درصد روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از 500 نفر دارند. 500 نفر با داشته و قابلیت اخذ خدمات بالاباست را دارند. مساحت این دهستان در حدود 416/55 کیلومتر مربع و تراکم نسبی جمعیت در این دهستان در سال 75 برابر 29 نفر در هر کیلومتر مربع بوده است. که از این نظر در سطح شهرستان مقام دوم را دارا می‌باشد. در این دهستان یک روستای با جمعیت بیش از 1000 نفر جمعیت وجود دارد و بقیه روستاهای این دهستان که از نظر تعداد در مقام اول قرار دارد، زیر 1000 نفر جمعیت هستند. کاربری اراضی این دهستان در وضع موجود بیشتر کشت دیم و آبی می‌باشد و مراتع باقی‌مانده در مکان‌های قریب دارند. در این دهستان نیز نشت‌های

شهر دار محترم مهاباد!

با سلام و خسته نباشید، ضمن تشکر و قدرتی از زحمات و تسهیلات شهردار محترم نقاط و فعالیت‌های شهرداری مهاباد عزیز و پرسنل محترم، ما اهالی و حجره‌داران میدان مرکزی میوه و تره‌بار مهاباد داریم به جای تک کردن محیط میدان و فروش آن چه به غیر و چه به خود اهالی میدان، شما سرور گرامی به محظوظ‌سازی آن و تسهیلات لازم جهت فعال‌سازی میدان حجره‌داران، بافتن و زیبای‌سازی میدان بپردازید. با توجه به اینکه هر ساله تعداد مشتریان بیشتر و ترافیک سنگین‌تر می‌شود و ما انتظار داریم در جهت ترفی و بیشتر مطرح بود میدان میوه و تره‌بار مهاباد قدم بردارید. از شهردار محترم خواهش می‌کنم در راستای هر چه شوکت‌شناسان میدان با چند نفر از مسئولین و معتمدین میدان جلسه‌ای داشته و رفع مشکل شود. قبلاً از همکاری شما نهایت سپاس را داریم.

سایر نوشته‌ها شماره 97

52

دانه‌ای و رسوبی گسترش دارند و در استقرار مراکز جمعیتی نقش مؤثر دارند. وجود تپه‌ها عامل کاهش استقرار مراکز جمعیتی در این دهستان است به دلیل امتداد و پهنای سیمینه‌رود در این دهستان یک استقرار متمرکز خطی از مراکز جمعیتی در آن وجود آمده و سایر مراکز جمعیتی به صورت تفرقه‌ای منقطع‌های در شرق و غرب آن مستقر شده‌اند (مهندسین مشاور زیست، ۱۳۷۹: ۷۵۰ و ۷۵۱).

۶. دهستان یپی دهگیزی:
این دهستان به مرکزیت روستای ووستای جواترید دارای ۲۴ روستا یا ۶۰۵۳ نفر جمعیت می‌باشد (فرهنگ آبادیهای شهرستان بوکان ۱۳۷۹). شرح رشد جمعیت در این دهستان در فاصله سالهای ۶۵ تا ۷۵ نفی حدود (۵۴٪ درصد) و نشان از کاهش جمعیت دهستان و تخلیه شدن روستاهای این دهستان دارد (مهندسین مشاور زیست، ۱۳۷۹: ۵۳۲). میانگین جمعیتی در این دهستان ۲۵۲ نفر در هر روستا بوده است. اکثر روستاهای این دهستان کوچک مقیاس می‌باشد به طوری که حدود ۹۰ درصد از روستاهای این دهستان جمعیت کمتر از ۵۰۰ نفر داشته‌اند و تنها ۳ روستا جمعیتی بیش از ۵۰۰ نفر داشته‌اند. که این امر بر پایه‌های برای اشتغال‌رسانی را با مشکل مواجه می‌کند. مساحت این دهستان در حدود ۳۹۸/۰۳ کیلومتر مربع و تراکم نسبی جمعیت در آن در سال ۷۵ برابر با ۱۵ نفر در هر کیلومتر مربع بوده است. این دهستان دارای یک روستای با جمعیت بیش از ۱۰۰۰ نفر می‌باشد قسمت اعظم از سطح این دهستان به کاربری شکت دید اختصاص دارد و بخش بسیار اندکی به شکت آسی اختصاص دارد. وجود مراکز باقی‌مانده مناسب و سهم‌شمگیری را از سطح کاربری اراضی در وضع موجود به خود اختصاص می‌دهد قسمت اعظم سطح اراضی آن کوه‌ها و تپه‌ها تشکیل شده است و بخش کمی اختصاص به شکت‌های دانه‌ای دارد.

تیب اراضی مهم‌ترین نقش را در الگوی استقرار مراکز جمعیتی ایفا می‌کند همچنین وجود شکت‌های دانه‌ای از پتانسیل‌های خوب جهت استقرار مراکز جمعیتی در شرق دهستان شده است (مهندسین مشاور زیست، ۱۳۷۹: ۴۶۷ و ۴۶۸).

۷. دهستان ایل گورک
این دهستان بیسه مرکزیت روستای گلوان

سطحی دارای ۲۳ روستا می‌باشد رشد جمعیت در این دهستان پایین و در حدود ۴۱ درصد می‌باشد (فرهنگ آبادیهای شهرستان بوکان، ۱۳۷۹: ۵۲۵). میانگین جمعیت در این دهستان در حدود ۲۱۶/۶ نفر بوده است و تمامی روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از ۷۵۰ نفر داشته‌اند. بیش از ۹۳ درصد روستاهای جمعیتی کمتر از ۵۰۰ نفر داشته‌اند و تنها ۲ روستای این دهستان جمعیتی بیش از ۵۰۰ نفر داشته‌اند. مساحت این دهستان در حدود ۴۴۳/۹۴ کیلومتر مربع و تراکم نسبی جمعیتی در این دهستان در حدود ۱۴ نفر بوده است. این عدد نشانگر توزیع روستاهای کم جمعیت در سطح دهستان می‌باشد حدود ۹۰ درصد مساحت دهستان به اراضی مرعی مناسب اختصاص دارد و این نظر و ادعای شکل زمین تقریباً کل سطح این دهستان از کوه‌های نسبتاً مرتفع با قلل دور تشکیل شده است. به دلیل گسترش کوه‌ها و کوهستانی بودن دهستان روستاها در دره‌ها و سرازیرهای فلاتی شکل مستقر شده و شرایط سخت طبیعی از ایجاد مراکز جمعیتی پیر جمعیت جلوگیری کرده است.

۲. نحوه توزیع سکونتگاهی شهرستان بوکان
اصولاً مجتمع‌های زیستی اعم از شهر و روستا در محیط‌های مختلف از الگوهای فضایی و معیشتی متفاوتی برخوردارند و هر گونه تلاش برای برنامه‌ریزی و ساماندهی این سکونتگاه‌ها نیاز به مطالعه و شناخت همه جانبه از طبیعت و نحوه تغییرات آنها در طول زمان دارد. مطالعه این الگوها ضمن اینکه در

نفس خود ما را در شناخت ویژگیها و خصوصیات سیستم استقرار سکونتگاهی موجود و تحلیل آنها یاری می‌کند. هر گونه بحث و تصرف در سیستم موجود سکونتگاهی را آگاهانه می‌کنند. در این قسمت از تحقیق بنا استفاده از دو روش منحنی لورنتز و روش توزیع نقطه‌ای شیوه استقرار سکونتگاهی شهرستان بوکان را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

۱-۲. منحنی لورنتز
همانطور که در فصل سوم اشاره شد یکی از روش‌های اندازه‌گیری سلسله مراتب و چگونگی توزیع جمعیت در سکونتگاه‌های یک منطقه استفاده از این روش است. برای نشان دادن چگونگی توزیع و جمعیت‌یابی نقاط سکونتگاهی به روی منحنی. درصد تراکم تعداد سکونتگاه‌ها در محور طولها (OX) و درصد تراکم گروه‌های سکونتگاهی بر روی محور عرضها (OY) استفاده می‌شود. سپس با استفاده از آمارهای موجود درصد تراکم مقدار سکونتگاه‌ها و درصد تراکم گروه‌های سکونتگاهی در یک ناحیه، برای یک دوره سرشماری نقطه‌ای را در صفحه تعیین کرده و این نقاط را به هم وصل کنیم به منحنی می‌رسیم که به خاطر نام ابداع کننده آن منحنی لورنتز خوانده می‌شود. منحنی حاصل منحنی به طرف خط نرمال بسوق باشد. جمعیت‌یابی نقاط سکونتگاهی منطقه مطلوب‌تر بوده است. هر چند جهت‌یابی نقاط سکونتگاهی در منطقه نامتعارف‌تر باشد. منحنی لورنتز از خط نرمال فاصله خواهد گرفت (مکتب نیا و موسوی، ۱۳۸۵: ۱۳۸۵).

جمعیت	۱۳۷۵		جمعیت	۱۳۷۵	
	پوستا	جمعیت		پوستا	جمعیت
0_49	10	0.36	248	5.65	0.36
50_99	13	1.91	1066	7.34	1.55
100_199	47	12.24	7116	26.55	10.33
200_299	27	22.54	6730	15.25	9.77
300_499	35	41.62	13516	19.77	19.62
500_749	28	66.29	17060	15.82	24.76
750_999	6	72.97	5229	3.39	7.59
1000_1499	6	82.60	5494	2.82	8.63
1500+	6	100	11986	3.29	17.40
جمع	177	54497	68895	100	100

منحنی رسم شده برای دهستان بوکان نیز مانند اکثر مناطق دیگر کشور در قسمت عمده دارای تورنتی است که کلیات آن توزیع نامتجانس جمعیت شهرستان در مناطق سکونتگاهی است (موسوی شماره ۱، ۵).

جدول شماره ۴: درصد تراکم روستاهای شهرستان بوکان

شکل شماره ۱: منحنی لورنتز سکونتگاهی شهرستان بوکان

این متن بنا به درخواست معاونت اجتماعی فرماندهی انتظامی شهرستان مهاباد چاپ می‌گردد - مهاباد -

اعتماد به مواد مخدر یکی از علل مهم خشونت‌های خانوادگی و فرویشی خانواده‌ها

اعتقاد به مواد مخدر یکی از اثرگذارترین آسیب‌های اجتماعی در اکثر جوامع بشری تلقی می‌گردد. به دلیل ماهیت مخرب مواد مخدر و تأثیر آن در شخصیت فرد معذور، وی از چرخه فعالیت‌های سازنده خارج و به جای معضری مولد بودن به فردی تبدیل می‌گردد که نیاز به مراقبت و توجه دارد. بدین دلیل است که جرایمی از قبیل فساد اخلاقی، سرقت، جنایت، کتکی‌گری، کوهکان خیابانی و ... محسوب شده و جهت سالم‌سازی معضله‌های اجتماعی و استقرار امنیت نیازمند توجه ویژه می‌باشد. اعتقاد در محیط خانواده نیز تأثیر منفی خود را بر جای گذاشته و ضمن ارتقاء تنش‌های خانوادگی، فروپاشی امنیت نیازمند منفی در تربیت کودکان و افزایش مشکلات روحی و روانی فرزندان، آمار خشونت‌های خانوادگی را نیز افزایش می‌دهد. در ایران ماه سال گذشته مرکز فوریت‌های پلیسی ۱۱۰ شهرستان ارومیه از وقوع یک فقره خشونت خانوادگی مطلع و اکیب کشف کلانتری مربوطه به ادرس مراجعه و مشاهده می‌گردد زوج به دلیل مصرف مواد مخدر همسرش را مورد ضرب و شتم قرار داده و زوج به تاجار با پولیس ۱۱۰ تماس گرفته است. به منظور بررسی بیشتر و پیشگیری از تکرار تاوان‌های بعدی زوج و زوج به واحد مکنکاری و مشاوره کلانتری دولت می‌گردد. در بررسی‌های بعدی مشخص می‌گردد زوج در سال ۸۵ در سن خشونتگی با همسرش که ۱۷ ساله بوده در خانه‌ایک قتل‌عام شده است. آنزوج نموده زوج بر خانواده ای ۸ نفری و تقریباً پیر جمعیت بزرگ شده است و پدر و مادرش نیز بی سواد می‌باشند. وی به دلیل اینکه در یکی از محلات پایین شهر که از محلات آلوده و نقاط چرکین شهر محسوب می‌نمود. زندگی می‌نمود و از سوی دولت به دلیل کثرت آلای در وی پدر و مادرش کنترل نشده است و پدر و فرزند و معاش خانگی او نظارت نشده است. این افراد دیاب و معذور رابطه موسمی بر قرار نموده است و در نهایت به سوی اعتماد کشیده شده است. تا کلاس سوم و راهنمایی او بخوانده و لذا پس از ترک تحصیل اوقات زیادتیری برای مراد معارضت با دوستانش پیدا نموده است. پدر و مادر مراجعه به دلیل فقر بی سواد می‌باشند تلاش برای ادامه تحصیل و نموده‌اند. مراد دو سال پیش تصمیم به آنزوج می‌گردد با یکی از دختران هم محلی که دارای برادر و ۳ خواهر بی همت است آشنا می‌شود. زوج به دلیل فقر بی سواد و نا آگاهی از اعتیاد زوج او را به عنوان شریک زندگی خود انتخاب می‌کند. معاونت اجتماعی انتظامی مهاباد پدر و مادرش را از تصمیم خود مطلع نمی‌سازد و زوجین بدون اطلاع والدینشان با هم آنزوج می‌نمایند.

بفله در صفحه‌ی ۵۹

سالنامه، شماره ۹۷
۵۳
۱۱۱

مىژووى دىرىن

لەم بەشەشدا ۋەك بەشى پىشوو، ھەندىك سەرچاۋە ناسىنراون كە سەبارەت بە مىژووى كۆنى ناۋچەكانى نىزىك و دوورى بۆكان زانىاريمان دەدەنى. زۆربەى زۆرى سەرچاۋەكانى ئەم بەشە تايبەت بە بۆكان نەنوسراون و من ھەولم داۋە ئەو بەشانەيان تىدا دەسنیشان بىكەم كە بۆكان و ناۋچەكەى دەگرئەۋە. لە پەيوەندى مىژووى ناۋچەى بۆكاندا، مىژووى مانناكان (گۆتى و لوللوۋبى) گرنگايەتتى زۆريان ھەيە كە دەگوترى پىتەختەكەيان لە نىزىك گوندى قەلايچى بوۋە لە رۆژھەلاتى باكوورى بۆكان؛ ئىنجا لە شەپ و پىكدادانى ئەوان لەگەل ئىمپراتورىيەتى گورەى ئاشوور و ئورارتوو ھەروھا سەكاكان و ماد، مىژووى ئەوانىش ئاۋىتەى مەسەلەكە دەبى و دەبى لەۋانىش بىكۆلدرىتەۋە.

بۆکان، شوپنه واریکی میتراپی و یادگار یکی ماخوای^۱ ئاناھیتا

قەلای نیوہ راستی شاری بۆکان، ھەوزەگەورە ی داوینی قەلای، «خورینک» ی خوارەوہ تر، شوینی ئیستای مزگەوتی جامع بە پلکانەکانیہ و بەرەو قەلای، ژووری بەردینی سەر گۆلی مەردان بەگ و گۆرستانی گلەجانە، ھەموو بەسەر یەکەوہ ھەلگری ئەو تاییہ تمەندیانەن کہ دووہ زار سالیک پیش ئیستا لە شوپنەوارەکانی میتراپی و پەرسنگاکانی ماخوای ئاناھیتادا بەدی دەکران.

جگە لە ئاسەوارە فیزیکیہکان، ئەم دیاردانەش، بەرچاون:

- وشە ی «بۆکان» و پەیوہندیہکە ی لەگەل خودای «بەکە» یان «بەغ»؛

- ھەلکەوتنی جوغرافیایی بۆکان لە بن گۆیی ئاورگە ی پادشایی «شیز» و ئیزیرتووی

قەلایچی و فەقرەقای مەھاباد و ھەسەنلووی نەغەدە و زیویە ی سەقز؛

- میژوو ی پروداوہکانی ناوچە و سەرەپ ی بوون بۆ ھاتوچۆی نیوان شیز و

گەنزەک (تەختی سولەیمانی ئیستا) لەگەل سنوورەکانی رۆژاوی ئیران، کہ

گۆرەپانی گەلیک ھێرش ی دەولەتانی ئاشوور و یۆنان و رۆم بووہ بۆ سەر

حکومەتی ماننا و ئوورارتوو تا ماد و ساسانی و شەپ و پیکدادانی نیوخۆیی

حکومەتانی یەکەلدوای یەکی ئیران لە ناوچەکە، ھەموو بەسەر یەکەوہ بۆکان

دەکەنە شوپینیکی تاییہ تمەند کہ کہ وتۆتە ناوچەرگە ی بەشیک لەو پروداوہ

میژوو یی یانە و لە عەینی کاتدا پەیوہندیی نزیکی بە ئایینی میتراپی و ماخوای

ئاناھیتاوہ بووہ کہ پیش سەرھەلدانی زەردەشتایەتی، ئایینی خەلکی ناوچەکە و

۱. خودای میئینە، ژنخودا.

پانتایی یه کی گه لیک به فرراوانتری هه موو خاکی هیند و ئیران و میژو پوتامیا و ئاسیای بچووک بووه؛ به لام دواى هیرشى عه رهب بۆ سه ر ناوچه که له سه دهى حه وته مى زاینى دا، زۆریک له و ئاسه واران ه شیوینراون و تیکدراون یان له نمونه ی مزگه وتى جامیعی ئیستادا، په رستگا میتراى یه که شیوازی په رستگای زه رده شتى و دواتر مزگه وتى موسولمانانى پیدراوه.

له راستى دا، بۆکان شوینى ئه شکه وتیکى میتراى و په رستگای ماخواى ئانا هیتا بووه و خه لک له شوینى دوور و نزیکه وه ها توونه ته زیاره تى. ئه و په رستگایه دواى هیرشى عه رهب، کراوه ته مزگه وتى موسولمانان. حه وزه گه وره و دوو جۆگه له ی لای باکوور و رۆژه لاتی حه وزه که، خورپینکى لای رۆژاواى به دهنگى نه رمى خورپى ئاوه وه که ئه و دهنگه نه رمه ی ئاو بۆ ئیماندارانى ئاینى میتراى خاوه نى گرنگایه تى تایبه ت بووه، هه روه ها ریزه پلیکانیکى به رده چین، که راست له به رده رگای په رستگا که وه ده گه یشته سه ر گردیکى تۆبره ریژ و قه لا و سه ربازخانه ی سه ر ئه و گرده، که بۆ پارێزگارى کردن له عه مبار و گه نجینه ی دیارییه کانى زیاره تکاران دروست کرابوو، دیزه و گۆزه و که ره سه ی دۆزراوه له «گله جانه» ی داوینى رۆژه لاتی قه لا و ژوورى له به رده تاشراوى سه ر گۆلى مه ردان به گ که ۱۰۰ میتریک له حه وزه گه وره وه دووره، هه موو به سه ر یه که وه به لگه و نیشانه ن بۆ سه له ماندنى ئه و راستییه که ئه وانه هه موو شوینه وارى میژوویى سه رده میکی کۆنى چه ند هه زار ساله ن و له گه ل ناوى شاره که و پووداوه تۆمار کراوه کانى میژوونوو سانش دا یه ک ده گرنه وه.

وا هه یه ژماره ی زۆرى سه رچاوه کانى ناو ئه م وتاره خوینهر جارز بکا. له کورت کردنه وه ش دا ناکرئ سه رچاوه کان وه لا بنیم و راگه یاندنه کان، که به شیکى زۆریان تازهن و له سه رچاوه ی دیکه ی په یوه نیدار به ناوچه که دا هه بینراون، بئ به لگه و سه رچاوه بلاو بکه مه وه. هه ر بۆیه ش له پوخته ی کتیبه که دا ئامازه کان یه ک له دواى یه کتر ها توون، به لام هه ول ده دم زۆریکیان بخرمه په رپاویزه وه بۆ ریفه رهنسى ئه و خوینهرانه ی که بۆ دیعایه کانى من خوازیارى به لگه و سه رچاوه ن.

ئيماندارانى ئايىنى لەميژىنى ميتراسى بۇ پىروژ كىردنى يادى ماخوای ئاناھىتا كە ئىلاھى ئاۋ و پاكى و بىخەوشى بوو، بووك، واتە كچى باكرەيان لە رۆژى ميژدىكىردنى دا بردۆتە سەر چاۋگەيەكى ئاۋى پاك وەك نىشانەي بىخەوشى و پاكى. بەشىك لە خەلكى ناۋچەي بۆكان، ناۋى شارەكە دەبەنەو سەر چەمكى «بووك» و دەلین لە رابدوودا نەريتيك ھەبوو كە بووكيان پىنش ئەوھى بچىتە مالى زاۋا، بردۆتە سەر «ھەوزەگەورە»ى نيۋەپراستى شار، حىكايەتيك كە من لە وتارى پىشۋوى خۇمدا سەبارەت بە بنەماي وشەي بۆكان،^۱ دژى وەستابووم و ئىستا دەزانم لەو بەپوالەت ئەفسانەيەدا ھەندىك پراستى ھەيە و پىداهەلگوتنى شاعيران كورد بە «شارى بووكان»دا، دوور لە بنەمايەكى ميژوۋىي و ئايىنى نەبوو.^۲ ئەركى ئەم وتارە، بردنەوھى شوئىنەوارە فيزيكىيەكانە بۇ سەر بنەماي ميژوۋىيەيان، ھەلسەنگاندنى ناۋى شارەكە و پەيوەندى دانيانە بە رووداۋەكانى ناۋچەكەوھ.

يەكەم، ميژوۋى كۆنى شار و ناۋچەكە

كۆنترىن دەولەتى يەكگرتوۋى ناسراۋى ناۋچەي موكريان، بە بۆكانەوھ، دەولەتى «ماننا»يە. مانناكان پىكھاتەيەك بوون لە يەككەيتى ھۆزەكانى لوللوۋبى و گۆتى. پىش سەرھەلدانى مانناكان، لە نيۋەي يەكەمى ھەزارەي سىتھەمى پىشزاين بەدواۋە، دەولەت - شارى ناۋچەيى لوللوۋبى و گۆتى و كاسى (وەك چەند بەشىك لە «مەنزومەي زاگروس»)^۳ لە رۆژاۋى ئىران و سەرۋوى «دوۋچۆمان» پىكھاتىبون. ماننا خولقاۋى يەكگرتوۋىي دەولەت شارەكانى ناۋچەكە بوو و مەلبەندىكى

۱. بىر: ئەنۋەر سولتانى، چەند تىبىنيەك لەسەر ناۋى شارى بۆكان، گۆقارى مامۆستاي كورد، ژمارە ۱۹، سالى ۱۹۹۲، ھەروھە مالىپەرى رۆژھەلات / بۆكان، بەشى نووسەران. <http://bokan.de>

۲. شارى بۆكان وەكوو بووكان جوانە (ھەژار)، بووكى شارانە شارى بۆكانى (حەقىقى)، شارى بۆكان بەروالەت بووكە (ھەلوەدا). بىر: افخمى، ابراھىم، تاريخ فرهنگ و ادب مكریان، بۆكان، ناشر: مؤلف، چاپ تبریز، ۱۳۶۲(۹)، ص ۸ - ۱۰.

۳. زاۋادىيەكە بۇ ئەو قەومانە كەلكى لى وەردەگىرى كە پىش ھاتنى ئارىيەكان بۇ ناۋچە، لە دەورپىشتى زنجىرە چىاي زاگروس دەژيان و لە پراستىدا بنەچەي كورد دەبى بىرىتەوھ سەر ئەوان نەك ئارىيەكان كە گەلىك دواتر گەيشتوونەتە ناۋچەكە.

به‌رینی گرتبووه خۆ، توانایه‌کی ئابووری و ده‌سه‌لاتیکی سپایی ئه‌وتوشی هه‌بوو که ده‌یتوانی له به‌رانبه‌ر دوو ده‌وله‌تی زله‌یزی ئه‌و دهم، ئاشوور و ئوورارتووی دراووسیی رابوه‌ستی. ئه‌م یه‌کگرتوویی‌یه ئاکامی پێشکه‌وتی ئابووری کۆمه‌لگا و توانای سپایی بۆ خۆراگری له به‌رانبه‌ر دراووسی به‌هێزه‌کانی بوو.

میژووی ماننا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کۆتایی هه‌زاره‌ی دووه‌م و سه‌ره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پێش‌زایی، ئه‌و سه‌رده‌مه گرنه‌گی که دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م، ئارییه‌کان له باکووری پۆژه‌ه‌لاته‌وه به‌ره‌و پۆژاوا هاتن و شه‌پۆلی یه‌که‌میان له سنووری خاکی ماننا درا. خاکی ماننا که‌م‌م‌و‌زۆر هه‌موو موکریان ئیستای ده‌گه‌رته‌وه و زیاد له‌وه، هه‌موو پووبه‌ری به‌رینی نیوان پۆژه‌ه‌لاتی باشووری گۆلی ورمی هه‌تا پۆژاوا‌ی باشووری ده‌ریاچه‌ی کاسپه‌ن (خه‌زه‌ر)، «به‌تایبه‌ت نیوان شاری مه‌راغه تا سه‌قز و بۆکانی داگرتبوو»^۱. ره‌حیم ره‌ئیس‌نیا که ئه‌و رسته کورته‌ی سه‌ره‌وه‌م له زمان ئه‌وه‌وه هیناوه، فه‌سلێکی ده‌وله‌مه‌ندی کتێبه‌که‌ی خۆی به‌ناوی «آذربایجان در سیر تاریخ» ی ته‌رخانی میژوو و فه‌ره‌ه‌نگی مانناکان کردووه (ل ۱۹۳ تا ۲۴۰) و تییدا ده‌لی: «ده‌وله‌ته‌که له سه‌رچاوه‌ی ئاشووری دا وه‌ک مونا، ماننا، مانناس و له به‌رده‌نوسه ئوورارتوویی‌یه‌کان دا وه‌ک مه‌نا و له [سه‌رچاوه‌ی] بابلی دا وه‌ک میننی هاتووه»^۲. ره‌ئیس‌نیا دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌لگه له چه‌ند سه‌رچاوه ده‌هینیته‌وه، ده‌نوسنی: «به‌م پێیه، ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتدارییه‌تی ده‌وله‌تی ماننا، به‌سه‌ریه‌که‌وه له‌گه‌ل خاکی ئه‌م‌پو‌ی ئازه‌ربایجانی ئێران دا یه‌ک ده‌گه‌رێته‌وه و ئه‌و ده‌وله‌ته‌ یه‌که‌مین ده‌وله‌تی خاوه‌ن ئیعتیباری پیکهاتوو له‌سه‌ر ئه‌و ولاته دێته هه‌ژمار»^۳.

ئاماژه‌ی ره‌ئیس‌نیا به «خاکی ئازه‌ربایجان» به‌حیسابی ئه‌وه‌ی ناوچه‌ی موکریانیش له‌دابه‌ش‌کردنی فه‌رمیی ناوچه‌کانی ئێرانی ئه‌م‌پو‌ و له سه‌رده‌میکی کۆنتریش‌دا، به‌شینک له ئازه‌ربایجانی پیکهاتوو، راسته و هه‌له‌ نییه، به‌لام به‌داخه‌وه نووسه‌ر له عینی

۱. ره‌ئیس‌نیا، رحیم، آذربایجان در سیر تاریخ، ج ۱، ل ۱۹۴.

۲. هه‌مان، ل ۱۹۳.

۳. هه‌مان، ل ۱۹۶.

کات‌دا دەسنیشانی په‌یوه‌نده‌کانی کورد و موکریان و بۆکان له‌گه‌ل ئه‌و ده‌وله‌ته و ئه‌و میژوو و ناکا و ئه‌وه‌ش لای‌که‌م له‌ روانگه‌ی ئی‌مه‌وه‌هه‌له و ناب‌جییه. له‌و سه‌رده‌مه و له‌ سه‌رده‌می دواتردا، واته‌ کاتی هیزشی ئاریایی‌یه‌کان و دامه‌زرانی حکومه‌تی ماد له‌سه‌ر خۆله‌میشتی حکومه‌تی مانناش، پیشینیانی کورد (لولووبی، گۆتی و ماننا)، نیشته‌جی ناوچه‌که‌ بوون و هیچ‌به‌لگه‌یه‌کی میژوویی به‌ ده‌سته‌وه‌ نییه‌ ده‌ری‌بخا پیشینیانی کورد له‌ سه‌رده‌می دوا‌ی ئه‌و میژوو‌ده‌دا گه‌یشتنه‌ شوینه‌که‌ و به‌و حساب‌ه‌ ناوچه‌که‌ هه‌تا بووه‌ شوینی ژیا‌نی کورد و پیشینیانی له‌نیو‌قه‌ومه‌ دیرینه‌کان بووه؛ جا‌که‌سینک به‌ رێبازیکی سیاسی تاییه‌ته‌وه‌ بیسه‌لمینی یان نا، راستییه‌که‌ ناگۆردری^۱ وه‌ک پیشتر گوترا، دۆژمنی گه‌وره‌ی مانناکان ده‌وله‌تی ئاشوور بوو.^۲ ئاشوورییه‌کان ته‌نیا له‌ نیوان سالانی ۸۱۰ - ۷۷۴ی پیش‌زاییندا، به‌ لای‌که‌مه‌وه‌ چواره‌ جار هیزشیان کرده‌ سه‌ر خاکی ماننا، هه‌زاران‌که‌سیان به‌ کۆیله‌ بردن و سه‌دان پیشه‌ساز و هونه‌رمه‌ندان لێ‌راگواستنه‌ شاری نه‌ینه‌وای پیتته‌ختی خۆیان. سارگونی دووه‌م شای ئاشوور^۳ ته‌نیا له‌ هیزشی سالی ۷۱۴ی پیش‌زاییندا ۳۸ «ده‌وله‌ت‌شار»ی ناوچه‌ی ماننا‌ی خاپوور کرد. ئوورارتوویی‌یه‌کانیش^۴ هیچ‌ له‌ ئاشوور باشتر نه‌بوون، ته‌نیا «رۆسای‌یه‌که‌م»،^۵ شای ئوورارتوو، ۲۲‌قه‌لا واته‌ ۲۲‌شار و شارۆچکه‌ی ماننا‌ی داگیرکرد.^۶ هه‌موو ده‌وله‌ت -شاره‌کانی ماننا‌ی وه‌ک لافاو‌رامالی و داری

-
۱. ئه‌وه‌ی و له‌م سالانه‌ی دوا‌یی‌دا هه‌ندیک‌ حیزبی ره‌گه‌زه‌رستی تورک که‌ خه‌تی فکری له‌ تورکیا و ئایدیۆلۆژیی پان‌تورکیسم و هه‌رده‌گرن، کورد به‌ «میوان»ی شاری ورمی و ناوچه‌که‌ و کۆچبه‌ری تازه‌هاتوو ده‌قه‌بلین، هه‌لو‌یستیکی سیاسییه‌ و هیچ‌ بنه‌مایه‌کی زانستی و میژوویی نییه‌.
 ۲. حکومه‌تی هه‌زار‌ساله‌ی ئاشوورییه‌کان له‌ میژوپۆتامیا، ده‌وره‌ی ۱۸۰۰ی پیش‌زاییندا مه‌زرا و سالی ۶۲۲ی پیش‌زاییندا به‌ده‌ستی حکومه‌تی ماد کۆتایی پیتها.
 ۳. له‌ نیوان سالانی ۷۱۶ تا ۷۱۰ پ. زدا حوکمی ئاشووری ده‌کرد.
 ۴. حکومه‌تیک، که‌ به‌ بنه‌چه‌کی ئه‌رمه‌نییه‌کانی ئه‌م‌رۆ ده‌زانری و سالانی ۱۵۰۰ تا ۰۰عی پیش‌زاییندا له‌ ناوچه‌یه‌کی به‌رینی رۆژاوای ولاتی ماننا‌ی (له‌ نیوان گۆلی ورمی و گۆلی وان و ئه‌رمه‌نستان) ده‌سه‌لاتدار بووه‌.
 ۵. له‌ نیوان سالانی ۷۲۵ - ۷۱۴ی پ. ز، حکومه‌تی ئوورارتووی کرد.
 ۶. دیاکۆنۆف ده‌نووسی: «سارگونی دووه‌م له‌ سالی ۷۱۳ پ. ز. له‌شکرکیشانه‌که‌ی خۆی بۆ ناو‌خاکی ماد ده‌ست پیکرد». برواننه: ا. م. دیاکونوف، تاریخ ماد، ترجمه‌ فارسی کریم

به سهر بهردهوه نه هیشت،^۱ به لām دهولتهی ماننا سهره رای ئه و هه مووه درندهیی یه، هه ر مایه وه و له گریژهنه نه چوو، تا ماوه یه ک دواتر، که ماده کان دهستیان به سهر خاکه که یان دا گرت و دهسه لاتیان برینه وه.

بۆکان یه کیک بووه له دهولته -شاره کانی ماننا و به شیکی سهره کی بووه له یه کییه تیسی هۆزه ماننایی یه کان. پیتته ختی مانناکان له ناوچه ی بۆکان بووه و ئیستا که موزور هه موو لایه ک له سهر ئه وه کۆکن که ویرانه کانی «شاری ئیزیرتوو» له نزیک گوندی قه لایچی شوینه واری به جیمای پیتته ختی مانناکان بئ. زووتر، له سه دهی نۆزده هه مدا که سانی وه ک راولینسون، ئه فسه ری سپایی بریتانیا له ئیران، گومانی ئه وه یان ده کرد که ئه م ناوچه یه هه مان هه گمه تانه ی پیتته ختی ماده کان بووب.

گیرشمن، که و ناراناسی فهره نسی گه نجینه ی گوندی زیویه ی سه قز و که ره سه ی دۆزراوه ی شوینه که وه ک «هونه ری جه و اهیرسازی ئاشووری و سه کایی» ناوده با، به لām لای وایه هونه ری مانناکانیش له به ره م هینانیاکان دا دهوری بووه.^۲ هه ر له و پیوه ندیه دا، ئاندری گودار ده لی: «جی سازانی زۆربه ی ده سکرده هونه رییه کانی گه نجینه که ی سه قز [واته زیویه]، هه مان ئه و ناوچه یه یه.» و دیا کونوفیش ئه و بۆچوونه ده سه لمینی،^۳ هه روه ها قه لای سهر گردی «حه سه نلو» ی نه غه ده به قه لایه کی ماننایی ده ناسری^۴ و له ئه نجام دا که ره سه ی دۆزراوه ی شوینه که ش ده بی وه ک پیشانده ری هونه ری ماننایی یان لای که م، تیکه لایک له ماننایی و ئوورارتووی دابندرئ.

ئه و ئاماژانه به سه رییه که وه ده رخه ری پیشکه وتی کومه لگای مانناکانه و هه روه ها ئه و راستیه ده گه یه نی که ناوچه ی موکریان، به بۆکانه وه، له هه زاره ی دووه م و یه که می پیش زاین دا جه مسه ریکی گرنگی به یه ک گه یشتنه وه ی هونه ر و فهره نگی

کشاووز، انتشارات پیام، تهران، ۲۵۳۷ی شاهنشاهی، ل ۲۰۶.

۱. «من ئیزینگی ناگریم خسته هه موو گونده کانیانه وه و تیکرای ولاته که یانم کرده کۆگایه کی ویرانه و له بیره وه چوو.» هه مان، ل ۲۰۶.

۲. گیرشمن، «ایران از آغاز تا اسلام»، ص ۱۰۹، وه رگیاو له کتیی: آذربایجان در سیر تاریخ، پیشوو، ل ۲۱۶.

۳. بۆ هه ردو وکیان برواننه: ره ئیس نیا، پیشوو، ل ۲۱۹.

۴. هه مان، ل ۲۲۱.

ماننا، ئاشوور، ئوورارتوو و سەكاكان بووه.

بەم پىنيە، ميژووى ناسراوى شارى بۆكان و گوندەكانى دەورو بەرى دەگەرپىتەو
بۆ سەردەمى پىش حكومەتى ماد، گەرچى لە سەردەمى ئەوان و ماوہىەكى زۆر دواى
ئەوانىشدا، گرنگايەتییەكەى خۆى پاراست. بە قسەيەكى تر، بۆكان لە سەردەمىكدا
كە هىشتا ئايىنى تازەسەرھەلداوى زەردەشتى لە ناوچەكەدا بلاونەببۆو، ئاوەدان و
شويىنى ژيانى خەلك بووه.

درەنگتر، لە سەردەمى حكومەتى مادەكانىشدا بۆكان بەشىك بوو لە
ئىمپراتورىيەتەكەيان كە كەوتبوو ناوچەرگەى «مادى بچووك»ەو. قەلاى گوندى
«ئاغجەيوان» لە رۆژھەلاتى شار، ھەرودھا شويىنەوارە بەردىنەكانى «سماقان» و قەلاى
«بىبىكەند» لە دەورو بەرى شار، ھەرودھا ئەشكەوت يان ژوورپىكى لە بەردتاشراو
لەسەر گۆلى مەردانبەگى بۆكان،^۱ قەبرى فەرەوہرتيش شاي ماد (۶۰۰-۶۳۳ پ. ز) لە
فەقرەقاي مەھاباد، كە تەنيا ۵۰ كىلۆمىتر كەوتۆتە رۆژاواى بۆكانەو و گەنجينەى
زىويەى سەقز لە بن گويى شارەكە، ھەموو بەلگەن بۆ ئەو ناوچەرگايەتییەى بۆكان
لە سەردەمى دەسەلاتدارىيەتییەى ماننا و ئىنجا مادەكاندا.

بەپىي سەرچاوەكان، زەردەشت لە نيوەى يەكەمى ھەزارەى يەكەمى پىش زايىن، واتە لە
دەورو بەرى سەدەى شەشەمى پ. ز. دابانگوازى بۆ ئايىنى خۆى كر دوو.^۲ ميژووى شار و

۱. من بە مندالى ئەو ژوورە يەكپارچە لە بەردتاشراوہم بىنيوہ، كە ئاوى تىدا كۆببۆوہ.
تاقەيەكى تىدا دابىن كرابو كە روخسارىكى ناسراوہ بۆ ئەو ژوورە بەردىنانە لە شويىنەكانى
ديكەش و تاييەت بە دانانى چرا بووہ بۆ رووناكى. ئەو ھەندەى بزەنم ژوورەكە ئىستا كەوتۆتە
ژىرخانى مالىكەوہ لەسەر گۆلى مەردانبەگ، نزيك ھەزەگەورە و سەرى گىراوہ. دواتر
دەچمەوہ سەر باسى ئەو ئەشكەوتە.

۲. بۆ نمونە، پرواننە: على يىف، اقرار، «پادشاهى ماد»، ترجمە فارسى كامبىز ميربەاء، ص
۲۵. ھەرودھا ئىنسىكلۆپىدياى برىتانىكا، بەرگى ۸، مادەى ميترا ئىسىم. لە ھەمان پەيوەندىدا
ئا. م. دياكونوف نووسەرى «ميژووى ماد» لە لاپەرە ۲۸ تا ۵۶ مىژووەكەى خۆىدا
(وہرگىراوى فارسى كەرىم كەشاوہرز)، گەلىك بەوردى لەسەر پەيوەندىيەكانى ئاڤىستا
بە گەلانى ناوچە و سەردەمەكەيانەوہ دواوہ و ھەمان ھەزارەى يەكەمى پىش زايىنى وەك
سەردەمى سەرھەلدانى زەردەشت و ئايىنەكەى دەسنیشان كر دوو.

ناوچهی بۆکان دهگه‌ریته‌وه بۆ گه‌لیک پێش ئه‌و سه‌رده‌مه، به‌لام به‌داخه‌وه سیاسه‌ت، به‌تایبه‌ت له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا هه‌موو سه‌ده و هه‌زاره‌ی پێش هاتنی ئاریایی‌یه‌کانی له‌سه‌ر ڕووپه‌ری میژووی ناوچه‌که سه‌رپوته‌وه و به‌تایبه‌ت حکومه‌تی په‌له‌وی له‌ ئێران، ئه‌و میژووه پڕشنگداره‌ی به‌ کلکی هه‌خامه‌نشیه‌کانه‌وه به‌ستۆته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی پێش «شاهی شاهان» بوونی نه‌بووه و سه‌ره‌تای میژووی ناوچه‌که به‌ کۆرشی هه‌خامه‌نشی ده‌ستی پیکردووه! له‌ په‌وتی گرنگی دان به‌ ئارییه‌کان‌دا ئوروپایی به‌تایبه‌ت ئالمانییه‌کان له‌لایه‌ک و میدیای یه‌کتیک له‌ ولاتانی ناوچه‌ی ڕۆژه‌لاتی ناوین له‌لایه‌کی تره‌وه،^۱ ده‌وری سه‌ره‌کیان هه‌بوو و هه‌ر ئه‌وان و دارده‌سته‌کانیان له‌ نیوخۆ، چ له‌ ئێران و چ له‌ سه‌رجه‌م ناوچه‌که، هه‌ولیان دا میژووی پێش هاتنی ئارییه‌کان له‌ کتییی ده‌رسی قوتابخانه‌دا شوینی نه‌بی و کۆمه‌لانی خه‌لکیش، به‌تایبه‌ت توێژی خوینده‌واری ده‌م له‌پێش، به‌ ساکاری که‌وتته‌ شوین قسه‌کانیان و هه‌موو ئه‌و سه‌ده و هه‌زاره‌یه‌ به‌ ساکاری سه‌رپایه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی حکومه‌تی ماد و هه‌خامه‌نشی له‌ ولاتیکی چۆل‌وه‌ولی بی‌پێشینه و بی‌میژوودا سه‌ریان هه‌لدای یان له‌ ئاسمانه‌وه به‌ربووینته‌ خواره‌وه و میژووی پێش ئه‌وان، ئه‌فسانه و خه‌یال بی!

مخابن ئه‌و ئاوه‌ی که‌ ئێرانییه‌کان به‌ فیتی لاوه‌کییه‌کان ڕشتیان، گه‌لیک له‌ نووسه‌ر و میژوونووسانی کوردیش پێیان تینا و له‌ ئه‌نجام‌دا «ئیمه‌ ڕۆله‌ی میدیا و که‌یخوسره‌وین» بوو به‌ میژوو و نه‌ک هه‌ر میژووش، به‌لکوو به‌ دروشم و ته‌نانه‌ت سه‌رودی نه‌ته‌وايه‌تیشمان! ئه‌و درۆ و ته‌زویره‌ ئاشکرایه‌ له‌ هه‌موو ماوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا و تا ئه‌مه‌ڕۆش که‌ ۱۶ سال له‌ سه‌ده‌ی بیستویه‌که‌م تیده‌په‌رئ، درێژه‌ی هه‌بووه^۲ و شانازی کردن به‌ ئاری بوون و ته‌نانه‌ت زه‌رده‌شتی بوون ئیستا

۱. نه‌مویست ناوی ئه‌و گه‌له‌ به‌ینم، بۆ ئه‌وه‌ی تاوانی ڕه‌گه‌زه‌په‌رستی و جیاوازی ئایینی له‌ نووسراوه‌که‌م نه‌درئ. هه‌موو هه‌ولم ئه‌وه‌یه‌ بابه‌ته‌که‌ زانستی و بی‌لایه‌ن و به‌لگه‌مه‌ند بی.
 ۲. به‌خته‌وه‌رانه‌ کتییی «کورد کتیه‌»ی کاک سو‌ران هه‌مه‌ره‌ش که‌ له‌ سالی ۲۰۱۳‌دا بلاویوه‌وه، دژ به‌وه‌ له‌ویسته‌ هه‌له‌یه‌ وه‌ستاوه و به‌ردیکی خستۆته‌ گۆمی وه‌ستاوی میژوونووسینی سه‌د سالی کورده‌وه له‌ کوردستان و جوولاندویه‌تییه‌وه. بڕ: هه‌مه‌ره‌ش،

بۆته ویردی سهر زاری خه‌لکی کورد و سه‌رله‌نوئی پیکخواوه و ئاورگه‌ی بۆ دروست‌کراوه.^۱ که‌سیش نییه بلن ئه‌و خاکه له‌میژینه‌ی ئیمه، پیش هاتنی ئارییه‌کان و پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی زهرده‌شتیش میژوویه‌کی دووردریژی بووه و ئارییه‌کان قه‌ومیک بوون که وهک ئاشووری و رۆمی و عه‌ره‌ب و موغول هیرشیان کردۆته سهر خاکه‌که‌مان و داگیریان کردووه.

به‌کورتی، راسته‌قینه‌ی زه‌ق و ئاشکرا ئه‌وه‌یه میژووی ناوچه‌ی ئیمه به‌چه‌ند هه‌زار سال ده‌گه‌رپته‌وه بۆ پیش هاتنی ئارییه‌کان و ئه‌م ماوه‌یه به‌ده‌سته‌قه‌سد له‌بیرکراوه، بۆیه ده‌بی به‌هیممه‌تی میژوونووسانی شاره‌زا، زیندوو بکریته‌وه و بخریته‌وه ناو کتییی دهرسی مندالان و لاوه‌کانمانه‌وه.

دووهمه‌م، ناوی شاره‌که

وشه‌ی «به‌غ» له‌بیچی جیاوازی وهک «به‌غه»/ «به‌غا»/ «به‌ک»/ «به‌که»/ «به‌که»/ «به‌گ»/ «به‌گه»/ «به‌گه»/ «به‌گا» دا، ناوی خدای هه‌موو ئه‌و گه‌لانه بووه که پیش سه‌ره‌لدانی ئایینی زهرده‌شت،^۲ له‌ناوچه‌یه‌کی به‌رینی نیوان هیندوستان و کوردستان دا ژیاون. ئیبراهیم پوورداوود ئاقیستاناسی ئیرانی (۱۲۶۴ - ۱۳۴۷ی هه‌تاوی/ ۱۸۸۵ - ۱۹۶۸ی ز)، له‌سه‌ره‌تای کتییی «به‌شته‌کان»^۳ دا ده‌نووسی: «پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی زهرده‌شت، به‌خوداوه‌ند ده‌گوترا «به‌غ» و پاشانیش که‌ئه‌مان [واته زهرده‌شتیه‌کان] تا‌قه‌خودایان ناو نا «ئاووورامه‌زدا»، وشه‌ی «به‌غ» له‌واتای

سۆران، کورد کینیه؟ میژووی کورد و په‌چه‌له‌کی زمانه‌که‌ی له‌سه‌ره‌تای شارستانیه‌ته‌وه هه‌تاوه‌کوو سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زایینی، بلاوکه‌ره‌وه: نووسه‌ر، له‌نده‌ن ۲۰۱۳.

۱. دیاره‌هه‌لبژاردنی ئاین له‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی خۆی دا مافی تاکه‌که‌سه و من به‌و قسه‌یه‌م نامه‌وی دژ به‌خواستی که‌سانیک بوه‌ستم که ده‌یانه‌وی زهرده‌شتایه‌تی کۆن له‌کوردستان دا نوئی بکه‌نه‌وه. بۆچوونی من ته‌نیا ئه‌وه‌یه کورد بۆچی میژووی خۆی ده‌باته‌وه سه‌ر سه‌ده و سالانی حکومه‌تی ماد و سه‌رده‌می زهرده‌شت، هه‌یج بیریک له‌میژووی پیش ئه‌وان ناکاته‌وه؟

۲. پیغه‌مبه‌ری ئارییه‌کان و بناغه‌دانه‌ری ئایینی مه‌زدیسنا‌یی، که‌سال و سه‌رده‌می ژیا‌نی رۆون نییه و ده‌گوتری له‌سالانی نیوان ۱۲۰۰ تا ۱۰۰۰ی پیش‌زایین دا ژیاوه، پسپۆرانی ئایینه‌که‌هه‌ندیک جار باس له‌سالانی نیوان ۴۰۰ تا ۴۰۰ یان ۶۰۰ تا ۶۰۰ی پیش‌زایینیش ده‌که‌ن، به‌لام زیاتر و به‌گشتی له‌سه‌ر سالانی ۶۰۰ی پیش‌زایین ساغ ده‌بنه‌وه.

۳. وهک به‌شیک له‌پینچ به‌شی کتییی ئاقیستا.

ئەسلى و دیرینی خوئی دا مایه وه.»^۱

دیاکونوف، نووسه‌ری کتیبی «میژووی ماد» کاتئ سه‌بارهت به به‌رده‌نوسی بیستون^۲ دەدوئ، له باسی ئایینی مادی موغی دا ده‌لئ: «له به‌رده‌نوسه هه‌خامه‌نشیه‌کان دا، به‌گ (به‌گویره‌ی ئاشوورییه‌کان، «به‌گ»)، واتای خودا وه‌ندی بووه.» هه‌ر ئه‌و له په‌راویزی وشه‌ی به‌گ - خودا دا ده‌نوسی: «پروا وایه که [پیش هه‌خامه‌نشیه‌کان] زاراوه‌ی به‌گا زیاتر به‌ ماخوای ئانا هیتا گوترا بی، به‌لام له به‌رده‌نوسه هه‌خامه‌نشیه‌کان دا به‌گشتی بۆ چه‌مکی خودا که لکی لی وه‌رگیراوه.»^۳

خاتوو ماری بویس گه‌وره‌ پسیپۆری ئایینی زه‌رده‌شتایه‌تی (۱۹۲۰ - ۲۰۰۶)، له به‌رگی یه‌که‌می کتیبی «میژووی زه‌رده‌شتایه‌تی» دا ده‌نوسی: «له ریویاتی پارتی و فارسی نیوه‌راست دا، ئه‌هوورامه‌زدا که زۆرجاران واتای «به‌غ» یان «به‌ک» لی وه‌رگیراوه، به «به‌غا» ناوده‌برئ. بۆی هه‌یه زه‌رده‌شتییانی پۆژاوی ئیران ئه‌و چه‌شنه‌که‌ک وه‌رگرتنه‌یان بۆ به‌رزترین خوداکان به‌کار هینا بی.»^۴

۱. پورداوود، ابراهیم، «یشتها (۱)»، گزارش پورداوود، به‌کوشش بهرام فره‌وشی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، تهران ۱۳۵۶/۱۹۷۷.
۲. بیستون که‌وتوته پۆژه‌ه‌لاتی شاری کرمانشان. به‌رده‌نوسی بیستون گه‌وره‌ترین به‌رده‌نوسی جیهانه که تا ئیستا دۆزرا بیته‌وه. ده‌قه‌که به‌ فرمانی داریوشی یه‌که‌م، شای هه‌خامه‌نشی، له سه‌ره‌تای هاتنه‌ سه‌ر حوکمی دا (۵۲۰ پ. ز) به‌ سی زمان نووسراوه: «فارسی کۆن، عیلامی و بابلی»، «زمانی دووه‌می به‌رده‌نوسه‌که تا نیوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م به‌ زمانی مادی ده‌زانرا، به‌لام دواتر به‌ هه‌ولئ که‌سانی وه‌ک ویسترگارد، پاولینسون، دی سولی و نوریس، پهمزی زمانه‌که کرایه‌وه و ئیتر به‌ عیلامی تازه‌ ناسرا.» بر: علی‌یف، اقرار، پادشاهی ماد، ترجمه کامبیز میربهاء، نشر ققنوس، تهران ۱۳۸۸/۲۰۰۹، ل ۱۱۸ و ۱۱۹. هاینس لوشای که‌ونارانسای ئالمانی سه‌بارهت به‌ وشه‌ی بیستون ده‌نوسی: بیستون (فارسی نوئ)، هه‌مان بهیستون (فارسی نیوه‌راست)، به‌گستانا (فارسی کۆن) و به‌گستانون (یۆنانی) به. بر: کلایر، ولفرام و کالمیر، پتر، «بیستون کاوش‌ها و تحقیقات سال‌های ۱۹۶۳ تا ۱۹۶۷»، برگردان فرامرز نجد سمیعی، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، تهران ۱۳۸۵/۲۹۹۶، وتاری هاینس لوشای، ل ۱۶.
۳. ئا. م. دیاکونوف، پیشتر، ل ۳۴۳ و ۱۵۹.

4. Boyce, Mary; A History of Zoroastrianism.

برواننه ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی کتیبه‌که: بویس، ماری، «تاریخ کیش زرتشت»، ترجمه همایون صنعتی‌زاده، جلد اول، چاپ دوم، انتشارات توس. تهران ۱۳۷۶/۱۹۹۷، په‌راویزی ژماره ۲۴ لاپه‌ره ۳۱۲ و ۱۳.

ماری بؤیس له دریزهدا دهنووسی: «جه‌ژنی پاییزه، که له رۆژاوی ئیران ناوی میترا و جه‌ژنی میهره‌گانی لێ‌نرابوو، له رۆژه‌ه‌لاتی ئیران به‌ناوی «به‌غا» وه‌ په‌یوه‌ند دهدرا و جه‌ژنی «به‌غاکان» ی پینده‌گوترا. وه‌ک ده‌بینین، خودای به‌غا بۆ ئیرانییه‌کانی پێش زهردهشت خاوه‌نی پیروزی‌یه‌تییه‌کی تایبه‌ت بووه.»^۱

بؤیس هه‌روه‌ها ده‌لی: «جینی سه‌رسورمانه‌ که له کتییی پیروزی زهردهشتیه‌کان دا ناوی به‌غ نه‌هاتوو، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و راستیه‌ بگرینه‌ به‌رچاو که چۆن «به‌گا» ی قیدایی په‌یوه‌ندیی به‌ میتراوه‌ بوو، «به‌غا» ی ئیرانیی له‌گه‌ل میترا ی زهردهشتی دا په‌یوه‌ندیی نزیک ی هه‌بوو، دوور نییه‌ هه‌ر ئه‌و یه‌که‌بوونی ناوه‌ له‌گه‌ل ناوی گشتیی «به‌غ» که پێش زهردهشت به‌گشتی هه‌لگری واتای خودا بوو، بووبیته‌ هۆکاری داکشان و فه‌وتانی ناوی خودا که و دژایه‌تی‌کردنی زهردهشت له‌گه‌ل په‌رستی خودای جوړبه‌جوړ، ئه‌وه‌ش زیاد له‌وانی تر داوینی «به‌غ» ی گرتبیته‌وه.»^۲

میژوونووس، زمانه‌وان و زانای ناسراوی ئازهربايجانی «ئه‌حمه‌د که‌سه‌ره‌وی»^۳ زنجیره‌وتاریکی له‌سه‌ر ناوی شار و گونده‌کانی ئیران نووسیوه‌ و هه‌رچه‌ند ئاویری له‌ کوردستان نه‌داوه‌ته‌وه‌، به‌لام ئه‌و زانیارییه‌کانی داویه‌ به‌ده‌سته‌وه‌، ده‌توانن یاریده‌ری باسه‌که‌ی ئیمه‌ش بن. که‌سه‌ره‌وی له‌ دوو وتاری جیاوازا که‌ سه‌بارت به‌ وشه‌ی «باکو» ی پیته‌ختی ئازهربايجانی باکووری نووسیوه‌،^۴ ده‌لی:

«وشه‌گه‌لی «باک» و «به‌ک» و «به‌غ» له‌ زمانه‌ کوئه‌کانی ئیران وه‌ک هه‌خامه‌نشی و په‌هله‌وی دا جگه‌ له‌ واتای خودا، مانای په‌رستیشی هه‌بووه.» که‌سه‌ره‌وی دهنووسی: «وشه‌ی «باکو»، له‌ بنه‌ره‌تا دا «باگاوان» یان «باکاوان» بووه‌ و له‌ سه‌رده‌می

۱. هه‌مان، ل ۷۷ و ۷۸.

۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌، لاپه‌ره ۷۸.

۳. سه‌ید ئه‌حمه‌دی حوکه‌ماواری (که‌سه‌ره‌وی)، پارێزه‌ر، میژوونووس و رووناکییری گه‌وره‌ی ئازهربايجانی (۱۲۶۹ - ۱۳۲۴ ی هه‌تاوی) که‌ به‌ زمانی فارسی ۷۰ به‌رگ کتییی پرنیوه‌رۆکی نووسیوه‌. ریکخراوی تیروریستی «فیداییانی ئیسلام» له‌ تاران که‌سه‌ره‌وییان له‌ ۵۷ سالی دا له‌ نینو بینایه‌ی دادگوسته‌ری تاران به‌ گولله‌ و چه‌قۆ کوشت و ئه‌م گه‌نجینه‌ گه‌وره‌یه‌یان له‌ ده‌ست مرقایه‌تی ده‌ره‌ینا.

۴. که‌سه‌روی، احمد، نام‌های شهرها و دیه‌های ایران.

ساسانیان و پیش ئەوانیشەوه، له ئەرمنستان، ئاران، ئازەربایجان و شوینەکانی دیکە ی ئێران، ئاواپی گەلیک بەو ناوە هەبوون و لە هەموویان دا ئاگریک رۆشن بوو... کەوابوو، باگوان یان باگاوان بەواتای شاری خودا یان شوینی خودایە.^۱

کەسرهوی له درێژە ی باسە کە دا دەلن: «ئەوهی ئەرمنیەکان پاش قبول کردنی ئایینی مەسیح «بەک» یان بە «بوت» مانا کردۆتەوه یان میژوونووسی عەرەبی دوا ی ئیسلام «بەلعەمی» خۆی لەوه پاراستوو ناوی «بەغداد» بنووسی و لەجیاتیان، ناسناوی «دارولئیسلام» ی هیناوه، نیشان دەدا کە ئەم شارانه، شوینی ئایینیکی کۆن بوون و پەيوەندیان بەناوی «بەک» و «بەغ» هوه هەبوو.^۲

فیردیناند یوستی کتیبیکی بە زمانی ئالمانی هەیه کە له راستی دا فەرهنگی «ناوه ئێرانیەکان» و تاییەتە بە ناوه میژووییەکانی ئێران. گەرچی کتیبەکە له تاران چاپکراوەتەوه، بەلام بەهۆی ئالمانی بوونەوه نەتوانی کەلکی پیویست له بۆچوون و تیبینیەکانی یوستی سەبارەت بە بنەمای ناوهکان وەر بگرم؛ لەگەڵ ئەوهش دا سەیری پیتی/ب/ی کتیبەکەم کرد و ئەم ناوانەم تیدا دۆزییەوه: بەگە (خودا، ئیزەد)، بەگەبارە، بەگەبارتوو، بەگە بازوو، بەگەبوخشا، بەگەداتە، بەگەدووشتە، بەغایوچ، بەگەکەرت، بەگەچییرە، بەگەمەشتوو، بەغەلایوس، بەگەپارە، بەغەلاتوو، بەگەرەت، بەگەس، بەگەوهرنە، بەغداد خاتون، بەغداخوچ، بەغوش و...^۳

فەرهنگی فارسی بە زمانی پەهلەوی، دوکتۆر بەهرام فەرەهوهشی^۴ له پیتی/ب/دا ئەم ناوانە ی هیناوه کە پەيوەندیان بە باسەکە ی ئیمەوه هەیه: بەغ، بەگ، بەگاندا، بەغانی، بەغدا، بەکدا، ئەشتەت (بەغدوختی راستی و دروستی)، سپەندارمەت

۱. هەمان سەرچاوه.

۲. هەمان.

3. Justi, Ferdinand Von; Iranisches Namenbuch.

نامنامە ایرانی، تألیف فیردیناند یوستی، با پیشگفتاری از دکتر علی اشرف صادقی، انتشارات اساطیر، تهران ۱۳۸۲/۲۰۰۳.

۴. لە زمانی فارسی دا کاریکی کەم لەسەر ئەو زمانە و بەگشتی زمان و ئایینه کۆنەکان کراوه و ئەوهش کە هەیه زۆربە ی هەرە زۆری وەرگیراوی کاری ئوروپاییەکانە. تەنانهت دوکتۆر پەرویز رەجەبی له کتیبی «هزاره‌های گمشده» دا سەبارەت بەو فەرهنگە دەلن: «هەر نەنووسرایە باشتر بوو.»

(به‌غدوختی زه‌وی). به‌غ قه‌غاقه‌ند (به‌غی خاوه‌ن‌شکو).^۱

به‌کورتی، ده‌بی بلیم له مه‌سه‌له‌ی په‌یوه‌ندی ناوی ئیستای شاری بۆکان و خودای «به‌غ» یان «به‌ک» ی پیش زه‌رده‌شتایه‌تییه‌وه دوو ئه‌گه‌ری گونجاو هه‌یه: وشه‌ی «بۆکان» ی ئیستا، سه‌ره‌تا به‌غ + ان (به‌غان)؛ یا به‌ک + ان (به‌کان) بووه؛ وشه‌که، له‌بنه‌ره‌تا به‌غ + کان (به‌غکان)؛ یا به‌ک + کان (به‌ککان) بووه؛^۲ ئینجا به‌دریژه‌ی سال و سه‌ده و به‌گویره‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی کوردی و کارتیکه‌ریی زمانی گهلانی دیکه‌ی ناوچه‌که، وشه‌ی به‌غان یان به‌غکان سواون و بوون به «به‌کان» یان «بۆکان» ی ئه‌مپۆ.

سی‌هه‌م، په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تی - ناییینییه‌کان له‌ بۆکان و ناوچه‌که

کورتی باس: له‌ سه‌رده‌مه‌می پیش ده‌رکه‌وتنی ئاییینی زه‌رده‌شت و خودای ئه‌هورامه‌زدا، واته‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌می که خودای گه‌وره‌ی دانیش‌توانی ناوچه‌که خودای «به‌غ» بووه، «میترائیسم»، واته «ئاییینی په‌رستنی تیشکی هه‌تاو»، ئاییینی زالی هه‌موو ناوچه‌که، به‌ کوردستانیشه‌وه، بووه.^۳ له‌ ئینسیکلۆپیدیای بریتانیکادا سه‌باره‌ت به‌ میترائیسم هاتووه: «میثرا، خودای هه‌تاو، دادپه‌روه‌ری، په‌یمان و شه‌ر بووه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئیرانییه‌کان ئاییینی چهند خوداییان بوو و میثرا گرنگترینی خوداگان بوو. له‌ ته‌له‌یه‌کی سه‌ده‌ی ۱۵ ی پیش‌زاییندا که په‌یمانی ناشتی نیوان دوو قه‌ومی میتانی و هووری تیدا نه‌خش کراوه، سویند به‌ میثرا خوراوه.»^۴

له‌و سه‌رده‌مه‌دا دانیش‌توانی شار و گونده‌کانی ناوچه‌که، پووگه و ئاورگه‌یان بۆ په‌رستنی تیشکی هه‌تاو دروست‌کردووه، ریزگرتن له‌ ئاگریش نه‌ریتیک بووه که له‌ ئاییینی میتراییه‌وه بۆ زه‌رده‌شتییه‌کان ماوه‌ته‌وه. خودای «ئاناهایتا»ش وه‌ک «ماخوای

۱. ورجاوند، دکتور بهرام، «فرهنگ فارسی به پهلوی»، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم،

۱۳۵۸/۱۹۷۹، پیتی/ب/.

۲. ئه‌وه‌یان به‌گویره‌ی بۆچوونه‌ گشتییه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی که‌سه‌روه‌ی سه‌باره‌ت به‌و چه‌شنه‌ ناوانه‌یه (پروانه‌ پیشتر).

۳. پروانه: «Mithraism» in The New Encyclopaedia Britannica, Vo. 8.

۴. هه‌مان شوین.

ئاو» له میژووی کۆنی ناوچه که دا خاوهنی ئاورگهی تایبەت به خۆی بووه و هه ندیک له میژوونووسان ته نانهت ده لێن دیاردهی ئاگرپه رستی، به ماخوای ئانا هیتاوه به ستر او ته وه.

من به یارمه تیی هه ندیک سه رچاوه و هه وائی چه ند میژوونووس و لیکۆله ری بواره که، باسیک له مه ر ئایینی میترا یی (په رستنی هه تاو یان تیشکی هه تاو) و پینگهی کۆمه لایه تیی ماخوای ئانا هیتا له ناوچه که داده مه زرینم و سه رچاوه ی زانیاریه کان راده گه یه نم و به راوردی تایبه ته ندییه کانی شاری بۆکان له گه ل ئه و زانیاریانه دا ده که م، له کۆتاییش دا ئاکامیک له و هه لسه نگاندنانه م وه رده گرم بۆ ئه وه ی بتوانین بریاریکی که م وزۆر جی متمانه له سه ر پیتشینهی میژووی ئایینی شاره که و بنه مای وشه ی «بۆکان» به دین.

۱. میترا ئیسم

مورته زا راوه ندی له کتیی «تاریخ اجتماعی ایرانیان» دا ده نووسی: «ئایینی ئیرانی له سه رده می کۆن دا [سه رده می پیش زه رده شتایه تی]، هه مان ئایینی ساکاری په رستنی سروشت بوو، له هیندووستان و ئیران دا دوا ی ئاسمان، «میهر» یان «میترا» یان ده په رست... که خودای له وه رگهی به رین بوو و ره وه ی مه ر و گارانی ده به خشییه ئه و که سه انه ی وا خۆشی ده ویستن... لیژه دا سه رزنجیره ی به غه کانیش، ئاسمان بوو. ۱ له په یوه ندیی ئه و بۆچوونه ی راوه ندی دا ده کړی ئاماژه به قسه ی «گۆردن چایلد» گه وه کۆمه لئاس و که ونارائاسی ئوسترالیا یی بکړی که ده لی: «ئامانجی مه زه هب له رۆژه لاتدا دا بین کردنی مادیات بوو و په رستنی خودا بۆ ره زامه ندیی ئه و نه بوو به لکوو بۆ به ره می باش، بارانی به ریی وجی، سه رکه وتن له شه ر... به ده ست هینانی سامان و سه لامه تی بوو.» ۲

پینگهی «میهر» یان هه تاو له میژووی ناوچه که دا: بۆچوونی گشتی له مه ر

۱. راوندی، مرتضی، «تاریخ اجتماعی ایران»، جلد اول، چاپ امیرکبیر، تهران، ۱۳۵۶ / ۱۹۷۷، ص ۷۲.

۲. چایلد، گوردون، «سیر تاریخ»، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۴۶ / ۱۹۶۷، ص ۱۴۷ - ۱۴۸.

ئایینی میترايي، واته «میهرپه‌رستی» ئه‌وه‌یه که میترا خودای هه‌تاو بی، وه‌ک چۆن خودایه‌ک بۆ مانگ و ئه‌ستیره‌کان هه‌بووه، هه‌تاویش خودای خۆی بووبی، دیاره هه‌تاو یان «تیشکی هه‌تاو» یش له په‌یوه‌ندیی هه‌وا و گه‌رما و سه‌رما و باران دا بوون که شوینیان له‌سه‌ر کاری کشت‌وکال و پیتی مه‌زرا و له‌وه‌رگه‌ی ئاژه‌ل داناووه و ئه‌وه بۆچوونی گۆردن چایلد پشتر است ده‌کاته‌وه که ئامانج له ئایین لای که‌م له رۆژه‌لاتی جیهان دابین کردنی مادیات بووه. ته‌نانه‌ت ئه‌م‌رۆش دۆعا و نزای خه‌لک یان بۆ ساغی و سلامه‌تی که‌سه‌که و خه‌لکانی ده‌وروشتییه‌تی یان بۆ به‌خته‌وه‌ری که به‌شی هه‌ره زۆری ئه‌و به‌خته‌وه‌رییه‌ش له «مادیات» دا خۆلاسه ده‌بیته‌وه.

سه‌باره‌ت به هه‌تاو له ناوچه‌کانی رۆژه‌لات، زانای ئه‌مریکی، «جۆن ناس» ی باوک، له کتیبی «سه‌رجه‌می میژوو ی ئایینه‌کان» دا ده‌نوسنی: «له میسر، عیباده‌تی خودای «ره‌ع» بره‌وی هه‌بوو و له ئایینه‌که‌دا، هه‌تاو له بیجمی دهم‌وچاوی مرۆفدا ده‌رده‌که‌وت و مه‌زه‌ری هه‌تاوی نیوه‌رۆیان بوو. له عه‌ینی کاتدا هه‌تاوی به‌یانان و ئیوارانیشیان هه‌بوون.»^۱ هه‌ر ئه‌و ده‌لنی: «خودای «باربار» ی سوومیریه‌کان که دواتر ناوی «شیمیش» ی وه‌رگرت، له شاری لارسا خودای هه‌تاو بوو.»^۲ مشیرالدوله (پیرنیا) نووسه‌ری کتیبی «میژوو ی ئیرانی که‌ونارا» ده‌لنی: «په‌رستنی میهر [میترا] له ئایینی ئاریه‌نه کۆنه‌کان و له سه‌رده‌می پیش ئاقیستادا هه‌بووه و په‌یوه‌ندیی به هه‌تاوه‌وه بووه. ئه‌وان «میهر» یان به واسیته‌ی نیوان جیهانی سه‌ری و خوارئ و پروناکی و تاریکی ده‌زانئ... په‌رستنی میهر له جیهانی کۆن دا گه‌لیک باو بووه و له بابل و ئاسیای بچووک و رۆم و... لایه‌نگریکی زۆری بووه.»^۳

به‌لام مه‌سه‌له‌ی هه‌تاو له بۆچوونی پسپۆریکدا سوورپیکی نه‌رم ده‌خوات کاتئ که ده‌لئ ئایینی میترايي له راستی دا په‌رستنی «تیشکی» هه‌تاو بووه نه‌ک هه‌تاو

۱. ناس، جان، «تاریخ جامع ادیان»، ترجمه علی‌اصغر حکمت، چاپ چهارم، انتشارات آموزش انقلابی، تهران ۱۳۷۰ / ۱۹۹۱، ص ۵۳ - ۵۴.

۲. هه‌مان، ل ۶۶

۳. پیرنیا (مشیرالدوله)، حسن، «تاریخ ایران باستان»، چاپ دنیای کتاب، تهران ۱۴۶۲، ص ۱۶۹.

خۆی: «میتره، به پیچه وانه ی باوه ری ئیمه، له بیچمی خودای هه تاو دهرناکه وی، به لکوو ئه و پووناکی و تیشکی زیرینی هه تاوه.»^۱ به گویره ی بۆچوونی توێژه ریکی تر «میتره هه مان خودای پووناکیه که له هیندوستان به هه تاو شو بهینراوه.»^۲

هاشم رهزی له زمان «ماری بۆیس» هوه ده گێریته وه و ده لێ: «دیاره توێژینه وه له میترای ئایینی قیدایی (هیند) و میترای ئافیس تایی، دوا ی ئه وه ی بۆ ماوه ی هه زاران سال خه لکانی جیا جیای به شیکی زۆری جیهان په رستوویانن، نابێ کاریکی هاسان بی.»^۳

پسپۆریکی دیکه ی ئه و بواره هه ره له و پێوه ندیه دا ده نووسی: «ئایینی میهر نزیك به ۱۴ سه ده پیش له دایک بوونی عیسا له نێو ئیرانی و هیندییه کان دا په یره و کراوه... هه موو ئه و ئایینه ی وا شوینی میترائیس میان هه لگرتوه، که لیک داب و په رسمه ی خۆیان له و ئایینه و هه رگرتوه، به لام ناوی خۆیان له سه ره داناوه.»^۴ «میتره، له پیش زه رده شت دا، یه ک له گه وه ره ترین خودایانی هیند و ئیرانی بوو. ره نگه هه ره به هوی ریزی میتره [لای خه لک] هوه بووبی که زه رده شت نزیکه ی ۱۰ سال به نهینی پر و پاگه نده ی بۆ ئایینه که ی خۆی ده کرد.»^۵ له کتیبی «قیدا» ی هیندیانی قه دیم دا چه ند جار ناوی میهر له شیوه ی «میتره» دا، دووپات بۆ ته وه.^۶

دوو کهس له توێژه رانی عه ره بیهش چوونه ته ناو باسه که وه و سه بارهت به په رستنی هه تاو بۆ چوونیکه هاوشیوه یان هه یه: «عیباده تگای هه تاو له چه زرای دوو چۆمان شوینه واریکی سه ره ده می ئه شکانییه کان [سه باره ته به سالی ۲۵۰ پ. ز

۱. رضی، هاشم، «آئین مهر (میترائیسم)»، چاپ سوم، انتشارات بهجت، تهران ۱۳۷۱/ ۱۹۹۲، ص ۱۴.
۲. ورمازن، مارتین، «آیین میتره»، ترجمه بزرگ نادرزاد، نشر سرچشمه، تهران ۱۳۷۲/ ۱۹۹۳، ص ۱۷.
۳. رضی، هاشم، هه مان، ل ۴۸.
۴. کومون، فرانتز، «دین مهر»، برگرداننده پارسی: احمد آجودانی، انجمن پاسداری از زبان پارسی و فرهنگ ایرانی، لس آنجلس، ۱۳۷۵ - ۱۹۹۶، ص ۱۶.
۵. رجبی، دکتور پرویز، «هزاره های گمشده اهورامزدا، زرتشت و اوستا»، جلد اول، چاپ دوم، انتشارات توس، تهران ۱۳۸۲/ ۲۰۰۳، ص ۳۷۲.
۶. «له هه مووشیانی دا، وشه ی میهر واتای «په یمان» ده دات». پرواننه: ورمازن، مارتین، پیشوو، ل ۱۶.

تا ۲۲۶ی زاینی]. شاری حه‌زرا یان هه‌ترا، له خوارووی عیراق و ۱۱۰ کیلومتری باشووری پوژاواوی شاری مووسل، له سی سه‌دهی یه‌که‌می دوا‌ی له‌دایک‌بوونی عیسادا گه‌یشته لووتکه‌ی مه‌زنایه‌تی خو‌ی... خودای هه‌تاو (میهر) لای ئه‌وان گرن‌گایه‌تی زوری هه‌بوو و به‌گه‌وره‌ی هه‌موو خودایانی دیکه‌یان زانیوه.^۱

ئه‌وه‌ی زیاتر جیگه‌ی باسی ئه‌م وتاره‌یه بریتیه له‌و راستیه‌ی که پیز و حورمه‌تی خودای هه‌تاو دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی ئاینی زه‌رده‌شتیش وه‌ک خو‌ی مایه‌وه. ئارتوور کریستینسن له‌ کتیبه‌ی «ئیرانی سه‌رده‌می ساسانییه‌کان» دا‌ده‌نووسی: «له‌ پرووی خویندنه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ نه‌سرانی به‌ده‌سته‌وه‌ن، خالیک پتر له‌ هه‌موو شتیک سه‌رنج راده‌کیشی و ئه‌ویش پله‌ی به‌رز و بالای خو‌ره که له‌ ئاینی مه‌زده‌یه‌سنی ساسانییه‌کان دا‌بوویه‌تی. یه‌زگر دی دوهم سویندیک‌ی ئاوا‌ی خوار‌دووه: سویند به‌هه‌تاو، خودای مه‌زن، که به‌ تیشکی خو‌ی پرشنگی داوه‌ته جیهان و به‌ تین و بلیسه‌ی سه‌رجه‌م دنیا‌ی گه‌رم دا‌هیناوه.^۲

وه‌ک له‌ سه‌روه‌ه‌ گوترا، دوا‌ی په‌ره‌سه‌ندنی زه‌رده‌شتایه‌تیش «میهر» وه‌ک خودا و جیی په‌رستنی خه‌لک مایه‌وه و له‌ کتیبه‌ ئاینیه‌که‌ی زه‌رده‌شت، واته‌ ئاقیستا‌ش دا‌ده‌یان جار په‌سندی گه‌وره‌یی ئه‌و کراوه. به‌شی «یه‌شته‌کان»، وه‌ک به‌شتیک له‌ پینج به‌شی ئاقیستا، پاژیکی تاییه‌ت به‌ په‌سندی «میهر» ی هه‌یه که پیتی ده‌گوتری «میهر یه‌شت». ئه‌و به‌شه له‌ ۳۵ «کرده» و دؤعا پیکهاتووه و له‌ کرده‌ی ۲ هه‌تا ۳۵ به‌و شیویه‌ ده‌ست پنده‌که‌ن: «ئیمه‌ په‌سنی میهر ده‌ده‌ین که خاوه‌نی ده‌شتی به‌رینه... ئه‌و ئاگاداری وتاری راسته.^۳ هه‌ر له‌و په‌یوه‌ندییه‌ دا‌دوکتور «ذبیح‌الله» صفا تو‌یژه‌ری به‌ناوبه‌نگی ئیرانی ده‌نووسی: «یه‌شتی ده‌هه‌می ئاقیستا (میهر یه‌شت)، تاییه‌ت به‌ «میتره» یه‌و

۱. پرواننه: سفر، فواد و مصطفی، محمدعلی، «هترا (حضرا) - گزارش کاوش‌های باستان‌شناسی و بازسازی آثار معماری شهر حضرا»، ترجمه و تحشیه نادر کریمیان سردشتی، سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه)، تهران ۱۳۷۶/۱۹۹۷، ص ۲۱، ۲۲، ۳۱ و ۷۱.

۲. کریستینسن، ئارتوور، ئیرانی سه‌رده‌می ساسانییه‌کان، وه‌رگیرانی بۆ فارسی غولام‌ره‌زا ره‌شیدیا‌سه‌می، وه‌رگیرانی بۆ کوردی سه‌لاحه‌ددین ئاشتی، چاپی دووه‌م، بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۱۱، ل ۱۸۶.

۳. مهریشت، کرده ۱۰: پرواننه: پورداوود، ابراهیم، پیتشو، ل ۴۴۷.

وهقفی په سندی «خوهرینه» کراوه.^۱ ئەوه پشتراست کردنه وهی هه مان بۆچوون و گێرانه وهی پوورداووده که پیشتر باسی کرا.

سه بارهت به خولقانی هه تاو، له میهریه شتدا هاتووه: «هیزیکی دهروونی و ره مزای... میتراى له نیو دلی تاشه بهردیکدا هینایه جیهان و میتراى رازاوه به زیوهری زیرینه وه له بهرزایی چیا سهری ده رهیتا... هه شت کهس له یارانی میهر له سه ر بورج دانیشتون... له وئ نه شه وه نه رۆژ. (به ندی ۵۰)... میترا خودای هه تاو (= تیشک و ئاگر) یش وهک ئاگر خودی، له هه ناوی بهرده وه به دی دئ.»^۲

یه کهم هه وایک که له میترا بیستراى، له و ته ته له قورپانه دایه وا له «بوغازی کوی» له نزیک ئانکارا دۆزراونه ته وه و تییان دا باس له په یمانیک ده کری که له نیوان دوو قه ومی هیتی و میتانی به ستراره؛ له په یمانه که دا تکای یاریده له دوو خودای گه وهی هیند و ئیرانی واته میترا و قارونا کراوه.^۳

لیکۆله ریک ده لئ: «باوه کوو له ته ته له ی بوغازی کوی دا به باشی ده رده که وئ که میترا له پانتایی ئیران به تاییهت رۆژاواى و لاته که دا ناویکی ناسراو بووه، به لام تا سه رده می ئه رده شیرى دووه می هه خامه نشی (۴۰۴ تا ۳۵۹ پ. ز) و به رده نو سه که ی ئه و له هه مه دان، هیچ هه وایکمان له میترا نییه. واته شوینه وارهکانی کورش و داریووش و خه شایارشا و ئه رده شیرى یه کهم ناویکیان له میهر و ناهید نه بر دووه و له شوینه وارهکانی ئه رده شیرى سیته می شدا تاقه یه ک جار ناوی میهر هاتووه، به لام ئه رده شیرى دووه م له به رده نو سه که ی هه مه دان دا ده لئ: ئەم کاخه م به خواستی ئەه وورامه زدا و ئانا هیتا و میترا دروست کرد.»^۴ هه ر ئه و شایه، له به رده نو سه ی شووش دا سویندیکی هاوچه شن ده خوا و ده لئ: «ئهم هه یوانه م له سه ر خواستی ئەه وورامه زدا و ئانا هیتا و میترا

۱. بروانته: صفا، دکتز ذبیح الله، «مزدپرستی در ایران قدیم»، چاپ سوم، شرکت مؤلفان و مترجمان ایران، ۱۳۳۷ / ۱۹۵۸، ص ۷۸.
 ۲. رجبی، دکتز پرویز، پیشوو، ل ۳۷۵.
 ۳. رضی، هاشم، پیشوو، ل ۳.
 ۴. رجبی، هه مان، ل ۳۲۹.

(میهر) سه‌رله‌نوێ دروست‌کرده‌وه، با ئه‌وان له په‌نای خۆیانم بگرن و له هه‌موو رِق و دوژمنایه‌تییه‌ک بمپاریزن و ئه‌وه‌ی بنیاتم نا، تیکینه‌ده‌ن و زیانی پینه‌گه‌یه‌نن.^۱ من له درێژه‌ی ئه‌م وتاره‌دا ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر بابه‌تی ئه‌و سه‌ی خودایه‌.

مورته‌زا راوه‌ندی کۆمه‌لناسی ئێرانی و نووسه‌ری زنجیره‌کتیبی به‌نرخ‌ی میژوو‌ی کۆمه‌لایه‌تیسی ئێران (۱۳۷۸-۱۲۹۲ ی ه / ۱۹۱۳ - ۱۹۹۹ ی ز)، له‌ زمان «هانری شارل یونس» هه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که گوتوو‌یه‌تی: «زه‌رده‌شت له‌ کاتی ریفۆرم کردنی ئایینی‌دا پله‌ی میترای له‌ ریزی خوداکان هه‌تایه‌ خواره‌وه و کردیه‌ هاوشانی ئیزه‌ده‌کان، واته‌ ئه‌و فریشتانه‌ی وا ده‌سکردی ئه‌هوورامه‌زدان.»^۲

به‌گوێره‌ی وته‌ی راوه‌ندی، «تاکی میترائیست له‌ باری ئه‌خلاقیه‌وه له‌ نه‌زم و نيزامیکی هاوشیوه‌ی سه‌ربازی‌دا ده‌ژیا. مرۆقی ئیماندار‌ی میترای، خه‌باتکار، داوین‌پاک، نه‌ترس و دلپاک بوو و له‌سه‌ر په‌یمانی خۆی ده‌مایه‌وه»^۳ راوه‌ندی له‌ په‌یوه‌ندی میترائیسم‌دا ده‌ست ده‌نیته‌ سه‌ر خالکی گرنگ که بۆ ناوچه‌ی کوردستان خاوه‌نی گرنگایه‌تی تاییه‌ته، ئه‌ویش میژوو‌ی بنه‌ماکانی عیرفان و سوڤیایه‌تییه‌. راوه‌ندی ده‌لی: «ئه‌خلاق‌ی پارێزکارانه‌ی میترائیسته‌کان گه‌وره‌یی و شکویه‌کی بی‌هاوتای ده‌به‌خشیه‌ی ئایینی میترای.»^۴

دره‌نگتر، له‌ سه‌رده‌می ماده‌کان و کاتیک‌دا که زه‌رده‌شذت ئایینه‌که‌ی ئاشکرا ده‌کا، به‌شی رۆژاوا‌ی ئێران (به‌ کوردستان و ئازهر‌بایجانه‌وه)، ده‌بته‌ شوینی سه‌ره‌له‌دانی ئایینه‌که‌. به‌گوێره‌ی بۆچوونی «جه‌یمز دارمیستتیر»ی فه‌ره‌نسی و وه‌رگێری کتیبی ئاقیستا به‌ فه‌رنسی (۱۸۴۹ - ۱۸۹۴)، «ناوه‌ند و لانکه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتی [ولاتی] ماده‌کان و زۆریش ویده‌چی، ئاترۆپاتین بووبن و ئایینی زه‌رده‌شت له‌ویوه‌ ریگای

۱. هه‌مان، هه‌مان لاپه‌ره‌.

۲. راوه‌ندی، هه‌مان، ل ۴۸۳

۳. هه‌مان، هه‌مان شوین.

۴. راوه‌ندی، هه‌مان، ل ۴۸۴.

نووسه‌ر له‌ درێژه‌ی بۆچوونه‌که‌ی‌دا ده‌لی: «ده‌وروبه‌ری سالی ۶۷ی پینش‌زایین عیرفانی میترای بۆ یه‌که‌م جار گه‌یشه‌ جیهانی رۆژاوا و له‌ سه‌ده‌ی یه‌که‌می زایینی‌دا ئیماندارانی میترای به‌ ئاشکرا بانگه‌شه‌ی ئایینه‌که‌ی خۆیان [له‌ رۆژاوا] ده‌کرد.»

بپیوه و چۆته رۆژهه‌لات[ی ئیران]، ئاقیستاش کاری موبه‌ده‌کانی ماده.»^۱
 به‌کورتی، له‌وه‌وال و بۆچوونانه‌ی شاره‌زایان که له سه‌روهه ئاماژه‌یان پیکرا،
 ئەم چه‌ند راستییانه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ون:

ئایینی میثرای له‌هه‌زاره‌ی دووه‌می پێش‌زایین، واته له ده‌وروبه‌ری ۳۵۰۰
 سال پێش ئیستادا له ئیران و هیندوستان په‌یره‌و‌کراوه؛ (ئه‌و جوغرافیایه له‌وه
 سه‌رده‌مانه‌دا، کوردستانی ئیستاشی گرتۆته‌به‌ر)؛
 میترائیسم به‌واتای په‌رستنی هه‌تاو یان تیشکی هه‌تاو و له راستی‌دا په‌سنی
 پرووناکییه؛

ئه‌و سه‌رده‌مه، ده‌وروبه‌ری هه‌زار سال پێش له‌دایک‌بوونی زه‌رده‌شت و
 سه‌ره‌لدانی زه‌رده‌شتایه‌تی بووه؛
 تا چه‌ند سه‌ده‌ی دوای ئه‌ویش هه‌شتا ئاریاییه‌کان نه‌هاتبوونه ئیران (نه‌هاتبوونه
 کوردستان)؛

خودای میثرا له سه‌رده‌می زه‌رده‌شتیش‌دا ریزی لێ‌ده‌گیرا و له‌گه‌ڵ ئاناھیتا و
 ئه‌هوورامه‌زدا «سیانه»یه‌کیان پیکدینا؛
 دره‌نگتر، زه‌رده‌شت میثرای له‌ریزی خوداکان هه‌نایه‌ خواره‌وه و کردییه
 هاوشانی «ئیزه‌د» واته فریشته‌کانی ده‌سکردی ئه‌هوورامه‌زدا؛
 په‌رسی پیرۆزکردنی ئاگر له ئیماندارانی میثراییه‌وه گه‌یشته زه‌رده‌شتییه‌کان و
 لای ئه‌وان مایه‌وه؛

له‌وه‌بۆچوونانه‌دا هه‌یچ نیشانه‌یه‌ک نییه تا ده‌ریخا ئیماندارانی زه‌رده‌شتی
 په‌رستگه و شوینه پیرۆزه میثراییه‌کانیان له‌نیو بردبێ؛ له‌کاتی‌دا پینگه و پله‌ی
 خوداکان تووشی گۆران هاتوون، په‌رستگا‌کان وه‌ک خۆیان ماونه‌وه؛
 له ئایینی میثرای‌دا «ئه‌خلاق‌ی پارێزگا‌رانه» وه‌ک بنه‌مای ئه‌و دیارده‌یه‌ی وا ئیتمه
 ئه‌م‌رۆ به‌عیرفان و سو‌فیا‌یه‌تی ده‌یناسین، گرنگایه‌تی زۆری پێده‌درا. ئه‌و خاله‌ تاییه‌ته

۱. وه‌رگه‌راوه‌ له: راوندی، مرتضی، هه‌مان، ل ۴۸۷.

یارمه‌تی توژیینه‌وه‌کانی دواپوژ له‌مه‌ر په‌گ و ریشه‌ی قایم داکوتراوی سوڤیایه‌تی و ده‌رویشایه‌تی و شیخایه‌تی له‌کوردستان ده‌دا. هه‌چ شوینیکی دیکه‌ی ئیران و ته‌نانه‌ت ناوچه‌ی سوننه‌نشینه‌کانی به‌لووچستان و باشووری ئیرانیش ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌یان تیدا نابیندری.^۱

۲. ماخوای ئاناھیتا

«ئه‌ناھیتا» یان «ئاناھیتا» خودای ئاو و کانیاو و پووبار، هه‌روه‌ها خودای ئه‌وین و دووگیانی بووه. له‌ئینسیکلۆپیدیای ئیرانیکا‌دا هاتوه:

«ئاناھیتا گه‌وره‌کچی پووباران و نیشانه‌ی ئاوی پیروژ و هه‌موو پووباره‌کانه، سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ئاویکی سه‌ر زه‌وییه، بالایه‌کی به‌رزی بی‌وینه‌ی هه‌یه... له‌ئیرانی کۆن‌دا، به‌هۆی گرن‌گایه‌تی ئاوه‌وه، چه‌ند خودا هه‌بوون که‌ پاریزگاریی ئاویان ده‌کرد و ئاناھیتا خۆشه‌ویستترینیانه... له‌ په‌رستگا‌کانی ئاناھیتادا ریچکه‌یه‌ک بۆ تپه‌په‌بوونی ئاو ده‌کرایه‌وه. په‌رستگا‌کانی ئاناھیتا له‌ نزیک پووبار یان سه‌رچاوه‌ی ئاویک بوون و ئاوه‌که‌ به‌ لیژیکی که‌م‌دا ده‌رژایه‌ خواره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی ئاو به‌نه‌رمی بگاته‌ گۆی، هه‌روه‌ها میحرابیان بۆ دۆعا و پارانه‌وه‌ دروست ده‌کرد.»^۲

له‌به‌روه‌ی په‌رستگای «ئاناھید» له‌ته‌نیشته‌کانی یان سه‌رچاوه‌ی ئاو بنیات ده‌نرا، وا بیه‌ر ده‌کریته‌وه‌ که‌ شیوازی بینا‌که‌یان گه‌لیک جیاواز بوو له‌وانه‌ی وا بۆ په‌رستگای ئاگر دروست ده‌کرا؛ شیوازیکی میعمارایی گه‌لیک دیاری هه‌بوو له‌چاوه‌ی ئه‌وان و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی بریتی بوون له‌ کۆله‌که‌ و تاق.^۳

سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ی زانیاری به‌و شیوه‌یه‌ی باسی ئاناھیتا و سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌کان ده‌کا:

۱. باوه‌ری گشتیی خه‌لک و زۆربه‌ی توژی‌هه‌رانی بابه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ عیرفان بنه‌مایه‌کی ئیسلامی هه‌یه. له‌ رووی ئه‌م زانیاریانه‌وه‌ پیچه‌وانه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وی.

۲. دکتەر پرویز رجبی، «هزاره‌های گمشده»، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

3. (hypothesis of I. A. Orbeli, revived in C. Trever, «À propos des temples de la déesse Anahita en Iran Sassanide.» *Iranica Antiqua* 7, 1967, p. 122); (M. L. Chaumont), ANAHID. <http://www.iranicaonline.org/articles/anahid>.

«ئەستیرەى ئاناھید/ ناھید/ ئاناھیتا، بە ئەستیرەى ئاوى پەوان زانراوە و ھەر بۆیەش پەرستگاكانى ناھیدیش لە لیواری ڕووبار و كانیاو دروستكراون. ھەرۆھا باوەریان بە كەسایەتیی مێینەى ئاناھید ھەبوو و ئاوى سەرچاوە و كەریزەكانیان بە ھى ئەو و ئەویشیان بە پشتیوان و لایەنگرى ئەو ئاوانە زانیو. ئەوێش كە لە بیروكەى كونی ئیرانیان دا چاوكەى كانیاوكانیان بە شوینى ئاناھید داناو، پیاوان مافی ئەوھیان نەبوو لێ نزیك ببنەو، ھەر لەو باوەرەو ھاتوو.»^۱

ئێستا با ئەو زانیاریانە بخەینە چوارچێوەى شوینەوارەكانى ئێستای نیو شارى بۆكان:

پەرستگای ئاناھیتا، كە ئێستا مزگەوتى موسولمانانە، بە كۆلەكە و تاقەو، كە دەكرى وەك درێژەى نەرىتى بىنا میژووییەكە سەیر بكرى، لە دوولای باشوور و ڕۆژاواوە بە ئاوى پەوان دەور دراوە، یەكیان ھەوزەگەورەى و ئەویتر جوگاویكى ھەوزەگەورەى كە بەرەو ڕۆژھەلات - باشوور دەكشێ. ھەردوك ئەو ئاوانە تەنیا پینچ میترىك لە پەرستگا (مزگەوت)ەكەو دەورن. ئاوى «خوړپنك»ى لای ڕۆژاواى ھەوزەگەورە، بەو دەنگە بلاوینەىو ھەو ھەمان لەو دا ناھیلێ كە جیگەى سەرنج و نەك ھەر سەرنج بەلكو پەرستنى ئیماندارانى میترایى و شوینكەوتوانى ئاناھیتا بووین. ئاوى خوړپنك لە ژێر ھەوزەگەورەو سەرھەلدا و دیاردەىكى دەسكردى مرۆف نییە^۲ و ھەمان ئەو ھەستە دەخولقینى كە ئیماندارانى ئاناھیتاى خواوندى بالابەرزى ئاو، لە سەرچاوەىكى ئاوى لای پەرستگاكانیان چاوەروانیان كردوو.

ئەوێش كە لە سایدەكە دا گوتراوە پیاوان مافی ئەوھیان نەبوو لە چاوەى ئاوەكە نزیك ببنەو، دەتوانى چەشنە پەسندىك بى بۆ ناوى بۆكان و پەيوەندى ئەو لەگەڵ بووك و ھاتنى بووكان بۆ سەر ھەوزەگەورەى نیشانەى پاكى.

۱. مرادى، غیاث آبادى، «آناھید، ستارە آبھای روان»، سایت پڑوھشھای ایرانى
<http://ghiasabadi.com/anahid>.

۲. تەنانەت كاتىكیش كە لە سەردەمى مندالیى مندا جارێك بۆ خاوین كەردنەوێ تەختى بنى ئاوى ھەوزەگەورەیان بەتال كرد، ئاوى خوړپنك بەردەوام مایەو.

ماری بۆیس ده‌لی: «ئەردافی سوورا ئاناھیتا»^۱ لە یەشتەکان [ی ئافیشتا] دا کیزۆلەیه‌کی گەلیک جوان و بالابەرزە... سواری کالیسکه‌یه‌ک بوووە که چوار ئەسپی با، هەور، باران و تەرزە ڕایدەکێشن. جەژنی گەورە «تیرگان» یا جەژنی ئاو، که لە سەردەمی بوت‌پەرەستییه‌وه مابۆو، لە راستی دا بۆ ئاناھیتایه و «تیر و تیشته‌ر» ی پێدەگوتری که تا ئیستاش لە ناوچه‌ی کرمان وەک جەژنی باران بە‌پێوه‌ی دەبن.^۲ ئیبراهیم پورداوود دەنووسی: «ئەوه‌ی که پەرستگای ناھید چ لە ئێران و چ لە ولاتانی دراوسی، لە لیواری پووبار یان شوینی پڕئاو دانراون، دەکرێ بمانگە‌یه‌نیتە ئەو ئەنجامه‌ی که بلیین بە‌تایبەت پەرستگای فریشتە‌ی ئاویان لە نزیک ئاو بنیات ناوه‌^۳ و ناھید فریشتە‌یه‌که‌ که ئەرکی پارێزگاری ماکه‌ی ئاو لە‌سەر شانی ئەوه، وەک چۆن «تیشته‌ر» (تیر) فریشتە‌ی بارانه و میترا (میهر) فریشتە‌ی تیشکه.»^۴

بنه‌مای «بووکه‌ بارانه» ی نیو کوردانیش که تا ئیستا هەر ماوه‌ته‌وه، دەبی لە‌په‌یوه‌ندی گەورە‌کچی ئاناھیتادا بووبی، بە‌تایبەت که تا ئە‌م‌ڕۆش ئاماژە‌ی بە‌گەورە‌کچان تێدایه و ئە‌وه‌ده‌توانی راسته‌و‌خۆ‌بیریته‌وه‌سەر‌خاتوو ئاناھیتا. با‌سه‌یریکی ئە‌وه‌ده‌قه‌فۆلکلۆرییه‌ی ڕۆ‌پ‌و‌رە‌سمی بووکه‌ بارانه‌ بکه‌ین که سنووری سە‌ده و هەزاره‌ی بە‌زاندوو و گە‌یشته‌وته ئە‌م‌ڕۆش:

1. Ardavi Sura Anahita;

- «سوورا» سیفە‌تیکی گشتیه‌ به‌واتای خاوه‌ن توانایی و هیز، «ئاناھیتا» ش به‌واتای پاک و بێ‌خه‌وشه. ماری بۆیس، «تاریخ کیش زرتشت»، ل ۹۰.
۲. بۆیس، ماری، هەمان، ل ۸۹ تا ۹۰.
۳. پورداوود، ابراهیم، یشت‌ها (۱)، چاپ اساطیر، تهران، ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸، ل ۱۷۰.
۴. هەمان، ل ۱۶۲. پورداوود لە شوینیکی دیکه‌ی هەمان سەرچاوه‌دا ده‌لی: «پەرستگاکانی ناھید لە ئێران تایبەت بوون بە ژنانی راهیبه‌ی پارێزکار، بە‌پێچه‌وانه‌ی ئاسیای بچووک که به‌هۆی کارتی‌کری ئاینه‌ سامییه‌کانه‌وه شیوازیکی دیکه‌یان هەبوو.» هەمان، ل ۴۶۹.
- پێویست به‌گوتنه‌ که پورداوود ئە‌وه‌ قسه‌یه‌ی بۆ بە‌رپەرچدانه‌وه‌ی بۆ‌چوونی هەندیک له‌ لیکۆله‌ره‌ رۆژاوییه‌کان کردوو که بۆ نموونه‌ له‌ کتیی هیتر (خضرا)، واته‌ شاری هەتاودا ڕه‌نگی داوه‌ته‌وه. به‌گۆیره‌ی ئە‌وان پەرستگاکانی ئاناھیتا شوینی ڕا‌باردن بوون. من له‌گه‌ل بۆ‌چوونی پورداوود سه‌بارەت به‌ سامییه‌کان نیم که هەست ده‌که‌م بۆنی ڕه‌گه‌زپه‌رستی لێوه‌ دێ، لام وایه‌ ئە‌وه‌ قسه‌یه‌ ویستویه‌تی تۆمه‌ته‌که‌ له‌سەر شارە‌کانی ئێران لابه‌ری و بلی ته‌نیا سامییه‌کان وه‌هابوون!

«بووکه بارانه ئاوی دهوی،»

ئاوی نیو دهغلانی دهوی،»

دهرزی گهوره کچانی دهوی،»

هیلکهی بارۆکانی دهوی.»

تهنانهت هاتنی ناوی «بارۆکه»ش وهک مریشکی تازه پینگه یشتووی یهک ساله، دهتوانی واتایهکی په یوه دنیدار به باسه که ی ئیمه وهی هه بی و گه وره کچان و ئانا هیتا بگریته وه. ههروهها دور نییه بکری له وشه ی «دهغلان»یشدا چه شنه ئاماژه یهک به باوه ری ئیماندارانی میثرای بیبری که هه تاو و گه رما و تیشکی هه تاویان بو پیز و به ره که تی دهغل ودانی خو یان ویستوو ه یان له خودای ئاو، واته ئانا هیتا پاراونه وه ئاو بگه یه نیته دهغل ودانی چین دراویان و تیراوی بکا.

ئیرانییه کان و هه ندیک له لیکۆله رانی رۆژاوی هه ولی ئه وه ده دن ئانا هیتا به خودایه کی ئیرانی بناسین و بلین ناوی ئانا هیتا له کتیی ئایینی هیندییه کان، واته «ریگ قیدا» دا نه هاتوو ه^۱ و به و پینه هی سه رده می یه ک بوونی هیند و ئیرانییه کان نییه؛ یان ده لین ئه گه ر له ده ره وه ی ئیرانی ش په رس تیتیان، باوه ره که له گه ل په ره سه ندنی ئیمپراتورییه تی هه خامه نشی دا بلا بو ته وه.^۲ دیاره ئه وانه ده بی وه لامیک بن بو بۆچوونی ئه و که سانه ی وا پیتان وایه میترائیس م دیارده یه کی غه یره ئیرانییه و له ده ره وه ی ئیران سه ری هه لداوه و دواتر ئیرانییه کان وه خو یان گرتوو ه. من ته نیا له سی سه رچاوه دا شه ش نمو نه ی جیاواز له و بۆچوونانه م چاوپیکه وت:

- «وا ده زانی که هاتنی ئانا هیتا بو ناو ئیران له ژیر کارتیکه ری و لاتی بابل و

۱. رجبی، دکتور پرویز، هه مان، ل ۳۴۶.

۲. گویری، سوزان، «آناهیتا در اسطوره های ایرانی»، انتشارات جمال الحق، تهران ۱۳۷۲، ص ۳۱.

باوەرە ئەستىرەناسىيەكانى بابلدا بووبى.^۱

- «ئاناھىتا ماخوایەكى بابلى بوو، لەوئى بەناوى «ئەرىدوى» ناسراو و دواتر ناسناوى ئاناھىتا (پاك و خاوين) يان لى زياد كروو.^۲

- «ئاناھىتا ماخوایەكى سامىيە.»^۳

- «پاپ» لای وایە «ئاناھىتا لە رىگەى ئەرمەنىيەكانەو گەيشتوتە ناو مادەكان.»^۴

- نىبرگ دەلى: ئاناھىتا خودایەكى توورانىيە و بە ماخوای سەیحوون ناوى دەبا.^۵

- «ئىرانىيانى نىشتەجى عىلامى كۆن، لەوئى فىر بوون كە خودای خۆيان ئاناھىتا لە پەيوەندى دوو روالەتى فینووسى سەر زەوى و ئىشتارى بەھىزدا بدۆزنەو.

لەوئىش بە خودای ئىشتارىان دەگوت «The Lady» واتە خاتوونەكە.»^۶

لەكاتىكدا دەگوتى: «دىارى كردنى ميژوو بۆ دەرکەوتنى ماخوای ئاناھىتا كاریكى ئەستەمە و تەنانەت نازاندري لە كەيەو بەو ناوە ناسراو، رىكەوتى سال و سەدەى زۆربەى ئەو شتومەكە پەيوەندىدارەى وا لە ناوچەى كرماشان (بەتايبەت ھەرسىن) ھەروەھا ئەلەشتەر و خورماوا دۆزراونەتەو ھى ھەزارەى يەكەمى پىشزايىن.»^۷ لە سالى ۱۹۳۱-۱۹۳۲ لە گردى «گيان» ى نەھاوئەند پەيكەرى داىكەخوایەك دۆزراوئەو كە گىرشمەن دەلى ھى سالانى ۲۵۰۰ تا ۱۸۰۰ ى پىشزايىنە.^۸ لەوئىش كۆنتر، پەيكەرىكى ئاناھىتای ھەزارەى سىنھەمى پىشزايىنە كە لە ناوچەى «ويلیندۆرف» ى ئوتريش (نەمسا) دۆزراوئەو.^۹

بەم پىيە، ئىمە دەبى ميژووى دەرکەوتنى ئاناھىتا لەنىو گەلانى ناوچەكەدا

۱. پىرنيا (مشىرالولە)، حسن، ھەمان، ل ۱۶۹.

۲. رجبى، دكتور پرويز، ھەمان، ل ۳۴۶.

۳. ھىرودوت، ۲۵۱/۱ ھەرگىراو لە رەجەبى، دوكتور پەرويز، پىشوو، ل ۳۴۹.

۴. ھەمان سەرچاو، ھەمان لاپەرە.

۵. ھەمان سەرچاو، ل ۳۴۶.

6. Mary Bois, «Encyclopaedia Iranica». Edited by Ehsan Yarshater. Rout Leage & Kegan Paul. London, Boston and Henley, 1985. Vol. 1. «ANAHID».

۷. گویری، سوزان، پىشتر، ل ۴۱.

۸. ھەمان، ل ۱۵.

۹. ھەمان، ل ۱۳-۱۴.

بگەرێنینهوه بۆ سەر دهمیکی گەلیک زووتر لە هاتنی ئارییهکان و ئەو هەش لە پەيوەندی ئەم باسەى ئیستای ئیهدا گەلیک گرنگە. پەرسنتى ماخوای ئاناھیتا لە ناوچەیکە بۆکانیشى تیدا هەلکەوتوو، دەگەریتەوه بۆ سەردەمی پیش هاتنی ئارییهکان و بەو پێشە، لایکەم بەشیک لە پەرسنگەکانی پەيوەندیدار بە ئاناھیتا دەرکری میژوویەکی کۆتتر لە میژووی ماد و هەخامەنشى و ئەشکانیان هەبى. ئەو بۆیە دەلیم کە هەیهێتیکى کەونارانسى ئیرانى، لە باسى شار و ناوچەى بۆکاندا ئاماژەى بە سەردەمی ئەشکانى (۲۵۰ى پیش زاین تا ۲۲۶ى زاینى) و ساسانى (۲۲۴ تا ۶۵۱ى زاینى) کردوو. گەلیک ئیشانەى نووسراو بۆ نمونە تەتەلە ئاشوورییهکان بە دەستەوهن کە دەریدەخەن قەلای نیو شار و ۳۰ تا ۴۰ قەلای دەورو بەرى بۆکان، تەمەنیکى گەلیک دریزترین هەیه و میژوویان لایکەم دەگەریتەوه بۆ سەردەمی مانناکان (سەدهى هەشتەم تا شەشمى پیش زاین)، تەنانت پیش ئەوانیش. زۆریک لەو شەرانی و انیوان ئاشوور و ماننا یان ئاشوور و ئوورارتو و پوویان داو، راست لەو ناوچەیهدا بوو و ئاشکرایە ناوچەکەش جیژیانى مرۆف و شوینی حوکماتى دەسلاندارانى دەولەت - شارەکان بوو، تەنانت پیش ئەو دی لە ژیر ئالای دەولەتى ماننادا یەک بگرن و دەسلاتیکى هەمەگیرى ناوهندى لە ناوچەکەدا بنیات بنین، ئەو دەولەت - شارانە هەبوون.

دەرنگتر و لە سەردەمی مادەکانیشدا دەبینین: «ئاناھیتا وەک ماخوای ئاو، یەک لە خۆشەویستترین «ئیزەد»ەکانى ئایینى زەردەشت بوو و لە ئاقیستا و ئایینى زەردەشتدا هیچ ماخوایەک بەو خۆشەویستییهوه ناو نەبراو کە ئاناھیتا ناو براو». ^۱ هەر وهها دەگوترى «وا دیارە مادەکان یەکەم ئیرانییهک بوون کە دەرەتانیان بە پەرسەندنى توخمى پیکهینەرى ئاناھیتا داو». ^۲ واتای ناراستەوخوی ئەو

۱. هەیهێتى کەونارانسى ئیران سالى ۱۳۵۰ى هـ / ۱۹۷۱ى ز، رایگەیاندوو: ناوچەى بۆکان بنکەى سپایى ئەشکانى و ساسانییهکان بوو. «وەرگیراو لە ئەفخەمی، ئیبراھیم، پیشتر، ل ۱۵.

۲. رجبى، دکتەر پروین، هەمان، ل ۳۴۴ - ۳۴۵.

۳. هەمان، ل ۳۵۰.

قسه‌یه‌ی سهره‌وه ئه‌وه ده‌بی که سهره‌ه‌لدانی ماخوای ئاناھیتا له ئیرانه‌وه نه‌بووه و ئاناھیتا له بنه‌رته‌دا خودایه‌کی غه‌یره ئیرانییه. ماده ئارییه‌کانیش ته‌نیا ئه‌وه‌یان کردووه که بۆ یه‌که‌م جار له ئیران‌دا دهره‌تانی په‌ره‌سه‌ندنیان به بیرۆکه‌ی ئاناھیتایی داوه. ئیتر له هه‌موو سهرده‌می دوا‌ی ماد هه‌تا ساسانییه‌کان و هاتنی عه‌ره‌ب بۆ ناوچه‌که (سه‌ده‌ی حه‌وته‌می زایینی)، به هه‌ندی‌ک به‌رز و نزمییه‌وه، ناو و بیرۆکه‌ی ماخوای ئاناھیتا وه‌ک خودا یان ئیزه‌د (فریشته) له باوه‌رپی خه‌ل‌ک‌دا ماوه‌ته‌وه و ته‌نیا شمشیری ئیسلام توانیویه‌تی بیبری و تیکیشکینی، راست وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌م سالانه‌دا خه‌لافه‌تی ئیسلامی «داعش» له‌گه‌ل شوینه‌واره ئاشوورییه‌کانی ناوچه‌ی مووسل و ژن و پیاوی ئیمان‌داری ئیزیدی ناوچه‌ی شنگالی کرد.

دیاره ئه‌گه‌ر باوه‌ره ئایینییه‌که خۆی به زه‌بری شمشیر له‌نیو برا و ئیسلام جیگه‌ی گرت‌ه‌وه؛ هیتا هه‌ندی‌ک نیشانه‌ی فیزیکی و به‌شیک له دابونه‌ریت و مه‌ناسیکی میثرای له بیروباوه‌رپی خه‌لکی ناوچه‌که‌دا مانه‌وه، بۆ نمونه شه‌خسه‌په‌رۆ و داری چاکی و هه‌ندی‌ک له کانیاهه‌ پیرۆزه‌کانی ئاناھیتایی وه‌ک بابه‌قه‌تار و باوه‌گورگور پاشماوه‌ی هه‌مان ئه‌و بیروباوه‌ره‌ن و ئه‌گه‌ر ناویکی عه‌ره‌بی و وه‌ک «سه‌عه‌دی وه‌قاس» یان لی‌ن‌رابی، ته‌نیا بۆ پاراستن‌یان بووه له ده‌ست و شمشیری داعشه‌کانی سهرده‌می خۆیان.

له‌لایه‌کی تره‌وه نیشانه‌ی هه‌ندی‌ک باوه‌ری ئایینه‌که‌ش له‌ناوخه‌ل‌ک‌دا مانه‌وه، به‌لام جیگه و پیگه‌یان گۆرا و ته‌نانه‌ت له که‌یسی وه‌ک خاوه‌نی ئاو (خپوی ئاو)‌دا، ئاناھیتای جیگه‌ی هانا و په‌نای خه‌لک، بیچمی ترسینه‌ری هاوشیوه‌ی ساحیبی ئاوی به‌خۆیه‌وه گرت و بوو به شیوازیکی «ئال»‌ی مندال‌رفین!

ئه‌و گۆرانه‌کاریانه به‌ درێژایی ۱۴ سه‌ده له مزگه‌وته‌کان و له ریگه‌ی مه‌لا و فه‌قی و شیخ و دوعانو سه‌وه یان له ریگه‌ی ته‌فسیر و شی‌کردنه‌وه‌ی کتیب و سه‌رچاوه‌ی عه‌ره‌بییه‌وه، چووه ناو بیرو زه‌ینی کۆمه‌لانی نه‌خوینده‌واری خه‌لکه‌وه و له راستی‌دا باوه‌رپیکی میثرای بوو به دوگمیکی ئیسلامی، که ئیستا به‌ جل‌وبه‌رگی عه‌ره‌بی

ئیسلامییەو دەیانینین^۱.

ئەو زانیارییانە سەرەو دەریدەخەن کە باوەر بە خودای ئاو و ئاوەدانی میژوویەکی کۆنتر لە میژووی زەردەشتایەتی هەیه و دەبێ پیشینە لای کەم بگەریتەو بە سەرەمی بوت پەستی لە هەزارە سێهەمی پیش زاین یان ماوەیە کە دواى ئەو. بە هەمان شیوە، پەرستگەکانی «خودای ئاو»یش دەبێ میژوویەکی و کۆنیان هەبێ و نابێ وەک هەندیک لە ئێرانیهکان دەیکەن، لە پەيوەندی ئاینی زەردەشتدا سەیریان بکەین. بە کورتی، میژووی باوەر بە ماخواى ئاو و ئاوەدانی، لە ئاینی ئارییهکان کۆنترە و لە کاتی هێرشەکانی ئەوان بۆ سەر ناوچەى زاگروس ئەو باوەرە لەنیو خەلکدا برەوی بوو و چەسپاوە.

دوکتۆر پەرویز رەجەبى دەنووسى: «لە قەلەمرەوی فەرەنگی ئێراندا چەشەنە بینایەکی میژووی دەبینین کە دەکرێ بە پەرستگەى ئاناھیتایان بزاین. ئەو بینایانە بە قەلای کچ (قلعە دختر) دەناسرین.»^۲ میژوونووس و لیکۆلەری ئێرانی دوکتۆر «ئېبراهیم باستانی پاریزی» کتیبکی هەیه بەناوی «خاتون هفت قلعه». فەرەنگی دیهخودا سەبارەت بە پیکهاتەى «خاتون هفت قلعه» گوتویەتی کینایە لە ئەستیرەى «زۆهره»یە؛ دیارە زۆهرەش ناوی عەرەبییە بۆ ئەستیرەى ناھید، دەشزانین کە ناوی دیکەى ئەستیرەى ناھید (ئاناھیتا)یە.^۳ کتیبى باستانی پاریزی لە بابەت ئەو قەلایانە نووسراوە، کە ناوی «کچ»یان لەسەرە و پەيوەندییان بە ئاناھیتاوە هەیه. من دووری

۱. نموونەیهکی ئەو گۆرانکارییه، شینگیری جوانەمەرگ بوونی سوهرابی کوری رۆستەمە بەدەستی باوکی خۆی کە بۆ ماوەی چەند سەدە نەریتی سالانەى خەلک بوو و ئیماندارانی موسولمانی شیعه وەریانگێرایە سەر شینگیری بۆ ئیمام حسینی کوری ئیمامی عەلى لە سەحراى کەرەبەلا.

۲. رجبى، دکتور پرویز، هەمان، ل ۳۶۹.

۳. برۆننە: وشەى «خاتون هفت قلعه» [نَ هَ قَ عَ / عَ] (ترکیب اضافی، امرکب) کنايه از ستاره زهره است. (مجموعه مترادفات ص ۲۰۰). «وەرگیراو لە مألپەرى فارسى واژه‌یاب. ناوی هەمان ئەستیرە لای رۆمییهکان «فینووس» و لای یۆناییهکان ئافروڈیت»ە و هەردووک ئەوانیش خودای ئەفین و جوانین. دەبێ بنەمای هەموو ئەو باوەرەنە یەک بن، چ رۆژاواى یەکان لە رۆژەلاتیان وەرگرتبى، چ پیچەوانەکەى بى. مرقۇفایەتى یەک دیار دەیه ئەگەر جیاوازییهکان گەورە نەکریتەو.

نازانم ته‌نانه‌ت ناوی کونی بۆکان و قه‌لاکه‌ی له‌په‌یوه‌ندی کچ و بووکدا بووبی و بۆ نمونه‌پیی گوتراپی «قه‌لای بووکان» شتیک وه‌ک قه‌لای کچان که ده‌زانین له‌تورکی دا‌هه‌یه و «قیزقه‌لاسی» پیده‌گوتری یان له‌ئیران «قلعه‌دختر»ی پیده‌لین.

باستانی پاریزی میژوونوس و تویره‌ری ناسراوی ئیرانی له‌کتیپی «خاتون هفت قلعه»دا باسی میژووی هه‌ندیک قه‌لای کچ له‌کرمان و فارس و نازهرایجان و ... کردوه. من به‌داخه‌وه نه‌متوانیوه تا ئیستا بیخوینمه‌وه، به‌لام ناوی کتیبه‌که بۆم گه‌لیک سه‌رنج‌راکتشه.^۱

سه‌رنج‌راکتش ئه‌وه‌یه به‌گویره‌ی سه‌رچاوه‌یه‌ک^۲ له‌زمانی فارسی‌دا دوو ناوی دیکه‌ش بۆ ئه‌ستیره‌ی ناھید هه‌یه: بیدخت و بیلوفت. بیدخت هه‌مان به‌غ دوخت، واته «کچی خودای به‌غ»ه و ده‌توانی په‌سندیک بی بۆ ئه‌و بۆچوونه‌ی که قه‌لای سه‌رگردی تۆبره‌ریژی نیوه‌راستی بۆکان (یان بووکان)یش به‌شانازی بووکینی کچی خودای به‌غ یان خوداکه‌وه بنیات‌نرابی. وشه‌ی «بیلوفت»یش له‌باسه‌که‌ی ئیمه‌ دوور نییه. چه‌ند قاموسی فارسی به «ناویک بۆ ئه‌ستیره‌ی زوهره» یان ناھیدیان له‌قه‌لام داوه، که هه‌مان ئاناھیتای جیگه‌ی باسی ئه‌م کتیبه‌یه.^۳

دوکتۆر په‌رویز ره‌جه‌بی که دوو پاراگراف سه‌ره‌وه‌تر بۆچوونه‌که‌یم له‌مه‌ر قه‌لای کچ (قلعه‌دختر) راگواست، هه‌روه‌ها ده‌نوسى: «بوونی سوآله‌ت له‌و په‌رستگا و قه‌لایانه‌دا ده‌بی ئه‌وه بگه‌یه‌نی که خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مانه بۆ چاک‌بوونه‌وه‌ی

۱. به‌داخه‌وه تا ئیستا نه‌متوانیوه نوسخه‌ی کتیبه‌که بدۆزمه‌وه و بیخوینمه‌وه و ئه‌و زانیاریانه‌شم له‌ریگه‌ی هه‌له‌سه‌نگاندنه‌کانی سه‌ر ئینترنیت‌ه‌وه ده‌ست که‌وتوو، به‌لام ده‌زانم کتیبه‌که ده‌توانی هه‌ندیک پرسپاری سه‌باره‌ت به‌قه‌لای کچ و بووک و له‌ئه‌نجام‌دا مه‌سه‌له‌ی بۆکان و قه‌لاکه‌ی و بووکی سه‌ر حه‌وزه‌گه‌وره‌ روون بکاته‌وه.

۲. ویکی پیدیا دانشنامه‌ آزاد، وشه‌ی ناھید (سیاره).

۳. من له‌نیوان ئه‌و ناوه و ناوی گوندی «بله‌ت»ی سه‌رده‌شتیش‌دا نزیکایه‌تییه‌ک ده‌بینم. ته‌نانه‌ت بینومه‌ به‌راست یان چه‌وت ناوه‌که‌یان وه‌ک «بوله‌ت»یش نووسیوه که هه‌ندیک له‌بیلوفت نزیکتر ده‌بیته‌وه. با ئه‌وه‌ش بلیم له‌هیچ به‌شیکى رۆژه‌لاتی کوردستان به‌راده‌ی شاری سه‌رده‌شت و پیرانشار نیشانه‌ی ناوی میژووی پیش ئیسلام به‌سه‌ر گوند و دیارده‌ سروشتیه‌کانه‌وه نه‌ماوه. نستان، ئالوه‌تان، ئالان، بیکۆس، نیزی، ته‌مه‌رچین، بیوران، تا گاهه‌شی مه‌نگورایه‌تی و... کئ له‌وانه ده‌کولیته‌وه؟

نهخۆش و بهرەکهت کهوتن له حاسلی کشت وکال، کهلکیان له ئاوی سهراچاوهی په‌رسنگه‌کان وه‌رگرتوووه^۱ یان بۆ گه‌یشتن به ئارمانج و ئاره‌زوو ئاویان پێشکه‌ش به په‌رسنگه‌که کردوووه و به‌رواله‌ت دوا‌ی ئه‌و پێشکه‌ش کردنه، زه‌رفه‌کانیشیان شکاندوووه.^۲

پشتی ئاو به دوا‌ی خۆشه‌ویستیک و ئه‌ندامیکی بنه‌ماله له کاتی سه‌فه‌رکردنی‌دا، که له هه‌ندیک به‌شی کوردستان باوه، نابێ بی‌په‌یوه‌ند به‌و نه‌ریته و ئه‌و باوه‌ره بی و ته‌نانه‌ت شکاندنی گۆزه‌ی په‌ش به دوا‌ی که‌سیکدا که ئه‌م‌په‌وش له زمان و فه‌ره‌نگی خه‌لکدا هه‌یه، ده‌بی پاشماوه‌ی پێ‌ورپه‌سمیک و باوه‌پێکی ئه‌و سه‌رده‌مانه بی.

له په‌یوه‌ندی سواله‌تی به‌جیماوی سه‌ده و سالانی زوو، ده‌بی بێم قه‌لای ناسراو به سه‌ردار له‌سه‌ر چه‌وزه‌گه‌وره‌ی بۆکان، ته‌نیا له سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا دوو جار هه‌لگۆلراوه و بناغه‌ی دیوار و بینای له‌سه‌ر داندراوه. یه‌که‌م له سه‌رده‌می سه‌ردار سه‌یفه‌ددین‌خان و سه‌ردار چه‌مه‌حوسین‌خان‌دا (کو‌تایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده و سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م)؛ دوو هه‌م جاریش له‌لایه‌ن سپای پاسدارانی ئیستای ئیرانه‌وه (دوا‌ی ۱۹۸۱). دیاره ئه‌گه‌ر سواله‌ت یان گۆزه و دیزه نه‌شکاویکیش له شوینه‌که‌دا دۆزرا‌یته‌وه له‌و دوو بیناسازیانه‌دا فه‌وتاون و نه‌ماون، به‌لام له خه‌لکانی به‌سال‌اچووی شاره‌که‌م بیستوووه که له سه‌رده‌می دروست‌کرانی قه‌لاکه‌ی سه‌یفه‌ددین‌خان سواله‌ت و گۆزه و دیزه‌ی شکاو له شوینی قه‌لادا بینراونه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها له شوینه‌واری میژوویی ناسراو به «گله‌جان» له داوینی رۆژه‌لاتی قه‌لای سه‌رداری بۆکان و پشت دوخانیاتی کۆن له گه‌په‌کی «زاخه‌کان»، گه‌لێک که‌ره‌سه و

۱. هه‌ر ئیستاش زۆریک له خه‌لکی کوردستان ئاوی هه‌ندیک کانی‌او و سه‌راچاوه به دیاره‌یه‌کی پیروژ ده‌زانن و وه‌ک شفا و عیلاجی نه‌خۆشی ده‌یخۆنه‌وه یان به مندالی نه‌خۆشیانی ده‌دن، ته‌نانه‌ت له بۆکان باوه‌ کاتی که مندال ده‌کوخی یان خواردنیک له گه‌رووی ده‌گیرێ، دایکی ئه‌گه‌ر ئاوی بابه‌قه‌تاریشی نه‌بی بیداتی، به ئه‌سپایی له پشتی منداله‌که‌دا و به زمان ده‌لی «ئاوی بابه‌قه‌تارا!» یان هه‌ر «بابه‌قه‌تارا!» بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌که‌ گه‌رووی بکریته‌وه و بگه‌پته‌وه دۆخی ئاسایی.

۲. رجبی، دکتەر پروین، هه‌مان لاپه‌ره.

شت‌ومه‌ک دۆزرایه‌وه و من به‌کورتی ئاماژه به‌و تالان‌و‌پرۆیه ده‌که‌م که هه‌ر له ته‌مه‌نی خۆم‌دا له‌و شوینه‌واره‌ گرنگه‌ پرووی داوه و ئیستا گه‌لیک شایه‌دی کاره‌که زیندوون و ماون. ئەگه‌ر هه‌له‌وپه‌له و کارنه‌زانیی خه‌لکه‌که و نابه‌رپرسیاریی به‌ناو به‌رپرسیانی دزی حکومه‌تی شا و ده‌ست‌چه‌په‌لیی قاچاخچی و ده‌لاله‌کانیان لی‌گه‌ر‌ابا، وا هه‌بوو ئەو شوینه‌گرنگه‌ وه‌ک گه‌نجینه‌یه‌کی گرنگی فه‌ره‌نگی بنرخینه‌ریه‌ و ته‌نانه‌ت یارمه‌تی زۆری ئەم باسه‌شی ب‌دایه و گه‌لیک لایه‌نی شاراو‌هی بۆ ئەم باسه‌ی ئیستاش پروون ب‌کر‌دایه‌ته‌وه.

گله‌جان، به‌گوێره‌ی بیره‌وه‌ریی خه‌لک و بۆ نمونه، ریزدار ره‌شید سپیهری خه‌لکی بۆکان و دانیشتووی ئیستای سوید، گه‌نجینه‌یه‌کی به‌نرخ له‌گوین گه‌نجینه‌ی زیویه‌ بوو، به‌لام قاچاخچی نار‌ه‌سه‌ن له‌لایه‌ک و بی‌خه‌به‌ریی هه‌ندیک خه‌لک به‌تایبه‌ت هه‌رزه‌کاری بی‌ئاگا له‌لایه‌کی تره‌وه، داریان له‌ کووله‌که‌ی رۆچی ئەو شوینه‌واره به‌نرخه‌ دا و فه‌وتاندیان. شت‌ومه‌کی دۆزراوه‌ی گله‌جان که له‌ ماوه‌ی سی‌ ده‌یه‌ی نیوان ۱۳۳۰ تا ۵۰ه‌ی هه‌تاوی (۱۹۵۰ تا ۷۰ی ز) دا ده‌دۆزرانه‌وه، هه‌مووی ده‌درانه‌ ده‌ست ده‌لالی بۆکانی و مه‌هابادی و له‌ ئە‌نجام‌دا ده‌بوون به‌ ملک و مالی قاچاخچیانی ته‌وریز و تاران و ئوورشه‌لیم و له‌نده‌ن و نیویۆرک، که ئیستا ده‌بی له‌ گه‌لیک کۆلیکسیۆنی شه‌خسی و ته‌نانه‌ت حکومیی ولاتانی ئوروپا و ئە‌مریکا‌دا شوینی تایبه‌تیان بۆ ته‌رخان کرابی. ئیتر سوالاته‌ش‌کاو هیچ، که هه‌ر دوا‌ی دۆزرانه‌وه‌ فریدراون و نه‌ماون، په‌یکه‌ره هونه‌رییه‌کانیش له‌ ده‌ست کورد چوونه‌ته‌ ده‌ری و ئیستا بۆ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی بۆچوونی که‌سیکی ده‌سکورتی وه‌ک من ده‌بی په‌نا بیریته‌ به‌ر بیره‌وه‌ریی خه‌لک و ئە‌وه‌ی له‌ شوینه‌واری میژوویی زیویه‌ی سه‌قز کرا و ره‌شیدخانی که‌یخوسره‌وی

شینى بۆ گیزرا،^۱ له گله جانی بۆکانیش دوویات ببیتته وه.^۲

به لآم به گشتی شوینی ناسراو به گله جان دریزه ی شوینه واره میژووی به کانی دیکه ی بۆکانه که به گولی مهردان به گ و ئه شکه وتی سه ر گۆله که له لای باشووری رۆژاوای شار دهست پیده کا و ده گاته خوړینک و هه زه گه و ره و جۆگه له ئاوه کانی باشوور و باکووری، ئینجا په رستگای کونی ئاناھیتا (مزگه وتی جامعی ئیستا)، ریزه پلیکانه به رد چنه کانی به رده می په رستگا^۳ به ره و قه لا و خودی قه لا، تا ده گاته گله جانه له داوینی رۆژه لاتى قه لا و «کیلشهین» ی هه ندیک ئه ولاتر له به شی رۆژه لاتى باکوور.

دوکتۆر ره جبه ی له دریزه دا دنوو سی: «په رستگاکانی ئاناھیتا سامانیکی زۆریان هه بووه و هه ندیک په رستگای گه و ره ی وه ک ئه وانه ی شارى «که نگا وهر» و «هه مه دان» جیا له و پیشکه شییانه ی وا بۆیان بردوون، خاوه نی زه وی وزار و گوندیش بوون [مه وقوفه] و ئه گه ری ئه وه هه یه کۆیله شیان بووبی که بۆ دابین کردنی خواردن بۆ پیاوه ئایینییه کان و مجیوره کانی په رستگه، له سه ر ئه و زه وی وزارانه کاریان کردبێ.»^۴

۱. برواننه دوو به رگ کتییی ئه و دلسو زه ی گه ل و نیشتمان: که یخوسره وی، ره شید، نخستین گزارش: «دوران بی خبری یا غارت آثار فرهنگى ایرانى - گنج زیویه» و درنامه روستائیان زیویه، چاپ نخست، ناشر: نویسنده، ۱۳۶۴/۱۹۸۵ و دومین گزارش: «دوران بی خبری یا صهیونیزم جهانی و خطر نابودی آثار باستانی منطقه باستانی زیویه و قاپلاننو و نشانه هائی از ساختمان حکمتانه و غار دیو سپید»، انتشارات آفرینش، تهران ۱۳۶۹/۱۹۹۰.

۲. به هوی گرنگایه تیی مه سه له ی گله جانه و ئه وه ی که تا ئیستا له هیچ سه رچاوه یه کدا باسی نه کراوه، من هیوادارم ریزدار ره شید سپیهری بیره وه ریه کانی خوی له م باره یه وه به دوورودریژی بنوو سی و بلاوی بکاته وه.

۳. ئه و ریزه پلیکانه به ردینه، تا سه رده میکیش که من له بۆکان بووم (سه ره تای هه شتاکانی سه ده ی بیسته م)، هه ر ما بوو، که خه لکی له سه ر هه زه گه و ره و به رده م مزگه وتی جامعه وه ده گه یانده ناوقه دی قه لا. به بۆچوونی من پیش ئه وه ی له سه رده می سه یفه ددین خان دا ده ست له شوینه که وه ربردئ و له و یوه پلیکانی له به ردی سپی تاشراوی تا به رزایی قه لا بۆ دابندرئ، ئه و پلیکانه میژووی یه ی جیگه ی باسی من، له ویشه وه تا به رزایی قه لا دریزه ی ببوو. پلیکانی جیی باسی من، له به ردی بچووک بچووک دروست کرابوو و پانایی یه که ی ده گه یشته دوو میتریک.

۴. ره جبه ی، دوکتۆر په روین، هه مان، ل ۳۵۵.

من بۆ مەسەلەي کارکردنى بىي حەقدەست لە پەرسىنگا ئايىنبىيە كۆنەكانى ناوچەي بۆكانىش بۆچوونىكەم هەيە و دەمەوي دەسنىشانى خانەقاي شىخان لە بورهان و زەنبىل بىكەم، كە سۆفى و مورىدەكانىيان سالانە لە رىگاي دوور و نىزىكەو دەچنە زيارەتيان و ماوەي مانگ و دوو مانگ و زيارتىش كاري بىي حەقدەستى وەك درويىنە و كۆلكىشان و خاوين كۆنەو دەكەن. ئەو نەرىتە نابىي بىيبنەما و پىشسىنەيەك بىي كە دوكتۆر رەجەبى لە باسى پەرسىنگاكانى ئاناھىتا و كاري كۆيلەكاندا هىناويەتە گۆرى. ئاشكرايە كارەكە دەبىي سەدە و سالانىكى زۆر بىي بىچمى خۆبەخشانىەي بەخۆيەو گرتبىي و كۆيلايەتى بە واتا كلاسىكىيەكەي نەبىي، بەلام خەسلەتى كارەكە هەر يەكە و لە هەردووكانىياندا حەقدەستىك بەرانبەر بە كارکردن نىيە و هەردووكانىيان بۆ رەزامەندىي يان لەپىتاو خودادا دەكرىن. ئەوەش جيا لە مەسەلەي گىشتىي عىرفان و سۆفيايەتى لە ناوچەكە نىيە، كە هەر خۆي دەكرىي رىشەي لە مېترائىسمدا بىي و لە سەردەمى زال بوونى ئىسلامدا رەنگى ئىسلامىي بە خۆيەو گرتبىي. هەويىي ئەم بابەتە ئاوي گەلىك زۆر هەلدەگرىي و دەبىي لە كىتبەكەدا زيارتى لىي بدووىم.

چوارەم، سەردەمانى ميژوويى:

سەردەمى ماد و هەخامەنشى

دواي هاتنى ئارىيەكان و سەرھەلدانى ئايىنى زەردەشتىش، كىتبىي پىروزي زەردەشتىيەكان (ئاقىستا)، باسى لە ئاناھىتا (ناھىد) كردووە. بەگوێرەي قسەي ئىبراھىم پورداوود، «ناھىد يەك لە ئىزدەدەكانى ئايىنى مەزدىسنا بوو و وەك فرىشتەي ئايىنەكانى دىكە، لە عىبادەت و رىي و رەسمە ئايىنبىيەكاندا رىزي لىي گىراو». له يەشتى پىنجەم لە «يەشتەكان»ى ئاقىستادا، باسى گەورەيى و جەلالى فرىشتەي خاوەنى ئاودەكرىي كە ناھىد (ئاناھىتا) بىي.

بەلام زانىارى ئىمە سەبارەت بە ئاناھىتاي سەردەمى ئارىيەكان بەتايبەت دواي

هه خامه نشییه کان (۵۵۰ تا ۳۲۱ ی پ. ز) له سالانی پێش ئهوان زیاتره. «رۆمه ن گێرشمه ن» ده لێ: «ئیمپراتۆرییه تی هه خامه نشی له سه ر بنه مای ئایین دانه نرابوو، وه ک ئه وه ی بۆ نموونه، له سه رده می خوله فای عه باسی دا وا بوو... [له گه ل ئه وه ش دا] ئایینی ئانا هی تایی به فه رمی له لایه ن ئه رده شی ری دو وه م جیگری داریووشی هه خامه نشییه وه راگه یه نرا به و ئامانجه ی که ببیته ئایینی سه رانسه ری هه موو خه لکی ئیمپراتۆرییه ته که.»^۱

سه باره ت به ته عبیری «فریشته ی خاوه نی ئاو» که له نووسینی پوورداوودا هاتوو، ده بی بلیم «خاوه نی ئاو» یان «خاوه ندی ئاو» یا «ساحی بی ئاو» یان «خیوی کانی» له کوردستان و له ناوچه ی بۆکان، ته عبیری کی بیگانه نییه و ناسیاوی گوئی هه مووانه. خاوه نی ئاو وه ک «ئال» له بیروبوچوونی ئیستای خه لکی ئاسایی دا چه مکی کی نیگاتیفه و شتیکی ترسیته ر وه ک جندۆکه یه، به لام هه ر له په یوه ندی دیارده ی ئاودا ماوه ته وه و به گویره ی بۆچوونه که، «ساحی بی ئاو» که سیکی بالابه رزی سپی پۆشه که له لیواری حه وز یان رووبار راده وه ستی. دوور نییه ئایینه نویتره کانی وه ک زه رده شتی یان ئیسلام بۆ دوورخستنه وه ی خه لک له پیروۆزکردنی خودای ئاو واته ئانا هی تا، ئه و ناووناتۆره خراپه یان خستیته شوینی و ئیتر به درێژه ی سه ده و سال، وه ک گه لیک خورافه ی ئایینه کانی تر، چووبیته ناو میشکی خه لکه وه. ته نانه ت له و باسه ش دا ده بینین خاوه نی ئاو سپی پۆشه و رهنگی سپیش رهنگی پاک ی و بیگه ردییه، که ئانا هی تاش ماخوای پاک ی و بی خه وشیییه.

پوورداوود ده نووسی: «له ورده ئافیش تاش دا که به شیکی دیکه ی ئافیش تابه، ناوی دۆعای چواره م، «ئابان نیایش»، واته دۆعای ئاوانه و له یه شتی ئاوان وه رگیاوه. ئه و دۆعایه له کاتی که ده گوتریته وه که له لیواری رووبار، سه رچاوه یه کی ئاو

1. Roman Ghirshman. Vladimir Minorsky. Ramesh Sanghri; «Persia The Immortal Kingdom», Draphic Society, New York. P. 42 & 87.

یان ئاوه‌لدیریک وه‌ستا بن.»^۱ هەر ئه‌و ده‌لێ: «به‌وته‌ی شیف‌تلیوتیز زانای ئالمانی، له‌ئه‌فسانه‌یه‌کی ئیسلامی‌دا ناوی ئه‌ستیره‌ی زوه‌ره‌یان ناوه‌ «بذوخت ئه‌ناهیڤ»؛ ئه‌و وشه‌یه‌ له‌ «به‌غ دوخت ئه‌ناهیته‌» وه‌هاتوووه‌ و واتای ناھیدی کچی به‌غ (خودا) ده‌دا.»^۲ به‌گشتی، «له‌ ئافئیس‌تا و ئایینی زه‌رده‌شت‌دا هیچ ئیزه‌دی‌ک به‌را‌ده‌ی ئاناھیتا به‌گه‌رمی و خوشه‌ویستییه‌وه‌ باسی نا‌کرئ.»^۳

پوورداوود ئاماژه‌ به‌ بۆچوونیکێ «سیر هینری راولینسون» یش ده‌کا و ده‌نووسی: «هه‌ندی‌ک له‌ زانایان وای بۆ ده‌چن که‌ میژووی په‌رستگاکه‌ی هه‌مه‌دان [په‌رستگای ناھید] ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می هه‌وخشه‌ته‌ره‌ دووه‌مین شای ماد (۶۲۵ - ۵۷۵ پ. ز) یان ئازدیگی جیگه‌که‌ی (؟)... ئیزیدوورۆس خاراکیسی جوغرافی‌زانی یۆنانی له‌ ده‌ووربه‌ری سالی ۳۷ی زایینی‌دا ژیاوه‌، سه‌ردانی هه‌مه‌دانی پیته‌ختی ماده‌کانی کردوووه‌ و چۆته‌ سه‌ر باسی خه‌زینه‌ و په‌رستگای ئه‌وئ و په‌رستگای ناھید له‌ که‌نگاوهر.»^۴ وه‌ک گوترا، به‌گویره‌ی سه‌رچاوه‌کان، دوا‌ی ماد (۷۰۵ - ۵۵۰ پ. ز)، له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کانیش‌دا (۵۵۹ - ۳۲۱ پ. ز) ئاناھیتا ریزی لی‌گیراوه‌ و «شاهانی هه‌خامه‌نشی ئاناھیتایان وه‌ک ئه‌هوورامه‌زدا و میترا ستایش کردوووه‌ و ناوی ئه‌و بۆ یه‌که‌م جار له‌ به‌رده‌نووسه‌کانی داریووشی دووه‌مه‌دا، له‌ شووش و هه‌مه‌دان ده‌رکه‌وتوووه‌ که‌ تییان‌دا ئاناھیتا راست دوا‌ی ئه‌هوورامه‌زدا و پیش میترا ناوینووسراوه‌.»^۵ ئه‌وه‌ش له‌ کاتیک‌دایه‌ که‌ «سه‌ره‌رای هه‌موو تووژینه‌وه‌ و بناوان کۆلینه‌وه‌یه‌ک، تا ئیستا به‌روونی ده‌رنه‌که‌وتوووه‌ ئایینی هه‌خامه‌نشیه‌کان چی بووه‌.»^۶

۱. هه‌مان، ل ۱۵۸ و ۱۵۹.

۲. هه‌مان، ل ۱۶۶.

۳. رجبی، دکتەر پرویز، هه‌مان، ل ۳۴۵.

۴. هه‌مان، ل ۴۶۹.

۵. گویری، سوزان، هه‌مان، ل ۱۷.

۶. هه‌مان، ل ۶.

۷. رضی، هاشم، «تاریخ مطالعات دین‌های ایرانی دین‌های آریایی، مغان، مادی، هخامنشی، زروانی، میتراپی، زرتشتی...» سازمان انتشارات فروهر، تهران ۱۳۶۶ / ۱۹۸۷، ص. ۲۰.

سه‌ردهمی ئەشکانی (۲۵۰ی پ. ز - ۲۲۶ی ز)

به‌گوێره‌ی سه‌رچاوه‌كان «له سه‌ردهمی ئەشکانی دا (۲۵۰ی پ. ز تا ۲۲۶ی ز) ئاناھیتا له‌گه‌ڵ ئەه‌وورامه‌زدا و میهر (میترا) ستایش کراوه.»^۱ بۆ نموونه «له سه‌ردهمی ئەشکانیان دایه که ئاناھیتا و میترا ده‌گه‌نه‌ لووتکه‌ی ده‌سه‌لاتی فرمی و هاوێی له‌گه‌ڵ ئەه‌وورامه‌زدا «سیانه»یه‌ک پیکدینن.»^۲

سه‌باره‌ت به‌و «سیانه» یان «ترینیتی»یه، نووسه‌رانی کتیبی هه‌ترا (حضرا) ده‌لێن: «له شاری «حه‌زرا»دا باوه‌ر به‌ سیانه‌ی شه‌مه‌ش، سه‌ن و عه‌شتار (هه‌تاو و مانگ و ناهید) هه‌بوو، به‌لام هه‌رستیکیان له‌ جوودی یه‌ک خودادا کۆ نه‌ده‌بوونه‌وه و نه‌ده‌بوون به‌ یه‌ک»^۳ که ئەوه‌ش په‌سندیکه‌ بۆ هه‌بوونی «تثلیث»ی ئاناھیتا، میترا، مه‌زدا له‌لای رۆژه‌لاتی خاکی ئەوان، واته له کوردستان و ئێرانیش. گیرشمن له‌و باره‌یه‌وه ده‌نوسێ: «گه‌رچی په‌رستنی سیانه‌ی ئەه‌وورامه‌زدا، میترا، ئاناھیتا له سه‌ردهمی پارتی [ئەشکانی]یه‌کانیش دا به‌رده‌وام بوو، سیسته‌می ئایینی ئاناھیتا گه‌لیک زوو رێبه‌رایه‌تی کاره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت به‌شێوه‌یه‌ک که هه‌موو ئەو په‌رستگایانه‌ی وا له ده‌قه میژوویی یه‌کان دا ئاماژه‌یان پیکراوه، پێشکه‌ش به‌و کراون.»^۴ «په‌جی»ش له درێژه‌ی ئەو باسه‌دا ده‌لێ: «پێشتر هه‌موو په‌رستگه‌یه‌کی ئێرانی له‌و سه‌رده‌مه‌دا پێشکه‌ش به‌ ئاناھیتا کراون... و بنیات‌نانی په‌رستگه‌ی شیز [له ته‌ختی سوله‌یمانی رۆژه‌لاتی بۆکان]یش ده‌دریته‌ پال ماده‌کان، به‌لام ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر له سه‌ردهمی مادیش دا هی ئاناھیتا نه‌بووبی، تاییه‌ت کرانی ئەو به‌ناوی ئاناھیتاوه له سه‌ردهمی ئەشکانیه‌کان دا، ده‌ورێکی گه‌رنگ ده‌بینی... له سه‌ردهمی ئەوانه‌وه‌یه که دروست‌کردنی په‌رستگه‌ی سه‌رداپۆشراو له ئێران دا ده‌بیته‌ باو... دوایین راپۆرتیک که سه‌باره‌ت به‌ ئاناھیتای سه‌ردهمی ئەشکانیمان هه‌یه‌ هی سالی ۲۲۴ یان ۲۲۶ی

۱. گویری، سوزان، هه‌مان، ل ۶.

۲. رجبی، دکتور پرویز، هه‌مان، ل ۳۵۶.

۳. سه‌فر، فوئاد و مسته‌فا، محه‌مه‌دعه‌لی، پێشتر، ل ۷۲ تا ۷۴.

4. Ghirshman, Roman; «Iran Parthians and Sassanians», Translated [into English from French] by Stuart Gilbert and James Emmons, Thames and Hudson, USA, 1962, P. 89.

زایینییه.»^۱

بۆ هه لسه نگاندنی بارودۆخی بۆکان و په یوه ندی دانی به ئانا هیتاوه، پیویسته له بیرمان بچ که سه رده می ئه شکانییه کان لووتکه ی په رستنی ماخوای ئانا هیتا بووه و لای که م یه که سه رچاوهش به ده ست ئیمه وه هه یه که قه لای بۆکان به شوینه وارێکی سه رده می ئه شکانی ده زانی.^۲ په رستگاکانی ئانا هیتا له سه رده می ئه شکانیان دا سه ردا پۆشراو و چوارگۆشه بوون. مزگه وتی بۆکانیش چوارگۆشه یه کی ته واوه، هه روه ها له دوولاره به ئای پوهان ده وردراوه که ئه وه خۆی گرنگایه تیی ئاو له ئایینی میترا یی دا ده سه لمینی و ئه و راستیه پشتراست ده کاته وه که په رستگاکانی میترا یی له لیواری رووبار یان کانیاویکی لووزه وه به ستوو دروست ده کران، ئای حه زه گه و ره له دوولاره ده روا و خورپنکیش ده بیته لای سه یه می و دووانیان له مه ودا یه کی چوارپینج میتری به رده می په رستگا که ن و خورپنکیش ته نیا ۳۰ یان ۴۰ میتریکی لیوه دووره.^۳

۱. رجبی، دکتەر پرویز، پیشتر، ل ۳۵۶ تا ۳۵۹.

۲. پرواننه: افخمی، ابراهیم، پیشتر.

۳. حه زه گه و ره له راستی دا کانیاویکه ئاو وه ک زنه له ژیری سه ره ه لده دا و خورپنکیش هه ر به شیک له و ئاوه یه که له ژیر زه وی دا لیک جیا ده بنه وه.

ئەم وینەیه سەرچاوەی کاره هونەرپیه‌که‌ی مامۆستا «عوسمان موباره‌کی» یه‌ و له لاپه‌ره‌ دووه‌می ئەم وتاره‌دا ده‌بیندرئ. به‌داخوه‌ خاوه‌ن و سالی هه‌لگرته‌ی وینه‌که‌ نازانم، به‌لام ده‌بی له‌ سالانی ۴۰ی هه‌تاوی (۶۰ی زاینی) دا هه‌لگیرایی.

دیسان ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سه‌ر باسی په‌رستگا‌ میتراپی‌یه‌کان. په‌جه‌بی له‌ درێژه‌ی باسه‌که‌ی‌دا ده‌نوسئ: «گه‌لاله‌ی سه‌ره‌کیی ئەم په‌رستگایانه‌ [ی سه‌رده‌می ئەشکانی] بریتی بوو له‌ ته‌لاریکی چوارگۆشه‌، که‌ له‌ هه‌ر چوار لاره‌ ده‌رگا‌ به‌ره‌و په‌واقیک ده‌کرایه‌وه‌ و پلیکانیک له‌ پانتایی دیواره‌که‌دا داده‌نرا، که‌ ده‌گه‌یشته‌ سه‌ربان ئەو شوینه‌ی وا ئاورگه‌ و شوینی کوشتاری‌ چه‌یوانی قوربانی له‌وئ هه‌لگه‌وتبوو... به‌ ته‌نیشته‌ په‌رستگاکانه‌وه‌ شوینی تاییه‌ت به‌ نیشته‌جی بوونی پوه‌حانییه‌کان دابین ده‌کرا... هه‌روه‌ها ژووری داخراویشیان هه‌بوو که‌ له‌وئ‌دا ئاگری پیروژ به‌بی دووکه‌ل و له‌سه‌ر خۆله‌میش ده‌گرا.»^۱

جیگای مزگه‌وتی جامعی ئیستا و له‌ راستی‌دا په‌رستگا‌ میژوویی‌یه‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌که‌ که‌ له‌ هیچ لایه‌که‌وه‌ ده‌ره‌تانی گه‌وره‌بوونه‌وه‌ و شیواندنی بیجمه‌ چوارگۆشه‌که‌ی گونجاو نییه‌. له‌ دوولای باکوور و پۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ گرد و به‌رزایی

۱. په‌جه‌بی، هه‌مان، ل ۳۶۸، هه‌روه‌ها گیرشمه‌ن، پۆمه‌ن، ۱۹۶۲، ل ۵۸.

قهلا و داوینی باشووری قهلاکهیه، که دهبی پیش دروستکرانی په رستگاکهش هر بووبی (چ سروشتی، چ تووره که ریژ)؛ له دوو لای دیکه شه وه ئاوه (حه وزه گوره خوی و جوگه لهی بهری رۆژه لاتی که دواي تیپه ربوون به بهردهمی په رستگاکه دا به ره و باشوور ده ئاژوی).

وینهی حه وزه گوره و مزگهوت

وینه که له سهه ر قهلاوه هه لگیراوه. ئه و به شهی مزگهوت که که وتوته لای قهلا (له مناره وه به ره و لای ئه و سنی که سهی واکه تونه ته ناو وینه که وه) درهنگتر له سالانی ۳۰ (۵۰ی زاینی) دا دروستکرا و خرایه سهه ر به ژنی سهه رکی مزگهوت؛ دنا له راستی دا مزگهوت هه ر ئه و به شه بوو واکه هشت گومبه زی له سهه ر سهه ر بانه کهی قوت بوونه ته وه و وهک ده بیندری، چوارگۆشه یه کی ته واوه

سهه ردهمی ساسانی (۲۲۴ - ۶۵۲ی ز)

ئه و زانیاریانی سهه ر وه سهه ر به به رت به پیگه ی کومه لایه تی ئایینی ماخوای ئانا هیتا بوون پیش سهه ردهمی ماد و درهنگتر له دهوهری حکومه تی ماد و هه خامه نشی و ئه شکانی دا. ئیستا با بزانی له حکومه تی ساسانی دا ئانا هیتا له چ پله و پایه یه کی په رستن دا بووه.

پهرویز رهجهبی دهنووسی: «ئاناھیتا له سهردهمی ساسانییدا ئیزهدیکی^۱ خاوهن دهسهلات بوو و ئیتر له و قوناغه دا ئایینی ئاناھیتایی به بهژنی ئایینی زهردهشته وه لکاوه.»^۲ «بههوی ئه و راستییه وه که ساسانییهکان ریزیان له ناھید (ئاناھیتا) دهگرت و به پاریزهری زنجیرهی خویانیان دهنانی، دهوری ئه و ماخوایه له بهردهنووسهکان دا گهلیک گرنگ بوویه وه و زۆربهی جار یان وینهیان دهکیتشایه وه یان بههوی پهیکه ریکی بهردینه وه له لیواری جۆگه و ئهستیری ئاو، به شتیوهیهکی ناراسته وخۆ ستایشیان دهکرد. ئهناھیتا «فه پ»ی ده بهخشی و گولی له یلووپه پ^۳ نیشانهی ئه و بوو.»^۴

هه ندیک کانیاو و چاک (شهخس یان شهخسه په پۆ)ش له کوردستان هه ن، که ئیستا ناوی سهحابهی ئیسلامیان به سه ره وه یه، به لام ده بی پاشماوهی په رستگا کۆنه کانی پیش ئیسلام و ته نانه ت پیش زهرده شتایه تیش بن له به روهی بیروباوه ری زهرده شتایه تی ئه و بو عده ی نییه و له ئایینه که دا گرنگایه تی یه که م به ئاگر ده دری نه ک به ئاو و چاک و شهخسه په پۆ. ناوی ئه و شوینانه ده بی دوو جار تووشی گۆرانکاری هاتیتن: یه که م جار دوا ی هیرشی ئارییه کان و دووم جار ییش دوا ی سه ره لانی ئیسلام له ناوچه که و سه ره رای ئه و دوو شه پۆله

۱. له و سه رده مه دا، ئیزه د پله یه ک له خودا نزمتر بووه.

۲. رهجهبی، د. پهرویز، هه مان، ل ۳۶۰.

۳. گولی له یلووپه ریش وه ک شهستپه ر له هه ندیک شوینی کوردستان له سه ر گۆری ئازیزان داده نین.

۴. سوو آور، ابوالعلاء، «فره ایزدی در آیین پادشاهی ایران باستان»، نشر نی، تهران ۱۳۸۴، ص ۸۳.

فه پ یان فه ره، عه تا یان جیلوهی خودایه تییه و که سیک به خاوه نی ده بی که گه یشتیته راده یه ک له که مال (ویکی پیدیای فارسی).

واتای پیچه وانیهی ئه م وشه ی «فه پ» ه له زمانی کوردی دا وه ک «به ده پ» و «خوشفه پ» ماوه ته وه و گه یشتۆ ته سه رده می ئیمه ش. به ده پ ده بی که سیک بی که «فه ری ئیزه دی» نییه.

نموونه: به ده فه پ بوو، به گه پ بوو/ ئه م بیژووه به کری مه رگه وه پ بوو (هه ژار)

ئه ری ئه ی ئاسکی ناسک هه تا که ی ده سه تمۆ نابی

ئه ری پیرو زه که ی خوشفه پ هه تا که ی نایه مالی من

(هیمن)

به‌هيزه‌ى كه به‌سه‌ريان‌دا تپپه‌ر بووه، هينشتا پيروزيه‌تپپه‌كه‌ى پيشووى خويان له بيروبوچوونى خه‌لك‌دا پاراستووه. ئه‌وه‌ش راستپپه‌كى هه‌مه‌گيرى جيهانپپه‌كه‌ى له هه‌موو كۆمه‌لگايه‌ك‌دا سه‌رخانى فه‌ره‌هنگى (باوه‌ر و ئايين و داب‌ونه‌ريت)، گه‌ليك ته‌مه‌ن‌درپژتر له ژيرخانى ئابوورى و سيسته‌مى سياسين و ده‌سبه‌جى دواى گوراني سيسته‌مى سياسى تووشى گوران نايه‌ن.

كه وابوو لاي‌كه‌م به‌شيك له چاك و زياره‌تگه‌كاني ئه‌مروى كوردستان پيشينه‌يان ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌مانيك كه ئاو و كانياو په‌يوه‌ندييان به‌ ماخواى ئاناهايتاوه بووه و ئه‌مرو باوه‌كوو ئايينه‌كه‌ى خوى نه‌ماوه، به‌لام نه‌رپته‌كه‌ى و پيروزيه‌تپپه‌كى كانياوه‌كه‌ى له‌نيو خه‌لك‌دا هه‌ر ماوه. بۆ نموونه، كانياوى «بابه‌قه‌تار» و «باوه‌گورگور» كه له زور شوپنى كوردستان هه‌ن و نموونه‌يان بابه‌قه‌تارى نزيك گوندى خوراسانه‌ى (سه‌ر ريگاي بۆكان - مه‌هاباد) و باوه‌گورگورى لاي گوندى سلپمانكه‌ندى (نيوان سه‌قز و بۆكان).^۱ هه‌نديك خه‌لكى ناوچه‌كه‌ى ئيستاش ئاوى بابه‌قه‌تارى خوراسانه‌ى بۆ چاك‌بوونه‌وه‌ى كۆخه‌ به‌تايه‌ت كۆخه‌ى مندالان به‌كار ده‌هينن.^۲

پينجه‌م، بۆچوونى ميژوونوسان

ئپستا ده‌بى بچينه‌ سوڤاغى ميژوونوسان و بزانيه‌ ئه‌وان له‌مه‌ر ميژووى سه‌رده‌مى خودايه‌تپپه‌ به‌غ و خودايانى ديكه‌ى پيش ئه‌هوورامه‌زداي زه‌رده‌شت ده‌لين چى و ناوچه‌ى بۆكان و ده‌وروبه‌ره‌كه‌ى تا ته‌ختى سوله‌يمان و گه‌نجه‌ك و ئاورگه‌ى شيز

۱. باوه‌گورگورى ناسراوى كه‌ركوكيش نابى له‌ بىر بكري.
۲. بۆ دوزينه‌وه‌ى «وجه‌ تسميه»ى ئه‌و ناوانه‌ و گه‌ليك ناوى ديكه‌ى ناوچه‌كه‌ى، خراپترين شپواز ئه‌وه‌يه‌ په‌يوه‌ندييان به‌ زمانى ئپستاي خه‌لكه‌وه‌ بدرى. نموونه‌ى كاره‌كه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ن وا بۆ نموونه، ده‌لين هه‌ورامان «هه‌ورثاما» بووه و كاتى كه هه‌ور هاتوته سه‌ر ئاسمانى ناوچه‌كه‌ى، كه‌سيك هاوارى كردووه هه‌ور ئاما! يان ناوى كۆماسى له‌وه‌وه‌ هاتووه كه‌ خيگه‌ ماستيان كۆكردوته‌وه‌ و داويانه‌ به‌ شه‌ركه‌ران له‌گه‌ل خويان‌دا بپه‌ن و ئه‌و خيگه‌ ماستانه‌ ئه‌وه‌نده زور بوون وه‌ك كيوپكيان لئ هاتووه و بۆيه به‌و خه‌لكه‌يان گوتووه كۆماسى! له راستى‌دا ئه‌و وشانه‌ بنه‌مايان له‌ زمان و بيروباوه‌ريكى كۆنى چه‌ند هه‌زار ساله‌دايه‌ و خودى زمانه‌كان سه‌دان و هه‌زاران ساله‌ فه‌وتاون. تاچه‌ ريگه‌ى ليكۆلپنه‌وه‌ له‌و وشه‌ نه‌ناسراو و نامۆيانه، برددنه‌ويانه بۆ سه‌ر ديارده‌ كۆنه‌كان و توپژه‌رى زانا ئه‌گه‌ر بتوانى و نيشانه‌ و سه‌ره‌په‌تيكى ميژووى ده‌ست بكه‌وى، ده‌بى بيانگه‌رپپه‌تپپه‌وه‌ سه‌ر بنه‌ما كۆنه‌كه‌يان.

لەو سەدە و سالانەدا شایەدی چ پوودا و شەڕ و کارەساتیک بوون؟
 مینۆرسکی دەلی «شوینی گرنگی تەختی سوله‌یمان تەنانەت لە سەر دەمی
 پیش ئاری و بەر لە دەورە میدییه‌کانیش سەرنجی زۆری خەلکی بۆ لای خۆی
 راکێشا بوو. تاقمیک ئێمریکایی لەو شوینەدا ژمارەیه‌کی زۆری سوآله‌تی نەخشاوی
 پیش میژووییان دیتۆتەوه.»^۱

دەزانین تەختی سوله‌یمان، واتە گەنجەک (یان گەنزەک) و بە هەمان شیوه،
 ئاورگە ی هەرە گرنگی «شیز» ییش لە بن‌گوویی بۆکان بوون و بە شیوه‌یه‌کی
 سروشتی دەبی بۆکان کارتیکه‌ریی زۆری ژیانی ئایینی فەرھەنگی ئەو شوینانە ی
 لەسەر بن. ناشبی لە بیرمان بچێ کە بۆکان و شیز و گەنجەک لە هەموو ماوه‌ی
 دوورودریژی پیش دامەزرانی حکومەتیک بەناوی ئێران، خاوه‌نی سیستەمیکی
 سیاسی کۆمەلایەتی بوون و بەشیک بوون لە حکومەتی گۆتی و ماننا. دوا ی
 بنیاتانی حکومەتە ئێرانییەکان وەک ماد و هەخامەنشی و ئەشکانی و ساسانیش
 گرنگایەتی ئەو شوینانە بە هەندیک هەلکشان و داکشانەوه وەک خۆی مایه‌وه و
 هەتا هیزشی عەرەب بۆ سەر ناوچەکە درێژە ی کیشا، هیزشیک کە وەک بولدوزیر
 هەموو دیاردەیه‌کی فەرھەنگی خەلکەکی وێران کرد، راست وەک داعشی ئەمڕۆ و
 ئەوه‌ی وا لەگەڵ پالمیرا و شوینە‌واره گرنگە میژووییەکانی کردی.

با چاویک بەو شوینە‌وارانەدا بخشینین کە کەوتوونەتە پۆژھەلاتی بۆکان و لە
 میژوویەکی دوورودریژی چەند سەدەیی دا ناوەندی گەورە ی ئایینی سیاسی بوون
 نەک هەر لە ناوچەکە بەلکوو بۆ سەرانسەری ئێران و تەنانەت بۆ دراوسی ی وەک
 یۆنان و رۆمی پۆژھەلاتی (بیزانس) ییش.

خالی سەرھکیی بۆچوونەکانی من لێرەدا، جگە دوا ی راگواستنی زانیاری
 سەرچاوه‌کان سەبارەت بە شیز و گەنجەک، ئەوه‌یه کە ناگونجی ئاورگەیه‌کی

۱. فیلادیمیر مینۆرسکی، «لەشکرکیشانی رۆمی و بیزانسییەکان بۆ سەر ئاترۆپاتین»، کتییی
 «مینۆرسکی و کورد»، وەرگیڕانی ئەنوەر سولتانی، چاپی دووھەم، دەزگای توێژینەوه و
 بلاوکردنەوه‌ی موکریانی، هەولێر ۲۰۰۶، ل ۱۰۷.

گرنگ وەك شىزى ئازەرگوشنەسب لە بن گوئی بۆكان بووبى و شاھانى ئىران لە تىسفونەو بەپىيان ھاتىتتە زيارەتى و لەشكرى يۇنان و رۆم ھاتىتتە سەر شوپنەكە و شەر و پىكدادانى بەردەوامى دوو سپاى رۆم و ئىران ھەر لەسەر سنوورەكانى رۆژاۋاۋە تا گەنجەك (گەنزەك) ى خەزىنەى جەواھىراتى شاھانى ئىران روويان دابى، بەلام بۆكانى سەررەپى ئەو سپاىانە لەو رووداۋە سپاىى - سياسىى - ئابىنىيانە دوورەپەررەز بووبى. بە بۆچوونىكى ئەوتوۋە، لەبەر نەبوونى نىشانەى راستەوخۇ سەبارەت بە مېژووى كۆنى بۆكان، بالى رووداۋە مېژووى يەكانى ناۋچەكە دەكىشمە سەر بۆكان؛ ھۆكارەكەشى روونە: ئەگەر سپاى يۇنان و رۆم لە سنوورى رۆژاۋاۋە ھاتبە سەر شىز و گەنزەك، ئاشكرايە دەبى بە بۆكاندا تىپەر بووبىتن و ئەگەر سپاى ئىرانىش چووبىتنە بەرگرىي ئەو لەشكرانە، ھەر دەبى دواى شىز و گەنزەك، بە بۆكاندا ۋەروبووبىتن.

نزىكايەتتەكى جوغرافىيى ئەوتۇ لە يەك چوارچىۋى سياسىي ديارى كراۋدا، ئاشكرايە دەبى ھاوبىرىي خەلكەكەش بەرھەم بىنى و ھەر بۆيەش بۆكان و قەلاكى و پەرسىتگاكى ۋەك درىژەى فەرھەنگ و باۋەرى ناۋچەى شىز سەير دەكرى و نەك ھەر درىژەى ئەۋىش بەلكو تەنانت لە سەردەمى پىش ھاتنى ئارىيى يەكان بۇ ناۋچەكە، گرنگترە لەۋىش. بە بۆچوونى من شىز لە سەردەمى ئارىيەكان و زەردەشتايەتىدا گرنگايەتتى زۆرى پەيدا كرد، دەنا پىشتر و لە سەدە و سالانى زال بوونى ئابىنى مېترابى و مەزنايەتتى ماخۋاى ئاناھىتادا، دوور نىيە بۆكان ناۋەندى گەرەى باۋەرەكە بووبى و ئەۋەش لە ھەموو ئەو دياردە فىزىكىيانەدا دەردەكەۋى كە ئىستا پاشماۋەيان ماۋە و ئەگەر بازارى ناسراۋ بە «خىابانى كۆن» ى داۋىنى قەلاى بخرىتە سەر، بۆكان دەكەنە شارەدنىيەك كە ژمارەيەكى بەرچاۋ خەلكى تىدا ژياۋن و بازارەكەش شوپىنى ئال وگۆرى شتومەك و بەرھەمى كشت و كالىي زيارەتكارانىك بوۋە ۋا لە شوپىنى جىاجىاي دەردەۋەى شارەۋە ھاتوونەتە زيارەتى پەرسىتگاكة^۱.

۱. كەسانىك كە شارى رۆما، پىتەختى ئىتالىيان چاۋپىكەۋتتى، دەبى پاشماۋەى شارى مېژووى «رۆم» ىشان بىنىبى و بزنان كە ئەۋىش و شارە ناۋبەدەرەۋەكانى دىكەى جىھانى

ئاورگه‌ی شیز

«میترا» پیش زه‌رده‌شت یه‌ک له مه‌زنترین خوداکانی هیند و ئیرانی بوو.^۱ بایه‌خ و گرنگایه‌تی میترا و به‌هه‌مان شیوه، ئاناھیتاش دوا‌ی زه‌رده‌شت هه‌ر مایه‌وه. «ئه‌رده‌شیری دووه‌می هه‌خامه‌نشی له به‌رده‌نووسی هه‌مه‌دان دا ده‌لی: «من ئه‌م کاخه‌م به‌خواستی ئه‌هوورامه‌زدا و ئاناھیتا و میترا دروست کرد... ئه‌رده‌شیری سیئه‌میش له‌سه‌ر دیواری باکووری ته‌ختی جه‌مشید (پریس پۆلیس) نووسیویه‌تی: ئاناھیتا و میترا‌ی خودا ئاگایان له من و ئه‌م ولاته و ئه‌و شتانه بی که من بنیاتم نان.»^۲

ئه‌گه‌ر ئاورگه‌ی شیز له سه‌رده‌می زه‌رده‌شتایه‌تی دا بووبیته‌خاوه‌نی گرنگایه‌تی زۆر، که هه‌رواش بووه، ئاورگه‌ی زه‌رده‌شتیه‌کان له‌سه‌ر خۆله‌میشی په‌رستگای ئایینیکی کۆنتر (ئاناھیتا) داندراوه. ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ک بۆ په‌سندی بۆچوونه‌که: «پاشماوه‌ی په‌رستگه‌یه‌کی ئاناھیتاش له وێرانه‌کانی ته‌ختی سوله‌یمان دا به‌رچاو ده‌که‌وی.»^۳

پاشماوه‌ی شیز

کۆن، له‌چاو شاری گه‌وره و «سوپه‌رشار»ه‌کانی ئیستا له گوندیکی گه‌وره زیاتر نه‌بوون.

۱. دکتەر پرویز رجبی، «هزاره‌های گمشده»، پێشوو.

۲. هه‌مان.

3. http://iranatlas.info/sheez/sheez_index.htm.

«ده‌بی ئه‌و خاله قبول بکه‌ین که ریزگرتن له ئاناھیتا و ئاگرپه‌رستن، سه‌ره‌تا له شیز بره‌وی سه‌ند و ریزگرتن له ئاناھیتاش له سه‌رده‌می ئه‌شکانییه‌کان‌دا هه‌ر له‌ویوه‌ گه‌ییه ئه‌رمه‌نستان، به‌لام ئه‌و ناوه‌نده [واته شیز به‌ تێپه‌ربوونی زه‌مان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل موئبه‌دان‌]ی زه‌رده‌شتی] و نه‌ریته ئاڤیستایی‌یه‌کان په‌یدا کرد...»^۱

من ئه‌و «شیز»‌ه‌ی وایه‌ره‌دا گوتراوه، به‌ ناوچه‌ی شیز ده‌زانم که بۆکانیش به‌شیکی بووه و بی‌گومان ده‌وریکی مه‌زنی گێراوه له‌ په‌ره‌سه‌ندی بیروباوه‌ری په‌رستنی ئاناھیتا له‌ ناوچه‌که و زۆر وا هه‌یه شوینی دیکه‌ی دوور و نزیک خۆشی. هه‌روه‌ها ئه‌و راده‌ زانیارییه‌ی که ئیستا به‌ ده‌ستمانه‌وه‌یه، وا ده‌گه‌یه‌نی که په‌رستگای ئاناھیتا له‌ بۆکان، له‌ سه‌رده‌می ماننایی و پیش ئه‌و، په‌رستگای ده‌وله‌ت - شاریک بووه. ئیره‌ج ئه‌سه‌که‌نده‌ری له‌ کتییی پرپایه‌خی «در تاریکی هزاره‌ها»‌دا که ته‌رخانی شارسانییه‌تی شووش کراوه، ده‌نوسی: «دوای سه‌ره‌لدانی ده‌وله‌ت - شاره‌کان، یه‌که‌مین ریکخراوی ده‌وله‌تی، شیوازی حکومه‌تی ئایینی به‌خۆیه‌وه‌ گرت و حاکمییه‌ت وه‌ک «خه‌لاتی خودایی» سه‌یر ده‌کرا... په‌رستگا کۆنه‌کان‌]ی سه‌رده‌می کۆمۆنی سه‌ره‌تایی] وه‌ک شوینی ده‌رکه‌وتنی ئیلاهییه‌تی تایفه‌ یان هۆز، به‌شیک له‌ کۆمۆن بوون و به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ دیاری و پیشکه‌شی و کاری خۆبه‌خشانه‌ی ئه‌ندامانی کۆمۆنیشیان پی‌ده‌گه‌یشت، له‌ کاتیک‌دا په‌رستگای شاری وه‌ک پالپشتی ئه‌شرافییه‌تی ئایینی، له‌ شیوه‌ی هیزیکی ئابووری و سیاسی حاکم به‌سه‌ر کۆمه‌لگادا، به‌شی زۆری زیده‌به‌ره‌می کۆمه‌لگاکه‌ی خستبووه ژیر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه‌ و کۆمۆنی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی چینیکی دیاری کراودا ده‌چه‌وسانده‌وه. خه‌سه‌تی چه‌وسانده‌وه‌ی په‌رستگای شاری له‌ ژیر ناوی خودای کۆنی ئه‌ودا شاردرابۆوه و خودا هه‌مان ناوی پیشووی له‌سه‌ر بوو.»^۲

1. S Wikander. «Feuerpriester in Kleinasien und Iran», S. 180, 181.

بابه‌ته‌که‌م له‌م سه‌رچاوه‌یه وه‌رگرتوه: ن. پیگولوسکایا، «شهرهای ایران در روزگار پارتیان و ساسانیان» ترجمه‌ عنایت‌الله رضا، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ سوم، تهران ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸، ص ۴۶۶.

۲. ایرج اسکندری، «در تاریکی هزاره‌ها»، به‌کوشش علی ده‌باشی، چاپ دوم، نشر قطره،

بەم پێیە، پەرسنگای بۆکانیش وەک شیز، باوەکوو دواى هاتنى ئارییه‌کان په‌یوه‌ندی به ئایینی مه‌زدیسناوه درابی و بوویته شوینی موئبه‌دانى زه‌رده‌شتی، به‌لام ناوی خودای ئاناھیتای هه‌ر له‌سه‌ر ماوه تا ئه‌وه‌ی عه‌ربه‌کان هاتوون و ته‌فروتونایان کردوه. نیازم ئه‌وه‌یه بلیم رابردووی ژیاى شارستانییه‌ت له بۆکان زۆر کۆنتره له سه‌رده‌می ئەشکانی و ساسانی که هه‌ندیک سه‌رچاوه، میژووی قه‌لاکه ده‌گه‌رینه‌وه سه‌رده‌می ئەوان (برواننه سه‌روه‌تر).

ته‌نیا چه‌ند میتریک له داوینى باشووری قه‌لا و له‌سه‌ر گۆلی مه‌ردان‌به‌گ، ژووریکى چوارگۆشه‌ی ده‌سکردی به‌ردین هه‌یه، که به‌حیسانی شیوه‌ی تاشین و بینا‌کردنه‌که‌ی، ده‌بى شوینه‌واریکى مادى یان ماننایى بى. ئەو ژووره ئیستا که‌وتۆته ناو مالى یه‌کى له‌بنه‌ماله‌ ناوبه‌ده‌ره‌وه‌کانى بۆکان و له سه‌رده‌می مندالیى مندا دۆزرايه‌وه، ئەو شوینه‌واره تا ئیستا له هه‌چ کوپیه‌ک باسى نه‌کراوه و نه‌ناسراوه.

شوینه‌که ئەشکه‌وتیکى میترایى بى. تاییه‌تمه‌ندییه‌کانى ئەو ئەشکه‌وته ده‌سکرده‌ی وا بۆ پیرۆزکردنى خودای هه‌تاو (میترا) دروست ده‌کران له سه‌روه‌تردا باسیان کرا؛ کاتى ئەو تاییه‌تمه‌ندیانه له‌گه‌ل هه‌ندیک راسته‌قینه‌ی فیزیکی ژووره‌که و میژووی ناوچه داده‌نری، ده‌کری بگه‌ینه ئەو باوه‌ره‌ی که له مه‌ودایه‌کی ده‌وروبه‌ری ۱۰۰ میترى خورپنک و حه‌وزه‌گه‌وره‌دا ئەشکه‌وتیک بۆ په‌رستنى میترا و تیشکی هه‌تاو داتاشرابى. ئەشکه‌وته میترایى به‌کان که گاباره‌شیان پێده‌گوتری، بۆ کوشتن و قوربانى کردنى گا که‌لکیان لى‌وه‌رگیراوه.^۱ ئەفسانه و ئوستووره‌ی شه‌رى گامیشى نیر، واته‌که‌ل له‌گه‌ل شیریش میژوویه‌کی گه‌لێک کۆنى هه‌یه و له مه‌لحه‌مه‌ی «گیلگامیش»ى ئاشووری و هه‌روه‌ها له شوینه‌واره هونه‌رییه‌کانى ئەو سه‌رده‌مه‌دا که له‌سه‌ر به‌رد تاشراون، ماونه‌ته‌وه. به‌یتیکى کوردیش به‌ناوی که‌ل و شیر هه‌یه که گه‌یشتۆته سه‌رده‌می

ته‌هران ۱۳۸۰ / ۲۰۰۱، ص ۴۶۲ - ۴۶۷.

۱. ئەوه‌ی ده‌گوتری گا، نازانم گا و مانگا هه‌ردووکیان یان خود هه‌ر گایه؟ له ئینگلیزی و فارسی‌دا ره‌سم وایه به‌هه‌ردووکیان هه‌ر گا ده‌گوتری مه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌وی زۆر له مه‌سه‌له‌که ورد بپته‌وه و بلی گای نیر یان می؛ به‌لام له کوردی‌دا «گا» و «مانگا»یه که هه‌مان ماگا واته‌ گای مینه.

ئیمه^۱ و وه‌ک بزانه هه‌ندیک شوینیش هه‌ن به‌ناوی که‌ل و شیروهه کراون که یه‌کیان له ده‌وروبه‌ری گوندی «قه‌لای ره‌سووله‌سیت» ی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخانه له نیوان بۆکان و میانداو.

سه‌باره‌ت به‌ ئه‌شکه‌وت یان ژووری له به‌ردتاشرای بۆکان ده‌بی بلیم خالی سه‌رنج‌راکیش ئه‌وه‌یه ئه‌و ده‌مه‌ی وا من چاوم به‌ ئه‌شکه‌وته‌که که‌وتوو (۵۵ سالیک پیش ئه‌مرۆ)، تا ناوقه‌دی ژووره‌که ئاوی تیندا بوو. زۆر ویده‌چی ئه‌م ئاوه سالانیک دره‌نگتر، له شوینی دیکه‌وه دزه‌ی کردۆته ناو ژووره‌که، له‌به‌روه‌ی مه‌ودایه‌کی ۲۰-۳۰ متری زیاتری نییه له‌گه‌ل ئاوی گۆلی مه‌ردان‌به‌گ و له‌وه‌ش زیاتر، ئاوی جۆگه‌له‌ی له خورپینکه‌وه سه‌رچاوه‌گرتوو به‌ بن دیواری ماله‌که‌دا تیده‌په‌ری.

کاتی ده‌چینه باسی ئه‌و چه‌شنه بینایانه له ناوچه‌که، ده‌بی باسی گردی ئاوی «قه‌لایچی» و ئه‌شکه‌وت یان بینایه‌ی به‌ردینی «ئاغجه‌یوان» و «بی‌بی‌که‌ند» و «فه‌ره‌داتاش» ی گوندی سماقان و زۆر شوینی دیکه‌ی بکه‌ین که له‌باری بیناسازییه‌وه، شوینه‌واری مادی و پیش مادی و میژووی شار و ناوچه‌که ده‌به‌نه‌وه سه‌ر سه‌رده‌میک کۆنتر له ئه‌شکانی و ساسانی، سه‌رده‌میک که خودای «ئه‌هوورامه‌زدا» ی زه‌رده‌شتیه‌کان هیشتا جیی خودای «به‌گه» یان «به‌غ» ی نه‌گرتبۆوه و ته‌نانه‌ت کاتی ئایینی زه‌رده‌شتیش بلاوبوو‌یه‌وه، ریز و ئیحترامی خودای «به‌گه» له جیی خۆی هه‌ر مابوو، له ئه‌نجامدا نیازیک به‌ گۆرینی ناوی ئه‌و شوینه‌ی وا له په‌یوه‌ندی خودای به‌گه‌دا ناوانرابوو (بۆکان) نه‌بوو و ناوه‌که له سه‌رده‌می زه‌رده‌شتایه‌تی و دوای ئه‌ویش هه‌ر له‌سه‌ر شاره‌که مایه‌وه و نه‌گۆرا.

سه‌باره‌ت به‌و ئال‌وگۆره‌ش وا به‌سه‌ر وشه‌که‌دا هاتوو و له «به‌غان» و «به‌کان» وه‌ بۆته بۆکان، ده‌بی بگوتری سوانی پیتیکی کۆنستانت یان گۆرانی پیتیکی قاول له‌سه‌ر زمانی خه‌لک شتیکی ئاساییه و وشه‌ی کۆن به‌ تینه‌په‌رپوونی زه‌مان ئال‌وگۆری زۆر له‌وه زیاتریشی به‌سه‌ردادی، به‌تایبه‌ت له میژوویه‌کی دووردریژی چه‌ند هه‌زار ساله. لێره‌دا پیویسته ئاماژه به‌ نوکته‌یه‌ک بکری: ئازهربايجانييه

1. https://soundcloud.com/hedi_jh/2/o8jjsblxwhr7.

تورک زمانه کانی ناوچهی موکریان و تهوریژ، ئیستاش ناوی «بۆکان» به شیوهی «بهکان» بیژ دهکن و ئهوهش دوور نییه ریشهی له میژوویهکی کۆن دا بی و ئهگه ناوهکه له نیو کوردان دا، به پیتی بارودۆخی تایبهتی زمانی کوردی گۆرابی، له زمانی ئازهر بايجانی و دوور نییه له زمانی «ئازهریی کۆن» یش دا،^۱ هه ر شیوهی کۆنی خۆی پاراستی. به داخه وه زانیارییهکی ئه وتو له سه ر زمانی ئازهریی کۆن به دهسته وه نییه تا یارمه تی باسه که مان بدا.

ناوچه که به گشتی

له کۆتایی دا، بۆ چه سپاندنی بۆچوونه کان له مه ر بنه چه کی ناوی بۆکان و دهوریک که له په ره سه ندنی ئایینی میثرای و بره و پیدانی باوه ر به ماخوای ئانا هیتادا بینویه تی، پیویسته ئاوریک له ر ووداوه میژوویی په کانی ناوچه که به دهینه وه.

ئاورگهی «ئازهرگوشه سب» یان «ئازهرگوشه ن ئه سه ب» یان ئاورگهی شاهی، که زیاتر هه ر به ناوه گشتییه که ی ئاورگه، واته «شیز» ناسراوه،^۲ له سه رده می ساسانییه کان دا (۲۲۴ - ۶۵۲ عی ز) په کیک بووه له گرنگترین ئاورگه کانی هه موو ئیران و شاهانی ساسانی به پنیان له تیسفونی نزیک به غذاوه هاتوونه ته زیاره تی. ئه م ئاورگه یه له نزیک شاریکی میژوویی دروست کراوه که ئیمه به ناوی «گه نجه ک» یان «گه نزه ک» وه دهیناسین. له شه ری خوسره و په رویزی شای ساسانی (۶۲۸ - ۵۹۰ عی ز) له گه ل به هرامی چووبینه ی سه رداری سپای خۆی^۳ له سالی ۶۲۳ دا، خوسره و له لایه ن «هیراکلیوس» ئیمپراتوری رۆمه وه هاوکاری کرا و سپای یاریده ده ری بۆ نیردرا. «به گوته ی «ئیدوین رایت»، [سپای] به هرام سه ره تا له چیاکانی بانه دامه زرا، به لام له ژیر گوشاری

۱. ئازهری کۆن که له ئیران پیتی دهگوتری «آذری باستان». لقیکی زمانه ئیرانییه کان و گه لیک و پچووی زمانی کوردی بووه و ئیستا ته نیا له چه ند گوندیکی ئازهر بايجانی ئیران و ناوچه یه کی بچووک له کۆماری ئازهر بايجان دا ماوه و له گیانه لالی فه وتاندایه.

۲. له راستی دا «شیز» ناوی ئاورگه یه کی تایبه ت نییه و واتای گشتییی ئاورگه ی هه یه، به لام وه ک «غلط مصطلح» به و ئاورگه یه دهگوتری که که وتۆته رۆژه لاتی بۆکان.

۳. به هرام له سالی ۵۹۰ عی زایینی دا راپه ری و داوای پادشاهی کرد، هه ره ئه وهش بووه هۆکاری شه ر و پیکدانی له گه ل خوسره و.

هیزی ژیر فرمانی خوسره‌ودا هه‌تا «گه‌نزهک» پاشه‌کشه‌ی کرد. «هه‌ردوو له‌شکر له ده‌شتی «داناک» که ته‌به‌ری به «دنق» و فیرده‌وسی به «دوک»ی نووسیوه و که‌وتۆته پۆژه‌لاتی گه‌نزهک پیکگه‌یشتن.^۱ خوسره‌و که دوا‌ی شکسته‌کانی پیشووی له سپای به‌هرام، بۆ پاراستنی خه‌زینه‌ی جه‌واهیراتی شاه‌ی هاتبووه ئاورگه‌ی شیز و له‌وی چاوهروانی هاتنی چه‌ند سه‌رداریکی سپای خۆی ده‌کرد تا به له‌شکره‌وه بینه یاریده‌ی؛ یه‌ک له‌و سه‌ردارانه‌ی خوسره‌و په‌روین، ناوی پۆسمیزان و ناسناوی «شاربه‌راز» بو. هه‌روه‌ها چه‌ند که‌س له سه‌ردارانی سپاکه‌ی خۆی گرت و خستنییه زیندانه‌وه که یه‌ک له‌وان «زامه‌رد» بو.^۲

ئێستا، «قوربه‌راز» و «جامه‌رد» دوو گوندن له پۆژه‌لاتی بۆکان و سه‌ر پیکای بۆکان بۆ شاری «گه‌نزهک» که ئێستا به «ته‌ختی سوله‌یمان» ده‌ناسری. پرواله‌تی ئێستای ناوی قوربه‌راز شتیکی ئه‌وتۆمان پینا‌دا و «جامه‌رد» یش به‌پرواله‌ت واتایه‌کی ئه‌مپۆیی نییه، ده‌سه‌لاتدارانی حکومه‌تی ئێرانیش له به‌لگه‌ فه‌رمییه‌کان‌دا کردوویانه‌ته «جوانمرد»! به‌لام ئه‌گه‌ر ناوه‌کان بخه‌ینه چوارچیوه‌ی میژووی ناوچه‌که‌وه ده‌بینین خوسره‌و په‌روین روو له دۆست و پشت له دوژمن، له‌به‌ر به‌هرامی چووبینه‌ی سه‌رداری سپای خۆی هه‌لات و چوو له گه‌نزهک دانیش‌ت تا «شاربه‌راز» بی به‌هانایه‌وه و له‌ژیر پلاری رزگار بکا. له قوناغیکی دواتریش‌دا «زامه‌رد»ی ده‌ست‌به‌سه‌ر کرد. من په‌یوه‌ندی دانی ناوی گوندی «قوربه‌راز» به‌ناوی «شاربه‌راز» و گوندی جامه‌رد به «زامه‌رد»ه‌وه به‌بۆچوونیکی ویچوو ده‌زانم.^۲

به‌هیوای ئه‌وه‌ی ئه‌م شیوه‌ بۆچوونه، هه‌نگاوێک بی له ته‌متومانی میژووی نادیار (و هه‌ندی‌ک جاریش چه‌واشه‌کراوه‌وه به‌ره‌و پووناکی و پروون‌کردنه‌وه و کاری

۱. رئیس‌نیا، رحیم، «آذربایجان در سیر تاریخ»، ج ۱، ص ۱۹۴.
۲. نینا پیگولفسکایا، «ایران و بیزانس در سده‌های ششم و هفتم میلادی»، ترجمه کامبیز میربهاء، نشر ققنوس، تهران، ۱۳۹۱/۲۰۱۲، ص ۱۰۴ و ۱۲۶.
۳. من لام وایه زۆر ویده‌چی ئه‌م دوو گونده‌ی ئێستای جامه‌رد و قوربه‌راز له سه‌ده‌ی شه‌شهم و هه‌وته‌می زاینی‌دا شار یان خود شاره‌دییه‌ک بووبیتن، ده‌نا ویناچی ته‌نیا گوندیکی چه‌ند مالی به‌شانازیی ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ مه‌زنانه و ئه‌وم پرووداوه‌ گرنگانه‌وه ناو‌نرابیتن.

جیددی بۆ لیکۆلینهوهی میژووی ناوچهکه. داهاوو دهبی زۆر خالی تاریکی ئەمڕۆمان بۆ ڕوون بکاتهوه.

شه‌شهم، ئاکام و کۆتایی

حه‌زه‌گه‌وره، به دوو جۆگه‌دا ئاوی له‌به‌ر ده‌ڕوا، خورینک له لایه‌کی دیکه‌وه و هه‌موویان بۆ ئاناھیتای خاوه‌نی ئاو، قه‌لای عه‌مباری پێشکه‌شییه‌کان و سه‌ربازخانه‌ی پارێزگاری کردنی ئەو گه‌نجینه‌یه، مزگه‌وتی چوارگۆشه‌ی کۆله‌که‌دار، پلیکانی نیوان مزگه‌وت و قه‌لا، گله‌جان (گۆرستانی پیروژ)، ئەشکه‌وت یان ژووری له به‌رداشراوی سه‌ر گۆلی مه‌ردان‌به‌گ، گۆلی له‌یلووپه‌ر و...

ئەو دیارده‌ فیزیکیانه‌ی سه‌ره‌وه‌ هاوڕێ له‌گه‌ڵ بۆچوون و هه‌لسه‌نگاندنی شاره‌زایانی بواری میژووی کۆنی ناوچه‌که، ده‌ریده‌خه‌ن ئەگه‌ری زۆر هه‌یه‌ ئەو تاییه‌تمه‌ندیانه‌ له‌گه‌ڵ تاییه‌تمه‌ندی پهرستگاکانی ئایینی میتراپی و ماخوای ئاناھیتادا (سی‌هه‌زاره‌یه‌ک پێش ئیستا) یه‌ک بگره‌وه‌.

وشه‌ی «بۆکان» له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی نزیکه‌ی خودای «به‌گه‌» دایه‌که‌ پێش هاتنی ئارییه‌کان و ده‌رکه‌وتنی ئایینی زه‌رده‌شت، خودای گه‌لانی ناوچه‌که‌ بووه‌ و شاره‌که‌ش ناوی خۆی له‌و ده‌رگرتووه‌. ڕووداوه‌ میژوویی‌یه‌کانی ناوچه‌ ئەم نزیکه‌تییانه‌ ده‌سه‌لمێن. کۆتایی قسه‌: بۆکان له‌و سه‌رده‌مانه‌دا شوینته‌وارێکی میتراپی و په‌رستگایه‌کی ماخوای ئاناھیتا بووه‌.^۱

نه‌ورۆزی ۱۳۹۵ی هه‌تاوی/ ۲۰۱۶ی زایینی

۱. بنه‌مای ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه، وتاریک بوو به‌ناوی «چه‌ند تیبینییه‌ک له‌سه‌ر ناوی شاری بۆکان» که‌ به‌هاری ۱۹۹۲ له‌ ژماره‌ ۱۹ی گۆفاری «مامۆستای کورد» چاپی ستۆکه‌هۆلمدا بلاوکرایه‌وه، پاشان براده‌رانی مالمپه‌ری رۆژه‌ه‌لات/ بۆکان وه‌ک نامیلکه‌یه‌ک بلاویان کرده‌وه‌ و له‌سه‌ر مالمپه‌ره‌که‌شیان دانا. سالی ۱۹۹۶ پێداچوونه‌وه‌یه‌کی وتاره‌که‌م کرد و له‌سه‌ر هه‌مان مالمپه‌ر داندرایه‌وه‌.

شاره‌کانی ئێران له سه‌رده‌می پارتیه‌کان و ساسانییه‌کان^۱

ئهم کتیبه‌په‌رپایه‌خه‌له‌سه‌ر بارودۆخی شاره‌کانی «بین‌النهرین»، واته‌هه‌ریمی دوو چۆمان و میژوو و کولتووری خه‌لکی باکووری رۆژاوی ئێران له‌سه‌ده‌کانی سی‌هه‌م تا پینجه‌می زایینی‌دا نووسراوه. نووسه‌ر، خاتوو پیگولوسکایا کتیبه‌که‌ی به‌رووسی نووسیوه، پاشان له‌زانستگه‌ی سۆربۆنی فه‌رانسه‌کراوته‌فه‌ره‌نسی و ئینجا «عنایت‌الله‌رضا» وه‌ریگێراوته‌سه‌ر فارسی و بۆ ته‌رجه‌مه‌که‌ی خۆی که‌لکی له‌هه‌ر دوو ده‌قی رووسی و فه‌ره‌نسی بینوه. کتیبه‌که‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگه‌بۆ بارودۆخی ئابووری - سیاسی - فه‌ره‌نگی شاره‌کان و له‌نیوئه‌وانه‌دا گه‌نزه‌ک و ئاورگه‌ی شیز له‌رۆژه‌لاتی بۆکان. نووسه‌ر ده‌نووسی:

«ستایش کردنی ئاناھیتا و په‌رستنی ئاگر سه‌ره‌تا له‌شیز بره‌وی سه‌ند و پاشان له‌سه‌رده‌می پارتیه‌کان‌دا گه‌یشته‌ئه‌رمه‌نستان (ل ۴۶۶)... پیش هیرشی عه‌ره‌ب، شیز له‌هه‌موو ولات(ی ئێران)‌دا گرنگایه‌تی زۆری هه‌بوو. له‌و شوینه، به‌تایبه‌ت ناوچه‌ی گه‌نزه‌ک و به‌ته‌نیشته‌ئاورگه‌ی ناوداری ئاتورگوشه‌سه‌ب (ئازهرگوشه‌سه‌ب) هه‌وه‌قوتابخانه‌یه‌ک بۆ په‌روه‌رده‌کردنی «موغ» هه‌بوو. ئه‌وه‌شوینی په‌روه‌رده‌ی هه‌موو موغه‌کان بوو و «سرووشی موغان» ی پیده‌گوترا. شوینیک بوو که‌موغه‌کانی هه‌موو ئێران له‌وئێ کۆده‌بوونه‌وه‌تا فیزی نزا و پارانه‌وه‌کانی زه‌رده‌شتی کورپی سپیتامان بن... له‌شیز پی‌رستیک له‌ده‌قی جۆربه‌جۆری ئافیس‌تا له‌سه‌ر پیستی گا نووسرابوو...»

ئهم کتیبه‌سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌نرخه‌بۆ میژووی به‌شی رۆژه‌لاتی بۆکان.

۱. ن. پیگولوسکایا، شه‌ره‌ای ایران در روزگار پارتیان و ساسانیان، ترجمه‌ عنایت‌الله‌رضا، چاپ سوم، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران ۱۳۷۷ش/ ۱۹۹۸ م.

بۆکان له هه‌ندی‌ک سه‌رچاوه‌ی بیانی‌دا

لی‌رده‌دا چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌ک ده‌ناسینم که له وتاری به‌نرخ‌ی مینۆرسکی (ناوی موغولی‌ی شوین له کوردستان)م وەرگرتوون. زۆر به‌ی زۆری ئەم سه‌رچاوانه‌ی وا مینۆرسکی باسیان ده‌کا به زمان‌گه‌لی وه‌ک ئالمانی و فه‌ره‌نسی و پووسی نووسراون و من ناتوانم سه‌ریان لێ هه‌لینمه‌وه. له‌لایه‌کی دیکه‌وه کتیب و سه‌رچاوه‌ی کۆن و به‌ هاسانی ده‌ستم پێیان پاناگا.

ئه‌وه‌ی پیم ده‌کری و ده‌شیکه‌م ئه‌وه‌یه ناوی سه‌رچاوه‌کان لی‌رده‌دا رابگه‌یه‌نم بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکانی شاره‌زای ئه‌و زمانانه‌ ئه‌گه‌ر له داها‌توودا ویستیان، بتوانن بچنه‌ سو‌راغیان و بۆ دۆزینه‌وه‌ی راستی له‌مه‌ر ناوی شوین له ناوچه‌ی بۆکان که‌لکیان لێ‌وه‌ربگرن. ئاشکرایه‌ ئه‌و سه‌رچاوانه سه‌باره‌ت به ئیران به‌گشتی نووسراون و تایبه‌ت به ناوچه‌ی بۆکان نین، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ی مینۆرسکی له‌نیۆ وتاری سه‌باره‌ت به موکریان‌دا ناوی بردوون ده‌ریده‌خا که به‌شی تایبه‌ت به ناوچه‌ی بۆکانیشیان تیدا ده‌دۆزیته‌وه.

Ptolemy «Catalogue of Median Places».

واته: کاتالۆگی ناوه‌ مادیه‌کان به‌گویره‌ی «به‌تله‌میوس».

G. Hoffmann, «Auszüge aus Syrischen Akten Persischer», Märtyrer, 1880.

H. Hübschmann, «Die Altarmenischen Ortsnamen».

له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا:

«Indogermanische Forschungen, 16; 1904, 197 – 490,

Jušty, «Iranisches Namenbuch» ; 1895. M. Streck, «Das Gebiet d. heutigen Landschaften Armenien, Kurdistan und west Persien», Zeit F. Assyriologie, 14, 1899, 103 – 172, 6, 7, 8, x9.

سه‌باره‌ت به میژووی مانناکان:

Jermiah Li, 27, «The Kingdom of Ararat (Urartu, Minni (Manna) and Ashchenaz (Scythians))».

Beck W., «Das Reich d. Mannäer» im Verhandi d. Bert, Gesell F., Anthropologie, 1894, 479 – 87.

به‌شى يه‌كه‌م، بۆكان: ناسنامه، ميژوو، پروداو | ۱۲۵

G. Melikishvilli, «Voprosi istorii Maneynskogo Tsartva», im Vest. Drevney i. «Ocherki po drevney istorii Azerbayjanna, Baku, 1956, 57 – 169.

كه‌ئوه‌ى دوايى‌يان پروانگه‌ى توركه‌كان سه‌باره‌ت به‌ ميژووى ماد و پيش‌ئو

ده‌رده‌برى و پيويسته به‌ پاريزه‌وه وهربگيرئ.

Io. Col. E. M. Wright, «Eight Campains of Sargon», in Journal of, Near Eastern Studies, II, 3, 1943, 173 – 85.

مينورسكى هه‌روه‌ها ناوى ئه‌م تويزه‌رانه‌شى هيناوه و گوتوويه‌تى ئه‌م كه‌سانه

توپونيمي واته «وجه تسميه»ى زور كوني زنجيره‌ى زاگروسىان له‌ په‌يوه‌نديى

سه‌رچاوه‌ ئاشوورييه‌كان‌دا خستوته به‌ر ليكولينه‌وه:

Billerbeck, Thureau – Danguin, Forrer, E. Speiser, Herzfeld, J. Marguart.

هەلکەوتی میژوویی بۆکان

با سەیریکی ساکاری هەل و هەلکەوتی بۆکان بکەین لە میژووی کۆنی پیش ئیسلامدا، جیا لە و راستییەکی که بۆکان خۆی بەشیک بوو لە مادی بچووک. ئەگەر وەک شار، ناوچە یا ناوەندی بگڕینە بەرچاو، دراوسییهکانی بریتی بوون لە: لە بەشی پۆژەلاتەوه: تەختی سولهیمان، ئاورگە شیز و شاری پەراسپەیی ساسانییهکان، سماقان و فەرهادتاشی بی‌بی‌کەند.

لە لای پۆژاواوه: فەرەقای مەهاباد (قەبری فەرەوهرتیشی مادی)، شاروێران، گەردی حەسەنلووی نەغەدە و شارسانییهتی ئوورارتوی ئەرمەنی.

لە باکوورەوه: گوندی قەلایچی، گوندی سەراو و پەحیمخانی سەر چۆمی مەجیدخان که یەک لە و دوو شوینە بەرانبەر دیتەوه لەگەڵ «نسا» پیتەختی مانناییهکان.

لە لای باشوورەوه: گەردی گرنگی گوندی بۆگەبەسی، زیویه‌ی سەقز، شارستانییهتی سەکایی و کاسی و دوورتریش ئاشوور و گۆتی و لووللویی.

ئەگەر ۳۸ گەردی میژوویی بۆکان و دەورووبەری، بە گەردی قەلای نیوشار، گەردی کولتەپە، حەمامیان و ئەوانی دیکەوه بگڕینە بەرچاو، که سارگۆنی دووهم پادشای ئاشووری لە سالی ۷۱۶ - ۷۱۵ی پیش‌زایین دەولەت - شارەکه‌ی فەوتاندن، ئەوا گرنگایه‌تی میژوویی شار و ناوچه‌که‌مان تا راده‌یه‌ک بۆ دەرده‌که‌وی. لە بەشه‌کانی دواتر دا باسی هەندێ سەرچاوه‌ ده‌که‌م که سەبارەت بە شارستانییهتی ماننایی دواون و مانناییه‌کانیش به‌بی هیچ گومانیک لەم ناوچه‌یه‌ ژیاون و هەروه‌ها باسی شارستانییهتی دیکە‌ی ناوچه‌که‌ن.

بەگورتی، بۆکان و دەورووبەری موزەیه‌کی مەزنی سەرنائواله‌یه.

شارستانییه‌تی ماننایی

تا ئه‌م سالانه‌ی دوایی ده‌گوترا که پیتته‌ختی مانناکان له ده‌وروبه‌ری گوندی سه‌راو و په‌حیم‌خانی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان بووبی. وا دوای توژیژینه‌وه‌ی ئه‌م دوایی‌یانه له ئاسه‌واره‌کانی گوندی قه‌لایچی هه‌ندی به‌ره‌و باشووری پۆژه‌ه‌لاتی سه‌راو و په‌حیم‌خان، هه‌ندی‌ک له شوینه‌وارناسه ئیرانییه‌کان ناوی گوندی قه‌لایچی وه‌ک پیتته‌ختی ماننا ده‌بن. هه‌ر دوو شوینه‌که له نزیک بۆکان و سه‌ر به بۆکان.

ئه‌م یا ئه‌و، مانناکان له ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری بۆکان دا حوکمیکی به‌رفراوانیان دامه‌زراندبوو و پیش هاتنی ماده‌کان بۆ ناوچه‌که، ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر ده‌یان «ده‌وله‌ت - شار» دا ده‌رپۆشت. مانناکان له‌گه‌ل ئوورارتوویی یه‌کان له به‌شی پۆژاوی خاکه‌که‌یان له شه‌ریکی هه‌میشه‌یی دا بوون، به‌لام ئه‌وه ئاشوورییه‌کان بوون له دوای چه‌ند جار له شکرکیشانه سه‌ر ناوچه‌که، له سالی ۷۱۴ی پیش‌زاین دا نزیکه‌ی ۴۰ ده‌وله‌ت - شاریان تا گوندی بۆگه‌به‌سی باشووری بۆکان لی ویران کردن و ماده‌کان بوون که هاتن و حکومه‌ته‌که‌یان به‌یه‌کجاری لی هه‌له‌شاندنه‌وه.

پان تورکیسته‌کانی ئه‌مرۆی تورکیا، که ده‌یان‌ه‌وی هه‌موو دیارده‌یه‌کی ناوچه‌ی پۆژه‌ه‌لاتی نیوه‌راست به‌رنه‌وه سه‌ر په‌گه‌زی تورک، له‌م سالانه‌ی دوایی دا هه‌ولیان داوه‌ خو‌یان به مانناکانه‌وه به‌ستنه‌وه و زمانی مانناکان به تورکی دابنن و ئه‌وه‌ش دیعایه‌یه‌کی به‌تاله و ئاشکرایه فری به‌سه‌ر راستیه‌وه نییه.

میژووی مادی دیاکۆنۆف له زۆر شوین دا باسی شارستانییه‌تی مانناکان ده‌کا، ئه‌وه‌ش هه‌ر له یه‌که‌م دیری یه‌که‌م لاپه‌ره‌وه هه‌تا نیوه‌راسته‌کانی کتیه‌که و به‌تایبه‌ت فه‌سلی دووه‌م (ل ۱۳۹ به‌دواوه له ته‌رجه‌مه‌ی فارسی دا): هه‌روه‌ها کتیبی فارسی «آذربایجان در سیر تاریخ ایران، از آغاز تا اسلام» نووسینی په‌حیم په‌ئیس‌نیا باسینکی زۆری له حکومه‌تی مانناکان کردوه و به کۆنترین ده‌وله‌تی موعته‌به‌ری ده‌زانی و ده‌لی: «له‌سه‌ر خاکی ئازهربايجان» داندراوه (ل ۱۳۹). ره‌ئیس‌نیا ده‌لی «ماننا» یه‌ک له

رێکخراوه حکوومییه‌کانی «لووللوی - گۆتی» بووه (ل ۱۹۷)، دواتریش دهنووسی له نیوان سالانی ۸۱۰ تا ۷۷۴ی پیش‌زاییندا، هیزه‌کانی ئاشوور ۱۴ جار هێرشیان کرده سه‌ر خاکی ماننا (ل ۱۹۸). ره‌ئیس‌نیا که روانگه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک «تورانی» هه‌یه، له لاپه‌ره‌ی ۲۰۱ی کتێبه‌که‌ی‌دا ناوی یه‌ک له شاهانی ماننایی به «ئازا» ده‌با و ده‌لی «ئازا لایه‌نگری ئاشوورییه‌کانی ده‌کرد.» زۆر وا هه‌یه ئازا هه‌مان ناو بی و کوردان ئیستا له‌سه‌ر کورانی خۆیانی داده‌نێن یا ده‌یکه‌نه ناسناو بۆ واتای به‌جهرگ و دلێر. له لاپه‌ره‌ی ۲۱۶ش‌دا له زمانی ئاندری گوداری کۆنه‌وارناسه‌وه ده‌لی: «هونه‌ری سه‌کایی له بنه‌ره‌تا هونه‌ریکی ماننایی‌یه...»

له پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ مانناکان‌دا گه‌لێک سه‌رچاوه‌ی دیکه هه‌ن و دوو له‌و کتێبانه، «تاریخ مردم ایران» نووسینی دوکتۆر «عبدالحسین زرین‌کوب» و «تاریخ ایران‌زمین»ی دوکتۆر «محمدجواد مشکور»ن.

به‌داخه‌وه له سه‌رچاوه کوردییه‌کان و بۆ نمونه، له «خولاسه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان»ی ئەمین زه‌کی‌به‌گدا ئاماژه‌یه‌ک به ماننایی‌یه‌کان نه‌کراوه.^۱

۱. رحیم ره‌ئیس‌نیا، آذربایجان در سیر تاریخ ایران از آغاز تا اسلام (بخش اول)، انتشارات نیما، تبریز ۱۳۶۸ / ۱۹۸۹، فارسی.

مانناکان^۱ له ئینسیکلوپیدیای بریتانیکادا

ئینسیکلوپیدیای بریتانیکا یه‌که له و سه‌رچاوانه‌یه و سه‌باره‌ت به ماننایی‌یه‌کان باب‌ه‌تی نووسیوه و من لی‌ره له دریژه‌ی باسی مانناکان‌دا وه‌رگێپراوی کوردیی باب‌ه‌ته‌که‌تان پیش‌که‌ش ده‌که‌م:

«خه‌لکی دانیشتووی باکووری رۆژاوا‌ی ئیران، که خا‌که‌که‌یان پیی ده‌گوتری ماننای (Mannai) یا مانا (Mana)، له باشووری گۆلی ورمی و نازهر‌بایجان و کوردستانی ئیستا. له سه‌رده‌می خۆیان‌دا تا سه‌ره‌تای یه‌که‌مین هه‌زاره‌ی پیش‌زایی‌ن، مانناکان له سی لاوه له‌لایه‌ن سی هیز‌ی گه‌وره‌وه ده‌ور درابوون: ئاشوور له رۆژاواوه، ئوورارتوو له باکووره‌وه و ماده‌کان له باشووره‌وه. له و سه‌رده‌مه‌دا که ئاشوور به‌ره‌و رۆژه‌لات په‌ره‌ی ده‌سه‌ند ناویان بۆ یه‌که‌م جار له سالنامه‌ی شای ئاشوور، «شه‌لمانه‌سه‌ر» ی سی‌هه‌م (۸۵۹ - ۸۲۴ ی پیش‌زایی‌ن) دا هاتووه. بۆ دواجاریش له سالنامه‌ی ئوورارتوودا ناویان براوه له‌لایه‌ن روسا (Rusa) ی دووه‌مه‌وه (۶۸۵ - ۶۴۵ ی پ. ز)؛ هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن ئاشوورییه‌کانه‌وه [بۆ دواجار] له‌لایه‌ن «ئیسارهادۆن» هوه (۶۸۱ - ۶۶۹ ی پ. ز) به‌گشتی، ماننایی‌یه‌کان دوا‌ی هیز‌ی «سه‌کا» و سه‌ره‌لدانی ماده‌کان له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پیش‌زایی‌ن‌دا، ناسنامه‌ی خۆیان له ده‌ست دا و چوونه ژیر ده‌سه‌لاتی ماده‌کانه‌وه. ناوی شوین و که‌سه‌کان له زمانی ماننایی‌دا پیوه‌ندیه‌کی به زاراوه‌یه‌که له زمانی حوری (Hurrian) یه‌وه هه‌بوو. رپوون کردنه‌وه:

من ئه‌م ته‌رجه‌مه‌یه‌م له‌به‌ر چاپیکی کۆنی بریتانیکا ئاماده کردووه. ئیستا که سه‌ردانی چاپی تازه‌ی بریتانیکام کرد بۆ پید‌اچوونه‌وه و ته‌واوکردنی وتاره‌که، به‌داخه‌وه باب‌ه‌تی له‌مه‌ر ماننایی تیدا نه‌بوو.

شارستانییه تی زاموا/ زامونا (زاموای نیوخۆیی)

وهك له چهند بهشى پيشتر باسم كرد، ميژووی بۆكان پيوهندی نزيكى به ههندی شارستانییه تی کۆنه وه ههیه و له وانه مادی و شارستانییه ته کانی پيش هاتنی ماد و ئاریاییه کان بۆ ناوچه که.

له و شارستانییه تانه دا باسی «مانناکان» م کرد و لیژدها سه بارهت به «ئه یاله تی زاموا» دهویم. دیاکۆنۆف له میژووی ماددا کاتی خاکی ماد له باری جوغرافیاییه وه دابهش دهکا (ل ۸۵ی ترجمه ی فارسی) و دهنوسن: «ب: لیواری باشووری گۆلی ورمی و هه زه ی چۆمی جهغه توو و ئه و پووبارانه ی وا به شیوه ی هاوته ریب له گه ل ئه ودا ده رژینه خواری [و ته ته هووی بۆکان یه ک له وانه] له سه ده ی نۆه م [ی پيش زاینین] دا به «زامو» ی نیوخۆیی دهناسرا و به سه ر چهند یه که ی سه ره بخۆی سیاسی دا دابهش ده بوو (حاررانا، ماننا، میسی و...). ئه م ناوچه یه، درهنگتر ناوکی ده وه تی ماننای پیکهینا [واته زاموا پيش ماننا بووه] و ده کری له سه ده ی هه وته می پيش زاینین به دواوه به ناوهندی ئابووری ماد بیته حیساب... ئه یاله تی «زاموئا» یا «لؤللوو» له باری جوغرافیاییه وه په یوهندی زۆری له گه ل ئاشوور هه بووه و هه موو ئه و خاکی که له گۆلی ورمیوه تا به شه کانی ژوورووی پووباری دیاله (ناوچه ی شاری ئیستای میانداو و بانه و سلیمانی و زه هاو و سنه) له واتای به ربلاوی خۆی دا به و ناوه دهناسرا و زاموئایی پیده گوترا. زاموئا، به شی سه ره وه ی دۆلی پووباری «زی» ی بچووک بووه... (ل ۸۶ - ۸۷).

میژووی مادی دیاکۆنۆف و سه رچاوه میژوویی یه کانی ئه و سه ره ده مانه ناوی «زاموا» یان تۆمار کردوه و توێژه ره وه ی میژووی کۆنی ناوچه ی بۆکان پئویسته سه یری هه موو ئه و سه رچاوانه بکا.

خالیکی گرنگ له په یوهندی زاموا و شویننه واره که وناراکه ی قه لایچی دا ئه وه یه مامۆستای که ونارانس دوکتۆر هه سه ن زاده یه ک له پسپۆرانی بواری که له پووری

به‌شی یه‌که‌م، بوکان: ناسنامه، میژوو، پرووداو | ۱۳۱

فهره‌نگی ئیرانه، له‌سه‌ر ئه‌و باب‌ه‌ته کاری کردوو‌ه و وتاری نووسیوه که یه‌کیان بریتیه له:

حسن‌زاده، یوسف، «تحلیل آماری بقایای معماری محوطه مانایی قلایچی بوکان»،
نشریه سازمان میراث فرهنگی ایران، سال دوم، شماره ۳، بهار و تابستان سال
۱۳۸۵ / ۲۰۰۶، صفحات ۴۸ - ۵۶.

مۆنيومينتى ئيزيرتوو

بۆكان و ناوچهكەى پيش ھەموو كەس و زياد لە ھەمووان ھى مانناكانە. مانناكان گەورەترين ھىز و دەسەلاتى ناوچهكە بوون پيش ئەو ھى داگيركەرانى ماد پينان بگاتە مەلبەندەكە و بنەماى ھەموو شتىكمان لى تىكبدەن. پىتەختى مانناكان لە نزيك گوندى «قەلايچى» بۆكان بوو و لەويو بەر بەرەكانى ئاشوور و ئورارتوو و سەكاكان كراو، بەكورتى «ماننا» ناويكە ئاويتهى ميژووى شارى بۆكان بوو و پيوستە لە ھەموو نووسين و كاريكى ھونەرى دا ئەم پەيوەندە ميژوويى پە رەنگ بداتەو. تەنانەت گردى قەلاى نيوہراستى شارى بۆكان شوينەوارىكى دەستەخوشكى ئيزيرتوويە و دەبى لى بكوڤرپتەو.

دانرانى كاريكى ھونەرى بەناوى «مۆنيومينتى ئيزيرتوو» لە نيوہراستى شارى بۆكان لەو كارە مەزنانەيە كە جيگەى دەسخوشيبە، پيش ھەموو كەس لە خولقینەرەكەى، كاك ھىمن قارەمانى و ئىنجا لە ھەموو ئەوانەى وا دەستيان لە پىكھىنانى دا بوو و ھەروەھا شارەوانى شارەكەش كە رەزامەندى لەسەر دانانى مۆنيومينتەكەيدەربريو.

ھىوادارم ھەنگاوى ھاوچەشن بۆ زىندوو پراگرتنى ميژووى دەولەمەندى شارەكە و كەسايەتتى ناودارى وەك سەردارەكان، بەتايبەت شەھىد ھەمەحوسين خان، عەللامەى قزىلجى، شاعيرانى وەك ئاوات، ھەقىقى، نوورى، سوارە، وەفا و ھونەرمەندانى وەك ھەسەن زىرەك و قالەمەرە بەرپو ھەبىرئ و ھەيكەلى ئەو گەورەپياوانە لە شوينى جياجياى شارەكە بەرز بكرپتەو.

بۆكان ناوھەندى ھونەرە و سىماى شارەكە دەبى ئەو تايبەتمەندييە دەربخا.

بەردەنوووسىكى بزرېووى سەر چىيى تەرەغە

«وەرگىزى كوردى يېنى خۇشە سىياسى زۇرى پروفېسسور ماريۇ سالفىنى و دوكتور مەريەم دارا بكا بۆ مۇلەت پىدانى مېھرەبانەيان بۆ تەرەجەمە و بلاوكرىنەۋەي ئەم و تارەيان و ھەلگرتنى مافى كۆپى رايىس لەسەرى».

ئەم و تارە سەبارەت بە بەردەنوووسىك نووسراۋە كە بە خەتى بزمارى و زمانى ئورارتوۋىي لە بەرزايىيەكانى چىيى تەرەغەي بۆكەن ھەلگەندراۋە و گروۋپپىكى شاخەۋانى لە سالى ۱۹۹۷دا بە كامىراي تەلەفۇنى موبايىل فىلميان لى ھەلگرتتەۋە. دواتر پىسپوړىكى ئىدارەي «مىراث فرەنگى»ى ئىزان لە وتارى سالى ۲۰۰۸ى خۇيدا ھەۋالى فەوتان و بزرېوونى بەردەنوووسەكەي راگەياندوۋە. لە ئەنجامدا، فىلمى ئەو گروۋپە شاخەۋانە بۆتە تاقە سەرچاۋە و نىشانەي بەجىماۋى ئەم شوپىنەۋارە مېژوۋىيە و سى پىسپوړى خەتى بزمارى دەقى توماركرائى نىۋو فىلمەكەيان تەرەجەمەي ئىنگلىزى و فارسى كرىدوۋە.^۲

وتارەكە بە ئىنگلىزى نووسراۋە و گوڤارىكى ئەنجومەنى توپىنەۋەكانى رۆژھەلاتى نىك و قەققاز لە ئىرەقانى ئەرمەنستان بە ھاۋبەشى لەگەل زانكوى ئوكسفوردى برىتانىا لە سالى ۱۹۱۸دا بلاۋى كرىدوتەۋە، مېنىش راستەوخۇ كرىدومەتە كوردى.

نووسەرانى وتار، پروفېسسورىكى ئىتالى و پىسپوړىكى ئىرانىن، كە لە سالى ۲۰۱۹دا چوونەتە شوپىنەكە و بە يارمەتېي شاخەۋانىك و دوو كەسى دىكەي خەلكى ناۋچە، شوپىنى بزرېوونى بەردەنوووسەكەيان بە چاۋ بېنىۋە، ئىنجا لە ھەمان سالدا

۱. ھەسەن زادە، يۇسەف. ۲۰۰۸، «بەردەنوووسى تازەدۆزراۋەي ئورارتوۋىي بۆكەن دزراۋە»، باستان پڑوھى شمارە ۲-۴، ص ۱۲۹-۱۳۰.

۲. [زۇرجاران راگەياندىنى ھەۋالى شوپىنەۋارە مېژوۋىيەكان چاچاخچىي نوستوو ۋەخەبەر دىنى و دەبىتە ھۆكار بۆ دىزىن و تالان و بېرۇي شوپىنەۋارەكە. ھەر بۇيەش دەبى لە راگەياندىنى ھەۋالى شوپىنەۋارە مېژوۋىيەكاندا بېر لە ھەموو لايەتلىكى كارەكە بىرېتتەۋە. ئەم بەردەنوووسە بەنرخەش دەبى لە ماۋەي ۱۱ سالى نىۋان سالى ۱۹۹۷ى فىلمەكە و ۲۰۰۸ى راگەياندىنى ھەۋالى نەمانەكەي دا دەستى چەپەلى تاۋانبارانى پىنگەيشتىن. ۋەرگىز].

ئەم وتارەیان نووسیوە و بلاویان کردۆتەو.

بەردەنوسەکه له چەند لایەنەو خاوەنی گرنگایەتییه:

یهکەم، بەلگەیهکی ژیری مرۆف بەگشتییە و دەتوانی گۆشەیهکی تاریکی میژووی شارسانییەت له جیهان و ناوچەکهدا پروون بکاتەو.

دووهم، دەورووبەری ۲۹۰۰ سال پیش ئیستا نووسراوه و میژووی بەبەلگەیی شارستانییهتی ناوچەکه دهگەپینیتەو بۆ دەورووبەری سێ هەزار سال پیش ئیستا. سێهەم، بە زمانی ئوورارتوویی نووسراوه، که بۆ گەلی ئەرمەنی - وەک وەچەیی ئوورارتوویی یە کۆنەکان - جیگەیی گرنگایەتی تاییهتە.

چوارەم، بۆ پسیپۆرانی میژووی «ماننا» و هەردوو گەلی کورد و ئازەربایجانیش که بنەچەکیان دهگەپیتەو سەر ئەوان، گرنگایەتی زۆری هەیه باوەکوو بە خەت و زمانی باپیرانی ئەوان نەنوسرابی.

پنجەم، بەگۆیرەیی بۆچوونی نووسەران، تاقە شوینەواریکی نووسراوی ئوورارتوویی یە که تا ئیستا له باشووری گۆلی ورمی دۆزرایتەو و ئەو بۆ میژووی سەرجهم ناوچەکه، بەبێ جیاوازی ئیتنیکی بایەخدارە، لەبەر ئەوەی لەو سەردەمانەدا باشووری گۆلی ورمی و ناوچەیی کوردستان و ئازەربایجان و... بەدەست مانناکانەو بوو، که لەگەڵ ئوورارتوو و ئاشووردا شەپری بەردەوامیان بوو؛ شوینی بەردەنوسەکه دەریدەخا که یەک له شاهانی ئوورارتوو، واتە «ئیشپوینی» لەو قۆناغە تاییهتەیی میژوودا توانیویەتی له خوارەوی گۆلی ورمی بەسەر مانناکاندا زال بی و مۆری خۆی لەسەر چیاکانیان بد.

فیلمیک که بۆتە بنەمای خویندەوێی بەردەنوسە بزبوو، بە کامیرای تەلەفۆنی موبایل هەلگیراوه و ئەو کەسەیی و هەلیگرتوو، خزمەتیکی کەم وینەیی بە میژووی ناوچەکه کردوو، بەلام کەسەکه شاخەوان بوو، نەک فیلمه‌لگری پیشەیی و له باری تەکنیکی هونەری فیلمه‌و ناته‌واویی له کاره‌که‌ی دا هیه و له

ئه نجامدا بهشیکی بهرچاو له نووسراوه که ناخویندریته وه.^۱

وهک ئاکامیکی ئه م بارودۆخه، نووسه رانی وتار، تاوانی کاری چه په لێ شکاندن و فهوتاندنی بهرده نووسه که یان داوه ته پال «تالانچییه تازه کان» که «ویرانگه رانی میژووی هاوبه شن» و تووک و نفرینیان لێ کردوون که گهنجینه یه کی به نرخی ئه وتویان له دهست مرۆفایه تی دهرهیتاوه.

ته رهغه و دهوور بهری ئیستا شوینی ژیا نی کورده. ئه رکی گه و ره ی سه ر شانی هه موومان پاراستنی میژووی کۆن و تازه مانه. گه لی بئ میژوو گیایه کی بئ پیره یه، ئه وانه ی وا میژوو هه که مان بنکۆل ده که ن و پیره یه ی په یوه ندیی شارستانیه تمان له گه ل رابردوو دهر دینن، له به رانه ر میژوو و ئه خلاقدا تاوانبارن و ده بی دهستی چه په لیان له ژیا نی فه ره نه گیمان دوور بخریته وه. هه رکام له ئیمه ده بی سه ر بازیکی پاسه وانی شوینه واره دیره نه کانی ولاته که مان بین، نه ک هاو ده ست و هاو کاری قاچاخچییه نیونه ته وه بی یه کان. ئه وه ئه رکیکی مرۆفایه تیشه، کورد به شیکی دابراو له جیهان نییه، میژووی ئیمه ش به شیکه له میژووی مرۆفایه تی و به و پیه له به رانه ر جیهانیش دا به ر پر سین. ئه م ئا کاره چه په له و کرده وه ی قیزه ونی قاچاخچییه تی به شوینه واری ژیره خاکی، ده بی بوه ستیندری و قاچاخچییان له قاو بدرین، جا سه ر به هه ر نه ته وه یه ک بن جیا وازییه کی نییه.

ئیمه بۆ که مه تر خه می له ئه رکی پاراستن و چاوه دیره ی میراته به جیماره کانی فه ره نه گی رابردوودا ده بی خۆمان به به ر پر س بزانی و هه رگیز نابی به چاویکی ناسیۆنالیستی یان ئایینی سه یری دۆزه که بکه ین؛ زور به ی زۆری ئه و ئاسه واره کۆنانه به ره می دهستی باووباپیرانی میله تانی دیکه ی ناوچه بۆ نمونه، ئه رمه نی و ئاشوورین و ده یان قه ومیه تی جۆراو جۆر له ماوه ی ئه و هه زاران ساله دا چاویان پیا نیان که وتوو و پاراستوویانن، جا ئه گه ر ئیستا چاره نووس له به ر دهستی ئیمه ی داناون، ئه وه بۆ پاراستن و گه یاندنیانه به دهستی نه وه ی دوا پۆژ، نه ک فه وتاندن و به قاچاخچی

۱. به داخه وه له وتاره که دا روون نه کراوه ته وه ئه م گرووپه شاخه وانه کی بوون و ئه و که سه ی وا فیلمه که ی هه لگرتۆ ته وه، کنبیه.

فرۆشتنیان! ئوورارتوو له سه‌ردهمی جیگه‌ی ئاماژده‌ی ئەم به‌رده‌نوسه‌دا، دووه‌م ده‌سه‌لآت و ده‌وله‌تی ناوچه‌که دوا‌ی ئاشوور بووه و شکاندن یان دزینی به‌لگه‌یه‌کی وا بایه‌خدار ناتوانی ئەو میژووه‌ پرشن‌گداره‌ بگۆڕی یان میژووی گه‌لیکی دیکه‌ ده‌وله‌مه‌ند بکا!

ئهو‌هی خواره‌وه‌ وه‌رگیزاوی سه‌رجه‌م وتاره‌که‌یه و هه‌موو ئەو وینانه‌ش که له‌ کۆتایی وتاره‌که‌دا دانراون، کراونه‌ته‌ پاشکۆی ده‌قه‌ کوردیه‌که‌. به‌داخه‌وه‌ کۆپی لینکی فیلمی بنه‌مای کاره‌که‌ له‌گه‌ل وتاره‌ ئینگلیزیه‌که‌ نییه‌ تا وه‌رگیزی کوردیش رایبگۆزیته‌ ئیره‌، به‌لام وینه‌کان له‌به‌ر هه‌مان ئەو فیلمه‌ هه‌لگیراون که باسی کرا، واته‌ که‌م‌وزۆر هه‌مان شتن.

پوون‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند خال:

له‌ ده‌قه‌ ئینگلیزیه‌که‌دا که‌لک له‌ هه‌ندیک نیشانه‌ی تایبه‌تی زمانه‌وانی وه‌رگراوه‌ که‌ وا هه‌یه‌ له‌ ته‌رجه‌مه‌ کوردیه‌که‌دا ده‌قاوده‌ق نه‌بن، خوینه‌ری شاره‌زای بواره‌که‌ ده‌بی بۆ وردبوونه‌وه‌ بگه‌ریته‌وه‌ سه‌ر ده‌قی ئەسلی¹.

نه‌ ده‌قی ئینگلیزی و نه‌ ته‌رجه‌مه‌ کوردیه‌که‌ دوا‌یین قسه‌ سه‌باره‌ت به‌ نیوه‌رۆکی ئەم به‌رده‌نوسه‌ ناکه‌ن و هیوايه‌ پسپۆرانی وه‌ک ریزدار په‌سوول به‌ششاش که‌نزه‌ق و خه‌لکانی ئاگاداری دیکه‌، زیاتری له‌سه‌ر بنووسن و زۆریش دوا‌ی نه‌خه‌ن، بۆ ئەوه‌ی چاوی ئەویندارانی تامه‌زۆی میژوو زووتر به‌و زانیاریانه‌، ئەگه‌ر هه‌بن، پوون‌بیته‌وه‌. هه‌روه‌ها هیوادارم خه‌لکانی ئاگاداری مه‌سه‌له‌که‌، چۆنییه‌تی تاوانی شکاندنی به‌رده‌نوسه‌که‌ و ناوی تاوانباره‌ داخ له‌ده‌له‌کان ئاشکرا بکه‌ن. به‌په‌رێوه‌بردنی ئەم ئەرکه‌ خزمه‌تیکی زۆره‌ به‌ پارێزگاری له‌ گه‌نجینه‌ نه‌ته‌وايه‌تییه‌ میژوویی به‌که‌مان و به‌رگر ده‌بی له‌ دووپات‌بوونه‌وه‌ی تاوانه‌که‌، هه‌ر که‌س کردبیتی.

1. https://www.academia.edu/42181622/An_Urartian_rock_inscription_on_Mt_Taragheh_in_Iranian_Azerbaijan.

بەردەنووسىكى ئوورارتوويى لە چىاي تەرەغە، لە ئازەربايجانى ئىران

ميرجو سالفيني - مەريەم دارا^۱

پوختەى بابەت: نووسراوئىكى ئوورارتوويى نوئى سەر تاشەبەرد لە چىاي تەرەغە، نزيك گوندى عىلمابادى پوژاواي بۆكان لە ئازەربايجانى ئىران دۆزراووتەو. بەلگەى بەردەستمان چۆنيەتتەىكى گەلىك ناتەواوى ھەيە، بەلام نووسەران[ى وتارەكە] ھەوليان داوھ پەمز و رازى فيلمىكى كۆن يەكالا بکەنەو ھە بۆ ئەو ھى لەت و كوتەكانى دەقە بزماریيەكە بخەنەو ھە سەر يەك، كە دەگەپتەو ھە بۆ سەرەتاكانى ميژووي ئوورارتوويى. ناوى ئىشپوئىنى شا^۲ و مینوئى^۳ كورپى، سەردەمىكى بەرەو دوئىن چارەكى سەدەى ۹ى پىشزاين پىشان دەدەن. ئەو ھە كۆنترىن دەقى ئوورارتوويى يە كە لە ئوستانى ئازەربايجانى پوژاواي ئىران دۆزرايتەو.

زانبارى: ميژووي ئوورارتوويى، دەقە بزماریيەكان، ئىران، ئوستانى ئازەربايجانى پوژاواي، نووسراوى سەر تاشەبەرد، تالانچيان

ناساندن

تيمىكى شاخەوانى سالى ۱۹۹۷ لە كاتى شاخەوانى سەر چىاي تەرەغەدا، كە ۲۲۵۰ ميتر لە رىكى دەرياو ھەرزە و كەوتوتە دەوروبەرى ۶ كيلومىترى باكورى گوندى تەرەغە و ۲۶ كيلومىترى گوندى عىلماباد (وئىنەى ژمارە ۱)، نووسراويكىان بە خەتى بزماری لەسەر تاشەبەردىكى نزيك لووتكەى چياكە دۆزىيەو. عىلماباد كەوتوتە دەوروبەرى ۲۵ كيلومىترى بەرى پوژاواي بۆكان و ۳۲ كيلومىترى قەلايچى، لە ئوستانى ئازەربايجانى پوژاواي كۆمارى ئىسلامى ئىران. شاخەوانەكان توانيان بەھوى تەلەفونە موبايەكەيانەو ھە قىديوئەك لە نووسراو ھەكە تومار بکەن، بەلام ئاكامەكەى كە يفييەتكى خراپى ھەبوو (وئىنەى ۲). بەگوئەرى قسەى ئىسماعيل

1. An Urartian Rock Inscription on Mt. Taragheh in Iranian Azerbaijan by Mirjo Salvini and Maryam Dara.

2. King Ispuini.

3. Minua.

فهرامهرزی،^۱ نووسراوهکه کهوتبووه نزیك لووتکهی چیاکه و ویرانهی مهتهریزیکیش له نزیك نووسراوهکه بهرچاو دهکهوت.

«میراث خبر»^۲ له سالی ۲۰۰۶دا ههوالی «دزران»ی ئهو نووسراوهیهی راگهیانده. یوسف ههسه نزاوه هاوری له گهله ههوالی بی سهرو شوین بوونه کهی، راپورتیکیشی سهبارته به نووسینهکانی بلاوکردهوه.^۳ بهو شیوهیه، سهرهتا بهلگهیهکی بهفیلیم کراو [ی ۳۷ خولهکی] بهرهم هات، ئینجا رهسوول بهششاش کهنزهه^۴ توانی ههندیك وشهه نووسراوهکه لهو فیلمه ساغ بکاتهوه، بهلام ههگیز ئه نجامه کهی بلاونه کردهوه. ئهو وای خسته بهرچاو که بوی ههیه نووسراوهکه دهقیکی دووانهه ئاشووریشی ههبووبی و دهسنیشانی ئهوهی کرد که ناوی خالدی^۵ و ئیشپوینی^۶ تیدا ناسیوهتهوه.

نووسراوهکه بۆ توێژینهوه له سهه ئوورارتووبی بهکان گهلێک گرنگه، له بهر ئهوهی

۱. وتوێژی مانگی ژوهنی ۲۰۱۹.

۲. [بلاوکرارهیهکی ریکراوی «میراث فرهنگي» ئیرانه له تاران بلاو دهبیتهوه:

«<https://miras.news>»، بهداخهوه ئارشیفی بلاوکرارهکه ههچ توماریکی بۆ ژمارهکانی سالی ۱۳۸۵/۲۰۰۸ی خوی له سهه ئینترنیت دانهناوه، دهنا دهبووايه ئهه وتاره گرنگه شم لیره دابنایه. وهرگێڕ]

۳. نووسهران [ی وتار] پێیان خۆشه سیاسی پروفیسور ستیفان کرۆل، یوسف ههسه نزاوه، ئیسماعیل فهرامهرزی و ئوگوز ئاراس بکهن بۆ زانیاری و یارمهتی بهنرخیان له پیناو دۆزینهوهی فیلم و وینهکان. زانیارییهکانی پروفیسور کرۆل بریتین لهوانهه خوارهوه: ته رهغه ناوی گونده کهیه، نزیکهی ۶ کیلۆمیتر له بهردهننوسه کهوه دووره، ئهه شاخهه وا بهردهننوسه کهه لێ دۆزراوتهوه ناوی «به رهغانه»یه [ئهه ناوهه بۆ ساغ نه بووه، بوی ههیه ههمان ته رهغه بی (?). وهرگێڕ]. ئیهمه پشت راستی ناوی ته رهغه ده کهینهوه [و ده لێن] خه لکی خۆجیبی بنبویانه (بروانه خوارهوتر). ئیهمه ههروهها سیاسی دوکتور بهرقاند گریکیان ده که پین بۆ ههندیك بیروکهه به که لک. ههسه نزاوه ۲۰۰۸: په رهه ۱۲۹. سهیر کردنی بهلگهکان وای ده رهخا که له راستی دا وچوو نبیه نووسراوهکه دزایی؛ واههیه زیانی پیکهیه نرابی یان شیوتیرایی.

۴. Rasoul Bashash Kanzagh [به گۆیرهه زانیاری من، پسپۆریکی ئیرانی خهتی بزماریهه. وهرگێڕ].

۵. Haldi [له ده که دهه به پیتی /ح/ نووسراوه بهلام له زور دهقی کوردی و فارسی و عه ره بهی دا وهک خالدی ده نووسن. وهرگێڕ]

6. Ishpuini.

تا ئیستا هیچ نووسراویکی ئوورارتوویی له باشووری گۆلی ورمی^۱ نه دۆزراوته وه. نووسراوه که دهوروبه ری ۸۰ سانتیمتر تا ۶۰ سانتیمتر پان بووه و ده دێر دهقی بزماری ئوورارتوویی گرتوته بهر. وینهکانی دهوروبه ری تاشه بهرده نووسراوه که، هه موو پیشاندهری کوترا نه وه و ورکه ی به جیماوی تیکشکانی نیشانهکانی سه رهتا و کۆتایی دێرهکانن (وینه ی ۳).

ته رهغه؛ نووسینه وه ی پیت به پیتی بهرده نووسه که

دۆخی خرابی به لگه ی بهرده ست، سه ره پای هه ولئیکی زۆر بۆ خویندنه وه ی، ته نیا مۆله تی راگواستنی هه ندیک به شیمان پیده دا. ئیمه لیره دا ده توانین هه ندیک وینه ی وه رگیراو له فیدیۆکه پیشان بدهین هاوړی له گه ل نووسینه وه ی ئه و نیشانه نه ی وا ده بینرین و ده سنیشان کردنی دێری په یوه نیدیاری نیو ده قه که. ئیمه زیاد له ده دێر هه چی دیکه ی تیدا نانا سینه وه.

وینه ی ۴. سه رهتای دێری ۱ تا ۴.

دێری ۳. [مان کور بی-ا-ئی]

وینه ی ۵. سه رهتای دێری ۱ تا ۵.

دێری ۱. [نی-نی]

دێری ۲. م یش-پو-]

دێری ۳. مان شو مان کورب[ی-]

دێری ۴. ئو؟(ئو)، [خ-پو؟-تا]

وینه ی ۶. به ره و کۆتایی دێرهکانی ۱ تا ۳

دێری ۱. [دی-نی-نی ئوش-گ-ی-]

دێری ۲. [م[د[سار،(؟). دو-ری[.]

دێری ۳. [۱-نی[ی]

۱. [باشووری گۆلی ورمی و موکریانی ئیستا، له و سه رهده مانه دا به گشتی له ژیر ده سه لاتی مانناییه کان دا بووه، به لام شاهانی ئوورارتووش وه ک ئاشوورییه کان گه لیک جار هه یرشیان کردۆته سه ری. وه رگیر]

وینە ۷.

دێری ۱. [ئۆش-گی]-

کۆتایی دێری ۲. د [ئۆ

وینە ۸.

دێری ۱. [شی-نی دخال-دی]-

دێری ۲. [ئی-نی-نی م [د]]

دێری ۳. [ئەه-ئى-ئى ممی-نو-ئەه]-

وینە ۹.

دێری ۱. [دی-نی-نی ئۆش-گی]-

دێری ۲. [م [دسار - دوو-ری]-

دێری ۳. [ن]-

وینە ۱۰.

دێری ۱، کۆتایی. [ئۆش-گی-نی

دێری ۲، کۆتایی. [دوو-ری]-ئى-حى

دێری ۳، به رهو کۆتایی. -پ [او-ئو-ئى-نى-حى

وینە ۱۱.

دێری ۵، [خ پوو؟-تا]

دێری ۶، [مېش؟؟-گ [و؟-بى؟

دێری ۷، [خ ما-نى مېش]-

وینە ۱۲.

دێری ۴، [ئۆش-تا-خ]

دێری ۵، [لى ا خ]

دێری ۶، [لو-ئى؟] خ

دێری ۷، [ئى ممی-ن [یو]-ئا]-

وینە ۱۳.

دېرى ۷، [ما نى مى]ش-

دېرى ۸، [- نى شى- د].

دېرى ۹، [خ اى ر]

وينەى ۱۴.

دېرى ۴، -ت[-ا]بى؟ [خ

دېرى ۵، [ا خ خ]

دېرى ۶، -ل[و]-بى؟[خ خ خ]

دېرى ۷، [مى- نو- ا]

وينەى ۱۵.

دېرى ۳، بەرەو كۆتايى، -پ[و]-و- [اى- نى]-ح[ئى]

كۆتايى يەكانى دېرى ۴ تا ۷ ئىستا ناخويندريته وه.

نوسخەى ئەسلى لە ريگەى يەكخستنه وهى لەت وكوتى جوربه جورى قيدىق

ئەسلىيەكە پيکھات (وينەى ۱۶).^۱

دريژايى ديرهكان ويدهچى ريكوپيك نه بى، هر بويهش سازدانه وهى نيشانهكان

لە سەرەتا و كۆتايى هر ديريكدا جيگەى دلنيايى نيهه. ئەم مەسەلە يە لە بەردەنوسى

ديكەشدا بەرچاو دەكەوئى، بەتاييهت لە ناوچە دوور دەستەكاندا، بۆ نمونە لە

ئووجاسەر - ئيلانداغ^۲ (سى تى يوو ئەى ۸-۳)ى شا ئيشپوينى و مينوا، هەر وهها لە

ئورتا كەنت^۳ (سى تى يوو ئەى ۷-۸)ى ئارگشتى^۴ ۱.

راستهكە وانەكان بۆچوونى گشتى سەبارەت بە پانتايى كەلە بەرى ئيوان وشەكان

پيشاندهن (وينەى ۱۶).

1. [Dħal-di-ni]-ni uš-ma-si-ni Dħal-di-ni-ni [uš-gi-ni] (17 signs)

2. [?] miš-pu-ú-i-ni-ni mD[sar5 ?-du-ri-e-ħé] (14 signs + X ?)

۱. شيوانى كۆپپيهكە بەستراوئەتە وه بە وينەكانى بەردەست و لەسەر بنەماى تۆمارە قيدىويى يەكەدايه.

2. Ojasar-Illandagh.

3. Ortakent.

4. Argishti 1.

3. [?] MAN ŠÚ MAN KURbi-a-e mmi-nu-a-n[i miš-pu]-ú[-i-ni-e-ǰé] (20 signs?)
4.]ú?(-)ú-ǰi?-ni x x ni [uš-ta]-x[
5.]-pu-ta-li šu-ri-li a x x[
6. M]EŠ? a-[gu-bi]? [ba]-ad-gu-lu-[bi] x x [
7.]x ma?-ni miš-pu-ú-i-ni-e mmi-nu-a(-)[
8.]x-ni ši-'a?-li šú-ri x[
9.]x a i ri du? te x x[
10.] [D]ǰal-di-ni[(-)

(۱) بههۆی (سپاس بۆ) پارێزگاری کردنی [خودای خالدى]، بههۆی (سپاس بۆ)

يارمه تی (؟) ى خودای خالدى

(۲) [(ئيمه)، كه ئيشپوینی، كورى ساردورى (ن)

(۳) [شای گهردوون، شای ولاتی بیا (و) مینوا [كورى ئيشپوینی]

X X X X X X [(۴)

X X [(۵) ناوچهکانی / ولاتانی (شورى+لی)

(۶) [من ریشه رایه تیم کرد؟، من دهستم به سهردا گرت X

X [(۷) بۆ ئيشپوینی و مینوا

X X X X [(۸) چهك

X X X [(۹)

[(۱۰) خودای خالدى]

دیرى ۱: پوونوس کردنی بیت به پیتی [ی دیره که] به و شیوهیهیه: خالدى +ح+نى+نى ئوشماشى+نى خالدى+ى = نى+نى ئوشكى+نى، كه به مهزنده ده بیته: بههۆی خالدىیه وه، بههۆی پارێزگاری کردن، بههۆی خالدىیه وه، بههۆی – يارمه تی (؟).

دیرى ۲: ناوی ئيشپوینی دۆخی ناویكى ههیه بۆ کرداری تیهپ، كه حاله تی بکه ریی ناریکو و پیکیشی پیده گوتری و به و پتیه به دلنایى ناوی مینوا، كه له گه ل ناوی باوکی دا دى، ته نانه ته گه ر پاشگريش بى، نه پاريزراوه [؟]. ئه وه تايه ته مندى عینوانی شاهانه یه، كه به عاده ت له سه ره تاي نووسراوه كان دا نابیندرى. عینی شته بۆ عیبارته تینه په ره كان و له ده قى ئيشپوینی و مینوا دا ئه و حاله ته له [به رده نووسی]

یاشیلالیچ^۱ (سی تی یوو ۱، ئەی ۲-۳) و کیلهشین^۲ (سی تی یو ۱، ئەی ۳-۱۱)یشدا
بینراوه، بهلام ئەوه دۆزه سه رهکییه که نییه.

دوایین نیشانهی دێری ۲ بریتییه له - حی، کوتایی پاشگری شاهانه، وهک له دهقی
سی تی یو ۱، ئەی ۳ - عدا هاتوووه و دێری سیهه می ئاوايه: ئوش - تا - بی میش -
پو - ئوو - ی - نی - نی م دسار - دو - ری - ئ - حی ممی - نو - ا - نی میش - پو -
ئوو - ی - نی - حی.

دێری ۳: وهک له [بهرده نووسی] کیله شینیشدا وه هایه، ته نیا ئیشپوینی عینوانه
شاهانه کانی هه یه. عینوانی «مان شوو» یه کهم جار بۆ ساردوری یه کهم^۳ هاتوووه، که
باوکی ئیشپوینی بووه (سی تی یوو ئەی ۳-۱۱). له هه ندیک دهقی ئیشپوینیشدا، که
بریتین له نووسراوی دوو زمانه ی کیلهشین (سی تی یو ئەی ۳-۱۱ Rev) و له
ئالقه برۆنزییه کانی «یوخاری ئەنزەف»^۴ (سی تی یو ۴ بی ۲-۷)دا هاتوووه و عینوانی
مان کورنا - ی - ری به شوینی دا دیت. ئیمه له نووسراوه ی بهرده ستدا، له جیاتی
مان کورنا - ی - ری، عینوانی مان کوربیا - ا - ئی، به واتای «شاهی ولاتی بیا»
ده بینین. ئەوه له ههردوو روانگه ی وشه ناسی و زمانه وانیه وه گرنگترین توخمه.
بیا - ئی بیچمیکی روونی ئیزافه / ملکیه، ئیجازه مان پێده دا ناوی شوینی بیا، تاک
بخه یه وه، که بنه مای ناوی خوجییی «بیاینلی» یه و نرخ ی شی کردنه وه زمانه وان ی و
وشه ناسیه که ی پشت راست ده کاته وه: کوربیا = ا = ئی = لی، (ولاتی بیا) لیره له
ده سپیکی دێره که دا ئیتر ویناچی شوینیک بۆ عینوانیکی دیکه ی شا، وهک «مان دان -
نو» ی ئیو ده قه کانی باس کراو مابیته وه.

دێری ۴: ئیمه هه یچ وشه یه کی ناسراوی تیدا نابینین.

دێری ۵: [- پو - تا - لی وا هه یه بیچمیکی کرداری له پێوه ندیی ناوی شوری = لی دا

1. Yashilalich.
2. Kelishin.
3. Sarduri I.
4. Yukari Anzaf.

بی، به واتای «ولاتانی» به بی روونکه ره وهی ک و ر. بروانه سی سی تی یو، ئەهی ۳ - ۶ دیری ۵، که تیدا کور شو - ری - لی بۆ خاک یان ولاتانی فه تح کراو به کار هینراوه. ئەوه سرشتی سپایی دهقه که درده خا. لیزه دا بوونی نیشانی شو (لابات ۳۵۴)، له جیاتی «شووره» ی زۆر گشتیتر پیوه ندیبه کی زیاتر له گه ل خه تی بزمازی ساردوری به که م و توخمیکی نوئ له ته نیشته عینوانی مان شوو به واتای «شاهی گهردوون» زیاد ده کا. بیچی دوو نیشانهی «- لی» کونه ﴿٧٢٤﴾ (بروانه سی سی تی یو ۴: ۲۸۷، ژماره ۰۵۹)، شیوازیکی باوه بۆ زۆر بهی به درده نووسه دیرینه کانی ئیشپوینی.

دیری ۶: له سه ره تادا واهیه [میش؟؟] - گ [ئو؟ - بی؟] بی. ئەگه ر خویندنه وهی «میش» بی هه له بی، هاوشیوهی ئەو فۆر مهیه وا به هۆی «ساردوری» ی به که م، نه ک ئیشپوینی و میناوه پشت راست ده بیته وه، به لام روون نییه نایا له وئ دا شوین هه بی بۆ ئەو دوو نیشانهیه. خویندنه وهی گونجاوی ئاگو = بی واتای «من ربه رایه تیم کرد/ من لامبرد» ده داته وه و شیوهی وشه که گومانی ئەوه ده خاته به درده م که «کراو» (مه فعوول) یکی تاک بی. له وهش زیاتر، شیوهی وشه ی دواتر، به پاشگری - بی یه وه، پشت راستی ئەوه ده کاته وه که نوو سراوه که ته نیا به ناوی ئیشپوینییه وه بی. به راوردی بکه له گه ل ئەوهی وا له دهقی «میهرقاپسی» دا^۲ ههیه (سی تی یو ۱، ئەهی ۳ تا ۱) دیری ۱ تا ۳ (دوو کراو، به لام کرداریکی تاک)، هه روها له گه ل شیوازی ناو دیری ۳۲ تا ۳۵، که له وئ دا کرداره کان شیوازی «کو» یان ههیه.

شیوازی کرداری تیپه ری به دگولو - بی به واتای «من دهستم به سه رداگرت؟»^۲ له گه ل بکه ری شوری = لی له دیری ۵ دا یه ک ده گریته وه و گومانی هه ندیک کرده وهی سپایی له ناوچهی ته ره غه پیکده هینتی، به لام به داخه وه [له دهقه که دا] هیچ ناویکی شوین، پاریزراو نه ماوه ته وه.

دیری ۷: ناوی ئیشپوینی و مینوا وا ههیه به شیک بن له فۆر می دۆعا کردن.

۱. [عهینی وشه بزمازیبه که ی نیو دهقه ئینگلیزییه که راسته وخۆ راگو یزراوته ئیره ش. وه رگیژ].

2. Meher Kapisi.

دیڤری ۸: شوو - ری بهواتای نیزه و چه که.^۱

دیڤری ۱۰: ناوی خالدی له - شی دا، [له باری ریزمانه وه] «کراو» یکی کرداری تیپه ره، نهک تیپه و تیپه په پیکه وه. که وابوو ناتوانی به شیک بی له شیوازی ناسایی تووک و نفرین کردن و کو تاییش به نووسراوه که دهینی.

له کو تایی دا، ئەم به رده نووسه، ئیستا وون بووبی یان تیکشکینرابی، به یارمه تی فیلمیکی کۆن به چۆنییه تییه کی لاوازه وه، نیوه پاریزراوه، به لام هه رچۆنیک بی، ئاکامه که ی سهرنج دانیکی گه لیک به نرخه. کۆنترین به رده نووسی ئیشپوینی و مینوا که وتۆته ناوچه ی ماننا له دوورترین شوینی پیته ختی ئوورارتوو [«تووشپا» ی میژوویی و «وان» ی ئیستا]. به داخه وه «ناوی هیچ شوین» یک له دهقه که دا ناخویندریته وه. ئەوهش ئەگه ریک سازده کا که بۆی هه یه شانۆیه کی نه بینراوی نویمان به کارتیکه ری نادیاره وه بۆ بکاته وه.

ئیمه پیش هه موو شت ده بی ئەم راستییه بگرینه به رچاو که هه موو ته ته له کانی ئیشپوینی (له سه ر به رد، تاشه به رد یان شتومه کی برۆنزی) و به تاییه ت له شکرکیشانه کانی، وێرای ناوی «مینوا» ی کوری تۆمار کراون.

ژماره و به ربلاوی ئەم به رده نووسه یادگارییانه گومانی ئەوه دروست ده که ن که شا ئیشپوینی هه ر له ته مه نی مندالییه وه کوره که ی کردبیته هاو به شی نازایه تییه کانی خۆی؛ ئەوهش له رۆژه لاتی نزیک دا دۆخیکی نه ناسراوه. سه مه ره ئەوه یه ئەگه ر ئیمه سه رنجی هه موو ئەو دهقانه بدهین که له ماوه ی حوکماتی ئیشپوینی دا نووسراون، ته نیا ژماره یه کی که میان هه ن که ناوی ئیشپوینی به ته نیایی ده ربخه ن. ئاماژه ی ئیمه به تاییه ت به و دهقانه یه وا که وتوونه ته نزیک وان،^۲ وهک «کاله جیک»^۳ (سی تی یو ۱، ئە ی ۲ - ۱)، «ئەشاغی ئەنزەف»^۴ (سی تی یو ۱، ئە ی ۲ - عی ئە ی، بی، سی، ئە ی ۲ -

۱. سی تی یو ۵: ۴۱۵.

2. Van.

3. Kalecik.

4. Ashaghi Anzaf.

۷ی ئەی، بی؛ ئەی ۲ - ۸) یان له «خەزینە پیری قاپیسی»^۱ (سی تی یو ۱، ئەی ۲ - ۵). ئیستا پروون بوویەوه که مینوا له تەمەنی پیگەیشتوویی خۆی دا، بەناوی باوکییەوه بەردەننوسەکهی «زفستان»^۲ نووسیوه (سی تی یو ۱، ئەی ۲ - ۲ ئەی - جی).^۳ له ئەنجامیش دا ئەم بەردەننوسە دەبی میژوووەکهی بگەریندریتەوه بو دواي ستیلهکهی^۴ «قەرە گویندوز»^۵ (سی تی یو ۱، ئەی ۳ - ۹)،^۶ واتە دواي لەشکرکێشانەکهی بو سەر «میشتا»^۷ (حەسەنلوو)^۸ و خاکی ئەوی. ئەم دۆزینەوهیە ئەنجامی میژوویی لی دەکهوێتەوه و شایانی لیکۆلینەوهی زیاترە.

کۆتایی

له ۴ی مانگی نوامبر [ی سالی ۱۹۱۹]، دواي کۆنفرانسی سەردەمی ئاسن له شاری سنه،^۹ نووسەرانی ئەم وتارە چووین بو پشکنینی شوینی بەردەننوسەکه. له شاری بۆکانەوه دەستمان پیکرد. بە رابەراییەتی شاخەوان ئیسماعیل فەرمانەرزى گەیشتینه لووتکەي چپای تەرەغە (دەورو بەری ۲۵۰ مېتریک لەسەر زەوییهوه: وینەي ژمارە ۱۷)؛ له وی پشت راستی ئەم راپۆرتە مان کردەوه که باسمان کرد. شایەدییهکانی ریزدار فەرمانەرزى و دوو ریتوینی خۆجی، هەر وهه ئەو وینانەي و توانیمان هەلیانگیرنەوه (وینەي ژمارە ۱۸ تا ۲۰)، بە پروونی شوین [ی بەردەننوسەکه] یان لەسەر ئەو چپایە پیشان دەدا و دەریان دەخست که سانیکی نەناسراو، که گومان دەکرێ تالانچی بووبن، ئەم بەشەیان، که زۆر و کهم به دلنیايي یهوه دهتوانین بلێین شوینی بەردەننوسەکهی

1. Hazine Piri Kapisi.

۲. Zevistan, [وشەیهکی کوردییه به واتای وەرزی زستان، به لام لێردەدا ناوی شوینە. له نزیک شار و گۆلی وان له باکووری کوردستان دوو گوند به ناوی زفستانی سەر و خواروو هەن. وەرگیر].

۳. بروانە ئەو سەرئەجەي و له سی تی یو ۴، پەرەي ۳۱۲ و سی تی یو ۵، پەرەي ۴۵ له ژیر عینوانی دەقی ئەی ۲-۲ دا دراه.

۴. [ستوون یان کیلی نووسراو. ئێرانییهکان وهک «ئیتیل» حونجەي دەکهن. وەرگیر]

5. Karaguduz.

6. سالفینی ۱۹۸۴ ب: لاپەرە ۶۲-۵۷.

7. Mishta.

8. سالفینی ۱۹۸۴ ئەلف: لاپەرە ۱۹-۲۰.

9. Iron Age Conference in Sanandaj.

ئیشپوینی و مینوا بووه، هه‌لکه‌ندوو و شکاندوو یانه. ره‌نگی جیاوازی تاشه‌به‌رده‌که و هه‌بوونی نیشانه‌ی کوترانه‌وه (مه‌خمه‌لینه‌کان؟) وه‌ک ئه‌وانه‌ی وا له‌ قیدیۆ‌که‌دا بینراون، دریده‌خه‌ن که ئه‌وه شوینی به‌رده‌نووسه‌که بووه. باشه، له‌ت‌وکوته‌کانی براونه‌ته کوئی؟

ئیمه ده‌توانین چی بلین؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی تاوانبارانه‌ی تالانچیان مؤله‌تی ئه‌وه‌مان پیتادا که له‌نیۆ کیشه‌کانی دیکه‌شی‌دا، لای‌که‌م دیره‌ کۆتایی‌یه‌کانی ده‌قه‌که بخوینینه‌وه؛ هه‌ست ده‌که‌ین که ده‌بج به‌ شیوازی تووک و له‌عنه‌ت کردنی ئاسایی ئوورارتوویی‌یه‌کان له‌و که‌سانه‌ی وا له‌ داهاتوودا نووسراوه‌کانی شا ده‌شیتوینن، کۆتایی به‌ قسه‌کانمان به‌ینن:

a.lu.še i.ni DUB.te tú.li.i.e a.lu.še pi.tú.li.i.e tú.ri.ni.ni Djal.di.še DIM.še
DUTU.ni.[še] DINGIRMEŠ.še ma.a.ni DUTU.ni pi.i.ni

واته: با خودای خالدى، خودای توفان، خودای هه‌تاو، هه‌ر که‌سیک ئه‌م به‌رده‌نووسه ده‌شکینن، هه‌ر که‌سیک ده‌شیتوینن... (له‌به‌ر تیشک) ی هه‌تاو له‌نیۆبه‌ری.
ئیمه‌ش هه‌مان دروشم دژ به‌ تالانچیه‌ تازه‌کان، ویرانگه‌رانی میراتی میژوویی هاوبه‌ش، به‌رز ده‌که‌ینه‌وه!

Mirjo Salvini

Former Institute of Studies on Aegean and
Near East Civilizations,
National Research Council, Roma, Italy.
mirjo.salvini38@gmail.com

Maryam Dara

Linguistics, Inscriptions and
Texts Research Center of RICHT
Tehran, Islamic Republic of Iran
maryam_dara@yahoo.com

سه‌رچاوه‌کان

حه‌سه‌ن‌زاده، یوسف. ۲۰۰۸، «به‌رده‌نووسی تازه‌دۆزراوه‌ی ئوورارتوویی بۆکان دزراوه»،
باستان‌پژوهی، شماره ۴۲، ص ۱۲۹-۱۳۰.

- Labat, R. 1948. Manuel d'épigraphie akkadienne. Paris.
- Malbran-Labat, F., R. Labat 1976. Manuel d'épigraphie akkadienne (Signes, Syllabaire, Idéogrammes). Paris.
- Pecorella, P.E., M. Salvini (eds) 1984. Tra lo Zagros e l'Urmia. Ricerche storiche ed archeologiche nell'Azerbaigian Iraniano. InGr 78. Roma.
- Salvini, M. 1984a. La storia della regione in epoca urartea, in Pecorella, Salvini 1984: 9.51.
- Salvini, M. 1984b. La stele di Karagündüz, in Pecorella, Salvini 1984: 57.62.
- Salvini, M. 2008. Corpus dei testi urartei, vol. I. Le iscrizioni su pietra e roccia: I Testi. DocAs VIII/1. Roma.
- Salvini, M. 2012. Corpus dei testi urartei, vol. IV. Iscrizioni su bronzi, argilla e altri supporti, nuove iscrizioni su pietra paleografia generale. DocAs VIII/4. Roma.
- Salvini, M. 2018. Corpus dei testi urartei, vol. V. Revisione delle epigrafi e nuovi testi su pietra e roccia (CTU A), dizionario urarteo schizzo, grammaticale della lingua urartea. Paris.

کورتکراوه کان

سی تی یو ۴ و ۵ = پروانه سالقینی ۲۰۰۸؛ ۲۰۱۲؛ ۲۰۱۸
 لابات = پروانه لابات ۱۹۴۸ و مالبرانت لابات، لابات ۱۹۷۶.
 وتارهکه له بهر ئەم سه‌رچاوه‌یه‌ی خواره‌وه کراوه‌ته کوردی:
 ئارامه‌زد (ARAMAZD)، گوڤاری ئەرمه‌نیی توپژینه‌وه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتی نزیک، به‌رگی
 ۱۳، ژماره ۲ی سالی ۲۰۱۹، لاپه‌ره ۶۹ - ۸۱
 ئەنجومه‌نی توپژینه‌وه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتی نزیک و قه‌فقاز، ئیره‌قان، ئۆکسفۆرد ۲۰۱۹؛
 ئەنجومه‌نی توپژینه‌وه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتی نزیک و قه‌فقاز به‌هاوکاری ئەنستیتوتی
 که‌وناراناسی و قه‌وم‌ناسی (ئه‌کادیمیای نه‌ته‌وايه‌تی زانستی ئەرمه‌نستان)، ئیدیتۆر:
 ئارام کۆسیان، یارمه‌تیده‌ری ئیدیتۆر: ئارسن بو‌بوخیان، ئەرفاند گریڤکیان و ئارمین
 پیترۆسیان.

ISBN 978.1.78969.484.0

ISBN 978.1.78969.485.7 (ePdf)

© Association for Near Eastern and Caucasian Studies, Yerevan 2019. All rights reserved

وینەى ژماره ۱، شوینى بەردەنوو سه که ی تەرەغە

Figure 2. The largest photogram from the video.

وینەى ژماره ۲، گەرەترىن وینەى هه لگىراو له قیدیۆکه.

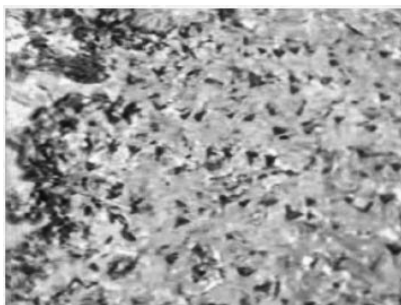

Figure 3. Left and central section of lines 1-8.

Figure 4. Beginning of lines 1-4.

وینەى ژمارە ۳، دەستەچەپ، بەشى لای چەپ و ناوەندی دێری ۱ تا ۸. وینەى ژمارە ۴، دەستەراست، سەرەتای دێری ۱ تا ۴.

Figure 5. Beginning of lines 1-5.

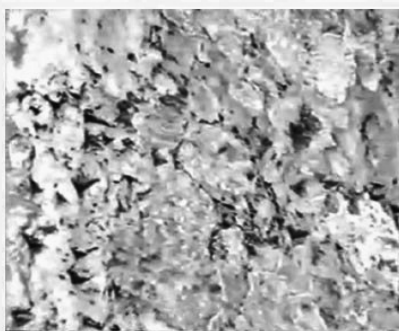

Figure 6. Towards the end of lines 1-3.

وینەى ژمارە ۵، دەستەچەپ، سەرەتای دێری ۱ تا ۵. وینەى ژمارە ۶، دەستەراست، بەرەو کوتایی دێری ۱ تا ۳.

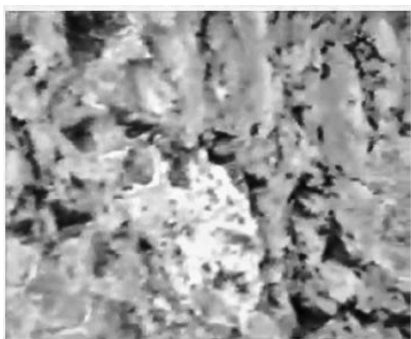
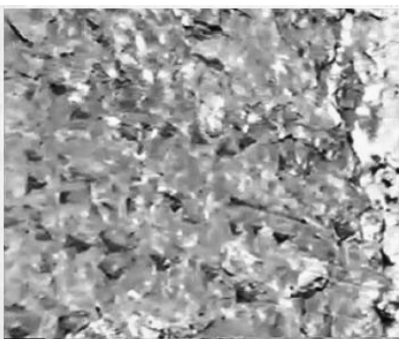
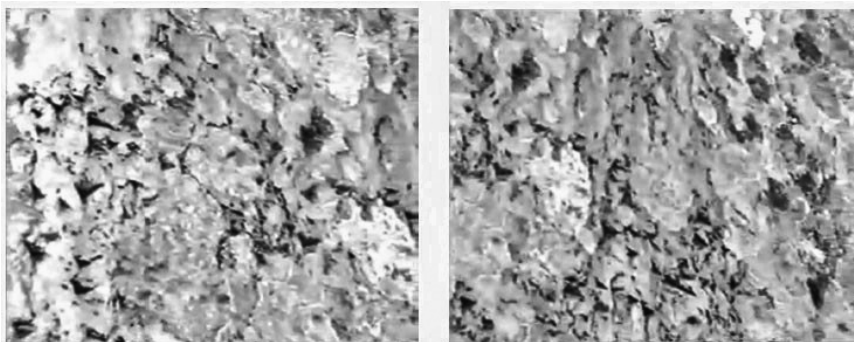

Figure 7. End of lines 1-2.

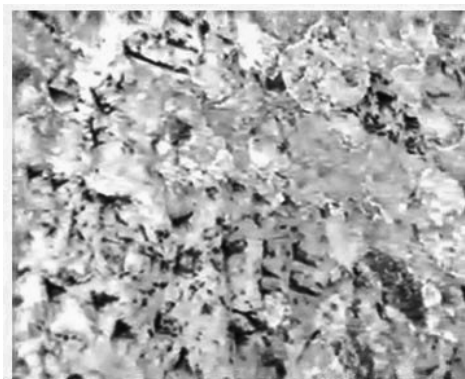
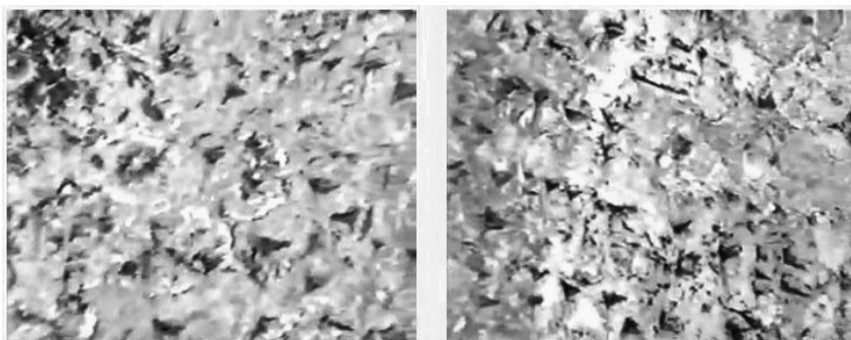

وینەى دەستە چەپ، ژمارە ۷، کوتایی دێری ۱ تا ۲. وینەى دەستەراست، ژمارە ۸ (بروانە پروونکردنەوهى خوارەوه)

Figures 8-10. Lines 1-3.
وینهی ژماره ۹، دهسته چهپ، وینهی ژماره ۱۰، دهسته راست.

[هه رسی وینهی] ژماره ۸، ۹ و ۱۰ دپیری ۱ تا ۳ [ی بهرده نووسه که پیشان
دهدهن].

Figures 11-12, 14. Lines 4-7.

وینهی ژماره ۱۱، ۱۲ و ۱۴، دپیری ۴ تا ۷

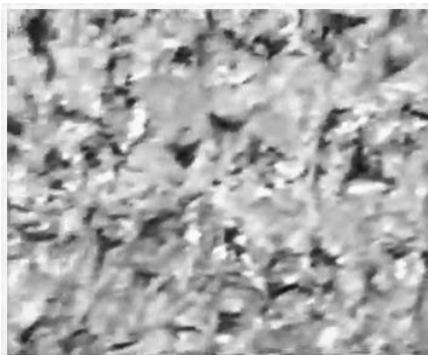

Figure 13. Lines 7-9.

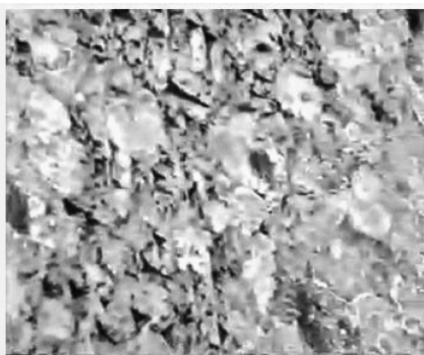

Figure 15. Line 3 towards the end.

وینەى ژمارە ۱۳، دەستەچەپ، دێرى ۷ تا ۹. وینەى ژمارە ۱۵، دەستەراست، دێرى ۳ بەرەو کۆتایی یەكەى.

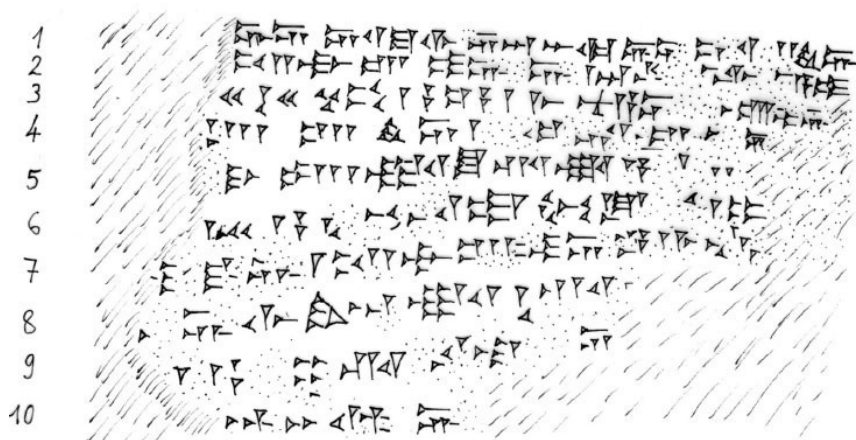

Figure 16. The autographic copy composed from the fragmentary images.

وینەى ژمارە ۱۶، نوسخە یەكی لە بەرنووسراوە، كه له سەر بنەمای وینەى له توكوتەكان پیکهیندراوە.

Figure 17. Mt Taragheh.

وینهی ژماره ۱۷، چپای تهرهغه.

Figure 18. Almost at the summit of the mountain. The person is indicating the point where the inscription was situated.

وینهی ژماره ۱۸، نزیک تروپکی چپاکه. ئه و کهسه، ئاماژه به شوینیک دهکا که بهردهنوسه که ی لئ بووه.

Figure 19. Detail of the gap in the rock.

Figure 20. Rock and lichens below the break.

وینە ی ژمارە ۱۹، دەستەچەپ، چۆنییەتی بۆشایی یەکه له سەر تاشە بەردەکه
پیشان دەدا.
وینە ی ژمارە ۲۰، تاشە بەردەکه و مەخمەلینە (گلسنگ) ی لای خوارە وە ی شوینە
تینکشکاوەکه.

به‌رده‌نووسیکی هه‌زاره‌ی یه کهمی پیش‌زاییین له «قه‌لایچی» ی بۆکان

به‌گویره‌ی هه‌والی بلاوکراوه‌کانی «سازمان میراث فرهنگی ایران» و پشت‌راست‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند پسیپۆری ئیرانی و ئوروپایی، سالی ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵، کاتی هه‌لکۆلینی گردیکی میژوویی له ده‌ره‌وه‌ی گوندی قه‌لایچی، که که‌وتوته ۸ کیلۆمتری باکووری رۆژه‌لاتی بۆکان،^۱ به‌رده‌نووسیکی ۱۳ دیریان دۆزیوته‌وه.^۲ به‌هۆی ئه‌و راستیه‌وه که زۆرینه‌یه‌ک له شوینه‌وارناسان قه‌لایچی به شوینی زیرتو یان ئیزیرتووی پیتته‌ختی مانناکان ده‌زانن و تائه‌مرو هه‌یج به‌لگه و نیشانه و ته‌له‌یه‌ک نه‌دۆزراوته‌وه که زمان و خه‌تی تاییه‌ت به خودی «ماننایی»^۳ دیاری کردبێ، دۆزرانه‌وه‌ی به‌رده‌نووسه‌که له جهرگه‌ی حکومه‌تی ماننادا، گرنگایه‌تی زۆری پیدراوه، به‌لام کیشه له‌مه‌دایه که به‌رده‌نووسه‌که به خه‌ت و زمانی ئارامی^۴ نووسراوه، خه‌ت و زمانی خه‌لکی سووریا و دووچۆمان، نه‌ک زمانی ناوچه‌ی ماننا، واته موکریان و ئازهریایجان که به‌داخه‌وه زانیارییه‌کی ئه‌وتۆمان له‌سه‌ری نییه.

سه‌باره‌ت به سال یان سه‌رده‌می نووسرانی به‌رده‌نووسه‌که، ئاندری لومه‌یر^۵ شوینه‌وارناسی فه‌ره‌نسی ده‌نووسی:

«... نیوه‌رۆکی به‌رده‌نووسه‌که ئیجازه‌ی ئه‌وه‌مان پینادا بزانیین به فه‌رمانی کامیه‌ک

۱. پروانه:

<https://fa.wikipedia.org/>

wiki/%D8%AA%D9%BE%D9%87_%D9%82%D9%84%D8%A7%DB%8C%DA%86%DB%8C

۲. به‌رده‌نووس = ته‌ته‌له، که‌تیه، له‌وجه.

۳. مانناکان له به‌شیکی به‌رچاو له نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش‌زاییین دا، له ناوچه‌ی کوردستان و ئازهریایجانی ئیستا، واته باشووری گۆلی ورمی ده‌سه‌لاتی زۆریان هه‌بوو و دوا‌ی ئاشوور و ئوورارتوو، سیهه‌م قه‌ومی خاوه‌ن هیزی ناوچه‌که بوون.

۴. Aramic زمانیکی دیریینی رۆژه‌لاتی نیوه‌راسته و له‌گه‌ل زمانه سامییه‌کان دا هاورپیشه بووه.

5. Andre Lumair.

له حاکمانی ماننایی یا کامه پادشای ماننایی هه لکه ندراره [نوسراوه]. به گویره ی ئه و میژووه ی وا به یارمه تی تاییه تمه ندیه کانی خه تی نووسینی ده و روبه ری کۆتاییه کانی سه ده ی هه شته می پیش زایین ده توانری سه ده می شاهانی ماننایی ده سنیشان بکری، ئیرانزوو (Iranzu) له ده و روبه ری ۷۱۸ ی پیش زایین [؟] ئازا (Aza) له ۷۱۶-۷۱۷ ی پ. ز (؟)؛ ئولسوونوو (Ulsunu) له ده و روبه ری سالی ۷۱۳ ی پ. ز [حوکمانیان کردووه]؛ هه روه ها و یده چی بتوانین ئه هشاری (Ahshari) ش که له سه ده می حوکمی ئاسه رحدوون (۶۶۹ تا ۶۸۰ ی پ. ز) و ئاشوور بانپیا (۶۶۰ ی پ. ز) [دوو کهس بوون له شاهانی ئاشووری]، له نیو ئه و میژووانه دا بگونجینین. ته نانه ت ئه گه ر ئاماژه یه کیش به له تی شکاوی به رده نووسه که نه کریت، دیسانه که له راستی دا ناوی «ئولسوونوو» به گویره ی میژوو دیاری کردن و به ئه گه ریکی نزیک به دلناییه یه وه، خۆی له وانی دیکه و یچووتر پیشان ده دا. له گه ل ئه وه ش دا نه بوونی زانیاریی پێژه ییمان له ده و ره ی میژوویی حاکمانی ماننا، ده ره تانی ئه وه مان پینادا میژووی وردی نووسراوه که دیاری بکه یین» (لومه یر، سه ره وه، لاپه ره ۸).

که و ابوو، ئه گه ر سه ده می نووسرانی به رده نووسه که هه ر ئه و سالانه بی و لومه یر ده لئ (ده و روبه ری ۷۱۳ ی پیش زایین) یان ئه وه ی وا من له به راوردکاریی سه له کان دا پنی گه یشتم (۷۱۸ ی پیش زایین)، هه ردووکیان ده که نه کۆتاییه کانی چاخ ی ئاسن - که سه ده میکی گرنگی ژیان، به تاییه ت ژیا نی فره نه نگیی مرو ئی ناوچه ی رۆژه لاتی نا قینه به کوردستانه وه.

- له و سالانه دا ئایینی کۆنی میترا یی له گه شه سه نندن دا بوو و به ره و رۆژا وا

ده کشا؛

۱. به داخه وه لێزه دا هه له یه ک که وتۆته ریکه وتی حکومه تی شاهانی مانناییه وه و سالانی حوکمی ئیرانزوو و ئولسوونوو به یه ک شیوه به سالی ۷۱۳ نووسراوه. ئه م هه له یه ده بی راست بکریته وه ده نا ریکه وتی نووسرانی به رده نووسه که ش گرفتی تیده که وئ. ئیرانزوو له پیش سه ده می ئازا (سالانی ۷۱۷ و ۷۱۶ ی پ. ز) له سه ر حوکم بووه، جا ئه گه ر قه بوولمان بی که ماوه ی ۱۰ سالی ش حکومه تی کردووه، ئه وده م ده بی کۆتاییه کانی ده سه لاتی له ده و روبه ری ده سپیکی حوکمی ئازادا بووبی (و به و پێیه سالی ۷۱۸ ی پیش زایین زیاتر گونجاو ده نوینی).

- زهردهشتایه تی ئیران و هیندی داگرتوو؛

- یه هوودییهت به کتییی «عهدعتیق» هوه هاتبووه مهیدان (۷۵۰ تا ۲۰۰ پ. ز) و مهسیحیه تیش درهنگتر، به لام به حماسه تی زیاتره وه له کۆتایی ئه وه زاره یه دا سه ری هه لدا؛

- ئاشوورییه کان له سالی ۶۳۹ ی پیش زایین ئیمپراتورییه تی کونی عیلامیان تیکشکاند، که تا ئه وده مانه دووه زارسالیک به سه ر ته منه دا تیپه ر ده بوو؛
- یه که م ده ولته تی یه گگرتوو ی ناوچه ی باشووری گۆلی ورمی هه ر له و سه رده مانه دا (هه زاره ی یه که می پ. ز) له لایه ن مانناکانه وه دامه زرا؛

- ماوه یه که درهنگتر ئیمپراتورییه تی ماد (۶۷۸ تا ۵۵۰ پ. ز) حکومه تی کرد؛
- به شوینی دا زنجیره ی هه خامه نیشی (۵۵۰ تا ۳۳۰ پ. ز) هاتنه سه ر پوو په ری میژوو ی ناوچه؛

- به کورتی، مروقایه تی ئه و سه رده مانه له هه ژین دا بوو و گه لیک پووداو پوو ی ده دا که پیشتر نه بیندرا بوون.

نه ماننا و نه ئوورارتوو و نه ئاشوور، وه ک سی هیزی مه زنی ناوچه که ی ئیمه، له و گۆران و پیشکه وتانه به دوور نه بوون؛ به تاییهت مانناکان، وه ک گرووپیک ده ولته - شاری سه ر گرد و لیواری پوو باره کان به خویان دا هاتنه وه و پیداویستی خۆراگری له به رانه ر هیرشکاری به رده وامی ئاشوور و ئوورارتوو، یه کیخستن و حکومه تیکی یه گگرتوو یان پیکهینا، که به پیتی بۆچوونی زۆریک له پسپۆرانی شوینه وار و میژوو (لومه یر، یه غمایی، هه سه ن زاده)، «زیرتوو» یان «ئیزیرتوو» یان له ته نیشته گوندی ئیستای قه لایچی کرده پیتته ختی خویان. ده سکه وته شوینه وارییه کان تا ئیستا، گرنگایه تی شوینه که یان وه ک شاریکی گه وره به په رستگه و ته لار و هونه ری میعماری و کاشیکاری نایابه وه سه لماندوو و ئه و تاییه تمه ندییانه به سه رییه که وه و پرای هه ندیک نیشانه ی میژوو یی، ئه گه ری پیتته خت بوونی مانناکان بۆ شوینه که به دوور نازانی؛ به تاییهت که ئه م به رده نووسه راسته وخۆ ناوی دوو خودای خالدی و هداد، به تاییهت خالدی، به زهعته ر یان ئیزیرتوو هه به ستیتته وه.

دوای دۆزرانهوهی بهردهننوسهکه له لایه‌ن شوینه‌وارناسی ئیرانی ئیحسان (ئیسماعیل) یه‌غمایی‌یه‌وه له سالێ ۱۹۸۵دا، سه‌ره‌تا ره‌سوول به‌ششاش که‌نزه‌ق، پسپۆری زمانه‌ دیرینه‌کان له تاران خویندییه‌وه، ئینجا ئوروپایی‌یه‌کان دوو ته‌رجه‌مه‌ی دیکه‌یان خسته‌ به‌رده‌ست (ئاندری لومه‌یر^۱ و فریدریک ماریو فه‌لیس^۲)؛ چه‌ند پسپۆری دیکه‌ی شوینه‌واریش باه‌تیا‌ن له‌سه‌ر نووسی و هه‌لیانسه‌نگاند (بو نمونه‌، یوسف سه‌سه‌ن‌زاده^۳، مه‌ریه‌م دارا^۴ و کازم مه‌لازاده^۵ له ئیران و چه‌ند که‌سی دیکه‌ی ئوروپایی).

به‌رده‌ننوسه‌که شکابوو و له‌تیک له ده‌سته‌چه‌پی لای سه‌ره‌وه‌ی پینج سالیک دواتر له بازاریکی شتومه‌کی قاچاخێ دیرین‌دا دۆزرایه‌وه و له‌گه‌ل به‌ژنی سه‌ره‌کی به‌رده‌ننوسه‌که‌دا خرایه سه‌ریه‌ک. به‌هۆی نیوه‌رۆکی هه‌ندیک نامۆیه‌وه بو شوینه‌که، که دواتر باسی ده‌کرئ، بوچوونی زوربه‌ی پسپۆران هاوړی بوو له‌گه‌ل ئه‌گه‌ر و گومان و که‌متر وا بوو بریاریکی کۆتایی له‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی کاره‌که بدرئ. سه‌ره‌تا گوترا به‌رده‌ننوسه‌که له ته‌لاری په‌رستگه‌ی قه‌لاکه‌دا دۆزراوه‌ته‌وه، ئینجا دوای پرس‌وجۆ، به‌پررسی کۆلینه‌وه‌کان و دۆزه‌ره‌وه‌ی به‌رده‌ننوسه‌که، ئیحسان (ئیسماعیل) یه‌غمایی گوتی: له ده‌ره‌وه‌ی ته‌لاره‌که، به‌لام له نیوه‌وه‌ی دیواره‌کانی قه‌لا‌دا دۆزیویه‌ته‌وه.^۶

باه‌ه‌تیکی دیکه‌ی جێی باس، خه‌ت و زمانی نووسینه‌کانی سه‌ر ته‌ته‌له‌که‌یه. زمانیکی به‌بره‌وی وه‌ک ئارامی لای‌که‌م له کۆتایی‌یه‌کانی هه‌زاره‌ی دووه‌می پیش‌زایینه‌وه تا

1. ndre LeMaire.

۲. Frederic Mario False که ئیرانییه‌کان به فالسی حونجه ده‌که‌ن.

۳. پروانه ئه‌م وتارانه:

- درآمدي بر باستانشناسی، تاریخ و فرهنگ ماناها بر اساس جدیدترین یافته‌ها، باستان‌پژوهی، ۱۳۸۸، س ۹، ش ۱۵، ص ۵۴ تا ۶۳.

- تپه‌ای در بوکان که قطعه‌ای از تاریخ ایران در دل آن نهفته است، ایران آنلاین، ۱۳ یا ۱۷ آبان ۱۳۹۹، اخبار شهرستان‌ها.

۴. استل آرامی قلاچی بوکان، کتیبه بومی منطقه یا وارداتی؟، نشریه زبان‌شناخت، سال دهم، شماره اول، بهار و تابستان ۱۳۹۸، ص ۱۹ تا ۳۹.

۵. پادشاهی مانا؛ نگاهی به ساختارهای فرهنگی، اجتماعی و سیاسی مانا برپایه آگاهی‌های باستان‌شناسی و جغرافیای تاریخی، باستان‌پژوهی، ۱۳۸۸، سال ۴، شماره ۷، ص. ۴۵ تا ۵۳.

۶. مه‌ریه‌م دارا، په‌راویزی ژماره ۲، لاپه‌ره ۳۷.

كۆتايى يه‌كانى سه‌ده‌ى يه‌كه‌مى پ. زله‌ ناوچه‌ى دووچۆمان و سوور يادا قسه‌ى پي‌ده‌كرا و ته‌ته‌له‌ و به‌رده‌نووس و ستيلى پى دهنووسرا. ته‌نانه‌ت زمانى ئاشووريه‌كانيش بوو، كه‌ ته‌ته‌له‌ى خۆيان پى دهنووسى، به‌لام ئارامى كۆن له‌ نيوه‌راسته‌كانى هه‌زاره‌ى يه‌كه‌م دا بره‌وى نه‌ما و چه‌ند لقى وه‌ك ئارامى عيبرى و ئه‌ده‌بى و دره‌نگتر مه‌سيحى لى جيا بوونه‌وه‌.

سه‌رده‌مى نووسرانى به‌رده‌نووسه‌كه‌ى ئيمه‌ سه‌رده‌مى بره‌وى ئارامى كۆنه‌. ئيستا پرسىار ئه‌وه‌يه‌ ئه‌و خه‌ت و زمانه‌ له‌ لاي مانناكان چ ده‌كا؟ ئه‌وان هيچ به‌رده‌نووسىكيان لى به‌جى نه‌ماوه‌ بۆ ئه‌وه‌ى بزائين به‌ چ زمانىك دواون؛ ته‌نانه‌ت ماده‌كانى دواى ئه‌وانيش كه‌ به‌شى سه‌ره‌كيان له‌ هه‌مان ناوچه‌دا ژياون، هيچ به‌رده‌نووسىكيان لى نه‌دۆزراوه‌ته‌وه‌! كه‌ واپوو هۆكارى مه‌نتيقى و زانستى بۆ بوونى تاچه‌ يه‌ك به‌رده‌نووسى ئارامى له‌ خاكي ماننا ده‌بى چى بى؟

ئا) ئايا كه‌سيكى ئارامى زانى ئارامى نووس هاتۆته‌ ناوچه‌كه‌ و به‌رده‌نووسه‌كه‌ى نووسيوه‌؛ ياخود

ب) به‌رده‌نووسه‌كه‌ له‌ ئه‌نجامى فتوحاتىكدا، له‌ پىگايه‌كى دوورى وه‌ك دووچۆمانه‌وه‌ هينراوه‌ته‌ قه‌لايچى؟

پ) ئاشكراشه‌ كه‌ ناتوانين بلين هى ئوورارتووبى يه‌كانى بن گوئى ماننا بووه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى به‌ خه‌تى بزمارىي ئه‌وان و زمانه‌كه‌يان نه‌نووسراوه‌.

به‌ بۆچوونى من، يه‌ك له‌ وه‌لامانه‌ى وا ده‌كرى به‌ پرسىاره‌كه‌ بدريته‌وه‌ ئه‌وه‌يه‌ كه‌ زمانى ئارامى له‌ ناوچه‌ى ماننا و ماديش بره‌وى بووبى و ئه‌و هينله‌ سنووريه‌ى وا ئيرانيه‌كان ده‌يانه‌وى له‌ نيوان رۆژه‌لاتى كوردستان و دووچۆمان بيكىشن و ليكيان جيا بكه‌نه‌وه‌، له‌ راستى دا بوونى نه‌بووبى؛ به‌لام ئه‌وه‌ بۆچوونى كه‌سيكى وه‌ك منه‌ كه‌ له‌ ده‌ره‌وى ئالفه‌ى شوينه‌وارناسيم و ديارده‌كان يه‌كلايه‌نه‌ و ته‌نيا له‌ پىگه‌ى ميژووبى يه‌وه‌ سه‌ير ده‌كه‌م و ئه‌وه‌ ناتوانى زۆريش دروست بى و له‌لايه‌ن پسپۆرانه‌ وه‌ربگيرى.

خاليكى گرنكى ديكه‌ له‌و په‌يوه‌نديه‌دا نيوه‌رۆكى نووسينه‌كانه‌، كه‌ سينيهرىكى

دیکه دهخاته سەر بەردەنوووسەکه. بە عادهتی بەردەنوووسە میژوویی یهکان، نووسەری بەردەنوووس دواي راگه یاندنی په یامه کهی خۆی، جا په یمانی سیاسی یان سپایی، بریاری حکوومی، ستوونی شانازی یا فرمانی شایهک بچ، بۆ ئه وهی نووسراوه که له داهاتوودا به ساغی بمیثیته وه و نه شکیندری و نه دزری، له سه رهتا یان کۆتایی هه موو یان زور به یان دا تووک و نزایهک ئاراسته ی ئه و که سانه دهکا وا دواتر دهیشکینن یان دهیشیوینن و دهیدزن. ئه م بهردەنوووسه تایبه ته تووک و له عه نه ته کهی هه یه، به لام هه چ نیشانه یه که له به شه کانی دیکه ی تیدا به رچاو ناکه وئ. ئایا بهردەنوووسه که به شی دیکه شی بووه و ئیمه به هه والی نازانین؟

وه لامی ئه م پرسیاره ده بی پسیوړانی شوینه وارناس بیده نه وه، به لام منی ناشاره زا ده مه وئ بۆ چوونیکي خۆم ده برهم: ئیمه له بهردەنوووسه که ی سەر چپای ته ره غه ش دا به بی ئه م لاوئه ولا روو به رووی تووک و نزایه کی هاوشیوه بووینه ته وه. له ویش دا ئه وه نده ی ده رکه و تووه، بهردەنوووسه که هه چ به شیکي دیکه ی جگه له و نفرین کردانه نییه. بلایی ئه وه نه ریتیک یان داب و ره سمیک نه بوو بی که شاهانی فاتحی ناوچه که ویستبیتیان ته نیا به و چه ند دیره و نه ک هه چی تر، مۆرکی خۆیان له شوینیک بدن و بوونی خۆیان، سپایان، دین و ئایینیان و خودا کانیان له و شوینه تایبه ته به سه لمینن؟ بلایی ئه وه وه ک خزمه تیک به خودا کان (لیره دا خالدی) به ریوه نه برابن؟ ئه گه ئه م بۆ چوونه کاله ی من به سه لمینن، وا هه یه چیتر چاو بۆ به شه کانی دیکه ی ئه م دوو بهردەنوووسه نه گیزین و لای که م له بهردەنوووسه که ی ته ره غه دا که شوینی شیواوی بهردەنوووسه که له گه ل ژماره ی دیره کانی دا که م وزۆر یه ک ده گریته وه، چیتر مه جالیک بۆ باوه ره ینان به بزبوونی «پاشماوه» که ی نامینن.

هه رچۆنیک بی، ئیستا بهردەنوووسه که ی قه لایچی له تاران له مووزه ی نه ته وایه تیی ئیران راگیراوه و ویرای گه لیک ره مز و رازی هه زاران ساله ی مرۆقی دیرینی ئه و ده قه ره، چاوه روانی رووناکی خسته نه سه ر لایه نه تاریکه کانییه تی و بی گومان هه ر دوو گه لی کورد و ئازهر بایجانی، که خۆیان به وه چه ی مانناکان ده زانن، زیاتر تامه زرووی بیستنی هه واله کانن و خوازیارن لییان روون بیته وه ئه گه ر دۆزرانه وه ی

به‌رده‌نووسه‌که ۲۷۰۰ سالیکی پیچوو، ئایا په‌رده‌لادان له‌سهر نه‌پنییه‌کانی ئه‌م به‌رده‌نووسه‌ش ئه‌وه‌نده سالی دیکه‌ی پیویسته؟ هیوادارم وا نه‌بی و زانستی دواړوژی مروّف بتوانی یارمه‌تیی وه‌لام‌دانه‌وه‌ی زووتری پرسیاره‌کانی ئه‌مروّی ئیمه‌دا.

پرسی خوداکان

گرنگایه‌تیی به‌رده‌نووس و به‌شیکي به‌رچاوی ده‌سکه‌وته‌کانی دیکه‌ی قه‌لایچی له‌په‌وه‌ندی شوینی زیرتوو یان ئیزیرتوودایه. ئه‌گه‌ر گردی دیرینی قه‌لایچی هه‌مان ئیزیرتوو بی، که به‌بوچوونی گه‌لیک له‌دیرینه‌ناسان ئه‌وه ده‌سه‌لمینی، به‌رده‌نووسه‌که له‌لایه‌که‌وه به‌روونی ناوی دوو خودای خالدی و هداد وه‌ک خودایانی جیگه‌ی ږیز و په‌رستنی خه‌لک دینئ (دیرئ ۵، ۱۱ - ۱۲)؛ له‌لایه‌کی دیکه‌وه ئاماژه به‌ ناوی زه‌عتەر (ZcTR/BS) ده‌کا، که ده‌بی شوینی خوداکان یان شوینیک بی که خه‌لکه‌که‌ی باوه‌ریان به‌و خودایانه هه‌یه. زه‌عتەر هه‌مان زیرتوو یان ئیزیرتووی پیته‌ختی مانناکانه، که ئیستا له‌لایه‌ن زوریک له‌شوینه‌وارناسانه‌وه به‌قه‌لایچی ده‌زانرئ. لیږه‌دایه که ده‌کرئ ئه‌م به‌رده‌نووسه وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی قایمی په‌یوه‌ندی خوداکان له‌گه‌ل زه‌عتەر (قه‌لایچی) بگیریته به‌رچاو. خودای هداد هی ناوچه‌ی سیکانه و په‌یوه‌ندی به‌مانناوه که‌متره، به‌لام خودای خالدی^۱ باوه‌کوو خودای ئوورارتوویی‌یه‌کان بووه، وه‌ک خودایه‌کی خوچییی، په‌یوه‌ندی به‌ناوچه‌کانی باشووری ئوورارتوو و باکووری مانناشه‌وه دراوه. که‌وابوو ئیمه‌ده‌توانین له‌هه‌لسه‌نگاندنی ئایینی مانناکان‌دا له‌ئیزیرتوو، به‌تایه‌ت و ماننا به‌گشتی، هه‌روه‌ها له‌هه‌ندیک شار و ناوچه‌ی دراوسیئ ماننا وه‌ک، موساسیر^۲ و گیلزان^۳ به‌شوین خودای خالدی‌دا بگه‌رین.

ئه‌وانه‌ی باسیان کرا ئاماژه‌یه‌ک بوون به‌میژوو و ږووداوه‌کانی نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی

۱. Haldi خالدی / خالدی / هالدي، خودای گه‌وره‌ی ئوورارتوویی و مانناکان.

۲. Musasir شاریک له‌لای سه‌رووی زیی گه‌وره له‌خاکی ئوورارتوو.

۳. Gilzan ناوچه‌یه‌ک له‌ږوژاوی گولی ورمی و دراوسیینه‌تی ماننا و ئوورارتوو.

یهکه می پیش زاین له سهر خاکی دهوله تی ماننا و باشووری ئوورارتوو، به لام هه موو
 ئه و باس و خواسه له په یوه ندیی بهرده نووسی دۆزراوه ی قه لایچی دا هاتوونه ته گۆرئ،
 ههر بویه ش پئویسته بچینه سۆراغی بهرده نووسه که و نیوه رۆکی نووسراوه کانی.
 ئه وه ی من به بهرده نووسی ناوده بهم، له راستی دا ستوون یان ستیلکی بهردینه که
 به گۆیره ی نووسینی ئاندرئ لومه یر:

«نفرین نامه یه که به زمان و خه تی ئارامی، که میترونیوک بهرز و ۸۰ سانتیمتر
 پانه. له ۱۳ دیر پیکهاتوه و که موزور هه موو دیره کانی دهخویندرینه وه، به لام
 ویده چی به شیکی سه ره کی له سه ره تاکانی دا فه وتایی (ل ۱۱۰)... هه موو سیزده
 دیری پیکهاته ی ئه م بهرده نووسه له راستی دا وه ک کوتایی بهرده نووسی که سه یر
 ده کرین که بوی هیه له لای سه ره وه ی ئه م ستیله یان ستیلکی دیکه که به ته واوه تی
 فه وتاوه، پیکه وه بهرده نووسی ته واویان پیکهینایی... له باری تایبه ته ندیی میژووی
 خه ته وه... بهرده نووسی بۆکان په یوه ندیی به نیوه ی دووه می سه ده ی هه شته می
 پیش زاین و ئه گهر وردتری بکه ینه وه، کوتایی په کانی ئه و سه ده یه و سه ره تاکانی
 سه ده ی حه وته می پیش زاین په یدا ده کات... ده کرئ بلین بهرده نووسه که یادگاریکی
 شاهانه (وه ک په یکه ره که ی ته له فه خریه) یان سویندخواردنامه، یان په یمانیکی
 ژیرده ست کردن (وه ک بهرده نووسه که ی سه فیره) بی.» (سه ره وه تر، ل ۱۱۶ ی
 وه رگێراوی فارسی).

با بچینه سۆراغی ته رجه مه کانی بهرده نووسی قه لایچی.

یه که م ته رجه مه ی بهرده نووسه که به فارسی کاری ره سوول به ششاش که نزه ق
 بووه، ئینجا ته رجه مه ی ئینگلیزی ئاندرئ لومه یر به رپوه چوه، که ئه ویش ههر
 ره سوول به ششاش کردووه ته فارسی، به شوینی دا ته رجه مه ی ئینگلیزی فه یس
 هاتوه. لیره دا ههر سه ی ته رجه مه که خویان و وه رگێراوی کوردییان به رچاو
 ده که ون، به لام کاره که ی ئاندرئ لومه یر که ورده پيشالی زیاتری هیه خراوه ته
 پیش هه مووانه وه:

له‌به‌ر نووسینه‌وه‌ی ده‌قی به‌رده‌نووسه‌که به پیتی لاتینی ئە‌مرۆیی له‌لایه‌ن ئاندری لومه‌یره‌وه وه‌رگیراو له ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی ره‌سوول به‌ششاش که‌نزەق.

ده‌قی به‌رده‌نووسه‌که به زمانی فارسی و کوردی

ب. وه‌رگیراوی فارسیی ته‌رجه‌مه‌که‌ی لومه‌یر له‌لایه‌ن ره‌سوول به‌ششاش که‌نزەقه‌وه:

۱. کسی که این سنگ یادبود را بردارد [...]
۲. در جنگ یا صلح، همه آفت [...]
۳. که وجود دارد در سراسر این زمین. که خدایان ویران کنند خانه
۴. آن شاه را زیرا که او ناسزا گفت به خدایان و او که ناسزا گفت
۵. به خالدی در زعتر. باشد که هفت گاو ماده
۶. شیر دهند یک گوساله را و او سیر نشود و هفت
۷. زن بپزند در یک تنور و آنها نشوند
۸. پر (سیر نشوند)، باشد که محو شود از کشورش دود آتش و صدای
۹. دو آسیاب؛ و باشد که زمینش نمک سوده شود؛ و باشد که بمیرد سرور
۱۰. ش، به آشفته خاطری؛ و در حق این شاه که [...]
۱۱. بر روی این استل، که تختش، او را واژگون کنند خدایان هدا(د)

۱. هدد، هداد، به‌عل (HDD) خودایه‌کی خه‌لکانی شام و دووچۆمان بوو.

۱۲. و خالدی؛^۱ و که هفت سال متوالی هـ - (داد) برنیاورد بانگش را
 ۱۳. در کشورش؛ و او نابود کند کسی را که ناسزا بگوید نسبت به این سنگ
 یادبود.

پ. وەرگێزراوی کوردیی بەردەنوووسەکه^۲ (تەرجمەمی لومەیر)
 (بەداخەوێ دەستم بە دەقی ئینگلیزی و تارەکهی لومەیر پانەگەشت کە
 راستەوخۆ لە پووی تەرجمە بەکەمەو، بۆیە هەر فارسییەکەم کردە کوردی.)

۱. هەر کەس ئەم بەردی یادگارە هەلبگرئ [....]
۲. لە شەڕ پان لە ئاشتی دا هەموو خەساریک [....]
۳. کە هەیه لە سەرانسەری زەوی دا. خودایان ویرانی بکەن مالی
۴. ئەو شایه، لەبەر ئەوێ جنیوی دا بە خودایان و ئەو کە جنیوی دا
۵. بە خالدی لە زەعتەر، با حەوت مانگا
۶. شیر بدەنە یەک گوێلک [ی ئەو؟] و تیر نەبی و حەوت
۷. ژن لە تەندووریک دا نان بکەن و ئەوان نەبن
۸. پڕ (تیر نەبن). با نەمینی لە ولاتی دا دوو کەلی ئاگر و دەنگی
۹. دوو بەرداش؛ وە با زەوییه کە ی بیته شوورە کات؛ وە با بمرئ گەورە
۱۰. کە ی بە پەڕیشانی؛ وە سەبارەت بەو شایه ی وا [....]

۱۱. بەسەر ئەم تەتەلە یەدا؛ کە تەختی، وە وەرگێزراوی خودایانی هـ (داد)
۱۲. وە خالدی؛ وە با حەوت سالی یەک لە دوای یەک هـ - (داد) بەرز نەکاتەو دەنگی
۱۳. لە ولاتە کە ی دا؛ وە نەیهێلئ ئەو کە سە ی وا جنیو بدا بەو بەردی یادگارە.
 دوو هەم کە سی ئوروو پایی «ف. م. فەیلس» یش^۳ دەقە کە ی تەرجمە کردۆتەو.
 کاری ئەویش وە ک هی بە ششاش وردە جیاوازییەکی لە گەل وەرگێزراوێ کە ی

۱. خودای باشووری ئوورارتوو و ماننا. وا هەیه پەرسنگای قەلایچی بە مالی خودای خالدی
 بزاندی.
 ۲. پەسوول بە ششاش جاریک دەقە کە ی خویندۆتەو و بە فارسی تەرجمە ی کردۆتەو.
 جاریکیش تەرجمە ی ئاندی لومەیری وەرگێزراوێ سەر فارسی.

لومه‌یردا هه‌یه و من بۆ ئاگاداریی زیاتری خوینەر لیره‌دا ئه‌وانیش ده‌هینمه‌وه
باوه‌کوو وهرگیزاوی سه‌ره‌وه‌ی لومه‌یر وچوو‌تریش بی:
وهرگیزاوی فارسی ره‌سوول به‌ششاش که‌نزه‌ق، وه‌ک یه‌که‌مین وهرگیزاوی
فارسیی دوا‌ی دۆزانه‌وه‌ی به‌رده‌نووسه‌که:

۱. این سنگ یادبود یانس است
 ۲. برای میهمانی به افتخار او یا برای پایان یافتن هرگونه آفت و بلائی
 ۳. که بود در سراسر [این] خاک؛ باشد که برگزینند اورا خدایان
 ۴. معبد شاهی که اوست و لص اکنون؛ برای خدایان و لص
 ۵. اکنون برای خالدی در زعتر هفت گاو
 ۶. پروار کنند یک گوساله و هفت قوچ دنبه‌دار و هفت
 ۷. زن/ آتش هدیه کنند به یک آتشکده، باشد که آشکار نشود
 ۸. وحی و محو شود از سرزمین تنین آتش و نوای
 ۹. آسیابها و زمینش به شوره‌زار مرده مبدل شود میرک (امیر)
 ۱۰. فرع، رئیس و شاهی که [تعدی کند]
 ۱۱. نسبت به این سنگ یادبود. تختش واژگون کند اورا
 ۱۲. و خدای خالدی و هفت سال نباشد نوای ...
 ۱۳. به سرزمین ویم اگر بر باید مزدوری این سنگ یادبود را.
- وهرگیزاوی کوردی ده‌قه‌که‌ی به‌ششاش [۱۳ دیر]:

۱. ئه‌وه به‌ردی یادگاریی «یانس»^۱
۲. بۆ میواندارییه‌تی به‌شانازیی ئه‌و یاخود بۆ کۆتایی هاتنی هه‌ر چه‌شنه‌ ئافه‌ت و
به‌لایه‌ک

۳. که بو له سه‌رانسه‌ری [ئه‌م] خاکه؛ با هه‌لبیژیرن خودایان
۴. په‌رستگه‌ی شاهی که ئه‌وه ویلس^۲ ئیستا، بۆ خودایانی ویلس

۱. ده‌بی و لص یان ئولووسوو شای ماننا بی.

۲. هه‌مان شای ماننا.

۵. ئیستا بۆ خالدى له زهعتەر ههوت گا
۶. دابهستن گویلکێک و ههوت بهرانی دووگدار^۱ و ههوت
۷. ژن/ ئاگر به دیاری بدهن به ئاورگهیهک، با دهرنهکهوئ
۸. وهحی و بفهوتئ لهسه زهویی تنین^۲ ئاگر و دهنگی
۹. بهرداشهکان و زهوش بئ به شوهرهکاتی مردوو و میرۆکهی (میری)
۱۰. لق، سهروک و شایهک که [دهسدريژئ بکا]
۱۱. سهبارت به بهرده يادهوهرييه، تهختی ههلهگهريينتهوه
۱۲. خودای خالدى؛ وه ههوت سال نه مينتت دهنگی...
۱۳. لهسه خاکی ويم^۳ ئهگه به کرگيراويک بيرفيتئ ئه بهرده يادهوهرييه.

وه رگيپراوی فهيلس [له ۱۴ ديپدا]:

۱. [اگر شاهی (در آینده) وجود داشته باشد] که این استل را از میان بردارد [...] ...]
۲. در جنگ یا صلح، همه طاعون [...] ...]
۳. که بر تمام زمین وجود دارد - باشد که خدایان آنرا به این خاطر مجازات کنند.
۴. کاخ؛ و او در مقابل (همه) خدایان نفرین شود و
۵. در برابر خالدى، (خدای) ZcTR/BS باشد که هفت گاو
۶. یک گوساله را شیردهند ولی آنرا سیر کنند و باشد که هفت
۷. زن در یک تنور بپزند، ولی آنها را پر کنند
۸. و باشد که دود آتش و صدای سنگهای آسیاب
۹. از کشور پاک شود
۱۰. و باشد که سرزمین او مانند شورهزار شود و در برابر او
۱۱. فرمانده سردسته (؟) شورش کند و شاه که خواهد نوشت
۱۲. بر این استل، باشد که هداد تخت او را بگیرد.

۱. دهبي مهري بيت نهک بهران.

۲. بۆم ساغ نه بوويه وه کوويه.

۳. دلنيا نيم چييه.

۱۲. با خالدی و برای هفت سال علف در دشت نروید
۱۴. در سرزمین او، و باشد که تمام نفرین‌های این استل او را برگیرند (با هم)^۱
وهرگیراوی کوردیی ده‌قی فه‌لیس [له ۱۴ دیردا]:
 ۱. [ئه‌گه‌ر شایه‌ک (له داهاتوودا) هه‌بی‌ت] که ئەم سستیله تیدابه‌ری [...] ...
 ۲. له شه‌ر یان ئاشتی‌دا، هه‌موو تاعوونیک [...] ...
 ۳. که له‌سه‌ر هه‌موو زه‌وی‌دا بوونی هه‌یه، با خودایان بۆ ئەو کاره‌ی سزای بده‌ن.
 ۴. کاخ: وه له به‌رانبه‌ر هه‌موو خودایان تووکی لی بکری و
 ۵. له به‌رانبه‌ر خالدی، [خودای] ZcTR/BS. با هه‌وت مانگا
 ۶. شیر بده‌نه گوئی‌کیک، به‌لام تیری بکه‌ن و با هه‌وت
 ۷. ژن له ته‌ندوو‌ریک‌دا [نان] بکه‌ن به‌لام تیری بکه‌ن^۲
 ۸. وه با دووکه‌لی ئاگر و ده‌نگی به‌رداش
 ۹. له ولاتی بس‌ریته‌وه
 ۱۰. وه با خاکه‌که‌ی وه‌ک شو‌ره‌کاتی لی بی و له به‌رانبه‌ر ئەودا
 ۱۱. فه‌رمانده‌ی تاقم (?) راپه‌ری‌ت و شا که ده‌نوسی
 ۱۲. له‌سه‌ر ئەم سستیله، با هداد ته‌خته‌که‌ی لی بستینی.
 ۱۳. له‌گه‌ل خالدی؛ وه بۆ ماوه‌ی هه‌وت سال گیا له ده‌شته‌کان نه‌پو‌ی
 ۱۴. له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی ئەو؛ وه با هه‌موو تووکی نیو ئەم سستیله داوینی بگرنه‌وه
(بی‌که‌وه).

1. Fales, F. M. (2003). "Evidence for West-East contacts in the 8th BC: The Bukan Stele", In G. B. Lanfranchi and M. Roaf and R. Rollinger (eds.), *Continuity of Empire (?) Assyria, Media, Persia*, Padova: S.A.R.G.O.N Editrice e Libreria: 131-148.

وهرگیراو له وتاری مه‌ریه‌م دارا.
۲. له ته‌رجه‌مه فارسییه‌که‌دا نووسراوه «پری بکه‌ن» له زمانی ئینگلیزی‌دا به تیرخواردن ده‌لین پریوون، به‌لام له ته‌رجه‌مه‌دا نابی ئەوه بنووسری و له‌جیاتیان ده‌بی بگوتری تیر بوون.

کۆتایی قسه

به‌رده‌نووسه‌که‌ی قه‌لایچی تووکنامه‌یه‌که ڕوو له‌و که‌سانه‌ی وا دواتر ده‌یشکینن، شتی له‌سه‌ر ده‌نووسن یان ده‌یدزن. ئەو تووک و نزایه‌ و اه‌یه‌ ئە‌م‌ڕۆ نرخ و بایه‌خیکی نه‌ماجن، به‌لام گرنگایه‌تییه‌که‌ی له‌م خالانه‌ی خواره‌ودا ده‌بیندرئ:

۱. تاقه‌ به‌رده‌نووسیکه‌ به‌ خه‌ت و زمانی ئارامی، که‌ له‌ ناوچه‌ی ماننا دۆزراوه‌ته‌وه‌ و ئە‌وه‌ خاکی ماننا به‌ دووچۆمان و شامه‌وه‌ ده‌به‌سستیته‌وه‌؛ موکریان و به‌گشتی کوردستان یان ئازهره‌بایجان دیارده‌یه‌کی جیاواز وه‌له‌براوله‌فه‌ره‌نگی دووچۆمان و ڕۆژه‌ه‌لاتی ناوین نین.

۲. په‌یوه‌ندی زه‌عتەر (ئیزیرتوو) و له‌ راستی دا قه‌لایچی، به‌ خودای خالدى و ه‌داوه‌ ده‌دا؛ خالدى خودای ئوورارتووی یه‌کان بووه‌ و ئە‌وه‌ش ڕوونکه‌ره‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی دیکه‌ی ئیزیرتوویه‌ له‌گه‌ل ئوورارتووی یه‌کان و خه‌لکانی گیلزان و مووساسیر که‌ باوه‌ریان به‌ ه‌داد هه‌بوو؛

۳. وا هه‌یه‌ له‌وانه‌ گرنگتر، په‌یوه‌ندی خودای خالدى بێ له‌گه‌ل ئیزیرتوو و ئە‌وه‌ خۆی په‌سندیکه‌ بۆ نیوجه‌رگه‌یی و پیتته‌خت بوونی ئیزیرتوو، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خودایه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک خالدى به‌ شار و شوینی بچووکه‌وه‌ په‌یوه‌ند نه‌دراوه‌، که‌وابوو ده‌کرئ زه‌عتەر یان ئیزیرتوو پیتته‌ختی مانناکان بووی؛

۴. سه‌رده‌می نووسرانی به‌رده‌نووسه‌که‌ (سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی هه‌شته‌می پینش زاین) ه‌و زۆر جیاواز نییه‌ له‌ سه‌رده‌می نووسرانی به‌رده‌نووسه‌که‌ی ته‌رغه‌ (کۆتایی یه‌کانی هه‌مان سه‌ده).^۱

۵. به‌رده‌نووسه‌که‌ ده‌وروبه‌ری ۲۸۰۰ سالیک پینش ئیستا نووسراوه‌. ئە‌و خه‌لکانه‌ی وا له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌سه‌ر خاکی قه‌لایچی ژیاون، به‌ حیسابی جوغرافیا په‌یوه‌ندیان به‌ هه‌ر دوو گه‌لی کورد و ئازهره‌بایجانیه‌وه‌ بووه‌ که‌ ئە‌م‌ڕۆ له‌ شوینته‌که‌ ده‌ژین، جا یه‌کیان نزیکتر و ئە‌وی دیکه‌ دوورتر، له‌و

۱. بۆ به‌رده‌نووسه‌که‌ی ته‌رغه‌، ڕوانه‌: به‌رده‌نووسیکی بزره‌بوی سه‌ر چیاى ته‌رغه‌، هه‌ر له‌و کتێبه‌دا.

ماوه دورودریژدها خاکه‌که دهیان جار ده‌ستاوده‌ست گه‌راوه و چه‌نده‌ها هیرشکاری کراوته‌سه‌ر. هیچ روون نیبه له ماوه‌ی هه‌زاران سه‌ده و سالی دیکه‌ی دوا‌ی ئیمه‌ش‌دا دۆخه‌که چۆن ده‌بی و چ چاره‌نووسیک به‌سه‌ر خه‌لک و خاکه‌که‌دا زال ده‌بی. گرنگ بو ئه‌خلاقیات و فه‌ره‌ه‌نگیکه ئه‌مرووی ئه‌وه‌یه کۆمه‌لانی خه‌لکی ناوچه‌که بتوانن به ئاسایش و هیمنایه‌تی بژین، ئابووری و فه‌ره‌ه‌نگیان گه‌شه‌بستینی و دور بن له شه‌ر و خوینرشتن. نه کیله‌قه‌بریک و نه گوند و شاریک نابی بینه هۆکار بو دژایه‌تی و رقه‌به‌ری نیوان گه‌لان؛ ده‌بی ئاره‌زووی هه‌موومان هاوکاری و دۆستایه‌تی بی و له‌پیناو ئه‌م دوو ئامانجه‌مه‌زنه‌دا هه‌نگاو بنیین. نرخه‌ی خاک نابی زیاتر بی له‌نرخه‌ی مروّف. له‌هاوکاری و دۆستایه‌تی‌دا پیشکه‌وتن ده‌بی، نه‌ک له‌داگیرکاری و یه‌کتر داپلۆسین‌دا. با به‌رده‌نووسه‌کانی قه‌لایچی و ته‌ره‌غه‌جیگه‌ی شانازی گه‌لی کورد و ئازهر‌بایجانی و ئیرانی و ئه‌رمه‌نی و ئاشووری بن؛ با هه‌موو لایه‌کمان له‌دوری ئه‌و ده‌سکه‌وته میژوویی‌یانه‌ کۆبینه‌وه و جه‌ژنی هاوکاری و هاوپیشتی بگرین!

چه‌ند وتاری پیشه‌یی

بنه‌مای کاری من بو نووسینی ئه‌م بابته‌، دوو وتاری ژماره ۱ و ۲ی خواره‌وه بوون:

۱. آندره لومر، کشف یک کتیبه به زبان آرامی مربوط به قرن هشتم پیش از میلاد در بوکان (آذربایجان غربی)، ترجمه فارسی رسول بشاش کنزق، نشریه اثر، تابستان و پاییز ۱۳۷۷، شماره ۲۹ و ۳۰، تهران، ص. ۱۰۹ تا ۱۲۰.

<http://ensani.ir/fa/article/220866/%DA%A9%D8%B4%D9%81.%DB%8C%DA%A9.%DA%A9%D8%AA.%DB%8C%D8%A8%D9%87.%D8%A8%D9%87.%D8%B2%D8%A8%D8%A7%D9%86-%D8%A2%D8%B1%D8%A7%D9%85%DB%8C-%D9%85%D8%B1%D8%A8%D9%88%D8%B7-%D8%A8%D9%87-%D9%82%D8%B1%D9%86-%D9%87%D8%B4%D8%AA%D9%85-%D9%82%D8%A8%D9%84-%D8%A7%D8%B2-%D9%85%DB%8C%D9%84%D8%A7%D8%AF-%D8%AF%D8%B1-%D8%A8%D9%88%DA%A9%D8%A7%D9%86-%D8%A2%D8%B0>

%D8%B1%D8%A8%D8%A7%DB%8C%D8%AC%D8%A7%D9%86-
%D8%BA%D8%B1%D8%A8%DB%8C-

به داخهوه وهرگێری فارسیی وتارهکه، ته نیا ئه م تایبه تمه ندییه ناته واوهی بۆ
وتاری پرۆفیسۆر لومهیر ڤاگه یاندووه، به لام ئه وه تایبه تمه ندیی ته واوی وتاره که یه:
Lemaire, André, “Une Inscription Araméenne du VIIIe S. av. J.-C. Trouvée à
Bukân (Azerbaïdjan Iranien).” *Studia Iranica* 27 (1998): 15–30, esp. 16-17

۲. مریم دارا، استل آرامی قلاچی بوکان؛ کتیبه بومی منطقه یا وارداتی؟، نشریه
زبان شناخت، سال دهم، شماره اول، بهار و تابستان ۱۳۹۸ تهران، ص ۱۹ تا
۳۹.

https://www.academia.edu/41423588/%D8%A7_%D8%B3%D8%AA%D9%84_%D8%A2%D8%B1%D8%A7%D9%85%DB%8C_%D9%82%D9%84%D8%A7%DB%8C%DA%86%DB%8C_%D8%A8%D9%88%DA%A9%D8%A7%D9%86_%DA%A9%D8%AA%DB%8C%D8%A8%D9%87_%D8%A8%D9%88%D9%85%DB%8C_%D9%85%D9%86%D8%B7%D9%82%D8%A7_%DB%8C%D8%A7_%D9%88%D8%A7%D8%B1%D8%AF%D8%A7%D8%AA%DB%8C_Aramaic_stele_of_Qalaychi_Bukan_local_or_imported

۳. ئه وهش لیسته یه که له سه رچاوهی په یوه نیدار به چه ند زمانی جیا جیا سه باره ت
به به رده نو سه که ی بۆکان له سایتیک به ناوی بیلیۆگرافی. وه کوو دیاره
دۆزرانه وهی به رده نو سه که ره نگدانه وهی زۆری جیهانیی به شوین دا هاتوه:

<http://cal.huc.edu/browsesigla.php?subclass=Bukan%20Inscription&generalclass=Old%20Aramaic>

وینه‌ی ساغ‌کراوه‌ی هه‌ردوو به‌شی به‌رده‌نوسه‌که له مووزه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی ئێران، تاران وهرگیراو له وتاری ئاماژه‌پیکراوی سه‌ره‌وه‌ی مه‌ریه‌م دارا

وینه‌ی به‌رده‌نوسه‌که له وتاری ئاندری لومه‌یردا، وهرگیراو له ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی وتاره‌که له‌لایه‌ن په‌سوول به‌ششاش که‌نزه‌قه‌وه.

له بهرنووسینه وهی دهقی بهردهنووسه که به ئهلفوبیتی ئارامی له لایهن ئاندروی لومهیره وه، وهرگیراو له ترجمه می فارسیی وتاره که ی له لایهن ره سوول به ششاش که نزده وه.

پیره قه لآ و گردی کهونارای نیوشاری بۆکان

ئوهوی پیی دهگوترا «قه لای بۆکان»، دهسکردیکی نویی سهردهمی سهردار سهیغه ددین خانی بابامیری (۱۸۶۳ - ۱۸۹۰ز) و همه حوسین خانی کوری (۱۸۸۰-۱۹۱۴) سهرداره، که له سهر گردیکی خاکیی میژوویی له نیو جهرگه ی شار و سهر هه زه گه وره بنیادنرابوو و پاشان ببوو نوئیکی گشتی بۆ گرده که. بۆ دروست کردنی بینایه کی وا گه وره به سی بورجی بهرز له سی گوشه ی پرو له ئاوه دانی و هوش و هسار و ژماره یه کی زوری ژوور و هه مباره وه، پانتایی یه کی ۱۱۰۰ متری چوار گوشه له سهر گرده که تهخت کرابوو، که گوترا وه ئه عیانی، واته واته به پیی نامه که ی پشت پی به ستوو ژیر بینای دوو قاته که ی به دوو پلیکانی له بهر داتشرا وه وه له سهر یه ک ۴۶۰۰ متری چوار گوشه بی.^۱

ئاشکرایه، سه ره رای خو شه ویست بوونی قه لآ لای خه لکی شار و ناوچه که، ئه و ته لارسازی به پیوانه ی ئه مرۆیی و له روانگه ی کهونارانس و میژوونوو سانه وه دهستی وه رانیکی نابه جی بووه له میژووی دیرینی گرده که و زیانیکی زوری گه یاندۆ ته توژی نه وه کانی دوا پۆژ سه بارهت به شیوه ی ژیانی خه لکانی پیشووی شار و ناوچه، زیانیک که لانی کهم وه بهر چه ند توژی لای سه ره وه ی گرده که که تووه و تازه هپیچی له گه ل ناکری، به لام ئه و زیانه له چاو به لایه ک که به سهر هه ندیک گردی له میژینی کوردستان وه ک قه لای هه ولیر و که رکوک هاتوون زور نییه، هۆکاره که شی ئه و راستییه یه که قه لای بۆکان ته نیا شوینی ژیانی یه ک بنه ماله بووه و ئه وانیش دیاره سی چوار چالیان زیاتر له سهری هه لئه که ندوو، به لام ئه گه ر ببووایه ته مالی دهیان بنه ماله ی جیاجیا، هه رکام له وانه به گویره ی نیازی خو یان ده ستیان بکر دایه ته بیناسازی و چالی ئاو و ئاوه پۆ هه لکه نندن و ویران کردنی توژی ده کانی ژیره وه تری گرده که،

۱. نامه ی ژماره ۵/۸۲۲۲، رۆژی ۱۲/۳/۱۳۷۵ ی ئیداره ی ئاموزش و پهروه رشی بۆکان بۆ ئاموزش و پهروه رشی ئازهر بایجانی پۆژاوا.

کارهساتیک دهقهوما که ئیتر قهرهبوو نهدهکرایهوه. ههوللی بنهماله‌ی سه‌رداره‌کانی بۆکان بۆ پراکیشانی ئاوی حه‌وزه‌گه‌وره بۆ سه‌ر قه‌له‌ له‌جیاتیی هه‌لکه‌ندنی بی‌ری ئاو، کاریکیی مه‌زن و خزمه‌تیکی باش بووه‌ گه‌رچی ئه‌ویش پیویستی به‌ هه‌ندیک هه‌لکۆلینی گرده‌که‌ له‌پیناوی پراکیشانی لوه‌لی ئاو، هه‌بووه.^۱

ده‌ستیوه‌ردانی دواتری گرده‌که، هی سپای پاسدارانی کۆماری ئیسلامی بوو، که‌ له‌ رۆژی ۱۳۶۰/۷/۱ی هه‌تاوی/ ۱۹۸۱زایینی پیگه‌یه‌کی سه‌ربازیان بۆ کۆنترۆل کردنی خه‌لکی شار له‌سه‌ر گرده‌که‌ دامه‌زراند و ویده‌چی تا ئیستاش هه‌ر به‌ده‌ستیانه‌وه‌ مابێ. ئیتر له‌ و قۆناغه‌دا، ئه‌گه‌ر به‌ هه‌لکه‌وتیش شوینه‌واریکیی کۆنی توێژه‌کانی سه‌ره‌وه‌ی گرده‌که‌ به‌جیمابێ، له‌نیو چوو.

به‌هۆی میژووی دووردریژی ژیا‌نی مرۆف له‌ ناوچه‌یه‌کدا که «ئاورگه‌ی شیز» و «گه‌زه‌ک»ی ته‌ختی سوله‌یمان له‌ رۆژه‌ه‌لات، «ئیزیرتو»ی قه‌لایچی له‌ باکوور، «فه‌قره‌قا»ی مه‌هاباد و «حه‌سه‌نلو»ی نه‌غه‌ده‌ له‌ پۆژاوا و زیویه‌ له‌ باشووری هه‌لکه‌وتبێ و زیاد له‌ ۲۸ گردی تو‌بره‌ریژی میژوویی له‌ کولته‌په‌ و ناچیت و بۆگه‌به‌سی و گونده‌کانی دیکه‌ ده‌وره‌یان دابێ، که‌ هه‌رکامیان له‌ پابردوودا ده‌وله‌ت - شاریک بوویتن، به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی گردی قه‌لای بۆکانیش له‌ میژبوو چاویان بریبوووه‌ پسپۆرانی که‌ و ناراناس که‌ قفلی په‌مز و رازی سه‌ربه‌مۆری پابردووی چه‌ند هه‌زار سا‌له‌ی بکه‌نه‌وه‌.

زانیارییه‌ک که‌ تا ئه‌م دوا‌یی‌یانه‌ش سه‌باره‌ت به‌ میژووی گرده‌که‌ ده‌را ته‌نیا ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌شکانییه‌کان (۲۴۷ی پینش‌زایین تا ۲۲۴ی زایینی) و ساسانییه‌کان (۲۲۴ تا ۶۲۵ی زایینی)دا سه‌ربازخانه‌یه‌کی حکوومی بووبی، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ و ئیتر هه‌یج. له‌ ئه‌نجامدا ئه‌گه‌ر که‌ سیک بیویستایه‌ له‌ میژووی

۱. بۆ ئه‌م کاره، چالیک له‌ ته‌نیشته‌ به‌ری باکووری حه‌وزه‌گه‌وره‌ هه‌لکه‌نرابوو که‌ ته‌بووه‌ نیو حه‌وشی مالی مه‌رحوومی میرزا حه‌مه‌که‌ریمی که‌ریمی و من له‌ هات‌و‌چۆی مالی ئه‌وان و هاورییه‌تی کاک عه‌بدو‌ل‌لای که‌ریمی مامۆستای خانه‌نشینی ده‌بیرستانی بۆکاندا چاوم پیی که‌وتبوو. که‌ره‌سه‌یه‌کی کانزایی که‌ ویده‌چوو ماتۆری پۆمپاژ کردنی ئاو بی له‌ژێر چاله‌که‌دا ده‌بینرا.

کۆنی شار و ناوچه‌که بکۆلیته‌وه، ده‌بووايه سه‌ربازخانه‌ی ئه‌شکانییه‌کان بیه‌ستیه‌وه به سه‌رده‌می سه‌یفه‌ددین‌خانی بابامیری له سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا و ئیتر پیش ئه‌شکانییان و دوا‌ی ساسانیان له ناوچه‌که چی قه‌وماوبی و چ که‌سانیکی لی‌ژیا‌بیتن و ئه‌و خه‌لکه چ فه‌ره‌ه‌نگیک و نه‌ریتیک و هونه‌ریکیان بووبی، له که‌س ئاشکرانه‌بوو، ئه‌گه‌ریش پسپۆریک و دووان لی‌ئاگادار بووبیتن، ته‌نیا مه‌زنده و گومان و قیاس کردنیک بوو له‌گه‌ل شوینه‌واره‌کانی ده‌رووبه‌ر، به‌بی هیچ فه‌کتیکی راسته‌وخۆ. ئه‌و ناته‌واوی و بۆشایی یه‌گه‌وره‌انه‌ش له ریگی سه‌رچاوه میژوویی یه‌نووسراوه‌کانه‌وه پڕ نه‌ده‌کرانه‌وه و ده‌بووايه که‌ونارناسی به‌هاتایه‌ته یارمه‌تی دان، که ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و زیانه به‌ربلاوه‌ی وا دوو بینای گه‌وره له به‌ژنی گرده‌که‌یان دابوو، زیاتر له خه‌ون و خه‌یال ده‌چوو تا واقع.

به‌خته‌وه‌رانه له هه‌وا‌ئیکی دوو سال پیش ئیستادا هاتبوو که خه‌ونه‌که هاتۆته دی و گردی قه‌لا که‌وتۆته به‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستیانه^۱ له لایه‌ن تیمیکی پیشه‌یی شوینه‌وارناسانی ئیداره‌ی «میراث فرهنگی» ی ئیزانه‌وه. هه‌ر ئه‌و پسپۆرانه پیشتر له‌سه‌ر پاشماوه‌کانی شارستانییه‌تی «ئیزیرتوو» له گوندی «قه‌لایچی» دا، کاری زۆری مه‌یدانیان کردوو و بۆچوونی تایبته به‌ خۆیان سه‌بارته به‌ رابردووی ئه‌و شوینه‌واره ده‌سته‌خوشکه‌ی قه‌لای بۆکان هه‌بووه. ویده‌چی ئیستا گردی قه‌لا دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ویرانکاری و تیکدرانه‌ی رابردوو، که‌وتبیته به‌ر چاوه‌دییری فه‌رمیی ئه‌و ده‌زگا حکومییه. ئه‌و هه‌واله هیوامان پێ‌ده‌به‌خشی که لیکۆلینه‌وه‌کانی دواتر شیوازیکی ئوسوولی و پیشه‌یی‌یانه‌یان ده‌بی و ئه‌گه‌ر شوینه‌واری یه‌ک یان دوو توژی سه‌ره‌وه‌ی گرده‌که‌ش فه‌وتابن، توژی‌نه‌وه له توژی‌ه‌کانی خواره‌وته‌ردا ده‌توانن رۆخساری راسته‌قینه‌ی سه‌ده و هه‌زاره‌کانی رابردووی ژیا‌ری ناوچه‌که‌مان بۆ ده‌ربخا. ئه‌و کورته هه‌واله راگه‌یه‌نراوه‌ی سایتی «خبر آنلاین» ی ئیزان که باسی کرا، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی پیده‌گوتین که لیکۆلینه‌وه تازه‌که ده‌ریخستوو گردی قه‌لا لانی که‌م

۱. سایت «خبر آنلاین»، ۱۳ شهریور ۱۳۹۷، بخش استان‌ها، استان آذربایجان غربی.

حهوت تويزى جياجياي ههيه و دياره ههركام لهو تويزانه نيشانهى فهرهنگ و سهردهميكى جياوازن، ژيارى لهسهه گردهكەش دهگه پيتهوه بو زياد له سى ههزار سال پيش ئيستا، بهلام له بيرمان نهچى كه ژمارهى تويزى ههنديك گردى توبره پيژى هاوشيوهى ئهوهى بۆكان، بهگويرهى ميژووى ناوچهكان، گه پيشتوته ۱۰ و ۲۰ و تهناهت ۲۶ تويزى جياوازيش، خو ئهگه كه شيفياتى تازهى بۆكان تا رادهى سى ههزار سال پيش ئيستا چوو پيته پيشهوه، دهزانين ژيارى لهو ناوچه كه و نارايهى ئيمه ميژوويهكى دوورودريژترى ههيه و ده بى قسه له سهه ۱۰ تا ۱۲ ههزار سال پيش ئيستا بكري؛ بو ئهوهش ده بى چاوه پروانى تويزينه وهى زياترى دواوژ بين.

وا ههيه بو خوينهه و بيسه ريكي ئاسايى ههواله كه، ته نيا ئه وه گرنگ بنوينى كه له قه لادا چ به رده نووسيكى ميژوويى يان چه ند كووپه سكه و جه و اهيرات دوزراو ته وه، به لام بو پسيپورانى كه و ناراناس، وا ههيه كوته سواله تيك و گوزه يه كى شكاو دهورى جامى جيهان بين بگيرن و له ئاوينهى به روا له ت لىلى ئه وان دا په يوه ندى هونه رى چه ند فهرهنگى دوور و نزىك و كارتى كه ريبان له سهه ريه كتر بدوزنه وه. ئه وهش بو شوينيكى ميژوويى وهك بۆكان سه مه ره نيه، كه ناوچه رگه ي شارستانيه تى ماننايى و دراوسى ديوار به ديوارى شوينه وارى گرنگى «شيز» ي پيش ساسانى و «حه سه نلو» ي ئوورار توويى و «فه قره قا» ي مادى و سه قزى سه كايى بووه و چه ند جارن كه و توتته بهر هيرشى ئاشوور و ئوورار توو و يونان و روم و عه ره ب و موغول و دانيشتووه كانى مه جبوور كر اون له ئايينى ميترايى خويانه وه بين به زه رده شتى و چه ند سه ده دواتر، سه عدى وه قاس بيانكاته موسولمان.

ئهم ههواله بو منيش وهك هه موو كوردىك دلخوشكهره بو، به تاييه ت كه له م دوايى يانه دا خه ريكى نووسينى با به تيك بووم سه باره ت به «ئايينى ميترايى و ماخواي ئانا هيتا له بۆكان» و بو زورىك له بوچوونه كانم فه كتى راسته و خوى ميژووييم ده ست نه ده كه وت، هه ر بويه ش كاره كه م قوناغ به قوناغ تووشى ته گه ره و كو سپى تازه تر ده بووه. تويزينه وهى زانا ئوروپايى يه كانيش يارمه تى زورى باسه كه ي منيان نه ده دا، له به روه ي ليكو لينه وه كانى ئه وان به كورتى نه بى بنه ماكانى ئايينه كه

له هیند و ئێران و میژوو پۆتامیا ناگرنه وه، به لکوو زۆربهی زۆریان سه بارهت به قوناغه کانی دواتر و کاتیکن که ئایینه که گه یشتبووه رۆم و پاشماوهی ئوروپا. من گه لیک هیوادارم توێژینه وه کانی ئیستا پوونکه ره وهی هه ندیک لایه نی تاریکی میژوویی شار و ناوچه که بن و ئەگەر که سانیک دواتر بیان هوی له و بابته گرنگ و سه رنج راکیشه بکوئنه وه، بتوانن که لکیان لی وه ر بگرن.^۱

له بارو دۆخیکی وادا، گرنگ ئە وه یه دانیشتوانی شاری بۆکان، به تایبهت پوونا کبیرانی دلسۆزی گهل و نیشتمان له پشت پسپۆرانی لیکۆلەر بوهستن و یارمهتییان بدن بۆ ئە وهی توێژینه وه کانیان له فهزایه کی ئازادی زانستیانه و پرۆفیشنالدا درێژه پێ بدن و وریا بن له ئە گه ری وچان دان یان وهستانی کاره که دا چهته و دزی شوینه وار، که زۆرجاران سه ریان به دام و ده زگا ده سه لاتداره کانه وه بهنده، زه فەر به گرده که نه بن و رپسی ئە و پسپۆره زحمه تکیشانه نه که نه وه خوری. چهته ی شوینه وار که سانیکی تاکوته را نین به لکوو هه موویان به تۆرپکی نادیری قاچاچپییانی گه وره و ده سه لاتداری به هیزه وه به ستراونه وه، که بی هه ست و خوست، وه ک میرووله، له هه ولی تالان کردنی سه رمایه ی ژیرزه وی دان بی ئە وهی به چاو ببینین؛ ئە و میروولانه به یه که وه په یوهستن و له کوتایی دا بی ئە وهی زۆربه یان ئاگاداریش بن، به و شاره ئالۆزه پێ چه شیمه ته ژیرزه وییه وه په یوهست ده بن، مه گه ر ئیمه رپگه یان لی بگرین. زۆرپک له ده لالانی خوجییی که کار بۆ ئە و چهته و دزانه ده کهن، به دوا ی نانی رۆژانه یان دا ده گه رپین و نازانن که وتوونه ته خزمه تی کام سیاسهت و کام مافیای شوینه وار وه. ئە رکی ئیمه یه بیانناسین و ئاگاداریان بکه ینه وه که ده ست له و کاره قیزه وه نه یان هه ل بگرن، خۆ ئە گه ر نه یان کرد، له قاویان بدهین و به خه لکیان بناسین و راکیشی دادگایان بکه ین. کاری توێژینه وهی وا

۱. ئە م قسانه گه لیک ناته واو ده بن ئە گه ر لێزه دا یادی مامۆستای نهمر توفیق وه هبی و مامۆستای هیژا عه بدور ره قیب یوسف نه کرینه وه، که به تایبهت مامۆستا عه بدور ره قیب زیاد له هه موو کوردیک له سه ر بابته ی میترائیسیم له کوردستان کاری کردوه و شاره زایی هه یه، ته مه نی درپژ بی. ئە وه ئە دره سی سایی گه لیک ده له مه ندی مامۆستایه که هه لگری هه زاران به لگه نامه ی میژوویی سه بارهت به کوردستان.

دوور نییه سالانیکی زۆر و هەر ساله‌ی دووسی مانگیک درێژه‌ی هه‌بێ. ده‌بێ نه‌هیلین له پشوو‌ی نیوان ساله‌کان دا چه‌ته‌ی دزی دزیو بکه‌ونه گیانی و هه‌ولێ پسیپۆران پووچه‌ل بکه‌نه‌وه. ئه‌وه ئه‌رکی هه‌موو خه‌مخۆریکی گه‌ل و نیشتمانه نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر گردی قه‌لای بۆکان، به‌لکوو له هه‌موو شوینیکی ولات و بۆ هه‌ر توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی ده‌زگا به‌رپرسه‌ فه‌رمیه‌کان.

با هه‌موومان چاره‌نووسی گه‌نجینه‌ی زیویه و تالانی به‌ربلاوی خه‌لکی ناشاره‌زای ناوچه و چه‌ته‌کانی شوینه‌وارمان له‌به‌رچاو بێ، که نه‌مر ره‌شیدی که‌یخوسره‌وی له سه‌رده‌می په‌هله‌وی دا چ زه‌حمه‌تیکی له‌پیناو به‌رگری کردنی له گه‌نجینه‌که کیشا و سه‌دان راپۆرت و دوو به‌رگ کتیپی له‌سه‌ر نووسی،^۱ به‌لام له‌به‌روه‌ی به‌ته‌نیا مایه‌وه و کومه‌لانی خه‌لک به‌ ناشاره‌زایی، پشتیان نه‌گرت، نه‌گه‌یشته ئه‌نجام. ئه‌م باسه‌ پیشکه‌ش به‌ یادی ئه‌و گه‌وره‌پیاوه ده‌که‌م و هیوادارم هه‌رکام له ئیمه‌ شانازی ئه‌وه‌مان هه‌بێ که به‌گویره‌ی توانا ببینه‌ داوکیکه‌ریکی سه‌رمایه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌ میژوویی‌یه‌کانمان.

۲۰۲۰/۵/۲۷

۱. رشید کیخسروی، «دوران بی‌خبری یا غارت آثار فرهنگی ایرانیان» و «دوران بی‌خبری، کردستان و نیاکان باستانی کردان»، چاپی ۱۳۶۳ - ۱۳۶۹ / ۱۹۸۴ - ۱۹۹۰، فارسی.

پارسوا

کاک عومه‌ر عه‌بدوللا به‌گی له ژماره ۱۲۱ ی گۆقاری «پامان» دا وتاریکی نووسیوه به‌ناوی «جیگه‌ی پارسوا له میژووی کوردستان‌دا». وتاره‌که له په‌یوه‌ندیی ساغ‌کردنه‌وه‌ی بنه‌مای وشه‌ی «پارسوا» و پارس (فارس)، هه‌روه‌ها شوینی پارسوا و دراوسییه‌تی له‌گه‌ل مادا نووسراوه و په‌سندی بۆچوونییکی دیاکۆنۆف نووسه‌ری کتیبی «میژووی ماد» ی داوه که گوتوویه‌تی پارسوا به‌واتای ته‌نیشت و په‌راسوو (قه‌برغه‌) یه و وشه‌یه‌کی مادییه، هه‌ر ماده‌کانیش ئەم ناوه‌یان به‌حیسابی دراوسییه‌تی به‌قهومی «پارس» داوه، که له ته‌نیشت خۆیان ده‌ژیان.

کاک عومه‌ر له نووسیینه‌که‌ی‌دا، بۆچوونی نووسه‌ری کتیبی «تمدن مه‌باباد» کاک مه‌حمودی پیدرامی داوه‌ته داوه‌که به‌که‌لک وهرگرتن له‌هه‌مان کتیبی «میژووی ماد» ی دیاکۆنۆف، وشه‌ی پارسوای به‌سه‌ر دوو به‌شی پارس + وادا دابه‌ش کردبوو و نووسیوو ی به‌لابردنی پیتی /ر/ له‌سه‌ر به‌شی یه‌که‌می وشه‌که، ده‌توانین بگه‌ینه‌سه‌ر گوندی «په‌سوئ» ی نزیک پیرانشار و به‌هه‌مان پارسوای رۆژاوی گۆلی چیچیست (ورمی) ی بزانیین و بۆ به‌شی دووه‌میشی که شوین و مه‌کان بگه‌ینه‌نی، قه‌لای «بوشتۆ» ی ئاماژه‌پیکراوی دیاکۆنۆفی له‌گه‌ل پاشماوه‌که‌وناراکانی «قه‌لاتی شا» له‌هه‌مان ناوچه به‌یه‌ک زانیبوو.

نووسه‌ر هه‌روه‌ها به‌ره‌په‌رچی بۆچوونی کاک ره‌حیمی مه‌حمودزاده‌ی شنۆیی ده‌داته‌وه که له وتاره‌که‌ی خۆی‌دا که‌لکی له‌کتیبی «بعضی از اسامی کهن و ایرانی» میهردادی به‌هار^۱ وهرگرتوووه بۆئه‌وه‌ی وشه‌ی «پرسه» به «پر له‌سه‌گ» واتا بکاته‌وه و بلێ «له‌کوردی‌دا هه‌روه‌ک وشه‌ی میژوویی پراسپه‌یا فراسپه‌یه که مانای پرئه‌سپیان هه‌یه» و له‌ئه‌نجام‌دا بگاته‌هه‌مان ئاکامی کاک مه‌حمودی پیدرام و پارسوا له‌گه‌ل گوندی په‌سوئی باشووری رۆژه‌لاتی شارستانی شنۆدا به‌یه‌ک دابنێ.

۱. به‌داخه‌وه من چاوم به‌هیچ‌کام له‌م سێ سه‌رچاوانه، واته نووسیینه‌که‌ی کاک مه‌حمود پیدرام، کاک ره‌حیم مه‌حمودزاده و ریزدار میهرداد به‌هار نه‌که‌وتوووه.

کاک عومەریش له نووسینە کە ی دا پشت به زانیارییە کانی هەمان کتیبی دیاکۆنۆف دەبەستی و پەسندی دابەش کردنی وشە کە بە سەر دوو بەشی سەر هودا دەکا، بە لام بە شیۆه یەکی دیکە. ئەو دەنوو سی، «برایان مەحمودی پیدرام و رەحیمی مەحموودزادە دەبی بزانیان کە وشە ی پەسوئ لە دوو بەش پیکهاتوو، «پەس» یان «پەز» بە واتای مەر و «وئ» بە واتای شوین و مەکان و بە لە بەرچا و گرتنی کە سب و کاری خەلک کە زۆر بە یان ئازە لدار بوون، زۆر ئاسایی یە ئەو شوینە ناوی جیی مەر بی یان شوینیک بی کە مەری زۆر بوو.»

ئینجا دەچیتە سەر شوینی هەلکەوتی پارسوا و دەلی «بەشی سەر ووی پووباری سیروان و پووبارە بچوو کە کانی سی کوچکە ی سلیمانی - زەهاو - سنە، لە نیۆه راستی سە دە ی نۆیە می پیش زاین دا پی گوتراو «پارسوا و جیگا کە شی بریتی بوو لە خوار ووی پووباری زیی بچوو ک و سەر ووی سیروان؛ هاوکە وشە نیش بوو لە گەل خاکی ماد و ماننا و بابل» (ل ۱۳۳ - ۱۳۵). وە ک دەره نجامی ئەم سنوور دیاری کردنە، قەلای گرنگی بوشتو دەباتە وە سەر گوندی «بست» ی دیواندەرە و وە ک باشووریتیرین سنووری ولاتی ماننا و دەسپیککی خاکی پارسوا دەسنیشانی دەکا؛ لە رینگە ی ئەم هاو سنوورییە شە وە دەلی پارسوای تە نیش و ولاتی ماد کە و تۆتە باشووری خاکی کە ی ئەوان کە وابوو، هەموو بەشی باکووریتیری لە چوارچێوە ی خاکی ماددا بوو.

دیاره هەرسی نووسەری ئەم وتارانە پشتیان بە یە ک سەرچاوە بەستوو کە میژووی مادی دیاکۆنۆف بی و ئەو دەتوانی جیگە ی قسە بی، لە بەر ئەو ی بۆچوونە کانی دیاکۆنۆف رەخنە ی زۆریان لی گیراوە، بۆ نمونە: نامیلکە ی محەممە دەلی خونجی بە ناوی «بررسی تاریخ ماد» کە تیندا دەیان هەلە و پەلە ی نە زەریی دیاکۆنۆفی کە و تۆتە بەرچا و. هەروەها کتیبی «پادشاهی ماد» ی یقرار عەلیفی ئازەربایجانی پیش کتیبە کە ی دیاکۆنۆف نووسراوە، بە لام بە هۆی سیاسەتی کۆنترۆلی یەکیه تی سۆفیە تییه وە، ماو یە ک دوا ی ئەو بلاو بۆتە وە و ئەویش گەلیک زانیاریی تیدا یە کە دەکری بۆ ئەم بابەتە کە لکیان لی وەر بگیری. بە هەمان شیۆه،

نوسراۋەكانى مېنۇرسكى كە ھەندىكىيان راست سەبارەت بەۋ بابەتەن و تەنەتەن و ھەرگە پراۋنەتە سەر زمانى كوردىش.

ھەرچۆنىك بى، بابەتەكە گەلىك گرنگە و جىگەي خۇشخالىيە كە كورد پىسپورى زانا و خاۋەن بۆچۈنى ئەوتۇي ھەيە بتوانى بچىتە بواريكەۋە كە لە پابدوودا تايەت بە پۇژھە لاتناسانى ئوروپايى ياخود مېژوونوسانى تورك و ئىرانى بوۋە و زورىش لەگەل كورد مېھرەبان نەبوون!

ئەۋەي لە پەيوەندى بۆكاندا گرنگ بى ئەم خالەيە كە شارسانىيەتى جىگەي باس واتە «پارسوا» لە دراوسىيەتى ماد و ماننادا بوۋە و بەگۈيرەي ئەۋ سنوورەي وا ئەۋ بۆ ولاتى مادى ديارى دەكا و دەلى لە باشوورى گۈلى ورمىۋە تا گۈندى بستى ديواندەرە كىشراۋو، ناۋچەي بۆكانىش دەكەۋىتە جەرگەي مادەۋە و بەۋ بۆنەيەۋە، دەتوانى بۆ مېژوۋى ئەم شارەش كەلكى لى ۋەربگىرى.

رەخنەيەك كە منى خويئەر دەتوانم لە نوسراۋەكەي بگرم، ناتەۋاۋىي خالەندىيەكانە، كە بەداخەۋە زۆر كىتب و نوسراۋەي دىكەي كوردىش پىيەۋە دەنالن. بۆ نمونە، لىرەدا ھەندىك جار نازاندري ئەۋەي نوسراۋە بۆچۈنى كاك عومەرن يا دياكونۇف، واتە ئەۋ دوو ھەلۋىستە لە ھەندىك شويندا بەروۋنى ديارى نەكراون، لە كاتىكدا دوو كەۋانۇكەي سووك و ھاسان، يان بە ئىتالىك كوردىك يان گەۋرە و بچووك كوردنەۋەي يەكيان و شتى لەۋ چەشەنە، دەيانتوانى سنوورى بۆچۈنەكانمان بۆ ديارى بكەن. خالەندىيەكى ئەمپروۋىي، نەك شىۋازە كۆن و ھەردەمبىلەكە لە نوسىندا ھىچى لە پىت و ئەلفوبى كەمتر نىيە و دەبى ۋەك ئەۋان بايەخى پى بدري.

سەرچاۋە:

عومەر عەبدوللا بېگى، جىگەي پارسوا لە مېژوۋى كوردستاندا، گۇقارى پامان، ژمارە

بەردەنوووسی بەغستان (بێستون)

بەداخەوێ نووسراوەیەک کە نیشان دەری دەسەلاتدارییەتی مادەکان بێ تا ئیستا نەدۆزراوەتەوێ و زانیاری سەبارەت بەوان تەنیا لە بەردەنوووسە ئاشووری و هەخامەنشییەکانی ئێران و هەندیک نووسراوەی یۆنانییەکاندا دەست دەکەوێ.

یەک لە بەردەنوووسە گرنگەکانی سەردەمی هەخامەنشی، بەردەنوووسی بەغستان یان بێستونە لە کرمانشان. بەردەنوووسە بە سێ زمان نووسراوە: عیلامی، ئەکەدی و ئەوی دووھەمیان، کە ئیستا دەلێن عیلامیی کۆنە، تا نیوھەرستەکانی سەدەمی نۆزدەھەمیش ھەر دەگوترا بە زمانی مادییە، کە دوایی بەرپەرچدراوە. مەن لێرەدا ھەلبژاردەییەکی ئەو بەردەنوووسە دەھێنمەوێ کە لە پەڕەندی ماد و مادەکان دایە و ھەندێ بۆچوونی خۆم لەمەڕ رووداو و شوێن و کەسایەتیەکانیشی لێ زیاد دەکەم:

«... من بووم بە شای ئەم [شوین]انە: ... ماد ... مەک کوران...»

تۆ بلی ئەم «مەک کوران»ە، موکری و موکریان نەبی؟

«... من «گاو ماتەیی موغ»م کوشت لە قەلایەک بەناوی «سیکایائووتیش» و لە

ولایتیک بەناوی «نیسایە» لە ماد...»

ئایا ئەم «نیسایە»یە ھەمان پیتەختی مانناکان نییە؟ ئەگەر ئەو بێ، ئایا قەلایچی

(ئیزیرتوو) یا «سەراو»ی لای بۆکان نییە؟ ئەو قەلای «سیکایائووتیش» کامەییە و

دەبی کوئ بێ؟

«... پیاویک بەناوی «فەرەووتیش» لە «مادیە» رابوو و نافەرمانیی منی کرد.

سپایەکەم نارد... لە شوینیک بەناوی «ویدەمە» شەڕیان لەگەڵ کرد و سپای ئەو

نافەرمانیان تیکشکاند... سپای خۆم لە گوندیک بەناوی «کەم بەد» لە ماد مایەوێ تا

مەن گەیشتم... لە شوینیک بەناوی «کودوروش» لە ماد بە یارمەتی ئەھوورامەزدا

تیکشکاند و فەرەووتیش ھەلات بۆ گوندی رەغە... لەوئ گێرا و لە ھەگمەتانە

کوشتم...

ئەو ناوی شوینانه، ئیستا کوژی ده‌گرنه‌وه؟ ئیرانییه‌کان دهلین په‌غه‌هه‌مان «په‌ی» یا «شه‌هری‌په‌ی» نزیك تاران‌ه و هه‌گمه‌تانه‌ش هه‌مه‌دانه، به‌لام ئەوانه‌ دوورن له راستی. چۆن له «په‌ی» کابرایان گرتوو و چاویان دهره‌یناوه و لووت و دهمیان کردوو و زمانیان بریوه، ئینجا هه‌لیانگرتوو و بردوویانه له هه‌مه‌دان به شمشیر کوشتوویانه! (ئەو زانیاریانه‌م له ده‌قی به‌رده‌نوسه‌که‌ وه‌رگرتوو). به‌بۆچوونی من په‌غه‌، شه‌هری‌په‌ی تاران نییه و ده‌بی گوندیک بی له هه‌مان ده‌وروبه‌ری بۆکان و مه‌هاباد و میانداو؛ هه‌گمه‌تانه‌ش زۆر وا هه‌یه‌قه‌لایچی بی.

«... ئەمانه‌ دۆست و براده‌ری من: ...»

لیره‌دا داریوش شانازی ده‌کا که له ماوه‌ی پاشایه‌تی خۆی دا ۱۹ شه‌ری کردوو و ۹ پادشای گرتوون و هه‌مووشی به‌یارمه‌تی ئەهورامه‌زدا! ئینجا ناوی ۶ دۆست و براده‌ری خۆی ده‌با که هه‌موویان «پارسی» ن، واته‌ خه‌لکانی سه‌ر به‌هۆز و قه‌ومی تر، وه‌ک ماد و سه‌کایی هه‌چکام دۆستی نه‌بوون.

له‌ به‌رده‌نوسه‌که‌دا، هه‌روه‌ها ناوی چه‌ند شوینی دیکه‌ی «ئهرمه‌نستان» هاتوون که به‌هۆی تیکه‌لاویی میژووی گه‌لی ئهرمه‌نی و کورد و ده‌ستاوده‌ست گه‌رانی شار و ناوچه‌کانه‌وه، بایه‌خی ئەوه‌یان هه‌یه‌ئەوانیش سه‌یر بکری‌ن و لێیان بکۆلد‌ریته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی شوینی ئیستایان دیاری بکری‌.

سه‌رچاوه: ده‌قی به‌رده‌نوسه‌که‌ی بیستوون، وه‌ک گه‌وره‌ترین به‌رده‌نوسی دۆزراوه‌ی مرۆف، که به‌نوسینی ئەمرۆیی زیاد له‌ پینج‌شه‌ش لاپه‌ره‌ی سه‌ر کاغه‌زه، له‌ زۆر زمان و گه‌لێک سه‌رچاوه‌دا ده‌دۆزریته‌وه؛ هه‌لبێژارده‌که‌ی من له‌م کتێبه‌ وه‌رگیراوه:

«متن سنگ نبشته‌های داریوش بزرگ در بغستان و استخر»، هاوپیچی وتاری سیته‌م له‌ کتییی: تاریخ ایران، امیرحسین خنجی، فارسی.

سه‌ردهمی بی‌خه‌به‌ری

دزین و پروتاندنه‌وهی «گه‌نجینه‌ی زیویه» و راگواستنیان بۆ پۆژاوا و ئیسپرائیل، ئیتر ئه‌مرۆ پرسیار نییه و گه‌لیک روونه. له‌سالی ۱۹۴۶ به‌دواوه «زیویه»ی سه‌قز هه‌لکۆردراوه و راگویزراره هه‌تا دوایین کۆته‌سواله‌تی له‌ده‌ره‌هاتووه و چیتری له‌نه‌ماوه‌ته‌وه.

زیویه گوندیکی شاری سه‌قزه و به‌گۆیره‌ی هه‌ندی سه‌رچاوه که ناویان له‌م کتیبه‌ی نه‌مر «ره‌شید که‌یخوسره‌وی» دا هاتووه، دوور نییه هه‌مان هه‌گمه‌تانه یا ئه‌کباتانی پیتته‌ختی ماده‌کان بووبن. که‌یخوسره‌وی بۆ ماوه‌یه‌کی ۳۰ ساله‌ دژ به‌ تالانچییانی ئه‌و گه‌نجینه‌ به‌نرخه‌ی سه‌ردهمی ماد و سه‌کایی‌یه‌کان وه‌ستا و هه‌ندی که‌سی وه‌ک پرۆفیسۆر گیرشمه‌ن و پرۆفیسۆر «گودار»ی له‌قاودا، که‌ ده‌ستیان تیکه‌لی ده‌ستی قاچاخچییانی وه‌ک «ئه‌یووب پینۆ» بووه؛ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ بۆ ماوه‌ی چه‌نده‌ها سال به‌سه‌دان کریکاره‌وه خه‌ریکی هه‌لکۆلین و دۆزینی زیویه بوو و ده‌سکه‌وته‌کانی هه‌موو برده‌ ده‌ره‌وه‌ی ئێران. به‌داخه‌وه که‌یخوسره‌وی ته‌مه‌نی هاته‌ کۆتایی بی‌ئه‌وه‌ی هه‌چکام له‌وانه‌ی وا به‌رپرسی ئه‌و پروتاندنه‌وه‌ فه‌ره‌هه‌نگیه‌ بوون بکه‌ونه‌ گیر.

زیویه و شارسانیه‌تی ماد و سه‌کاکان بۆ میژووی کۆنی پینش‌زایینی ناوچه‌ی بۆکان خاوه‌نی گرنگایه‌تی زۆره. بۆکان به‌شیک بووه له‌ ئیمپراتۆریه‌تی ماد و بۆ شوینکه‌وتنی میژووی ئه‌و سه‌رده‌مانه، پینوسته هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌ک جا کتیب بی‌یان که‌ره‌سه، وینه و فیلم، بکه‌ونه به‌ر سه‌رنج. ئه‌م دوو به‌رگ کتیبه‌ زانیاریی زۆرمان له‌سه‌ر شوینکه‌ و چۆنیه‌تی پروتاندنه‌وه‌ی شوینه‌واره‌کان ئاراسته‌ ده‌کا. یادی نه‌مر ره‌شیدخانی که‌یخوسره‌وی داکۆکیکه‌ری کۆلنه‌ده‌ری شوینه‌واره‌ تالان‌کراوه‌کانی زیویه به‌خیر بی!

۱. رشید کیخسروی، «دوران بی‌خبری یا غارت آثار فرهنگی ایرانیان، گنج زیویه و دردنامه روستائیان زیویه»، جلد اول، ناشر: نویسنده، ۱۳۶۳/۱۹۸۴، فارسی.
رشید که‌یخوسروی، «دوران بی‌خبری، کردستان و نیاکان باستانی کردان، آرامگاه رستم و ساختمان هگمتانه در آئینه باستان شناسی، منطقه زیویه و قاپلان‌تو»، جلد دوم، انتشارات آفرینش، تهران، ۱۳۶۹/۱۹۹۰، فارسی.

ئەشكەوتى سەھۆلان

گۆقارى مەھاباد لە ژمارە ۸۷ى خۆى دا وتارىكى رېزدار سەيد مەھمەد سەھمەدى بە زمانى فارسى بلاۋكر دۆتەوہ كە سەردىرەكەى بەو چەشنەيە: «غار آبى سەھولان مەھاباد». پېشتر ژاك دو مۆرگان سەرى ئەشكەوتەكەى دابوو (۱۸۹۲ تا ۱۸۹۹) و بۇ يەكەم جار ھەندىك زانىارىي سەبارەت بە ئەشكەوتەكە لە كىتېبى «مەئموورىيەتى زانستى» دا راگە ياندبوو (بەشىكى ئەم كىتېبە بەناوى «جوغرافىاي غرب ايران» لەلايەن دوكتور «كازم وەدىعى» يەوہ تەرجمەى فارسى و چاپ كراوہ). درەنگتر ھەيئەتېكى ئەشكەوت پېشكىنى زانستگەى ئوكسفوردى برىتانىا سەردانى ئەشكەوتەكەيان كرىدبوو و چەند كەسى تىرىش بابەتيان لەسەر نووسىيوو.

وتارى سەھمەدى ئاماژەيەكە بە دوو كارى يەكەم، ئىنجا ھەندىك زانىارىي سەبارەت بە ئەشكەوتەكە، جنسى بەرد، رادەى گوشارى ھەوا، تەرابى و بەرزىي شويئەكە لەچاۋ بەرزىي دەرياي تىدا راگەيەنزاوہ. ئەو زانىارىيانە گەلىك سەرەتايىن، بەلام بۇ نووسىنى دواترى مېژووى بۆكان و ناوچەكە بەسوودن، بەتاييەت كە نووسەر راستەوخۆ سەردانى شويئەكەى كرىدوہ و نەخشەى ناو ئەشكەوتەكەى كىشاوہتەوہ و شويئى ئاۋەكە و «كونەكۆتر» و «كونەمالان»ى دىارى كرىدوہ، بەلام ئاشكرايە بۇ ناسىنى چۆنىيەتى و خەسلەتەكانى سىروشتىي ئەشكەوتەكە و كىوہكە، دەبى كەلك لە زانىارىي خەلكانى زەويناس و شارەزاي ئەم بوارە وەربگىرى. ديارە لە دەرەوہى ئەشكەوت چىاي تەرەغەيە بە مېژوويەكى دوورودرېژەوہ كە چۆتە ناو شىعر و ئەدەب و بەيت و بەندى كوردى و گەلىك بىرەوہرى لە خۆى دا شاردۆتەوہ كە دەبى پەردەيان لەسەر ھەلبگىرى و ئەوہش كارى نەوہكانى داھاتوو و نووسەرانىكە بيانەوى خۆيان بە مېژووى ناوچەى بۆكانەوہ خەرىك بكن. سەھۆلان كەوتۆتە سەر جادەى مەھاباد بۇ بۆكان. ئەشكەوتى سەھۆلان لە نىكى گوندى سەھۆلان و دوورونىزىكى عىساكەند ھەلكەوتوہ لەسەر رېگاي بۆكان و مەھاباد.^۱

۱. سىد محمد صمدى، «غار آبى سەھولان مەھاباد»، گۆقارى مەھاباد، ژمارە ۸۷، سالى ھەشتەم، ۲۰۰۸/۱۳۸۷، ۵۹ لاپەرە، فارسى.

ئاورگه‌ی شیز و تهختی سوله‌یمان

سه‌بارهت به جی و شوینی ئاورگه‌ی ئازهرگوشه‌سه‌ب له رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان و نزیک به شاری «گهنزه‌ک»ی کۆن یا تهختی سوله‌یمانی ئیستاگه‌لێک بابته نووسراون. گرنگایه‌تی شیز بۆ نووسینی میژووی شاری بۆکان، گه‌لێک زۆره. له سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا (۲۲۴ تا ۶۵۲ه‌ی زایینی) شیز شوینیکی گرنگ و یه‌ک له سه‌ ئاورگه‌ی گه‌وره‌ی ئێران بووه و ته‌نانهت شاهانی ساسانی له تیسفونه‌وه هاتونه‌ته زیاره‌تی. به‌و پێیه، هاتوچۆ و هه‌روه‌هاشه‌ر و گه‌رپێکی زۆر له ده‌ورو به‌ری شاره‌که بووه و له‌وانه شه‌رپێ ئاشووری و یۆنانی و رۆمی و عه‌ربه‌ له‌گه‌ل ئێرانییه‌کان و هه‌ر له ئه‌نجامی ئه‌و شه‌رپانه‌شدا شاره‌که وێران کراوه و ئاگری هه‌میشه‌یی ئاورگا‌که، کووژاوه‌ته‌وه.

کتیبه‌ی «ئازهربايجان، پێش میژوو و دوا‌ی ئه‌و» زانیارییه‌کی به‌رچاوی سه‌بارهت به‌ شیز و تهختی سوله‌یمان ئاراسته‌ کردوین و له‌وانه ده‌لی:

«قه‌لای تهختی سوله‌یمان ۳۸ بورجی رازاوه‌ی هه‌بووه و گۆلی ئاوی ناو قه‌لاکه ۱۲۰ میتر درێژایی، ۸۰ میتر پانایی و ۶۵ میتر قوولایی هه‌بووه و هه‌ر چرکه‌یه‌ک ۱۰۰ لیتر ئاوی له‌ه‌لقوولیه‌... هیراکلیوس ئیمپراتۆری رۆم له‌ سالێ ۶۲۴ه‌ی زایینی‌دا وێرانی کرد...» باسی ناوچه‌که له‌م کتیبه‌دا که‌وتوته‌ فه‌سلێ چواره‌م، لاپه‌ره ۱۳۶ تا ۱۴۰.

بۆ نووسینی میژووی بۆکان، پێویستییه‌کی زۆرمان به‌ میژووی شیز و تهختی سوله‌یمان، زه‌رده‌شتایه‌تی و پێش ئه‌و، واته‌ میتراثیسم هه‌یه.^۱

۱. سید اسمعیل وکیلی، «آذربایجان، پیش از تاریخ و پس از آن»، چاپ‌ندا، ۱۳۶۲/۱۹۸۳، ۳۱۰ صفحه، فارسی.

تهختی سوله‌یمان یان «گهنزهک» و «نازه‌رگوشه‌سب» ی میژوویی

له به‌شه‌کانی پیشتردا گه‌لیک جارسه‌بارت به گهنزهک و ئاورگه‌ی په‌ناده‌ستی، واته نازه‌رگوشه‌سب یان نازه‌رگوشه‌سب (تهختی سوله‌یمانی ئیستا) دواوم. تهختی سوله‌یمان شوینه‌واریکی گرنگی میژوویی سه‌رده‌می ئه‌شکانی و ساسانی و هه‌ندیک به‌شی هی سه‌رده‌مانی پیش ئه‌وانه و کهوتوته پوژه‌ه‌لاتی بۆکان له به‌ری ئه‌وبه‌ری پروباری جه‌غه‌توو و نزیک شاری تیکاب یان تیکانته‌په‌ی هه‌وشار؛ له باری دابه‌ش‌بوونی جوغرافیای ئیرانیسه‌وه سه‌ر به تیکابه.

ئهم زانیاریانه‌ی خواره‌وهم سه‌بارت به‌و شوینه میژوویی‌یه له مالپه‌ری «میراث فرهنگی ایران» دا چاوپیکه‌وت و به‌باشی ده‌زانم لیره و له درێژه‌ی باسه‌کانی پیششودا بلاویان بکه‌مه‌وه.

با هه‌ر لیره‌دا ئه‌وه بلیم که هه‌ندیک که‌سی ناشاره‌زا، به‌لام ده‌مارگیر له نازه‌ربایجان په‌یدا بوون که به‌رق و کینه‌یه‌کی زوره‌وه ده‌روانه کورد و میژوو و زمانه‌که‌ی و به‌داخه‌وه خزاونه‌ته‌ناو زور مالپه‌ری وهک ویکپییداوه (ئینگلیزی و فارسی) و سه‌بارت به‌شار و ناوچه و که‌سایه‌تییه کورده‌کان بابه‌ت بلاو ده‌که‌نه‌وه که هه‌ندیک به‌شیان دووره له راستی؛ هه‌ر بۆیه‌ش ده‌بی ئاگادار بین و نه‌هیلین ئه‌و تاومه‌تایه‌ته‌له بیده‌نگی و هه‌ستی براهه‌تی کورد بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی شوئینیستی خۆیان که‌لک وه‌ربگرن. زوریک له‌وانه، میژوویی کورد به‌راوه‌ژوو ده‌که‌نه‌وه و شوینه‌واره دیرینه‌کانی ناوچه به‌دیاردیه‌کی نازه‌ربایجانی له‌قه‌لم ده‌دن.

ئهم بابه‌تانه‌ی خواره‌وه‌وا هه‌یه له‌و چه‌شنه‌نه‌بی، به‌لام وریایی ده‌وی له هه‌ندیک بۆچوون و هه‌والی ناسک وردینه‌وه و راستیه‌کان به‌چاویکه‌ی ده‌مارگیری ئهم یا ئه‌و نه‌بینین.

سرگذشت تخت سلیمان از زبان مادری مهربان^۱

تخت سلیمان محوطه‌ای به وسعت ۱۲ هکتار است که آثار مختلفی در آن وجود دارد. یکی از آثار برجسته مجموعه، برج و بارویی بیضی شکل است که به دوران اشکانی مربوط می‌شود. در داخل این بخش، ۳۸ برج و بارو با نمایی خارجی از سنگ‌های نقشدار به چشم می‌خورد که به ارتفاع ۱۸ متر و عرض ۴ متر در میان دو دروازه شمالی و شرقی محدود شده اند.

در بخش دیگری از مجموعه، هسته اصلی کل تخت سلیمان قرار دارد که یک معبد به نام چهارطاقی آتشکده آذرگشسب است. در کنار معبد، عبادتگاه شاهان و جنگاوران قرار دارد، چرا که این آتشکده به سلاطین و سرداران سپاه اختصاص داشت. در کنار معبد آتش، معبد ستایش آب ساخته شده است.

این معبد با معبد بیشابور فارس شباهت بسیاری دارد، اما آثار کمی از آن برجا مانده است. مجاور این بخش‌ها، تالار سلاطین ساخته شده که از آن برای مراسم نیایش آتش در روزهای خاص و به حضور پذیرفتن سفیران دیگر کشورها استفاده می‌شد. طرح و مقیاس تالار شباهت بسیاری به ایوان مداین دارد، اما از آن کوچکتر است.

در واقع تخت سلیمان برای سلسله ساسانیان همان نقشی را بر عهده داشت که تخت جمشید در زمان هخامنشیان.

تمام این اجزای معماری در مجموعه اصلی عبادتگاهی ساخته شدند، اما در خارج از این مجموعه و دورتادور آن، یک شهرستان دوره ساسانی وجود داشت. این شهرستان برای خدمات‌رسانی به ساکنان آتشکده و کسانی که تعلیم و تربیت موبدان را بر عهده داشتند، پدید آمده بود. شهرستان ساسانی در واقع وظیفه تامین نیازهای زوار و ساکنان مجموعه را انجام می‌داد. این شهرک پس از متروک شدن آتشکده، تخریب شد و هم‌اکنون در عمق چهار متری سطح زمین در زیر خاک مدفون است.

۱. تکاب، خبرگزاری میراث فرهنگی، ابراهیم حیدری.

سه آتشکده بسیار مهم در دوران ساسانی در ایران وجود داشت که هم‌اکنون تنها آثاری از آتشکده آذرگشسب که به‌نام تخت سلیمان شهرت پیدا کرده، بر جا مانده است. این آتشکده از نظر مسایل اعتقادی، باورهای دینی و نقشی که در حیات سیاسی و اجتماعی دوران ساسانیان داشت از اهمیت بسیاری برخوردار بود.

آتشکده آذرگشسب در واقع نماد اقتدار حکومت ساسانیان محسوب می‌شد، خصوصاً پس از خیزش مزدکیان و شکل‌گیری جنبش آن، «خسرو انوشیروان» به عمران و آبادی این آتشکده با عنوان عامل وحدت ملی و یکسان‌سازی دین کشوری توجه ویژه‌ای کرد.

آتشکده آذرگشسب در زمان حمله رومیان به ایران و غلبه آنان بر سپاه خسرو پرویز، غارت و ویران شد، در حالی که رومیان هیچ کاری به پایتخت کشور نداشتند. حمله رومی‌ها، اعراب و پذیرش دین اسلام از سوی ایرانیان تغییراتی در وضعیت آبادانی آتشکده پدید آورد و اغتشاشات اواخر دوره ساسانیان نیز موجب شد هیچ تجدید بنایی در این محل انجام نشود تا این که در دوران ایلخانان، این مجموعه به‌عنوان پایتخت بیلاقی حکام مغول مورد استفاده قرار گرفت. پس از سقوط ایلخانان، تخت سلیمان تقریباً متروک شد و به‌عنوان یک شهرک خدماتی کوچک با امکاناتی نظیر آهنگری، سفالگری و نانوایی مورد استفاده قرار گرفت. در دوران صفویه دیگر این مجموعه به‌طور کامل متروک شد و هیچ استفاده‌ای از آن نشد. اسم تخت سلیمان نیز در واقع از قرون هفت و هشت هجری قمری و از سوی اهالی منطقه که اطلاعات تاریخی درستی از این بنا نداشتند، انتخاب شد. در حالی که این نام صحیح نیست و همان آتشکده آذرگشسب نام صحیح مجموعه است.

این نام در متون اوستایی، کتاب‌های تاریخ ایران قدیم، نوشته‌های مورخان یونانی، ارمنی و رومی بارها آمده است. در شاهنامه فردوسی نیز حدود ۷۰ بار اسم آتشکده آذرگشسب ذکر شده است. پس از دوران صفویه این مجموعه کاملاً متروک ماند تا این که در قرن‌های ۱۷ و ۱۸ میلادی، مستشرقان غربی به ایران آمدند و به بررسی مناطق تاریخی ایران پرداختند.

نخستین بررسی‌های باستان‌شناسی در تخت سلیمان از سوی یک هیات آلمانی انجام شد. بررسی‌های هیات آلمانی در تخت سلیمان براساس توافق میان دولت ایران و آلمان از سال ۱۳۳۷ آغاز شد. سرپرست این هیات «دراوستن» بود که پس از او، پروفیسور «نومن» و دکتر «هوف» کار او را به مدت ۱۹ سال ادامه دادند. من نیز به‌عنوان نماینده سازمان ملی حفاظت آثار باستانی وقت، در سال‌های ۵۵، ۵۶ و ۵۷ با هیات آلمانی همراه بودم. عمده فعالیت‌های آنان روی کار باستان‌شناسی متمرکز بود و دو جلد کتاب، چندین مقاله و تعداد زیادی نقشه و مدارک حاصل کار آنان است.

بعد از انقلاب اسلامی تا سال ۷۲، محوطه در اختیار ما بود، اما به دلیل وضعیت کشور در آن دوران و اولویت‌های دیگری که وجود داشت، اقدامات چندانی در تخت سلیمان انجام نشد. بیشتر فعالیت‌های این دوره به حفاظت‌های اضطراری و نگهداری‌های اولیه اختصاص داشت تا این که در سال ۷۲ براساس دستور رییس جمهور وقت، ۱۰ پروژه بزرگ ملی فرهنگی - تاریخی تعریف شد که یکی از آنها تخت سلیمان بود.

این دوره از فعالیت‌های ما در تخت سلیمان با گسترش شهرها، توسعه شهرک‌سازی، جاده‌سازی و ازدیاد جمعیت مصادف بود. این عوامل خطر از میان رفتن آثار معماری برجای مانده را افزایش می‌داد. به همین دلیل نخستین کاری که در این زمان انجام دادیم، عبارت بود از تعیین حریم مجموعه و وضع یک سری ضوابط حفاظتی به منظور جلوگیری از دخل و تصرف در مجموعه تخت سلیمان. بعد از تعیین حریم، عملیات نجات‌بخشی آثار شروع شد که شامل حفاظت اضطراری، تثبیت آثار باقی مانده و نظافت کل مجموعه بود.

در کل محوطه تخت سلیمان حجم عظیمی از خاک و مصالح فرو ریخته وجود داشت که بخشی از آن مصالح را برای مرمت‌های بعدی نگهداری کردیم و حدود ۱۵۰ هزار متر مکعب زواید کارگاهی را به منطقه‌ای دیگر منتقل کردیم. علاوه بر این اقدامات فنی، اطلاعات مکتوب موجود درباره تخت سلیمان، نقشه‌ها، عکس‌ها و

مدارک فنی را جمع‌آوری کردیم و یک مرکز اسناد و کتابخانه تخصصی راه‌اندازی کردیم.

فرآیند ثبت تخت سلیمان در فهرست میراث جهانی هم شنیدنی است. این امکان خیلی اتفاقی پیش آمد. پنجم یا ششم بهمن ماه سال ۸۰، آقای گلشن در محوطه سازمان مرا دید و گفت: «اگر بتوانیم ظرف چهار یا پنج روز مدارک مورد نیاز برای پرونده ثبتی تخت سلیمان را آماده کنیم، امکان ثبت این اثر در فهرست میراث جهانی وجود دارد.» پس از آن به همراه دو نفر از همکاران با انجام حدود ۱۴ ساعت کار روزانه موفق شدیم این پرونده را تنظیم کنیم. برای ترجمه پرونده نیز به‌طور اتفاقی توانستیم مترجم خوبی پیدا کنیم که با نظارت دکتر چگینی این پرونده را ترجمه کرد. در همین زمان خانم «تانیکوچی» سرپرست هیأت کارشناسان ادواری یونسکو که پیش از آن به تخت سلیمان آمده بود، برای ما از سازمان یونسکو یک هفته فرصت اضافی گرفت و موفق شدیم پرونده را به پاریس ارسال کنیم. پس مطرح شدن پرونده تخت سلیمان در یونسکو در سال ۸۱، هیأتی ایتالیایی به‌سرپرستی آقای «یوکا» و هیأتی از ترکیه به‌سرپرستی «عمر مدران» به ایران آمدند. خوشبختانه با همکاری گروهی از همکاران و همیاری مسئولان میراث فرهنگی این اثر در فهرست میراث جهانی ثبت شد.

**

یونسکو در جریان فعالیت‌های سال ۲۰۰۵ تخت سلیمان قرار گرفت.

نظریه باستان‌شناسان آلمانی در تخت سلیمان رد شد.

تهران، میراث خبر گروه استان‌ها، زهرا کشوری: آخرین کاوش‌ها در محوطه باستانی تخت سلیمان به رد نظریه باستان‌شناسان آلمانی مبنی بر وجود یک حصار خشتی ساسانی پیرامون تخت سلیمان منجر شد.

مجموعه ساسانی تخت سلیمان بزرگترین و زیباترین آتشکده ساسانی در ایران است. آتش این آتشکده قرن‌ها روشن بوده و در کنار دریاچه تخت سلیمان که

چشمه‌ای بسیار اسرارآمیز است، نگهداری می‌شده است. این نزدیکی نشان می‌دهد که ساسانیان آب و آتش را در کنار هم می‌پرستیده‌اند. یوسف مرادی سرپرست کاوش در تخت سلیمان گفت: «هیأت آلمانی که سالیان پیش این محوطه را کاوش کرده بود، معتقد بود یک حصار خشتی به طول ۱۱۲۰، عرض ۱۲ و ارتفاع ۹ متر دورتادور این محوطه تخت سلیمان کشیده شده است. بنابر اطلاعات حاصل از این کاوش‌ها، این دیوار اولین بنای ساسانی تخت سلیمان است که بعدها تخریب و بر روی آن دیواری سنگی ساخته شده است، اما کاوش‌های هیأت کاوش نشان داد که این دیوار خشتی نیست، بلکه از خشت و خاک توأمان ساخته شده است. همچنین برخلاف نظر آلمانی‌ها این دیوار پیوسته نیست، بلکه ساختار توده توده دارد. در واقع این حصار یک دیوار توده‌ای خشتی خاکی است که به دوران ایلخانی تعلق دارد.»

او گفت: «این دیوار در زمان آباقاخان ساخته شده است. او که کاخ شکار خود را روی آثار ساسانی ساخته بود، برای کنترل بیشتر این محوطه و پرکردن فضاهای تخریب شده در دوره ساسانی اقدام به پر کردن این دیوار با خشت و خاک کرده است.»

آخرین حاکم ایلخانی که «آباقاخان» نام داشت مردم تخت سلیمان را از این منطقه بیرون راند و تخت سلیمان را به شکارگاه خود تبدیل کرد. مردم در این زمان در بیرون از مجموعه تخت سلیمان زندگی می‌کردند و پس از مرگ آخرین حاکم ایلخانی بار دیگر به تخت سلیمان بازگشته و خانه‌های خود را با بقایای کاخ‌های ایلخانی بنا کردند. مجموعه این اطلاعات به‌خوبی نشان می‌دهد که شکوه و عظمت تخت سلیمان در دوره ایلخانی رو به زوال گذاشته و مردم این منطقه از حاکمان ایلخانی به‌ستوه آمده بودند.

وینیه‌کی زۆری ته‌ختی سوله‌یمانیش له‌سه‌ر مآلپه‌ری میراث فرهنگی ایران هه‌یه که به‌بێ ئیجازه‌ی ئه‌وان وا هه‌یه نه‌کرئ پراینگویزی. ئه‌وه دووان له‌م وینانه‌ن:

بهشی یه کهم، بۆکان: ناسنامه، میژوو، رووداو | ۱۹۳

گۆرستانی مەلا جامی

کاک قادر فەتاحی قازی کاریکی گرنگی کردوووە بەوەی هەندیک زانیاری لەسەر گۆرستانی مەلا جامی و گۆرستانی گومبەزان و ئاقەدار و بەردەپووتانی شاری مەهاباد گەردووکۆ کردوووە و لە نامیلکە یە کەدا بلأوی کردۆتەو.

هەولدان بۆ ژيانندنەوێی میژوو و زیندووکردنەوێی ناوی کەسایەتی میژوویی گەلە کەمان ئەرکیکی گەورەیی سەر شانی هەموومانە، بەتایبەت کە دۆژمنی داگیرکەر بە هەموو توانایەکی شەیتانیی خۆیەو هەولێ کۆتێکردنەوێی سەرچاوەکان و لەنیوێردنی ئاسەوارەکانمان دەدا و تەنانەت نەک زیندوو، بەلکۆو بەسەر مردووێکانیشمانەوێ ناچی، وەک «وەرەهرام» کە گۆرستانی مەلا جامی مەهابادی خاپوور کرد.

باسی نامیلکەیی «گۆرستانی مەلا جامی» لێردا لەبەر دوو هۆ دەهینمە گۆرئ: یە کەم، وەک نمونە یەکی کار، کە دەبێ لە بۆکانیش رەچاو بکری و گۆرستانە میژوویی یەکانی نیوشار، هەر و هاتورجان و حەمامیان و باغلوو جە و گۆرستانەکانی ناوچەیی فەیزوللأبەگی و سەر چۆمی مەجیدخان و... بپشکیندیرین و نووسراوەی سەر بەردە قەبرەکانیان بخویندیرینەو، بنووسرینەو و لە پەيوەندیی میژوویی ناوچە کەدا هەلسەنگیندیرین. بۆ نمونە، ئەو بەردە قەبرە گەورە و ئاسایی یانەیی وا لە گوندی شەرەفکەند هەن و خەلکی گوندە کە بە «قازان خانم» ناویان دەبەن، کە بە ئاشکرا دەبێ هی سەردەمی «غازان خان» و موغولەکان بن، بکەوێ بەر لیکۆلینەو. دوو هەم، قەبرەکان هەندیکیان هی ئەمیرانی موکرین کە دەزانین بابامیریەکانی ئەمڕۆی بۆکان و مەهاباد و میانداو و بنەچەکیان دەگەریتەو سەر ئەوان و بەو بۆنە یەو پەيوەندییان بە میژوویی بۆکانەو هە یە.

لە لاپەرە ۱۰ - ۱۱ دا باسی بنەچەکی بنەمالەیی هیدایەتی کراو، کە ئاغاواتی گوندی حاجیکەند و باپیرانی شەهید سەید ئەبووبەکری هیدایەتین بۆمبایان بە پۆستەدا بۆ

نارده مالئ و شه‌هید کرا. سه‌ید یه‌بووبه‌کر نوینه‌ری هه‌لبژێردراوی خه‌لکی بۆکان بوو له یه‌که‌م ده‌وره‌ی مه‌جلیسی شوورای دوا‌ی شو‌رشی ۱۳۵۷ی ئێران. له لاپه‌ره ۲۰دا باسی قه‌بری «شاپه‌یکه‌رخانم» کراوه و له په‌راویندا له زمان نه‌مر عومه‌ری عه‌لیاره‌وه نووسراوه که شاپه‌یکه‌رخانم هاوسه‌ری مارف‌ئاغای دیبو‌کری و خوشکی پاشاخانی موزه‌فقه‌رودده‌وله (شجاع‌الملک) بووه. له لاپه‌ره ۲۴دا باسی گو‌ری مارف‌ئاغای کو‌ری په‌سوول‌ئاغای سه‌رۆکی تایفه‌ی دیبو‌کری ده‌کا که برای عه‌باس‌ئاغای دیبو‌کری بووه. له لاپه‌ره ۲۵دا باسی گو‌ری سوولتان‌ئاغای کو‌ری هه‌مان مارف‌ئاغا کراوه. له هه‌مان لاپه‌ره‌دا باس له گو‌ری شاعیری ناودار مه‌لا مارف کۆکه‌یی ده‌کری که له نزیک گو‌ری شیخ‌زاده بووه، به‌لام به‌داخه‌وه ئیستا هیچ نیشانه‌یه‌کی له‌نه‌ماوه. له هه‌مان لاپه‌ره‌دا باسی گو‌ری باب‌ه‌خه‌لیفه سه‌ید عه‌بدولقادری ئه‌ته‌ه‌ری کراوه و گو‌تراره له ساداتی ماوه‌لق بوون له گوندی ئالیکه‌ندی باکووری بۆکان.^۱

۱. قادر فتاحی قازی، «گورستان ملا جامی در مهاباد، به انضمام گوشه‌یی از تاریخ مهاباد»، تبریز، خرداد ماه ۱۳۵۹/۱۹۸۰، ۲۶ لاپه‌ره، فارسی.

سالی شیخی

له بۆکان و موکریان به گشتی به سالی راپه‌رینی شیخ عوبه‌یدیلائی نه‌هری و هانتی خوی و کوره‌کانی له شه‌مزیانه‌وه بو ورمی و موکریان، ده‌گوتری سالی شیخی. شیخ پاییزی سالی ۱۲۹۷ی کوچی به‌رانبه‌ر به ۱۸۸۰ زاینی هاته رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان و دواي چه‌ند مانگیگ تیکشکا و گه‌رایه‌وه باکوور. به‌و پینه، سالی شیخی سالی ۱۲۹۷ک/ ۱۸۸۰ی زاینیه، دیاره له جه‌نگه‌ی هانتی شیخ بو ورمی و چوونی شیخ عه‌بدولقادی کورپی بو مه‌هاباد و پاشان میانداو تا بناو، ناویک له بۆکان نایه‌ته گورپی، له‌به‌روه‌ی سپای شیخ به‌گویره‌ی پلانه‌که‌یان ده‌بووایه له مه‌هاباده‌وه بچن بو ته‌وریز و دواي گرتنی ئه‌و شاره، به‌ره‌و تاران بنائوین، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، هه‌والی زور به ده‌سته‌وه‌یه که کورد له هه‌موو شاره‌کانی موکریانه‌وه تا سنه، جه‌م‌جه‌م و پۆل‌پۆل چوونه‌ته ناو سپای شیخ عه‌بدولقاده‌وه، به‌تایبه‌ت مورید و سوڤی و ده‌رویشی نه‌قشی و سه‌ره‌که‌هۆزانی ناوچه‌که: مه‌نگور، مامه‌ش، زه‌رزا، دیوکری و فه‌یزوللا‌به‌گی. هه‌ندیگ به‌پاست و هه‌ندیکی تر به‌رواله‌ت، له‌گه‌ل سپاکه که‌وتوون و ته‌نانه‌ت به‌شیک له سپای ئیران له هه‌وشار، که سوننی بوون، بایانداوه‌ته‌وه لای سپای کورد. له‌و ماوه‌یه‌دا، ناوچه‌ی بۆکانیش جه‌رگه‌ی هات‌و‌چۆ و ئاماده‌سازی و پشتگیری و به‌شداریی خه‌لک له سپای شیخ عه‌بدولقادر بووه و گه‌لیک رووداوی گرنگی تیدا رووداوه، به‌لام به‌داخه‌وه سه‌رچاوه‌کان باسیکی ئه‌و رووداوانه‌ ناکه‌ن و ئه‌رکی میژوونووس و توێژه‌رانه له کاره‌که بکۆلنه‌وه.

ئه‌وه‌ی من بزنام، له به‌لگه‌نامه‌کانی سالی ۱۸۸۰ - ۱۸۸۱ی زاینیه و ه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی بریتانیا‌دا گه‌لیک به‌لگه‌نامه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار به‌و راپه‌رینه هه‌ن، که من کۆپی هیندیکیانیشم هه‌یه. سه‌ر هه‌لینه‌وه له‌و به‌لگه‌نامه‌ن و پشکنینیان کاریکی پێویسته و هیوادارم له ناویان‌دا هه‌والی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی شار و ناوچه‌ی بۆکانیش ده‌ربه‌کوه‌ی. ئه‌وه‌نده‌ی بزنام فایلێ سالی ۱۸۸۰ی عوسمانی له‌نیو فایله‌کان‌دا ون بووه، به‌لام هه‌ر

له‌و سالانه‌دا دوو فایلێ گه‌وره به‌ناوی «کوردستان» هه‌هه‌ن که ده‌بی سه‌یر بکری‌ن.

هه‌روه‌ها ئه‌م سه‌رچاوانه‌ش گرنگن:

۱. اسناد سیاسی ایران و عثمانی (۷ جلد)؛

۲. کاره‌کانی کاک محهمه‌د حه‌مه‌باقی، که ۶ به‌رگن و زیاتر وه‌رگێڕاوی کتیب و

ده‌سنوو سی فارسین سه‌باره‌ت به‌ راپه‌رینه‌که؛

۳. تاریخ و جغرافیای دارالسلطنه تبریز، نووسینی شازاده فه‌ره‌ادمیرزا.

دوکتۆر عه‌بدوڵلا مه‌ردۆخ ئه‌م به‌شه‌ی کتیبه‌که‌ی فه‌ره‌ادمیرزای به‌ناوی

«الکساندر قورنیانس» هه‌و ب‌لاوکردۆته‌وه.

۴. راپه‌رینه‌ی کورده‌کان ساڵی ۱۸۸۰ نووسینی د. جه‌لیلی جه‌لیل، وه‌رگێڕان بۆ

سه‌ر کوردی، د. کاوس قه‌فتان.

۵. ئه‌م راپه‌رینه‌ له‌ گه‌لیک سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ی خۆیی و بیگانه، بۆ نمونه له‌

کاره‌کانی لازاریف‌دا باسی کراوه.

۶. ده‌سنوو سیکی عه‌لی گۆنه‌خانی ئه‌فشار به‌ناوی «تاریخ خروج اکراد و قتل و

غار ت شیخ عبیدالله بدبنیاد و اغتشاش و فتنه‌ زیاد در مملکت آذربایجان». ئه‌م

ده‌سنوو سه‌ له‌ کتیبخانه‌ی قوتابخانه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ رۆژه‌لاتی و ئه‌فریقیه‌کان

(سواس) له‌ له‌نده‌ن بوو، من کۆپیم لی‌هه‌لگرت و ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ و

ریک‌وپی‌ک کردنی بووم، له‌ گۆفاری مامۆستای کورد (ژماره ۱۹، پاییزی ۱۹۹۲،

سوید) یش‌دا هه‌لسه‌نگاندنی‌کم له‌سه‌ر ده‌سنوو سه‌که‌ و سه‌باره‌ت به‌ هۆکاری

راپه‌رین و تیکشکانه‌که‌ی نووسی. ئینجا ده‌قه فارسییه‌ ئاماده‌کراوه‌که‌م نارد بۆ

بنکه‌ی ژین له‌ سلیمانی بۆ چاپ. ئه‌وان دابووین به‌ کاک محهمه‌د حه‌مه‌باقی

که‌ بیکاته‌ کوردی و له‌ گه‌ل وینه‌ی ده‌سنوو سه‌که‌دا ب‌لاوی بکه‌نه‌وه‌. به‌شی من

له‌ چاپه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ دراوه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ناوه‌وه‌ی‌دا نووسیویانه «پیشکه‌شه‌

به‌ کاک ئه‌نوه‌ر سولتانی له‌ له‌نده‌ن بۆ ماندوو بوونه‌ بی‌سنوو ره‌کانی له‌ گه‌ل

زیندوو کردنه‌وه‌ی میژووی نه‌ته‌وه‌یی‌دا» و له‌ سه‌ره‌تای وه‌رگێڕی کوردیش‌دا

ئامازه‌ به‌ کاره‌که‌ی من کرابوو. ده‌ستیان خۆش بی.

دواتر کاک «سه‌لاحه‌ددین ئاشتی» پاش نووسینه‌وه‌ی ده‌قه ده‌سنووسه فارسییه‌که و پیداپوونه‌وه و دارشتنه‌وه‌ی به شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بلاوی کرده‌وه. به‌هۆی ئه‌و یارمه‌تیانیه‌ی وا به‌رێز محهممه‌دعه‌لی سولتانی بۆ ساغ‌کردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که ئاراسته‌ی منی کردبوو، کاک سه‌لاح ناوی ئه‌ویشی له‌سه‌ر کتێبه‌که نووسیوو، که به‌بۆچوونی من زۆر کارێکی باش بوو، چونکه به‌شیکێ گرنگی کاره‌که‌ی که‌وتبووه سه‌ر شانی و هه‌روه‌ها به‌ نووسینی پیشه‌کییه‌کی چروپێ چه‌ند که‌لین و قوژبنیکی روانگه‌ی نووسه‌ری بۆ روون کردبووینه‌وه. ئه‌وه ناوونیشانی هه‌ر دوو کتێبه‌که‌یه:

-عه‌لی‌خان گۆنه‌خان ئه‌فشار، «شوێشی شیخ عوبه‌یدیلائی نه‌هری له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی قاجاری‌دا» وه‌رگێڕ له‌ فارسییه‌وه، محهممه‌د حه‌مه‌باقی، له‌ بلاوکراوه‌کانی کۆری زانیاری کوردستان، هه‌ولێر ۲۰۰۷، لاپه‌ره ۴۲۶، کوردی و فارسی.

- علی ابن امیرگونه‌خان افشار، «تاریخ خروج اکراد و قتل و غارت شیخ عبیدالله بدبندیاد و اغتشاش و فتنه‌ زیاد در مملکت آذربایجان»، به‌کوشش انور سلطانی، محمده‌لی سلطانی و صلاح‌الدین آشتی، بنکه‌ی ژین ۲۰۰۸، صفحه ۲۶۳، فارسی.

بۆکان له میژوونامه‌ی شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری دا

له‌م سالانه‌ی دوایی دا که موزۆر بۆ هه‌موو شار و شارۆچکه‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان یه‌ک یان چه‌ند کتیب و وتار نووسراون. هه‌رکام له‌و سه‌رچاوانه به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان په‌یوه‌ندیان به بۆکانه‌وه هه‌یه. ئەم به‌شه بریتیه له هه‌لینجانی زانیاری له‌و سه‌رچاوانه، که به‌داخه‌وه به‌شیکیان له‌گه‌ل کوردا دۆستانه نه‌جوولاونه‌ته‌وه و ئەوه ده‌توانی زیان بگه‌یه‌نی به‌هاوشانی و برایه‌تی گه‌لانی ناوچه و دوا‌پۆژیکی پر له‌هاوکاری و پیکه‌وه‌ژیانی دوور له‌ده‌مارگرژی ئایینی و زمانی و نه‌ته‌وه‌یی.

ناوی شار و گونده کانی ئیران

ئەحمەدی کەسرەوی ئەگەر تاقە کەس نەبێ، یەک لەو کەسانە بوو کە لە سالانی سەرەتای سەدەوی بیستەمدا بە شیوەیەکی زانستیانه لە بنەمای ناوی شار و گوند و ناوچه کانی ئیرانی کۆلیوەتەو و بۆ نمونە گوتووێتی هەموو ئەو ناوانە و پیشگر یا پاشگری «بەک، باک، بەق» یان لەگەڵ، پەيوەندییان بە ئاورگە ی پەرستنی «بەغ»، واتە خودای ئاریایی یەکانی پیش زەردەشەتەو هەبوو. گەرچی کەسرەوی ئەم باسە ی لە پەيوەندیی شار ی «باکو» دا کردوو و ناویکی لە «بۆکان» نەبردوو، بەلام بۆچوونە گشتییە کە ی ئەو بوو بە بنەمای و تاریکی من لەسەر ناوی بۆکان کە هەر لەم کتیبە دا دەبیندری. بڕواننە «چەند تینینیە ک لەسەر ناوی بۆکان».

بەداخەو من نوسخە ی ئەم کتیبە ی کەسرەویم لە لەندەن دەست نەکەوت، بەلام لە سەرچاوە ی دیکە دا تاییە تمەندییە کانییم هەلگرتۆتەو. بۆچوونە کانی کەسرەوی لەمەر ناوی کۆنی ناوچه کانی ئیران دەبێ بە هەند وەرگیریین، بەلام نابێ وەک بۆچوونیک ی نەگۆر و یە کلاکراوە چاویان لێ بکری.^۱

۱. احمد کسروی، «نام‌های شهرها و دیه‌های ایران»، جلد اول ۱۹۲۹، جلد دوم ۱۹۳۱، (من ناگاداری بەرگە کانی دیکە ی نیم، بەلام بۆی هەیه بەرگی دیکە شی هەبن)، ناشر (۹).

روانینیک به نازهربایجانی رۆژاوادا

بۆکان به گوێرهی دابهش بوونی ئێران به سهر ئوستانهکاندا، به شیکه له پاریزگای نازهربایجانی رۆژاوا.

کتیپی فارسیی «نگاهی به آذربایجان غربی» نویسنی «ایرج افشار سیستانی» که کۆمهلی زانیاریی سه رهتایییه له مه پ شار و دێهاتی ئەم ئوستانه، به گوێرهی سروشتی کتیبه که، وهرده باسیکی له مه پ بۆکان تیدا بهرچاو دهکهوئ. زانیاریی ناو کتیبه که سه بارهت به بۆکان که مه و ئه ویش به هۆی ئه و راستییه وه که له سالی نووسران و بلا بوونه وهی دا، واته ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰ دا، هینشتا بۆکان به خشیکی شاری مه هاباد بوو و زانیارییه گشتییه کانی له مه پ مه هاباد، بۆکانیشیان دهگرته وه.

له گه ل ئه وانه شدا، کتیبی ئیره جی ئه فشار سه بارهت به میژوو، جوغرافیا، ئابووری و سروشتی شاری بۆکان هه ندی بابته تییدا بهرچاو دهکهوئ و له وانه لاپه ره ۹۷۸ - ۹۷۹ باسی «وجه تسمیه» ی بۆکانی تیدا کراوه و به شاری «بووک» انی له قه له م داوه یا لاپه ره ۸۷۷ (به رگی ۲)، باسی گه نمی مومنازی بۆکان دهکا یا لاپه ره ی ۷۰۶ تا ۷۲۴ که باسی هۆزی دیبوکری و گهورک و مه نگوره و پێوه ندیی به بۆکانیشه وه هه یه. کتیبه که به فارسی نووسراوه.^۱

۱. ایرج افشار سیستانی، «نگاهی به آذربایجان غربی»، جلد اول، موسسه انتشاراتی نسل دانش، ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰، تهران، ۵۲۷ صفحه، جلد دوم، موسسه انتشاراتی نسل دانش، ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰، تهران، صفحه ۵۳۳ تا ۱۰۷۶.

ساوج بولاق

ئەم وتارە و چەند وتاری دیکە میئۆرسکی که له ئینسیکلۆپیدیای ئیسلامدا بلابوونەتەو، تەرجه مەهی کوردی کراون و له کتیبیکدا بلابوونەتەو. وەرگێری وتارەکان دوکتۆر نەجاتی عەبدوللایە، که دەقەکانی له زمانی فەرهنسییەو تەرجه مە کردوون و له کتیبیکدا بەناوی «بنچینهکانی کورد و چەند وتاریکی کوردناسی» بلابوونەتەو.

وتاری ساوج - بولاق گەلیک زانیاریی جوغرافیایی و میژوویی و ئابووری ناوچه کهی ئاراستەهی خوینەر کردوو و بۆ نمونە گوتوو یەتی: «[کورد] هەریمە تورکییەکانی نیوان تەتەهو و مەراغەهی له دەست داون که جارن سەر بە موکری بوونە (ل ۱۰۲).» وتارە که گەرچی بەتایبەت ناوی بۆکانی که متر هیناوه و له شوینیکدا گوتوو یەتی «گوندی بۆکان» (ل ۹۳)، بەلام له گەلیک شویندا باسی محالی بیهی و ئەختاچی و تورجانی کردوو، که ئەمیان پیشتر سەر بە بۆکان بوو. هەرودها زۆربەهی زۆری ئەو زانیارییانەهی و سەبارەت بە سابلاغ و موکریان هیناونی، بۆکان و خەلکی ناوچهکانی دەورووبەری و هەرودها هۆزە سەرەکییەکانی بۆکان (دیبوکری، فەیزوللایەگی و گەورک) دەگرنەو. میئۆرسکی سەبارەت بە بۆکان زانیاریی شەخسیی زۆر بوون. نووسەر، هەرودها بۆ لایەنی جوغرافیایی و کەونارناسی وتارە که، کهلکی له وتارەکانی راولینسۆن وەرگرتوو، که پیشتر لەم وتارەدا ئاماژەیان پیکراوه.^۱

۱. فیلادیمیر میئۆرسکی، «بنچینهکانی کورد و چەند وتاریکی کوردناسی»، بەرگی یه کهم، وەرگێرانی له فەرهنسییەو بۆ کوردی: د. نەجاتی عەبدوللای، مەکتەبی بیر و هۆشیاری (ی. ن. ک.)، سلیمانی ۲۰۰۷، ۲۷۸ لاپەرە. ژمارەهی سپاردنی نییە.

جوغرافیا و میژووی بانە ی کوردستان

له ئالقه‌کانی پیشووتردا باسی هەندیک کتیبم کرد که سه‌بارهت به شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان نووسراون و ئەم کاره به پینویست ده‌زانم له‌به‌روه‌ی نه‌ بۆکان و نه‌ خه‌لکه‌که‌ی و نه‌ میژوویان له‌ شار و ناوچه‌که‌ دانه‌براون و جه‌خت کردن له‌سه‌ر میژووی دیارده‌یه‌ک به‌ی هه‌لسه‌نگاندنی کارتیکران و کارتیکردنی ده‌وروبه‌ره‌که‌ی، گونجاو نابێ.

لیژهدا دهمه‌وی ئاماژه به‌ کتیبی به‌نرخ‌ی «جغرافیا و تاریخ بانه، کوردستان» بکه‌م که‌ نووسه‌ری وردبین مامۆستا محهمه‌د ره‌ئووف ته‌وه‌ککولی بانه‌یی به‌ فارسی نووسیویه‌تی و چاپی سیه‌ه‌می سالی پار بلاو بوته‌وه‌. له‌ به‌شی میژوویی کتیبه‌که‌دا گه‌لیک بابته‌ی وه‌ک «موکری قران» و «شه‌ری دمدم» ی سه‌رده‌می شاعه‌باسی سه‌فه‌وی (سه‌ده‌ی ۱۶) هه‌ن که‌ ناوچه‌ی موکریان و بۆکان ده‌گره‌وه‌ و ژماره‌یه‌ک به‌لگه‌ی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئیرانیش راگو‌یزراون که‌ رووداوی وه‌ک راپه‌رینی شیخ عوبه‌یدلای شه‌م‌زینی راده‌گه‌یه‌نن که‌ ئەو رووداوه‌ش له‌ په‌یوه‌ندی موکریان و بۆکان‌دا جیی سه‌رنجه‌ (له‌ به‌شه‌کانی دواتردا ده‌چمه‌ سو‌راغی ئەو به‌لگه‌نامانه‌ش).

له‌ لاپه‌ره‌کانی دوا‌ی ۱۴۳ باسی کوچ کردنی جووله‌که‌ی شاره‌کانی بانه‌ و سه‌قز و سنه‌ و بۆکان کراوه‌ بو‌ تاران و له‌ویوه‌ بو‌ ئیسرائیل له‌ نیوان سالانی ۱۳۲۸ - ۱۳۳۰ / ۱۹۴۹ - ۱۹۵۱ دا که‌ بو‌ مه‌سه‌له‌ی شوین هه‌لگرتنی جووله‌که‌کان وه‌ک به‌شیکی گ‌رنگ له‌ دانیشتوانی کۆنی بۆکان گ‌رنگه‌ بزانی‌ن ئەوان له‌ پیش‌دا چوونه‌ته‌ تاران، له‌لای گۆرستانی نزیک مه‌یدانی خوراسان بنه‌یان خستوه‌ و نوینه‌ره‌کانیان به‌ یارمه‌تی ده‌وله‌ت به‌خو‌ی‌یان کردوون تا ماوه‌یه‌ک دواتر که‌ نیردراون بو‌ ئیسرائیل.

له‌ لاپه‌ره‌ ۱۰۱ تا ۱۰۳ دا وینه‌ی دوو نامه‌ له‌ په‌یوه‌ندی عه‌زیزخانی سه‌ردار چاپ کراون.

له‌ لاپه‌ره‌ی ۳۷۵ دا وینه‌یه‌کی شیخ‌بابای غه‌وساباد چاپ کراوه‌ و باسی کوژرانی ئەو و

حه‌مه‌حوسین‌خانی سهردار به‌ده‌ست تورکه‌کانیش کراوه.

له‌لاپه‌ره‌کانی دواتردا هه‌والی رووداوه‌کانی سهرده‌می شه‌پری دووه‌می جیهانی و دامه‌زرانی حکومه‌تی کۆماری کوردستان، حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه، بارزانییه‌کان و به‌سه‌ره‌اتی ناوچه‌که له‌سالانی دواتردا هاتوون که دیاره‌ئه‌وانه‌ش هه‌ر په‌یوه‌ندییان به‌بۆکانه‌وه‌هه‌یه.

له‌لاپه‌ره‌ ۱۵۵۴ دوو وینه‌ی عه‌بدو‌للاخانی ناهید و حه‌مه‌دئاغای عه‌باسی چاپ کراون که نوینه‌رانی شاری سه‌قز بوون له‌په‌رله‌مانی ئیرانی سهرده‌می په‌هله‌وییه‌کان، ناهید له‌فه‌یزوللا به‌گییه‌کانی ده‌وروپشتی بۆکان و محه‌مه‌دئاغای عه‌باسیش سهر به‌دیوکراییه‌کان بوو.

له‌به‌شه‌کانی دواتری کتییبه‌که‌دا باسی سالانی ۱۳۴۶ - ۴۷ (۱۹۶۷ - ۶۸) و راپه‌رینی بالی شو‌رپشگی‌ری حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران، هه‌روه‌ها شاربه‌ده‌رکرانی مامۆستایانی بانه و سه‌قز و بۆکان و مه‌هاباد و ئینجا رووداوه‌کانی شو‌رپشی سالی ۱۹۷۹/۱۳۵۷ ی ئیران به‌ه‌لگه‌وه‌که‌وتوونه‌ته‌به‌ر لیکۆلینه‌وه.^۱

۱. محمدرئوف توکلی، «جغرافیا و تاریخ بانه، کردستان» چاپ سوم، انشارات توکلی، تهران، ۲۰۰۸/۱۳۸۷، ۶۹۵ صفحه، فارسی.

به‌شی یه‌که‌م، بۆکان: ناسنامه، میژوو، پرووداو | ۲۰۷

موکریان و بۆکانیش ده‌گرنه‌وه و له‌وانه: شه‌ری کوردستان، هاتنی خه‌لخالی، شه‌ری نه‌غه‌ده و به‌گشتی میژووی سالانی ژیانی نووسه‌ر له‌سه‌رده‌شت، که‌م وا‌ه‌ه‌یه په‌یوه‌ندی‌دار و هاوبه‌ش نه‌بوو‌بی‌ت له‌گه‌ل پرووداو‌ه‌کانی به‌شه‌کانی دیکه‌ی موکریان و بۆکان. نووسینی میژووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی بۆکان وا‌ه‌ه‌یه به‌بی به‌لگه‌نامه‌کانی نیو ئه‌م کتیبه‌ ناته‌واو بی.^۱

۱. رحمان شمامی، «سردشت در گذرگاه انقلاب، مجموعه حوادث سال‌های قبل و بعد از انقلاب به روایت یک بازرگان همراه با تصاویر و اسناد و مدارک تاریخی»، ناشر: مؤلف، چاپ اول، ۱۳۸۶/۲۰۰۷، ۱۲۵۶ صفحه، فارسی.

میانداو، تیکاب و ساینقه‌لا

شاری میانداو که وتوته باکووری بۆکان و گوندی سهر به شاری بۆکان ههتا نزیک شاره که کشاون. رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان تیکانته‌په‌ی هه‌وشار (تیکاب) و باکووری رۆژه‌ه‌لاتیشی شاری ساینقه‌لا (شاهین‌دژ)، که هه‌ردووکیان که وتونه‌ته به‌ری رۆژه‌ه‌لاتی چۆمی جه‌غه‌توو (زرینه‌رود).

تیکه‌لاوی بۆکان له‌گه‌ل هه‌ر سێ شاره‌که گه‌لینکه. به‌شی هه‌ره زۆری دانیشتوانی تیکاب و ساینقه‌لا کوردن و میانداو خۆی و ژماره‌یه‌ک له گونده‌کانیشی شوینی ژبانی کوردانن. گوندی «سه‌راو»ی میسباحوددیوانی ئه‌ده‌ب و عه‌لی‌خانی حه‌یده‌ری برای، هه‌روه‌ها گوندی «گوینجه‌لی»ی سه‌یفولقوزات له نزیک میانداوون. په‌یوه‌ندییه‌کی له‌میژینه له نیوان دانیشتوانی بۆکان و به‌تابیه‌ت میانداوودا هه‌بووه و له سه‌رده‌می ماننا و ئوورارتوو و ماده‌وه تا ئیستا چاره‌نوسی ئه‌و دوو ناوچه‌یه به‌یه‌که‌وه گری دراوه گه‌رچی له هه‌ندئ قوناغی میژوویشدا کرژی و توندی له نیوان دانیشتوانیان په‌یدا بووبن که هۆکاره‌که‌ی سیاسه‌تی حکومه‌تی ناوه‌ندی و حاکمانی ئازهر بایجان له ته‌وریز بووه، به‌لام به‌گه‌شتی ژبانیکی هیمن و دۆستانه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک بردۆته سهر.

کتیبه‌ی «نگاهی به تاریخ و جغرافیای میانداوآب و تکاب و شاهین‌دژ» بۆ زۆر لایه‌نی میژوویی شار و ناوچه‌که به‌سووده، به‌لام به‌داخه‌وه نووسه‌ره‌که‌ی جه‌مشیدمه‌حبوبی، هه‌ندئ جار له چوارچیوه‌ی توێژینه‌وه‌ی بی‌لایه‌ن چۆته‌ده‌ری و ده‌مارگیری و رق و کینی به‌رانبه‌ر به کورد نواندوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش بۆ نووسینی میژووی بۆکان که‌لگی زۆر له‌م کتیبه‌ وه‌رده‌گیرئ، بۆ نمونه، زانیاری سه‌باره‌ت به سالی شیخی (۱۸۸۰) و سه‌رده‌می کۆماری کوردستان، هه‌روه‌ها به‌نداوی بۆکان و میانداو، ئاورگه‌ی شیز له تیکاب، هۆز و ناوچه‌ی هه‌وشار له نیوان بۆکان و ساینقه‌لا و گه‌لینک بابته‌تی تری تیداپه.^۱

۱. جمشید محبوبی، «نگاهی به تاریخ و جغرافیای میانداوآب و تکاب و شاهین‌دژ» چاپ اول، ۱۹۹۱/۱۳۷۰، ناشر: نویسنده، ۶۲۰ صفحه، فارسی.

مەراغە (افرازەرود)

مەراغە يەك لە شارەكانى ئۇستانى ئازەربايجانى رۇژھەلاتە و كەوتۇتە باكورى رۇژھەلاتى بۆكەن. مەراغە كە لە سەردەمى ئىلخانىياندا لەلايەن ھۆلاكۇخانەوہ بوو بە پىتەختى ئىران (۵۶مى كۆچى)، لە چەندىن بارەوہ پەيوەندى بە كوردستان و بۆكەن پەيدا دەكا: كوستانى ماينبلاغ كە ھاوينەھەوارى خىلە كوردەكانىش بووہ كەوتۇتە نىوان مەراغە و ساينقەلای نزيك بۆكەن؛ لە سەردەمىكا كە مەراغە پىتەختى ھۆلاكۇخان بووہ، بۆكەن و سەرچۇمى تەتەھوو ھەوارگەى ھۆلاكۇ بووہ و قەبرى زۆرىك لە سەرانى موغول لە دەوروبەرى بۆكەن و بۇ نمونە لە گوندى شەرەفكەندن؛ مەراغە نزيكترين شوينى پەيوەندى ناوچەى موكرىانە بە ھىلى ئاسنى سەرانسەرى ئىرانەوہ، موكرىقران لە مەراغە روى داوہ، سەردار حەمەحوسين خانى سەردارى موكرى لەوئى بەدەستى سپاى عوسمانى ئىعدام كراوہ و زۆر شتى ديكەى ھاوشيوہ...

بەداخوہ نووسەرى كتيبى مەراغە گەلىك دژ بە كوردە، كە ئافەتى لىكۆلنەوہى بىلايەنى ناوچەكەيە. لە باسى زمان و رەگەزىشدا (لاپەرە ۱۲۵) زمانى خەلكى ناوچەكە بە ئازەرى ناودەبا نە توركى و دەلى ئەم دووانە لە يەك جىاوازن كە راستەقىنەش ھەر وايە. مەسەلەى ھاتنى توركان بۇ ناوچەكەش دەگەرىنپىتەوہ سەردەمى سەلجوقىيەكان، كە ئەوہش لەگەل بۆچوونى توركانى توررانى و پان توركىست يەك ناگرىتەوہ.

نووسەر لە چەند شويندا باسى كورد دەكا، يەكيان كوشتارى شاعەباسى سەفەوى لە كوردى موكرى (۱۰۱۹ى ك) و ئەويتەر رۇوداۋى بلباس (۱۲۸۴ى ك)؛ ھەرۋەھا ھىرشى شىخ عەبدولقادرى كورى شىخ عوبەيدىللاى نەھرى بۇ سەر بناو، كە شارۆچكەيەكى پەيوەست بە مەراغەيە (۱۹۷ى ك) دەخاتەرۋو و لە ھەموو ئەوانەدا دژايەتى زۆرى كورد دەكا. لە باسى حكومەتى ئازەربايجان (۱۳۲۴)يشدا

دژ به حکوومه تی میلیی نازهربایجان دهووستی (لاپه ره ۷۰۷). ئەم کتیبه بۆ نووسینی سه رجه می میژووی ناوچه ی بۆکان گه لیک پئویسته و زانیاریی زۆر سه بارهت به دامه زرانی قوتابخانه دهوله تیبه کان و سپا و سه رباخانه و... له مه راغه ئاراسته دهکا، که بۆ به راوردکاریی له گه ل ژیا نی سیاسی - فه ره نگیی بۆکان گرنگی زۆریان هه یه.^۱

۱. یونس مروارید، «مراغه (افرازه رود) از نظر اوضاع طبیعی، اجتماعی، اقتصادی، تاریخی»، ناشر (۹)، ۱۳۶۰ / ۱۹۸۱، ۷۱۵ صفحه، فارسی.

گه‌ره‌کی سورخابی ته‌وریز و مقبرة‌الشعرا

ئهم کتیبه‌ی باسی هه‌ندی گورستانی ناودارانی شاری ته‌وریز و یه‌که له‌وان «سید حمزه» ده‌کا و کیلی قه‌بره‌کان و ژیاننامه‌ی خاوه‌نه‌کانیان راده‌گه‌یه‌نی. له‌وانه‌ی وا ناویان له‌ کتیبه‌که‌دا هاتوو، خاقانی شروانی، ئەسه‌دی تووسی، قه‌تران، هومامی ته‌بریزی و زۆر شاعیر و ناوداری دیکه‌ی ناوچه‌که‌ن.

له‌ باسی «مقبره‌ سید حمزه» دا نووسه‌ر ناوی هه‌ندی که‌سایه‌تی ده‌با که‌ نزیک قه‌بری سید حمزه‌ نیژراون و یه‌که له‌وان «سه‌ردار عه‌زیزخانی موکری» یه، که له‌ ۱۸ی شه‌شه‌کانی سالی ۱۲۸۷ [کوتایی سالی ۱۸۷۰] له‌ ته‌وریز کۆچی دواپی کردوو و له‌ شوینه‌ نیژراوه. نووسه‌ر باسی ژیانی سه‌ردار ده‌کا و ده‌لی سالی ۱۲۰۷ له‌ دایک‌بووه و خه‌لکی سه‌رده‌شتی سابلاغ بووه و پاشان باسی مه‌قام و مه‌نسه‌به‌کانی ده‌کا له‌ داموده‌زگای قاجاره‌کانی ئیران و ناسره‌ددین‌شای قاجاردا، هه‌تا وه‌زاره‌تی جه‌نگی ئیران. نووسه‌ر هه‌روه‌ها له‌ مه‌ئموورییه‌ته‌ ده‌دوی که‌ ناسره‌ددین‌شا به‌ عه‌زیزخانی دابوو بۆ کوشتنی بابییه‌کانی زه‌نجان [و چاری یان چه‌هریقی سه‌لماس] و به‌داخه‌وه ئه‌ویش به‌رپوه‌ی بردن. نووسه‌ر باسی وردبینی و ریک‌ویکی کاره‌کانی سه‌ردار ده‌کا، هه‌روه‌ها ده‌لی ملک و مال و ده‌سه‌لاتی زۆری له‌ نازه‌ربایجان هه‌بوو.

نووسه‌ر له‌ لاپه‌ره ۱۱۹ دا باسی ئه‌وه ده‌کا که‌ سه‌یفوللاخان [سه‌یفه‌ددین‌خان‌ی کوری سه‌ردار عه‌زیزخان و تووباخانمی خوشکی له‌ نزیک ئه‌و، له‌ هه‌مان شوین نیژراون. وا هه‌یه له‌ شوینی دیکه‌ی کتیبه‌که‌دا زانیاری له‌سه‌ر ناودارانی کورد و بۆکان بدۆزریته‌وه، به‌لام من هه‌چم چاوپیننه‌که‌وت.^۱

۱. دکتر سید ضیاء‌الدین سجادی، «کوی سرخاب تبریز و مقبره‌الشعراء»، انتشارات انجمن آثار ملی (۱۳۳)، ۱۳۳۶/۱۹۵۷، ۵۱۱ صفحه، فارسی.

ناوچه جوغرافیه کان

سهیری هندیك سهراچاوهه كرددوون كه بابه تی سه ره کییان
سروشستی ناوچهی موکریان و کوردستان یان نازه ربایجان بووه.
ئهوانه ی خواره وه ئه و کتیب و وتارانن كه تئیان دا ئامازه به بۆکانیش
دهدۆزیته وه.

لینکۆلینهوه له دۆخی سروشتی، ئابووری و مرقیبی کوردستان له نموونهی کوردستانی موکری دا

ئهم بهرهمه کتیبیکی پیزدار حه بیوللا تابانییه، که چاپی یه کهمی سالی ۱۹۶۶ / ۱۳۴۵ له تهوریز بلاویوتهوه و له سالی ۱۹۷۹ / ۱۳۵۸، واته سهردهمی شوپشی ئیرانیشتا جاریکی دیکه له لایه ن بنکهی چاپه مهنی سهیدیانوه له مه هاباد چاپ کراوتهوه. نووسهر له چاپی دووهه ما هه ندیک بابه تی نوپی لی زیاد کردوه و پروانگهی سیاسی - نه ته وایه تی خوی راشکاوتر دهر برپوه، دیاره هۆکاره که شی ئه و ئازادییه بوو که له سه ره تاکانی شوپشی گهلانی ئیران دا مسۆگهر کرابوو. چاپی یه کهمی کتیبه که له سالانی کدا بلاو بوویه وه، که ناو هینان له کورد تاوانیکی گه وره بوو و کهس له کوله که ی ته ریش دا نهیده ویرا باس له تویتینه وه سه باره ت به کوردستان بکا. کاری بویرانه ی نووسهر له و سه روبه نده دا جیگه ی پیزلی گرتن و دهرس وه رگرتنه.

کتیبه که پیداپوونه وه یه کی خیرای باری سروشتی ناوچه که و پاشان باری ئینسانی و ئینجا لایه نی ئابووری موکریانه و ههر هه مووی له په یوه ندیی بابه ته کانی ئهم نووسینه یه من دایه له بهروه ی گهلنیک له زانیارییه گشتیه کان، بۆکانیش وه ک تیکرای شاره کانی موکریان ده گریتته وه.

ئه شکه وتی سه هۆلان، بی بی که ند و خوراسانه، ناوه ندی هه واناسیی داشبه ند، سه رچاوه ی سه دراباد، چۆمی کانی سیران و تیکانته په و ساروو قامیش، به نداوی بۆکان و ده شتایی یه کانی بۆکان له و بابه ته سروشتیه یان هه که بۆکان و ناوچه که ی

دهگرنه وه (لاپه ره ۱۶ تا ۵۲).

بارودۆخی شاری بۆکان و ژمارهی دانیشتوانی، قه لای سهردار و
حه زه گه وه و چۆمی ته ته هوش له بهشی دواتردا باسیان کراوه (لاپه ره ۶۱ تا
۶۳).

ههروه ها له بهشی سه قزدا باس له شوینه واری که ره فتوو و زیویه کراوه که له
په یوه ندیی میژووی بۆکانیش دا گرنگن (لاپه ره ۶۵ تا ۷۲) و له بهشی بانهش دا باس
له فه یزوللابه گیه کانی بانه و عیراق کراوه که بۆ توژی نه وه له فه یزوللابه گیه کانی
بۆکانیش به نرخن (لاپه ره ۷۵). له بهشی میژوویی دا باس له مانناکان کراوه که نه و
باسه به تایبهت بۆکان دهگریته وه. گه رچی ئاشکرایه له کاتی نووسرانی کتیبه که دا،
ئه م زانیاریانه ی وا ئیستا له مه ر قه لایچی هه مانه، به دهسته وه نه بوون (لاپه ره ۸۴).
له په یوه ندیی خه لکانی وه ک ئه لباری و خاخاردا (لاپه ره ۹۲) من بیرم بۆ
مه سه له یه ک چوو، ئه ویش نزیکایه تی ناوی گوندی خو ر خوره ی سه قز له قه ومی
«خارخار» ه. ئه وه جیگه ی بیرلی کردنه وه یه گه رچی له کتیبه که دا ئاماژه ی پینه کراوه.
له بهشی عه شایری موکری (لاپه ره ۹۵ به دواوه) دا گه ورک و دینو کری و
به گزاده باس کراون که هه رسیکیان بۆکانیش دهگرنه وه.

بهشی سییه می کتیبه که بهشی ئابووری کوردستانه و ئه وهش بابه تیکه که متر
کاری له سه ر کراوه. ئه م به شه به داخه وه که م لاپه ره یه (۱۲۰ تا ۱۳۳)، به لام هه ر
له وئ دا بۆکان به «سه رچاوه و عه مباری دانه ویله ی کوردستان» ناو ده بری (لاپه ره
۱۲۴).

چه ند زانیارییه کی سه ریپیش سه بارهت به دابونه ریت و رپه وه سمی ناوچه که
له کو تایی کتیبه که دا هاتوه که دیاره ئه وانیش بۆکان دهگرنه وه (لاپه ره ۱۶۵ تا ۱۹۴).
نوسه ر که له سه رده می خویندکاریی من له ده بیرستانی بۆکان دا مامۆستایه کی
گه لیک به ریز و دلسۆزمان بوو، دوا ی ئه م کتیبه ش کاری تازه تری نووسین یان
ته رجه مه ی کردوو ه که هه مووی له بابه تی کوردستان و کوردان. یاد ی به خیر بی!
هه ر لیره دا با ئه وهش بلیم برایه کی کاک حه بیبوللا له شاری ته وریز ده ژیا و
ویژهری به رنامه ی کوردیی رادیۆ ته وریز بوو که پيش به رنامه ی کوردیی رادیۆ

تاران و کرماشان به‌نامه‌ی کوردیی هه‌بوو و من خۆم گویم لئ‌ببوو، به‌لام د‌لنیا نیم
ئایا ویژهری ئەو به‌نامه کوردیی‌ه‌ش وا له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان دا له پ‌ادیق
ته‌وریز هه‌بوو، هه‌ر ئەو ئا‌غای تابانییه بوو یان که‌سیکی دیکه.^۱

۱. حبیب‌الله تابانی، «بررسی اوضاع طبیعی، اقتصادی و انسانی کردستان (در نمونه کردستان مکری)»، چاپ دوم، انتشارات سیدیان، مهاباد، ۱۳۵۸ / ۱۹۷۹، ۱۹۴ صفحه، فارسی.

جوغرافیای سروشتی کوردستانی موکریان به پیداکری لهسەر بهراوی [پووباری] زی

کتیبیکه لهسەر جوغرافیای سروشتی ناوچهی موکریان که تیندا سه‌رنجی زیاتر دراووته سه‌ر حه‌وزه‌ی چۆمی زی، واته پیرانشار و سه‌ردهشت و بانه.

نووسەر کاک سه‌عید خزری، له دووتویی کتیبه‌که‌دا زانیارییه‌کی زۆری له‌مه‌ر بارودۆخی سروشتی ناوچه‌که (ئاو و هه‌وا، پووبار و چیا، سه‌رما و گه‌رما، خاک و ئاو، دار و گیا، به‌رزی و نزمی، پاده‌ی باران، پووتانه‌وه‌ی دارستان و خزینی زه‌وی و بوومه‌له‌رزه و گه‌لیک بابه‌تی زانستی دیکه‌ی گه‌ردوگۆ کردوووه و به‌ زمانی ژماره و ئامار و خشته و وینه، خستویه‌ته به‌ردهستی خوینهر.

بۆکان و ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری له زۆر شوینی کتیبه‌که‌دا باسیان کراوه و بۆ زانیاری له‌سه‌ر هه‌ر بابه‌تیکی سروشتی ناوچه‌ی بۆکان ده‌کرێ سه‌رنجی ئه‌و به‌شه تایبه‌ته بدری. به‌گشتی کتیبه‌که‌ فه‌سلی تایبه‌ت به‌ بۆکانی نییه‌ وه‌ک بۆ شار و ناوچه‌کانی دیکه‌شی نییه‌، به‌لام خوازیاری بابه‌ته‌کان له سه‌ردانی فه‌سلی تایبه‌ت به‌ هه‌ر دیارده‌یه‌کی سروشتی‌دا ده‌توانی ئاماژه بۆ ناوچه‌ی بۆکانیش بدوزیته‌وه.^۱

۱. سعید خزری، «جغرافیای طبیعی کردستان موکریان، با تأکید بر حوزه زاب، شهرستان‌های سردشت، بانه، پیرانشهر، مهاباد، بوکان، سقز، نقده و اشنویه»، انتشارات ناقوس، تهران، ۱۳۷۹ (۲۰۰۰)، ۲۴۵ صفحه، فارسی.

جوغرافیای گشتیی ئوستانی کوردستان

بۆکان و ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری خاوه‌نی زیاترین په‌یوه‌ندیی جوغرافیاییین له‌گه‌ل شاری سه‌قز، په‌یوه‌ندیی میژوویش با له‌شویی خوی بوه‌ستی.

چۆمی ته‌ته‌هوو، که‌ سالی ۱۹۳۷/۱۳۱۶، پژییمی ئیران ناوی «سیمینه‌رود»ی له‌سه‌ر دانا، سه‌رچاوه‌کانی له‌ ديه‌ستانی تورجان و مه‌نگورایه‌تییه‌وه‌ دین؛ تورجان خوی به‌شیکه‌ له‌ سه‌قز و رووباری جه‌غه‌توو (زرینه‌رود) له‌ رۆژه‌لاتی بۆکانیش له‌ چیاکانی چله‌مه‌ی کوردستانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرئ.

کتییی «جغرافیای عمومی استان کردستان»، که‌ سه‌ید یه‌دوللاً نه‌جه‌فی به‌ فارسی نووسیویه‌تی ئه‌و زانیارییه‌یه‌ سه‌ره‌وه‌ و گه‌لیک تایبه‌تمه‌ندیی دیکه‌ی جوغرافیایی شاری سه‌قز و ئوستانی کوردستانی خستوته‌ به‌رده‌ست، که‌ په‌یوه‌ندی به‌ بۆکانیشه‌وه‌ په‌یدا ده‌کن. نووسه‌ر له‌ باسی به‌نداوی بۆکان (سد مخزنی شه‌ید کاظمی)دا ده‌نووسی: سوودی ئاوه‌دیری کردنی ته‌نیا بۆ ناوچه‌ی میانداو هه‌یه، به‌لام گۆلاوه‌که‌ی ۲۰۹۰ کیلۆمتری دوو جا له‌ زه‌وی‌وزاری سه‌قزی داگرتوه‌. به‌رزایی به‌نداوه‌که‌ ۵۰ میتر و پانتایی ۱۴۵ میتر و رووبه‌ری گۆله‌که‌ ۴۵۰۰ هیکتاره‌. چۆمی خورخوره‌، جه‌غه‌توو و سه‌قز ده‌چنه‌وه‌ ناو گۆلاوی به‌نداوه‌که‌.

نووسه‌ر هه‌ندی «یه‌که‌ی کیش»، واته‌ واحیدی وه‌زنی سه‌قزی دیاری کردوون که‌ له‌ بۆکانیش هه‌ر هه‌مان شتن: سیه، ۲ کیلۆیه؛ پووت، ۸ سیه‌ واته‌ ۱۶ تا ۱۶/۵ کیلۆ؛ ته‌غار چوار پووته؛ «مه‌ن»یش، مه‌نی ته‌وریزه‌ که‌ ده‌کاته‌ ۲ کیلۆ.

سه‌باره‌ت به‌ کارخانه‌ی «دوخانیات»ی سه‌قزیش نووسیویه‌تی پینشتی له‌ تاران دامه‌زراوه‌ و دره‌نگتر له‌ سالی ۱۹۶۰/۱۳۳۹ هینراوته‌ سه‌قز.

هه‌ندیک زانیاریی میژوویی کۆنیش سه‌باره‌ت به‌ سه‌قز له‌ کتییبه‌که‌دا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه‌، که‌ بۆ میژوویی کۆنی بۆکانیش به‌که‌لکن: ناوی سه‌قز «سیزیرتا» و یه‌ک له‌ پیته‌خته‌کانی ماد بووه‌، زانیاریی سه‌باره‌ت به‌ زیویه‌ و «ئارامئیت»یش و پیرای چهند وینه‌یه‌ک له‌ لاپه‌ره‌کانی ۴۷۰ تا ۵۱۵ داوه‌به‌رچاو ده‌که‌وی.^۱

۱. سید یدالله نجفی، «جغرافیای عمومی استان کردستان» امیرکبیر، تهران ۱۳۶۹/۱۹۹۰، فارسی.

جوغرافیای میژووی کوردستان

ئەم کتیبە لە راستی دا سەبارەت بە «ئوستان»ی کوردستان نووسراوە و راستەوخۆ بۆکان ناگریتەوه، بەلام زانیاری سەبارەت بە ناوچە ی بۆکان و کەسایەتییەکانی ناوچە، لە کتیبە کە دا کەم نین.

هۆکاریکی ئاشکرای مەسەلە کە پە یوەندی بەربلاوی میژووی بۆکانە لەگەڵ سەقز وەک بەشیک لە «ئوستان»ی کوردستان و هۆیەکی تر ئەو یە هەندیک لە گوندەکانی سەر بە شار ی سەقز (لە دێهستانی تورجان) دەگەنە نزیک شاری بۆکان و بۆ نموونە گوندی بۆگەبەسی لە بن گویی بۆکان سەر بە شاری سەقزە. هۆکاری سیهەم بی گومان پە یوەندی سەرشتی نیوان هەر دوو ناوچە کە یە بە پوو بار و چیاکانەوه، ئەوانەش جیا لە پە یوەندی ئینسانی و نەتەوهی دانیشتوان و ئەو راستییە ی کە گەلیک لە کەسایەتییە زانستی - میژووی - سیاسیەکانی هەر دوو شار و ناوچە، لە یەکیانەوه کۆچیان کردۆتە شوینە کە ی تر یا خود ناوچە ی فەیزوللابەگی بە هونەرمەند و ئەدیب و شاعیر و کەسایەتی سیاسیەوه بەسەر هەر دوو شارە کە دا دابەش کراوە و نووسەری کتیبە کە ش خۆی خەلکی هەمان ناوچە یە.

بەگشتی ئەم کتیبە سەرچاوە یەکی باشە بۆ میژووی هاوچەرخ ی بۆکان و ناسینی کەسایەتییە ناودارەکانی، وەک سەردارەکان، قز لجییەکان و مەلا و خویندەواری وەک نەمران مەلا هادی ئەفخەم زاده و مەلا سەعیدی حافیدی و گەلیک کەسانی تر. بە داخەوه ناوی کتیبە کە لەگەڵ نیوهرۆکی دا بەتەواوەتی یەک ناگریتەوه و راستە بابەتی نیو کتیبە کە سەبارەتە بە جوغرافیا و تاریخ، بەلام جوغرافیای تاریخی نییە.^۱

۱. جلال الدین شافعی کورد، «جوغرافیای تاریخی کوردستان»، ناشر: انتشارات نون والقلم، تهران، ۱۳۷۸/۱۹۹۹، ۱۰۱۸، صفحە، فارسی.

فهره‌نگی جوغرافیایی ئیران

جوغرافیای کۆنی ئیران بۆ دهرخستنی بنه‌مای میژوویی ناوی گوند و شار و پرووبار و چیای ناوچه‌ی بۆکان له رابردووی کۆندا ده‌توانی به‌که‌لک بچ. ئه‌وه کاریکی ئه‌سته‌مه له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر له‌نیو ئیرانییه‌کانیش‌دا کاری که‌می له‌سه‌ر کراوه و هۆکاره‌که‌شی پوانینی ره‌گه‌زه‌ره‌ستانه‌ی حکومه‌ته‌کانی دوا‌ی ره‌زاشایه که هه‌ولێ «فارساندن»‌ی ناوه‌کانیان داوه و ناوه‌کۆنه‌کانیان خستۆته پشت‌گوێ، جا شایه‌تی بووبی یان مه‌لایه‌تی!

هه‌ر چۆنیک بێ، کتیبی «فهره‌نگی جغرافیائی ایران» بریتیه له سه‌رجه‌م ۱۰ به‌رگ و عه‌باس‌عه‌لی ره‌زم‌ئارا - ژه‌نه‌رالی سپای ئیران له سه‌رده‌می ره‌زاشا - ئاماده‌ی کردووه. ئه‌م ره‌زم‌ئارایه، برای حوسین‌عه‌لی ره‌زم‌ئارا سه‌رۆک‌وه‌زیری پیشووی ئیرانه که فیدائیانی ئیسلام کوشتیان. ره‌زم‌ئارا له راستی‌دا کتیبه‌که‌ی بۆ که‌لک وه‌رگرتنی سپای ئیران و ئاشنا کردنیان له‌گه‌ل شوینه‌دووره‌ده‌ست و که‌متر ناسراوه‌کان ئاماده کردووه و گه‌لیک نه‌خشه‌ی شار و گوند و ناوچه‌کانی ئیرانی هاوڕی له‌گه‌ل زانیارییه‌کی سه‌ره‌تایی سه‌باره‌ت به شوینه‌کان تیدا کۆ کردۆته‌وه.

کتیبه‌که به فارسی نووسراوه و من ته‌نیا ده‌ستم به چه‌ند به‌رگیان پاده‌گا.

به‌رگی چوار، ئوستانی ئازهربايجانی رۆژه‌لات و رۆژاوا ده‌گرێته‌وه و باسی ناوچه‌ی بۆکانیش له‌و به‌رگه‌دایه، به‌رگی ۵ سه‌باره‌ت به ئوستانی پینجه‌م، واته کوردستان و کرماشانه که دواتر کرا به چه‌ند ئوستانی بچووکتر وه‌ک کوردستان، کرماشان، هه‌مه‌دان، ئیلام.

خوینه‌ر له خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌دا ده‌بێ ئاگاداری پوانگه‌ی «ره‌زاشایی» نووسه‌ره‌که‌ی و هه‌لوێست گرته‌کانی وه‌ک ژه‌نه‌رالیکی هه‌مان پزیم بچ.

زانیاری له‌سه‌ر ناوچه‌ی بۆکانیش له کتیبه‌که‌دا ده‌ست ده‌که‌وی.^۱

۱. عباس‌علی رزم‌آرا، فرهنگ جغرافیائی ایران، جلد ۱ تا ۱۰، ناشر: مرکز نقشه‌کشی ارتش ایران، تهران، ۱۳۲۰ (جلد ۴، آذربایجان).

نەخشەى موکریان

له ڤاڤر دوویه کی نهک دووردا نەخشەى شارەکانى کوردستان هەر ئەوانه بوون که سپای ولاتانى داگیرکەرى کوردستان بۆ زال بوون و دەستبەسەر داگرتنى خاکە که مان دەیانکیشاوه یاخود ئەوانهى وا گه ڤۆکی بیگانه لیڤه وه وئى به نیوه چلی ئامادهیان دهکرد؛ بۆ نموونه، کارهکانى ژاک دو مۆرگان سه بارهت به موکریان.

ئێستا به خته وه رانه ڤۆله کانى گهلى کورد پیگه یشتوون و به چهكى زانسته وه هاتوونه ته گۆره پانیک که هی کورده و بۆ کورده و تهنیا دلسۆزانی کوردیش وا ههیه به شیوهى هه مه لایه نه و به ئامانجى خزمهت بتوانن پیکی بینن، به لام خالیکی گه لیک گرنگ له و په یوه ندییه دا ئەوهیه هه ول نهدری گه لانی دراوسێی کورد برهنجینی و ههستی دژ به کوردیان تیدا بجوولینی.

کاری ڤیزدار سوله یمان چووکەلى به ناوی «نەخشەى سیاسى و دیموگرافى موکریانى کوردستان» که به سى زمانى کوردی، ئینگلیزی و فارسى له سالى ۲۰۰۷ دا به رهه م هاتووه، له بواری خوێ دا کاریکی سه رکه وتووی گه لیک به که لکه. نەخشەى کاک سوله یمان هه موو شار و گونڊیکی موکریانى له لیوار گۆلى ورمیوه هه تا سنووری عێراق دهگریته وه و بریتییه له شنۆ، نه غه ده، مه هاباد، میانداو، بۆکان، ساینقه لا، تیکاب، سه رده شت و خانى (پیرانشار). هه موو ئەو شارانه، به گوند و چیا و ڤووبار و ڤیگاو بانه وه نەخشەیان کیشراوه، خشتهى دانیشتووانیان بۆ ئاماده کراوه و زانیارییه کی پوخت، به لام به به لگه سه بارهت به میژوو و پیکهاتهى دانیشتووانى شار و ناوچه کان به هه ر سى زمانه که ئاراسته کراوه و به گشتى، سه ره ڤای هه لوئىستى دلسۆزانه و کورد په روه رانه، هه موو کاره کانى به شیوازیکی زانستى و ڤروفیشنال کراون. ئەم کاره جیگه ی ده سخۆشییه و هیوادارم کورد، خه مخۆرى لیژان و زانای وهک کاک سوله یمانى زۆر بی.

ئەوه ندی من بزائم نەخشه که که وتۆته بهر هیرشى ڤه گه زپه رستانى تورک و

ئەو‌هش سەر‌ه‌رای ئەو راستییە‌ی که ئامادە‌کاری نە‌خشە‌که له کاری خۆ‌ی دا شی‌وازی زانستی رە‌چاو کردوو‌ه و نە‌ خاکی که‌سی داگیر کردوو‌ه و نە‌ مافی که‌سی پیتشیل کردوو‌ه. بە‌داخ‌ه‌وه نە‌خشە‌که شاری سە‌قز و بانە‌ی نە‌گرتۆتە‌بەر، له کاتیک‌دا ئە‌و دوو شارە‌ کوردنشینە‌ بە‌شیکن له موکریان. نە‌خشە‌که، ماو‌ه‌یه‌کی زۆرە‌ له‌سەر لاپەرە‌ی یه‌که‌می مالپەر‌ی رۆژ‌ه‌لآت/ بۆکان دان‌دراو‌ه.

پیکه‌ینانی «نە‌خشە‌ی سیاسی و دیموگرافیکی موکریانی کوردستان» هە‌نگاوێ‌که بۆ سە‌لماندنی راستە‌قینە‌ی میژوویی حزووری پەر‌ه‌نگی کورد له ئوستانی ئازە‌ربایجانی رۆژ‌ا‌و‌ای ئێ‌ران له‌لایە‌ن کاک «سوله‌یمان چووکە‌لی» یه‌وه. کاک سوله‌یمان خاوە‌ن ماستە‌ری بواری جوگرافیای سروشتی (ل‌قی جیۆمۆرفۆلۆجی) یه‌ له زانکۆ‌ی تاران و ئە‌وه یه‌که‌م کاریه‌تی که‌وتبیتە‌ بە‌رچاوی کۆمه‌لانی بە‌رینی خە‌لک.

نە‌خشە‌که به‌ سێ‌ زمانی کوردی، فارسی و ئینگلیزی دا‌ریژراو‌ه و ئە‌م بابە‌تانە‌ی گرتۆتە‌خۆ:

۱. کورته‌یه‌ک له‌سەر جوگرافیای سیاسی موکریانی کوردستان. له‌و کورته‌باسە‌دا زانیارییه‌کی زۆر له‌سەر کورد و ناوچه‌که‌ دراو‌ته‌ خوینەر، بۆ نموونه‌ دە‌نووسی: «... ژماره‌ی دانیش‌تووانی موکریانی کوردستان بە‌گوێ‌ره‌ی ئامار، ۱۲۴۰۲۱۹ که‌سه‌ که‌ بی‌جگه‌ له‌ کورده‌کان که‌ نە‌ته‌وه‌ی سەر‌ه‌کیی موکریانی کوردستان، ئازە‌ریه‌کانیش که‌ هۆزی کۆچە‌رن وه‌ک که‌مایه‌تی له‌ موکریانی کوردستان‌دا ده‌ژین. له‌سەر نە‌خشە‌که، سنووری نیوان کورد و ئازە‌ریه‌کان به‌باشی ده‌سنیشان‌کراو‌ه...» ئە‌م به‌شه‌ زانیاریه‌کی پوخت و پاراوی سە‌بارە‌ت به‌ پیکه‌اته‌ی زمانی و نە‌ته‌وايه‌تی و ئایینی ناوچه‌که‌ و گە‌لیک زانیاریی دیکه‌شی تیندا راگه‌یه‌ندراو‌ه.

۲. خشته‌ی ناو و ژماره‌ی دانیش‌تووانی هەر‌کام له‌م ۹ شارە‌ی خوارە‌وه، که له‌ بارو‌دۆخی ئە‌م‌رۆ‌دا کوردستانی موکریان پیک‌دینن: شنو، بۆکان، پیرانشار، تیکاب، سەر‌ده‌شت، ساین‌قە‌لا، مه‌هاباد، میان‌دواو و نە‌غە‌ده‌. لی‌رده‌ا سە‌قز و بانە‌ که به‌ شیوه‌ی نە‌ریتی وه‌ک به‌شیک له‌ موکریان ده‌ژمیردرین، نە‌هاتوونە‌ته‌

حیساب، ڕهنگه له بهر ئه و هۆیه ی که کاک سوله یمان ویستویه تی بابته که له چوارچۆیه ی نازه ربايجانی ڕۆژاوادا بمینیتته وه و بال نه کیشیتته سه ر ئوستانی کوردستان، به لام هه ر چۆنیک بی، ده توانری وه ک ناته واوی یان ده ستیوه ردانیک له راسته قینه ی میژووی سه یر بکری.

۳. خشته ی ڕیژه ی دانیشتووانی موکریان له چاو دانیشتووانی ئوستانی نازه ربايجانی ڕۆژاوا ڕاگه یه ندراره، که ده لی سه دا ۴۳یه، واته نزیک به نیوه ی دانیشتووانی ئوستان کوردن.

۴. خشته ی ژماره ی گوند و ژماره ی دانیشتووانی گونده کانی هه رکام له و ۹ شاره ی سه ره وه گه لیک ده وه له مه ند و به نیوه رۆکه، لی ره دا کاک سوله یمان ژماره ی گونده کوردنشین یا تیکه لاوه کورد و نازه ری نشینه کانی ده سنیشان کردووه و هه م ژماره ی دانیشتووان و هه م ڕیژه ی به راوردکاری نیوان دانیشتووانی کورد و نازه ری خستوته به رچاو. ڕیژه ی کورد له تیکاب (تیکانته په ی هه وشار) ۶۹٪، له ساینقه لا ۷۹٪، له میانداو ۳۱٪ و له نه غه ده ۴۹٪ه. له شاره کانی دیکه دا، واته مه هاباد، بۆکان، سه ره دشت، پیرانشار و شنۆ، ڕیژه ی کورد سه داسه ده.

۵. له به شیکی دیکه ی خشته که دا پانتایی ناوچه کوردنشینه کان له گه ل ناوچه نازه ری نشینه کان به راورد کراون و به زمانی ژماره له په نای یه کتری خراونه روو.

۶. هه موو ئه وانه ش له لاده ستی نه خشه یه کی ڕه نگی گه وره ی ناوچه که دا به گشتی هاتوون و ناوی شاره کان، گونده کان و ڕیگاو بانی نیوان شار و گوندان به ڕوونی دیاری کراون.

زانباری سه بهاره ت به بۆکان له نه خشه که دا گه لیک زۆرن، جگه له نه خشه ی سه ره کی که هه لکه وتی ناوچه ی بۆکان له چاو شاره کانی ده روپشتی ده رده خا، ناوی هه موو گونده کانی ناوچه که ش نووسراون. شیوازی نووسینی ناوه کان تیکه لاویکه له کوردی و فارسی، واته هه ندیک جار شیوازه کوردی نووسینه که غالبه و هه ندیک جاریش فارسی. بۆ نمونه، ناوی گوندی «قه لایچی» ته واو به کوردی نووسراوه،

به‌لام «جامه‌رد» بووه به «جوانمرد»ی فارسی. هه‌ندی‌ک جاریش هه‌ر دوو شیوه تیکه‌ل یه‌کتر کراون وه‌ک: «سه‌یفه‌ددین خواری» و «ئه‌نبار» که ده‌کرا «سیوه‌دینی خواری» و «عه‌مبار» بنووسرین.

به‌گویره‌ی نه‌خشه‌که، ژماره‌ی دانیش‌توانی نیو شاری بۆکان ۱۶۶۳۶۲ که‌سه. ژماره‌ی گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان ۱۷۷ و ژماره‌ی دانیش‌توانیان ۵۸۹۱۷ که‌سه، که هه‌ر هه‌موویان کوردن. سه‌رجه‌می دانیش‌توانی شار و دیش به‌سه‌ر یه‌که‌وه ۲۲۵۲۷۹ که‌سه.

کاری کاک سوله‌یمان گه‌لیک ریک‌وپیک و پرۆفیشنا‌له و ده‌توانی وه‌ک په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌ی کورد به‌رانبه‌ر ئه‌و بی‌عه‌داله‌تییه سه‌یر بکری که به شیوه‌ی میژوویی له کوردی ناوچه‌ی ئازهر‌بایجانی ئیران کراوه و هه‌میشه له په‌راویزی ئازهر‌بیه‌کان‌دا داندراون.

له به‌شی دواتردا باسی کاری تازه‌ی کاک سوله‌یمان له‌مه‌ر نه‌خشه‌ی ئوستانی ورمی (ارومیه) ده‌که‌م، به‌لام با ئه‌وه‌ش بلیم که سییه‌ری سیاسه‌ت و بۆچوونی سیاسی به‌سه‌ر نه‌خشه‌کانه‌وه گه‌لیک قورسه و من ناچارم سه‌ره‌رای ریزی زۆرم بۆ کاک سوله‌یمان و کار و خه‌باته جیگه‌ی ریزه‌که‌ی، ئه‌و راستیه ده‌سنیشان بکه‌م و بلیم ناوچه‌که گه‌لیک شوینیکی هه‌ستیاره و مامه‌له‌کردن له‌گه‌لی ده‌بی گه‌لیک هه‌کیمانه و به‌پاریزه‌وه بی.^۱

۱. سوله‌یمان چوکه‌لی، «نه‌خشه‌ی سیاسی و دیموگرافیکی موکریانی کوردستان»، چاپی نه‌نستیۆی کورد، ستۆکهۆلم ۲۰۰۷، نه‌خشه‌ی دیواری به‌سی زمانی کوردی، فارسی و ئینگلیزی.

نەخشەى ورمى (ارومبە)

دوابەدوای «نەخشەى موکریانى کوردستان» بەرھەمیکی دیکەى کاک سولەیمان چووکەلى له کۆتایىیەکانى سالى ۲۰۱۲دا بلاوببووه. ئەم کارەش وەک کارەکەى پیتشووی کاک سولەیمان له شیوازی نەخشەىەکی قەبارە گەورەى دیوارى دایە، بەلام تەنیا یەک پرووی کاغەزەکەى گرتۆتەوہ.

کاک سولەیمان ھەلگری ماستەرى جوغرافیای سروشتى له زانکۆى تارانە و ئەم کارەى بە شیوہەىکی پروفیشنال بەرپۆھبردووہ، له شوینیکیشدا سەرچاوہى کارەکانى خۆى ناساندوون کہ زۆر بەیان نەخشەى فەرمى دامودەزگا حکوومیەکان، و بۆ نمونە سپای ئێرانن. نەخشەکە بەسەر دەیان بەشى جیاوازدا دابەشکراوہ کہ لە ھەر کامیاندا سەبارەت بە پیکھاتەى نەتەوہى و ئایینى دانیشتووانى ئۆستان زانیارى دراوہ. کاک سولەیمان لەبەر ھەر ھۆکارىک ناوى فەرمى ئۆستانەکە، واتە ئازەربایجانى رۆژاواى گۆرپوہ و کردوویەتە «ئۆستانى ورمى» کہ لە ئەسڵدا ناوى شارى ورمیئە. ھەر ئەم کارە دەرھەق بە ئۆستانى کوردستان و ئازەربایجانى رۆژھەلاتیش کراوہ کہ لە نەخشەکەدا ناوى ئۆستانى سنە و تەوریزیان پى دراوہ؛ تەنانەت لە دەرەوہى چوارچێوہى جوغرافیایى ئێرانیشدا ئۆستانى سلیمانى و ئۆستانى ھەولێر و ئۆستانى وان و ئۆستانى ئاگرى نووسراون. من سەیریکی نەخشەکەم کرد و بەدوای دۆزینەوہى ھۆکارى مەسەلەکەدا گەپام کہ نەمدۆزییەوہ، بەلام وا ھەییە زۆر لە بابەتەکە ورد نەبووبیتمەوہ و کاک سولەیمان لە شوینیکدا بۆچوونى خۆى لەم بارەىوہ راگەیاندى. ھەر چۆنیک بێ، ھىوادارم ئەم ناوگۆرپینە بنەمایەکی زانستى ھەبێ نەک سیاسى کہ لە حالەتى دووھەمدا دەتوانى زیان بگەییەنیتە بەژنى کارەکە، کارىک کہ خۆى لە خۆىدا پروفیشنالە و دەبێ بە ھەمان شیوہش ئامادە کرابێ.

بەگوێرەى نووسینى کاک سولەیمان، لە پیکھیتانى نەخشەکەدا، ھەموو گۆرانکارییەکی

سنووری شاره‌کان له چوارچیوه‌ی ئوستان دا‌هه‌تاسالی ۲۰۰۹/۱۳۸۸، گه‌راوه‌ته‌به‌رچاوو سه‌رچاووه‌ی ئاماره‌کانیش سه‌رژمیره‌ی فه‌رمیه‌ی سالی ۲۰۰۶/۱۳۸۵ ی ئیره‌نه.

نه‌خشه‌که‌به‌گه‌شتی ته‌رخانی جو‌غرافیای ئینسانی ئوستانه‌که‌که‌راوه، به‌لام جو‌غرافیای سه‌روشتیش له‌به‌شیکی دا‌ئامازه‌ی پیکراوه. زانیاریه‌کانی سه‌ر نه‌خشه‌که‌به‌سه‌ی زمانی کوردی، فارسی و ئینگلیزی را‌گه‌یه‌ندراون. به‌گویره‌ی ئه‌و زانیاریانه، ئوستانی ورمی [ئازهربايجانی رۆژاوا] سه‌رجه‌م ۱۷ شارستان، ۳۹ شار و ۲۸۶۳ گوندی گرتۆته‌به‌ر. سه‌رجه‌می دانیشتوانی ئه‌و شار و گوندانه [له‌ئاکامی ئاماره‌کانی سالی ۱۳۸۵دا]، ۲۸۷۳۴۵۹ که‌سن که‌ ۵۸٪ یان کورد و ده‌وروبه‌ری ۴۱٪ یان تورکن، پاشماوه‌که‌ش بریتین له‌ئهرمه‌نی و ئاسۆری و جووله‌که‌. کاریکی سه‌رنجراکیشی پیکه‌ینه‌ری نه‌خشه‌که‌ئوه‌یه‌له‌وه‌ی دا‌ژماره و شوینی کوردانی چارداوه‌پوو، زاخۆرانی، سه‌ریانی و مووسلیانیشی را‌گه‌یاندوه‌که‌به‌گه‌شتی له‌حیساباتی رۆژانه‌دا چاویان له‌ده‌پۆشری و که‌متر که‌سی خۆشمان هه‌یه‌ته‌نانه‌ت به‌بوونیان له‌ناوچه‌که‌بزانی.

دانیشتوانی ئیستای ئوستان به‌گه‌شتی کورد و تورکی مووسولمانن و ژماره‌ی ئهرمه‌نی و ئاسۆری و جووله‌که‌به‌تایبه‌ت له‌گونده‌کان دا‌زۆر که‌من، دیاره‌ئوه‌گۆرانکاری و له‌که‌می دانه، ده‌بی له‌ئهنجانی په‌ره‌سه‌ندنی هه‌ستی ئایینی مووسولمانان له‌ناوچه‌ی رۆژه‌لاتی نیوه‌راست و سیاسه‌ت له‌لایه‌ک و په‌ره‌سه‌ندنی هه‌ندیک ئالۆزی نه‌ته‌وايه‌تی له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌هاتبیته‌ئاراه‌که‌به‌تایبه‌ت دوا‌ی شه‌ری نازه‌ری و ئهرمه‌نی ده‌یه‌ی هه‌شتای زایینی له‌ده‌ره‌وه‌ی سنووره‌کانی ئیران پوو‌دا. نه‌خشه‌که‌بۆ دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و تورک، ئاماری باوه‌پیکراوی را‌گه‌یاندوه‌ه. ئاماری ئایینی ئوستانیش که‌م‌وزۆر هه‌مان ئه‌و ژمارانه‌ده‌گریته‌وه‌که‌له‌سه‌ره‌وته‌ر بۆ مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی را‌گه‌یه‌ندرا، به‌لام له‌به‌شی ئایین دا‌جگه‌له‌مووسولمانی شیعیه و سوننه و کویره‌سوننی و مه‌سیحی و جووله‌که‌، ده‌سنیشانی گۆران یا ئه‌هلی حه‌قیقش کراوه، که‌ویده‌چی ژماره‌یان له‌ئوستانه‌که‌دا گه‌لیک زۆر بی.

جگه‌له‌و زانیاریه‌گه‌شتیانه‌ی ئوستان، هه‌ندیک له‌شاره‌کانیش له‌نه‌خشه‌که‌دا

بهشی تایبەت به خۆیان ههیه و لهوئیدا پیکهاتهی نهتهوایهتی و ئایینی دانیشتووان به ئامار و ژماره دەسنیشان کراوه، بهلام ئهو شوینانه ههموویان شار و ناوچهیهکن که کورد و تورکیان تیدا نیشتهجێیه، واته بۆ ئهو شار و ناوچانهی که سههرجه میان کوردن بهشی تایبەت تهرخان نهکراوه و بۆکان یهک لهوانه. شارهکانی دیکهش بریتین له مههاباد، سهردهشت، شنۆ و پیرانشار. ئاشکرایه ئهم کاره به ههله نهکراوه و دارپێژهری نهخشهکه ویستووویهتی ژماره و پێژهری کورد له شاره تیکه لآوهکاندا بخاته بهرچاو. دیاره دهبی ئهم کاره بهو روانگهیهوه کرابی که ئوستانی ئازهربايجانی پوژاوا له بنههتدا ئوستانیکی کوردییه و جگه لهو شارانهی و سههرجهمی خهلهکهکیان کوردن، وهک: (مههاباد، بۆکان، سهردهشت، شنۆ و پیرانشار)، کورد له شارهکانی دیکهشدا قورسایه ههیه و تهناهت له زۆربهیاندا کهمایهتی نییه. ئهگەر ئهو کاره نهکراوه ههراکام لهو پینج شاره بهشی خۆیان لهو دوو خسته گهورهیه پیدراوه که بۆ ناساندنی ژماره ی دانیشتووان و ههروهها ژماره ی گوندهکانی ههموو شارهکانی ئوستان دابین کراوه؛ بۆ نمونه، من ئهم زانیاریانهی خوارهوهم سهبارەت به بۆکان لهو دوو خستهیه راگواستووه:

پووبهیری شارستانی بۆکان بهگۆیره ی دوایین ئامار که هی سالی ۱۳۸۸ / ۲۰۰۹ یه، ۲۵۴۱ کیلۆمیتري دووجا بووه. سالی ۱۳۸۵ / ۲۰۰۶، له چوارچێوه ی شارستانه کهدا ۱۷۵ گوند ههبوون که ههموویان کورد بوون. ژماره ی دانیشتووانی شارهکه بهتهنیا ۱۵۰۲۹۷ کهس، ژماره ی دانیشتووانی گوندهکان ۵۱۵۰۸ کهس و ژماره ی دانیشتووانی شارستان، واته گوند و شار بهسهریه کهوه ۲۰۱۸۰۵ کهس بووه.

به رهه می زهحمه تهکانی کاک سوله یمان چووکه لی گه لیک پرۆفیشنال و زانستیانه یه و هیوادارم هه موو لایه کمان یارمه تی بدهین بتوانی کاریکی هاوشیوه بۆ ئوستانی کوردستان، کرماشان و ئیلام به تایبەت بۆ ئوستانی خوراسانی ئێران به پێوه ببات، که زانیاری له سههر کوردهکانی ئهوئێ گه لیک کهم دهست دهکهوئ و ئهگه ریش ببی سهقهت و ناتهواو و چهواشه کارانه یه. دهزانم کاک سوله یمان بۆ مهسه له ی پهیدا کردنی پشتیوانیکی وهک ئه نستیتۆ کوردی پاریس، که ویده چی یهک لهو دووسی

شویته بی یارمه تیی چاپ و بلاوکردنه وهی نهخشه که یه یان دابن، تووشی زهمه تی زۆر هاتوو، هه ر بۆیه ش ئه رکی هه موومانه له دریهی ریگادا یارمه تیی بدهین و به ته نیای نه هیلیینه وه.

دلنیام نهخشه که ده توانی وه ک بنه مایه کی باش بۆ شی کردنه وهی میژوو ی هاوچه رخی کورد له ناوچه که سهیر بکری و هه ر بۆیه ش هیوادارم تویره رانی جوغرافیا و میژوو ی کورد له دواپۆژدا لئی غافل نه بن.^۱

۱. سوله یمان چوکه لی، «نهخشه ی پیکهاته ی نه ته وه بی و ئایینی ئوستانی ورمی»، ناوه ندی بلاوکردنه وه: کتیبخانه ی ئه ندیشه، سلیمانی ۲۰۱۲، (ISBN: 978-82-999042-0-9).

بۆكان و كوردستان له بهلگه نامه كان دا

له هه ندىك بهلگه نامه ي نيو ده و له تى يا خود ده و له تانى ناوچه و زلهيزه كانى
دهره وهى ناوچه كه ئاماژه ي دوور يان نزيك به بۆكان و پرودا وه كانى
كراوه. ئه وانى خواره وه به شيكن له وان. به تهنىشت ئه وانى وه
هه ندىك بۆچونى خۆم سه باره ت به كو كرده وهى بهلگه نامه ي كو ن
راگه يان دو وه وهه و اليكى شم سه باره ت به بهلگه نامه كانى بۆكان له سه رده مى
راپه رىنى سالى ١٣٥٧ى گه لانى ئيران راگه يان دو وه، كه خۆم راسته و خۆ
ئاگام لى بو وه.

بەلگەنامەى وەزارەتى دەرهوہى ولاتان

ئەوہى راستى بى چارەنوسى خەباتى نەتەوايەتى گەلى كورد بە قايمى بەستراوہتەوہ بە سياسەتى ولاتانى دەوروبەرى كوردستان، بەتايبەت ھى ئەو ولاتانەى وا كوردستانيان بەسەردا دابەش كراوہ، بەلام لەبەر خەسلەتى ديكتاتورى و نەينيكارىي ئەو ولاتانە، وەدەستخستنى ھەوال لىيان گەلىك ئەستەم و تەنانەت نەگونجاوہ، جا چ ئىران بى، چ توركيە و چ سووریا.

ولاتە پۇژاوايى بەكانيش لە سياسەتى كوردستاندا دەورى گرنگان بينيوہ و لە ھەندىك بەرگەدا وەك سەردەمى شىخ مەحمودى نەمر و كۆمارى كوردستان و دامەزرانى حكومەتى ھەرىمى كوردستان لە باشوور، بپياردەرى سەرەكى ئەوان بوون؛ ھەر بۆيەش پشكنينى ئارشيف و تۆمارەكانيان خاوەنى گرنگايەتى تايبەتە و تا رادەيەك گونجاويشە.

ئەوہندەى من بزەنم ھەر دوو ولاتى برىتانيا و ئەمريكا دوای ماوہيەكى ۳۰ - ۳۵ سالى، بەشىك لە بەلگەنامەكانى سياسەتى دەروہيان دەخەنە بەردەستى تويژەر و خوينەرى ئاسايى، ھەر وەھا ولاتى فەرەنسە ئىجازەيەكى ھاوشيوہى كارەكە دەدا گەرچى من ئاگادارى چۆنيەتبيەكەى نيم.

ئەركىكى گرنكى نووسەرانى ميژووى دواپۇژى بۆكان دۇزينەوہ و ھەلسەنگاندنى ئەو بەلگەنامانەن. بەداخوہ لە نيوخۆى كوردستان بە ئەمانەتدارييەوہ سەيرى ئەو بەلگەنامانە ناكەن و من بۆ نمونە ديتوومە ئەو بەلگەنامانەى وا من وەرەمگيرانە سەر زمانى كوردى و لە بەرگىكدا بلاوم كردنەوہ، لە چوار كتيبي جياجيدا كە

درهنگتر له کوردستان و ئێران بلابوونهوه، به دهیان جار که لکیان لئوهرگیراوه و دهیان لاپه‌رەیان لئراگۆیزراوه. نووسەرانی ئه‌و کتێبانه بۆ ئه‌وه‌ی وا به زهینی خوینەر بگه‌یه‌نن که دۆزینه‌وه و وەرگیرانی به‌لگه‌نامه‌کان کاری خۆیان بووه، ته‌نیا له په‌راویزی لاپه‌رەیه‌که‌دا سووکه ئاماژه‌یه‌کیان به کتێبه‌که‌ی من کردووه و پاشان به که‌یفی خۆیان له دهیان شوین‌دا به‌بێ ناونیشان رایانگواستوون و که‌لکیان لئوهرگرتوون! ئه‌و کاره پێشتر له‌مه‌ر به‌لگه‌نامه‌کانی ئێران و عوسمانیش کرا و چه‌ند کتیب به شیوازی ناراست و نادروست بلابوکرانه‌وه، که هه‌ر هه‌موویان کۆپی ئه‌و به‌لگه‌نامه‌نه بوون که له ۷ به‌رگ کتیبی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئێران‌دا بلابوونه‌وه و خوینەریش دیبویان!

من ئه‌م کاره‌م بۆیه‌ پی‌ناراسته‌ که ئه‌گه‌ر نووسەر یا توێژه‌ریک ئه‌وه‌نده خۆخۆشه‌ویست بێ‌مافی خه‌لک وا به‌ئاشکرا پامال بکا و تا ئه‌و راده‌یه ئه‌مانه‌ت نه‌پاریزی، چۆن ده‌کرێ بڕوا به‌ کار و نووسین و بۆچوونه‌کانی بکری؟ راکواستن له هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌ک راده و ریباز و شیوازی خۆی هه‌یه و ناراست بوون له‌گه‌ل خه‌لک که‌س به هه‌یچ کۆییه‌ک ناگه‌یه‌نی!

هه‌ر چۆنیک بێ، ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا گرنگایه‌تی په‌یدا ده‌کهن بریتین له:

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی بریتانیا؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ولاته‌یه‌که‌گرتووه‌کانی ئه‌مریکا؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی روه‌سیا (به سوڤیه‌تی پێشووه‌وه)؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی فه‌ره‌نسا؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئالمانیا؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی هه‌یندوستان؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی تورکیا (به عوسمانیه‌وه)؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئێران (به هی سه‌رده‌می قاجار و په‌هله‌وییه‌وه)؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی عێراق؛

بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى دەرەۋەى سووریا، مىسر و ولاتانى دىكەى عەرەبى؛
بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى دەرەۋەى كۆمارى ئەرمەنستان؛
بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى دەرەۋەى كۆمارى ئازەربايجان؛
بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى دەرەۋەى گورجستان؛
بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى دەرەۋەى كۆمارە ئاسىيائىيەكانى پىشووئى سۆڧىت،
ۋەك كازاخستان، ئوزبەكستان، توركەنستان و تاجىكستان، كە سىياسەتى
نامرۇڧانەى ستالين و باقرۇف ژمارەيەكى زۆرى كوردى ئاۋارەى ئەو شوپىنە
كرد و ئىستاش ھەر شوپىنى ژيانى كوردن.

ۋىنە پەيوەندىدارەكان

نەخشەى كوردستان، بۇ نمونە بەشى نەخشەى ھىزى ھەۋايى برىتانيا لە سەردەمى
شەرى يەكەم و دوۋەم و دەۋرەى ئىنتادابدا دەبى بابەتى باشيان تىدا بدۆزرىتەۋە.
ئاشكرايە مېژوونوس بۇ نووسىنى بابەتىكى تايبەت ناكرى و پىويستىش ناكرا
بە شوپىن ھەموو ئەو بەلگەندا بگەرى و چوارقورنەى جىهان بتەقنىن؛ گرنگ ئەۋەيە
لە بوونى ئەو سەرچاۋانە غافل نەبى و بەگۆيرەى دەرەتان و پىداۋىستى كارەكەى
خۆى، سەريان لى ھەلپىتەۋە.

دىارە بابەتى سەبارەت بە بۆكەن لە ھەندىك لەو سەرچاۋانەدا نىن، بەلام
ئەۋانى سەرەككىيان ۋەك ئىنگلىس، ئەمرىكا، رۇوسىيا، توركىيا، ئىزان و عىراق دەبى
زۇريان ھەبى.

به لگه نامه نهینبیه کانی حوکمه تی بهریتانیا

دوای سه فه ریکی یه کساله بۆ بریتانیا و وه رگنیران و دیراسه کردنی به شیک له به لگه نامه کانی وه زاره تی دهره وه ی ئهم ولاته سه باره ت به کورد و کوردستان، توێژهری جیگه ی ریزی گه لی کورد، دوکتور که مال مه زه هر له سالی ۲۰۰۸دا کتیبیکی به کوردی بلاوکردۆته وه که من چاوم به به رگی یه که می که وتوه.

لینکۆلینه وه و ئاکام وه رگرتتی دوکتور که مال له به لگه نامه کان پیشینه ی هه یه و خوینهری کورد شاره زای وردبینی و ئهمانه تداری و ههستی دلسۆزانه ی نووسهر به نیه ت گه لی کورده وه یه و ههچکام له ولایه نانه پیویست به ناساندنی من ناکه ن. کتیبه که سه رچاوه یه کی نوویه بۆ هه لسه نگانندی میژووی سیاسی و کۆمه لایه تی کوردستان له سه ده ی بیسته م دا. نووسهر به لگه نامه ی په یوه ندیدار به هر چوار پارچه ی کوردستانی له «ئارشیفی نیشتمانی» ی بریتانیا دا دۆزیوه ته وه، وه رگنیراونه ته سه ر کوردی و دیراسه ی کردوون، هه ندیک جاریش بیره وه ری و بابه تی زیادکراوی خۆی خستوونه ته سه ر، ئینجا به خۆی و به کاک عه بدوللا زه ننگه نه وه، پیشه کی، په راویز و پاشکۆیان بۆ ئاماده کردوه.

نیوه رۆکی ده قی کتیبه که به و چه شنه ی خواره وه یه:

سه ره تا و پیشه کی و ناساندن، ل ۱ تا ۴۸؛

به لگه نامه کان، هه لسه نگاندن و په راویز، ل ۴۹ تا ۵۸۰؛

وینه و کۆپی به لگه کان، ل ۵۸۱ تا ۷۵۸؛

پیرستی ناوه کان، ل ۷۵۹ تا ۸۰۷؛

دواوشه و پاشگوتن، ل ۸۰۸ تا ۸۲۲.

ئه وه ی وا سه باره ت به رۆژه لاتی کوردستان بئ، بابه تی حه وته م، «هه له اتن و خیرا ئاوابوونی خۆری مه هاباد...» ه له لاپه ره ۲۴۷ تا ۳۴۴. ئهم به شه هه ندیک به لگه نامه ی له خۆگرتوون که پیوه ندییان به کۆمه له ی «ژ. ک»، حیزبی دیموکراتی کوردستان و کۆماری کوردستانه وه هه یه. کۆماری کوردستان له نووسینه کانی

دوكتۆر كەمالدا بەناوى كۆمارى مەھاباد يا جەھوورى مەھابادەو نوبراوه و كاك
عەبدوللا زەنگەنە دواى وتووڭز لەگەل مامۆستادا، وشەى كوردستانىشى لەنىو
دوو كەواندا لى زياد كردوو (پرواننە پەراويزى ل ۲۱۳).

من لەگەل رېزى زۆرمدى بۆ مامۆستاي خۆشەويست دوكتۆر كەمال، ئەم
كارە و ئەم ھەلۆيستە بە ھەلە دەزانم و لام وايە ھەولى كورد و رېبەرەكانى لەو
سەردەمەدا، لەپيناو «كوردستان» و لەژيەر ناوى «كوردستان» دا بوو، جا ئەگەر
بارودۆخى سياسى و لەوانە دابەشبوونى ئيران بەسەر دوو ناوچەى دەسەلاتى
سۆڤيەت و ئينگليز بەرگرى خواستيان نەبووايە، كۆمارى كوردستان شار و
ناوچەيەكى بەرفراوانترى دەگرتەو. گەرچى ھەر بەبى ئەو ھەش لە ماكوو تا گوندى
سەراى نيوان بۆكان و سەقز لەژيەر دەسەلات يا لانى كەم، نفوزى كۆماردا بوو و
جيا لەو راسستىيەش، وتار و دروشم و قسە و نووسراوھى رېبەرانى ئەو دەم و
لە پيش ھەمووانەو پيشەوا قازى محەممەد و بارزانى نەمر، ھەموو سەبارەت بە
«كوردستان» و لەپيناو ئەودا بوو، نەك مەھابادى تاكو تەرا. لە حالەتيكى ئەوتۆدا،
بەربەست كردنى ئەو چەمكە بەرفراوانە و ناوى «مەھاباد» لەسەردانانى، بە بۆچوونى
من، لە شوينى خۆى دا نيبە و مامۆستايەكى زانا وەك دوكتۆر كەمال نەدەبووايە
بالى بۆ ئەو زاراوھە بگيشايە، بەتايبەت كە دوژمنانى كورد ھەر بەشيوھى «كۆمارى
مەھاباد» سەيرى ئەو دەسكەوتەى گەلى كورد دەكەن و بۆچوونى دوكتۆر كەمال
دەتوانى پاساويك بى بۆ ھەلۆيستى ئەوان.

ئەوھى بۆكان بگريتەو، لەم بەشەدا زۆر نين، گەرچى ھەموو بابەتەكان بەگشتى
حكومەتى كۆمارى كوردستان دەگرنەو و بەوھەش، ديارە پەيوەندى بە بۆكانەو
پەيدا دەكەن كە شارى دووھەمى كۆمار بوو. جيا لەوانە، لە لاپەرە ۳۲۵ دا باس لەو
دەكرى كە «پروسيا بانگپيشتنى ژمارەيەك لەو سەركرەدە (كوردانەى) بۆ شارى
باكو كردوو كە لە ئيران دەژين». ئەوھەش ويدهچى سەفەرى يەكەمى باكو بى كە لە
بۆكانەو عەلىئاغاي عەليارى تيدا بەشدار بوو.

مامۆستا كەمال بېرەوھەرييەكى خۆى لەمەپ نەمر «محەممەدى مەولوود» ئاويتەى
بابەتەكانى تر كردوو و لە پەراويزى لاپەرە ۳۳۸ دا، كاك عەبدوللا زەنگەنە ھەنديك

روونکردنهوهی لهسه‌ر بابه‌ته‌کان نووسیوه و تییدا به‌رپه‌رچی «وه‌سیه‌تنامه‌ی سیاسی» پیشه‌وای داوه‌ته‌وه و به «وه‌سیه‌تنامه‌ی هه‌لبه‌ستراوی» ناو‌بردووه. جا دهنوسی ئه‌و وه‌سیه‌تنامه‌ی ساخته‌یه سه‌ره‌تا که‌سیک به‌ناوی «م. م. بۆکانی» له گۆفاری «خه‌باتی قوتابیان» دا بلاوی کردۆته‌وه.

له سه‌ره‌تای کتیبه‌که و باسی بایه‌خی زۆری به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی بریتانیا، مامۆستا شوینی پارێزرانی به‌لگه‌نامه‌کان به «په‌رستگا» داده‌نی و گله‌یی‌یه‌ک له کوردانی دانیشتووی بریتانیا ده‌کا و دهنوسی: «له‌ برایانی خۆشه‌ویست سه‌باحی غالب، ئه‌نوه‌ری سولتانی و شیرکو‌که‌ه‌یب به‌ولاوه، پیم‌وایه‌که‌سیکیان زیاره‌تی ئه‌و «په‌رستگا» که‌م‌وینه‌یان نه‌کردووه».

له‌ به‌شی وینه‌کانیش‌دا وینه‌یه‌کی سه‌رنج‌پراکیش له‌ لاپه‌ره‌ ۱۱دا چاپ کراوه که‌ له‌ ژێری نووسراوه: «به‌رله‌ سالی ۱۳۰۶ی هه‌تاوی ۱۹۲۸ی زایینی، مه‌هاباد. له‌ وینه‌که‌دا مه‌لا عیسامه‌ددین شه‌فیع، قازی شیخ مه‌مه‌دموحسینی قازی موکری، مه‌لا سه‌دیقی سیدقی و مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای موده‌رریسی ده‌بیندرین.

من له‌ کاتی خۆینده‌وه‌ی ئه‌و به‌شه‌دا چهند لاپه‌ره‌یه‌کم ده‌سنیشان کرد که‌ له‌ ئه‌سل یا په‌راویزی لاپه‌ره‌کانیان‌دا زانیاری گرنگ سه‌باره‌ت به‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستان بینوه. لاپه‌ره‌کان ئه‌مانه‌ن: ۲۱۳، ۲۲۰، ۲۲۵، ۲۳۰، ۲۴۷، ۲۶۲، ۲۶۴، ۲۶۸، ۲۷۳، ۳۱۷، ۳۲۰، ۳۲۲، ۳۲۵، ۳۳۲، ۳۲۶ و ۳۲۸.

هیوادارم به‌ختی ئه‌وه‌م هه‌بێ چاوم به‌ به‌رگه‌کانی دواتری کتیبه‌که‌ی مامۆستا روون بێته‌وه.

له‌ کۆتایی‌دا، سپاسی زۆری دوکتۆر که‌مال ده‌که‌م بۆ ئه‌و یادکردنه‌ میهره‌بانانه‌یه‌ی من. لام وایه‌ ئه‌گه‌ر له‌ کاتی نووسینی ئه‌م سه‌ره‌تایه‌دا کتیبی «پۆژه‌لاتی کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی بریتانیا»ی منی ب‌دایه، وا هه‌بوو به‌ پێویستی نه‌زانی زه‌حمه‌تی وه‌رگێزانی یه‌ک یا دوو دانه‌ له‌ به‌لگه‌نامه‌کان ب‌داته‌ به‌رخۆی، له‌به‌روه‌ی پێشتر له‌ کتیبه‌که‌ی من‌دا هاتبوون.^۱

۱. که‌مال مه‌زه‌هر، «کورد و کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌ نه‌ینیه‌کانی حوکمه‌تی به‌ریتانیا‌دا»، به‌رگی یه‌که‌م، ئاماده‌کردنی عه‌بدو‌ل‌لای زه‌نگه‌نه‌ و شه‌ه‌لا تاهیر هه‌یده‌ری، بلاوکه‌ره‌وه:

به لگه نامه کانی وهزاره تی دهره وهی بریتانیا

به لگه نامه کانی وهزاره تی کاروباری دهره وهی بریتانیا، به تاییه تئو راپۆرتانه ی وا کونسوولییته تی شاری ته وریز و کرماشان به به رده وامی ئاراسته تی بالۆیزخانه ی ولاته که له تارانیا کردون، زانیارییه کی زۆریان له سه ر دۆخی سیاسی، ئابووری و کولتووری کوردستان گرتوته بهر.

بۆکان که به گویره ی دابهش بوونی جوغرافیایی له لایه ن حکومه تی ئیرانه وه، که وتوته سه ر ئوستانی نازه ربایجانی رۆژاوا، که له چوارچیوه ی ده سه لاتی کونسوولییته تی ته وریزدایه، گه لیک له راپۆرته کان باسی لایه نی ئابووری و سیاسی شار و ناوچه که ده که ن.

من ژماره ی ۱۳۰ به لگه نامه ی کونسوولییته تی ته وریز و بالۆیزخانه ی تارانیا بریتانیا وه رگێراوه ته سه ر کوردی که له لایه ن «بنکه ی ژین» وه له سلیمانی بلا بوته وه. به لگه نامه ته رجمه کراوه کان به گشتی سه ر ده می کوماری کوردستان (سالی ۱۹۴۶) ده گرنه بهر، به لام هه ندی به لگه ی سالانی پیش و دوا ی کومار، واته ۱۹۴۲ تا ۱۹۵۷ ییشی خراوه ته سه ر. له م راپۆرتانه دا باسی جم و جوولی سیاسی ناوچه ی بۆکان، بارودۆخی عه شیره ته کان، به تاییه ت دیبوکری و فه یزوللابه گی، هه ل و مه رچی ئابووری و کشت و کال، وه زعی تووتنه وان و به ره مه ی نه رانی گه نم و چه وه نده ر و گه لیک شتی له م چه شنه کراوه و که سایه تییه ناو داره کانی ئه و سالانه ی شار و گونده کانی ده ور و بهر، بۆ نمونه بنه ماله ی ئیلخانی زاده و عه لیار له راپۆرته کان دا باسیان کراوه، به تاییه ت خوالیخۆشبووان عه لی ئاغای عه لیار که ده لی لایه نگری حکومه تی ناوه ندی بووه و قاسم ئاغای ئیلخانی زاده (پاشان موه ته دی) که په یوه ندی له گه ل کونسوولییته تی بریتانیا له ته وریز هه بووه و هه والی ناوچه که ی پیگه یاندوون. ئیوه رۆکی به لگه نامه کان ناته بایی ناو کومه لگای ئه و سالانه ی بۆکان به باشی

دەردەخەن و دەوری سەرەکھۆز و ئاغاوات له تیکشکانی کۆماردا دەخەنەپوو. بەلگەنامەکان سەرچاوەیەکی بەنرخن بۆ میژووی سیاسی ئابووری - کولتووری بۆکان و موکریان.^۱

۱. پۆژھەلاتی کوردستان (۱۹۴۲ - ۱۹۵۷) له بەلگەنامەکانی وەزارەتی کاروباری دەرهوہی بریتانیا، کۆمەڵەی ۱۳۰ بەلگەنامە، وەرگێڕانی ئەنوەر سولتانی، چاپی یەکەم، بنکە ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵، ۴۶۲ لاپەرە، کوردی.

بەلگەنامە كانى يەككە تىي سۆقىيەت

پىزدار دوكتور ئەفراسياۋ ھەورامى ژمارە يەك بەلگەنامە سۆقىيەتە لە پەيوەندىي كۆمارى كوردستان (۱۹۴۶) و ماۋە يەك دۋاي ئەو تاسالى ۱۹۵۸، كۆدە تاي عەبدولكەرىم قاسم لە عىراق و گەرەنە ھەي نەمر بارزانى بۆ كوردستان، ھەرگىر ھاۋەتە سەر زمانى كوردى و ھاۋرې لە گەل ھەلسەنگاندىن و بۆچۈنى خۆي دا ھەك بەرگىك كىتەپ بلاۋى كرىۋتە ھەي. ناۋى كىتەپكە برىتتە لە «مستەفا بارزانى لە ھەندىك بەلگەنامە و دۆكىومنتى سۆقىيەتە دا ۱۹۵۸ - ۱۹۴۵» و ۱۹۴۵ چى ھەندىك ھەلۋىست گرتنى بىكەي بلاۋكە رەۋەش چۈۋىتە نىۋەرۈكى كىتەپكە ھەي.

ئاشكرايە سۆقىيەتتە كان سەبارەت بە رووداۋە كانى سەردەمى كۆمارى كوردستان و ئازەربايجان زانىارىي بە بەلگەيان لە ھەموو ۋىلايەتلىكى دىكە زياتر بى لەبەر ھەي رووداۋە كان لە شۋىننىك روويان داۋە كە لە ژىر دەسەلاتى ئەوان دا بوۋە و ھەر خۇشيان ھۆكاريان بوون، جا ئەگەر شى خوازىارى پىزى سەربەخۆي كورد نەبوۋىتەن و ۋىستىتتەيان كوردستان لە ژىر بالى ئازەربايجان دا بىمىنيتە ھەي، لانى كەم بە چەك و بە زۆر پىشيان بە دامەزنانى كۆمار نەگرتۋە ھەندىك يارمەتتەيان ھەك چەك و چاپخانىە و ستاسىۋنى رادىۋوش ئاراستە كرىۋە.

بۆ ئەۋەي رۋانگەي نووسەر/ ھەرگىرمان بۆ دەر بىكەۋى با ئەم چەند دىرە لە لاپەرە ۱۲۷ دا بخۋىننە ھەي:

«... دەيان سىخوپ و فەرمانبەر و دىپلوماتى سۆقىيەتە لە كوردستانى رۆژھەلات كە ۹۹/يان ئازەرى و ئەرمەنىي سۆقىيەتە و پىلارى «باقروۋف» [سەرۈك كۆمارى ئازەربايجانى سۆقىيەتە] بوون يان بە رىنۋىنى باقروۋف دەجوۋلانە ھەي، پىلانە گلاۋە كانى باقروۋفيان بەتايەتە لە بوارى پروپاگەندە و لاۋاز كرىن و بەدناۋ كرىنى بزۋوتتە ھەي كورددا بەرپۋە دەبرد، واتە بۆ ئەۋەي... بزۋوتتە ھەي كورد لە كوردستانى رۆژھەلات لە ناۋچەي موكرىان دا قەتتەس بىرى و كوردستان تەنيا

مافیکی کولتوری له چوارچیوهی نازهربایجان دا بدریتی و...»

به داخه وه ئیره مه وداى هه لسه نگاندى سه رجه مى بابه ته كانى ناو كتيبه كه نيبه و ده بى له چوارچیوهی بۆكان دا قه تيس بمینیتته وه. ئه وهى وا په یوه ندی به بۆكانه وه هه بى له كتيبه كه دا گه لیک زۆرن و له راستى دا هه موو ئه و پروداوانه ی وا باسیان كراوه باوه كوو له مه هاباد رابردوون، هه موویان بۆكانیش وه ك شارى دووهه مى كۆمار ده گرنه وه و به تايبهت پروداوه كانى سنوورى باشوورى كۆمار، واته گوندى سه راي ئیوان بۆكان و سه قز وه ك هیلى جیاكه ره وه ی هیزی سپایی كۆمار و ئیرانییه كان، دامه زرانى ژماره یه كى زۆر له بارزانیه كان له و شوینه، بوونى حه مه ره شیدخان له سه را و گه لیک بابه تی تر هه مووی هه ر بۆكان ده گرنه وه.

ئه وانه ی خواره وه ئاماژهن به هه ندیک بابه ت كه په یوه ندیان به بۆكانه وه هه یه: شه هید محه ممه د مه حموود قودسى له وتاریكى ناو رۆژنامه ی كوردستان (ژماره ۲۳) دا ده نووسى: «پسپۆرایه تى برايانى خۆشه ويستى بارزانى... له چالاكى جهنگى و نازایى و ره شیدى دا له شه رى سألحاوايه مه علوم بوو، كه عیدده یه كى ۷۰۰ كه سى ئۆردووى فارسه كان ده یانووست به ره و سه را بىن، ئه وان به ۱۷۵ كه س پيشیان پیگرتن، ۱۱۰ كه سیان لى كوشتن، ۴۰ كه سیان ئه سیر لى گرتن و ته له فاتیکى زۆریان لیدان بى ئه وه ی یه ك كه سیان خوین له كه پۆى بى (ل ۱۸).

په و سه كان ناھیلن شیخ ئه حمه دى برا گه وره ی بارزانى بیته ناوچه ی مه هاباد و بۆكان (ل ۳۱).

رپۆرتى هاشمۆف كۆنسولى سوڤیه ت له ره زایه بۆ وه زاره تى ده ره وه ی سوڤیه تى، رپكه وتى ۱۹۴۷/۰۸/۱۵: «... هیشتا له سالى ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ بوو كه ئیمه له رپۆرتى كۆنسولى دا نووسیمان وا ئه مریكایى و ئینگلیزییه كان به ته مان ده وه له تیکى ده سكردى «به كریگیرو» به ناوى كوردستانى گه وره دروست بكهن... و بۆ ئه م مه به سه شه نوینه رانیان زۆرجار له گه ل سه ركرده كانى كورد: قازى محه ممه د و سه یفى قازى و حاجى بابه شینخدا وتووێژیان كردووه (ل ۷۳).

كورده كانى ئیران بوون به دوو به شه وه. له به ره یان به شى یه كه مه دا به رپه رايه تى

ئىنگلىز ھۆزەكانى مامەش، مەنگور، دىبوكرى، زەرزا، پىران، فەيزوللا بەگى ۋە ھەندىكى تىرى دانىشتوى باشوورى كوردستان [ى ئىران] (ل ۷۳ و ۷۴).

ۋەك دەبىنىن بۆچونى نووسەر راستە ۋ ئەفسەرە ئازەربايجانىيەكانى نىو سپاى سۆقىت نەك ھەر پروانگەى ئەرىنىيان بە نىسبەت كۆمارى كوردستانە ۋە نەبوۋە، بەلكوۋ رېبەرەكانى بزوتنە ۋەى نەتە ۋاىەتتى كوردىيان بە داردەستى ئىنگلىز ۋ ئەمريكا زانىۋە يا خود ۋاىان نواندوون (نموونەكەى، لاهووتىي كرماشانى).

لەكوين ئەوانەى ۋا كۆمارى كوردستان بە دەسكردى سۆقىت دەزانن؟!^۱

۱. د. ئەفراسىيا ۋ ھەورامى، «مستەفا بارزانى لە ھەندىك بەلگەنامە ۋ دۆكىومنتى سۆقىتەتى دا ۱۹۵۸ - ۱۹۴۵، تۆمارىكى زىپىن لە مېژوو گەلى كورددا»، چاپى يەكەم، دەزگای چاپ ۋ بلاوكردنه ۋەى ئاراس، ھەولنر ۲۰۰۲، ۲۱۶ لاپەرە، كوردى.

به لگه نامه کانی ئیران و عوسمانی

دهفتهری لیکۆلینه وهی سیاسی و نیونه ته وهی و وزارتتیی دهره وهی کۆماری ئیسلامی ئیران له نیوان سالانی ۱۳۶۹ - ۱۳۷۵ / ۱۹۹۰ - ۱۹۹۶ ههوت بهرگ کتییی بلاوکرده وه که سه رجهم سه دان به لگه نامه ی کۆنی ئیران و عوسمانی سه بارهت به په یوه ندیی دوو ولاته که یان تیدایه و به و کاره تیشکیکی گرنگی خسته سه ر په یوه ندیی سیاسییه کانی دوو حکومهت و به تاییهت کیشه کانی سه رسنوو، که ئاشکرایه به شیکیان کورد و کوردستانیش ده گرنه وه.

دیاره بۆکان وهک سه رده شت یا بانه، شاریکی سنووری نییه و راسته وخۆ له په یوه ندیی کیشه و کاره سنوورییه کان دا نه بووه، به لام سه ره رای ئه و راستیییه، که م نین ئه و به لگه نامه ی که بۆکان و ناوچه که ی ده گرنه وه. پیداپوونه وهی ئه و به لگه نامه نه بۆ نووسینی میژووی بۆکان و ناوچه که ی کاریکی گرنکه، له بهر ئه وهی به شیک له رووداوه کانی سالانی ۱۷۹۶ تا ۱۹۲۴ی سنووری ئیران و عوسمانی ده خه نه پروو، که کورد له زۆربه ی زۆریان دا ده وری بینیه یا خود ئه گه ر سیاسه تی دوو ده وله ته که بووه، به سه ر کوردیش دا ساغ بۆته وه و شوینی داناوته سه ر ژیانی ئابووری - سیاسی - کۆمه لایه تییه هه موو ناوچه که به بۆکانه وه.

یهک له و خالانه ی به لگه نامه کان که بۆکانیش ده گرنه وه ئه وه یه زۆریکیان له سه رده می حوکی ناسره ددین شا (۱۸۳۱ - ۱۸۹۶) دا نووسراون که عه زیزخانی سه ردار ی بۆکان، سه ردار ی گشتیی سپای ئیرانی بووه، بۆ نمونه، به لگه ی ژماره ۱۹۰ ی لاپه ره ۹۴ تا ۹۶، نامه ی «موهه ندیس باشی» یه له سابلآغه وه بۆ سپاسالاری گشتی ئیران و سه بارهت به بارودۆخی ئابووری - سیاسی موکریانه یا به لگه نامه ی ژماره ۱۹۶ له هه مان بهرگ دا نامه ی حاکی سابلآغه بۆ وه زاره تی دهره وه یا به لگه نامه ی ژماره ۲۰۲، لیسته ی ناوی گونده کانی گه ورک، مه نگۆر، پیران، مامه ش و زوودیی تیدایه به ژماره ی بنه ماله ی هه ر گوندیکه وه (لاپه ره ۵۲۲ هه مان بهرگ).

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره ۵۸۰ (به‌رگی ۳) راپۆرتی کارگوزاریی سابلاغه سه‌بارت به هاتنی شیخ‌عوبه‌یدیلای نه‌هری بۆ ئیران (۱۸۸۰) و هاتنی شیخ‌عوبدولقادی کوری بۆ موکریان (ل ۱۳).

له به‌لگه‌کانی ئه‌و به‌رگه‌دا گه‌لیک روودای ناوچه‌که بۆ نمونه ده‌وری گولای‌ئاغای دیبوکری، که له ژیره‌وه له‌گه‌ل حکومه‌تی ئیران بووه و گه‌لیک بابته‌تی هاوچه‌شن له پروانگه‌ی حکومه‌ته‌وه روون‌کراونه‌ته‌وه. به‌رگه‌کانی دیکه‌ی کتیبه‌که‌ش زانیاریی زۆریان سه‌بارت به ناوچه‌که تیدا‌یه و له‌وانه فه‌سلی چواره‌می به‌رگی چواره‌مه، که باسی شیخ‌سدیق و شیخ‌عوبدولقادر، کورانی شیخ‌عوبه‌یدیلای ده‌کا و سه‌رجه‌م ۲۵ به‌لگه‌نامه‌یه. به هه‌مان شیوه‌یه به‌لگه‌نامه‌کانی نیو هه‌موو به‌رگه‌کان، بۆ نمونه، به‌لگه‌نامه‌ی ۱۴۴۲ (به‌رگی ۷) باسی هات‌و‌چۆی سالاروده‌وله‌ی کوری محهممه‌دعلی‌شا ده‌کا بۆ گونده‌کانی ده‌وربه‌ری سابلاغ، (که دیاره ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گیی بۆکانیش ده‌گریته‌وه).^۱

۱. «گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی»، نشر واحد، نشر اسناد، دفتر تحقیقات سیاسی و بین‌المللی وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران، تهران، جلد اول سال‌های ۱۷۹۶ تا ۱۸۵۴، چاپ سال ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰. جلد هفتم سال‌های ۱۹۰۵ تا ۱۹۲۴، چاپ سال ۱۳۷۵ / ۱۹۹۶، فارسی.

به لگه نامه سیاسیه کانی بۆکان چییان لیهات؟

رۆژی ۲۲ بههمهنی ۱۳۵۷ / ۱۱ / ۰۲ / ۱۹۷۹ حوکمی شایهتی، له ئیران رووخا و دهسهلات کهوته دهست خومهینی و مهلاکانی قوم و مهشههد، ئهوانیش سیستهمی نگریسی ویلایهتی فهقیهیان کرده جیگری رژیمی شایهتی؛ خه لکی ههژاری ئیران له قولکیک دههاتن و کهوتنه چالکی زۆر قولترهوه!

ئهو دهم من دووسی سالیکی بوو له زیندان هاتبوومه دهروی و له بهروهی به پپی یاسا نه مده توانی کاری دهولهتی بکه، چونه وه سهه کاری ماموستاییم یاساخ بوو و له ئه نجامدا ده بوایه ته نیا له کهرتی تاییهت کاریک بدۆزمه وه که ئه ویش به هیممهتی ریزدار جه لیلی گادانی جی به جی بوو و له «شرکت انبارهای عمومی ایران» که بۆ گوومرگ کاری ده کرد، له شاری ته وریز دامه زرام. له کاتی شوپش و رووخانی رژیمی شادا هه ر له ته وریز بووم، به لام دواي مانگیک دهولهتی بازرگان رایگه یاند که زیندانیانی سیاسی ده توانن بگه رینه وه سهه ئیش و کاری پیتشوویان، منیش خه ریکی جی به جی کردنی کاره که م بووم و له عهینی کاتدا داوام کردبوو بۆ دهست به کار بوونه وه له جیاتی تاران (که له کاتی گیراندا له وی کارم ده کرد)، بمنيتره وه بۆکانی پیتش تهبعیده که م.

له تاران هه ر پیتش سهه رکه وتنی شوپش ریکخراویک به ناوی «شوورای ئینقلاب» پیکهاتبوو و دابه دواي سهه رکه وتنی شوپشیش له هه موو شاره کان شوورای ئینقلاب پیکهات. من له بۆکان نه بووم که هه لبژاردن و دهنگدانیک بۆ پیکهتانی شوورای ئینقلابی بۆکان کرابوو، وا بزانه له کۆبوونه وه یه کی جه ماوه ری له مزگه وتی جامع یا له سالۆنی ده بیرستانی که مال، ئاماده بووان که زۆر به یان ماموستا کانی قوتابخانه و قوتابی و بازارپی بوون، بریاری پیکهتانی شوورای ئینقلابی بۆکان و هه لبژاردنی ئه ندامه کانیا ن دابوو. وهک بیستمه وه، شه هید مینه ی شیرخانی به بی ئاگاداریی خۆم، ناوی منیشی بۆ ئه ندامیه تی شووراکه پیتشیار کردبوو و به تیکرای دهنگ په سند

کرا بوو. کاتی گه پامه وه بۆکان گوتیان بوویه ته ئه ندامی شووړا؛ گوتم من هیشتا هه
له ته ور یزم؛ گوتیان قهیدی ناکا کاره کهت جی به جی بکه ئینجا وهر وه.

هه ر چۆنیک بی دوی نه ورۆز، واته له به هاری ۱۳۵۸ دا گه پامه وه بۆکان و هاوکات
دوو کار و ئه رکم پیکه وه دهست پیکرد: مامۆستایه تی له ده بیرستانی که مال و
ئه ندامییه تی له شووړای شار. هه ر دوو ئه و شوینانه ئالۆز بوون و لایه نگرانی
هیلی فکری و ریکخراوهیی جیاواز کاره کانیا ن هه رکام به ره و ئاقاریک ده برد. من
هیشتا خه تیکی دیاری کراوم نه بوو و ته نانه ت له بیرمه کاتی له ته ور یزه وه گه پامه وه
بۆکان، براده ریکی ته ور یزیم ده مانچه یه کی دامی و گوتی له گر تنی ساواکی ته ور یزدا
دهستم که وتوو و ئیستا له جیاتی ئه وه ی بییه م بۆ مزگه وت دهیده م به تو، منیش
وه مرگرت و راسته وخۆ برده مه وه بۆکان دامه دهست شووړای ئینقلاب، له کاتیک دا
که دواتر زانیم هه ندیک لایه نگری حیزب و ریکخراوه کان چه کی شووړایان زیاتر بۆ
ریکخراوه که ی خۆیان ده ویست تا شووړا!

له شووړای بۆکان دا هه ندیک کهس ئه ندام بوون که ئه وه نده ی له بیرم مابی بریتی
بوون له نه مر مینه ی شیرخانی، کاک عه بدوللا موه ته دی، کاک مینه ی حیسامی، کاک
حه سه نی شه مسی، کاک عومه ری حه میدی، دوکتور یوسف خزری، وه ستا مسته فای
نه جار و...

ئه وه نده ی له بیرم بی، شووړا دهستی به سه ر چه ک و چۆلی شاره بانی دا گر تبوو و
یه ک له کاره کانی بریتی بوو له پاسه وانیه تی شار و کۆنترۆلی ده روازه کانی
شار. خه لک خۆیان ده هاتن و ئاماده ده بوون شه وانه کیشکی بن و له شوینه
دیاری کراوه کانی نیوشار و ده روازه کانی هات و چۆ کیشک بدن. دوی ماوه یه ک
ده رکه وت که هه ندیکیان چه که نیان ده برده وه مالی و نه یانده دایه وه شووړا، ئه وه ش
یه ک له گرفته کان بوو.

له پادیق و ته له فیزیۆنه وه راگه یه ندرابوو که هه ندیک ساواکی له ئازه ربایجانه وه
وه پئی که وتوون و وا هه یه پابکه ن. به پاسه وانه کانی ده روازه ی باکووری شار
گوترا بوو ئاگادار بن. له پیر هه والیان هینا ئوتوبوسیک هاتوو، گوئی نه داوه ته

فهرمانی وهستان و ویستوووه تی برۆا، پاسهوانهکان تهقهیان لئ کردوون و وهستاندوو یانن. یهکیان لئ کوژرابوو. هیچ له بیرم ناچی ئهوانی تریان که هیتایه شوورای ئینقلاب له شارهبانی بۆکان، هه موویان ترسابوون و نهیاندەزانی چییان لئ بهسهردی. کاک عهبدوللای موهتهدیم بینی که به بیستنی ههوالی کوژرانه که پر بهدل دهگریا و ژیر نهدهبۆوه. ئهوه دهم ئیتر بیر له کوشتن و ئیعدام نهدهکرایهوه و ئاواتی هه موو لایهک هینمی و دامهزران و ئاسایش بوو، کوشتنی کهسیک ئهویش له لایهه پاسهوانیکی شوورای ئینقلابهوه جیگه ی باوه نه بوو و هه موومانیه هژاندبوو، بهلام کاک عهبدوللا زیاد له هه مووان پیی تیکچوو بوو و من لهو پۆژهوه تا ئه مپرو کاک عهبدوللا و ئهوه ههسته مرۆفانهیم خۆش ویستوو.

ئهرکی شوورای زور قورس بوو؛ بهخشداری و شارهبانی و ژاندرمهری و هه لوه شابوونهوه و ئیداراتی دیکهش تهق ولۆق بوون و کاری ئاساییان نهدهکرد، بهخشدار و سهروکی شارهبانی و ژاندرمهری و فرمانبه ره عهجهمهکانی دیکه هه مووی شاریان بهجی هیشتبوو. شارهدار کاک عهلی حه بیب زادهی مامۆستای پیشووی قوتابخانهکانی بۆکان له سه ره کار مابۆوه، بهلام ئهویش له به رانبه ره هیز و دهسهلاتی حیزبه سیاسییهکان و شوورادا ئهرکیکی پی به پیره نهدهبرا. به کورتی شوورای هه موو کارهکانی به دهسه ت خۆیهوه گرتبوو به بی ئه وهی ئه زمونی هه لسه و پراندنی کاروباری هه بی. پیش شوورای، له شاره کهدا «کانوونی موعه للیمان» هه بوو که زوریش هه لسه و پر او بوو و گه لیک کاری شو ر شگیره نهی کردبوو و شوورای ئینقلابیش له راستی دا زیاتر له ئه ندامانی کانوونی موعه للیمان پیکهاتبوو، هه ر بۆیهش بوو وهختی مۆته کهی کۆماری ئیسلامی به سه ره خه لکدا زال بوو، خه لکه ئاسایییه که جینویان به مامۆستاکان ده دا و ئه وانیان به تاوانباری کارهکان ده زانی.

بابچينه سهر باسى به‌لگه‌نامه‌كان. بۆكان لقى ساواكى لى نه‌بوو و ههر بۆيه‌ش چاوهرپوان نه‌ده‌كرا به‌لگه‌نامه‌ى گرنگى لى وه‌ده‌ست بكه‌وى. (ده‌گوترا، گوايه مامؤستايه‌كى قوتابخانه له بۆكان، كه جاسووس و هه‌والده‌رى ساواك بوو، چه‌ند مانگيك پيش شو‌رش خانوبه‌ره‌يه‌كى گه‌وره‌ى له‌سه‌ر جوگه‌ى ئاوى ئاشى خانم، پشت مالى كاك جه‌عفهرى قزلجى دروست ده‌كرد، له راستى دا ئه‌و ماله بۆ ساواك دروست ده‌كرا، به‌لام شو‌رشى ۱۳۵۷ به‌سه‌ردا هات و ده‌زگاي ساواك پيچرايه‌وه و ماله‌كه بوو به‌ه‌ى خو‌ى!) به‌وپييه، تاچه جيگه‌يه‌ك كه زياتر بو‌نى ئه‌وه‌ى لى ده‌كرا به‌لگه‌نامه‌ى سياسى لى بى، شاره‌بانى و ژاندرمه‌رى بوون. شووراي ئينقلابى بۆكان له شاره‌بانى دامه‌زرايوو و ئه‌فسه‌ر و پاسه‌وانه‌كانى رايانكردبوو يا خو‌يان شارده‌بوو. هيتشتا من له ته‌وريز بووم كه شاره‌بانى گيرابوو و ئه‌ندامانى شووراي ئينقلاب چووبوونه سو‌راغى ئه‌وراق و به‌لگه‌نامه‌كان. له‌به‌روه‌ى ئه‌ندامانى شوورا هه‌مه‌چه‌شنه و سه‌ر به‌ه‌يلى فكري و سياسى و حيزبى جياواز بوون هه‌نديك له يه‌كتر دره‌ونگ بوون و كاتى من چوومه شوورا له هه‌نديكيانم ده‌بيست كه كه‌سيكيان تاوانبار ده‌كرد به‌وه‌ى ده‌ستى گه‌يانديته به‌لگه‌نامه‌كان و هه‌نديك بابته‌ى لى هه‌لگرتيستن كه وا هه‌بوو پيى باوكى خو‌ى بگريته‌وه وا ئه‌وان به ساواكيان ده‌ناسى.

له كۆبوونه‌وه‌يه‌كى ئه‌ندامانى شوورادا، من و كاك حه‌سه‌نى شه‌مسى، كه خه‌لكى مه‌هاباد و ده‌بيري ده‌بیرستاني بۆكان بوو و وا هه‌يه كه‌سيكى سيه‌مه‌يش كه ناویم له بير نه‌ماوه، كراينه مه‌ئموورى راگه‌يشتن به به‌لگه‌نامه‌كانى شاره‌بانى و ژاندرمه‌رى. ده‌بووايه ئيمه له‌نيو كانوونى موعه‌لليمان دا چه‌ند كه‌س وه‌ك ياریده‌ده‌ر هه‌لبژيرين و ده‌ست به‌كارى خو‌يندنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنيان بكه‌ين. ئيمه ۳ كه‌سمان هه‌لبژارد كه هه‌رسيكيان خو‌شناو و جيگه‌ى برواي خه‌لك بوون. ناكرى ناوى ئه‌و كه‌سانه بنووسم، كه ئيستاش له بۆكان ده‌ژين.

هه‌نگاوى دووه‌م دۆزينه‌وه‌ى شوينيك بوو كه بتوانين به‌لگه‌نامه‌كان له شاره‌بانىيه‌وه به‌رينه ئه‌وى و به نه‌ينى و به هه‌سته‌وه و ته‌نانه‌ت به‌بى ئاگادارى

پاشماووی ئەندامانی شووړا دەست به خویندنه وەیان بکەین. قوتابخانەیهکی بۆکان دەسنیشان کرا و بەلگەنامەکان راگوێزرانە ئەوئ. سەرەتا پۆژانی هەینی و پاشان دوو پۆژی هەفتە بە بێدەنگتیک دەچووینە شوینەکە و بە ئامادەبوونی هەموو لایەنەکان، فایلهکان درەدەهێتران، لەسەر میتزیک دادەنران و دەخوینرانەو.

فایلیک که ئەو دەم بۆ ئیمە له هەمووان گرنگتر بوو ئەو بوو که په یوه ندیی شارەبانی بۆکانی به ساواکی مەهابادەو دەدا. به حەز و ئیشتیای زۆرەو هەسیرمان کرد، بەلام تاقە شتیک که له فایلهکەدا دەست دەکەوت ئەو نامانە بوون که له ساواکی مەهابادەو هەبێشتبوونە شارەبانی بۆکان و داویان کردبوو بە فلانە کەس رابگەیهنن پۆژی فلان بچی بۆ ساواکی مەهاباد، واتە فۆرمیکی رەسمی و رەقوتەق. زۆریک لەو کەسانە ی و بانگ کرابوونە مەهاباد خەلکی ئاسایی و خوشناویش بوون که ساواک تیی هەلپێچابوون و هات و چۆی پیکردبوون، دەنا ئەوانە ی و گومانی هاوکاریی ساواکیان لێ دەکرا قەت بەو شیوەیه بانگ نەدەکران و راستەوخۆ په یوه ندییان لەگەل ساواکی مەهاباد بۆ هەلەبەسترا. لەو فایلهدا هێچی و دەست نەکەوت.

فایلیکی دیکه که خویندرايه وه فایلی ئەو پاسەوانە ی شارەبانی بۆکان بوو که راستەوخۆ په یوه ندیی لەگەل ساواکی مەهاباد بوو بۆ ئەو چەشنە داواکارییانە. لە بیرم نییه ئەو پۆستە، لە کەیهو دەمە زرابوو، بەلام یەکەم که سینک که ئەو ئەرکه «پیرۆزە» ی بە دەست بوو پاسەبانیکی خەلکی مەهاباد بوو که پێی دەگوترا میرزا... کابرایهکی هیدی و هیمن که نیوانی لەگەل خەلکی شار گەلیک خوش بوو و کەس رقی لێ نەبوو و هەستیشی بەو نەدەکرد که په یوه ندییەکی ئەوتوی لەگەل ساواک هەبێ. درەنگتر ئەم پۆستە بە... ئەسپێردرابوو که پاسەوانیکی بۆکانی بوو و سەمەرە ئەو بوو که ئەویش کە سینکی گەلیک هیدی و هیمن و بێ هەست و خوست بوو که گومانی ئەو هاوکارییه ی لێ نەدەکرا؛ بۆ ماو هیه کیش هەردووکیان پێکەو و ئەو کارەیان کردبوو!

رەنگە خوینەر بیهوئ بزانی ئەو دوو پاسەوانە بۆ کارەکه «پیرۆزە!» یان مانگانە چەند هەزار تمەنیان له ساواک وەرگرتبوو. بەگوێرە ی فایلیکی سێهەم که سەیرمان

کرد، سهره‌تا بودجەى مانگانەى شارەبانى بۆ ئەم کارە ۱۰ تمەن بوو (۱۰ تاڤە تمەن، نەك دە هەزار!) له كۆتايى يەكەنى تەمەنى رژیمی شادا ببوو ۲۰ تمەن كە ئەویش له ئیوان يەك له و پاسەوانانە و کارمەندیكى شارەدارىی خەلكى بۆكان دابەش دەكرا، واتە يەكى ۱۰ تمەن. کارمەندهكەى شارەدارى، خەلكى بۆكان و دۆست و خزمى رەشىدى حەسەن‌زادە کارمەندى ساواكى مەهاباد بوو و ئەو جاسوسىيانەى بە مانگی ۱۰ تمەن بۆ ساواک دەکرد. ئەرك و کارى كابرأ چى بوو؟ ئەو له بەلگەنامەكان دەرئەدەكەوت؛ بەلام دەبى شتيك وەك ئەوئەى پاسەوانەكان بووبى، دەنا بۆ هەوال ناردن، كە بەدلىيايى ئەویشى بۆ دەکردن، دەبى پارەيهكى زياتريان پى دابى. دووريش نيبه له‌لايه‌كى ديكه‌وه حقوقى زياترى پيدرابى.

ئیمە دواى پیدأچوونەوئەى بەشتيك له بەلگەنامەكان هەندىكيامان دايە ئەندامانى ديكەى شوورأى ئىنقلاب و لەسەر بريارى ئەوان كۆپيمان لى هەلگرتن و كۆپيبه‌كانمان دا بە ديوارى شارەوه بۆ ئەوئەى خەلك بيانبين. شويئەكەم له بېرە لای بانكى ميللى و دووكانى كتيپفرۆشى كاك كەرىمى سالمى بوو؛ بەلام هەرچى دەكەم وەبېرم نايەتەو سەبارەت بەچى و له پەيوەندى كى دا بوون.

له‌ئيو بەلگەنامەكانى شارەبانى دا ئەوئەندەى له بېرم بى شكايەتنامەيه‌كى سەرنج‌راكيش هەبوو. ريكەوتى سكالانامەكە دوابەدواى ۲۸ى گەلاويژى ۱۳۳۲ بوو و بریتی بوو له شكايەتى هەندىك تاجر و دووكاندار و خەلكانى ناوبەدەرەوئەى بۆكان له نەمران حاجى قاسمى كەرىمى، عەبدوللا ئىزراى، عەلى مېرەبەگ و چەند كەس له رېبەرانى راپەرېنى هاوينى ۱۳۳۲ى خەلكى بۆكان دژ بە ئاغاواتى شار، راپەرېنىك كە دەرۆيشت له‌گەل راپەرېنى وەرزيارانى ناوچەى فەيزوللابەگى يەك بگرى و تەخت و تاجى ئاغاواتى ناوچەكە تىكبدا، بەلام كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويژ بە هاناي ئىرتىجاعەوه هات و شوپشگىزان كەوتنە بەر شەپۆلى گرتن و لىدران و زىندان و هەلاتن و ئاوارەبى.

ئاشكرا بوو ئەو سكالانامەيه نە بە خواست و ئارەزووى خەلك بەلگوو بە زۆرى شارەبانى كراوه و بەشتيك له خاوەن ئىمزاكان تەنانهت دۆست و خزم و دراوسىي

شکایهت لێ کراوهکان بوون. نموونهی ئەم کاره چهپهله سپای ئێران دواى ههرهسى کۆمارى ۱۳۲۵ى کوردستانیش کردبووى و ههندیک کهسى خستبووه ئێو شارى مههاباد و دهوروبهرى بۆ کۆکردنهوهى ئیمزا و شکایهت و داخوای ئیعدامى پیتشهوا قازى محهمهد و رېبههرانى دیکهى کۆمار. ههر بۆیهش ئیمه به سهلاحمان نهزانى بهلگهنامهکه بلاوبکهینهوه و نهمانویست کیتشهى کۆمهلايهتى و دوژمنایهتیهكى نهخوازاو له ئێو بنهمالهکاندا دروست بێ. من عینى شکایهتهکهمدا به کورپى یهک له شکایهت لێ کراوهکان، که له تاران دهژیا و کهسایهتیهكى ناسراو و جینگهى ریزی خهلك بوو، ههساسیهتى مهسهلهکهشى دهزانى. دلنایم ئیستاش ئه و بهلگهیه دهبن له مالى ئه و کهسه له تاران پارێزراين.

فایلیكى نزیك به ۲۰ لاپه رهپیش لهسهر کابرایهكى بانیهى ههبوو. کهسهکه له بانه دووکاندار بوو لیردها ناوی ناهینم. کابرا هاتبوووه شارهبانى بۆکان و به نووسین، نووسیبوووى که ئامادهم هاوکاریتان بکهم و ههوالتان بۆ بهینم به مهرجیک کورپهکهم له دانیشکهدهى ئەفسهرى له تاران وهربگیرئ. لییان پرسى بوو بۆچی بۆکان؟ گوتیبوووى له بهروهى له بانه خهلك دهناسن و ناتوانم هاتوچۆى شارهبانى بکهم. من ئه و فایلهم دایه بهرپرسيكى حیزبى ديموکراتى کوردستان له بانه و گوتم خۆتان لێ بکۆلنهوه بزائن چیه و چۆنه.

له ئێو بهلگهنامهکانى ژاندرمهرى دا چهند راپۆرت و نامهى س. أ. یهک له ئاغاواتى رۆژاواى شارى بۆکانى تیدا بوو. ههچکامیان بايهخى ئهوتویان نهبوو و تهنیا له یهکیاندا گوتیبوووى پیاوم ناردۆته کوردستانى عیراق بۆ ئهوهى ههوالی کوردانى رۆژههلات که چووبوونه باشوور، بزائم. ئەگەر پیاوهکهم گهرايهوه ههوالهکانتان بۆ دهنیرم. ویدهچوو ههمووى ههلبهستراو و درۆ بن و تهنیا بۆ خۆ شیرن کردن نووسرابیتن، دهناشتى گشتى و ئاسایى زیاتر ههچ له نامهکانى دا نهبوو و ژاندرمهرى ئه و شتانهى له و باشتر و زووتریش دهزانى!

جگه له شارهبانى و ژاندرمهرى، بینایهى بهخشداریى بۆکانیش کهوتبووه دهست شوورای ئینقلاب و ههندیک کۆبوونهوهى ئیمه و خهلكى شارى له هۆلهکهى

ئەوئ دەبەسترا. پوژىكىيان لە قاتى سەرەوہ لە ژوورى بەخشدار، ئەوئەندەى بزائم كۆبوونەوہيەكى كرىكاران يا بەنناكان ھەبوو و من لە پشت مېزەكەى بەخشدار دانىشتبووم. بەھەلكەوت كەشەوى لای چەپى مېزەكەم كردهوہ. ئىمە تەنيا لە شارەبانى و ژاندرمەرى بە شوئین بەلگەدا دەگەرپاين و لامان وا نەبوو لە بەخشداريش شتیک دەست بکەوئ، بەلام لە كەشەوہكەدا بەھەلكەوت نامەيەكى قاسمئاغای ئىلخانى زادەم بينى كە بو فەرماندەى سپای مەھاباد يا بو ساواكى مەھابادى نووسىبوو. رېكەوتى نامەكە گەلىك تازە و ھى دواى يەكەم خوپيشاندانى خەلكى شار دژ بە رژىمى شا و گولەبارانيان لەلايەن پاسەبانەكانى شارەبانى بۆكان و كوژرانى كەمال ھەمىدى و مەمەدى بەھرامى نووسرابوو و ديار بو دەولەت گوشارى زورى خستبووہ سەر ئەو و ھەندىك لە خەلكانى ناوبەدەرەوہى شار بو ئەوہى بارودۆخەكە ھيور بکەنەوہ، ئەوئيش نووسىبووى فلانە ھەولمان داوہ و فیسارە كار دەكەين و ناوى يەك لە برازاكانى خوشى ھىنابوو كە لاوىكى شوړشگير بوو و ديار بوو ساواك لى دەترسا ھانى خەلك بدا، گوتبووى ئەوئيش ھىچ ناکا. بە بوچوونى من نامەكە ھىچى نەدەگەياند جگە لەو گوشارەى كە رژىمى شا لە دواين رۆژەكانى تەمەنىدا خستبوويە سەر خەلك و يەك لەوان قاسمئاغا و بەتايبەت چاويان لەو برازايەى قاسمئاغا بوو، كە پيشينەى ھەلسوورپانى سياسى ھەبوو و قسەى لەئىو خەلكدا دەروئيشت.

نامەكەم لەگەل خۆم بردەوہ شوورا و لە بيرم نىيە دامە دەست چ كەسانىك، بەلام ھەك پيشتر گوتم شوورا نوئنەرى ھەموو رېكخراوہ و حيزب و تەيارە سياسىيەكانى تيدا بوو و ئەو دەم كيشەى ئىديوئوئوژى لە نيوان حيزبى توودەى ئيران و كۆمەلەى زەحمەتكيشاندا ھەبوو؛ ئەويان لايەنگرى سوؤقيەت و ئەميان چينى مائوئىست. لام وا نىيە راستەوخو بەلگەنامەكەم دابيتتە دەست ئەندامىكى توودەيى شوورا، بەلام دواى يەكدوو پوژ نامەكە ھەك سەنەدى ھاوكارى كردنى قاسمئاغا لەگەل رژىم لە پوژنامەى مەردوم ئورگانى حيزبى توودەى ئيراندا بلاو بوويەوہ و پى برازايەكى ئەوئيشى گرتەوہ. من بى ئەوہى پاكانەيەك بو خۆم بکەم

دهلیم ئیمه هیشتا بریاری چاپ و بلاوکردنه وهی به لگه نامه کانمان نه دابوو و ته نیا به شیکی که میمان پشکنی بوو. ئەم کاره به بی خواستی شوورا (وهک گشت) و ئیمهش وهک دهستی پشکنینی به لگه نامه کان کرا و زهر به یه کی گه وره بوو نهک ههر له قاسم ئاغا، به لکوو له کۆمه لهی زهحمه تکیشان و مائۆئیسته کانی بۆکانیش. ههروهها ئەندامانی سهر به ته یاره جیا جیا کانی شوورای زیاتر له یه کتر در دۆنگ کرد. دوو پاتی دهکه مه وه، دۆزه ره وهی نامه که من بووم و ئەو که سهش که دایه دهست شوورا، ههر من بووم، به لام کهم تا زۆر نه دهستم له بلاوکردنه وهی دا هه بوو، نه خوازیاری بووم. ئەوهی وای کرد، جیاوازی هینله فکری و سیاسیه کان بوو که ههر کام به دواى شکستی لایه نه کهی دیکه دا دهگه پان و ههر خالیکی لاوازی ئەوانیان به زهر پهبین گه وره ده کرده وه و له قاو ده دا.

من بویه ناوی قاسم ئاغام به راشکاوای هینا که به لگه که ههر ئەو دهم بلا بوته وه و خه لکیکی زۆریش بینیان؛ ههروهها به سه رنج دانه سهر نیوه ره و که کهی ده رده که وت که شتیکی مه جبووری بووبی، به مه جبووری نووسرابی و ئەو بایه خه ی نه بووبی که لایه نیکی تاییه پتی دا. دوا به دواى ئەم کاره و وا هه یه له ئەنجامی ئەو دا بوو که لایه نه کهی دیکهش که وتنه خو و به لگه نامه یه کی زانستگه ی ته وریشان بلاو کرده وه که به گویره ی ئەو، گوايه لاویکی خویندکار و زانایه کی گه وره ی سیاسیه ی شاری بۆکان له سالانی کۆتایی رژی می شادا راپۆرتی له هه ندیک خویندکاری زانستگه که دابی، ئەو تومه ته با ناراستیش بووبی، بوو به هوی دوور که وتنه وهی ئەو که سه له سیاسهت و خه بات و ئەوهش جگه له زیان هه یچ سوودیکی بۆ کۆمه لگای بۆکان و کوردستان نه بوو و بالانسی هه زه دژ به ره سیاسیه کانی ته واو پین تیکچوو. هه له یه کی به پروهت به چوو ک ئاکامی وا گه وره و گرانی لیکه وته وه.

چاره‌نووسی به‌لگه‌نامه‌کان

له‌ کۆتایی به‌هاردا بوو که خومه‌ینی وتاریکی دا و تییدا داوای له‌ خه‌لک کرد هر به‌لگه‌نامه‌یه‌کی ساواکیان که وتوته ده‌ست بیده‌ن به‌ دادگای ئینقلاب که تا ئه‌و دەم له‌ زۆربه‌ی شاره‌کان دا دامه‌زرا بوو. ئیمه‌ که تا ئه‌و دەم به‌شیکی که می به‌لگه‌کانمان پیشکینی بوو و هه‌ندیگمان لێ جیاکردبوونه‌وه، که وتینه‌ په‌له و ئه‌وه‌نده‌ی کرا، بابه‌تی به‌رچاومان جیاکرده‌وه و له‌سه‌ر بریاری شوو‌پرای ئینقلاب دوو که‌س له‌ ئه‌ندامانی شوو‌پرا (کاک‌ه‌سه‌نی شه‌مسی و من) له‌گه‌ل دوو که‌س له‌و هاوکارانه‌مان که پیکه‌وه خه‌ریکی پیشکینی به‌لگه‌کان بووین هه‌لمانگرتن و بردمان بۆ دادگای ئینقلابی مه‌هاباد که تازه دامه‌زرا بوو و کاک‌عوسمانی ئارمان (هه‌له‌بی پیشوو)، کوردی نه‌غه‌ده دادستانی بوو. دوو که‌س له‌ ئیمه‌ ئارمانمان باش ده‌ناسی له‌به‌روه‌ی له‌ دانیسه‌رای موقه‌ده‌ماتی ورمی پیکه‌وه ده‌رسمان خویندبوو و پاشان ئه‌و هاتبووه ده‌وره‌ری بۆکان و سه‌قز و له‌ گوندیکی دێهستانی تورجان ده‌رسی ده‌گوته‌وه و ته‌نانه‌ت جاریکیش هاتبووه سه‌ردانم له‌ گوندی بوغده‌که‌ندی.

چووین، قسه‌مان له‌گه‌ل کرد و به‌لگه‌کانمان دایه‌ ده‌فته‌ری دادگا و ره‌سیدمان وه‌رگرت و ئینجا گه‌راینه‌وه بۆکان. یه‌ک‌دوو جاریش چووینه‌وه مه‌هاباد بۆ ئه‌وه‌ی بزانی به‌لگه‌نامه‌کان چییان لێ هاتوووه و چییان بۆ کراوه. له‌په‌ر ستادی سازمانی فیدائییان له‌ مه‌هاباد بانگیان کردم و گوتیان ئارمان ته‌له‌فۆنی بۆ کردووین و گوتوو یه‌تی ئه‌نوه‌ر نایه‌وی شکایه‌ت له‌و که‌سانه‌ بکا و ناویان له‌ به‌لگه‌کان دا هاتوووه و منیش بێ ئه‌و شکایه‌ته‌ هیچم پێ ناکرێ. زۆرم پێ سه‌یر بوو، گوتم جا بۆچی من؟ ئیمه‌ چوار که‌سین و کابرا هه‌ر چوارمان ده‌ناسی، ته‌نانه‌ت کاک‌ه‌سه‌نی شه‌مسی مه‌هابادییه‌ و ده‌ست پێراگه‌یشتنی له‌ منیش هاسانتره‌، بۆچی هه‌ر من و بۆچی ئیوه‌ی فیدایی؟ په‌یوه‌ندی ئه‌م کاره‌ به‌ ئیوه‌وه چیه‌؟ بۆ به‌ شوو‌پرای ئینقلابی شاری بۆکان نالی؟ گوتیان نازانین، وا ده‌لی. جنیویکم دا و گوتم هه‌ر ئیستا دیمه‌ مه‌هاباد و ده‌جم بۆ

لای بزانم بۆ وای کردوو. لهوئ، گوتیان به توورەیی مه چۆ و که سیکیشیان له گهڵ ناردم.

چوومه دادگای ئینقلابی مه هاباد و ژووری عوسمانی ئارمان. چهند کهس لهوئ بوون و هه مووی کاریان پێی بوو. یه کیان نه مر محهمه ده ئه مینی موعینی باوکی شه هیدان سوله یمان و عه بدوللای موعینی بوو بۆ شوین گرتنی کاری کورەکانی و کیشهی کوێخا شه ریفی جاش هاتبووه ئه وئ. من له بهر توورەیی نه مزانی چۆن قسه له گهڵ ئارمان کرد؛ گوتم به چ هه قیک ته له فۆنت بۆ فیدائییان کردوو و بۆ شوورای ئینقلابی بۆ کانت نه کردوو؟ بۆ به خۆمانت نه گوت وهرن شکایهت بکهن؟ بۆچی ههر من و بۆ سئ که سه که ی دیکه نا؟ دوا ی هه مووی ئه وانه تو دادستانی و ده بی دادی خه لک بستینی ئیمه کاریکمان به ده ست نییه گوتوو یانه به لگه کان به دینه دادگای شوړش؛ هه ندیک له و به لگه نامانه هی سه رده میکن ئیمه هیشتا له دایک نه بووین؛ شکایهت له کئ بکهین؟ ئیمه به لگه کانمان که وتۆته ده ست و هینا ومانه بۆ تو. چییان ده بی لی بکه ی تو ده زانی ئیمه چووزانین؟ بۆچی به خۆمانت نه گوت ده بی بین و شکایهت بکهن با به شوورای ئینقلابمان رابگه یه ندایه به لکوو ئه وان شکایه تیان بکر دایه، بۆ کاره که ت بر دۆته لای فیدائییان که په یوه ندییه کیان به مه سه له که وه نییه و بۆچی ته نیا ناوی منت بر دووه؟ ئه وه بیانوو به بۆ ئه وه ی ئه و که سانه به پرنییه وه و هیچیان لی نه که ی!

ئه وانه م به توورەیی گوت و ئارمانیش که ههر له میژ بوو ده مناسی شیتۆکه بوو و هه میشه خه ریکی پالەوانبازی و کاری وابوو، له پڕ هه ستایه سه رپین. ده مانچه یه کی به به رپشتینه وه بوو، داینا سه ر میزه که و وه ک پالەوان گوتی وهر دهری با حیسابمان له گه ل یه کتر پاک بکه یین. گوتم فه رموو با برۆین. کهس له و خه لکه شتی وای نه دیتبوو و باوه ریان نه ده کرد. ئه و له پێشه وه و من به دوا ی دا و دۆسته که ی من و برایه کی ئه ویش له گه لمان. هه رسیکمان چووینه دهر وه. له پڕیک له نیو هۆله که وه ستا، وهر گه راوه زله یه کی لیدام، منیش جنیویکم پیندا و برا که ی و براده ره که ی من هاتن که وتنه نیوانمانه وه و نه یان هینشت زیاترم لپیدا. ئیتر ئه و گه رایه وه ژووره که ی و

منىش چوومەو ە بۆ ستادى فیدائىيان. گوتيان ئەو كابرایە شىتە نابى لەگەلى تىبكەوئى. گوتم خۆ دەبى بزانم بۆچى لە منى ەلپىچاوه؟ گوتيان كە سىكى ەسوودە و بۆ ئەو ە نابى خۆتى تىهەلقورتىنى. گوتم لەكۆلى نابمەو ە و شكايەتى لى دەكەم. رۆژى دوايى لە دادگوستەرى مەهاباد شكايەتم لى كرد و رۆيشتمەو ە بۆكان.

ئىتر بەلگەنامە گرنگەكان لەوئى لە دادگای ئىنقلابى مەهاباد مانەو ە و زۆرى پىنەچوو رۆژى خومەنى ەيرشى دوو ەمى بۆ سەر كوردستان دەست پىكرد و شارەكان توشى بشىوى ەاتن، پىشمەرگەش لە شارەكان چوونەدەرەو ە. پاشان كەس نەيزانى بەلگەنامەكانى ئىمە لە مەهاباد چىيان لى بەسەر ەات. گومانى خۆم ئەو ەيە ئەوانىش ەك ەموو بەلگەنامەكانى ساواك و ئىداراتى دىكەى مەهاباد و سەردەشت، راگويزار بىتنە ورمى.

ئەوانە بەشى گرنگى ئەو فايلا نە بوون كە تا ئەو دەم پشكنىبوومان و بايەخىكيان ەبوو، بەلام ئىمە دواى ئەو رووداو ەش لە بۆكان درىژەمان بە پشكنى بەلگەنامەكان دا و بەتايبەت كاتى ەاوين و پشوى قوتابخانە بوو و دەرگا رۆژانىكى زياتر بچىنە ئەو شوىنەى وا بەلگەكانمان لى دانابوون.

نىوەرۆكى ئەو بەلگەنامانەى وا بردماننە دادگای ئىنقلابى مەهاباد بەباشى لە بىرم نەماو ە چى بوون، بەلام چەند دانەيەكيان ەى دواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويزى ۱۳۳۲ و لە پەيوەندى راپەرپيوەكانى شاردا بوون، تاقمىكيان ەى كۆنتر بوون، بەلام ەيچم تىدا نەدیتن كە سەردەمى كۆمارى كوردستان بگرىتەو ە. ەى سەردەمى تازەترىشى تىدا بوو، بەلام نىوەرۆكيانم لە بىر نەماو ە. ەيوادارم كاك ەسەنى شەمسى، ەروەها ئەو چەند برادەرەى وا ەواكارمان بوون، ئەگەر شتىكيان لەو مەسەلەيە لە بىر ماى بەناوى خوازراویشەو ە بى، بىنوسن و خەلكيان لى ئاگادار بكەنەو ە.

ئەو حالەتە ەيمنەى شارەكان زۆرى نەخاياند و سەرلەنوئى ەيرشى پاسدار و ئەرتەش بۆ سەر گەلى كورد دەستى پىكردەو ە. پىشمەرگە لە شار چوونە دەرەو ە و ئىمەمانانىش لە شاردا نەماين. شوىنىكى متمانەدار لە شار نەمابوو پىش رۆيشتن

به لگه نامه کانی لی دابندری، ئەو برادەرەش که دەرەتانی پیدابووین به لگه کان به رینه ئەو قوتابخانه تاییه ته، به شیوهیهکی ئاسایی ههستی به مهترسی کردبوو و کاتی که ئیمه پویشتبووین و هه موو ئه رکه که به سه ر ئه ودا به جیما بوو، ئیواره یه ک هه لیگرتبوون و بردبوونی له دەرەوی شار له سه ر پێگای گوندی «گۆل» له نزیک بۆکان له که ندالیکیدا شار دبوونیه وه و لیان گه رابوو.

دوایی چی به سه ر به لگه نامه کان هات نازانم؟ ئایا حیزب و پیکخواه سیاسیه کان بردیانن یا که وتته دهست پاسدار و ئه رتەش یا خه لکی گونده کان دۆزیاننه وه یا له به ر باران و به فر له نیوچوون؟ هه چی لی نازانم. ئاگاداری ئه وه هه م که به لگه نامه کانی ساواکی شاری مه هاباد و سه رده شت سه رجه م راگوزرانه ورمی و ئیتر دهستی کوردیان پێرانه گه شت، به لام بۆکان به لگه نامه ی ساواکی لی نه بوو و ئه وانە ی شاره بانی و ژاندرمه ریش سه ریان له و دوو شوینه دهرهینا که باس م کردن، واته به شیکی که م، به لام گرنگیان درانه دادگای ئینقلابی مه هاباد و به شی زۆریان له سه ر پێگای گۆل خرا نه که نده لانه وه! چاره نووسی هه چکام له و دوو تاقمه ش نازانم چی بوو.

سه ره رای ئه وه ی با به تی زۆر سه رنج را کیش له نیو به لگه نامه کانی بۆکان دا نه بوو، به لام دیسانه که خاوه نی نرخ ی تاییه ت بوون و فه وتانیا ن خه ساریکی مه زن بوو. به بۆچوونی من، هۆکاری ئه و خه ساره ش له قۆناغی یه که م دا، بارودۆخی ئه و ده می کوردستان و شه ر و بشیوی و هاتنه وه ی پاسدار بۆ ناوچه که بوو. له قۆناغی دووه م دا، هه له ی شوو رای ئینقلابی بۆکان و به تاییه ت ئه و چوار که سه مان بوو و له پێش هه ر چوار که سه که ش دا من تاوانبارم. ئیمه ده بووایه له پاشه کشی و چوونه دهریی پێشمه رگه له شار، خه میکی به لگه نامه کانمان بخواردایه و له گوندیک، شوینیک تاقه تمان بکردایه ن. له قۆناغی سه یه مه میش دا دادگای ئینقلابی شاری مه هاباد و کاک عوسمانی ئارمان خه تابارن، له به روه ی کاک عوسمان کاریکی وا گه وره ی کرده مه سه له ی شه خسی و هه چی بۆ نه کرد له کاتیکیدا ده کرا به راویژ له گه ل ئیمه و شوو رای ئینقلابی بۆکان که سانی خاوه ن مه تلە ب دۆزرا بانه وه و داوایان لی بکرایه

سکالا پیشکەش بکەن یا شوورای ئینقلاب به نوینەرایه تیێ که سهکان سکالای بکردایه، کارێکی ئاسایی، که کاک عوسمان له جیاتی شوورای ئینقلابی شاری بۆکان، به خۆرای پهیوهندی دا به ستادی ریکخراوی فیدائییان له مه هاباد و شه خسی منه وه و لای خۆی هیشتنیه وه تا هیزه کانی حکومهت هاتنه وه کوردستان و دهستان به سه ره هموو شتی کدا گرت، ئەم به لگه نامانه شیان له گه ل.

دیاره پرسپاری هه ره سه ره کی ئە وه یه که رژی می کۆماری ئیسلامی چی له و به لگه نامانه و به ملیۆنان به لگه نامه ی گرنگری ساواک کرد و بۆچی ده رینه خستن؟ ئە وه پهیوهندی به خه سلته تی غه یره خه لکی رژی مه که و ربه رایه تی به که یه وه هه یه و سیاسه تی دوژمنانه و بی متمانه یی یان بووه بۆ کورد، ده نا به هه زاران سه نه دی له وه گرنگر له شاره کانی کوردستان وه ک سنه، مه هاباد، سه قز، سه ره دشت و بانه هه بوون که تا ئە مرۆش تا قه دانه یه کیان لێ ناشکرا نه کرا وه له کاتی کدا هی رژی مه فه وتا وه که ی شا و ئەو ساواکه بوون که ئایه تول لاکان دژ به ری بوون و ببوونه جیگره وه ی.

یادداشته کانی من لیره دا کوتای یان دی، به لام دلنیام ده بی زۆر شتم له بیر چووبی و هه ر بۆیه ش تکا له وه که سه انه ده که م که زۆر یان که م ئاگیان له ره وتی کاره کان و ئەنجامه کانیان بووه، با هه رچی ده زانن بۆ میژوو بینووسن و ئە گه ر شتی ک له بی ری من چووبی یا به هه له م گو تیی، ساغی بکه نه وه؛ خاتری من و هیچ که سیکی دیکه ش نه گرن، راسته قینه هه ر چۆنیک بوو و به بی لایه نی رایبگه یه نن. دیاره چاوه روان نا کرئ هه ندیک که س له نیوخۆی ولات ئەم کاره بکەن، به لام به تایبه تی تکا له ریزدار هه سه نی شه مسی ده که م کاتی ک بۆ ئەم کاره پیویسته ته رخا ن بکا و ئە ویش چی بینوه بینووسی. کاک هه سه ن له سه ره تا وه تا کوتای، جگه له رۆژی رۆوبه رۆوبوونه وه ی ئارمان له گه ل من، ئاگای له روودا وه کان بووه و هه ق وایه بی ره وه ریبه کانی خۆی له م باره یه وه بنووسی. ئەو براده ره ی فیداییش که له گه ل من هات بۆ لای ئارمان، خه لگی مه هاباده و ئیستاش له وئ ده ژی، به لام ده توانی ئە گه ر خیلافیک له قسه کانی من دا هه یه یان لایه نیکیم له بیرچوو، به ناوی خوازا ویشه وه بی، مه سه له که روون بکاته وه.

سه‌ردهشت له ئاوینه‌ی به‌لگه‌نامه میژوویی به‌کان دا

ئهم به‌رهمه‌ی ناوی کتیبیکه‌ی کاک فه‌ره‌یدوون چه‌کیم‌زاده‌ی نووسیویه‌تی. کاک فه‌ره‌یدوون چه‌ند سالیکه‌ له‌ گوڤاری مه‌هابادا وینه‌ی میژوویی کوردستان بلاو ده‌کاته‌وه و به‌و کاره‌ی خزمه‌تیکی زۆری به‌ پاراستن و ناساندنی به‌لگه‌نامه وینه‌یی‌یه‌کان کردووه.

بابه‌تی ئهم کتیبه‌هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی میژووییین که‌ نووسه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ی فارسی رایگواستوون و گه‌رچی پیشتر بلاو بوونه‌ته‌وه، به‌لام گردوکیان له‌ به‌رگیک کتیبدا یارمه‌تیده‌ری که‌سانیکه‌ که‌ بیان‌ه‌وی میژووی سه‌ردهشت و ناوچه‌که‌ بناسن. دیاره‌ شیوازی راگواستن و ناساندنی سه‌رچاوه‌کان ریک‌وپیک نییه و شیوه‌ی ته‌زکه‌ره‌نووسینی کۆنی هه‌یه، به‌تایبه‌ت که‌ سه‌رچاوه‌ی به‌لگه‌کان یه‌که‌یه‌که‌ ده‌سنیشان نه‌کراوه و ته‌نیا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی و هه‌ندیک جار له‌ په‌راویزدا ئاماژه به‌ سه‌رچاوه‌کان کراوه. ئهم کاره‌ له‌ ئەمانه‌تداری و ئوسلوویی توژیینه‌وه به‌دوره که‌ ده‌خوای پيش هه‌موو شت روانینیکی ره‌خه‌گرانه به‌ سه‌رچاوه‌کان دا بکری و خوینه‌ر بزانی کاری نووسه‌ر له‌ ژیر کارتیکه‌ری کام که‌س و کام هیللی فکری‌دایه و چه‌نده ده‌توانی باوه‌ر به‌ راگه‌یاندن و هه‌واله‌کانی بکا.

ئهم شیوه‌ کاره‌ له‌ زۆر شوینی کتیبه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وی، بۆ نمونه له‌ لاپه‌ره‌ ۱۲دا ده‌نووسی «له‌ روانگه‌ی ئیدوین راپته‌وه...» ئیتر روونی ناکاته‌وه ئیدوین راپت کتیبه و ئه‌و قسانه‌ی له‌ کام سه‌رچاوه‌دا کردووه! گه‌لو نووسه‌ر ئهم بۆچوونه‌ی راسته‌وخۆ له‌و وه‌رگرتووه یا له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه؛ هینانی ناوی چه‌ند کتیب له‌ به‌شی «منابع‌ی کۆتایی کتیبه‌که‌ش وه‌لامیک نییه بۆ ئه‌و پرسپاره‌ گرنگه‌.

له‌ لاپه‌ره‌ ۱۴دا ناوی «پشده‌ر»ی بردۆته‌وه سه‌ر وشه‌ی «شیده‌ر» و گوتوویه‌تی ئه‌وه وشه‌یه‌کی په‌هله‌ویییه. شید چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ پشده‌ره‌وه هه‌یه و نووسه‌ر چون زمانی په‌هله‌وی ده‌زانی و بۆچی «پشده‌ر» یا «پشته‌ی دهره و دۆل» نییه؟ بۆ خوینه‌ر ئاشکرا نابێ. له‌ په‌راویزی ژماره‌ ۹ی هه‌مان لاپه‌ره‌دا کتیبه‌ ناسراوه‌که‌ی

«ئايەتوللا محەممەد مەردۇخى كوردستانى»ى بە كىتئىبى «بابامەردۇخى رۇحانى» لە قەلەم دراۋە كە ئاشكرايە ھەلەيەكى زەقە و ئەو دوو كەسە لىك جىاوازن. لەم چەشەنە ھەلەوپەلانى گەلىك زۆرن و ئەركى ئەم نووسىنە دەرخستى ھەلەكان نىيە. ھىوادارم نووسەر كە مەردۇخى خزمەتگوزارى گەلەكەيەتى بە كارەكانى دا بچىتەۋە و بە يارمەتى وەرگرتن لە خەلكانى شارەزا شىۋازىكى ئوسوليتەر بۇ كارەكانى دواترى رەچاۋ بكا. لىكۆلىنەۋەيەكى لەو چەشەنە ئەگەر بە يارمەتى خەلكانى تر نەبى لە تاقەتى تاكەكەس دا نىيە.

بەلام ئەو بابەتانەى وا لە كىتئىبەكە دا بۆكان و ناۋچەكەى دەگرنەۋە كەم نىن:
ژيان و كەسايەتى عەزىزخانى سەردار يەك لەو بابەتانەى و كىتئىبەكە زانىيارى لەمەر عەزىزخانى بە چەند وىنەى جۇراۋجۇرەۋە گرتتە خۇ.

راپەرىنى مەلا خەلىلى گۇرۇمەرى لە سەردەمى رەزاشاى پەھلەۋى دا، رووداۋىكى ھەمەگىرى ناۋچەكە بوۋە و لە نووسىنى ميژوۋى بۆكانىش دا دەبى بگىرىتە بەرچاۋ، بەلام نووسەر كاتى كە لە لاپەرە ۲۴ دا باسى عەزىزخان و مەلا خەلىل (سەدەى ۱۹ و ۲۰ى زايىنى) دەكا، بەبى ھىچ ھۆكاريك باز دەداتە دواۋە و دەگاتەۋە سالى ۸۵۹ى پىش زايىن و حكومەتى ئاشوور و شتى لەو چەشەنە، ئىنجا پەيمانى ئاشتى نىۋان رۇم و ئىران لە سالى ۲۸ى زايىنى دا!

دواى تىكەل پىكەلىيەكى زۆرى ميژوۋى، نووسەر لە لاپەرە ۴۸ دا دەگەرپتەۋە سەر عەزىزخان و سەيفەددىن خانى كورى. ئىنجا ھەندىك بەلگەنامە چاپ كراون كە لە كىتئىبى «اسناد سىياسى ايران و عثمانى» وەرگىراون؛ ئاگر تىبەردانى سەردەشت لە لايەن ھەمزاعاى مەنگور تا باسى سەفەرى ژاك دو مۇرگان بۇ ناۋچەكە لە سەدەى نۆزدەھەم و بەلگەنامەى تازەترى تا سالى ۱۳۵۷ى ھەتاۋى.

خويئەر دەبى زۆر لە بابەتەكان ورد بىتەۋە تا جەمسەريان بدۆزىتەۋە. بۇ نمونە كاتى كە بەلگەنامەكان درىژەيان ھەيە، لەپر لە دوايىن دىرى لاپەرە ۳۲۷ دا سەردىرى «شخصيت ھا و اندىشمندان سردشت و روستاى سردشت» دەرەكەۋى كە ديارە دەبى ژياننامەى ھەندىك كەسايەتى ناسراۋى ناۋچەكە بى، گەرچى لىرەش دا ھەلەى

چاپی ههیه و ساغ نهکراوتهوه: «سردشت و روستاهای سردشت» دروسته نهک «سردشت و روستای سردشت» مهگه رنیازی نووسه رئه و سه رده مه بووبی که سه رده شت گوندیک بووه.

به شی کۆتایی کتیبه که وینه و کۆیبی هه ندیک به لگه نامه ن که به بۆچوونی من به شی سه رکه و تووی کاری کاک فه ریدوونیش هه ر ئه وانن. له وئ دا که لک له ئالبۆمی وینه کانی سه رتیپ سه یفی ئه فشار وه رگیراوه که له سالی ۱۳۰۸ی هه تاوی دا له گه ل حاجی بابه شیخی سه یاده ت چون بۆ سه رده شت و پشده ر بۆ وتووئژ له گه ل پشده ر بیه کان.

به شییک له م وینه و به لگه نامه نه ده چنه وه سه ر بۆکان و ناوچه کانی ده وروپشتی.^۱

۱. فریدون حکیمزاده، «سردشت در آئینه اسناد تاریخی»، چاپ اول، نشر رهرو، مهاباد ۱۳۸۳/۲۰۰۴، ۵۲۴ صفحه، فارسی (ISBN: 964-6806-51-1).

ساوجبلاغى موكرى (مەھاباد)

ئەم كىتئە بەرھەمى نوپى پىزدار «فەرەيدوون ھەكىم زادە» يەكە لە بەسەكەي پىشودا باسەم كىتئە تازەي كاك فەرەيدوون بە رادەي ئەوي پىشتر گىرنگە و بەداخەو بە رادەي ئەويش ھەلەي تىدايە. من نامەي بچمە سۆراغى ساغ كىردنەوي ھەلەكان كە برىتەن لە ناساندنى ناتەواۋ ياخود نەناساندنى سەرچاۋەكان، دووپات كىردنەوي ھەندىك بابەت، زانىارى نەدان لەمەر ھەندىك رووداۋ و كەسايەتەي كە بەسەريان دا تىپەريو، ھەلەي زەقى ميژوويى، بۇ نمونە ھەوالى ھاتنى شىخ عوبەيدىللاي نەھرى بۇ مەھاباد كە دەزانين وا نەبوو و تەنيا شىخ قادرى كورى گەيشتوتە مەھاباد و موكريان، ھەلەي رىكەوتەكان و... ھەندىك ھەلەي تر وەك ناوبردنى گوڭقارى «گروگالى مندالان» سەردەمى كۆمارى كوردستان بە «مجلە كودكانە!» لە جياتى «مجلە كودكان» (ل ۶۴) و «تشكىل اولين كونسول روس» لە جياتى «تشكىل اولين كونسولگى روس» (۶۳) و دەيان بابەتەي ھاۋچەشەن، كە ئەگەر بەو شىۋەيەي وا من لە پەراۋىزى لاپەرەكان دا ئامازەم پىكردوون دەسنىشەنى ھەموويان بىرى، پىنويست بە دەيان لاپەرە يادداشت و وا ھەيە پىكەيتەنى نامىلكەيەك و دوان بكا.

كىتئەكە سەرەراي ئەو ناتەواۋيەنە، سەرچاۋەيەكە بەنرخە بۇ پاراستنى بەلگەنامە و ويئەي ميژوويى و بۇ ئەم كارە پىرۆزە دەيى دەسخۆشى لە كاك فەرەيدوون بىرى.

بابەتەي لەمەر بۆكان لە كىتئەكە دا ئەو ھەندە زۆرن كە من تەنيا دەتوانم لىستەيەك لە ژمارەي لاپەرەي پەيوەندىدار بە بۆكان پىكەيتەم و ئامازەيەكە كورت بە چەند بابەتەيان بىكەم. بەگشتى، تەنەت ئەگەر شىۋاۋى و تىكە لاۋيى نىۋ بابەتەكان بخەينە لاۋ، ھىشتا ئەو زانىارىيە بلاۋ و بى شىرازەيەش دەتوانى يارمەتيدەرى توۋزەرانى ميژوويى سابلاغ و موكريان بى بە بۆكانەو، بەلام حىسابى ويئەكان تەواۋ جياۋازە و دەتوانن سەرچاۋەيەكە باش بن لەمەر كەسايەتەي، شوين و رووداۋەكانى ناۋچە و بۇ نووسىنەويەي ميژوويى دواپۆزى بۆكانىش كەلكيان لى وەر بىرى.

بالتیره دا ئه وه بلییم که چاره نووس و میژووی سابللاغ و بۆکان وه ها پیکه وه گریدراون که هه ندیک جار به شیوه یه کی دهسکرد نه بی باسی یه کیان له ویترا جیا ناکریتته وه. هه ر چۆنیک بی، ژماره ی به شیک له و لاپه رانه ی کتیبه که که راسته وخۆ بۆکان دهگر نه وه به و شیوه یه ی خواره وهن:

لاپه ره ۱۳، ۲۵، ۲۹، ۳۳، ۳۵، ۴۲، ۴۶، ۵۰، ۵۱، ۵۷، ۶۰، ۷۲، ۷۶، ۷۹، ۸۱، ۸۴، ۸۵ و ۹۴. له لاپه ره ۹۹ وه هه تا ۳۰۶ به لگه نامه ی وهزاره تی دهروه ی ئیران و ساواکن که سه رچاوه کانیان به وردی دیاری نه کراوه، به لام دیاره که ده بی «اسناد سیاسی ایران و عثمانی» و «چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دمکرات کردستان» بن که چه ند سال پیشتر به فارسی له ئیران بلاو بوونه ته وه.

له لاپه ره ۳۰۶ به دواوه وینه کانن که تا ۶۲۰ دریتیه یان هه یه و گه نجینه یه کی به نرخن بۆ تویتینه وه له میژووی ناوچه که. له لاپه ره ۶۲۱ به دواوه تا کۆتایی کتیبه که زانیارین سه باره ت به وینه کان و له ویشدا به شی بۆکان زۆرن:

لاپه ره ۶۲۳، ۶۳۵، ۶۳۷، ۶۳۹، ۶۴۱، ۶۵۱، ۶۵۸ تا ۶۶۱، ۶۶۸، ۶۸۰، ۶۸۶، ۶۸۹، ۶۹۷، ۶۹۸، ۷۰۳، ۷۰۹، ۷۱۲ و ۷۱۶.^۱

۱. فریدون حکیمزاده، «ساوجبلاغ مکرى (مهاباد)، تاریخ تحولات اجتماعى، سیاسى، فرهنگى و اقتصادى مهاباد به روایت اسناد»، از انتشارات مرکز نشر فرهنگى هیوا، انتشارات رهرو، مهاباد ۱۳۸۹ / ۲۰۱۰، ۷۲۳ صفحه، فارسی (ISBN: 978 964 7970 32 7).

دادگای پیشه‌وا و هاوړتیانی

ئوه کتیبیکي به‌لگه‌نامه‌یی گرنکه و سه‌رچاوه‌ی زانیاری و به‌لگه‌نامه‌کانی «سازمان اسناد ملی ایران» ه، به‌لام شیوازی دارشتنی کتیبه‌که، ئالۆزی و بشیوی زوری پیوه دیاره و خوینهر ناتوانی بزانی به‌لگه‌نامه‌کان چۆن و له چ ریگایه‌که‌وه ده‌ست که‌وتوون و که‌ی؛ ته‌نانه‌ت ناوی نووسه‌ری کتیبه‌که به‌ئاشکرا رانه‌گه‌یه‌ندراوه. به‌گویره‌ی نیوه‌رۆک، ده‌بی نووسه‌ری کتیبه‌که نه‌مر دوکتۆر په‌حیمی سه‌یفی قازی بی، که کتیبه‌که‌ی به فارسی یا تورکی ئازهر بایجانی نووسی، به‌لام به پروبه‌رگ و لاپه‌ره ۳ و ۴ ه‌وه ناوی «مه‌مه‌د‌ره‌زا سه‌یفی قازی» به شیوه‌یه‌ک راگه‌یه‌ندراوه که ویده‌چی نووسه‌ر بی و «عه‌لی ئه‌کبه‌ر مه‌جیدی» ش به وەرگیږ داندراوه. ئه‌م زانیاریانه بۆ کتیبیکي به‌لگه‌نامه‌یی که ده‌بی خوینهر متمان‌ه‌ی پی بکا، گه‌لیک گرنگن و ئه‌م ناته‌واویانه شوین داده‌نیته‌ سه‌ر باوه‌ر و متمان‌ه‌ی خوینهر.

ه‌هر چۆنیک بی کتیبه‌که ژیان‌نامه‌ی کورتی پیشه‌وا و شه‌هیدان حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌یفی قازی و ئه‌بولقاسمی سه‌دری قازی تیدا راگه‌یه‌ندراوه و پاشان نزیکه‌ی ۶۰ لاپه‌ره‌ه‌وال و وینه‌له‌ژیر ناوی «نه‌ینیه‌کانی دادگایی کردنی قازی مه‌مه‌د» بلاوکراوه‌ته‌وه که زۆربه‌ی زۆریان پیشتر بینراون و بۆ ئه‌وه نابن به «نه‌ینی» ناو ببرین. ئینجا «وه‌سیه‌تنامه‌ی سیاسی پیشه‌وا» چاپ کراوه، که پیشتریش له شوینی دیکه‌دا راگه‌یه‌ندراوه و له هیچکامیان‌دا سه‌رچاوه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی ئاشکرا نه‌کراوه، واته‌ باس له گو‌فاریکی فارسی کراوه که که‌س نه‌یدیتوووه و وینه‌ی لاپه‌ره‌کانی چاپ نه‌کراوه‌ته‌وه.

به‌لام گرنگترین به‌شی کتیبه‌که، به‌لگه‌نامه‌کانن (لاپه‌ره ۱۱۱ تا ۲۳۱).

به‌لگه‌کان هه‌مووی فارسین و ته‌رجه‌مه‌ی کوردییان له‌گه‌ل‌دا هاتوووه. ته‌رجه‌مه‌کان پرن له هه‌له و ناته‌واوی و خوینهر ناتوانی پشتیان پی ببستی.

زۆریک له به‌لگه‌نامه‌کان باسی بۆکان و که‌سایه‌تییه بۆکانییه‌کانیان تیدا کراوه.

ئەوێش ژمارەى لاپەرەى بەلگەنامەى پەيوەندیدار بە بۆکان:

۱۱۶، ۱۲۰، ۱۳۲، ۱۵۱، ۱۵۳، ۱۵۹، ۱۸۴، ۲۱۰، ۲۱۲، ۲۱۸، ۲۲۶، ۲۳۰.

بەشى ھەرە دلته زینی کتیبە که ئەو نامە و گازندانەن وا له کاتی گیرانی پیشەوا و ھاوڕێیانى دا ھەندیک کەسى کینه لەدل و ترسەئۆک بۆ شا و سەرەکوە زیرانی ئێرانىان نووسیوه و داواى سزادانى ئەو قارەمانانەیان کردووه. ژمارەیهک لەوانە بریتین لە ئاغاواتى قارەمانى، مەعرووفى، شیخ ئاغابى، گەورک و ھەرۆھا عەبدوللاغای ئیلخانى زاده، که جگە لە یەكدوو کەسیان ئاشکرایە ئەوانى تر لە ژێر گوشارى سپای ئێران دا ئەم کارە ناجوانمێرانەیان کردووه و وەبالی سەرەکی ئەو کارە قیزەوونە دەبێ بدریتە پال فرماندەرانى سەربازى ناوچەکە.^۱

۱. محەممەد رەزا سەیفى قازى، «نەینىیەکانى دادگایى کردنى قازى محەممەد و ھاوڕێیانى، بەلگەنامەکان»، وەرگێڕ: عەلى ئەكبەر مەجیدی، زنجیرەى بلاوکراوەکانى چاپخانەى شفقان، سلیمانی، ۲۰۰۸، ۲۳۱ لاپەرە، کوردی.

بۆکان له سهدهی بیستمدا

دوای بلاو بوونه وهی کتیبی «تاریخ فرهنگ مکریان، بۆکان»، نووسینی نه مر ئیبراهیم ئەفخه می که دهوروبه ری سالی ۱۳۶۴/ ۱۹۸۵، به زمانی فارسی بلاو کرایه وه (پرواننه به شه کانی پیشتر) هیچ کاریکی سه ره خۆی جیددی له سه ر میژووی بۆکان نه کرابوو تا ئە وهی له سه ره تا کانی ئەم سال (۱۳۹۸) دا کتیبی به نیوه روکی کاک رحمان محهمه دیان به ناوی «بۆکان له سه دهی بیستمدا» که وته به ردهستی خۆینه رانی تامه زرۆی میژووی کوردستان. دوای

بلاو بوونه وهی کتیبه که من بابه تیکی کورتم بۆ ناساندنی کتیبه که نووسی، که له سه ر مالبه ری رۆژهلآت/ بۆکان بلاو کرایه وه.

ناساندنی ئەو کتیبه به لگه نامه یی یه له به شی بۆکان له میژوودا، که تایبهت به میژووی بۆکانه، پنداویستییه کی بی گومانه و زانیاری نیو ئەم باسانه به بی باسی کتیبه که ی ریزدار رحمان محهمه دیان، ناته واو ده بی. هه ر بۆیه ش لیژدها دهقی وتاره که ی خۆم ده هیتمه وه و هیوادارم له داها توویه کی نزیکدا به رگی دووه می کتیبه که و ههروه ها وه رگیزرای فارسیشی بلاو بکریته وه. ئەوه ش دهقی وتاره که:

بۆکان له سه دهی بیستمدا

میژوویه کی پرووداو

ئەم کتیبه به هه موو پیوانه یه کی کاری توژیینه وه، کاریکی به نرخ و لیکۆلینه وه یه کی که مۆینه یه: هه لسه نگاندنی میژووی سیاسی - کۆمه لایه تی - ئابووری شار و

ناوچهیهک له ماوهی سهد سالاى سهدى بیستهدا، بهگویرهی ۸۱ بهلگهی متمانهپیکراو.

میژووی شارى بۆکان وهک بهشینک له موکریان له تاریکی دایه، ته نیا به یارمه تیی توژیینه وهکانی گردی زیویه و حهسه نلوو و له م دوایی یانهش دا قه لایچی، پروناکییهک دهکه ویته سهر میژووی که ونارای شاره که و میژوونوسه یۆنانی و رۆمییه کانیش هه والی هه ندیک پرودوای ناوچه که وهک شه پى ئیران و رۆم له دهو روه بری تهختی سوله یمانمان پینده دن. میژووی دواى ئیسلامی ناوچه که ش جگه له هه ندیک هیلی گشتی پروداوه کان، شتیکی ئه وتوی لی دهرناکه وى و له چه ند سه رچاوه یه کدا نه بی ئاماژه ی راسته وخۆ به شار و ناوچه که نه کراوه.

به کورتی ئه وهی تا ئیستا باسی کرابی ئه وه بووه که سه ردار عه زیزخانی موکری شارى بۆکان و چه ند گوندى ناوچه که ی به زۆر یا به خواهیش له بنه مالهی «خاکی» یا «مه ردا نه گی» کریبی، سی نه وه دواى ئه و، سه ردار عه لی خان ئه م شاره ی وا باپیره گه وره ی کردبوویه ملکى خو ی، له بری قه رز دابیته «په ناهی» ناو، تاجرکی ته وریزی، ئه ویش له سالی ۱۳۲۳دا به بنه مالهی ئیلخانی زاده ی فرۆشتی و دواى شوپرسی ۱۳۵۷ی گهلانی ئیران نه زم و نیزامی ئاغایه تی و خاوه ن ملکى به ته واوه تی له گریژنه چووبی و وهک له گۆرانی دا ده گوتری: «بۆکان بووبیته شارستان!» ئه وهنده و هیچی ترا!

به م پنیه بواری لیکۆلینه وه له رابردووی شارى بۆکان بواریکی به رین و له عهینی کاتدا، دهست لی نه دراوه و چاوه پروانی گه لیک لیکۆلینه وهی دواروژ دهکا. جا ئه گه ر له رابردوودا ده بووایه کهسانی وهک راولینسون به هیزی سپایی بریتانیا وه بیته تهختی سوله یمان یا ژاک دو مۆرگانی فه ره نسی بۆنی نه وت هه لیبگری و سهر له ته ره غه و سه هۆلان دهر بیینی، ئه مرۆ ئیتر رۆله کانی گه لی کوردن ئه م ئه رکه ده گرنه ملی خو یان و ئاوړ له پروداوه میژووی یه کانی ژینگه ی خو یان ده ده نه وه. وا ریزدار ره حمان مه مه دیان که سایه تیی ناسراوی فه ره نه گی بۆکان، دهستی داوه ته کاریکی گه وره. کاک ره حمان هه ندیک به لگه نامه ی کونی ناو مالی

خۇيانى لەلای يەكتر داناوو و كاتى دىويەتى بۇ ئەو دەبن بخرىنە بەرچاوى خوينەر و يارمەتىي روون بوونەوئە قوژبىك لە مېژووى نادىارى شارەكە دەن، بە شوين بەلگەنامەى هاوچەشەن دا يارمەتىي لە ھەندىك گەورەمالى وەك سەيادەت و فەيزوللا بەگىيەكان و شەرەفكەندى و مەجىدى و ئىسماعىلى و... خواستوو؛ لە ھەولتەر سەردانى بنەمالەى نەمر حاجى قاسمى كەرىمى كر دوو و پەيوەندىي بە بنەمالى نەمر عەبدوللا ئىرانييەو گرتوو و بەو شىئوئە مەوداى كارەكەى خوى فراوانتر كر دوو. دلوايى و متمانە پىكر دنى ئەو كەسانەش بۆتە ھوى ئەوئە سەر جەم ۸۱ بەلگەنامە گردوكو بكرىن، كە بۇ كارى توژىنەوئە مېژوويى ژمارەيەكى گەلىك سەرنج پراكىشە. ئەم ۸۱ بەلگەنامەيە و ناساندن و سەرەتا بۇ نووسىنيان كىتپىكى بەنرخى ۴۰۰ لاپەرەيى پىكەيناوئە كە بەختەوئەرانە ئىستا لە بەردەستى خوينەرى كورددايە.

زمانى بەلگەنامەكان، جگە لە يەك يا دوانيان، فارسىيە؛ ھەر بۆيەش دەكرا كىتپەكە كارى كەمترى لەسەر بكرايە و بە زمانى فارسى بلابوكرايەتەو، بەلام دلسوژيى كاك رەحمان بۇ زمانى نەتەوايەتىي خوى، بۆتە ھوى ئەوئە ھەر ھەموو بەلگەكان بكرىنە كوردى و ناساندن و سەرەتاكانىشيان ھەر بە كوردى بى.

من بەختى ئەوئەم ھەبوو پىش بلابوونەوئە چاوم بە كارى نووسەر بكوئى. نووسەر دواى ئامادەكر دنى بەلگەنامەكان و ھەرگىران و سەرەتا نووسىنيان، كارە ئامادەكراوئەكەى خوى بۇ ناردم، منىش سەرنج دايە يەكدوو خال كە نازانم دواتر رەچاوى كردن يان نا، بەلام دەزانم نووسەرى بەرپىز چەندە خوى بە كارەكەوئە ماندوو كرد و شەونخوونىي كىشا بۇ ئەوئە كارىكى پاكر دە و كەم ھەلە پىشكەشى گەلەكەى بكا. لە بەرانبەر ئەم ھەموو زەحمەت و ئەركەش دا ھىچ ناتوانم بلیم جگە لەوئە سپاسى بكوئەم و ھىوادار بىم رۆلەكانى گەل خزمەت و ئەركەكەى لە پىناو ئەو كارە مەزنەدا فەرامۆش نەكەن. ھەروەھا ھىوادارم دەسپاكى و متمانە پىكراويى كاك رەحمان بىتتە ھوى ئەوئە بەلگەنامەى دىكە لەلايەن ئەم يا توژەرانى دىكەوئە دىراسە بكرىن و ببنە بنەماى نووسىنى مېژووى ھەمەلايەنەى بۆكان وەك بەشىك

له كوردستانى خوشه ويستان.

چەند بەلگە يەكى نيو كتيبه كه هى كۆتايى يەكانى سەردەمى سەردارەكانى بۆكان، واتە كۆتايى يەكانى سەدەى نۆزدەن. بەلگەكانى ديكە بەگويرەى كات و رووداو، له پەيوەندىي پاشماوەى ملكايەتى «پەناهى» و «ئىلخانى زاده» دان كه ئەوى دوايى يان تا سەروحهدى شۆرشى ۱۳۵۷ى ئيران دريژەى كيشاوه. له ماوەى هەركام لەو سەردەمانەدا، بۆكان گەليك رووداوى بەخۆيه وه بينيوه: له كۆتايى يەكانى سەدەى نۆزدەهەم و سەره تاكانى سەدەى بيستەم دا گونديك بووه بە ديهبان و كويخاسجيله وه، پاشان بووه بە «بەخش» و سەرەتا حاكم، ئينجا بەخشداری بووه و له ئەنجام دا شارستان.

له بارى سياسىيە وه، كتيبه كه سەبارەت بە سەردەمى كۆمارى كوردستان و ماوه يەك پيش ئەو و پيش دەدوئ و بەتايەت بەلگە نامەى سەردەمى راپەرينى ۱۳۳۲ى خەلكى بۆكان و ناوچەى فەيزوللا بەگى دژ بە ئاغاوات، كه راپەرينىكى چينايەتى بوو، له كتيبه كه دا گەليك بەزۆرى رەنگيان داووتە وه. هەول و خەباتى خەلكى بۆكان و نوينه ره ئازا و بويره كه يان حاجى قاسمى كەرىمى، شكايەت و شكايەتكارى و سەفەرى تاران و چوونە لای كەرىمى سەنجاى، ئەندام پەرلەمانى ئەو دەمى ئيران و لە ريگەى ئەو وه پيشكەش كردنى عەريزه بە دوكتور موسەددىقى سەرهك وه زير، ئايەتوللا كاشانى سەرۆكى مەجلىسى شوورا، دوكتور فاتمى، وه زيرى نيوخو و وتاردان لەسەر راديوئى تاران و وتوويز له گەل رۆژنامەكان، بەشيكن لەو هەنگاوانەى وا حاجى قاسم بە نوينه رايەتى له لايەن خەلكى بۆكانە وه، پيش كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويژى ۱۳۳۲ هەليهيئاو تەوه و كتيبيى كاك رەحمان نەك هەر ئەو رووداوانەمان وه بىر دينيته وه، بەلكو بە بەلگەش پشت ئەستور يان دەكا.

ئەوهى له كتيبه كه دا دەردەكەوئ ئەم راستىيە يە كه خەباتى خەلكى بۆكان له پيناو ئەستاندى مافەكانيان تەنيا له سەردەمى ملكايەتى ئاغاواتى ئىلخانى زاده و موهتەدى دا نەبووه و ميژووى بەر بەرەكانى و خەبات له پيناوى ئەستاندە وهى «ئەعيانى»ى مال و دووكان و باغ و مەزرا، دەگەريته وه بۆ سەردەمى پەناهيەكان.

کتیبه که ئەم راستییەى به به لگه‌ی ته‌واوه‌وه چه‌سپاندوو، گەرچی دوور نییه پێشتر له سه‌ردهمی سه‌ردهاره‌کانیش دا مه‌سه‌له‌که به‌شیک بووبی له کیشەى هه‌میشه‌یی خه‌لک له‌گه‌ل ئاغا و ده‌ره‌به‌گ. ئەم بابه‌ته گرنه‌گه بۆ ئەوه ده‌بی بیته ده‌سمایه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی چروپیری داها‌تووی لاه‌کانمان و ته‌نانه‌ت له‌ دوا‌رۆ‌دا چه‌ند نامه‌ی دوکتۆرای له‌سه‌ر بنووسری.

نووسه‌ر کتیبه‌که‌ی له‌سه‌ر شیوازیکی ئەم‌رۆ‌یی داناوه: پێش هه‌موو شت سه‌ره‌تایه‌کی بۆ کاره‌که‌ی خۆی نووسیوه، ئینجا له‌ به‌شى به‌لگه‌نامه‌کان دا یه‌که‌م جار عه‌ینی به‌لگه‌نامه‌یه‌کی چاپ کردوو، ئینجا ده‌قی نووسراوه‌که‌ی به‌ ده‌سخه‌تی فارسیی ئەم‌رۆ‌یی نووسیوه‌ته‌وه و پاشان سه‌رجه‌می به‌لگه‌نامه‌که‌ی وه‌رگێ‌راوه‌ته سه‌ر زمانى کوردی، له‌ هه‌ر کوێ‌یه‌کیش پێویستی کردبێ پراویزی بۆ نووسیون و شوینی نادیار یا سووتاو و پرواوی به‌لگه‌نامه‌کانیشی به‌ وردبوونه‌وه‌ی زۆر، ساغ کردوو نه‌ته‌وه.

به‌شیکى گرنگی دیکه له‌ کارى کاک ره‌حمان، چاپی ژماره‌یه‌کی زۆری وینه‌ی میژوویی بۆکان و بۆکانییه‌کانه به‌ ناوچه‌ی ده‌وروبه‌رییه‌وه. زۆربه‌ی زۆری وینه‌کان له‌ سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا نه‌بینراون.

جیا له‌ وینه، دوو پارچه‌ شیعرى مامۆستای نه‌مر هه‌ژاریش بۆ یه‌که‌م جار له‌ کتیبه‌که‌دا چاپ کراون، که بارودۆ‌خی ئیداره‌ی دوخانیاتی بۆکان له‌ سه‌ردهمی پێش کۆماری کوردستانمان بۆ روون ده‌که‌نه‌وه. شیعره‌کان، به‌رتیل وه‌رگرتنی مه‌ئمووران و مه‌زلوومیه‌تی تووتنه‌وانانی هه‌ژاری ناوچه‌که به‌ده‌ست ئەوانه‌وه ئاشکرا ده‌که‌ن.

ئاوردانه‌وه له‌ کیشەى ژن له‌ بنه‌ماله‌ی نه‌ریتیى ئەو سالانه‌ی بۆکان و ناوچه‌که و بی‌به‌ش بوونیان له‌ میرات و به‌شه‌مال و زال‌بوونی پیاو به‌سه‌ر لایه‌نی دارایی و ملکى بنه‌ماله‌دا، یه‌ک له‌و خالانه‌یه‌که نووسه‌ر سه‌رنجی تایبه‌تی داوه‌تی و به‌ بلا‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند به‌لگه‌نامه‌ بۆمانى روون کردۆ‌ته‌وه که ژن له‌نیو بنه‌ماله‌ی ئاغا و ده‌ره‌به‌گ و هه‌روه‌ها تاجر و دووکاندار یا فه‌رمانبه‌ری بۆکانی ئەو سه‌ده‌مه‌دا وه‌ک م‌رۆ‌قی پله‌ دووه‌م سه‌یر کراوه و ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر به‌شه‌مالیک یاسا و شه‌رع و

عورف پئیان دابی، بههوی ئیمزاکردنی سه نه دیکه وه کردوویه به گهرووی میرد یا برای خویه وه له کاتیکدا خوی به بی مافی ماوه ته وه.

له پیکهینانی کتیبه که دا گه لیک که س به ناردنی به لگه نامه یارمه تیی کاک رهحمانیان داوه. ریزدار ئه سعه دی ئیزان زاده ژیاننامه ی باوکی نه مری خوی (عه بدوللا ئیزانی) ی بۆ ناردووه؛ کاک حه مه ده مینی شاسه نه م جگه له پیت چنن، به لگه نامه کانی بنه ماله ی «مه جیدی» ی بۆ ده سته بهر کردووه؛ منیش به ش به حالی خۆم شه جه ره نامه ی بنه ماله ی خۆمان و کاک رهحمانم که دایکی کوچ کردووم له سه فه ریکی له نده ن دا گو تبووی، بۆ نارد. کاک رهحمان نا ته واوییه کانی بیره وه ری دایکی ته واو کردووه و له کو تایی کتیبه که دا بلاوی کردو ته وه، که بۆ ئه م کاره ش سپاسی ده که م.

گه لیک هیوادارم بهرگی دووه م و سیهه می کتیبه که به یارمه تیی خه لکی بۆکان و ناوچه که ی به ره م بی و ده سپاکی نووسه ر بیته هوی متمانه ی خه لک بۆ ئه وه ی به لگه نامه ی خۆیانی بخه نه بهر ده ست و ئه ویش نه فه سی دریزی بۆ بهر ده وام بوون له سه ر ئه و کاره پیرۆزه هه بی. یه ک له و بو ارانه ی که نووسه ر ده توانی کاری جیدیی تیدا بکا، میژووی فرههنگی شاری بۆکان و به تایبهت، رابردووی پهروه ده و فیکردنه له بۆکان که خوی یه ک بووه له م که سانه ی سالانیکی دووردریژ له م بواره دا خزمه تی خه لکی شار و گونده کانی دهو روبه ری کردووه و شاره زای گه لیک لایه نی کاره که یه. به هیوای بلاو بوونه وه ی بهرگه کانی دیکه ی ئه م کاره سه رنج پراکتیشه. پوون کردنه وه: به خته وه رانه، دوا ی پینج سال بهرگی دووه می کتیبه که ش بلاو بووه و بهرگی یه که میش ته رجه مه ی فارسی کرا؛ ئیتر نووسه ر خه ریکی کو کردنه وه ی بابهت بۆ بهرگی سیهه م بوو، که ئه جه ل مؤله تی نه دا و به داخه وه کوچی دوا یی کرد، یادی به خیر بی.^۱

۱. رهحمان محه مه دیان، «بۆکان له سه ده ی بیسته م، دا، کوی ۸۱ به لگه نامه»، بهرگی یه که م، چاپی په خشانگای کو له پشتی، تاران ۲۰۱۰/۱۳۸۹، ۴۱۶ لاپه ره، کوردی (-978-600-5816-09).

رهحمان محه مه دیان، «بۆکان له سه ده ی بیسته م (ب) ۲) میژوو، سیاسهت، فرههنگ، ئه ده ب»، بنکه ی کو له پشتی، تاران ۲۰۱۵/۱۳۹۴، ۴۷۹ لاپه ره، کوردی. ISBN: 978-600-7217-

كۆبۈنە ۋە مامۇستايان ۋە شارەزايانى پەرۋەردەي شارەكانى كوردستان لە مەھاباد

بۇ لىكۆلىنە ۋە لە چۆنىيەتتى دانانى بەرنامە بۇ نووسىنى كىتئىي كوردى و
گونجاندى لە بەرنامەي دەرسىي قوتابخانەكانى رۆژھەلاتى كوردستاندا
(بەھارى سالى ۱۳۵۸ى ھەتاۋى/ ۱۹۷۹ى زايىنى)

لە ماۋەي ۷ مانگى نيوان سەرکەوتنى شوڭشى گەلانى ئىران (۲۲ى رېيەندانى
۱۳۵۷) و فەرمانى خومەينى بۇ ھىرش كردنە سەر كوردستان (۲۸ى گەلاۋىژى
۱۳۵۸)، جگە لە خەباتى سياسى، چەند ھەنگاۋى مەزنى فەرھەنگىش لە كوردستان
ھەلىنرايە ۋە كە ھەركام پىويستيان بە ھەلسەنگاندن و شى كردنە ۋەي تايبەت ھەيە.
ھىوادارم بتوانم بىرە ۋە رېيەكانى خۆم سەبارەت بە چەند بابەتى سەرەككى ئەو
ھەنگاۋە گرنگانە بنووسم و بيانخەمە بەرچاۋى خوينەر. ئىستا، ۳۲ سالىك دواى
ئەو رووداۋانە، كاتى بىريان لى دەكەمە ۋە، دەبىنم تەنانەت بە پىوانەي ئەمپوش
گەلىك لايەنى كارەكان جىگەي شانازى و سەر بەرزىي گەلەكەمانن و ۋەك خەباتى
فەرھەنگى و كار و كردارى بەرپرسانە لە مېژوودا دەمىننە ۋە.

دیارە ھەلە و كەم و كورتىش لە كارەكاندا كەم نەبوو و وا ھەيە ھۆكارىك لە
ھۆكارەكانى سەرئەكەوتن و ھەرەس ھىنانى خەباتىش دەبى ھەر ئەو ھەلە ۋە پەلانى
بوويىتن.

من شايدى چوار كارى گرنگى ئەو سەردەمە تايبەتە بووم كە سەرەتاي
ھەمويان لە مەھابادە ۋە دەستى پىكرد:

۱. دامەزرانى «كۆرى زانىارىي كوردى»؛
۲. كۆبۈنە ۋەي پىپۆرانى پەرۋەردە و زمان بۇ دانانى كىتئىي دەرسىي كوردى؛
۳. كارى ھەرۋەزى بۇ نووسىن و ئامادە كردنى كىتئىي پۆلى يەكەمى قوتابخانەي
سەرەتايى بە كوردى؛
۴. دامەزرانى «زانستگەي كوردستان».

هەردووک هەنگاوی ۲ و ۳ بەگوێرە ی بریارەکانی هەنگاوی یەکەم، واتە «کۆری زانیاری کوردی» هەڵبژێرانە.

ئەو هەش کورتە زانیارییەک لەسەر هەر چوار بەرنامەکان:

یەکەم، کۆری زانیاری کوردی

ئەم کۆرە، لەسەر نمونە ی دەزگایەکی هاوچەشن کە چەندەها سال پێش ئەو هە باشووری کوردستان دامەزرا بوو، لە بەهاری ۱۳۵۸دا پیکهات و ئەو هەندە ی بزانی بە دەسپێشخەری حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران کرا. منیش بانگهێشتنی یەکەم کۆبوونەو هە ی کرابوو و چووم، بەلام لەبەر کەلەگەرمی و بی‌عەقڵی، مەسەلە یەکی سیاسیم لە خۆم گەورە کردو هە و پێش کرانەو هە ی فەرمیی کۆبوونەو هە کە، یادداشتیکم دایە دەست بەرێو هە بەری کۆبوونەو هە نەمر عەلی حەسە نیانی (هاوار) و گوتم لە شوێنیک فلان و فیسارە کەس دانیشتیبتن، من دانانیشم و پڕویشتم! هەندیک کەسایەتی و هە ک مامۆستایان حەسەن قزلی و هیمنیش لە دانیشتنە کە دا بەشدار بوون. ئەگەر دەرفەتیک هە بوو سەبارەت بە کۆبوونەو هە کە و بەگشتی کارەکانی کۆری زانیاری کوردی لە رۆژەلاتی کوردستان بابەتیکی سەربەخۆ دەنووسم. لەو کۆبوونەو هە دا کە باسم کرد، بریاری دامەزانی کۆری زانیاری کوردی درا و لە راستی دا دامەزرا. کۆر بە تۆبە ی خۆی، و هە ک یەکەم هەنگاوی کارەکانی، بریاری دابوو کۆبوونەو هە ک لە پسیپۆرانی پەرودە پیکبی بۆ ئەو هە ی چۆنییەتی کاری دەرس خویندنی قوتابخانەکان بە زمانی کوردی تاوتوی بکری و ریبازی گونجاوی بۆ بدۆزیتەو هە ریبیازیک کە لەگەل خواستی لەمیژینی گەلی کورد یە ک بگریتەو هە، بۆ حکوومەتی تازە دامەزراوی کۆماری ئیسلامی جیگە ی قبوول بی و لەباری کردەو هە ی و داراییشەو هە گونجاو بی.

دوو هەم، کۆبوونەو هە ی پسیپۆرانی پەرودە

ئەو کۆبوونەو هە، ژمارەیان دوو یا سێ بوو و بەدوای یە کدا هاتن. و هە ک گوتم کۆبوونەو هە کان لە ئەنجامی بریاری کۆری زانیاری دا ریکخرا بوون و دەسپێشخەرییان دەگە ریتەو هە بۆ کۆر. خەلکانیکی زۆر لە شارە جیاجیاکانی کوردستانەو هە تیندا بەشدار

بوون و باس لە ئامادەكارى و پىنگا دۆزىنەو بەرنامەيەكى نوئى پەرودە بە زمانى كوردى و چۆنئىيەتتىي كاركردن بەرەو نووسرانى دەقى كىتتىي دەرسى بۆ قوتابخانەكانى كوردستان كرا. من لەوئىدا چالاكانە بەشدار بووم. پىكەوتى كۆبوونەو وەكان كۆتايىيەكانى بەهارى سالى ۱۳۵۸ بوو. ئەم باسەى ئىستا سەبارەت بەو كۆبوونەوانەيە و لە درىژەدا روون كوردنەوئى زياتريان لەسەر دەنووسم.

سىپهەم، نووسىنى كىتتىي پۆلى يەكەمى سەرەتايى

بەگوئىرەى برىارى كۆبوونەوئى پىسپۆراني پەرودە (برواننە سەرەوئەتر، بەشى دووھەم)، تىمىكى ۱۰ - ۱۲ كەسىي مامۆستايانى قوتابخانە و ئەدىب و لىزانى بابەتى پەرودە هەفتەى رۆژىك لە مەهاباد كۆدەبوونەوئى بۆ ئەوئى كىتتىي پۆلى يەكەمى سەرەتايى بە زمانى كوردى ئامادە بكەن. پىكەوتى كارەكانى ئەم بوارە، سەرەتا هەتا نيوەرەستى هاوئىنى سالى ۱۳۵۸ بوو. برىار وابوو لە درىژەى كارەكەدا كىتتىي پۆلەكانى دىكەش كارىان لەسەر بكرى و منىش يەك لەو كەسانە بووم كە خەرىكى نووسىنى كىتتىي پۆلى يەكەم بووئىن. كۆبوونەوئەكان بە رىكەوئىكى بەرئۆه چوون، بەلام بەداخەوئە ۲۸ى گەلاوئىژ و شەرى پاوئە و فەرمانى خومەئىنى بۆ هئىرش كوردنە سەر كوردستان كارەكەى لە گرئىژەنە برد و نەك ئەوئە بەلكوو گەلىك كاروبارى نەتەوئەيى دىكەش تووشى وەستان و وچان هات. لە بىرمە لە كۆبوونەوئەكانى كۆتايىماندا مامۆستا مەلا عەبدوئىلا حەياكىش بەشدارى كرد و روانگەكانى ئەو لەمەر لايەنى زمانەوانى و ئەدەبى دەقەكەوئە زۆر بە هەند وەرگىرا.

ئەوئەندەى بزەنم دوئى سەپئىترانى شەرى بەسەر گەلى كورددا و دوابەدوئى چوونەدەرى پئىشمەرگە لە شارەكانى كوردستان، حىزبى دئىموكراتى كوردستانى ئىران و كۆمەلەى شوپرگئىرئى كوردستان هەركام بەتەنئا و بە شئوئەيەكى سەربەخۇ درىژەيان بە كارەكان دا و كىتتىي پۆلى يەكەمى سەرەتايى تەنانەت گەيشتە قۇناغى چاپ و كەلك لئو وەرگىرانئىش، بەلام نازەنم كامىەك لەو كىتتىبانە لەسەر بنەماى كارە ناتەواوئەكەى كۆرى زانىارى دانرا و گەلوئەوئى وا ئئىمە كارمان لەسەر كرد، ماىەوئە يان فەوتە؟ زۆر بەى هەرە زۆرى بەشداربووان و دانەرانى كىتتىبەكە خەلكى ناوچەى

موكریان بوون، به لآم يهكدوو كهسى ناوچهى ئهردهلانىشمان له نيودا بوو. كهسم له بير نيبه له ناوچهى باكوور، واته ورمى و خۆى و ماكووه بهشداريى كارهكهى كردبى يا ئهگه ر بووبى من له بيرم نيبه.

چوارهم، كووبونهوهى دامهزاندنى زانستگهى كوردستان

ئهوه دياردهيهكى جياواز له دانيشگاي كوردستانى شارى سنهيه كه ئيستاش هه رهيه. كووبونهوهى يهكهه بۆ دامهزاندنى ئهه زانستگهيه له مههاباد بهرپوه چوو و پيكهينهر و بهرنامه دارپيژيشى كوولهى شوپشگيرانى كوردستانى ئيران بوو. ريكهوتى يهكهه كووبونهوه، بى گومان هاوينى سالى ۱۳۵۸ بوو، به لآم مانگهكهيم له بير نيبه. من وهك ميوان بانگهيشتنى يهكهه كووبونهوهى دامهزانى كرام و لهوى بووم كه ههلپزاردنهكان بهرپوهبران. له رۆژى يهكهه كووبونهوهدا، ماموستا شيخ عيزهدين حوسينى له سهفه ر بوو و بهشدارانى كووبونهوهكه ماوهيهكى زور دانيشتن تا ماموستا گهرايهوه مههاباد، هاته شوينهكه و كووبونهوهكهى كردهوه. نهمر دوكتور قاسملوش بانگ كرابوو، كه هات و رهخنهى له شيوهى پيكهينانى دانيشتنهكه و بانگهيشتنى ئامادهبووان گرت.

شيوازيك كه بۆ دامهزانى دانيشگاي كوردستان گيرابوو بهرچاو، شيوازى چينى واته شيوهيهك بوو كه له ولاتى چين بهرپوهبرابوو و تييدا بايهخى سهرهكى دهدرابه ئهزموون و كردهوى عههلى و كارى تيوريك بايهخى كهمترى پيدهدرا. خويندكار دهبوويه دواى خويندنيكى يهكدوو ساله، ماوهيهك دهست به كار و خزمهت بكا ئينجا جاريكى ديكه بگهريتهوه سهر خويندنهكهى. ئهه رۆژه، به شوين وتارى كرانهوهى كووبونهوهكهدا كهسانيك وهك نوينهري ههركام له شارهكانى كوردستان ديارى كران. كاك سهلاخوددبى موهتهدى داواى له من كرد بيم به نوينهري بۆكان، به لآم گوتم به بوونى خۆت و كهسيكى وهك دوكتور جهعفهري شهفيعى ليژه، من چ رايهه دهكهوى بيمه نوينه ر و دياره هه ر نهمر دوكتور جهعفهري شهفيعيش كرايه نوينهري شارى بۆكان، كه دواتر لقى زانستگهكهشى له ژووريكى ژاندرميرى پيشووى بۆكان له سهر قولله دامهزاند. سهبارهت به ئهزموونى

زانستگەي كوردستانىش لە دەرفەتتىكى دىكەدا بابەتتىك دەنوسم.

**

ئەوھى لىرەدا باسى دەكەم مەسەلەي دووھەم لەو چوار بابەتەي سەرەوھەيە، واتە كۆبوونەوھى مامۆستايان و پىسپۆراني پەرەردەي كورد لە مەھابادە بۇ دارپشتنى بەرنامەي دەرس گۆتەنەوھە و نووسىنى كىتئىي كوردىي قوتابخانەكانى كوردستان.

ھۆكاري باسەكەش ئەوھەيە لەم رۆژانەدا برادەريكى گەليىك خۆشەويست كۆپىي رەشنىووسىيكي بۇ ناردەم كە كاتى خۆي بە ھاوبىري و ھاوفكريي چەند كەس لە مامۆستايانى قوتابخانەكانى بۆكان نووسىيوومان و پيشكەشى كۆبوونەوھەكەمان كوردبوو. مەن، كە ھەرگىز بە بىريشمدا نەدەھات بەلگەنامەيەكى ئەوتۆ بەدەست كەسىكەوھە مابى، بە دىتنى سەرسام بووم و دەسبەجى برپارم دا بلاوى بەكەمەوھە. دۆزنانەوھى بەلگەكە ھاوكات بوو لەگەل «جەژنى زمانى كوردى» و «سىمىنارى نۆنەتەوھەيى زمانى كوردى» لە شارى ئامىدى باكوروى ولاتەكەمان و بلاوبوونەوھى ھەوالەكەي لەسەر مالپەرەكانى ھەقالانى باكوروى نەوۆز تىقى و رۆژھەلات/ بۆكان. ئىتر دەستم بزات و بابەتەكەم تايپ كرد و لىرەدا وىرپاي ئەم سەرەتا كورتە، پيشكەشى دەكەم بە خەباتكارانى پىكھىنەرى ئەو جەژن و سىمىنارە گىرنگە لە شارى ئامىدى قارەمان.

شىوازى كارى كۆبوونەوھەكانى مەھاباد بەو چەشەنە بوو كە سەرەتا كۆبوونەوھەيەكى يەك رۆژە لە قوتابخانە يا ناوھەندىكى فەرھەنگىي شار بەسترا و لەوىدا تاوتويى مەسەلەي بەرنامەدانان بۇ دامەزراندنى سەرەتايەكى بەرپىوچى بۇ خويىندى كوردى كرا. رېژىمى شايەتى ئىران رووخابوو، سالى خويىندى ۱۳۵۷- ۵۸ كوتايى ھاتبوو و چاوپروان دەكرا لە سالى داھاتووى خويىندىدا قوتايىبەكان بە زمانى زگماكيان بخويىن. بۇ ئەوھەش دەبووايە سەرەتا دابمەزرى و بەرنامە لەلايەك و كىتئىي دەرسىش لەلايەكى تر ئامادە بكرى. چاوپروانىي ھىچ كوردىك ئەوھە نەبوو كە دوای سەرکەوتنى شۆرپش و رووخانى نىزامى شاھەنشاهىش

مندالەکانی بە فارسی دەرس بخوینن. دواى کۆبوونەوێى یەكەم، پشووویەك درا بۆ ئەوێى نوێنەرانی شارەکانی کوردستان بگەرێنەوێى شوینی خۆیان، لەگەڵ شارەزایانی بوارەكەدا راپۆز بکەن و دواى دوو هەفتە بگەرێنەوێى مەهاباد بۆ ئەوێى زانیارییەمموو لایەك بخرێنە سەر یەك.

هەرودەها نامە یەكی فەرمی لە لایەن ئیدارەى فەرھەنگی مەهابادەوێى بۆ ئیداراتی فەرھەنگی مەموو شارەکانی کوردستان لە ماکووێى تا کرماشان و ئیلام نێردرا و داواى بەشداری و ئامادەبوونیان لە کۆبوونەوێى دوو هەفتە دواتر، لێکرا. ئەوێى نەوێى لە بیرمە نوێنەرانیك تا شارى سنەش هاتتە دانیشتنی دواى، بەلام لە کرماشان و ئیلامەوێى هیچ هەواییك نەگەیشت، بە هەمان شیوێى لە ورمى و سەلماس و خوێ و ماکووشەوێى. قورسایى کارەکان لە ناوچەى موکریان بوو.

ئەو دەم، ماھییەتى رژیمی کۆماری ئیسلامی وەك ئیستا بۆ خەلک رپوون نەببوو و زۆر کەس هێشتا هیوایەكی بە ئاوردانەوێى بەرپرسان لە خواستی گەلى کورد بۆ ئازادی و دیموکراسییەت و خودموختاری هەبوو. ئەو گەشبینییە، لەو بەلگەنامە یەشدا بەروونی دەردەكەوێى کاتى باس لەوێ دەکا کە نوێنەرانی کۆبوونەوێى بچن بۆ وەزارەتى پەرودەرە لە تاران، داواى چاپی کتیبی دەرسی کوردی و دانانى کۆرس و راپهینانى مامۆستایانى کورد بکەن. ئەمڕۆ بەروونی دەزانین کە بەجی هینانى ئەو خواستانە لە خەسلەتى کۆماری مەلاکاندا نەبوو و نەك هەر ئەوانە بەلکوو سەدا یەكی ئەو خواستانەشیان جی بەجی نەدەکرد.

بەلگەنامەكە، لە لایەنێكى دیکەشەوێى جیگەى سەرنجە، ئەویش ئاشتیخووزایی نووسەرانی و دووربوونیانە لە توندوتیژی و هەنگاوه لێتانه بەپێى مەنتیق و حساب: پەرودەرە بە زمانى کوردی لە پۆلى یەكەم و دوو هەمەوێى دەست پێ بکا، هەنگاوبەهەنگاو، سالی یەك پۆل بچیتە پێشەوێى هەتا کوتایى دەبیرستان؛ خویندن لە پۆلەکانى سەرەوێى بە فارسی درێژە پەیدا بکا و بە ماوہیەكى ۱۲ سالی، لە سەرجمی پۆلەکاندا بچیتە کوردی؛ مامۆستایانى غەیرە کورد بچیتەوێى و چەند پێشنیاری دیکەى لەو چەشنە. ئەو خواستانە بەلگە یەكی رپوون بۆ ئەو راستییەى

که‌گه‌لی کورد ناشتیخواز بوو، شه‌ری نه‌ده‌ویست و مه‌لاکانی حاکم به‌زۆر شه‌ریان به‌سه‌ردا سه‌پاند. ئەو خواسته مه‌نتیقی و هێمنانه‌یه له‌کوئی و شه‌رخوازی له‌کوئی؟

پیشنیاره‌کان لاوازیبشیان که‌م نییه. یه‌ک له‌ لاوازیبه‌کان، بایه‌خ نه‌دانی پیویسته به‌مه‌سه‌له‌ی زاراوه کوردیبه‌کان و ئەو پرسه‌ی که‌ بۆ نووسینی کتیبی دهرسیی مندالان ده‌بی که‌لک له‌ چ زاراو‌یه‌ک وهر‌بگیرئ. به‌لگه‌نامه‌که‌ به‌ سووک و سانایی دهر‌وانیته‌ ئەو مه‌سه‌له‌ گرنگه‌ و به‌ دووسی رسته، پیشنیار ده‌کا زاراو‌یه‌ی سوورانی بیته‌ زاراو‌یه‌ی دهرسیی قوتابخانه‌ی هه‌موو مندالیکی کورد، ئەوه‌نده و هیچی تر، به‌لام ئیستا و به‌گویره‌ی ئەزمونه‌کانی باشووری کوردستان، ده‌زانین کیشه‌که‌ وا به‌ هاسانی چاره‌سه‌ر ناکرئ و منداله کوردی ئیلام تا ماکو ناتوانن هه‌موو پیکه‌وه به‌ زاراو‌یه‌ی سوورانی بخوینن. کاره‌که‌ یا له‌ ریگه‌ی بنیاتانی زمانیکی یه‌کگرتووی پیکهاتوو له‌ هه‌موو زاراو‌ه‌کانه‌وه پیکدی یا له‌ ریگه‌ی قبوولی دوو خه‌سه‌له‌تی و سن خه‌سه‌له‌تی بوونی زمانی کوردیبه‌وه گونجاو ده‌بی، که‌ تیندا زاروکی ناوچه‌کانی باشوور و باکووریش به‌ راده‌ی نیوه‌راستی کوردستانی رۆژه‌لات مافی خویندن به‌ زمانی زگماکیان پیده‌درئ.

ئوه‌ی راستی بی، ئەو به‌لگه‌نامه‌یه به‌ ده‌سخه‌تی من نووسراوه‌ته‌وه و هه‌ر منیش له‌ کوبوونه‌وه‌ی دووه‌می مه‌هابادا خویندوومه‌ته‌وه، به‌لام نیوه‌رۆکه‌که‌ی ته‌نیا هی من نییه. ئیمه‌ سن یا چوار مامۆستا و مودیری قوتابخانه‌کانی بۆکان بووین که‌ به‌شداریی کوبوونه‌وه‌کانمان ده‌کرد و له‌ گه‌رانه‌وه‌ی بۆکاندا له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک مامۆستایانی پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تایی و خه‌لکانی شاره‌زای تر دانیشتین و ئەم پیشنیارانه‌مان له‌ زمان ئەوانه‌وه هینایه‌ سه‌ر کاغه‌ز. وه‌ک له‌ نمونه‌یه‌کی ده‌سخه‌ته‌که‌شدا ده‌بیندرئ، که‌لێک باب‌ه‌ت گوتراون و پاک کراونه‌ته‌وه یان چاک کراون، ئینجا به‌ پاکرده‌یه‌کیان براوته‌ دانیشتنی سه‌ره‌کی کوبوونه‌وه‌که‌ی مه‌هاباد. له‌ بیرمه‌ کاتی گه‌رینه‌وه مه‌هاباد، هیچ لایه‌نیکی دیکه‌ جگه‌ له‌ ئیمه، پیشنیاریکی نووسراوی ئاماده‌ نه‌کردبوو، ئەوه‌ش به‌واتای به‌شداری نه‌کردن یان که‌مه‌ترخه‌می که‌سانیک یا لایه‌نیک نه‌بوو، له‌ بیرمه‌ کاک فاتح شیخولئیسلامی دوا‌به‌دوای خویندنه‌وه‌ی پیشنیاره‌کانی ئیمه‌ ده‌ستی

به قسه كرد و گهلیك پسیپۆرانه له نیوهروۆکی كتیبه دهرسییهكان دوا، بابهتیک كه ئیتمه ته نیا ئاماژه مان پیکردبوو، ئه و به باشی شی کردوه و داوای گرنگایه تی پیدان به نیوهروۆکی كتیبه دهرسییه کوردییه کانی کرد.

له کۆتایی دا دهقی پیشنیارهكان به بی دهستیوهردان دهنوسمهوه و سپاسی هه موو ئه و كه سانه دهكهم كه ئامادهیان کرد. ههروهها سپاسی ئه و دۆسته خۆشهویستهش دهكهم كه له هه موو ئه و ماوهی ۳۲ ساله پر تهنگ وچه له مه دا ئه و لاپه رانه ی «دور له چاوی چه ته» لای خۆی پاراستوه و له م رۆژانه دا بۆ منی ناردوون.

ئه وهش دهقی بی گۆرپانکاری پیشنیارهكان كه من تاییم کردوون. سه ره تایه ك كه بۆ پیشنیارهكان نووسراوه، هی ئه و سه رده مه یه و ئاواته سیاسییه کانی هیلیکی فکریی تاییه تی ئه و رۆژانه ی به ئاشکرا تیدا ده بیندری. ده بی سه ره تاکه له لایه ن ئیتمه، چه ند كه سی ئاماده کاری پیشنیاره کانه وه نووسرابی و دیاره روانگه ی هه موو ئه و مامۆستایانه نه بووه كه قسه و دانیشتمان له گه ل کردن. له نووسینه وه یان دا، دهسکاریی بابه ته کانم نه کردوه:

پیشنیاری نوینه رانی شاری بۆکان بۆ کۆبوونه وه ی مامۆستایان و پسیپۆرانی فیکردن و پهروه ده ی

کوردی

ئیمه به شیك له مامۆستایانی قوتابخانه کانی بۆکان، بروای به هیز و باوه ری به تینی خۆمان به داها تووی پووناک و رۆشنی گه لانی زه حمه تکیش و مافخوراو دهرده برین. ئیمه باش ده زانین كه گه لانی چه وساو ه سه ره رای وه زع و حا لی شپرزهی ئیستایان، دیمه نی داها تووییه کی پر له خیر و به ره كه ت و ژیانکی ئیسانییان له به رچاوه، ژیانیک كه مافه په واکانی مروقی تیدا به رچاوی بگیري و ئابووری و پامیاری و زانست و هونه ر چه کی ده بن نه ك به ده ست چه وسینه رانه وه، به لکوو له سه ر كه له لی گلاوی ئه وان و هه موو خوینمژ و پیشنیله که ریکی مافی ئه وان پاده گیرین، كه داگیرکه ر و چه وسینه ر و مله وپان بن.

به لام ئیمه ئه وهش ده زانین كه ئه و دیمه نه جوان و پا که، سووک و هاسان

نايه‌ته به‌رچاوى گه‌لان و وه‌لانانى ژيانى نابه‌رانبه‌ر و تووربه‌لدانى هه‌لومه‌رجى ژيانى چينايه‌تى و پيڤه‌ينانى جيهانئىكى ئه‌وتۆ كه «ئازاده به‌ كامى دل بگا» و حه‌ق دىلى ناحه‌ق نه‌بى، به‌ خه‌باتى شيڤگير و شوڤشى بنه‌په‌تتى زه‌حمه‌تكيشان و چينه‌چه‌وساوه‌كان پيڤكى.

گه‌لى كورد وه‌ك گه‌ليكى مافخوراو و زورلى‌كراو، هه‌ميشه‌ جىڤاى ته‌جروبه‌ و ئه‌زمونى قانونى گلاو و دژى مروڤانه‌ى چه‌وسينه‌ر و پيشىلكه‌رانى مافى ئىنسان بووه‌ و به‌درىژايى ميژوو له‌ژير ته‌وژمى توندى جه‌زربه‌ و عه‌زيه‌تى زوردار و مله‌ور و چه‌وسينه‌ران دا شانازى به‌ر به‌ره‌كانى و خه‌بات و كۆلنه‌ده‌رى و وه‌ك ميدائىك به‌سه‌ر سىنگيه‌وه‌ هه‌لاوه‌سيوه‌ و به‌ جيهانى نيشان داوه‌.

كورد وه‌ك گه‌ليك له‌ گه‌لانى ئيران، له‌ راپه‌پىنى سالى رابردودا به‌ هه‌موو هيز و توانايه‌وه‌ تىكۆشى تا دام‌وده‌زگاي پاشايه‌تى و سه‌رمايه‌دارى وابه‌سته‌ تىكپرووخى و بچيته‌ گوڤه‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئاوات و ئاره‌زووى وه‌دى‌نه‌هات و ئىستاش كه‌ پتر له‌ شه‌ش مانگ به‌سه‌ر پيڤهاتنى ده‌وله‌تى موه‌ققه‌تى ئىسلامى دا تىپه‌ر ده‌بى، به‌شى كورد هه‌ر بى‌به‌شى و تانه‌ و توانج و شه‌ر و ئاواره‌ بوونه‌. ئه‌وانه‌ى وا ده‌زگاي شايه‌تبيان تاوانبار ده‌كرد كه‌ مافى ره‌واى گه‌له‌كانى ئيران ده‌نپته‌ ژير پى، ئىسته‌كانى بوڤخويان له‌ پيشىل‌كردنى مافى گه‌لان دا گره‌ويان بردۆته‌وه‌ و ده‌ستيان له‌ سه‌له‌فى داگيركه‌ر ئه‌ستاندوه‌.

هه‌ر به‌و بۆنه‌وه‌، ئيمه‌ ده‌زانين و متمانه‌مان هه‌يه‌ كه‌ چاوه‌نوارپى زياتر بو دىتنى لوتف و مه‌رحه‌مه‌تى ده‌وله‌تى ئاغاي بازارگان ره‌وا نيه‌. ئيمه‌ لاماى وايه‌ ئه‌گه‌ر ده‌وله‌ت برّواى به‌ مافى گه‌لان هه‌بووايه‌، له‌ميژ بوو جوابى موسبه‌تى به‌ ته‌رحى خودموختارى كوردستان هه‌دا و چى دى وه‌خت‌گوزه‌رانى نه‌ده‌كرد. جا بو‌يه‌ ئىنتىزارى زه‌مانىكى مه‌وه‌ووم كه‌ ئه‌وه‌ خوايه‌ به‌لكوو ده‌وله‌ت له‌ كه‌رى شه‌يتان پياده‌ بى و هه‌قمان بداتى، له‌ خوڤرئودان به‌ده‌ر هيج نيه‌، خوڤرئودانىش بو‌ گه‌ليك كه‌ له‌سه‌ر مافه‌ ره‌واكه‌ى خوڤرئودان، عه‌ببىكى زور گه‌وره‌يه‌.

ئه‌م‌جار ده‌مىنپته‌وه‌ ئه‌وه‌ى چ كه‌رده‌ن؟! جواب، جوابى هه‌وئيرده‌يه‌ به‌ بىچووه‌كانى:

بۆخۆمان!

ئیمه بۆ ئهوهی ههنگاو یکهان به رهو ئه و مه بهسته هه لگرتیی، له کۆبوونه وهیه کدا له شاری بۆکان، تهنگ وچه له مهی کاره که مان خسته به رچاو و تیکوشاین تا چۆنیه تیی چاره سه رکردنی هه رکام له و گیر وگرفتانه، به پیی توانا ده ربیرین و پاشان بۆ رهخنه و ئیسلح پیشکشی ئیوه نوینه رانی ناوچه کانی سه رانسه ری کوردستانی بکهین. ئیمه چاوه روانین به رخور دیککی مه سئوولانه ی له گه لدا بکهن. پیتشنیاره کانی ئیمه:

له به رهوه ی کاری فیرکردن و په ره ودرده، ئه رکی سه رشانی وه زاره تیکه هه ر به و نیوه؛ له به رهوه ی خویندن و نووسین به زمانی کوردی پیویستی به موافقه تی وه زاره تی فیرکردن و په ره ودرده هه یه؛ له به رهوه ی ئاماده کردن و چاپی کتیب به زمانی کوردی یا دانانی ده وه ی ئاموزشی بۆ مامۆستاکان به ده ستووری وه زاره ت و به هاوکاری ئیداره کانی ناوچه ده کری؛

یه که م وه زیفه ی ئیمه، هه ولدانه بۆ ره سمیه ت به خشین به کاره که. رینگاهلی مه سه له:

ئه لف. ته بلیغ بۆ راکیتشانی سه رنجی خه لک و ئاماده کردنی ئه فکاری عمومی [له ریی] [ئیعلامیه، تراکت، سوخه نرانی، ته وجیه ...]؛

ب. نارندی وه فدیگ به نوینه رایه تی، بۆ وه زاره تی فیرکردن و په ره ودرده بۆ جه لیبی موافقه تی ئه وان؛

ج. پیکهینانی جه له سه ی موشته ره کی روئه سای ئیداراتی فیرکردن و په ره ودرده که له م جه له سه یه دا به شدارن و ده رکردنی ئیعلامیه ی موشته ره ک و داخواری کردن له وه زاره ت بۆ قبوولی ئه و حه قه ره وایه. چاره سه رکردنی موشکیلی مامۆستایانی غه یره کورد، به تاییه ت له گونده کان دا. رینگاهل:

الف. له و شارانه ی که بۆیان ده گونجی، به ئال وگۆرکردنی جیگای مامۆستاکان، کاریک بکهن که هه موو ده رس ویتژیکی پله ی هه وه ل و دووه می سه ره تایه

كورد بن و مامۇستاي تورك و فارس رەوانەى كەلاسى ژورتر بگرين؛
ب. بۆ ناوچەكانى شىمال، واتە دەوروپەرى ورمى و سەلماس و خۆ و ماكو،
هەرەھا ولاتەكانى جنوب وەك دەوروپەرى كرمانشا و سونقور و ئىلام و
سەرپىللى زەھاو، لە ناوچەكانى دىكەو مامۇستاي داوتەلەب بئىردى.
ھاوكارىي ئىداراتى فىركردن و پەرورده لە سەرانسەرى كوردستانا بۆ
بەپىوہبردى بەرنامەكە پىويستە، چونكو دەرسەكان دەبى لە بەرنامەى رەسمى
وہزارەتدا بگونجىن و لە كارنامە و دەفتەرى ئىمتىحاناتدا نىو بېرىن و بۆ پۆلى
يەكەم و دووھەمى سەرەتايى تەننەت كارنامەى كوردى چاپ بگرى.

رېگاہل:

سەرۆكانى ئىداراتى فىركردن و پەرورده بە يارمەتتى كار بە دەستانى فىركردنى
ھەموو ئىدارەكان كە لەو كۆبوونەوہىدا جزوورىان ھەيە، بەيانىيەكە تىكرابى
دەربكەن و لەگەل راگەياندىنى موافقەتى خۇيان بۆ ئەو كارە گرنگە، رەسمەن لە
وہزارەتى فىركردن و پەرورده داخوازى قبول كردنى بەرنامەكە بكن.
چۆنىيەتتى دەرس خويندىن لە قوتابخانەكاندا، كە گرنگترىن باسى ئەم كۆبوونەوہىيە؛
پيشنيارەكانى ئىمە:

ئەلف. پىكھىنانى كومىتەك بەناوى كومىتەى تەئلىف؛

ب. كىتپى «خويندەنەوہ»، حىساب و علوم لە پۆلى يەكەم و دووھەمى سەرەتايىدا
بە كوردى بنووسرى و چاپ بگرى و لە سالى تەحسىلى داھاتودا لە ھەموو
ناوچەكانى كوردستان ببنە كىتپى رەسمى؛

ج. بۆ ئەو قوتابىيانەى وا ئەمسال دەچنە پۆلى دووھەمى سەرەتايى، نامىلكەيەكى
چكۆلە بنووسرى و دەرەتانىان بدرىتتى لەگەل ئەلفوبىيى كوردىدا ئاشنايى
پەيدا بكن و دواى مانگىك يا دوو مانگ بەپىي پىويست، دەست بەكارى
خويندىنى دەرسى پۆلى دووھەم بە كوردى بن؛

د. قوتابىيانى پۆلى ژورر دووھەمى سەرەتايى، درىژە بە خويندىنى خۇيان بە
زمانى فارسى بدەن، بەلام ھەفتەى يەك دوو تا چوار سەعات دەرسى كوردى

بخوینن که بریتی دهبی له خویندن و نووسینی کوردی، میژوو، جوغرافیا و
ویژه و هونهری کوردی؛

پیشنیاری ئیمه:

کتیبی تابهت بۆ پۆلهکانی سه‌ره‌تایی ژوور دووه‌م و مه‌دره‌سه‌ی راهنمایی
ته‌حسیلی و ده‌بیرستان بنووسری و له چاپ بدری؛

ه. کتیبی پۆلی هه‌وه‌ل و دووه‌می شه‌وانه (واته «پیکار با بیسوادی») به کوردی
بنووسری و ده‌رس بگوترینه‌وه؛

و. هه‌موو سالیک به‌ره‌به‌ره، کتیبی یه‌ک پۆل له پۆله‌کانی قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی
بگۆردری و بگریته کوردی تا پله‌ی ئاخری ناوه‌ندی (واته ده‌بیرستان)؛

ز. زمانی فارسی، وه‌ک زمانی دووه‌م له پۆله‌کانی ده‌وره‌ی راهنمایی ته‌حسیلی و
ده‌بیرستان‌دا ده‌رس بگوترینه‌وه.

راهینانی مامۆستاكان بۆ سالی ته‌حسیلی داها‌توو؛
رینگاه‌ل:

ئالف. ئاماده‌کردنی مامۆستاكانی پۆلی ئه‌وه‌ل و دووه‌می سه‌ره‌تایی و
هه‌روه‌ها ده‌بیرانی علومی ئینسانی له ده‌بیرستان و راهنمایی، پێویسته
ده‌وره‌ی ته‌وجیهی و فێرکردنیان بۆ دابندری و ئیداراتی فێرکردن و په‌روه‌رده
مامۆستاكان مولزهم بکه‌ن له‌و ده‌وران‌دا به‌شدار بن؛

ب. وه‌زاره‌تی فێرکردن و په‌روه‌رده به‌و مامۆستایانه‌ی وا له ده‌وره‌که‌دا به‌شدار
ده‌که‌ن ئیمتیاز بدا؛

ج چۆنییه‌تی ده‌وره‌کان: که‌لاسی ته‌وجیهی ده‌گونجی به‌یه‌کی له‌م دوو شیوانه‌ی
خواره‌وه دابندری؛

یه‌که‌م، مامۆستا کوردی‌نووس و کوردی‌زانه‌کان وه‌ک مامۆستا قزنجی،
مامۆستا هێمن، مامۆستا هه‌ژار و ئه‌وانی دی، که‌لاسیک له‌یه‌کی له‌شاره‌کانی
کوردستان دابنن. نوینه‌ری موعه‌للیمانی هه‌موو شاره‌کان له‌و که‌لاسه‌دا
به‌شدار بکه‌ن و پاش گه‌رانه‌وه بۆ شارێ خۆیان موسته‌قیله‌ن که‌لاسی

فیرکردن بۆ ماموستاکانی دیکه دابنن؛

دوهههه، هه ریه که لهو ئه ساتیده ی وا نیومان بردن له یه کی له شاره کان که لاسی ته و جبهی پیکهینن و هه موو ماموستاکانی شاره که لهو که لاسه دا به شدار بن. موشکیله ی زاراوه کان ی زمانی کوردی پیشنیاری ئیمه:

زاراوه ی سوورانی وه ک زاراوه ی ره سمی و ئه ده بی له سه انسه ری کوردستان دا په سند کراوه. ئه و زاراوه یه بیته زاراوه ی ئه سل ی بۆ نووسین و قسه کردن و ئاماده کردنی کتیبی ده رسی و له زاراوه کان ی دیکه ش که لک وه ربگیرن. موشکیلی مالی و بودجه:

ته ئلیف و دانانی کتیب و چاپ کردنیان به تیراژ و تیعدادی زور و فروشتنیان به قیمه تی که م، بودجه و ئیمکاناتی مالی زوری پیویسته: ریگاحه ل:

ئه لف. له رابینه له گه ل مه تله بی هه وه ل دا، که نار دنی نوینه ر بوو بۆ وه زاره تی فیرکردن و په روه رده، ئه م مه سه له یه ش قابیلی ته رح و حه ل و فه سله. نوینه ران ده بی سه رنجی وه زاره ت راکیشن بۆ لای ئه وه ی که له جیاتی چاپی کتیب بۆ کوردستان، ئیجازه بده ن ئیمه خو مان مه تنی کتیبه کان بنووسین و ئه وان بۆ مان له چاپ بده ن:

ب. ئه گه ر وه زاره ت بیه وئ ئینقلابی عه مه ل بکا، جوابی ئه و خواسته ره وایه موسبه ت ده بی؛

ج. به لام ئه گه ر به پیچه وانه ی ئینتیزاری ئیمه، وه زاره ت حازر نه بوو ئه و کاره وه ئه ستو بگرئ، له ته ریقی هاوکاری و یارمه تی خه لکه وه بودجه ی لازم ته ئمین بکرئ؛

د. چاپخانه یه ک یا چه ند چاپخانه که بتوانن کاری ئوفسیت و حرووفچینی ئه نجام بده ن، ئه و کاره دابین بکه ن. به ریوه بردنی کاره کان:

پیشنیار دەکەین شوو رایەک بەنیوی هەینئەتی ئیجرائی بۆ بەرپۆهبردنی تەسمیماتی ئەم کۆبوونەو هیە پیکبێ. هەینئەتی ئیجرائی لە نوینەرانی هەموو شارەکان [ی کوردستان] پیکبێ و چەند کۆمیتە یەک بۆ ئیجرائی بەرنامەکان پیکدەخا:

ئەلف. کۆمیتە ی تەئلیف بۆ دانانی کتیب و راگەیشتن بەنیوهرۆکی کوردانە و شوپشگێرپانەیان؛

ب. کۆمیتە ی فێرکردن بۆ دانانی شیوازی دەرسگوتنەو هەکان؛

ج. کۆمیتە ی ئامادەکردنی ئەفکاری عوممی؛

د. کۆمیتە ی مالی و تەداروکات بۆ ئامادەکردنی وەسایلی ماددی و بودجە و جیگا و پیک؛

ه. کۆمیتە ی رەوا بیتی عومومی بۆ بەرقەراری تەماس لە گەل وەزارەتخانە و ئیدارات و پۆژنامەکان و حیزبە سیاسیە پیشرەو هەکان.

پەيامی پیشنیاری کۆبوونەو هە [کان].

رووداوه کانی بۆکان

ئەرکی هەرە گرنکی ئەم زنجیره وتاره پوون کردنه وه و دهرخستنی پووداوه میژوویی یه کان و ناساندنی سه رچاوه یه سه بارهت به پوودا و که سایه تیه کان له بۆکان و ده ور به ری. ئەم کاره، ته نیا به ناساندنی کتیب و گو قار ناگاته ئەنجام، به لکو له درێژه ی دا ده بی پوژمیریکی به به لگه له پووداوه کان پیکبی که به گویره ی ئەو، هه و دای پووداوه میژوویی یه کانی بۆکان به یه که وه به سترین و دواتر، شوین یا شوینگه لی به تالی نیوانیان به هیممه تی هیممه تداران پر بکریته وه. بۆ ئەم کاره ده بی هه ر له سه ره تای دیروکه وه تا ئەمرو، هه موو ئەو شوینه پووناکانه ی وا له میژووی ناوچه که دا هه ن، ده سنیشان بکرین و سه رچاوه یان بناسینرین.

بۆ نمونه، هه ر زانیاریه کمان له ژیار و ژینگه و دۆخی ئابووری - سیاسی ناوچه که له سه ره تاکانی دیروکه وه هه یه به گویره ی لیسته یه ک بنووسرین، ئینجا حکومه ته کانی وه ک ماننا و ئیزیرتووی پیته ختیان له نزیک قه لایچی، بناسینری، پاشان حکومه تی ماد و گرد و قه لای زوری نیوشار و گونده کانی ده ور به ری، ئینجا سه رده می ئەشکانی و ساسانی و پاشان عه ره ب. له په یوه ندیی ئەشکانیه کان و پیش ئەوان دا میژووی گردی بۆکان و له په یوه ندیی ساسانیان دا میژووی ته ختی سوله یمان و ناوچه ی هه وشار و فه یزوللا به گی بناسینری. ئینجا موغول و دوی ئەوان هانتی تورکان بۆ ناوچه که و سه رده می سه فه وی و قاجار و...

له ئاماده کارییه کی ئەوتودا، بۆ نمونه ده بینین سه رده می نیوان ماد و ئەشکانی به تال ده مینیته وه و به هه مان شیوه بۆشایی نیوان هیرشی عه ره ب و هرووژی موغول ده رده که وئی، که دواتر ده گه ریمه وه سو راغی ئەم به شه.

قۇناغەكانى دواترى ژيانى ناوچەكە زياتر و بەرچاوترن و ئاشكرايە سەرچاوهى زياتريشيان بۇ دەست دەكەوئى، بۇ نموونە،

- سالى ۱۸۸۰ و راپەرىنى شىخ عوبەيدىللاى شەمزىنى و هاتنى شىخ عەبدولقادىرى كورى بۇ موكرىان و...

- سالى ۱۹۴۶ و دامەزىنى كۆمارى كوردستان، ھەلكرانى ئالاي كوردستان له شار و گوندەكانى دەوروبەر، دامەزىنى چاپخانە له بۆكان، دەرچوونى گۇفارى ھەلالە، پروخانى كۆمار، ئىعدامى خەباتكاران و...

- سالى ۱۹۵۳ و حكومەتى مىللىي دوكتور موسەددىق، راپەرىنى جووتيارانى ناوچەى فەيزوللا بەگى، خەباتى خەلكى شار دژ بە دەربەگ و ئاغاوات، تىكشكانى راپەرىن، گىران و شاربەدەر بوونى خەباتكاران دواى كۆدەتاي ۲۸ گە لاويژ و...

- سالى ۱۹۷۹ و شوپرشى گەلانى ئىران، راپەرىنى خەلك، خۇپيشاندان، شەھىدبوونى لاوان، پروخانى سىستەمى پادشاهى، شەر و پىكدادانى ھىزى پيشمەرگە لەگەل پاسداران و بەسىجى، گىرانەوھى شار لەلايەن حكومەتەوھ، وتووويژ لەگەل دەولەت، ئىعدامى خەباتكاران، شەرى نيوان پيشمەرگەكانى كۆمەلە و ديموكرات، شەرى عىراق و بۆمبارانى شار لەلايەن حكومەتى سەددامەوھ و...

وھك دەبينىن ھەركام لەو بېرگانە دەيان و ھەندىك جار سەدان پووداوى تىدا رووداوه، كە دەبى يەك يەك دەسنیشان بكرين و لەوھش گرنگتر، سەرچاوهيان بۇ بناسينئى.

له پال ئەو رووداوه ميژوويى يانەدا، دەبى سۇراغى كەسايەتییە ناودارەكانى بۆكان و ناوچەكە بگيرى و لەوانە، شاھان و دەسەلاتدارانى ماننا و ماد و ئەوانەى وا له ميژووى ناوچەكەدا دەورىكيان بينيوھ، ھەتا سەردەمى ئەمرو. ھەروھە زانا و ئەدىب و ھونەرمەند و شاعيرانىك كە ناسراو بن و بكرى بابەتيان لەسەر بنووسرى، ھەر لە كۆنەوھ تا ئىستا و بۆ ھەر كام لەو كەسانەش دەبى ھەول بدرى پۆژى لەدايكبوون و مردن، ناوى كتيب و بەرھەم و گەليك شتى تريان پوون بكرينەوھ.

سەردار عەزیزخان

عەزیزخانی سەردار (۱۷۹۰-۱۸۷۰) بە یه‌که‌م سەرداری بۆکان دەژمی‌دری. سنی سەرداری دواي ئه‌و کۆر و نه‌وه و نه‌تیجە‌ی بوون. له‌ مالمپه‌ری سیروانی هه‌فتانه‌دا و تاریکی فارسی به‌و ناوه‌ بلاوبۆته‌وه:

جایگاه سردار عزیزخان مکرری در تاریخ قاجاریه

که‌ مالمپه‌ری رۆژه‌لات/ بۆکانیش رایگواستوو و بلاوی کردۆته‌وه. نووسه‌ری وتاره‌که، کاک فەرهدیون هه‌که‌م‌زاده، پیگه‌ی سەردار عەزیزخانی له‌ ده‌سه‌لاتدارییه‌تی قاجاره‌کان و دام‌وده‌زگای حکوممی ناسره‌ددین‌شادا خستۆته‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه. سه‌رچاوه‌کانی کاری نووسه‌ر به‌گشتی هه‌ر ئه‌وانه‌ن که‌ ناسیای هه‌موو لایه‌کن، به‌لام ئامژه‌ به‌ هه‌ندیک لایه‌نی ژیا‌نی سەردار کراوه، که‌ جیگه‌ی سه‌رنجن. ئه‌رکی نووسه‌ر بۆ ناساندنی گه‌وره‌پیاویکی سیاسی - سپایی کورد به‌ نه‌وه‌ی تازه و به‌ بیگانه‌ی داگیرکه‌ر، جیگه‌ی ری‌زی تایبه‌ته. ئیمه‌ پیوستمانه‌ خۆمان و میژوو و ئیستامان به‌ گه‌لانی دراوسی و بیگانانی تر بناسینین و هه‌ر بۆیه‌ش نووسین به‌ فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی و زمانانی ئوروپی سه‌بارته‌ به‌ ئه‌ده‌ب و میژووی گه‌له‌که‌مان کاریکی به‌سووده.

له‌و بابه‌تانه‌ی که‌ کاک فەرهدیون باسی کردوون، یه‌کیان ئه‌وه‌یه «قره‌العین» که‌له‌ژنی ناوداری میژووی ئیران له‌لایه‌ن فه‌راش و دارده‌ستی عەزیزخانه‌وه کۆژرای. نووسه‌ر سه‌رچاوه‌ی ئه‌م باسه‌ی به‌ سایی و یکی پیدیا ناساندوو. من ئه‌و راستییه‌م نه‌ده‌زانی، به‌لام ده‌زمانی که‌ سەردار راسته‌وخۆ چووبوو هه‌ره‌ی بابییه‌کانی زه‌نجان و چه‌هریق.

هه‌روه‌ها نووسه‌ر چه‌ند خالیکی دیکه‌ی بۆ ژیا‌نی سەردار عەزیزخان ده‌سنیشان کردوو که‌ جیگای سه‌رنجن:

۱. سەردار کۆرپکی بووه‌ به‌ناوی عه‌لی‌خان که‌ له‌ تاران ژیاوه و له‌ کاروباری

ئاسایشی ئه و دەمی تاراندا بووه. ئیمه دهزانین کورپکی سهردار که ناوی سهیغه ددین خان بووه گوندی سه درابادی ئاوه دان کردۆته وه و پلهی سهرداری موکریی هه بووه، به لام من هه والیکم له کوری دیکه ی سهردار به ناوی عه لی خان نه بوو.

۲. سهردار عه زیزخان له تایفه ی «مرادبه گی» بووه.

۳. بۆکانی به قه رزوقۆله و به فیله وته له که کریوه.

۴. زاوای ئه میرکه بیری سه ره که وه زیرانی ناسره ددین شا بووه.

۵. ئه میرکه بیری، پینش ئه وه ی ره گی لی بدهن و بیکوژن، گوتوویه تی دوا ی من که سینک هه یه که ئیران بتوانی ئاوه دان بکاته وه، ئه ویش عه زیزخانی سهرداره.

۶. من له هه یچ سه ره چاوه یه کدا نه مدیتبوو که عه زیزخان شاعیر بووی و به فارسی شیعر ی گوتی، ئه ویش شیعر ی وا ناسک و جوان که له گه له که سایه تی سپایی ئه ودا نایه ته وه. هه روه ها نه مده زانی ناسناوی شیعریشی هه بی ئه ویش «موکری» بی:

عشق را پایان نباشد، موکریا خاموش باش!

راویان در این حکایت بس روایت کرده اند

عه‌زیزخان و بابییه‌کان

بزووتنه‌وه‌ی ناسراو به «بابیگه‌ری» له ئێران، بزووتنه‌وه‌یه‌کی عه‌داله‌تخواز و به‌گوێره‌ی پێیازه‌ سیاسی - کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی، پێشکه‌وتنخواز بوو. بنه‌مای باوه‌ری ئایینی بابییه‌کان بۆچوونه‌کانی شیخ ئه‌حمه‌دی ئه‌حسای (که‌ سالی ۱۲۴۱ی کۆچی مردووه) و سه‌ید کازمی ره‌شتی (که‌ سالی ۱۲۵۹ی کۆچی مردووه) بوو، به‌لام میرزا عه‌لی محمه‌دی شیرازی (۱۲۳۵- ۱۲۶۶ / ۱۸۱۹- ۱۸۵۰) چه‌ند هه‌نگاو له هه‌لوێستی ئه‌وان به‌ره‌وپێش چوو و سه‌ره‌تا خۆی به «باب»، واته‌ ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئیمامی زه‌مان ناساند، ئینجا باسی ئه‌وه‌ی کرد که خۆدی ئیمام بێ و له ئه‌نجامدا وه‌ک پینغه‌مبه‌ریک خۆی نواند که خاوه‌نی کتیب و ئایین و رێبازی سه‌ربه‌خۆیه و سه‌ری خۆی له‌ و رێگایه‌دا دانا.

لایه‌نگرانی باب دوای مردنی بوون به دوو فیرقه‌وه (ئه‌زه‌لی و به‌هایی) و وه‌ک ده‌زانین، له درێژه‌ی کاردا ئه‌زه‌لییه‌کان که‌م‌وزۆر له‌نیو چون و ئیستا ته‌نیا به‌هایی‌یه‌کان له‌سه‌ر رێبازی ئایینی باب ماون، که ئاشکرایه له باری سیاسی - کۆمه‌لایه‌تییه‌وه گه‌لێک له‌وان جیاوازن و ئه‌و پۆحی خه‌بات و به‌ربه‌ره‌کانییه‌ی سه‌رده‌می بابیان تێدا نه‌ماوه و به‌گشتی له سیاسه‌ت دووره‌په‌ریزن. بابییه‌کانی سه‌رده‌می باب وا نه‌بوون، ئه‌وان به‌قه‌له‌م و قه‌ده‌م دژ به هه‌ندیک دیارده‌ی دزیوی سیاسی له ئێرانی سه‌رده‌می ناسره‌ددین‌شای قاجار (۱۸۳۱- ۱۸۹۶) ده‌جوولانه‌وه و خۆیان له هه‌ندیک قه‌لادا هه‌شار ده‌دا و چه‌کدارانه له‌گه‌ڵ سیسته‌می حاکم شه‌ریان ده‌کرد.

یه‌ک له‌ روخساره ناسراوه‌کانی ژیا‌نی عه‌زیزخانی سه‌ردار دژایه‌تی‌کردنی بابییه‌کان و شه‌ر و لێدانی ئه‌وانه. به‌گشتی که‌متر که‌سیک له سه‌رده‌می قاجاردا هه‌بووه ئه‌وه‌نده‌ی عه‌زیزخان ده‌ستی به خۆینی بابییه‌کان سوور بووبی. دیاره عه‌زیزخان ئه‌م کاره‌ی وه‌ک ئه‌رکی حکوومی به‌پێوه ده‌برد و وه‌ک سه‌رداری

هه‌موو سپای ئێران، سیاسه‌تی دهرباری ناسری و خواستی رووسیای قه‌یسه‌ری ده‌برده‌ پێشه‌وه، که ئه‌وانیش له بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان نارازی بوون و چالاکیه‌ سیاسیه‌کانی ئه‌وانیان دژ به‌ دهرباری قاجاری دارده‌ستی خویان ده‌دیت. ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌ عه‌زیزخان لای‌که‌م له دوو شه‌ر و لێدانی بابیه‌کان دا به‌شداریی راسه‌ته‌وخۆی کردووه و له هه‌ردووکیان دا گه‌مارۆی قه‌لاکانی داو، خه‌لکه‌که‌ی به‌ زۆر یا به‌ فیل له قه‌لا هه‌تاوه‌ته‌ ده‌ر و به‌کومه‌ل کوشتوونی؛ یه‌کیان قه‌لا‌ی زه‌نجان و ئه‌ویتریان قه‌لا‌ی چاری (چه‌هریق) هه‌ر ئه‌و گونده‌ی که دواتر بوو به‌ پێگه‌ی خه‌باتی سمکو. له میژووی ئێران دا شه‌ر‌ی قه‌لا‌ی چاری به‌ دوایین شه‌ر‌ی شیوازی کۆن، واته‌ قه‌لانیشینی و قه‌لا‌گیری ناسراوه و دوا‌ی ئه‌وه‌ ئیتر هه‌یچ شه‌ر‌یک به‌و شیوه‌یه‌ له خاکی ئێران دا نه‌کراوه.

سه‌باره‌ت به‌ «بابیکوژی»‌ی سه‌ردار عه‌زیزخان گه‌لێک سه‌رچاوه‌هه‌ن که‌من له‌ درێژه‌ی ئه‌م وتارانه‌دا ده‌یانناسینم، به‌لام سه‌ره‌تا، به‌کتیبه‌ «شیخیگری، بابیگری»‌ نووسراوه‌ی «مرتضی مدرسی چه‌هارده‌ی» ده‌ست پێده‌که‌م. ئه‌م کتیه‌ گه‌لێک بی‌سه‌روبه‌ره و بی‌شیوازه و زیاتر له‌ که‌شکۆل ده‌چی تا لیکۆلینه‌وه، به‌لام نووسه‌ر له‌ به‌شیکی کتیه‌که‌دا هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی رووسیای قه‌یسه‌ری له‌ په‌یوه‌ندیی باسه‌که‌دا هه‌تاوه‌ که‌ باس له‌ روانگه‌ی رووسیا سه‌باره‌ت به‌ بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان ده‌که‌ن. به‌لگه‌نامه‌کان له‌ کتیه‌ی «بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان له‌ ئێران» نووسراوی ئیقانوف وه‌رگێراون که‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی جێمه‌تمانیه‌ و ده‌بی بۆ ئه‌م باسه‌ تایبه‌ته‌ سه‌یر بکری. من لێره‌دا هه‌لبژاردی به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ ۱۷ و ۱۹ ده‌هه‌ینمه‌وه (لاپه‌ره ۱۸۶ - ۱۸۸) له‌ کتیه‌که‌ی «مدرسی چه‌هارده‌ی»:

به‌لگه‌ی ژماه ۱۷

فایلی ژماره ۱۳۴، تاران ۱۸۵۰، لاپه‌ره ۵۷۵ - ۵۷۹، راپۆرتی بالوینز داگۆرکی به‌سناوین، تاران ۱۸۵۰/۹/۲۳، ژماره ۷۵.

«... و نامه‌ی غه‌لام‌باشیی بالوینزخانه‌که‌مانتان بۆ ده‌نیرم که‌ هاوڕی له‌ گه‌ل عه‌زیزخان چۆته‌ زه‌نجان و له‌ نزیکه‌وه‌ رووداوه‌کانی بینیوه‌:

ڤوژى هه‌ینی سیزده‌ی مانگ له «سولتانییه» وه چووین بۆ زهنجان. حاکی زهنجان ئه‌سلان‌خان و به‌گله‌ربه‌گی ته‌وریز محهممه‌دخان و سه‌رکرده‌ سپایی‌یه‌کان هاتنه‌ پیشوازیمان. ئاجودان‌باشی [واته‌ عه‌زیزخانی سه‌ردار] به‌شیوه‌ی نار‌ه‌زایه‌تی ده‌ربهرین ڤووی کرده سه‌رداره‌کان و گوتی ئایا شووره‌یی ناکه‌ن پینج مانگه‌ ده‌وری مه‌لایه‌کتان داوه‌ و هیشتا نه‌تانتوانیوه‌ بیگرن؟ من سه‌به‌ینی مه‌جبووری ده‌که‌م خوی به‌ده‌سته‌وه‌ بدا. ئاجودان‌باشی نامه‌یه‌کی نار‌ه‌زایه‌تی نار‌د بۆ مه‌لا محهممه‌د[عه‌لی] و به‌هۆی ڤاپه‌رینی دژ به‌ شاوه سه‌رکونه‌ی کرد. پی پیتش‌نیار کرد له‌گه‌لی دا بچی بۆ تاران و له‌وی له‌لای شا و ئه‌میر[که‌بیر] داوای لیبووردنی بۆ بکا. مه‌لا محهممه‌دعه‌لی وه‌لامی ئه‌رینی بۆ نه‌ناردوه‌. عه‌زیزخانی ئاجودان‌باشی بۆ جاری دووه‌م هه‌مان ته‌ته‌ری نار‌ده‌ لای و هه‌ره‌شه‌ی لی‌کرد ئه‌گه‌ر خوی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌دا، هه‌موو دارایی و ژنه‌کانی ده‌درینه سه‌ربازانی ده‌وله‌ت. مه‌لا محهممه‌دعه‌لی له وه‌لام‌دا گوتبووی: «من خۆم پادشام، هه‌رچیت له‌ ده‌ست دئ بیکه‌... سه‌ره‌نجام ڤوژى یه‌کشه‌مه‌ عه‌زیزخان دوا‌ی ئه‌وه‌ی بانگی ئازایه‌تی به‌گوئی سپایی‌یه‌کان‌دا دا، فه‌رمانی هیرشی ده‌رکرد و هه‌موو توپه‌کان ده‌نگیان به‌رز ببۆوه‌، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ربازه‌کان نزیک مه‌ته‌ریزی [بابییه‌کان] بوونه‌وه‌ ۱۰ سه‌ربازیان لی کوژرا و پاشماوه‌یان هه‌لاتن. عه‌زیزخان بۆ جاری دووه‌م فه‌رمانی هیرشی دا، به‌لام کاتی له‌ ئاکامی شه‌ر ناهومید بوو، سواری ئه‌سپ بوو به سه‌ربازه‌کانی گوت ده‌بی له‌ ماوه‌ی دوو ڤوژدا زهنجان فه‌تح بکه‌ن و ئیتر له‌ شوینه‌که‌ دوورکه‌وته‌وه‌. دوا‌ی ڤویشتنی ئاجودان‌باشی سه‌ربازه‌کان له‌ ترسان درێژه‌یان به‌ هیرش نه‌دا. له‌م کاته‌دا سی به‌ش له‌ چوار به‌شی شار به‌ده‌ست سه‌رباز و چواریه‌کی به‌ده‌ست مه‌لا محهممه‌دعه‌لییه‌وه‌ بوو. هه‌موو ئه‌و مالانه‌ی وا که‌وتبوونه‌ ده‌ست سه‌رباز و سپا ویران ببوون و دار و ته‌خته‌یان سه‌رباز فرۆشتبوونی... له‌ ڤوژى هاتنه‌ ناو زهنجانه‌وه‌ ۵۰۰ که‌س کوژراون و زیاد له‌ ۲۰۰ که‌س بریندارن، هیچ چادریک نییه سه‌ربازی برینداری تیدا نه‌بی. هه‌موو ئه‌و بابییه‌ی وا ده‌گیران ده‌یانه‌یتانه به‌رده‌م ئاجودان‌باشی و سه‌رباز ده‌یانکوشتن. له‌ کاتی سه‌فه‌ردا له‌ هه‌ر مه‌نزلیک دیاریی

زۆریان بۆ ئاجودان باشی دههینا له ئیستر و شال و نهغدینه، بهگشتی داهاتیکی
زۆری کهوته دهست.»

به لگه نامه ی ژماره ۱۹

فایلی ژماره ۱۳۴، تاران ۱۸۵۰، راپۆرتی بالۆیز دالگۆرکی به سنوین، تاران
۱۸۵۰/۱۰/۲۶، ژماره ۸۱.

«بابیه کان به هه مان توندوتیژی جارانه وه خه ریکی شه رن. به گویره ی ئه و
زانیا ریانه ی وا له زه نجان ه وه هاتون، سه رتیپ فه رپوخ خان [برای عه زیزخان (؟)]
که له کرماشانه وه هاتبو وه زه نجان، بابیه کان گرتوویانه و ئاگریان تی به ردا وه...
بارودۆخی ناله بار وای کردو وه که شا، دو وه هه نگی نو ئ له ژیر فه رمانی کو پی
عه زیزخان دا بنیره ته زه نجان...»

سه رچا وه کان:

۱. مرتضی مدرس ی چه ارده ی، «شیخ گیری، بابیگری از نظر فلسفه، تاریخ و اجتماع»،
کتابفروشی فروغی، تهران ۱۳۴۵ / ۱۹۶۶، فارسی.
۲. ایوانوف، م. س. «شورش بابیان در ایران، سال های ۱۸۴۸-۱۸۵۲»، لنینگراد، نشریه و
فه رهنه گستان علوم، ا. ج. س. ش. جلد ۳۰، فارسی.

عەزىزخاننى سەردار و قرەالەين

باببىيەكان دياردەيەكى نوئى كۆتايى يەكانى سەردەمى فېئودالى ئىران بوون. شوپشى پيشەسازى و زىدەخوازى دەسمايەدارى و كۆلۆنئاليزمى ئورووپايى يەكان دىنئاي ھەژاندبوو. گۆرانكارى و خواستى نوئى كىردنە ۋەي دياردەي كۆن گەشتبۈۋە عوسمانى و ئىرانىش. نوئىخوازەكان بەۋەي ھەبوو پازى نەبوون و ھەۋلى نوئى كىردنە ۋەي لايەنى جىياجىاي كۆمەلگايان دەدا و باببىيەكان بەئاشكرا دژ بە ئايىنى ئىسلام ۋەستابوون و دەيانگوت ئامۇزگاربيەكانى لەۋە كۆنتىرن كە بتوانن چارەسەي كىشەي پۆژ بكن و زياد لە ھەموو شت دژ بە رۆحاننىيەت و مەلايەتى ۋەك واسىتەي نيوان خودا و مروؤف ۋەستابوون و ھەر ئەۋەش بەتەنيا بەس بوو بۆرق و كىنەي لەبن نەھاتووي «آيات عظام» و ھاندانى حكومەت و شەخسى ناسرەددىن شاي قاجار (۱۸۳۱-۱۸۹۶) بۆ كوشتنى عەلى محەممەدى باب (۱۸۱۹-۱۸۵۰) و سەركوت كىردنى باببىيەكان.

شتىكى سىروشتىيە كە سەردار عەزىزخاننى موكرى (۱۷۹۰-۱۸۷۰)، ۋەك فەرماندەي كولى قشۋونى ئىران و دەستەراستى ناسرەددىن شا، لە لىدان و كوشتنى باببىيەكاندا دەورى تايبەتى گىرپاي.

بەگوئىرەي راپۆرتى دالگۆركى - بالۆيزى پووسىي تزارى لە تاران - عەزىزخان بە خۆي و كورەكەي و سەرتىپ فەپروخ خان (؟) و محەممەدخاننى بەگلەربەگ و ۶ھەزار سەربازەۋە ماۋەي ۶ مانگ لە شارى زەنجان شەپرى باببىيەكانىان كىرد ھەتا مەلا محەممەدەلى و ۳ھەزار كەس بابى زەنجانىان كوشت و تاقىان لى بىرېن (۱). ھەرۋەھا عەزىزخان دوابەدۋاي رووداۋەكانى زەنجان، لە ئابلۆقەدان و كوشتنى ژمارەيەكى زۆرى باببىيان لە ماكو و قەلاي چەھرىق (چارى)، كە دواتر بوو بە مال و دالەدى سىمايىل ئاغاي سىمكو، دەورى سەرەكى بىنى.

بەلام وا ھەيە گەۋرەترىن پەلەي سەرشانى عەزىزخان، كوشتنى «فاتمەي

زەرپین تاج زهکیه‌ی به‌ره‌قانی، ناسراو به «طاهره قره‌العین» (۱۸۱۴ - ۱۸۵۲)، کچی حاجی مه‌لا سالی قه‌زوینی بی. تاهیره شاعیر و زمانپاراو و بویر و خاوه‌ن برویه‌کی پته‌و به نوخوازی ژیا‌نی کومه‌لایه‌تی بو، به شیوه‌یه‌ک که بۆ یه‌که‌م جار له میژووی ئیران و ئیسلام و ناوچه‌که‌دا حیجابی له سه‌ری خۆی فریدا (سالی ۱۸۴۸)، به‌لام دوا‌ی تیرۆری سه‌رنه‌که‌وتووی ناسره‌ددین‌شا و ده‌سپیکی کوشتاری بابیه‌کان، پاش ماوه‌یه‌ک ژیا‌ن له تاراوگه‌ی به‌غدا و کرمان‌شان، به‌پیتی حوکی شا و فه‌رمانی عه‌زیزخان له تاران ئیعدام کرا. به‌گویره‌ی ده‌یان سه‌رچاوه و یه‌ک له‌وان کتیبی «به‌یاد صدمین سال شهادت نابغه‌ دوران، قره‌العین»، کاره‌که به حوکی ناسره‌ددین‌شا و فه‌رمانی عه‌زیزخان به‌پتوه چوو.

که‌لانته‌ری تاران، قره‌العین ده‌نیریته‌ لای عه‌زیزخان له باغی ئیلخانی (شوینی ئیستای بانکی میلی ئیران له شه‌قامی فیرده‌وسی تاران)، ئه‌ویش ده‌سه‌ریه‌ک فریده‌داته به‌رده‌م یه‌کیک له سواره‌کانی خۆی به‌واتای ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئه‌و ژووره‌ی وا «قره‌العین» ی تیدا زیندانی کراوه و ئه‌و ده‌سه‌ریه‌ بخاته ملی و بیخنکین؛ کابرا فه‌رمانی عه‌زیزخان به‌پتوه ده‌با و به‌و شیوه‌یه، له مانگی سپتامبری ۱۸۵۲دا کوتایی به ژیا‌نی گه‌وره‌ژنیک میژووی مرو‌قاه‌یه‌تی دی (۲).

من ئه‌وه‌م بۆیه نووسی که راستیم نه‌شاردینته‌وه و چه‌واشه‌کاری میژووم نه‌کردی. باهه‌موومان ئاگاداری ئه‌نجامی کاره‌کانمان بین و بزانی که میژوو دوا‌یین داوه‌ری کرده‌وه‌کانمانه.

ئه‌وه به‌شیک له شیعریکی فارسی «طاهره قره‌العین» ه:

گر بتو افتدم نظر، چهره‌به‌چهره، روبه‌رو
 شرح دهم غم ترا نکته‌به‌نکته، موبه‌مو
 از پی دیدن رخت، همچو صبا فتاده‌ام
 خانه‌به‌خانه، دربه‌در، کوچه‌به‌کوچه، کوبه‌کو
 می‌رود از فراق تو خون دل از دو دیده‌ام

دجله‌به‌دجله، یم‌به‌یم، چشمه‌به‌چشمه، جوبه‌جو
مهر تو را دل حزین، بافته بر قماش جان
رشته‌به‌رشته، نخ‌به‌نخ، تاربه‌تار، پوبه‌پو
در دل خویش طاهره گشت و ندید جز ترا
صفحه‌به‌صفحه، لابه‌لا، پرده‌به‌پرده، توبه‌تو

دیاره نه خوینەر و نه من به خویندنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌واله سه‌بارهت به عه‌زیزخان
خۆشحال نین، به‌لام سه‌رداری گشتیی قشوونی ئیران بوون ئه‌ویش له سه‌رده‌می
دیکتاتورییه‌تی ناسره‌ددین‌شادا ئه‌وانه‌شی له‌گه‌ل ده‌بی. ئه‌و له‌و پۆست و مه‌قامه‌دا
ده‌سته‌گولی بۆ خه‌لك نه‌بردوو و بریاریش نه‌بووه بیبات! فه‌رمانده‌ی شه‌ره و
حکومه‌تی ناسره‌ددین‌شا بابییه‌کانی وه‌ک گه‌وره‌ترین دوژمنی خۆی ده‌بینی،
ئاشکرایه فه‌رمانده‌ی سپاکه‌شی ده‌بوو ئه‌و فه‌رمانه به‌رپۆه‌به‌ری که ئاگاهکی پییده‌دا.

سه‌رچاوه‌کان:

۱. مرتضی مدرس چهاردهی، «شیخیگری، بابیگری از نظر فلسفه، تاریخ و اجتماع»،
کتابفروشی فروغی، تهران ۱۳۴۵/۱۹۶۶، ص ۱۸۴ - ۱۸۹.
۲. کتیی «به یاد صدمین سال شهادت نابغه دوران قره‌العین»، که نووسه‌ره‌که‌ی ئاشکرا
نه‌کراوه، له‌ سالی ۱۳۶۸ی کۆچی مانگی (= ۱۹۴۹ز) دا بۆ یه‌که‌م جار بلاوکه‌راوه‌ته‌وه و
چاپی دووه‌می له‌ سالی ۲۰۰۰ دا به‌ شیوه‌ی ئه‌له‌کترونی خراوه‌ته‌ سه‌ر ئینترنیت.^۱

ئەشکەنجە لە ژێرخانی مالى عەزیزخانی سەردار

گۆقار یان «وەرزنامە»ی فارسیی «بوخارا» لە لاپەرە ۱۷۸- ۱۷۹ی ژمارە ۷۷ (مەر - دی ۱۳۸۹ / ۲۰۱۱)ی خۆی دا، دەقی نامەیهکی «کۆنت ئەندروود ئابۆت» کۆنسولی بریتانیا لە تەوریزی بە سەرەتایەکی کورتهوه چاپ کردووه که بەگوێرەى سەرەتاکە، دەبى بۆ سەردار عەزیزخانی موکری (۱۷۹۰ - ۱۸۷۰) نێردرابى. ریکەوتى نامەکه ۹ی مانگی شەشەکانى ۱۲۸۱ی کۆچییە که بە حیسابى «تقویم تطبیقى» دەکاتە ۱۸۶۵/۳/۸ی زایینی.

لە نامەکهدا، کۆنسول بۆ عەزیزخان دەنووسى:

«... بەداخهوه بیستوومه که سیک به ناوی «ئەحمەدی کورد» لە ژێرخانی مالى ئیوهدا ئەشکەنجە کراوه و قامیشیان لەژێر نینۆخی رۆکردووه، ئەوه له کاتیکدایه که ناسرەددین شا لەسەر داواى شای ئینگلستان فەرمانى [یاساخ بوونی ئەشکەنجەى] دەرکردووه... لە کۆتاییشدا دەلى من بە پێویستی دەزانم هەواله که به وهزیری موختار [ئینگلیز له تاران] رابگهیهنم و هیواداریشم جهنابت وهلامى نامه کهم بدهیته وه...»

ئەوهى له و بابەته کورتهى وەرزنامەى بوخارا دەردهکهوى ئەوهیه گوايه نامەکه یهک له و بهلگه گرنگانه بووه که له مالى «سراج الدوله میر» له تەوریز پارێزاون و دوکتور «عباسقلی صادقى» له ۳ بەرگدا بەناوی «مکاتبات دول ثلاثه با ایران» چاپی کردوون. ئەم بەلگەنامەیهى جیگهى باسى ئیمه له لاپەرە ۱۷۰ی بەرگی یهکه می کتیبه کهدا چاپ کراوه که تاییهت به دهوله تی ئینگلیزه.

دیاره من دەستم به و کتیبه راناگا، به لام ئەگەر ریگه م بکه ویتە ئارشیقى بهلگه نامەکانى وەزاره تی کاروبارى دەرەوهى بریتانیا له لەندن هەول دەدم سؤراغیک له نامەکه بگرم و بزانی کاتى خۆی کۆپییهکی نێردراوته لەندن یان نا و گه لۆ عەزیزخانیش وهلامى نامه ی ئابۆتى داوته وه؟

له په‌یوه‌ندیی بابه‌ته‌که‌دا چه‌ند خالی‌ک هه‌ن بیان‌نووسم:

یه‌که‌م، عه‌زیزخان له زۆر سه‌رچاوه‌دا به‌ دل‌ره‌ق ناوی براوه و گوايه ناسره‌ددین‌شا له هه‌ر شوینیکی ئیران راپه‌رین و ئالۆزییه‌ک ببینرایه، ئه‌وی ده‌نارده‌ سه‌ر خه‌لکه‌که‌ی. بۆ نمونه نارده‌ویه‌ته‌ مه‌ئموورییه‌تی گیلان و شیراز که له هه‌ردووکیان‌دا راپه‌رینه‌کانی خه‌لکی دامرکاندوو. هه‌روه‌ها فه‌رمانده‌ی سه‌ره‌کی بووه له ئابلۆقه‌دانی بابیه‌کان له زه‌نجان و چاری یان چه‌هریق. هه‌والیکی دیکه سه‌باره‌ت به‌ توندوتیژی نواندنی عه‌زیزخان ئه‌و هه‌واله‌یه که ده‌گوتری گوايه «قرة‌العین»، کچی ئازادبخواز و شو‌ر‌ش‌گی‌ری قه‌زوینی به‌ فه‌رمانی ناسره‌ددین‌شا، به‌لام به‌ده‌ست نۆکه‌رانی عه‌زیزخان له تاران خنکینرا. ئاشکرایه به‌شیکی زۆر له‌و کارانه، ئه‌رکی ئیداری بوون که له‌لایه‌ن حکومه‌ت و شه‌خسی ناسره‌ددین‌شاوه‌ پیتی ئه‌سپێردراوه، به‌لام هه‌ر چۆنیک بی له سه‌رچاوه میژوویی‌یه‌کان‌دا به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌ تو‌مار کراون.

دووه‌م، سه‌رده‌می نووسرانی نامه‌که ۵ سالی‌ک پيش کۆچی‌دوایی عه‌زیزخان و هی سالانی‌که که له‌سه‌ر پۆستی سه‌ردارکولی نه‌ما‌بوو و به‌ نیوه‌خانه‌نشینی له ته‌وریز ده‌ژیا.

سینه‌م، ئه‌و که‌سه‌ی و‌اله ژیرخانی مالی عه‌زیزخان‌دا له شاری ته‌وریز ئه‌شکه‌نجه کراوه، کورد بووه، واته ئه‌و ده‌میش وه‌ک ئیستا چه‌قوی کورد به‌پینچه‌وانه‌ی چه‌قوی میله‌تان ده‌سکی خۆی بریوه!

چواره‌م، گه‌رچی ده‌بی له ئه‌سلی کتییی سه‌رچاوه (مکاتبات دول‌ثلاثه‌)دا پوون کرابیته‌وه، به‌لام له سه‌ره‌تای نووسراو بۆ به‌لگه‌نامه‌که ده‌رناکه‌وی ئایا نامه‌که به‌ ئینگلیزی نووسراو و نیردراوه یان کاتبانی کۆنسولیه‌تی بریتانیا له ته‌وریز پيش ناردن کردوویانه‌ته‌ فارسی. هه‌روه‌ها پوون نییه ئایا وه‌لامی عه‌زیزخان (ئه‌گه‌ر وه‌لامیک بووبی) به‌ چ زمانیک نووسراوه. من لام وایه ده‌بی ئه‌و چه‌شنه‌ نامانه هه‌ر به‌ فارسی نیردراویتن، سه‌ره‌تای نامه‌که‌ش «جناب جلال‌ت مآبا، اجل افخما، دوستان استظهارا، مشفق مکرم» که هه‌مووی ته‌عبیراتی عه‌ره‌بیی به‌کارهاتووی

نیو زمانی فارسیی ئەو سەردەمەن، دەریدەخا که به شیوازی نامەنووسینی فارسیی ئەو سالانە نووسرابی، دەنا نامە ی فەرمیی ئەو سالانە ی بریتانیا، که من زۆریانم له نیو بەلگەنامەکانی وەزارەتی دەروە ی بریتانیا دا بینیون، ئەو دەندە موحامە لەیان تیدا نییە و ساکارترن.

پینجەم، سالی نووسرانی نامە که (۱۸۶۵ ی ز) راست ۱۵ سال پيش شورشی سالی ۱۸۸۰ ی شیخ عوبەیدیلا ی نەهريیە و ئابۆت که لام وایە ئەو دەم وەک بە شیک له بالوینخانە ی بریتانیا له خاکی عوسمانی کاری کردوو، سەبارەت بە و راپەرینەش راپۆرتیکی زۆری ناردوو بە تاران و لەویو بە لێندەن. من سالانیکی زۆر پيش ئیستا بە شیک له و بەلگەنامانەم وەرگیرایە سەر کوردی و له گوڤاری مامۆستای کورد چاپی ستۆکھۆلمی سویدا بلاوکرانەو، بەلام بەداخووە ریکەوت و ژمارە ی گوڤارەکم ئیستا له بیر نییە.

شایانی باسە له لاپەرە ۲۴۳ ی بەرگی پینجەمی یادداشتهکانی ئەسەدوللا عەلەم، وەزیری دەرباری محەممەد پەرزاشای پەهلەویش که له بەشی ۳۹۵ ی ئەم زنجیرەوتارەدا هەندیک بابەتی لێ راکوینرا، ئاماژە بەو کراوە که ناسرەددین شای قاجار له سەفەریکی ئوروپای خۆی دا ویستوویەتی له فەرەنسەو بەچیتە بریتانیا، بەلام ئیجازەیان پینەداوە لەسەر ئەساسی ئەو ی که له ئیرانی ژیر حوکماتی ئەو دا زیندانیان ئەشکەنجە دەکرین.

ئەو دەقی فارسیی نامە ی کونسوول ئابۆت بۆ عەزیزخان وێرای سەرەتای کورتی وەرژنامە ی «بوخارا» که هاوڕییە له گەل وینە یەکی ناسرەددین شا. من هەر دوو لاپەرە ی ۱۷۸ - ۱۷۹ ی وەرژنامە که م کردۆتە یەک و پیکەو کۆپیم کردوون، بەلام با پيشتر ئەو بلیم که من خۆم گوڤاری بوخارام نەبینیو و دۆستیکی خوشەویستم کۆپیەکی له و دوو لاپەرە پەيوەندیارە بۆ هەلگرتووم و پیتیداوم که لێرەدا سپاسی زۆری دەکەم:

• ناصرالدین شاه در شصت سالگی

۱۵۹۷- ناصرالدین شاه و قبول لغو شکنجه ولی بی‌اعتنائی به آن

از کنسول انگلیس آبت (Abott) در تبریز به تاریخ ۹ شوال ۱۲۸۱ نامه‌ای به عزیز خان سردار کل پیشکار آذربایجانی مکشوف شده است که حکایت از توجه دولت انگلیس می‌کند نسبت به شکنجه‌هایی که در ایران معمول بوده و درین نامه اظهار شده است که در خانه سردار کل مکرری بی به ناخن احمد کرد کرده بوده‌اند. اعتراض کنسول انگلیس به مناسبت آن است که شکنجه مطابق تصمیمی نیست که ناصرالدین شاه به پادشاه انگلیس اظهار کرده بود. این نامه ضمن اسناد مهم دیگری است که در خانه سراج‌الدوله میر در تبریز نگاه‌داری می‌شد و اینک به همت قابل تحسین آقای دکتر عباسقلی صادقی منتشر شده است در سه جلد کتاب بسیار خواندنی و متنه‌شدنی.

این نامه همانندی دارد با تذکراهایی که در دههٔ چهارم قرن بیستم شمسی از سوی مراجع بین‌المللی به ایران داده می‌شد و سیدحسن تقی‌زاده در زندگی طوفانی بدان اشارت کرده است

اینک اصل نامه را بخوانید:

جناب جلالت‌مآبا، اجل افخما، دوستان استظهارا، مشفق مکروما، دوستدار با افسوس تمام شنیده که این روزها آن جناب جلالت‌مآب در خانه خودشان یک نفر احمدنام کرد را حکم به شکنجه کردن داده‌اند یعنی بی به ناخن او زده‌اند. در صورت صدق دوستدار متحیر است که آن جناب چگونه راضی می‌شوند که این‌طور بیرحمی را در خانه خودشان بکنند و علاوه بر این آن جناب باید بدانند که شکنجه کردن به مردم خلاف حکمی است که اعلیحضرت پادشاه ایران بنا به خواهش اعلیحضرت پادشاه انگلیس فرموده‌اند. به دوستدار واجب آمد که هر وقت ازین‌گونه حرکات را استماع نماید به جناب جلالت‌مآب وزیر مختار اظهار کند. امیدوار است جواب این رقمهٔ دوستدار را لطف بفرمایید. زیاده زحمت است.

[کنت اندرود آبت]

تحریر آبی ۹ شهر شوال ۱۲۸۱.

(نقل از ص ۱۷۰ مکاتبات دول ثلاثه با دولت ایران. جلد اول: انگلیس به اهتمام عباسقلی

صادقی فروزنده کاظمی تهران ۱۳۸۶).

نامه‌ی سەرداری موکری

ئەو هی خوارەوێ نامەیه‌کی حەمەحوسین‌خانی سەرداری موکری (بابامیری) یه بۆ پۆژنامە‌ی «هەتاوی کورد» چاپی ئەستەموول، که له ژماره ٣ی گۆڤاره‌که (سالی ١٩١٤) دا بلاوکراره‌ته‌وه.

حەمەحوسین‌خان کورپی سەردار سەیفەددین‌خان و نەو هی عەزیزخانی سەرداری فەرماندە‌ی گشتیی قشوو‌نی ئێران بوو، که خاوەن‌ملکی بۆکان و هەروه‌ها سەرداری ویلایه‌تی موکریان بوو و چ له بۆکان له مالی خۆیه‌وه و چ له مه‌هاباد (سابلاخی ئەو دەم) که ناوه‌ندی پەسمی و ئیداری موکریان بوو، حوکماتی ناوچه‌که‌ی ده‌کرد.

له میژووی نویی بۆکان‌دا، سەرجه‌م چوار سەردار دەرده‌که‌ون:

عەزیزخانی سەردار (١٧٩٠-١٨٧٠):

سەیفەددین‌خان (١٨٦٣-١٨٩٠):

حەمەحوسین‌خان (١٨٨٠-١٩١٤):

عەلی‌خان (١٨٩٦-١٩٣٢):

سەردارە‌کانی بۆکان سەر به‌تایفه‌ی «بابامیری» بوون، که لقیکی دینوکرێیه‌کانه و به‌گشتی له‌سەر چۆمی مه‌جیدخان (نیوان بۆکان و میانداو) ده‌ژیان، ئیستا زۆریکیان دانیشتووی بۆکان.

عەلی‌خانی سەردار به‌ میژمندی نێردرا بووه‌ پوو‌سیا (له راستی‌دا شاری تفلیس پێته‌ختی گورجستان که ناوه‌ندیکی گه‌وره‌ی فەرهنگی بوو و ئەو دەمانه به‌ پارێسی پۆژه‌هلات ناوده‌برا). عەلی‌خان له‌وێ دهرسی خویندبوو و له‌ گه‌رانه‌وه‌دا پاسکیلیکی له‌ گه‌ل خۆی هینابوو، که له بۆکان سواری ده‌بوو و خه‌لک پێیان ده‌گوت «که‌رماشین». هەروه‌ها کامیرایه‌کی وینه‌گرته‌ی هینابوو و یه‌ک له‌ پێش‌په‌وانی وینه‌گرته‌ له‌ ئێران‌دا. که‌سایه‌تی عەلی‌خان و چاره‌نووسه‌که‌ی زۆر له‌ هی ئەحمه‌دشای قاجار، دوایین شاه‌ی قاجاریی ئێران ده‌چی. وه‌ک ئەو گه‌نج و خوینده‌وار و ئەمرۆیی بوو، وه‌ک ئەویش له‌ کاری حوکمات کردن‌دا به‌ ئەزموون. عەلی‌خان له‌ ته‌وریز مالی هه‌بوو و

زور كاتى سال له‌وى ده‌ژيا و وهك ده‌گوتري زياتر خه‌ريكي ژيانى شه‌خسى بوو تا مولكدارى. هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هوى قه‌رزدارى و له‌ ده‌ست‌چوونى مۆلك و مال، هه‌تا ئه‌وه‌ى بۆكانى به‌ تاجريكي ته‌وريزى فروشت، كه‌ دره‌نگتر ئاغاواتى ديپوكرى (به‌ماله‌ى ئيلخانى‌زاده و موهته‌دى) لنيان كرپيه‌وه.

ئه‌وه‌ى ئيمه‌ بيستبىتمان و له‌ سه‌رچاوه‌كان دا هاتبى زياتر ئه‌ويه‌ كه‌ سه‌رداره‌كانى بۆكان مه‌ئموورى حكومه‌تى ناوه‌ندى له‌ ناوچه‌ى موكريان و خه‌لكانىكى گوى له‌مست و وه‌فدارى ئيرانييه‌كان بوون. ئه‌م نامه‌يه‌ى حه‌مه‌حوسين‌خان راستيه‌كى گه‌ليك جياواز ده‌رده‌خا و ڤوخساريك له‌ سيه‌هم سه‌ردارى بۆكان ده‌كيشه‌ته‌وه‌ كه‌ دژ به‌ زانيارييه‌ باوه‌كان ده‌وه‌ستى، ڤوخسارى كوردىكى دلسوز و خه‌مخورىكى گه‌ل و نيشتمانه‌كه‌ى خوى، كه‌سيك كه‌ ده‌زانى گه‌لى كورد ميژوويه‌كى ڤر له‌ شانازى هه‌يه، به‌لام له‌ ژيانى هاوچه‌رخ دا تووشى كه‌ندوكوسپى گه‌وره‌ هاتوه‌، به‌ چه‌شنىك كه‌ ئيستا منداله‌كانى ده‌بى به‌ فارسى و توركى بخوين!

ئيمه‌ ئه‌گه‌ر بوچوونى نيو ئه‌م نامه‌يه‌ له‌گه‌ل ڤووداوه‌كانى ژيانى عه‌زىخانى سه‌ردار (باپيره‌ى حه‌مه‌حوسين‌خان) به‌راورد بكه‌ين، كه‌ له‌ كوئايى يه‌كانى ژيانى دا به‌وه‌ تاوانبار كرا لايه‌نگرى سه‌ربه‌خوى كوردستان ده‌كا و هه‌ر به‌و ناوه‌شه‌وه‌ خانه‌نشينان كرد، ده‌توانين بگه‌ينه ئه‌نجامىكى وا كه‌ ئه‌م هه‌سته‌ نه‌ته‌وايه‌تتبه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ به‌ماله‌ى سه‌رداره‌كان دا هه‌بووه‌ و هه‌تا سه‌رده‌مى حه‌مه‌حوسين‌خانىش دريژه‌ى كيشاوه‌، جا ئه‌گه‌ر كاربه‌ده‌ستىكى ميريش بووبين، هه‌ستى كوردانه‌يان هه‌بووه‌ و ئه‌وه‌ نين كه‌ بۆ نمونه‌، له‌ «كتيبى سه‌وزدا» ده‌گوتري. «كتيبى سه‌وز» به‌لگه‌نامه‌يه‌كى په‌سمى و ه‌زاره‌تى كاروبارى ده‌ره‌وى ئيرانه‌ له‌مه‌ر ڤووداوه‌كانى سالانى شه‌رى يه‌كه‌مى جيهانى، كه‌ به‌شى زورى، سنوره‌كانى به‌رى ڤوژاواى ئيران و خاكى كورد ده‌گرته‌وه‌.

من نامه‌كه‌م له‌ كتيبى «چه‌ند لاپه‌ره‌يه‌ك له‌ ميژووى ڤوژنامه‌وانى كوردى» نووسينى نه‌وشيروان مسته‌فا ئه‌مين وه‌رگرتوه‌. به‌گويره‌ى ئه‌و هه‌واله‌، له‌ ژماره‌ى ۳ گوفارى هه‌تاو چاپى ئه‌سته‌موولدا، باباميرى حه‌مه‌حوسين‌خانى سه‌ردارى

موکری، که حاکی سابلخ بووه، پیروزیایی بۆ ههتاوی کورد نارووه و گوتوو یه تی: «ئاقای من! چاوم کهوت به پوژنامهی ههتاو. وا بزانه که هه موو دنیا یان دا به من، چونکه تا ئیسته ئه و میله ته، که له پیشدا له هه موو میله تان مه شهوورتر و ئازتر بوو، ئه ورو به دبختی رووی تیکردووه و به دبختیان گه وره تره؛ ئه ده بیاتمان نه بوو، مندالی ئیمه که بیانخویندایه ده بوو به زمانی فارسی یا تورکی بخوین، شوکری خودا که ئه مرو له ئه سه ری قه له می جه وانانی غه یووری ئیمه، دوو پوژنامه به زمانی کوردی چاپ ده کری؛ له سه ره هه موو کوردان لازمه قه دری ئه و زاته گه ورانه بزانه و به هه موو ته رزی له پیشره فتی ئه و مه قسووده موقه دده سه، که ئه و دوو جووده موخته ره مه عه بدولعه زیزه گ له پیشیان که وتوووه کو مه ک بکا، به لگوو ئینشائه لالا کوردیش بیته عه رسه ی ته مه دوون و به زبانی خو ی نه شری مه عاریف و ته ئلیفی کتیب و ته ئسیسی مه داریس بکا، تا له وه زیاتر له خه وی غه فله تدا نه مین. خواهیش و ته مه نا له ئه و دوو زاته موخته ره مه ده که م، هه موو مانگان پوژنامه ی هه تاوی کورد و پوژی کورد، ره وانه بکه ن، که چاوم به ته ماشا کردنی ئه وان روون ده بیته وه.

قیمه تی ئابوونه م ره وانه کرد، له حاجی زهینه لعاب دین ته وریزی وه رگرن. ئینشائه لالا له وه به دووه ئیعانه ش ده نیرم. به گیان و دل بۆ هه موو حه ده س حازرم.»^۱

۱. پوژنامه ی هه تاوی کورد چاپی ئه ستامول، ژماره ۳، سه ره تاکانی سالی ۱۹۱۴ (ژماره ۲ له ۲۲ی نوامبری ۱۹۱۳ و ژماره ۴ و ۵ له ۲۳ی مه ی ۱۹۱۴دا بلا بو ته وه). سه رچاوه: «چه ند لاپه ره یه ک له میژووی پوژنامه وانیی کوردی ۱۹۹۸-۱۸۱۶»، به رگی یه که م، نووسینی نه وشيروان مسته فا ئه مین، ده زگای چاپ و په خشی سه ره دم، سلیمانی، ۲۰۰۱، ۱۵۰ لاپه ره، کوردی.

وینه‌یه‌کی میژوویی و چند روون‌کردنه‌وه‌به‌ک

ئهم وینه‌یه‌له‌کانالیکی تیلیگرامی به‌ناوی «خاندان اردلان» وه‌رگیراوه‌و له‌ژی‌ری‌دا‌به‌فارسی ئهم پرسته‌یه‌نووسراوه:

«سومی از سمت راست ماهپاره‌خانم اردلان همسر سردار بوکان و خواهر اجلال‌السلطنه حاکم وقت سقز» واته: «سیه‌هم‌که‌س له‌پرسته‌وه‌ماپه‌ره‌خانمی ئه‌رده‌لان هاوسه‌ری سه‌رداری بوکان و خوشکی ئیجلال‌وسسه‌لته‌نه‌حاکمی ئه‌وکاته‌ی سقز»ه.

به‌داخه‌وه‌سه‌رچاوه‌که‌له‌وه‌زیاتر هیچ‌زانیارییه‌کی سه‌باره‌ت به‌ماپه‌ره‌خانم خوی و که‌س‌وکاری و میژد و مندالی رانه‌گه‌یاندوو؛ هه‌ر بویه‌ش پیویست ده‌کا به‌گویره‌ی توانا، رووناکی بخریته‌سه‌ر لایه‌نی میژوویی بابه‌ته‌که‌و بزاندری ئه‌و که‌سانه‌ی وا ناویان له‌وی‌دا‌هاتوو، کین. من هه‌ولم داوه‌به‌گویره‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستم ئهم زانیارییه‌نی خواره‌وه‌گردوکو بکه‌مه‌وه، به‌لام تا راده‌یه‌ک ناته‌واون و پیویسته ته‌کمیل بکرین.

یه کهم، ماپه ره خانمی ئه رده لان

به داخه وه ژياننامه ی ماپه ره یان مه هپاره/ماهپاره خانم، وهک زوربه ی زوری ژنانی کورد، به نه ناسراوی و نه گوتراوی ماوه ته وه و ته نیا خزمایه تیبه که ی له گه ل پیاوان راگه یه ندراره: خوشکی فلان کهس و هاوسه ری فیساره کهس!

به پیتی یادداشته که ی سایتی «خاندان اردلان»، ماپه ره خانم خوشکی «اجلال السلطنه» حاکی ئه و سه رده مه ی شاری سه قز و هاوسه ری سه ردار ی بۆکان بووه.

نه مر ئیبراهیم ئه فحه می له کتیبی «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان» (لاپه ره ۲۲۹) دا سه باره ت به حه مه حوسین خانی سه ردار ی موکری، سیته م سه ردار ی بۆکان، نووسیویه تی: «سی ژنی بووه که ناویان ستاره، مه هپاره و جهیران بووه.»

ئه وه یه کهم سه لماندن ی راگه یاندنه که ی سایتی «خانه دانی ئه رده لان» ه و ئه و سه رداره ی بۆکانیش، حه مه حوسین خان بووه.

دوو هه م، اجلال السلطنه

له کتیبی «وحشت در سقز»، نووسینی نه مر مسته فا ته یموورزاده، هه ندیک زانیاری له سه ر «آقای اجلال» و «اجلال السلطنه» ی برای وه هاب خانی ئه رده لان به رچاو ده که وی (لاپه ره ۴۸ به دواوه).

به گویره ی کتیبه که، له سالانی شه ری یه که می جیهانی دا، که سه قزیش وهک پاشماوه ی ناوچه، هه ر ده مه ی ده که وته به ر هیرشی زۆرداریک و هه ر جاره ی له نیوان رووس و عوسمانی دا ده ستاوده ست ده گه را؛ حاجی وه هاب خان (امیر محتشم) له لایه ن هه ر دوو ئه و ده وه تانه وه کرابووه حاکی شاری سه قز و کاروباری ئه وانی به ریوه ده برد. ماوه یه ک دواتر، رووسه کان «اجلال السلطنه» یان له جیی حاجی وه هاب خان دانا (سالی ۱۳۳۳ ی کوچی / ۱۹۱۴ - ۱۵ ی زابینی). ئه و دوو که سه برای یه کتر و سه ر به لقیکی بنه ماله ی ئه رده لانی سه قز بوون. ئینجا سه ره رای خزمه ته کانیان به رووس و عوسمانی، له سه ر کار لابران و رووسه کان حاجی وه هاب خانیان له ورمی ده سه سه ر کرد و بۆ پرزگار بوون له ده ست سالدات و هاتنه ده ر له زیندانییش، پاره یه کی زۆریان لئ وه رگرت! پینج سالیک دره نگتر، له

۱۳۳۸دا نوبراو بوو به کانیدی نوینه رایه تی شاری سه قز له مه جلیسی شوو پاری میلی ئیران، به لام شازاده «اقبال السلطان» سه روکی گوومرگی کرماشان به به رتیل سه ری له سندوقی دهنگه کان ده رهینا!

ئه وهش دووه م په سنده له مه ر راگه یه ندر او ه که ی سایی خانهدانی ئه رده لان و پشتراستی ده کاته وه که «اجلال السلطنه» ی ئه رده لان له قوناغیکدا حاکی شاری سه قز بووه، ئه و قوناغش ده ورو به ری سالی ۱۳۳۳ی کوچی مانگیه (۱۹۱۴ - ۱۵ی زایینی). تا ئیره زانیمان ما په ره خانمی نیو وینه که، خوشکی «اجلال السلطنه» حاکی سه قز و له بنه ماله ی ئه رده لانییه کانی سه قز بووه و بوته هاوسه ری حه مه حوسین خانی سه ردار ی بۆکان، به لام هینشتا هه ندیک پرسیار هه ن که بی وه لامن:

«اجلال السلطنه» ناسناوی که سه که بووه، ئایا ناوی خوی و ناوی باوکی چی بووه؟

ئایا ما په ره خانم له چ سالی کدا میردی به سه ردار ی بۆکان کردوو و مندالی لی بووه یان نا؟

سیهه م، سه رداره کانی بۆکان

«سه ردار» هکانی بۆکان چوار کهس بوون که بنه و بنه چه که بیان ده گه ریته وه بو گوندی نستانی شاری سه رده شت:

۱. عه زیزخانی موکری (۱۷۹۰ - ۱۸۷۰ی ز)، که له سه رده می ناسره ددین شای قاجار (۱۸۳۱ - ۱۸۹۶) دا گه یشتبووه پله ی وه زیری کابینه و «سردار کل» ی قشونی ئیران. عه زیزخان به زور یان به کرین، ملک و مالیکی زوری له ناوچه که وه ده ست هینابوو که بریتی بوون له بۆکان و میانداو و سه رده شت و چه نده ها گوند، به لام به گشتی نیشه جیی شاری ته وریز و تاران بوو و چوار ریانی عه زیزخان دووسه د میتریک له باکووری مهیدانی هه سه نابادی تاران، هه روه ها شوینیکی ئه و شاره به ناوی «آب سردار» له پشت مهیدانی به هارستان به ره و مهیدانی ژاله، به ناوی ئه وه وه کراون. عه زیزخان له کو تایی یه کانی ته مه نی دا تو مه تی لایه نگری کردن له

سەربەخۆیی کوردستانی لیدرا، لەسەر کار لابرا و بۆ ماوەیەک بە خانەنشینی گەڕایەووە سەردەشت و بۆکان، دواى مردنیش لە تەنیشت «مقبرة الشعراء» ی شارى تەوریز ئەسپارده کرا.

۲. سەردار سەیفەددین خانى بابامیری (سەردارى موکری) (۱۸۶۳ - ۱۸۹۰) کورپی سەردار عەزیزخان و حاکی ناوچەى موکریان وەک بەشى باشووری ئازەربایجانى پوژاوا بوو. پینگەى حکومەتى سەیفەددین خان شارى سابلاغ (مەهاباد) بوو، بەلام ژيانى بنەمالەیی لە بۆکان تێپەرکردوو. سەیفەددین خان لە کۆتایی دا دەرمانخۆر کراو و لە تەوریز لە نزیک مەزاری عەزیزخانى باوکی نێژراو. لە سەردەمی ئەودا دروستکردنى قەلای بۆکان دەستی پیکردوو.

۳. سەردار حەمەحوسین خانى بابامیری (سەردارى موکری) (۱۸۸۰ - ۱۹۱۵) کورپی سەیفەددین خان دواى مردنى باوکی لە شوینی ئەو دانیشت. لە سەرەتاکانى شەرى یەكەمی جیهانى دا کاتى سپای داگیرکەرى عوسمانى بە پشتگیری ئالمانیای قەیسەرى هاتبوو و نیو خاکی ئێرانەو، بە تاوانی لایەنگری لە پروسیا، سەرداریان گرت و رایانگۆیستە بنکەى سپایى خویان لە شارى مەراغە، هەر لەویش، پوژی ۲۳ سەفەرى ۱۳۳۳ى مانگی / ۱۱/ ۱۹۱۵ لەگەڵ سەیفەددین خانى موزەففەر و سەسەلتەنە کورپی مەجیدخانى ئەردەلان حاکی سەقز ئیعدامیان کرد. تەرمى سەردار لە مەراغەو هینرایەووە بۆکان و لە «گومبەزى سەردار» نێژرا. عوسمانییەکان بە ماوەیەکی کەم پێش ئەم تاوانە، حەمەخانى حاکی بانە و شیخبابای غەوسابادیشیان بە هەمان

۱. سپای عوسمانى سالى ۱۳۳۳ى کوچى هاتۆتە ئێرانەو. ئەو بەلەى هیزەکهیان که له موکریان کوشتارى خەلکیان کرد لەلای بانەو هاتنە سەقز و بۆکان و سابلاغ. که له بەراوردی پوژمیرەکان دا دەکاتە کۆتایی یەکانى سالى ۱۹۱۴ى زاینی، بەلام پوژی ئیعدامى سەردار حەمەحوسین خانى بۆکان و سەیفەددین خانى سەقز، که ۲۳ى مانگی سەفەر بى، (ئەفخەمى، ل ۲۱۲) دەکەوتتە سالى ۱۹۱۵ى زاینییەو و دەبیتە پوژی ۱۱ى مانگی ژانویەى سالى ۱۹۱۵. لە سەرچاوەکان دا سالى ئیعدامەکه بە ۱۹۱۴ نووسراو، بەلام بەراوردی وردی پوژەکان دەریدەخا که وتبیتە سالى ۱۹۱۵ه. بەگوێرەى نیوهرۆکی «کتاب سبز» که کۆمەلەى بەشیک له بەلگەنامەکانى وەزارەتى دەرەوئێرانە، له ماوەى شەرى یەكەمی جیهانى دا، یەكەم رەنگدانەوێ دەولەت و ناردنى نامە بۆ ئەستەموول ۱۹ پوژ دواى ئیعدامەکان، واتە له پوژی ۳ى رەبیعی یەكەمى ۱۳۳۳دا بوو!

تۆمه‌تی لایه‌نگری کردنی ږووس ئیعدام کردبوو. شایانی گوتنه که له و سالانه‌دا هه‌ندیک گه‌شبینی سه‌باره‌ت به‌سیاسه‌تی ږووسیا‌ی قه‌یسه‌ری له‌ کوردستان په‌یدا ببوو و نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد لایان وابوو ږووسیا له‌گه‌ل سه‌ره‌خۆیی کوردانه و له‌ژێر زو‌لمی عوسمانی و ئێران ده‌ریانده‌هینی. ده‌نا شیخ‌بابا سه‌عید چی و ږووسیا چی؟

فه‌رمانده‌ی هینزه‌کانی عوسمانی که‌ پێی ده‌گوترا «ئه‌رکانی حه‌رب» و له‌ ناوچه‌دا به‌ «ئه‌رکان» ناو ده‌برا، ئیبراهیم بدلیسی ناویک بوو. له‌ میژووی زاره‌کیی ناوچه‌که‌دا ئه‌و سالی ۱۳۳۳ی کۆچییه‌ به‌ «سالی ئه‌رکان» ده‌ناسری که‌ به‌رانبه‌ره له‌گه‌ل دوو مانگی کۆتایی سالی ۱۹۱۴ و ۱۰ مانگی سالی ۱۹۱۵ی زاینی. سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خان هه‌ستیکی پاکی کوردانه‌ی بوو و لایه‌نگری سه‌ره‌خۆیی کوردستانی ده‌کرد،

۱. مامۆستای به‌رپرز محه‌مه‌ده‌ږووفی ته‌وه‌ککولی له‌ کتیبی جوغرافیا و تاریخی بانه‌ی کوردستان (لاپه‌ره ۲۷۵)دا نووسیویه‌تی «ږۆزی بیست و نۆه‌می محه‌ره‌مولحه‌رامی سالی ۱۳۳۳ی کۆچی مانگی/ ۱۹۱۵ی زاینی، به‌فه‌رمانی ئیبراهیم بدلیسی قوماندانی هیزی سه‌فه‌رییه‌ی عوسمانی محه‌مه‌دخان کوری یۆنس‌خانی بانه‌ ده‌سه‌سه‌ر کرا و ۳ سه‌عات دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی خۆر، تیره‌باران کرا». له‌ به‌راوه‌رد کردنه‌کانی من‌دا، ئه‌و مانگی محه‌ره‌مه‌ی سالی ۱۳۳۳ ناکاته سالی ۱۹۱۵ به‌لکوو له‌ کۆتایی‌یه‌کانی سالی ۱۳۱۴دایه و به‌بێ ئه‌م‌لاوه‌ولا، کردوویه‌ته‌ نیوان ږۆزی ۱۹ی نوامبر تا ۱۸ی دیسامبری ۱۹۱۴. به‌حیسابی په‌راویزی هه‌مان لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که‌ی مامۆستا ږه‌ئووف، سه‌رچاوه‌ی زانیارییه‌کانی کتیبی کورد و کوردستانی نه‌مر محه‌مه‌دئه‌مین زه‌کی‌به‌گ، به‌رگی ۲، لاپه‌ره ۴۱۴ بووه. من سه‌یری ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌شم کرد. له‌ چاپی یه‌که‌می کتیبه‌که‌ی ئه‌مین زه‌کی‌به‌گ (دارالسلام، به‌غدا ۱۹۳۱، لاپه‌ره ۴۱۴)دا نووسراوه: «ئهم حه‌مه‌خانه‌ش له‌ ئه‌وه‌لی شه‌ری گه‌وره و له‌ سالی ۱۳۳۳ی هجری‌دا له‌ ته‌ره‌ف قوه‌ی سه‌فه‌رییه‌ی عوسمانی (ابراهیم بدلیسی)ه‌وه‌ کۆژرا و خانه‌دانی یۆنس‌خانیس دوا‌یی هات و بانه‌ بووه قه‌زایه‌کی سابل‌اخ».

ئهم باب‌ه‌ته له‌ چاپی نو‌یی کتیبه‌که‌دا، که‌ ده‌زگای سه‌رده‌م چاپی کردووه (سلیمانی، ۲۰۰۰، که‌وتوته لاپه‌ره ۲۵۴)، هه‌روه‌ها له‌ به‌رگی دووه‌می ته‌رجه‌مه‌ی عه‌ره‌بی کتیبه‌که‌ وه‌رگێزانی نه‌مر محه‌مه‌دع‌لی عه‌ونی (مطبعة سعاده، قاهره، لاپه‌ره ۴۲۴) و به‌رگی دووه‌می چاپی فارسی کتیبه‌که‌ وه‌رگێزانی کاک یه‌دوللا ږه‌وشه‌ن‌ږه‌وان (تاران، ۱۳۸۱، له‌ لاپه‌ره ۲۶۹)دا به‌ هه‌مان شیوه‌ دوویات بۆته‌وه و له‌ هه‌چکامیان‌دا باس له‌ مانگی محه‌ره‌می ئه‌و ساله‌ نه‌کراوه. به‌گۆیره‌ی «تقویم تطبیقی فردیناند ووستنفلد و ادوارد ماهلر، دکت‌ر حکیم‌الدین قریشی، ته‌هران ۱۹۸۲»، ئه‌و مانگی محه‌ره‌مه‌ ده‌که‌ویته‌ کۆتایی‌یه‌کانی سالی ۱۹۱۴ و ۱۳ ږۆز پێش سالی ۱۹۱۵ کۆتایی پێدئ. مه‌گه‌ر بلین مانگی محه‌ره‌م نه‌بووه و سه‌فه‌ر بووه که ۱۴ ږۆزی له‌ سالی ۲۰۱۴ و ۱۶ ږۆزی له‌ سالی ۱۹۱۵دا بووه. ده‌زانی سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بۆکان و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قزیش هه‌ر له‌و مانگی سه‌فه‌رده‌ ئیعدام کران.

ههروهها له گه‌ل ئۆپۆزیسیۆنی حکومه‌تی عوسمانیش‌دا په‌یوه‌ندیی هه‌بوو. له‌ ماوه‌ی ژيانی حه‌مه‌حوسین‌خان‌دا کاری بنیات‌نانی قه‌لای بۆکان کۆتایی پێ هات، به‌لام ئه‌و بینایه‌ میژوویی‌یه‌ی کورد دوا‌ی پا‌په‌رینه‌که‌ی سا‌لی ۱۹۷۹ی ئێران خاپوور کرا و پێگه‌یه‌کی سپایی لێ داندرا.

۴. سه‌ردار عه‌لی‌خانی بابامیری (سه‌رداری موکری) (۱۸۹۶ - ۱۹۳۲) کو‌پی حه‌مه‌حوسین‌خان، له‌ تفلیس (تبلیسی) پێته‌ختی گورجستان (جۆرجیا) ده‌رسی سپایی ده‌خویند،^۱ به‌لام دوا‌ی ئێعدامی باوکی گه‌راپه‌وه‌ ناوچه‌که‌ و له‌ شوینی ئه‌و دانیششت. سه‌ردار عه‌لی‌خان که‌ خاوه‌نی شه‌ش دانگی شاری بۆکان بوو، شاره‌که‌ی به‌ بازراگانیکی ته‌و‌ریزی فرۆشت. دوا‌ی مردنیش له‌لای باوکی خۆی له‌ «گومبه‌زی سه‌ردار»ی بۆکان نێژرا. ئه‌م بینا میژوویی‌یه‌، ئێستاش هه‌ر له‌سه‌ر پێته‌. ئێستا مه‌سه‌له‌که‌ هه‌ندیک روونتر بۆته‌وه‌ و به‌ دلنایایی‌یه‌وه‌ ده‌زانین ئه‌و سه‌رداره‌ی بۆکان که‌ له‌ یادداشتی ژێر وینه‌که‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه‌، سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موکری بووه‌.

چواره‌م، سا‌لی زه‌واجی ما‌په‌ره‌خانم و سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خان

به‌داخه‌وه‌ هه‌یچ زانیارییه‌ک سه‌باره‌ت به‌ ته‌مه‌ن و سا‌لی له‌دایک‌بوون یان می‌ردکردن و ته‌نانه‌ت مه‌رگی ما‌په‌ره‌خانم به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌ و زانیارییه‌کان ده‌بی له‌لایه‌ن حه‌مه‌حوسین‌خانه‌وه‌ شوین هه‌لب‌گیرین.

سا‌لانی شه‌ری‌یه‌که‌می جیهانی (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) له‌ په‌یوه‌ندیی با‌به‌ته‌که‌ی ئێمه‌دا گه‌لێک گرنگن، له‌به‌روه‌ی له‌ پێگه‌ی ته‌یموورزاده‌وه‌ ده‌زانین که‌ «اجلال‌السلطنه» سا‌لی ۱۳۳۳، واته‌ ۱۹۱۴ - ۱۵، حاکی سەقز بووه‌ و حه‌مه‌حوسین‌خانی، که‌ له‌

۱. له‌وه‌سه‌رده‌مانه‌دا دوو مه‌لبه‌ندی رووناکییری گه‌وره‌ له‌ ناوچه‌که‌دا هه‌بوون، ئه‌سته‌موول و تفلیس. زۆریک له‌ خوینده‌واران و خه‌باتکارانی ئازه‌ربایجانی له‌ تفلیس خویندوو‌یانه‌ و ته‌نانه‌ت ده‌گوتری ده‌رویش‌خانی مۆسیقاری ئێرانیش هه‌ر له‌وێی خویندبێ، به‌لام کاک عه‌بدو‌للا عه‌لیار له‌سه‌ر حیسابی فه‌یسبووکی سایتی رۆژه‌ه‌لات/ بۆکان نووسیه‌تی: «ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م عه‌لی‌خانی سه‌رداری موکری له‌ پیتریزبوورگ خویندوو‌یه‌تی.» دوور نییه‌ هه‌والی لای کاک عه‌بدو‌للا راستتر بێ.

سالی ۱۸۸۰ دا هاتبووه جیهان، له هه‌مان سالی ۱۳۳۳ (سه‌ره‌تای سالی ۱۹۱۵) له ۳۵ سالی دا له داری بیدادی تورکان دراوه. له ریگه‌ی ئەفخه‌میشه‌وه زانیمان که حه‌مه‌حوسین‌خان سی‌هاوسه‌ری بووه که یه‌کیان مایه‌ره‌خانی نیو وینه‌که‌یه. ئەگه‌ری زۆر به‌هیز ئەوه‌یه که ژن و می‌ردایه‌تی ئەو دوو که‌سه پیش سه‌ره‌له‌دانی شه‌ر بووبی، به‌لام که‌ی؟ نازاندی. ئایا مایه‌ره‌خانم هاوسه‌ری یه‌که‌م یان دووه‌م یان سی‌هه‌می سه‌ردار بووه؟ ئەوه‌ش نازاندی. گه‌چی نه‌مر ئیبراهیمی ئەفخه‌می و بنه‌ماله‌که‌یان به‌هۆی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی سه‌رداره‌وه، هه‌روه‌ها ئەو راستییی که میرزا مه‌حمودی ئەفخه‌م باوکی مامۆستا برام، «مونشی و پیشکاری حه‌مه‌حوسین‌خان بووه و له‌گه‌ل ئەویش‌دا له مه‌راغه گیراوه و پاشان نازاد کراوه» (لاپه‌ره ۱۹۹ی کتیبه‌که‌ی)، ئەو هه‌والانه‌یان به تیروپری زانیوه، به‌لام له کتیبه‌که‌ی دا ئاماژه‌ی پینه‌کروون. هیوادارم ئەندامانی دیکه‌ی بنه‌ماله‌که‌ی درێژه به نووسینی پرووداوه‌کانی ئەو سالانه و دوا‌ی ئەو بدن و به‌رگی دووه‌م و سی‌هه‌م به شوین کتیبه‌که‌ی ئەو دا ئاماده‌ بکه‌ن؛ ده‌زانم خه‌لکانی توانای ئەم کاره‌شیان هه‌یه. حه‌مه‌حوسین‌خان دوو کچی هه‌بوون به‌ناوی کوبرا و عیشره‌ت‌خانم. به‌گویره‌ی هه‌والی کاک عه‌بدوللا عه‌لیار، «عیشره‌ت‌خانم پاشان بوو به هاوسه‌ری برام‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، به‌لام مندالیان نه‌بوو و کاک تاهیری ئیلخانی‌زاده کوری حاجی سمایل‌ئاغای برا‌گه‌وره‌ی برام‌ئاغایان وه‌رگرتیوو و لای ئەوان گه‌وره‌ کرا. ئەگه‌ر به‌دروستی له بیرم مابن عیشره‌ت‌خانم له ده‌یه‌ی شیستی هه‌تاوی دا کوچی دوا‌ی کرد.»

نازانم ئایا عه‌لی‌خانی سه‌ردار که دوا‌ی حه‌مه‌حوسین‌خان بوو به جیگری، کوری کامیه‌ک له‌و سی‌هاوسه‌ره‌ی بووه.

بگه‌رپینه‌وه سه‌ر وینه‌که. به‌داخه‌وه ناوی ئەو خانمانه‌ی دیکه‌ی لای ده‌ستی مایه‌ره‌خانم رانه‌گه‌یه‌ندراوه و گه‌لینک گرنه‌گه‌ به‌رپرسانی به‌رپیزی سایی «خاندان

اردلان» ئەم ئەرکەش بگرە ئەستو و ناوەکان، ئەگەر بزانی، رابگەیهنن. دیارە ئەگەر کەسانیکى دیکەش ئەو زانیارییهیان هەبى و بتوانن هەموو یان بەشیک لەو خانمانە بناسنەو و زانیارییان لەسەر بنووسن، کاریکی گرنگیان کردوو. ژن لە کوردستان ستمی زۆری لى کراوە و لە هەمووان گرنگتر ئەو یە کە ناسنامەى تاکە کەسییان لى سەنراوەتەو، با ئیمە لەگەل ئەم رەوتە هەلە یە دا نەبین.

بە حیسابی شیوەى جل و بەرگ بى، ژنەکان نابى خەلکى سنەى ئەردەلان بن و زیاتر لە ئەندامانى بنەمالەى دەسپۆیشتووی ناوچەى سەقزیان رۆژەلاتى بۆکان دەچن، بەتایبەت سەربەندەکانى سەریان زیاتر وەک هی لای سەقزن و بەو پێیە دوور نییە وینە کە لە سەقز کیشرابى. بە دلناییش لەم دوایى یانە دا نوێ کراوەتەو و رەنگى لیدراوە، دەنا لە سەردەمى ژيانى ئەو کەسانە دا وینەى رەنگى بوونى نەبوو. هەروەها لە پەيوەندى وینە کە دا پێویستە بگوترى کە سەردار عەلى خانى کورپان زړکوپى ماپەرەخانم، لە گەرانه وەى سەفەرى رۆوسیا (سالى ۱۹۱۵) دا، کامیترایەکی لەگەل خۆى هینابوو بۆکان. گەلۆ ئەو وینە یەش بەرەمى هونەرى عەلى خانە و بە هەمان ئەو کامیترایە کیشراوە یان دواتر سمایل خانى فەرپوخی کیشاویەتى؟ سمایل خانیش لە پەيوەندى بنەمالەى سەردار عەلى خان دا بوو و خۆى و برايم خانى کورپى یە کەم دووکانى عەکاسییان لە بۆکان کردبوو. هەروەها سمایل خان لە سەردەمى کۆمارى کوردستان (۱۹۴۶) دا بۆ ماو یە ک لە تەوریز دووکانى عەکاسى هەبوو و بەشیک لە وینەى رینەرانى کۆمار ئەو لە تەوریز کیشاوانى.

قسەى کۆتایى: ئەو هی تا ئیستا لە من رۆونە، ئەو یە ماپەرەخانمى ناو وینە کە، وەک لە سایتى خانەدانى ئەردەلان دا نووسراوە، خوشکى «اجلال السلطنه» لە ئەردەلانەکانى سەقز و هاوسەرى سەردار حەمەحوسین خانى بابامیرى (سەردارى موکرى) بوو، کە عوسمانییه کان لە سەرەتای سالى ۱۹۱۵ دا ئیعدامیان کرد.

سه‌رچاوه:

۱. افخمی، ابراهیم، «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان» ناشر مؤلف، پخش از انتشارات محمدی سقز، سال ۱۳۶۴/۱۹۸۵ز، صفحات ۱۳۷ تا ۲۴۱.
۲. محهمه‌دیان، ره‌حمان، «بۆکان له سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا، کۆی ۸۱ به‌لگه‌نامه»، نه‌شری کۆله‌پشتی، تاران ۲۰۱۰/۱۳۸۹، لاپه‌ره ۲۱ تا ۳۲.
۳. توکلی، محمدرئوف، «جغرافیا و تاریخ بانه، کردستان»، انتشارات توکلی، تهران ۱۳۸۷/۲۰۰۸، صفحات ۳۷۳ تا ۴۰۲.
۴. محهمه‌ده‌مین زه‌کی‌به‌گ، «کورد و کوردستان»، مطبعة دارالسلام، بغداد ۱۹۳۱ز، (ئۆفسیتی انتشارات سیدیان، مهاباد)، لاپه‌ره ۴۱۴. هه‌روه‌ها چاپی تازه‌ی کتیبه‌که و وه‌رگی‌راوی عه‌ره‌بی و فارسییه‌که‌ی.
۵. تیمورزاده، مصطفی، وحشت در سقز، به‌کوشش شهباز محسنی، چاپ شیرازه، تهران ۲۰۰۱/۱۳۸۰.
۶. نیلوفه‌ری، حاج شریف (حه‌کیم)، «زنده‌باد مشروطه، پاینده‌باد قانون»، نشر گوتار، سقز ۲۰۰۹/۱۳۸۸.
۷. «تقویم تطبیقی فردیناند ووستنفلد و ادوارد ماهلر»، چاپ دکتر حکیم‌الدین قریشی، چاپ فرهنگسرای نیاوران، تهران ۱۳۶۰/۱۹۸۱.

کوردستان له ریازی میژوودا به گوێرهی گێرانهوهی بهلگهنامهکان

ئه م کتێبه، ئامادهکراوی مامۆستا عومهری فاروقیه و له راستی دا بهشی زۆری بریتیه له وهرگێراوی بهلگهنامهکانی نیو کتیبی «گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی» (۷ بهرگ)، که وهزارهتی کاروباری دهرهوهی ئێران بلأوی کردۆتهوه، بهلام بهداخهوه نووسهر ئه و راستیهی دهرنهبرپوه و تیکهلاو لهگهلا چهند بابتهی بهر بلأوی دیکه، به کاری «گردوگو و لیکۆلینهوه و نووسین»ی خۆی داناو (لاپهه ۶). من دواتر له م باسی ئه م بهلگهنامه دهکهم.

له لاپهه ۱۶۷ - ۱۶۸ی کتیبهکهی کاک عومهری فاروقی دا که لک له یادداشتهکانی میرزا کهریمی بههرام بهگی بۆکانی (پیشتر) وهرگهراوه و باسی وتووێژی سمایل ئاغای سمکو لهگهلا سهردار عهلی خانی بۆکان کراوه که ئه و دم سهرداری موکری و نیشتهجینی سابلاخ بوو.

ئه وهش دهقی بابتهکهیه:

«... له م کاته دا سهردار عهلی خانی موکری، نهتیجهی عهزیزخانی سهردار، هاته لای سمکو و به سمکوی گوت: سوارهی دیبوکری هاتبوون یاریدهی هیزهکانتان بدن، بهلام سوارهی ئیوه چهکیان کردوون. بۆچی سووکایهتینان پیکردن؟ سمکو وهلامی دایهوه: ئه و کهسانه به تفهنگ و چهک ریگهیان گرتوو و ئیمهش نهماندهزانی دهیانهوی هاوکاری ئیمه بکن. پاشانیش ئه م ئاغاواته ههردم پروویان له لایه نیکه و من هیچ پنیوستیهکم پێیان نییه، ئیستاش فهرمان دهدهم ئه سپهکانیان [بدهنهوه و] بۆ هه ر کوێ دهیانهوی برۆن.

پاشان سمکو رووی کرده سهردار و گوتی: منیش پرسیاریکم له تو ههیه. سهردار گوتی: فهرموو! سمکو گوتی: ئیوه که چهند پشتتان سهردار و فهرمانده و سهرداری گشتی و خاوهندهسهلات و پلهوپایه بوون له ئێران، بۆچی هیچ ریاز و سیاسهتیکی پرووتان نییه و دايم له بهرانبهر ئه میران دا دنووشتینهوه و خۆتان

بچووک ده‌که‌نه‌وه؟ راسته کوردان خۆبه‌که‌م‌زان و میواندۆست و به‌ئه‌ده‌بن، به‌لام ئەم خووخده‌یه ده‌بی به‌ته‌واوه‌تی دوولایه نه‌بی. ئەگەر تو له به‌رانبه‌ر ده‌وله‌تییه‌کان ئەم هه‌مووه‌ ده‌نووشتییه‌وه و خۆت به‌که‌م داده‌نیی و کویرانه ده‌که‌وییه شوینیان، ئەوانیش ده‌بی روو بکه‌نه‌تو و له‌لایان به‌ریز و خۆشه‌ویست بی، به‌لام من به‌روونی ده‌بینم که به‌پیچه‌وانه، هه‌موو رۆژیک بی‌ریزتر و بچووکتر ده‌بی و له‌به‌روه‌ی ناسناوی سه‌رداریش به‌شوین خۆت‌دا ده‌کیشی، ئاشکرایه سووکی و بی‌ریزی و به‌ناچیز دانانی تو ده‌بیته‌هۆی بی‌حورمه‌تی کردن به‌هه‌موو گه‌لی کورد. باش وایه گوی بدیه نه‌سیحه‌تی من و له‌به‌رانبه‌ر ئەم هه‌مووه‌ نوشتانه‌وه‌یه‌دا، چاوه‌روانی پروتیکردن و ئیحترامی ئەوان بی.

له‌م کاته‌دا که‌سیک عه‌رزی کرد که ئەسپی تاییه‌ت به‌سه‌ردار عه‌لی‌خان به‌ده‌ست سواره‌ی سمکۆویه، فه‌رمان چی ده‌ده‌ن؟ عه‌لی‌خان گوتی: ئەسپه‌که‌ پیشکه‌ش به‌تو ده‌که‌م. سمکۆ گوتی: خیز، ئەسپی تو به‌که‌لکی من نایه، باشتره‌ خۆت سواری بی. دوا‌ی ئەم قسانه، هاو‌پێ له‌گه‌ل سه‌ره‌نگ مه‌لیک‌زاده و ئەفسه‌رانی ئەسیر، له‌مه‌هاباده‌وه به‌ره‌و ورمی که‌وته‌پێ و له‌لای خۆیه‌وه حاکمانیکی بۆ شاری مه‌هاباد دانا...»^۱

۱. عمر فاروقی، «کردستان در مسیر تاریخ به‌روایت اسناد»، انتشارات آنا، تهران، ۱۳۸۳/۲۰۰۴، ۲۳۶ صفحه، فارسی.

کتیبی سهوز

دهولهتی ئیران له ماوهی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) به شیوه‌ی فه‌رمی بئ‌لایه‌ن مایه‌وه و نه‌چووه هیچکام له به‌ره‌کانی شه‌رکه‌روه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا ئیران پینشیل‌ی سپای عوسمانی و‌رووس و ئینگلیز‌کرا و ناوچه‌ی کوردستان به‌شی زوری ئه‌و مملانییه‌ی نیوان و‌رووس و عوسمانی پئ‌برا که شه‌ر و خوین‌ژان و ویرانی و قاتی و هه‌ژاری بئ‌. له کۆتایی شه‌ردا حکومه‌تی ئیران هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی سه‌باره‌ت به ده‌ستی‌وه‌ردانی ده‌وله‌تانی بیگانه، به‌تایبه‌ت «هیزه‌کانی میحوه‌ر» که ئالمانیا و عوسمانی دوو له‌وان بوون، پینشکه‌ش به کۆنگره‌ی ئاشتی کرد که له سالی ۱۹۱۹‌دا له پاریس به‌سترا و چه‌ند په‌یمان و قه‌راری گ‌رنگ بۆ نمونه په‌یمانی قی‌رسای به‌سه‌ر و لاتانی به‌ره‌ی تیکشکاودا فه‌رژ کرد. کوی ئه‌و به‌لگه‌نامه‌ی ناوی «کتاب سین»‌ی لئ‌نرابوو و به‌ فارسی و فه‌ره‌نسی بل‌اوک‌رابوونه‌وه.

من له فیوریه‌ی سالی ۱۹۹۲‌دا و تاریکم سه‌باره‌ت به «کتیبی سه‌وز» نووسی و له ژماره ۱۵‌ی گو‌فاری په‌یف، چاپی مه‌ل‌به‌ندی رۆشنی‌ری کورد له له‌نده‌ن بل‌اوم کرده‌وه. له‌وی‌دا ئه‌م به‌لگه‌نامه‌م وه‌رگ‌یزابوو سه‌ر کوردی که پینوه‌ندیان به کۆژرانی سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موک‌ری و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قز و حه‌مه‌دخانی حاکی بانه به‌ده‌ست عوسمانییه‌کانه‌وه بوو، به‌لام چه‌ند به‌لگه‌نامه‌یه‌کی دیکه‌شم له‌گه‌ل خستبوون که بۆ و‌روون‌کردنه‌وه‌ی بارودۆخی سیاسی ئه‌و سالانه‌ی ئیران له ناوچه‌ی موک‌ریان به‌که‌لکن.

را‌ده‌ی بئ‌ئه‌خلاقیی سیاسی و چه‌ته‌گه‌ری و چه‌وساندنه‌وه‌ی سپای عوسمانی و سه‌رکرده‌کانیان له باوه‌ری هیچ که‌سیک‌دا ناگونجی مه‌گه‌ر ئه‌و به‌لگه‌نامه فه‌رمیانه‌ ببنی و بزانی چۆن به‌فیل هه‌رچی مل‌ک و مالی ئه‌و سئ‌ حاکیه‌ی موک‌ریان، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی هی حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موک‌ری بوون له که‌س و کاره‌که‌یان وه‌رگ‌رتوون و به‌لینی دروی ئازادکردنی ئه‌وانیان پینداون، به‌لام

دواتر ئیعدامیشیان کردون.

سه‌مه‌ره ئه‌وه‌یه ده‌وله‌تی ئییران و والیی ئازهر بایجان سه‌ره‌رای تیگرافی یه‌که‌له‌دوای یه‌کی سه‌ردار، که ئه‌وا عوسمانییه‌کان هاتنه نیو شار و تا سه‌عاتیکی دیکه په‌یوه‌ندی من له‌گه‌ل ئیوه ده‌پسینن و تکایه کاریک بکه‌ن، هیچ جووله‌یه‌کیان نه‌کردوو و ئه‌و هه‌ژاره‌یان خستوته به‌ر تیغی دوژمن.

ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌حه‌مه‌حوسین‌خانه‌وه هه‌یه ئه‌و راستییه‌یه که ده‌یتوانی شاری سابلاخ به‌جی بهیلتی و گیانی خوی له‌ده‌ست ئه‌و مروڤکوژانه پزگار بکا و بۆ نمونه بچینه گوندیکی ده‌ره‌وه‌ی شار، به‌لام ئه‌و کاره‌ی نه‌کرد و له‌شار و له‌گه‌ل خه‌لکی شاره‌که مایه‌وه هه‌تا هاتن و گرتیان و بردیانه مه‌راغه و له‌وئ ئیعدامیان کرد. ئیمه هه‌مان ئه‌و ئازایه‌تی و به‌لیندارییه‌مان له‌پیشه‌وا قازی محهمه‌د بینی که ئه‌ویش به‌شیوه‌ی سه‌ردار، شاری به‌جی نه‌هیشته و خوی دایه‌ده‌ست دوژمنی داگیرکه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی چاره‌نووسی له‌چاره‌نووسی گه‌له‌که‌ی جیا نه‌کردبیته‌وه. یادی هه‌ر دوو قاره‌مانه‌که‌مان به‌خیر بی! بۆ ناسینی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی و کوردپه‌روه‌ری حه‌مه‌حوسین‌خان، ده‌کرئ سه‌یری ئه‌و نامه‌یه بکرئ که بۆ سه‌رنووسه‌ری گوڤاری هه‌تاوی کوردی نووسیوو و ئه‌وه به‌شیکه له‌به‌لگه‌نامه‌ی ژماره ۳۸۶ی کتیبی سه‌وز:

نامه‌ی وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی ئییران بۆ بالۆیزخانه‌ی گه‌وره‌ی عوسمانی له‌تاران، ۱۷ی په‌یبه‌ی دووه‌می ۱۳۳۲ [عی ماری ۱۹۱۵]:

«... به‌شوین نامه‌کانی پیشووی خۆم دا له‌مه‌ر کوژرانی سه‌رداری موکری و به‌دوای ئه‌و قسانه‌ی وا له‌گه‌ل بالۆیزخانه‌ی مه‌زنتان دا کرا... که‌س و کاری به‌جیماوی سه‌رداری خوالیخۆشبوو هانایان بۆ هیناوین و ده‌لین عه‌سکه‌ر و هیژی ئه‌و ده‌وله‌ته مه‌زنه‌تان له‌سابلاخ هیچ کۆتایی‌یه‌ک ناکه‌ن له‌ئازار گه‌یاندن به‌که‌س و کار و ملک و مالی خوالیخۆشبوو. هه‌والمان ده‌ده‌نی که ۱۰۴ ئه‌سپ و ئیستر و ماین له‌گه‌ل ۳۶ تفه‌نگ که له‌مالی سه‌رداری موکری دا بووه، زه‌وت کراون و جل و بارگه‌ی حکومی وه‌ک فه‌رش و ئه‌سباب هه‌رچی بووه، داگیریان کردون و هه‌ر پۆژه‌ی به‌چه‌شنیک

کەس و کار ئەزیهت دەکەن.

«معاون الدوله» مەحموود ناو، بەرپرسی بالۆیژخانەى ئێران لە ئەستەموول دوو هەفتە دواتر نامە بۆ تاران دەنووسى و لە بەلگەى ژمارە ۱۳۷۸ دا دەلى:

«چاوم بە سەرەك وەزیران [ى عوسمانى] كەوت. بېریار درا كە حوكمى قورس و قايم دەربەگەن هیچ كەس دەسدریژی نەكاته سەر كەس و كارى سەردار.»

دیاره، نە ئەو چاوپێكەوتنە و نە ئەو نامە نووسینانە هیچكام چاوچنۆكیى سپای داگیركەرى عوسمانیان پى چارەسەر نەكرا و هەتا بنەمالەى سەرداریان، وەك پاشماوەى خەلكى ناوچەكە، بەتەواوەتى نەپووتاندەو و ناوچەكەیان لەسەر ساجى عەلى دانەنا، دەستیان لە دەسدریژی هەلنەگرت. لە راستیش دا ئەو پووتاندەو وە بردنى دارایی و سەرۆت و مالى خەلكە و راکیش کردنیان بۆ نیو عوسمانى، یەك لە هۆكارەكانى قات و قپى دواى شەرى یەكەم لە كوردستان بوو.

خوینەر دەتوانى بۆ زانیاریى زیاتر لەسەر كتیى سەوز و ئەو جینایەتەنى وا عوسمانییهكان دەرەق بە ناوچەى موكریان و خەلكەكەیان كرد سەردانى ئەم سەرچاوانە بكا:

۱. بى طرفى ایران، مراسلات و مذاكرات متعاقبه بين دولت عليه و دول خارجه از بدو وقوع جنگ بين الملل در سنه ۱۳۲۲ هجرى مطابق با ۱۹۱۶ مسیحى، جلد اول، طهران سنه ۱۳۳۶، مطبعه روشنائى، خیابان علاءالدوله.

۲. بى طرفى ایران، متمم شش ماهه اول كتاب سبز، مطبعه كلیمیان، طهران ۱۳۳۷.

۳. كتاب سبز، چاپ دوم كتاب، مقدمه رضا نظام مافى، نشر تاریخ ایران، تهران پائىز ۱۳۶۳ هجرى شمسی.

۴. ئەنوەر سولتانی، «کتیبى سەوز وەك سەرچاوەیهك بۆ میژووی كورد»، گۆڤارى پەيڤ، مەلەبەندى رۆشنبیریى كورد لەندن، ژمارە ۱۵، فئوریەى ۱۹۹۲، كە تینیدا ۹ بەلگەى كتییهكە سەبارەت بە ئیعدامى ئەو سى سەردار و حاكمه وەرگێردراو و تە سەر كوردی و پووداوەكە شى كراو و تەو.

کوردستان له ساله کانی شه‌ری یه کهمی جیهانی دا

میژوونووسی گه‌وره‌ی کورد دوکتور که‌مال مه‌زه‌ر ئه‌حمه‌د کتیبکی له سالی ۱۹۷۵ دا بلاوکرده‌وه که تیتیدا بارودۆخی پارچه‌کانی کوردستانی ئیران و عوسمانی له سالانی پیش شه‌ر و ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی دا (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) تاوتوی کردبوو. کتیبه‌که هه‌تا ئیستاش وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی بایه‌خدار له‌لایه‌ن نووسه‌ر و میژوونووسانی کورده‌وه سوودی لی‌وه‌رگیراوه و به‌چهند زمانیش ته‌رجه‌مه‌ کراوه. کتیبه‌که له‌ زۆرینه‌ی خۆی دا باسی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانیه‌ و که‌متر به‌لای به‌شی رۆژه‌لآت و ئیران دا هاتوو، ناویکی تایبه‌تیشی له‌ بۆکان نه‌بردوو، به‌لام من بۆ کار هاسانی میژوونووسانی دوا‌رۆژی بۆکان و ناوچه‌که‌ی، ده‌سنیشانی هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی ده‌که‌م که رۆژه‌لآتی کوردستان ده‌گرنه‌وه:

- لاپه‌ره ۹: (په‌راویز) کیشه‌ی نیوان روس و ئالمایا له‌ نازه‌ریایجان و کوردستان؛
- لاپه‌ره ۱۱: «ئه‌لمانه‌کان توانییان جی‌پیتی خۆیان له‌ کوردستان دا بکه‌نه‌وه، بۆ نمونه‌ شاری شنۆ پیش شه‌ر بیوه‌ ناوه‌ندیکی خوری‌کرین له‌لایه‌ن ئالمانه‌کانه‌وه و له‌ویوه‌ ده‌یانبرد بۆ ئه‌و فابریقه‌یه‌ی له‌ ته‌وریز دایانمه‌زاندبوو بۆ دروست‌کردنی رایه‌خ [که‌ دیاره‌ ئه‌گه‌ر خوری له‌ شنۆه‌ بۆ ته‌وریز چووبی، ده‌بی ئالمانییه‌کان له‌ ناوچه‌ی مه‌هاباد و بۆکانیش غافل نه‌بوویتن].
- لاپه‌ره ۱۴: راولینسۆن. مامۆستا دوو وتاری راولینسۆنی وه‌ک سه‌رچاوه‌ ناساندوو که‌ یه‌که‌میان باسی سه‌فه‌ری راولینسۆنه‌ له‌ ته‌وریزه‌وه‌ بۆ کوردستان. ئه‌م سه‌رچاوانه‌ بۆ میژووی بۆکان و به‌تایبه‌ت قه‌لایچی و ته‌ختی سوله‌یمان گه‌لێک گرنگن. هیوادارم بتوانم ئه‌م وتارانه‌ بکه‌مه‌ کوردی. (بۆ باسی راولینسۆن، برواننه‌ بابه‌ته‌کانی پیشووتر).

- لاپه‌ره ۳۶: له‌ سالی ۱۹۱۲ دا کۆمه‌لی «جیهاندانی» له‌ کوردستانی ئیران دامه‌زرا، که‌ ده‌ویست خه‌باتی گه‌لی کورد به‌ ریبازیکی راست‌دا به‌ری و له‌ چوارچێوه‌یه‌کی

- یه‌گگرتوودا کۆی بکاته‌وه [ئهم زانیارییه له کتیبیکی فاریزوۆف وەرگیراوه که تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی خراونه‌پوو].
- لاپه‌ره ۵۷: ئازهربايجان و کوردستانی ئیران بوون به به‌شیک له مه‌یدانی شه‌ر (۱۹۱۴).
- لاپه‌ره ۶۰: له‌شکری پووس له ۲۵ی مای ۱۹۱۵دا شاری ورمییان گرت و توانییان بچنه‌نیو شاری شنۆ و مه‌هابادیشه‌وه.
- لاپه‌ره ۶۱: له زۆر ناوچه‌دا ژاندرمه‌کانی تورک بی‌په‌حمانه به‌رده‌بوونه گیانی ناحه‌زه‌کانیان، بۆ وینه‌ته‌نیا له یه‌کیک له ناوچه‌کانی کوردستانی ئیران دوو سه‌رداری ناحه‌زی خۆیان (حه‌مه‌حوسین‌خان [ی بۆکان] و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قزیان) له سیداره‌دا و بۆ چهند پوژیک ته‌نیا به نیازی چاوترساندن خه‌لکی ئهم ناوه، لاشه‌کانیان به هه‌لاوه‌سراوی هیشته‌وه.
- لاپه‌ره ۶۲: خه‌لکی «ناوچه‌ی» سابلاغ (مه‌هاباد) یش به سه‌رکردایه‌تی قازی فه‌تاحی به‌ناوبانگ به‌گه‌رمی کهوتنه به‌ره‌له‌ستی کردنی هیزی تورک و دواي ئه‌ویش پووس.^۱

۱. د. که‌مال مه‌زه‌ره‌ ئه‌حمه‌د، «کوردستان له سه‌له‌کانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا»، به‌غدا، ۱۹۷۵، له بلاوکراوه‌کانی کۆری زانیاریی کورد، ۱۹۸ لاپه‌ره، کوردی.

میژوو ی هاوچه‌رخ ی کورد

ده‌یقید مه‌ک داوڵ یه‌ک له‌ شاره‌زایانی رۆژاوا یی کیشه‌ی کورده، که له‌ سالی ۱۹۹۲دا په‌رتووکیکی له‌سه‌ر کورد بلاوکرده‌وه: Kurds: A Nation Denied (کورد نه‌ته‌وه‌ی نکوولی لی‌کراو).

کتیبه‌ی پرلایه‌په‌ره‌ی A Modern History of The Kurds (میژوو یه‌کی نویی کوردان، کاری تازه‌تری «مه‌ک داوڵ»ه، که تییدا ژایانی سیاسی - کومه‌لایه‌تی - ئابووری کوردی له‌ پارچه‌کانی کوردستان له‌ سه‌ده‌کانی نۆزده و بیستم خستوته به‌ر لی‌کۆلینه‌وه و بایه‌خی سه‌ره‌کی دراوه به‌ ده‌وری عه‌شیره‌ته کورده‌کان.

کتیبه‌که وه‌رگه‌راوه‌ته سه‌ر فارسی، به‌لام فه‌سلکی گرنگی له‌ ته‌رجه‌مه‌دا قرت کراوه، ئه‌ویش به‌شی سی‌زده‌هه‌مه‌ له «کتاب سوم» به‌ناوی «په‌عه‌تی کۆماری شیعه» و به‌ دوا ی به‌شی «ئیران: پیکه‌ینانی بزوتنه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خوی نه‌ته‌وایه‌تی» دا‌دی. من ئه‌م یادداشته‌م له‌به‌ر ده‌قه فارسیه‌که نووسیوه‌ته‌وه، به‌لام به‌شی قرت کراویشم به‌ ئینگلیزی خویندۆته‌وه و یادداشتم له‌به‌ر هه‌لگرتوووه، ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیش هه‌بێ وه‌ریده‌گیرمه سه‌ر کوردی و فارسی.

سه‌باره‌ت به «بۆکان و بۆکانی» له‌م کتیبه‌دا، ده‌بی بلیم به‌شی ۱۰ تا ۱۳ ی کتیبه‌که سه‌باره‌ت به‌ کوردی ئیران و به‌گشتی ئیران نووسراوه، که لی‌ره‌وله‌وی ئاماژه به‌ بۆکانیشیان تییدا ده‌بیندری و من لی‌ره‌دا پی‌رستیکی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان بۆکان ده‌گرنه‌وه ده‌خه‌مه‌روو.

ده‌قی فارسی کتیبه‌که وه‌رگیرانی ری‌زدار ئیبراهیم یونسیه. با هه‌ر لی‌ره‌دا بلیم که مامۆستا ئیبراهیم ئه‌رک و زه‌حمه‌تیکی زۆر ده‌کیشی بۆ وه‌رگیرانی ده‌قی سه‌باره‌ت به‌ کورد و بۆ هه‌میشه‌ ناوی وه‌ک خزمه‌تگوزاری راسته‌قینه‌ی گه‌له‌که‌مان ده‌مینیته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه بۆ زۆربه‌ی کتیبه‌کان سه‌ره‌تایه‌ک ده‌نوسێ که دارمالی په‌خنه و هیرشه بۆ سه‌ر سیاسه‌تی کوردان و هه‌ندی‌ک

رېبەرى سياسىي كورد. دياره رەخنەگرتن مافىكى ديموكراتىيانەى ھەموو كەسئىكە، بەلام مامۇستا برايم لەم كارەدا ئەوئەندە دەچئتە پئشى، كە نووسئنهكانى رەنگى ھەلكوتان بۇ سەر خەباتى سياسىي گەلەكەمان بەخوۋە دەگرن و رەنگە لاوھەكانمان لە داھاتووى خەباتى گەل بئھيوا بكەن.

ئەوھش پئرسئتى بابەتى سەبارەت بە بۇكان لە بەشى ۱۰ - ۱۲دا:

فەسلى ۱۰: «كورد لە حكومەتى رەزاشادا» (ل ۲۷۲ - ۳۹۲):

يەك لە سەرەكھۆزە كوردەكانى موكرى لە سەقز پئشنيارى بە نوئنهرى برىتانيا كرد كە كئشەى سەر بەخوئى كورد لە ژئير حيمايەتى برىتانيا بكەوئتە بەر باس (ژوئئەى ۱۹۱۸). [وا بزائم ئەو سەرەكھۆزە، يەك لە دئيوكرىيەكانى بۇكان بووھ].
- گرووپىك لەو سەرەكھۆزانە بۇ ھەمان ئامانج لە سنە و سەقز و ھەورامانەوھ
چوون بۇ سئلمانى؛

- لە جانئوھرى ۱۹۲۱دا دوو ھۆزى گەورەى موكرى، واتە دئيوكرى و مامەش لە شنۆ چاويان بە نوئنهرانى سەمكو كەوت؛

- ناوچەى دئيوكرى و مامەش بوون بە دوو شوئنى ھاوپئشت و ناحەزى سەمكو؛

- شئخ تەھا ناوچەى دەوروبەرى بۇكانى تالان كرد؛

- سائنقەلا لە رۆژھەلاتى بۇكان؛

- پياوئكى سابلانغى گۆقارئكى بەناوى رۆژى كوردستان لەلايەن سەمكوھ دەركرد.

[ئەو كەسەى باسى كراوھ لە راستىدا نەمر مەلا مەمەدى تورجانى زادەىھ]؛

- ھئزى يارمەتئدەر[ى حكومەتى رەزاخان] لەئئو ھەندئك ھۆزى گرنكى موكرى

پئكھات و لە ھەمان سالدا (۱۹۲۴) ھەندئك لەو ھئزانە دژى «والى پئشتكو»[ى

لوپستان] ئئردرانە بەرەى شەپرەوھ؛

- سەرۆكى موكرى لە سالى ۱۹۳۱دا بە شئوھىەكى نەزانراو لە زئندانى مەھاباد

مرد.

فەسلى ۱۱: «ھۆز يا قەوم؟ كۆمارى مەھاباد» (ل ۳۹۵ - ۴۲۳)؛

- ناوچەى نئوان مەھاباد و سەقز لە چوارچئوھى دەسەلات و نفووزى سؤقئەتدا

- بوو، بەلام لە دەرەوھى چاوەدێرى راستەوخۆى ئەو؛
- لە ناوچەى نێوان مەھاباد و بۆكان، عەلى ئاغای ئەمىر ئەسەد پێشەرى ناخۆشەويستى ديبوکرىش دەيوست خۆى لە مەقامات [ى ئىران] نزيك بکاتەوھ. ئەويش وەك عەباس قوباديان [نەوھى داودخانى كەلھور] پيشنيارى کرد هينزيكى سواره بۆ پاراستنى ئاسايشى ناوچەكە پيكيينى و وەك نوينهري مەرکەز [تاران] لەگەل حەمەرەشيد [خان] دا وتوويز ژ بکا. ناوبراو وەك فەرماندارى مەھاباد، بە ئىجازەى دامەزراندنى ۳۰۰ «ميليشيا» وە گەرايەوھ ناوچەكە، بەلام بۆ سوودەرگرتن لەو بارودۆخە، ليزانى و ھەرەھا ھاودەستى پيوستى نەبوو. حەمەرەشيد بە توورەيى يەوھ ھەرەشەى لى کرد كە «سميلى دەتاشى».
- ھەرەھا لەبەرەوھى عەلى ئاغا نەيتوانى يارمەتى دارايى دەولەت بە شيوھيەكى دادپەرەرانە لە نيوان سەرەكھۆزەكان دابەش بکا، ئەوھ بوو بەھۆى كيشەى نيوان ئەو و سەرەكھۆزى مامەش و مەنگور و براكانيشى كە پيشتر نيوانيان لەگەلى باش نەبوو، زياتر لى دوور كەوتنەوھ و لە ئەنجامدا ئەوانە دەستيان دايە دەست يەك و لە مەھاباد دەريانکرد (زياتر نفوزى قازى محەممەد بوو كە ئەوى لە فەرمانداريى مەھاباد لا برد. ئىبراھيم يونسى)؛
- كاتى كە عەلى ئاغای ديبوکرى پينى لەسەر وەفاداريى بۆ تاران داگرت، برا نارازيەكانى بوونە خوازيارى پشتگيرى و رووتيكردنى سۆقيهت؛
- چوونى نوينه رانى عەشايرى كورد بۆ باكو؛
- حاجى بابە شىخ، لە سەيدەكانى زەمبيل لە نزيك بۆكان، كە لە ناوچەكەدا نرخى بۆ دادەنرا، [كرايە سەرەك وەزيرى كابينهى پيشەوا]؛
- ھەنديك لە سەرەكھۆزى ديبوکرى، كە پيەرايەتیی قازى محەممەديان بۆ قبوول نەدەكرا، لە باشوورى كۆمار [لە سەقز] پەيوەندييان بە سەرتيپ ھومايونى فەرماندەى ھيزەكانى ئىرانەوھ گرت؛
- قازى محەممەد لەگەل ديبوکريەكانيش تەنگوچەلەمەى ھەبوو و ناچار «شكاک» و «ھەركى» بە پيەرايەتى عومەرخان ناردە بۆكان؛

- تهنیا گهورکی مههاباد و فهیزوللابهگی و زهرزا، وهفادارییان بۆ قازی محهمهد هه‌بوو؛

- ئەوانه‌ی وا چوون بۆ باکو: حاجی بابە‌ش‌ن‌یخ، مه‌جیدخانی میانداوا، عه‌لی‌ئاغای دیبۆکری و کورپه‌که‌ی، واته‌ عومه‌ری عه‌لیار بوون؛

- کیشه‌ی نیوان مه‌جیدخانی میانداوا و عه‌لی‌ئاغای ئەمیر ئەسه‌دی دیبۆکری؛
- ئاغا‌کانی ئی‌لخانی‌زاده‌ی دیبۆکری له‌ یه‌که‌م که‌سه‌کان بوون که‌ پشت‌گیریی کۆمه‌له‌یان کرد (ژ. ک)، به‌لام کاتی که‌ قازی محهمهد بۆ ر‌یبه‌رایه‌تی کۆمه‌له‌ هه‌لبژێرا، پشتیان به‌ردا؛

- هه‌لبژاردنی یه‌که‌می ر‌ووسه‌کان قازی محهمهد نه‌بوو، به‌لکوو ۳ سه‌ره‌که‌هۆزی ناوچه‌که‌، واته‌ عه‌لی‌ئاغای ئەمیر ئەسه‌د، عومه‌رخانی شکاک و قه‌ره‌نی‌ئاغای مامه‌ش بوو. عه‌لی‌ئاغا کرابووه‌ سه‌رۆکی ژاندرمه‌ری ناوچه‌که‌ (ر‌ووزفیلت، کۆماری کورد، ل ۱۳۹)؛

فه‌سلی ۱۲: ئیران: پیکه‌ینانی بزوتنه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وایه‌تی، (ل ۴۲۵ - ۴۴۳):

- دیبۆکریه‌کان هه‌یشتا ۳۰۰۰ شه‌رکه‌ر و نزیکه‌ی ۷۰۰۰ تهنگی زیادیشیان هه‌بوو. (ئه‌وه‌ راست نییه‌، عه‌شایر هه‌ر خاوه‌نی ئەو تهن‌گه‌ن که‌ به‌ده‌سه‌ستانه‌وه‌یه‌ ئیبراهیم یۆنسی)؛

- باکووری ر‌ۆژاوا [ی ئیران] (ورمئ - مه‌هاباد - بۆکان) له‌ ناوچه‌ کویستانیه‌کانی تر پ‌یشکه‌وتووتر بوو؛

- له‌ سالی ۱۹۵۲دا ئاغاواتی بۆکان تووشی تهن‌گژه‌ هاتیوون [ده‌ب‌ی نیازی نووسه‌ر ر‌اپه‌رینی شکۆداری سالی ۱۳۳۱ و ۲ی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی به‌ ر‌یبه‌رایه‌تی حاجی قاسمی که‌ریمی، میرزا حه‌مه‌ر‌ه‌ئووفی خه‌یات، عه‌ب‌لا ئیرانی، عه‌لی میره‌به‌گ و... بی.]:

- له‌ بۆکان و مه‌هاباد زه‌وی‌وزار له‌ نیوان بنه‌ماله‌ی دیبۆکری و ئەعیانی تردا دابه‌ش‌کرابوو؛

فه‌سلی ۱۳: ر‌ه‌عه‌یه‌تی کۆماری شیعه‌، (ل ۲۶۱ - ۲۸۳ی ده‌قی ئینگلیزی):

ئەم فەسلە، پینداچوونە وەه‌یه‌کی خیرا و ژورنال‌ییستییە بە پروداوەکانی رۆژەه‌لاتی کوردستان لە دامەزرانی کۆماری ئیسلامییە وە تا پیش بڵاویوونە وەه‌ی کتییە‌که‌ لە سالی ۱۹۹۶دا. لەم فەسلەدا، بە‌پینچە‌وانە‌ی بە‌شە‌کانی دیکە‌ی کتییە‌که‌ که‌ لیکۆلینە‌وه‌کان لە‌سەر بنە‌مای هۆز و تاییفە‌ی کورد دانراون، گرنگایە‌تی سەرە‌کی بە‌ حیزبە‌ سیاسییه‌کانی رۆژە‌ه‌لات، بە‌تاییە‌ت حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و کۆمە‌لە‌ دراوه‌، گەرچی ئاماژە‌ی بە‌ فیدائییانی گە‌ل و پە‌یکار و ئە‌وانی تریش تیدایە‌ و لە‌ رێبەرە‌ ئایینییه‌کان باسی دە‌وری شیخ عزیزە‌ددین حوسینی و ئە‌حمە‌دی موفتی‌زاده‌ی کردوو‌ه و لە‌ شە‌ری سە‌نە و نە‌غە‌دە‌ دواوه‌. ئە‌وه‌ش ئە‌و ئاماژانە‌ی وا بە‌ بۆکان و بۆکانییە‌کان کراوه‌:

- لە‌ سێ‌تامبری ۱۹۸۲دا [هیزە‌کانی ئێران] بۆکانیان بە‌ شیوه‌ی کاتی گرتە‌وه‌؛
- وت‌وو‌یژ لە‌ گە‌ل عە‌بدوللای موه‌تە‌دی سکرتری یه‌که‌می کۆمە‌لە‌ی زە‌حمە‌تکیشان و راکە‌یان‌دنی بۆ‌چوونە‌کانی: (ل ۲۷۵ - ۲۷۶، ۲۷۹ - ۲۸۳)؛
- محە‌مە‌د موه‌تە‌دی (۲۸۰ و ۲۸۳)؛
- عومەر ئیلخانی‌زاده (۲۸۱)؛
- دیبوکریی بۆکان (۲۸۱)؛
- سە‌لام عە‌زیزی (۲۸۳).

۱. ئە‌لف: وە‌گێراوه‌ فارسییه‌که‌:
دیوید مک‌ داوول، «تاریخ معاصر کرد»، مترجم ابراهیم یونسی، انتشارات پانید، تهران ۱۳۸۰/۲۰۰۱، ۷۰۴ صفحه، فارسی.
ب: سەرچاوه‌ ئینگلیزییه‌که‌:

شۆرشه کانی کورد

نه مەرعه لائهددین سه جادی له کتیبی «شۆرشه کانی کورد و کورد و کۆماری عێراق» دا میژوولکهی نوو شۆرشى کوردی له نیوان بهدرخانیهکان و شۆرشى ئەیلوول نووسیوه. له «شۆرشى سمکو» دا هه ندیک ئاماژه به ناوچهی فهیزوللابه گیی بۆکان، چه می موکریان (؟)، جه خه توو و ساینقه لاکراوه، گهرچی باسیکی زۆری بۆکانی تیدا نییه (لاپه ره ۲۴۷ تا ۲۴۹)، به لام له «شۆرشى سابلاخ» دا - که میژووی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶هـ)، سه بارهت به زۆر رووداو و کهسایهتی دواوه که بۆکان دهگرنهوه و دهچنهوه سه ر خودی بۆکانیش.

ئهوانه ی خوارهوه ئه و بابه تانه ن که بۆکان دهگرنهوه:

- به ره ی تورجانیه کان (لاپه ره ۲۶۶):

- قاسمی حاجی بایزئاغا (لاپه ره ۲۶۹):

- فهیزوللابه گیی (لاپه ره ۲۶۹، ۲۷۲، ۲۷۵):

- حاجی بابه شیخی جه میان (لاپه ره ۲۷۲):

- حاجی رهحمانی ئیلخانی زاده (لاپه ره ۲۷۳):

- ئیسماعیل ئیلخانی زاده (لاپه ره ۲۷۳):

- گیرانی بۆکان (لاپه ره ۲۷۴):

- ئالتوون و قاراوا (لاپه ره ۲۷۵):

- بۆکان (لاپه ره ۲۷۶، ۳۰۱ - ۳۰۲، ۳۰۶):

- مامه شا (لاپه ره ۲۷۷):

- سه را (لاپه ره ۲۸۰):

- عه بدوللا ئیلخانی زاده (لاپه ره ۲۸۹، ۳۰۱ - ۳۰۲):

- تیکاب و تیکانته په (لاپه ره ۲۹۵ - ۲۹۶، ۲۹۹):

له باسی عه بدوللا ئیلخانی زاده دا سه جادی دنووسی: «دوای هه ره سی کۆمار،

سه ره تا فکر و ابو عه بدوللای ئیلخانی زاده و مام عه زیزی قهره نیاغای مامهش که هه ر له سه ره تا وه له گه ل حکومه تی ئیران بوون، حکومه ت به نهینی جل و به رگی سه ربازی بکا به بهر پیاوه کانیانا و سه ره تا ئه وانه بچنه نیو شاری سابلاخه وه... له بهر ئه مانه، قازی محهمه د له گه ل جه نه رال هوما یوونی سه روکی عه سکه ری ئه و ناوه قسه ی کرد و هوما یوونی په شیمان کرده وه له و باوه ره (لاپه ره ۳۰۱ - ۳۰۲).

ئه م مه سه له ی چوونی عه شایر بۆ نیو شاری مه هاباده له زور سه رچاوه و یه ک له وان نه مر محهمه دی شاپه سن دیشه وه باسی کراوه (برواننه بهشی شاپه سن دی). من ژماره ی لاپه ره کانم له پووی چاپی ئه و ده قه وه نووسیوه ته وه، که ئه حمه د محهمه دی له سنه چاپی کردۆته وه. دهقی چاپی به غدام له بهرده ستدا نه بوو.^۱

۱. علاءالدین سجادی، «شۆرشه کانی کورد و کورد و کۆماری عێراق»، له چاپدانه وه ی ئه حمه د محهمه دی، ده زتگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئه تله س، تاران، ۲۰۰۵/۱۳۸۴، ۳۵۴ لاپه ره.

رۆژمییری میژووی ئییران (به‌رگی ۱)

رۆژمییری میژووی ئییران ناوی کتیبیکی فارسییه له دوو به‌رگی قه‌باره گه‌وره‌دا به شیوه‌ی کرۆنۆلۆژی ئاماژه‌ی به میژووی ئییران له سه‌رده‌می مه‌شرووته (۱۲۸۵/ ۱۹۰۶ی ز) هه‌تا شو‌رشی گه‌لانی ئییران و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ته‌ختی پادشایی (۱۳۵۷/ ۱۹۷۹ی ز) کردووه و وینه‌ی گه‌لێک که‌سایه‌تی گرنگی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، فره‌ه‌نگی، ئابووری و ئایینی ئییرانی‌شی تیدا چاپ کراوه.

کتیبه‌که‌ بۆ پید‌اچوونه‌وه‌ی رۆژانه‌ی ر‌ووداو‌ه‌کانی ئه‌و بر‌گه‌ زه‌مانیه‌ گه‌لێک به‌که‌لکه‌، به‌لام نووسه‌ر - که‌ خو‌ی له سه‌رده‌می حوکم هه‌مه‌ر‌ه‌شادا وه‌ک «مدیرکل» و فره‌مانبه‌ری پله‌به‌رزی وه‌زاره‌تخانه‌یه‌ک کاری به‌ده‌ست بووه - له باسی خومه‌ینی و مه‌لاکانی ئییران‌دا چه‌شنه‌ لایه‌نگریه‌کی نواندووه و به‌شان‌وبالی‌دا هه‌لگوتوون گه‌رچی زۆریش پرکیشیی نه‌کردووه.

کتیبه‌که‌ زیاتر چاوی له تاران و شاره‌ گه‌وره‌کانی ئییرانه، به‌لام جاروباره‌ش ده‌رباره‌ی ناوچه‌ دووره‌کان دواوه و بابه‌تی سه‌باره‌ت به‌ رۆژه‌لاتی کوردستانی‌شی تیدا ده‌بیندریته‌وه.

له هه‌موو ماوه‌ی جیگه‌ی باسی کتیبه‌که‌دا بۆکان به‌شیک بووه له شاری مه‌هاباد و به‌و بۆنه‌یه‌وه زۆرێک له هه‌واله‌کانی مه‌هاباد که له کتیبه‌که‌دا هاتیبێتن، بۆکانیش ده‌گرنه‌وه. نه‌ک هه‌ر مه‌هاباد به‌لکوو هه‌واله‌کانی شاری ورمی، وه‌ک: گۆرانی ئوستاندار و فره‌مانده‌ سپاییه‌کان و ته‌نانه‌ت تارانیش وه‌ک پیته‌ختی ولات، په‌یوه‌ند به‌ میژووی بۆکانه‌وه په‌یدا ده‌که‌ن و ده‌توانم ب‌لێم زۆرێک له‌و چه‌شنه‌ فره‌مان و گۆران و لاچوونی فره‌مانبه‌رانه له کتیبه‌که‌دا ر‌ه‌نگیان داوه‌ته‌وه.

که‌سانیکیش بیان‌ه‌وی وینه‌ی وه‌زیر و وه‌کیل و کاربه‌ده‌ستی گه‌وره‌ی ئه‌و سالانه‌ی ئییرانیان ده‌ست بکه‌وی، وا هه‌یه له کتیبه‌که‌دا بیدۆزنه‌وه. له به‌شی کۆتاییه‌که‌شی‌دا چه‌ند به‌لگه‌ و بابه‌تی ر‌وونکه‌ره‌وه‌ی تیدا‌یه.

من ليرەدا ئامازە بەو بابەتانە دەكەم كە لە پەيوەندىي بۆكان و ناوچەكە، لە بەرگى يەكەمى كىتتەكەدا ھاتوون و بەرگى دووھەم دادەنيم بۆ بەشى دواتر. پىكەوتەكان بە سال و مانگى ھەتاوى نووسراون، واتە ۶۲۱ سال دواى زايين:

- ۱۳۱۵/۰۴/۱۲، لافاوى مەھاباد؛

- ۱۳۱۵/۰۸/۱۵، كرانه وەى كارخانەى قەندى ميانداو؛

- ۱۳۱۶/۱۱/۲۷، «مەدى فرخ» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۱۶/۱۱/۱۹، «عبدالله مستوفى» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۱۸/۰۵/۰۷، «حسن سمىعى» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۱۹/۰۷/۲۰، «مظفر اعلم» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛
- ۱۳۲۰/۰۶/۰۳، ھاتنى ھىزەكانى سۆقىت و ئىنگىز بۆ نيو ئيران؛

- ۱۳۲۰/۰۶/۰۴، راگەياندىنى ھىرشى ھەوايى بۆ سەر ميانداو و مەھاباد؛

- ۱۳۲۰/۰۶/۰۸، بلاو بوونە وەى راگەياندىنامە لە فرۆكەكانى سۆقىتە وە و [بە بلاو بوونى دووپەر ئاگاہى/ بوو بلاو ئەرتهشى شاھەنشاهى! ھزار]؛

- ۱۳۲۰/۰۶/۲۵، ئىستىعفاى رەزاشاى پەھلەوى؛

- ۱۳۲۰/۰۷/۰۷، دامەزرانى حىزبى توودەى ئيران؛

- ۱۳۲۰/۰۷/۱۳، سەرلەشكر محەممەدى شابەختى بوو بە فەرماندەى سپاى غەرب؛

- ۱۳۲۰/۰۷/۲۴، «سرتىپ محمدصادق كوپال» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۲۰/۰۸/۱۳، «سرتىپ عبدالرضا افخمى» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۲۰/۱۱/۱۸، «سرلشكر محمود امين» بەدەست كورد لە سەقز كوژرا؛

- ۱۳۲۱/۰۳/۱۴، وهزیری جهنگی ئیران گه‌یشته ورمی؛
- ۱۳۲۱/۰۳/۲۱، هیزی سپایی ئیران گه‌یشته ورمی؛
- ۱۳۲۱/۰۴/۰۱، «سرتیپ ابوالحسن پورزند» کرایه فرماندهی له‌شکری نازه‌ربایجان؛
- ۱۳۲۳/۰۷/۱۰، حه‌مه‌ره‌شیدخان شاری بانه‌ی ناگر تیبه‌ردا؛
- ۱۳۲۴/۰۹/۲۱، وه‌فدیگ له‌لایه‌ن قازی محه‌مه‌ده‌وه چوو بۆ ته‌وریز بۆ وت‌وو‌یژ؛
- ۱۳۲۴/۰۹/۲۶، ئالای کوردستان له مه‌هاباد هه‌لکرا؛
- ۱۳۲۵/۰۴/۰۵، چوونی قازی محه‌مه‌د بۆ تاران بۆ وت‌وو‌یژ؛
- ۱۳۲۵/۱۰/۲۵، ئیعدامی ۱۰ ئەفسه‌ر[ی کورد] له مه‌هاباد [و بۆکان و سه‌قز]؛
- ۱۳۲۵/۱۱/۱۷، ئەوانه‌ی سه‌ره‌له‌شکر ئەمینیان کوشتبوو و بانه‌یان ناگر تیبه‌ردابوو ئیعدام کران؛
- ۱۳۲۶/۰۴/۱۰، «سرگرد مستشاری» کرایه فرماندهی گوردانی میانداوا؛
- ۱۳۲۶/۰۵/۲۹، شا، لیبوردنی گشتیی بۆ نازه‌ربایجان و کوردستان ده‌رکرد؛
- ۱۳۲۶/۱۱/۱۴، ئیران ناره‌زایی ده‌ربیری بۆچی سوؤقیه‌ت بارزانیی ریگا داوه بۆ ولاته‌که‌ی؛
- ۱۳۲۶/۱۱/۲۱، «سرتیپ درخشانی» فرماندهی پیشووی له‌شکری ته‌وریز ۲۵ سالی زیندانی بۆ ده‌رچوو.^۱

۱. باقر عاقلی، «روزشمار تاریخ ایران از مشروطه تا انقلاب اسلامی»، جلد اول، چاپ اول، نشر گفتار، تهران ۱۳۶۹/۱۹۹۰، ۴۸۲ صفحه، فارسی.

رۆژمىرى ميژووى ئىران (بەرگى ۲)

لە ھەلبىژاردەى بەرگى دووھەمدا، نەك ھەر ھەوالى بۆكان بەلكوو زياتر دەسنىشانی رووداو گشتىيەكان دەكەم، ئەويش بەھوى سەرنج پراكىش بوونى ھەوالەكانى دوای سالى ۱۳۳۲ھو:

- ۱۳۳۲/۵/۲۸، سەرکەوتنى كۆدەتا دژ بە حكومەتى دوكتور موسەددىق؛
 - ۱۳۳۲/۸/۱۷، دەسپىكى دادگايى كرانى موسەددىق؛
 - ۱۳۳۲/۹/۳۰، كوتايى دادگا و قەرارى ۳ سال زىندانى تەنيايى بۆ موسەددىق؛
 - ۱۳۳۳/۷/۰۷، ھاتنى سەعيد قەزاز وەزىرى نيوخوى عىراق بۆ ئىران؛
 - ۱۳۳۴/۱۱/۱۹، شەپى جوانرۇبىيەكان لەگەل حكومەتى ئىران؛
 - ۱۳۳۴/۱۲/۰۶، ھەوالى زياترى شەرەكە؛
 - ۱۳۳۵/۹/۲۰، ژمارەى دانىشتووانى ئىران ۱۸ مليون و ۹۵۵ ھەزار كەس؛
 - ۱۳۳۵/۱۱/۱۰، پەسندكرانى لايحەى دامەزرانى ساواک؛
 - ۱۳۳۶/۱۰/۱۶، شەپى عىلى زەنگەنە لەگەل حكومەتى ئىران؛
 - ۱۳۳۷/۲/۰۴، ريگاناسنى تەوريز بۆ تاران دەستى بە كار كرد؛
 - ۱۳۳۷/۴/۲۳، كۆدەتاي قاسم لە عىراق؛
 - ۱۳۳۷/۹/۳۱، پەناھىتانی ھەندىك كوردى عىراقى بۆ ئىران؛
 - ۱۳۳۹/۱۱/۱۵، ژمارەى دانىشتووانى ئىران ۲۱ مليون و ۳۵۳ ھەزار كەس؛
 - ۱۳۴۰/۱۱/۱۸، بۆ يەكەم جار ئىسلاھاتى ئەرزى لە مەراغەو دەستى پىكرد؛
 - ۱۳۴۱/۱۱/۱۹، كۆدەتاي عارف و كوژرانی قاسم لە عىراق؛
 - ۱۳۴۲/۸/۰۲، لافاوى كرماشان؛
 - ۱۳۴۴/۹/۳۰، گىرانی وانىتيكى پر لە تریاك لە مەھاباد؛
 - ۱۳۴۶/۷/۰۴، خویندى قوتابخانەى سەرەتايى لە ئىران بوو بە ۵ سال؛
- ھەموو ماوہى سالى ۱۳۴۴ - ۱۳۴۵ ھەوالى پىكدادانى ئىران و عىراقە لەسەر سنورەكان؛

- ۱۳۴۷/۲/۱۰، بوومه له رزه ی نازه ربایجان؛
- ۱۳۴۷/۴/۲۶، کۆده تای به عسییه کان له عیراق؛
- ۱۳۴۷/۶/۳۱، تیره باران کرانی ۶ کهس له کوردستان (بالی شوپشگییری حدکا)؛
- ۱۳۴۷/۱۲/۲۴، سیلاوی میانداوا؛
- ۱۳۴۸/۴/۳۰، ئاپۆلو ۱۱ گهیشته سه ر مانگ؛
- ۱۳۴۹/۴/۲۱، پیکدادرانی ئوتوبوس له مه هاباد؛
- سالی ۱۳۴۹ ئیعدامی زۆر کهس له ورمی؛
- ۱۳۵۱/۱۰/۱۴، ئیعدام له کوردستان؛
- ۱۳۵۲/۱/۲۶، ئیعدام له کوردستان؛
- ۱۳۵۲/۸/۱۳، بوومه له رزه ی مه ریوان؛
- ۱۳۵۲/۱۲/۲۶، لافاوی کوردستان و نازه ربایجان؛
- سالی ۱۳۵۲ و ۱۳۵۳ هه واله کانی شه پی کورد له گه ل حکومه تی عیراق؛
- ۱۳۵۳/۹/۲۶، بارزانی که رکوکی گرت؛
- ۱۳۵۳/۱۲/۱۵، پیکه اتنی شا و سه ددام له جه زائیر؛
- ۱۳۵۴/۲/۱۶، لافاوی کرماشان؛
- ۱۳۵۴/۴/۲۵، وه ستانی دل و مردنی سه ناتۆر محهمه دی عه باسی؛
- ۱۳۵۵/۹/۳۰، نه ته وه یه کگرتو وه کان: خه باتی چه کداریی دژ به ئیستیعمار ره وایه؛
- ۱۳۵۶/۵/۲۷، نازادی دهسته ی یه که می زیندانیانی سیاسی ئیران؛
- نیوه ی دووه می سالی ۱۳۵۶ و هه موو سالی ۱۳۵۷ هه والی خو پیشاندا نه کانی ئیران؛
- ۱۳۵۷/۱/۱۷، خو پیشاندا نی خه لک له کوردستان؛
- سالی ۱۳۵۷ هه والی ره ژبه ره ژژی روودا وه کانی ئیران و خو پیشاندا نه کان؛
- ۱۳۵۷/۱۱/۲۲، سه رکه وتنی شوپشی گه لانی ئیران و رووخانی سیسته می پادشاهی له ئیران.^۱

۱. باقر عاقلی، «روزشمار تاریخ ایران از مشروطه تا انقلاب اسلامی»، جلد دوم، چاپ اول، نشر گفتار، تهران ۱۳۷۰/۱۹۹۱، ۵۱۰ صفحه، فارسی.

شەرى دووھەمى جىھانى و كۆماری كوردستان

پووداوهكانى شەرى يەكەمى جىھانى لە ناوچەكە، بابەتى بەشى پېشتەر بوو. لێرەدا دەچمە سۆراغى ھەوالەكان سەبارەت بە سەرھتا و ئەنجامەكانى شەرى دووھەمى جىھانى كە تىیدا باس لە ھاتنى سپاى دەولەتانى ئوروپايى بۆ ناوچەكە و پىكھاتن و ھەرەسى كۆماری كوردستان (۱۹۴۶) بابەتى سەرھەكىن.

كۆماری ۱۹۴۶ى كوردستان

كەموزۆر ھەموو ئەو پۆزاوايى يانەى وا بابەتيان لەسەر ميژووى ھاوچەرخی كورد و سەردەمى كۆماری كوردستان (۱۹۴۶) نووسيوو، ھەرۆھا ھەندىك سەرچاوى خۆماليش، كەلكيان لەم كتيبەى «ئىگلتنون» وەرگرتووو يا لایكەم ئاماژەيەكيان پىكردووو. لە راستيشدا كتيبى ئىگلتنون سەرچاوىيەكى كورت و پوخت و راست و كەم ھەلەيە، با وەك پۆزاوايى يەك روانگە و ھەلوئىستى لە بەرانبەر يەكئىبەتتى سۆفیت و كۆماری كوردستان و ئازەربايجاندا دۆستانەش نەبى.

بە بۆچوونى من ئىگلتنون بۆ ئامادەکردنى كتيبەكە راستەوخۆ چاوى بە ھەندىك كەسايەتتى كورد و ئيرانى كەوتووو و قسەكانيانى راستەوخۆ راگواستووو يا كوردونىتە نيوناخنى قسەكانى خۆى. بنەماى بۆچوونەكەشم ئەويە قسەى ئەو كەسانە (بۆ نموونە قاسم ئاغاى موھتەدى، ل ۹۰ و ۱۰۵ و سەرتىپ جىھانبانى) بە شىوئەيەكى ئەوتۆ راگويزراون كە خوينەر ھەست بە راست بوونى ھەوال و بۆچوونەكانى نووسەر دەكا و دەزانى ئەو ھەوالانە لەخۆو نەدراون.

كتيبەكە ريزدار سەيد محەممەدى سەمەدى وەرگيرپاوتە سەر فارسى و وتووويژى خۆى لەگەل چەند كەسايەتتى كورد وەك نەمر مەلا قادرى مودەررىسى، لە كۆتايى كتيبەكە زياد كردووو.

ئەوانەى خوارەوئە ئاماژەى ئىگلتنون بە بۆكان و ناوچەكەى لەم كتيبەدا:

- ل ۳۲: تايەفى ديبوكرى شار[ى مەھاباد] يان [لە ماوئەى شەرى دووھەمى

جیهانی دا] داگیر کرد و له جادهی مه‌هاباد - میانداو او باجیان ده‌سه‌ند؛

ل - ۳۴: باسی عیلى دئیوکری و عه‌لی‌ئاغای حاجی ئیلخانی و ئه‌وه‌ی دوو بنه‌ماله‌یان ناسناوی ئیلخانی‌زاده‌یان بۆخویان هه‌لبژاردوو و عه‌لی‌ئاغا، که ناسناوی عه‌لیاره له سالی ۱۹۴۲دا چوو بۆ باکو [سه‌فه‌ری یه‌که‌می نوینه‌رانی کورد بۆ باکو]. هه‌روه‌ها ناوی بنه‌ماله‌ی «عه‌زیزی» و «مه‌عرووف»ی و «فه‌تاحی»ی وه‌ک به‌شیک له دئیوکریه‌کان تۆمار کردوو. له هه‌مان لاپه‌رده‌دا باسی فه‌یزوللا به‌گییه‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان و سه‌قز کراوه و نووسه‌ر گوتوو یه‌تی له باشووری دئیوکریه‌کانی بۆکان هه‌لکه‌وتوون و ۱۵ هه‌زار که‌سیک ده‌بن که له ده‌وروبه‌ری مه‌هاباده‌وه تا ده‌وروبه‌ری سه‌قز نیشته‌جین. هه‌روه‌ها ده‌لی عه‌لی جه‌وانمه‌ردی له سالی ۱۹۴۴دا به‌هۆی هاوکاری کردنی حه‌مه‌ره‌شیدخانه‌وه له دار دراوه؛

ل - ۵۱: باسی هیرش بۆ سه‌ر شاره‌بانی مه‌هاباد، که ده‌لی «عه‌زیزخان» ناویک له مه‌یدانی چوارچرا قسه‌ی بۆ خه‌لک کرد و به‌شوین ئه‌ودا هیرش کرایه سه‌ر شاره‌بانی و دوا‌ی ته‌قه‌ی پۆلیس که بوو به‌هۆی کوژرانی عه‌بلای مینه‌ی خالندی، ۷ پاسه‌وانی تورکی ئازه‌ربایجانی تیدا کوژرا. دیاره عه‌زیزخان هه‌مان عه‌زیزخانی کرمانج (یاسیکه‌ند)ه؛

ل - ۶۹: عه‌بدورپه‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار) یه‌ک له ئه‌ندامانی خاوه‌ن نفووزی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بوو؛

ل - ۷۰: له بۆکان هه‌ندیک له ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی ئیلخانی‌زاده به‌گه‌رم‌وگوری خه‌ریکی هه‌لسووران [بۆ کۆمه‌له‌ی ژیکاف] بوون؛

ل - ۸۵: قاسم ئیلخانی‌زاده پێش چوونی هه‌یه‌ته‌تی کورد بۆ باکو، نیردرایه باکو؛

ل - ۸۶: [له سه‌فه‌ری باکو دا] پێشتر، قاسم ئیلخانی‌زاده ده‌سنیشان کرابوو پێشنیار و ئاواتی له‌میژینی گه‌لی کورد بۆ دامه‌زرانی کوردستانی ئازاد بنووسی و پێش چاوپێکه‌وتنی باقرۆف ئه‌م کاره به‌رپۆه چوو؛

ل - ۹۰: قاسم‌ئاغا ئیلخانی‌زاده باشی له‌بیر ماوه که ئیواره‌ی هه‌مان رۆژ [پروژیک

دوای چاوپىڭكەوتنى باقرۆف [نوینەرانى كورد بە چەند چەپكەگولەوہ چوونە سەر گۆرى عەزیزۆف لە نژىك ھەيكەلى «كرۆف» و گوليان پىشكەش كرد. يەك لە نوینەرانى كورد لەو كاتە و لەژىر پەيكەرەكەدا نوێژى ئىوارەى كرد؛

ل ۱۰۵: يەك لەوانەى وا [لە سياسەتى سۆڤيەتى] دوودل بوون، قاسم ئاغاى ئىلخانى زادە پياويكى ناسراوى عىلى دىيوكرى بوو، كە بانگهيشتنى ژەنەرال ئاتاكىشى يۆفى بۆ باكو بۆيە قبوول كرد، كە ئەم كارە بارودۆخى كورد قايمتر بكا. ناوبراو لەوئ تىنگەيشت كە ئامانجى سەرەكىى باقرۆف ئەوہيە ناوچەكە لە ئىزان جيا بكا تەوہ و بيخاتە سەر سۆڤيەت. ئەوہش كە ئەستەم بە بىرىدا بەاتبايە مافى گەلى كورد بوو. قاسم ئاغا لە بۆكان چاوى بە كاك ھەمزەى نەلۆس كەوت و ئەويشى كرده ھاوبەشى گومانەكەى خۆى. كاتى كە قاسم ئاغا لە باكو گەرايەوہ لەجياتى ئەوہى لەو كەش و ھەوايەدا بچى بۆ مەھاباد چوو بۆ تەوريز و لەوئ چەند ھەفتەيەك مايةوہ. لەويش چەند كەسيكى وەك خۆى دوودل كرد و ھەر ئەو كارەشى بوو بەھۆى ئەوہى سەرۆكانى كورد پەيوەندى بە ژەنەرال ھومايوونى فەرماندەى سپاى ئىزان لە بەشى كۆمارى كوردستانەوہ بگەن. لەو سەردەمەدا خەلكىكى زۆر لە قاسم ئاغا كەوتيوونە گومانەوہ؛

ل ۱۲۳: دوای سەرۆك كۆمار، سەرەكەوزىر (سەرۆكى ھەيئەت رەئىسە) حاجى بابە شىخ خەلكى بۆكان بوو. ناوبراو سياسەتەمدارىكى ۶۵ سالان و لە بنەمالەى سەيدەكانى زەمبىلى دەوروبەرى بۆكان بوو. پياويكى لاواز و بارىك. عەينەك و ريشە سپىيەكەى قەلاڤەتى زۆر عالمانەيان پىدەبەخشى، ديارە خويندەوارىي فەرميشى ھەبوو. لە رابردوودا يەك لە دۆستانى بەئەمەگ و جيگەى باوهرى رەزاشا بوو و لای ئەو خاوەن نفووزى زۆر بوو. دوای شاربەدەركرانى رەزاشا رووى كرده ھەمەرەشىدان كە ئەو دەم حاكمی سەقز و بانە بوو. پاشان بەرەو كۆمارى كوردستان ھات. حاجى بابە شىخ لەگەل خەلكدا ھەلسوكەوتى زۆر چاكى ھەبوو، بەلام ئەندامىكى چالاكى كۆمەلەى «ژ.ك» نەبوو... نژىكايەتییەكى تايبەتى لەگەل قازى محەممەددا نەبوو و وا ھەست دەكرا كە بۆ بىئەسەر كردنى كار و كردهوہى بنەمالەكانى ئىلخانى زادەى بۆكان كە دراوسىي بوون

- گه‌یشتیته پله‌ی سه‌داره‌تی به‌رز. سه‌ره‌رای ئه‌و پله‌به‌رزهی، حاجی باب‌ه‌شینخ هه‌رگیز پیاویکی به‌ده‌سه‌لاتی نیو حکومه‌ت [ی کوردستان] نه‌بوو؛
- ل ۱۲۴ - ۱۲۵: عه‌بدوپ‌ره‌حمانی ئیلخانی‌زاده کورپی حاجی بایزاغا وه‌زیری کاروباری ده‌روهه و حاجی سمایل‌ئاغای ئیلخانی‌زاده وه‌زیری ریگاوبان بوو. [ئه‌وه‌نده‌ی زانراپی پۆستی وه‌زاره‌تی ده‌روهه له کابینه‌ی پیشه‌وادا نه‌بوو و ئه‌وه‌ش هۆکاری سیاسی هه‌بوو، حاجی په‌حمان‌ئاغاش وه‌زیری ر‌او‌یژکاری کابینه‌که بوو، به‌لام ده‌گوتری به‌کرده‌وه ئه‌و ده‌وره‌ی گ‌یر‌ابی. کاک سه‌لاحی موه‌ته‌دی کورپی حاجی په‌حمان‌ئاغاش له وتار یا وتوو‌یژیکدا باوکی خوی به‌وه‌زیری کاروباری ده‌روهه ناو بردبوو.]؛
- ل ۱۲۴: شیعی سرووده‌که [ئاوی که‌وسه‌ره]، هه‌ژاری شاعیر ئاماده‌ی کردبوو.
- ل ۱۲۷: حاجی باب‌ه‌شینخ سه‌ره‌که‌وه‌زیران بوو؛
- ل ۱۲۸: باسی ئه‌وه‌ی ئایا کورد و به‌تایبه‌ت پیشه‌وا له راگه‌یاندنی کوماردا په‌له‌یان کرد؟ سه‌یفی قازی و حاجی باب‌ه‌شینخ له‌گه‌ل ئه‌و بۆچوونه نه‌بوون... شه‌ری کوردی شینخ‌ئاغایی و تورکی میانداوا؛
- ل ۱۵۱: له‌نیو ئه‌و ۶۰ لاوه‌ی بۆ خویندن نیردرانه باکو، یه‌کیان کوره‌لاویک بوو به‌ناوی [عه‌لی] گه‌لاویژ که له سالی ۱۹۶۱دا له‌سه‌ر ر‌ادیۆ به‌رلین به‌ زمانی کوردی به‌رنامه‌ی ته‌بلیغاتی دژ به ئیرانی به‌رپۆه ده‌برد؛
- ل ۱۶۷: ژماره‌ی سواره‌ی عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی ناوچه‌... دئیوکری مه‌هاباد به سه‌ره‌و‌کایه‌تی جه‌عه‌ره‌ئاغای که‌ریمی ۴۰۰ سواره؛ دئیوکریه‌کانی بۆکان به‌چاوه‌دیری ئاغاواتی ئیلخانی‌زاده ۵۰۰ سواره؛ فه‌یزول‌لا‌به‌گیه‌کانی بۆکان و سه‌قز ۸۰۰ سواره؛ تایفه‌ی بیداغی سه‌قز [ده‌بی بوداغی بی] ۲۰۰ سواره؛ سه‌رجه‌م ۱۲ هه‌زار ۷۵۰ سواره؛
- ل ۱۶۹: له‌و کاتانه‌دا هه‌یه‌تیکی تیکه‌لاوی ئازهر‌بایجانی و کورد له سه‌قز له‌گه‌ل به‌رپرسیانی [ئیرانی] ناوچه سه‌باره‌ت به‌ گرفتی نیوانیان، خه‌ریکی وتوو‌یژ بوون. ئه‌ندامانی هه‌یه‌تی کورد بریتی بوون له سه‌ره‌نگ دووه‌م عیززه‌ت عه‌بدولعه‌زیز (عیراقی)، سه‌رگورد ئیبراهیم سه‌لاح سه‌ره‌و‌کی ستادی ئه‌رته‌شی

کوردان و جه‌عفهری که‌ریمی له دئیوکرییه‌کانی مه‌هاباد؛

ل ۱۷۹: حاجی باب‌ه‌شیخ که سه‌ره‌ک‌وه‌زیریکی خاوه‌ن‌ده‌سه‌لات نه‌بوو، باسی هی‌رش [ی ئیران بۆ سه‌ر ناوچه‌که‌ی] کرد و ته‌نیا چوار سه‌ره‌ک‌هۆز و خه‌لکه‌که‌ی پشتگیری قسه‌کانی ئه‌ویان کرد. ناوبراو پیی وابوو ده‌توانن بچنه نیو شاری سنه‌وه و ئه‌گه‌ر پوو سه‌کان شتیکیان گوت ده‌کرئ بلین حاجی باب‌ه‌شیخ و چهند سه‌ره‌ک‌هۆز له‌خۆیانه‌وه چوونه‌ته نیو شاره‌که؛

ل ۱۸۲: له‌و ماوه‌یه‌دا وت‌ووژیکی زۆر جیدی له‌ نیوان قازی محهمه‌د و ژهنه‌پال ره‌زم‌ئارا له‌ گوندی سه‌را به‌پێوه بوو؛

ل ۲۰۹: قازی محهمه‌د [له‌ میانداو] به‌ ژهنه‌پال هومایوونی گوت با بزانی که بارزانییه‌کان هیشتا له‌ مه‌هاباد و ده‌یانه‌وی سه‌ره‌له‌نوی بۆکان بگرنه‌وه. هومایوونی وای به‌باش زانی که به‌ قازی و حاجی باب‌ه‌شیخ و سه‌یفی قازی بلی خوتان بچن بۆ بۆکان و چاوتان به‌وی بکه‌وی... له‌ بۆکان دیتیان که بارزانییه‌کان چهند رۆژ پیشتر شاریان چۆل کردوو و چوونه‌ته مه‌هاباد. ئه‌وانه‌ی وا له‌گه‌ل ژهنه‌پال هومایوونی بوون به‌ره‌و حه‌مامیان، که گوندیکی دئیوکرییه‌کانه وه‌رئ‌که‌وتن؛ ئیلخانی‌زاده‌کان له‌و گونده ده‌ژیان و له‌ سالیک پیشتره‌وه په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل ژهنه‌پال هومایوونی گرتبوو... قازی گوتی پیت‌ه‌خت [ی کوماری کوردستان] هیمن نییه و بارزانییه‌کان ده‌یانه‌وی به‌ره‌ره‌کانی [سپای ئیران] بکه‌ن. ژهنه‌پال به‌ قازی گوت بگه‌رپته‌وه مه‌هاباد و شاره‌که ئاماده‌ی هاتنه‌وه‌ی سپا بکا؛

شایانی گوتنه که کاک سه‌ید محهمه‌دی سه‌مه‌دی وت‌ووژی له‌گه‌ل هه‌ندیک که‌سایه‌تی سه‌رده‌می کۆمار وه‌ک نه‌مر مه‌لا قادری موده‌رریسی و سه‌ید ره‌حیم ئه‌یوویی کردوو و ده‌قی قسه‌کانی ئه‌وانی وه‌ک پاشکو خستۆته کۆتایی کتیبه‌که. یه‌ک له‌و که‌سانه سه‌ید عه‌بدولقادری سه‌یاده‌ت کورپی حاجی باب‌ه‌شیخه.^۱

۱. ویلیام ایگلتون جونیر، «جمهوری ۱۹۴۶ کردستان»، ترجمه سید محمد صمدی، ناشر (؟)، محل انتشار (؟)، سال انتشار ۱۹۸۰ (؟)، ۳۱۲ صفحه، فارسی.

سەفەری دووھەمی رێبەرائی کورد بۆ باکو

یەکیبەتیی سۆفییەتی لە سالانی ۱۹۴۱ و ۱۹۴۴ دا دووجار ژمارەیکە لە گەورەپیاوانی کوردی ناوچەیی موکریان و بەگشتی بەشی ئازەربایجانی بانگهێشتنی باکو کردن کە بەتایبەت ئەوی دووھەمیان بەتەواوەتی نھینی بوو، گەرچی ئێران گەلیک زوو، واھەییە لە رێگەیی دەزگا زانیارییەکانی ولاتانی پوژاواو، بە مەسەلەکەیی زانی و لە قاوی دا.

لە ھەر دوو سەفەرە کە دا پێشەوا قازی محەممەد کە سایەتیی سەرەکی بوو و لە ھەر دووکیان دا خەلکانی ناوچەیی بۆکانی تیدا بەشدار بوون. لە سەفەری یەکەم دا حاجی بابە شێخی سەیادەت و عەلی ئاغای عەلیار (سەردار ئەسەد) و لە سەفەری دووھەم دا قاسم ئاغای ئیلخان زادە بەشدارییان کردوو و ھەر قاسم ئاغاش دەقی داواکارییەکانی وەفدەکەیی بە خەتی خووی نووسیوەتەو و پاشان داویانە بە میرجە عەفەر باقرۆف سەرۆکی «کۆماری سوسیالیستی ئازەربایجان».

تەنیا دوو پوژ دوای سەفەری دووھەم، پوژنامەیی ئیتلاعات چاپی تاران و چەند پوژنامەیی دیکەش لە ۱۳۲۴/۷/۹ ھەوایی سەفەرە کە یان راگەیاندوو و بە شوینی دا پوژنامەیی «کۆھستان» چاپی تاران چەندین ھەوایی و تیلگرافی لەو پەییوەندە دا بلاوکردۆتەو:

- ژمارە ۲۹ (۱۳۲۴/۷/۱۶)، سەرۆتار بەناوی «مەھاباد جداسدنی نیست» بۆ پاساودانەوہی مەسەلەکە؛

- ژمارە ۳۰ (۱۳۲۴/۷/۲۳)، تیلگرافی قاسم ئیلخان زادە کە ھەوایی کەیی بەدرۆ خستۆتەو؛

- ژمارە ۳۰ (۱۳۲۴/۷/۲۳) تیلگرافی ۱۳۲۴/۷/۱۸ ی محەممەد ئەمین ئیلخان زادە بۆ بەدرۆ خستەوہی مەسەلەکە؛

- ژمارە ۳۱ (۱۳۲۴/۷/۳۰)، ھەوایی کە پوژنامە کە لە زمان «ستاد ارتش» ھوہ

رايگە ياندىۋو ۋ گوتوۋىيە تى لە گوندىكى دەۋرۋوبەرى پەزائىيە كۆبۈۋنە ۋە يەك بەستراۋە ۋ نوۋرى بەگ باسى سەفەرەكە ي بۆ گروۋپپىكى خەلک كىردۈۋە؛
- ژمارە ۳۲ (۱۳۲۴/۸/۷)، تىلگرافى ھەمزە ي مامەش ۋ «عەبدوللا قادىرى» كە ھەۋالە كە يان بەدرۆ خىستۆتە ۋە؛

- ژمارە ۳۲ (۱۳۲۴/۸/۷)، تىلگرافى ھەممەد قازى، ھەممەد حوسىنى سەيفى قازى، عەلى ئىلخانى، ھەمزە ي مامەش ۋ عەبدولقادىر جەلدىان [دەبى عەبدوللا قادىرى بىن كە ھەۋالە كە يان ۋەدرۆ خىستۆتە ۋە.

ھۆكەرى نوۋسىنى ئەم بابەتە ئەۋەيە كە رېزدار ھەسەن قازى پوژى ۲۰۱۲/۵/۳۱ لەسەر لاپەرە ي ۋىيلۆگى «پوانگە»^۱ بابەتتىكى سەبارەت بە راست بوۋنى سەفەرەكە ۋ ھۆكەرى نكولى كىردنى ئەۋ كەسانە ي ۋا لە سەفەرەكە دا بوۋن بلاۋ كىردۆتە ۋە ۋ ھەۋلى داۋە ئەم ھۆكارە بدۆزىتە ۋە. ئەۋە گەۋھەرى بۆچۈۋنەكە ي كاك ھەسەنە:
«... ھكۆمەتى شوۋرەۋى لە لايەكەۋە لەبەر ئەۋ بەر عۆدەبى يانە ي لە ئاست دەۋلەتە يەكگرتۈۋەكانى ئەمەرىكا ۋ دەۋلەتى برىتانىا بوۋىيە تى ۋ لە سەرىكى دىكەشەۋە بۆ رېگاخۆش كىردن بۆ ۋەرگرتنى ئىمتىيازى دەرھىنانى نەۋتى باكۋور ھەۋلى داۋە دەۋلەتى لاۋازى ئىران لە خۆى نەۋرۋوژىنى، جا بۆيە لە دانۇستاندەكانى لەگەل بزۋوتنەۋە ي كوردستان دا زور لە سەرھەست ۋ بە ئىحتىيات جوۋلاۋەتە ۋە. ۋىدەچى يەكىك لە مەرجهكانى ئەۋ بانگەھىشتنە ي دەستە ي نوپنەرايەتى كورد بە نەپنى ھىشتنەۋە ۋ باس نەكردنى بوۋى...»

ۋاتە ئەم نەپنىكارىيانە ي رېبەرانى كورد نەك لە ترسى دەۋلەتى ناۋەندى ئىران، بەلگۋو بەگۋىرە ي پاسپاردە ۋ داۋخۋازى سۆقىتەبىيەكان ۋ ھكۆمەتى ئازەربايجانى باكۋورى بۋۋە كە نەيانۋىستۋە مەسەلەكە گەۋرە بگىرتەۋە ۋ بېتتە ھۆكارىكى گۋشارى سىياسى دەۋلەتانى پوژاۋا بۆسەريان. سەمەرە ئەۋەيە عەلىاغاي عەلىار

که دهگوتری له و سهفهری دووهمهدا له گهلیان نه بووه، یهک له و کهسانه بووه که له گهلی پیشه و نامه ی نکولی کردنی ئیمزا کردووه و ناردوویه تی بو تاران. به داخه وه سه رجه م بابه ته که له بهر دووردریزی نه کرا ته و او پابگویزی.

دەۋلەتى جەمھورىي كوردستان

بۇ توۋىژىنەۋەى مېژووۋى ھاۋچەرخى بۆكان، بەتايبەت مېژووۋى سىياسى - كۆمەلايەتتىي شار و ناۋچەكە، پىئويستە سەرنجى تايبەت بىرئىتە ئەۋ بەلگەنامە گرنگانەى وا لە پىئوئىدىي كار و چالاككىيەكانى حەمەپرەشىدخانى قادىرزادە (دارۋخان) دان و لەم سالانەى دوايىدا بلاۋكراۋنەتەۋە.

حەمەپرەشىدخان لە قۇناخى پىكھاتنى كۆمارى كوردستان لە مەھاباد (۱۹۴۶)، كەسايەتتىيەكى گرنگ و خاۋەن دەسەلەتى ناۋچەى سەقز و بانە و مەريوان بوو و لە ئىران و عىراقدا تەنگۈچەلەمەى زۆرى بۇ ھەر دوو حكومەتەكان خولقاندبوو:

«ئاي لە حەمەپرەشىدخان، خەلكى وئىنە ودارۋغان

لەشكرى شاي رەبىنا ھەتا پىتەختى تاران!»

(فولكلور)

لە سەرەتاكانى دامەزىرانى كۆمارى كوردستاندا، يەك لە گرقتە سىياسى - نىزامىيەكانى كۆمار و رېبەرەكانى برىتى بوو لە چۈننىيەتتىي ھەلسۈكەوت لەگەل ئەۋ. رېبەرەرانى كۆمار نىگەرانى دەسەلات و تواناي حەمەپرەشىدخان بوون و نەياندەۋىست بچىتە بەرەى دەۋلەتى ئىرانەۋە، لەلايەكى دىكەشەۋە ئامادە نەبوون بەشىك لە دەسەلاتى ناۋەندىي كۆمارى بدەنە دەست، جا مەسەلەكەيان بەۋ شىۋەيە چارەسەر كرد كە بىكەنە قوماندانى ھىزەكانى كۆمار لە سنوورى گەلىك گرنگى باشوور و بۇ ئەم كارەش، خانىيان بە دەرەجەى ژەنەرالىيەۋە كىردە بەرپىسى ناۋچەى «سەرا» لە نىۋان بۆكان و سەقز. سەرا گوندىك بوو كە بەگوئىرەى پەيمانى سالى ۱۹۱۵ى نىۋان رووس و ئىنگلىز ناۋچەى دەسەلەتى ھەر دوو لايان لەۋى دەگەرپايەۋە. ئەۋ پەيمانى دابەشكرانى ئىرانە، گەرچى لە سالى ۱۹۱۷ و دوايەدواى سەرەكەۋتنى شۆرشى مەزنى ئوكتۇبر ھەلۋەشاپۆۋە، بەلام لە ماۋەى شەرى دوۋەمى جىھانى و ھاۋكارىي نىۋان سۆقىت و ئىنگلىز دژ بە فاشىسىمدا، بە شىۋەى «دوفاكتو» رەچاۋ

دهکرا و نه هیزهکانی سوڤیهت له سهرا به رهو باشوور دهچوون و نه هیزی ئینگلیز لهویوه دهچوونه باکوورتر. هۆی سه رهکیی کۆماری کوردستانیش که سهقز و بانهیان نه دهخسته ژیر دهسهلاتی خویان و هیزهکانیان له سهرا و قاراوا نه دهبرده پیشه وهتر، خواستی سوڤیهت بوو له پیناوا پاراستنی ئه و دابهش کردنه دوفاکتویه دا. هه ر چۆنیک بی، حه مه په شهیدخان نیشته جیی گوندی سهرا بوو و مالی «حهمه داغای عه باسی» کردبووه پینگه ی هیزی پیشمه رگه و بنکه ی حوکی خۆی له ماوه ی نزیک به ۱۱ مانگ ته مه نی کۆماردا.

حهمه په شهیدخان، میرزا یا «کاتب» یکی هه بوو، که ئیش و کاری دهفته ریی بۆ جی به جی ده کرد، نامه ی بۆ ده خوینده وه و وه لامه کانی بۆ دنووسییه وه. ئه و کاتبه ناوی میرزا «حهمه ده ئه مین مه نگورپی» بوو. مه نگورپی خه لکی باشووری کوردستان و پووناکییریکی تیگه یشتوو و نووسه ریکی به توانا بوو، که چه ند کتیپی نووسیوه.

دوای تیکشکانی کۆمار و چوونه وه ی حهمه په شهیدخان بۆ باشووری کوردستان، مه نگورپیش گه رایه وه باشوور و له م گه رانه وه یه دا کاریکی گرنگی کرد، ئه ویش پاراستن و راگواستنی به لگه نامه کانی به رده ستی بوو. دوای گه یشتنی به لگه نامه کان به باشوور و پاریزرانیان بۆ ماوه یه کی دوورودریژ، هه موویان ده که ونه ده ست کاک نه وشیروان مسته فا ئه مین و له لای ئه ویشه وه ده درینه خوالیخۆشبوو مه حمودی مه لا عیززه ت.

کاک مه حمود له سالانی نیوان ۱۹۹۲ - ۱۹۹۷ دا به ئه رک و زه حمه تیکی زۆر و یارمه تی خواستن له خه لکانی شاره زای پۆژه ه لاتی کوردستان سه رجه می به لگه نامه کانی له سی به رگ کتیب دا بلاو کرده وه، به و شیوه یه به شیکی به رچاوا له نامه و پیوه نده کانی کۆمار پاریزران و له فه وتان پزگاریان بوو.

به لگه نامه کان باه تی هه مه چه شنه یان هه یه، نامه ی به رپرسیانی کۆمار بۆ حهمه په شهیدخان، بارودۆخی بارزانیه کان له ناچه که، داواکاری به رپرسیانی بنکه ی سهرا له ئاغاواتی فه یزوللا به گیی ده وروبه ری بۆکان و سه قز، نامه و داخوازییه کانی

ئەوان، نامەگۆرپىنەوھى نيوان لىقەكانى ھىزى سپايى كۆمار و دەيان بابەتى دىكە.
زۆربەى زۆرى نامەكان لە پەيوەندىي ناوچەى بۆكان و سەقزىدان و
كەسايەتتەكان، ھى ئەو ناوچەيەن، نمونەى دەسخەتى شەھيدان عەلى بەگى
يەكشەوھە (شەيرزاد)، ئەحمەدخانى فارووقى، قودسى، مىرحاج، مستەفا خۇشناو و
كەسانى وەك ئىبراھىم سەلاح و جەغفەرخانى كەرىمى، ھاوپرى لەگەل ھەندى
بەيان و راگەياندىنى كۆمار و گەلىك بابەتى دىكە ئىوھەرۆكى بەلگەنامەكانن.
ئەوھش تايبەتمەندىيەكانى ئەو كىتەبە بەنرخە بۆ ئەوئىندارانى ميژووى بۆكان و
كوردستان:

۱. «دەولەتى جەھوورى كوردستان»، نامە و دۆكومىنت، مەھموودى مەلا عىززەت
كۆى كردۆتەوھە و پىكىخستوھە، نامە فارسىيەكانى كردوھە بە كوردى،
پەراوئىز و تۆمارى بۆ كردوھە و پىشەكىي بۆ نووسىوھە. بەرگى يەكەم، سوئد،
ئازارى ۱۹۹۲؛ ۳۷۳ لاپەرە و ۲۳۹ دۆكومىنت،
۲. بەرگى دووھەم، ستۆكھۆلم، ۱۹۹۵، لاپەرە ۳۸۰ تا ۶۶۹، بەلگەنامەى ژمارە ۲۴۰
تا ۴۴۸، وئىراى چەند نەقشە.
۳. بەرگى سىپەم، ستۆكھۆلم، ۱۹۹۷، لاپەرە ۶۶۷ تا ۱۰۱۵، بەلگەنامەى ژمارە ۴۴۹
تا ۵۵۷، وئىراى چەند وئىنە و دەسخەتتىكى پىشەوا قازى مەھمەد.

حکومەتی کوردستان

کتیبی حکومەتی کوردستان پێداچوونەوهیەکی پوختی ڕووداوەکانی ئێران، کوردستان و ئازەربایجانە لە سالانی پێش دامەزرانی کۆماری کوردستان و ماوەی تەمەنی کۆمار، تا ھەرەس ھینان و شەھیدکرانی ڕێبەران و خەباتکاران و دڵسۆزانی کورد لە مەھاباد و سەقز و بۆکان.

تایبەتمەندی کتیبەکە، کەلک وەرگرنتی زۆر لە سەرچاوە فارسی و کوردی و عەرەبییەکان و ڕاگۆستنی ئەو سەرچاوانەیە. نووسەر کاک نەوشیروان مستەفا ئەمین، لە کتیبەکەدا ھەولێ داوێ چۆنییەتی و ھۆکارەکانی دامەزران و ھەرەسی کۆمار لە زمان سەرچاوەکانەوێ بگێڕیتەوێ ھەلسەنگاندن و بۆچوونەکانی خۆشی بخاتەسەر.

بۆکان وەک شاری دووھەمی کۆمار لە گەلیک لایەنەوێ، میژووی و چارەنووسی بە ڕووداوەکانی مەھابادەوێ گرێدراوێ، ئالای کوردستان لەسەر قەلای شارەکە و گوندەکانی دەورووبەری ھەلکراوێ، دووھەم چاپخانەیی کۆمار لەوێ دامەزراوێ، کەسایەتیەکانی شار و دەورووبەری لە کاروباری سیاسی و تەننەت کابینەیی وەزیران و ھیزی سپایی کۆماردا بەشداری راستەوخۆ بوون و بەو بۆنەییەوێ دواي ھەرەسی کۆمار و داسەپانی سەرلەنوویی حوکمی عەجەم، تووشی ئێعدام و زیندان و ئاوارەیی و مائوێرانی ھاتوون، شاعیران و نووسەرانی بۆکانی لە گەرەیی بەخشین بە کۆمار و پێداھەلگوتنی ئالا و ڕێزلی گرتنی ڕێبەراندا دەوریان بینوێ و...

نووسەر کە بەوردی بە سەرچاوەکاندا چۆتەوێ، سەبارەت بە ھەندیک ڕووداوی ئەو سەردەمە دواوێ کە نەوێ ئیستای کورد نەیبیستوون یا گرنگایەتی پینەداون. یەک لەوانە ھەلکرانی ئالا لە بۆکان و گوندی ئالبلاغ و کۆری جەژن و شادمانی بەبۆنەیی ھەلکرانی ئالا لە گوندەکانی دەورووبەری بۆکان، وەک گەردیگلانە. لە دێرەکانی خوارەوێدا ئاماژەییەکی کورت بەو ڕووداوانە کراوێ. مین ڕێزمانی دەقەکانم

پاراستوو، که به‌شی زوریان له پۆژنامه‌ی کوردستان وەرگیراون:

پۆژی ۱۳۲۴/۱۰/۰۵ ئالای کوردستان له مه‌هاباده‌وه به‌ره‌و بۆکان برا. ئاغایانی قازای قزلجی، هه‌سه‌ن‌خانی بوداقی، برایم‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، هه‌مه‌ده‌مین‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، ئه‌بووبه‌کرئاغای ئیلخانی‌زاده، دوو نه‌فه‌ر شاعیری میلی، هه‌ژار و هه‌قیقی، له‌گه‌ل سه‌ده‌نه‌فه‌ر پتر له ئه‌عزای (ئه‌ندامانی) کومیته‌ی مه‌حه‌للی بۆکان له میان‌دوو پیش‌وازبیان لی‌کرد. له‌گوندی ته‌قیاباد خوشک و برایانی ئه‌رمه‌نی پیش‌وازبیان کرد و وتاریان دا، قاسم‌ئاغای ئیلخانی‌زاده له‌لایه‌ن هه‌یه‌ته‌وه سپاسی کردن. له‌قه‌ره‌مووسالیان میرزا مسته‌فا موقته‌دیری، مه‌حموودخان و یونس‌خان و عه‌بدوڵلاخانی ئه‌میری ئه‌ندامانی لکی مه‌حه‌للی دیموکراتی ئه‌وی له‌گه‌ل خه‌لکی ديهاتی تریش پیش‌وازبیان لی‌کرد.

سه‌عات چوار و نیوی پاش‌نیوه‌رۆ ئالا‌گه‌یشه «عه‌لیاباد»ی سی کیلۆمتری بۆکان. له‌وی گاردی ئیحترام به‌فه‌رمانده‌یی سه‌لیم‌ئاغای ئیلخانی‌زاده و قوتابییه‌کانی بۆکان و ئاغای ئه‌حه‌مه‌ده‌بگی فه‌یزوڵلا‌بگی و فه‌یزوڵلاخان و عه‌لی‌خانی قازلیان و ئه‌حه‌مه‌دئاغا و عومه‌رئاغا و که‌ریم‌ئاغای عه‌باسی و هه‌باس‌ئاغا و خالیدئاغای حیسامی و چوارپینج‌ه‌زار نه‌فه‌ر خه‌لکی بۆکان و ده‌ورو به‌ر به‌پیش‌وازبییه‌وه هاتبوون. له‌وی ئالا‌گه‌سه‌ر شانی جه‌وانی ره‌شید ئه‌بووبه‌کرئاغای ئیلخانی‌زاده گه‌یشه‌ کێله‌شین و پاشان گه‌یشه‌ سه‌ر هه‌وزی بۆکان. ته‌واوی خه‌لکی له‌ ده‌ورو به‌ری هه‌وز و مه‌یدانی ئه‌وی کۆببوونه‌وه و قازای «مه‌مه‌دسادق قزلجی» وتار و شیعی به‌تینی له‌ژیر ئالادا خوینده‌وه و پاش وی هه‌قیقی و هه‌ژار شاعیری میلی هه‌رکام ده‌سته‌شیعیکی گه‌رم و چاکیان خوینده‌وه و هه‌یه‌ته‌ی ئالا‌چوونه عه‌ماره‌تی قه‌لا...

سه‌عات دوازه‌دی به‌یانی ئه‌وی پۆژی [۱۳۲۴/۱۰/۰۶] جه‌نابی حاجی باب‌ه‌شیخ ره‌ئیس میلی کوردستان له‌گه‌ل ئه‌حه‌مه‌دئاغای ئیلخانی‌زاده واریدی بۆکان بوون. پۆژی هه‌ینوو ۱۳۲۴/۱۰/۰۷ [۱۹۴۵/۱۲/۲۸] له‌سه‌عات هه‌شته‌ی به‌یانییه‌وه ده‌ست به‌ته‌شریفات کرا. له‌سه‌ربانی عه‌مارتی قه‌لای بۆکان له‌ته‌ره‌فی راستی ئالا‌وه

جەنابى حاجى بابەشىخ و لەلاى چەپەو جەنابى حاجى بايزئاغا راوستان، لە ھەر دوولاوھ دوو موسەلسەل دانرا. قوتابى و مامۆستاكان و خەلكىكى يەكجار زۆر لەسەر سەكۆى قەلا و دەستەى مووزىك و گاردى ئىحترامى مەھاباد و بۆكان بە فەرماندەى ئاغای محەممەدى نانەوازادە فەرماندەرى ئوردووى مىللى مەھاباد و سەلىم ئاغای ئىلخانى زادە فەرماندەرى بۆكان لە ھەيوانى نيوەراستى قەلا ئامادەبوون. تەواوى ئاغايانى ناوبراوى سەرھوھ و جەمعیەتتىكى كەش لە ئاغايان، مینجوملە حوسین ئاغای عەليار و براكانى، لە سەربانى قەلا بەرپز لەم لاولای ئالاوھ، بە چەند سەف راويستان. خەلكىكى بىژماريش لە مەيدانى خوارەوھ و دەوروبەرى ھەوزى بۆكان راوستان. قاسم ئاغای ئىلخانى زادە پرۆگرامى خویندەوھ و جەنابى حاجى بابەشىخ نوتقىكى زۆر گەرمى فەرموو، مزگىنىى خوشبەختى نەتەوھى كوردى دا و ئالای موبارەكى بەدەستى خۆى ھەلكرد. ھەسەنى قزلىجى لە باتى رەحمان ئاغای ئىلخانى زادە وتارى پيرۆزبایى دا؛ قازى محەممەدسادقى قزلىجى، عەلى خوسرەوى، ئەحمەد ئاغای ئىلخانى زادە، رەحمان مودەررىسى، ھەمەدەمىن ئاغای ئىلخانى زادە، مارف ئاغای، جەعفەر ئاغای و حاجى بايزئاغاى ئىلخانى زادە ھەريەكەو وتارىكى بۆ پيرۆزبایى لە ھەلكردنى ئالا دا؛ ھەژار، ھەقىقى و خالىد ئاغای ھىسامى بەو بۆنەيەوھ سەروو شىعەريان خویندەوھ. لە خاتىمەدا قاسم ئاغای ئىلخانى زادە نوتقىكى زۆر بەتىنى لە بابەت خۆشى و ئازادى كوردەوھ بەيان كرد و سەعات يەكى دواى نيوەرۆ بە خویندەوھى مارشى مىللى و لىدانى مووزىك، جەژن تەواو بوو (لاپەرە ۹۴ تا ۹۶).

ئاھەنگەكانى دووى رپپەندان:

مەھاباد: لە نپو ئەو ۲۲ كەسەى وا لە رپپەندەسى ۲ى رپپەنداندا «خطابە»يان خویندەوھ و وتارىان دا، ئەم كەسانەش ھەبوون: خىتابەى جەنابى حاجى بابەشىخ، ئەشعارى ئاغای ھەژار شاعىرى مىللى، نوتقى ئاغای محەممەد فەيزوللا بەگى و خىتابەى ئاغای ئەحمەدى ئىلخانى زادە.

ھەمەحوسین خانى سەيفى قازى كۆمەگ فەرماندەى ھەموو ھىزى كوردستان، لە

نوئقی «۲ی ږیبه‌ندان» ی خۆی‌دا، ناوی چه‌ند که‌س له‌وانه ده‌هینی که‌هاوکاری له‌گه‌ل دوژمن ده‌که‌ن. دوو له‌ناوه‌کان، عه‌لی عه‌لیار و محه‌مه‌دی عه‌باسین (ل ۱۰۹).

جیژنی شیرکه‌تی ته‌ره‌قی له‌مه‌هاباد:

حه‌زه‌تی پێشه‌وا، سه‌ید عه‌بدو‌ل‌لای شه‌مزینی، جه‌نابی حاجی بابه‌شیخی سه‌یاده‌ت و حاجی بایزئاغا و مه‌حمودئاغای ئیلخانی‌زاده... ته‌شیریان بوو... قاسم‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، ئه‌حمه‌دئاغای ئیلخانی‌زاده و حاجی بابه‌شیخ... له‌م جه‌ژنه‌دا دوان (لاپه‌ره ۱۳۵).

ڤۆژی شه‌شی ږیبه‌ندان ئاغای شیرزاد [عه‌لی‌به‌گ ؟] و حه‌مه‌حوسین‌خان ئه‌میری جه‌ژنیان کرد، پێشه‌واش به‌شداری کرد (لاپه‌ره ۱۳۶).

ڤۆژی شازده‌ی ږیبه‌ندان سه‌ید عه‌بدو‌سه‌لام له‌گه‌ردیگلان جه‌ژنی کرد. سه‌ید حسین و سه‌ید محه‌مه‌د نوورانی زه‌نبیل و چه‌ند که‌سی که، به‌شدار بوون. سه‌ید عه‌بدو‌سه‌لام و سه‌ید کامیل و مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لا و شیخ ئه‌حمه‌د وتاریان خوینده‌وه (هه‌مان لاپه‌ره).

ڤۆژی نۆزده‌ی ږیبه‌ندان محه‌مه‌د ره‌شیدخان [قادرزاده]، ئه‌حمه‌دبه‌گی سه‌لیمی، حاجی گه‌نجالی‌به‌گی سه‌لیمی له‌گه‌ل خزمه‌کانیان و بنه‌ماله‌ی شیربه‌گ و دادخوا و ئاغایانی ئیبراهیم‌به‌گی سه‌لاح و سه‌لیم‌به‌گی به‌گزه‌ده و حه‌مه‌حوسین‌خانی ئه‌میری و فه‌یزول‌لخانی حه‌ریقی و محه‌مه‌دکه‌ریم‌به‌گی مه‌جیدی و محه‌مه‌دئبراهیم‌به‌گی فه‌یزول‌لابه‌گی و ئه‌حمه‌دخانی که‌یخوسره‌وی و ئاغایانی ئه‌حمه‌دبه‌گی فه‌یزول‌لابه‌گی و ته‌واوی ئاغایانی به‌گزه‌ده له «یه‌کشه‌وه» کۆبوونه‌وه.

هاشم حه‌مزهبی سه‌رۆکی ستادی بۆکان و حه‌سه‌ن‌خانی بوداقی بۆ سه‌ر ئه‌و جیژنه‌بانگ کرابوون. له‌سه‌عاتی ۹ی به‌یانی‌دا ۱۵۰ نه‌فه‌ر پێشمه‌رگه و غه‌یره، تاقمیکی ۳۰۰ نه‌فه‌ری ئاغا و ڤه‌عیه‌ت و نۆکه‌ر، به‌ناوی گاردی ئیحترامی ئالا له‌مه‌یدانی پێش کومیته‌دا سه‌فیان به‌ست. له‌وه‌خته‌دا پێشمه‌رگه سه‌لیمی فه‌یزول‌لابه‌گی هه‌لگری تاییه‌تی ئالا، ئالای موقه‌ده‌سی له‌غایه‌تی ئیحتراما نایه سه‌ر شانی و فه‌رمانده‌ی لک له‌شانی راستی ئالاه و فه‌رمانده‌ی به‌شی سوار له‌شانی چه‌په‌وه به‌جه‌لال و

شه وکەتیکى زۆر جوان هینایانە مەیدانى پێش کومیتە. له حدودى هەزار کەس زیاتر له دێهاتى بەگژادەووە بۆ سەیر و پێشوازیی ئالا هاتبوونە یەکشەو. لەپاش چەپلەرێزان هورپایەکی زۆر، فەرماندەى لک ئاغای شیرزاد [عەلى بەگى یەکشەو] خیتابە یەکی زۆر شیرین و جوانى خویندەو... لەدوای ئەو ئاغای محەممەدى شکارچى قەراردادى ۲ رێبەندانى بە دەنگیکى بەرز خویندەو. ئاغایانى حیسامى و دادخوا، پێشمەرگە مستەفا فەیزوللا بەگى و ئەسەدى دادخوا و میرزا محەممەد ئەمین تاهیری، نوتقى زۆر بەتین و تەوژمیان کرد؛ ئاغای عەبدوللا نیروومەند نووسەرى حیزبى یەکشەو، شیعریکی خویندەو... تا قەمى پێشمەرگە لە ژێر فەرمانى حسین شیرزاد دەسپێژیکى زۆریان کرد... ئاغای رەئیسى ستادى بۆکان نوتقیکی بى ئەندازە بەتینی کرد، ئەو جار بە کەمالى ئیحترامەو ئەللاى موقەدەسیان لە سەربانى کومیتەى حیزب نەسب کرد. بە تەقەى دەوڵ و زورنا خاتیمە بە جیژن درا (لەپەرە ۱۳۶ - ۱۳۷). نووسەر ئەو هەوالانەى سەرەوێ لە پۆژنامەى کوردستان چاپى مەهاباد وەرگرتوون.

له لاپەرە ۱۳۹ ی کتیبە کەدا لیستەى ناوی «هەیهتە رەئیسەى میللى» هاتوو و نووسەر گوتوو یەتى «ئەم دەزگایە لە باتى کابینە یاخود ئەنجومەنى وەزیران بوو و کارەکانى ئەویشى ئەنجام دەدا. له لیستەى ناوەکان دا حاجى بابە شەيخ وەك رەئیسى هەیهت، ئیسماعیل ئیلخانى زاده وەك وەزیری رێگاویان و عەبدوڕەحمان ئیلخانى زاده وەك وەزیری موشاویر ناو براون. لە راگەیاندى هەوالى «جەژنى سەربەخۆی و ناساندنى سەرۆك جەمھوورى بەرزى كوردستان لە پێشمەرگە خانەى هیزى دیموكراتى كوردستان» لە مەهابادیش دا نووسیویەتى: ئەوانەى لەم جیژنە دا قسەیان كرد... قاسم ئاغای ئیلخانى زاده، قادر ئاغای قارەمانى، مەعرووفى، ئیفتیخارى چواردۆلى، برايم قارەمانى، عەبدوللا ئاغای داربەسەر و حەسەن خانى بوداقى بوون» (لەپەرە ۱۳۳).

كتیبە كە هەوالى هەندىك كاری گرنكى سیاسى - كۆمەلایەتى - فەرھەنگىی لە ماوەى كەمى تەمەنى كۆماردا رادەگەیهننى و لەوانە، كرانهوێ ستاسیۆنى رادیۆ،

کتیبخانه‌ی میلی، ئه‌نجومه‌نی فهره‌نگی کوردستان و سوڤیه‌ت له مه‌هاباد و بریاری کرانه‌وه‌ی دانیشکه‌ده‌ی مه‌عقول و مه‌نقول که ده‌رفه‌تی جی‌به‌جی‌کرانی نه‌بوو. هه‌روه‌ها حکومه‌تی سوڤیه‌تی ده‌زگایه‌کی سینه‌مای گه‌پۆکیشیان به‌دیاری دابوو به‌حکومه‌تی کوردستان. دوا‌ی ئه‌وه‌ش که چاپخانه‌ی کوردستان له مه‌هاباد له‌لایه‌ن دوو موهه‌ندیسی «چیک» وه‌ دامه‌زرا، چاپخانه‌ی کونی مه‌هاباد برایه‌ بۆکان و له‌وئ گۆفاری هه‌لاله‌ و چه‌ند کتیبی پی چاپ کرا (لاپه‌ره ۱۶۴ تا ۱۶۶).

هه‌والی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان له‌ کتیبه‌که‌دا یه‌کجار زۆره‌ و ده‌سنیشان کردنیان له‌ گونجان نایه‌. من چه‌ند لاپه‌ره‌ی گرنگ دیاری کردوون و له‌وانه‌:

۱۳۳، ۱۳۵، ۱۳۶ تا ۱۳۸، ۱۵۰، ۱۵۳، ۱۶۱، ۱۷۵، ۱۸۰، ۱۸۷، ۱۹۷، ۲۳۲، ۲۶۸.

به‌داخه‌وه‌ پیکه‌وتی شه‌هیدکرانی عه‌لی‌به‌گی شیرزاد و ۱۱ شه‌هیده‌که‌ی سه‌قز لیره‌ش‌دا وه‌ک زۆر سه‌رچاوه‌ی تر روون نییه‌ و نووسه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌به‌ری شه‌هاده‌تی پیشه‌وا و سه‌یف و سه‌در له [۱۹۴۷/۳/۳۱] [۱۳۲۶/۱/۱۰] و شه‌هاده‌تی حامید مازووچی، ره‌سوول نه‌غه‌ده‌یی، عه‌بدوللا ره‌وشه‌نفر و مه‌مه‌د نازمی له مه‌هاباد له [۱۹۴۷/۴/۷] [۱۳۲۶/۱/۱۷] راده‌گه‌یه‌نی، ده‌نووسی: «هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا عه‌لی‌به‌گی شیرزاد له‌سه‌ر چه‌وزی بۆکان و ئه‌حمه‌دخانی فاروقی و... له‌ سه‌قز هه‌لواسران» (لاپه‌ره ۲۶۹)، به‌لام پۆژی ئه‌و رووداو ده‌لته‌زینانه‌ روون ناکاته‌وه‌.

۱. ئه‌لف: نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، «حکومه‌تی کوردستان، رێبه‌ندانی ۱۳۲۴ تا سه‌رماوه‌زی ۱۳۲۵، کورد له‌ گه‌مه‌ی سوڤیه‌تی‌دا»، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۳، ۲۸۸ لاپه‌ره، ناشر: KIB. هه‌له‌ند، کوردی (ISBN: 90-9006356-0).

کتیبه‌که‌ وه‌رگێردراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی فارسی، به‌لام به‌داخه‌وه‌ وه‌رگێراویکی ناریکه‌وپیکه‌ و پێویستی به‌ پێداچوونه‌وه‌ یان باشتر بلێم وه‌رگێرانیکی تازه‌یه‌:
ب: نوشیروان مصطفی‌ امین، «حکومت کوردستان کرده‌ا در بازی سیاسی شوروی»، ترجمه‌ اسماعیل بختیاری، انتشارات ژین، سلیمانیه، ۲۰۰۵، ۲۹۷ صفحه، فارسی.

كۆماری كوردستان

ئەم سەرچاوەیە بەداخەو لە و کتیبە لاوازانیە و لە ئێران سەبارەت بە دۆزی كورد نووسراو و دەنوسرین. ھۆکاریکی کیشەکە دەبێ ئەو بە بێ کە ھەندیک قەلەم بە دەست کە شارەزای میژووی سیاسی کوردستان نین، دەرەتان و ئازادی چاپ و بلاوکردنەو ھەی بیروبۆچوونی خۆیان پێدەدری، لە کاتیکدا کۆت و زنجیری قایم دەخزیتە پێی قەلەمی شارەزایانی بوارەکە و مۆلەتیان پێ نادری بەرپوونی باسی دۆزی كورد بکەن. بۆ نموونە، پاسداریکی وەک جەلایی پوور جەللادی ۵۹ شۆرەلای مەھابادی، کە باوەرێ بە مافی كورد نییە ھێچ، بە قەلەم و قەدەمیش لە دژی دەوەستی، دەرەتانی چاپ و بلاوکردنەو ھەی قسە بێ بنەماکانی لەسەر كۆماری كوردستان و پێشەوا قازی محەممەد پێدەدری، بەلام مەزنەپیاویکی وەک محەممەدسەدیقی کە بوودەند سەرۆکی ریکخراوی مافی مرۆفی كورد بۆ بلاوکردنەو ھەی چەند راگەیانندی ساکار لەسەر دۆخی كورد ۱۱ سال زیندانی بەسەردا دەسەپینری و مافی عیلاجی نەخۆشیی مەترسیداری بە خەرجی خۆشی پێ نادری!

ئەم کتیبە دەبێ لە ھەلومەرجیکی ئەوتۆ و لە چوارچێوەی ئەو سیاسەتانە کۆماری مەلاکاندا ھەلسەنگیندری. من نووسەر ناناسم، ناشزانم سەر بە کوئیە و لە چ پەيوەندییەدا چۆتە سۆراغی نووسینی ئەم کتیب یا نامیلکەییە؛ ھێچ دوور نییە مرۆفیکی خزمەتگوزاری گەلەکەشمان بێ، بەلام ئەو ھەی لە کتیبەکەدا دەبینم، ناشارەزایی لە رادەبەدەر لە میژووی كورد و راپەرین و شۆرشەکانییەتی و ھێچی تر.

بۆچوونەکانی نووسەر سەبارەت بە قەومییەت (ل ۱۱)، میلەت (ل ۲۳)، حیزب (ل ۲۵)، کلێشەکراوی ئاشکرای ھەندیک بۆچوونی ساوا و دووپاتکراوی پۆژاوی یەکانە بەبێ ئەو ھەی سەرچاوەکان بەتەواوەتی رابگەییەندری. کیشەکەش ھەر لەویو دەست

پیده‌کا. که‌سیک که بنه‌مای تیئوریکی بابه‌تیک نه‌زانی له هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی دا جگه له دووپات‌کردنه‌وهی بۆچوونی خه‌لکانی تر ناتوانی هیچ ئیجتیه‌ادیک بکا. ئەو «خه‌لکانی تر» ه‌کین؟ ئەوه‌ش خۆی مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنه‌گه. نووسه‌ر خه‌نجیری له بیروپای چه‌پ هه‌لکێش‌اوه و له‌ژیر ناوی مه‌حکوم کردنی ده‌ستی‌وه‌ردانی سوڤیه‌ت له کاروباری کوردستان و ئازهر‌بایجان‌دا، بیری پیشکه‌وتن‌خواز ده‌کوته‌ی و بۆ ئەم کاره‌ په‌نا بۆ ئەنوه‌ری خامه‌یی و که‌سانی تریش ده‌با (ل ۶۲). که‌ بروای به‌ پێبازی ئەوانیش نییه و ته‌نیا له‌به‌رئ‌وه‌ ئاماژه‌یان پیده‌کا که‌ ناحه‌زی حیزبی تووده‌ بوون.

هه‌ر چۆنیک بی، ئیره‌ جیگای هه‌لسه‌نگاندنی ئەو هه‌لوێسته‌ ناسراوه‌ نییه و ئەوه‌ی گرنه‌گه‌ ده‌رخستنی چه‌واشه‌کاری و «ته‌حریف»ی میژووی میلیه‌تیکه‌ له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌ که‌ دوور نییه‌ خۆشی هه‌ر ئەندامی بی.

نووسه‌ر له‌ لاپه‌ره‌ ۶۸دا ره‌خنه‌ له‌ میلیسپۆی ئەمریکایی ده‌گرێ که‌ بۆچی زمانی ناپاکه‌ و ئیرانییه‌کانی به‌ «ناپخته‌ و خام» ناوبردووه‌، به‌لام ئەو زمانه‌ ناپاکه‌ هه‌ر بۆیه‌ خراپه‌ که‌ بۆ ئیرانییه‌کان که‌لکی لی‌وه‌رگیراین، ده‌نا نووسه‌ر خۆی فوو له‌ دۆ ناکا بۆ ئەوه‌ی کورد به‌ نه‌خوینده‌وار (ل ۸۰) و نه‌زان و دواکه‌وتوو و فه‌رمانبه‌ری بی‌ده‌لیل (ل ۱۰۶) و... بناسین!

نووسه‌ر ته‌نانه‌ت له‌ گێڕانه‌وه‌ی ساکاری رووداوه‌ میژوویی‌یه‌کانیش دا وردبینی نییه و کورتی دینی: بۆ نمونه‌، سه‌رده‌می ژبانی زه‌رده‌شت به‌ ۶۵۰۰ سال پێش‌زاین ناوده‌با که‌ ته‌نیا ۵۵۰۰ی هه‌له‌ کردووه‌ (ل ۹۸)!

نزیك به‌ هه‌موو شوینیکی کتێبه‌که‌ په‌ر له‌ دروشمی دووپات‌کراوه‌ی په‌گه‌ز په‌رستانه‌ی ئیرانییه‌کان له‌ چه‌شنی ئەوانه‌ی وا له‌ سه‌رده‌می په‌زاشادا باو بوو و ئامانجیش تاچه‌یه‌ک شته‌: چه‌سپاندنی کورد به‌ کلکی ئیرانی عه‌زیزه‌وه‌! فه‌رموون:

«کوردان به‌ درێژایی میژوو وه‌ک قه‌لغانی دیفاعی، له‌ به‌رانبه‌ر هێرش‌ی بیگانه‌ بۆ سه‌ر ئەم خاکه‌ [خاکی ئیران]، ئەرکی خۆیان به‌ جی‌هیناوه‌ و گیانیان به‌خت‌کردووه‌» (ل ۹۷). «کورد نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل فارسی ئیرانی یه‌که‌...» (هه‌مان)، «... کورد له‌ هه‌ر کوییه‌کی ئەم

کورەیی خاکە بن، پیوهلکاوی میژوویی فەرهنگی ئێرانییەکان و پیویست و شایانیانە خۆیان بە ئێرانی بزانی...» (هەمان). ئەگەر خۆینەر جیاوازییەک لە نێوان ئەم قسانە و فەرمایشاتی سەرهنگ پیژمانی دەزگای ساواک و سەرهنگ زەنگەنەیی ئەرتەشی شاو قانعی فەردی ئێستادا دەبینی با رایبگەیهنی!

ئەو هی که بۆکان بگریتەوه تاقە یەك شتە، ئەویش کاتیکە که باسی دەسه‌لات‌سەندنی پیشه‌وا قازی محەمەد دەکا له سالی ۱۹۴۵دا و دەلی پروسه‌کان سەرەتا دەیانویست عومەر خانی شکاک یا «ئەمیر ئەسەد» [واتە عەلی ئاغای عەلیار] بکەنە هاوکاری خۆیان که یەکه‌میان ئامادە نەبوو هاوکاریان بکا و دووه‌میشیان بەهۆی نزیکي له حکومەتی ئێرانەوه، پروسه‌کان نەیانویست هاوکاریی بکەن، ئینجا که‌سایەتی قازی محەمەد بۆیان بەرچاوتر ببوو یه‌وه (ل ۸۱). دیاره ئەو قسانەشی کۆپی کراوی نووسەریکی ئەمریکییە.

هیوادارم لاوه‌کائمان له‌وه زیاتر ورد و ژیر بن و له‌جیاتیی دووپات‌کردنەوهی دروشمی دەسکرد و قسه‌ی سەدان جار گوتراو، له‌ دیارده‌کان بکۆلنەوه و ئیجتیهادی تاکه‌که‌سی خۆیان له‌ بیر نەکەن، دەنا کاره‌که‌یان دەبیتە کلێشه‌یه‌کی ناحەزی قسه‌ی نەیاران. خواستی «رۆیشتنی ناوبانگا» بۆ که‌سیک خۆی له‌ خۆی دا شتیکی خراپ نییە، به‌لام دەبی بزاندري چۆن و به‌ چ نرخیک؟^۱

۱. حمیدرضا فیروزی، «جمهوری کردستان، گذری بر چگونگی پیدایش و چرایی فروپاشی»، چاپ دوم انتشارات نوای دانش، مکان (؟)، زمستان ۱۳۸۸ / ۲۰۰۹، ۱۲۸ صفحه، فارسی، محل پخش: کتاب کانی، سندج (ISBN:964-8949-07-7).

هەلكرانى ئالاي موقەددەسى كوردستان لە بۆكان

راپۆرت و وینە

رېزدار حەسەنى قازى لە وئىلاگىكدا بەناوى «وینەى كۆمارى كوردستان»^۱ سەرجم ھەوالى سەبارەت بە ھەلكرانى ئالاي كوردستان لە بۆكانى لە ژمارەى يەكەمى رۆژنامەى كوردستان چاپى مەھابادەوہ راگواستووہ و وینەيەكىشى ھاويچى وتارەكە كر دووہ كە رى و رەسمى ھەلكرانى ئالاکەمان پيشان دەدا. وینەكە لە بەرى حەوزەگەرە، واتە لە باشوورى قەلاوہ ھەلگىراوہوہ و كۆمەلانى خەلكى بۆكان دەردەخا كە لە سى رىزى جياواز لەسەر قەلاى سەردار و لە دەورى ئالاي كوردستان وەستاو.

ئالاي كوردستان لە وینەكەدا بە شەكاوہى دەركەوتووہ و بەو حىسابە ویدەچى وینەكە لە نيوان سەعات ھەشتى بەيانى و يەكى پاش نيوہرۆى رۆژى ھەينى ۷ى مانگى بەفرانبارى سالى ۱۳۲۴، كە دەكاتە ۱۹۴۵/۱۲/۲۸ى زاينى ھەلگىرابى. ئەوہش بەگويرەى ھەوالى راگەيەندراوى رۆژنامەيەكە، كە دەلى رى و رەسمەكە لە سەعات ھەشتى بەيانى دەستى پىكر دووہ و سەعات يەكى دواى نيوہرۆ كۆتايى پى ھاتووہ. بەرنامەى جەژنەكە قاسم ئاغاى ئىلخانى زادە (موھتەدى) راگەياندووہ و پاشان حاجى بابە شىخى سەيادەت وتارى داوہ ئىنجا ئالاکەى بە دەستى خۆى ھەلكر دووہ. ئەگەر بەرنامە خویندەوہى قاسم ئاغا و وتاردانى حاجى بابە شىخ نيوسەعاتىكيان خاياندىن، سەعاتى ھەلگىرانى وینەكە دەكاتە نيوان ھەشت و نيوى بەيانى تا يەكى دواى نيوہرۆى ئەو رۆژە.

بەداخەوہ روخسارى كەسەكان لە وینەكەدا روون نىيە و نانسرينەوہ، بەلام ئەو كەسەى وا لە دەستەچەپى ئالاکە راوہستاوہ، بەگويرەى ھەوالەكە، دەبى حاجى بايزاغى ئىلخانى مەزنى بەرەى موھتەدى لە ئاگانى بۆكان بى. وینەى ئالاکەش

1. http://weneykk.blogspot.com/2011/01/blog_post30.html.

به پرونی دیار نییه و نازاندری چ نه خشیکی له سه ره، به لام ئه وهی ئاشکرا بی ئه وهیه له نیوه راستی دا نه خشیکی ههیه.

کئی وینه که ی هه لگرتوو، بۆ من پرونی نییه، به لام به دووری نازانم کاری نه مر سمایل خانی فه پروخی بی که له و سه رده مانه دا بۆ ماوه یه ک مالی له ته وریز بو و له وئ دووکانی وینه گری کرد بۆوه. ده گوتری به شیک له و وینانه ی ریبه رانی کورد که له ته وریز کیشراون، کاری ئه و بن. گه رچی وا هه یه وینه گر له سابلآغه وه له گه ل هه یه تی ئالا هاتبیته بۆکان.

کاک هه سه نی قازی که لکی له راگه یان دنیکی گو قاری هه لاله چاپی بۆکان وه رگرتوو و گوتوو یه تی نوو سه ری ئه م هه واله ی رۆژنامه ی کوردستان نه مر هه سه نی قزلی بووه. من گومانیکم له راست بوونی بۆچونه که ی دا نییه.

کووتالیکی سپی له قاتی ژیره وه تری ئه و شوینه ی وا ئالا که ی لی هه لگراوه ده بیندري. به بۆچوونی من ئه وه ده بی «لافیته» و نوو سرا و ده یه ک بووبی که به و بۆنه یه وه له شوینه که به رز کرابیته وه، به لام هیچی ناخوینریته وه. ده زانین له و قاته ی نیوه راستی قه لا و ژیر شوینی ئالا که، دوو دهسته چه کداری کوردی بۆکان و مه هاباد وه ستابوون.

کاک هه سه ن هه مان هه و آل و هه مان وتاری به پیتی لاتینی له سه ر هه مان و بیلاگه دا ئاماده کردوو. لی ره دا وینه ی ری و ره سمی راگه یان دنی کۆماری کوردستان و سان و ریژدی به رده م پیشه و قازی محهمه د و نه مر بارزانی و ریبه رانی دیکه ی کۆمار له مه هابادیش ده بینین. وینه که گه لیک پرونی و جوانه و که سایه تییه کانی به باشی تیدا ده ناسریته وه.¹

1. <http://wkomarik.blogspot.com>.

رپه‌رینی ئه‌فسه‌رانی [پاریزگای] خوراسان

له‌سه‌روبه‌ندی دامه‌زرانی کۆماری کوردستان و حکومه‌تی میلیلی ئازهربايجانی سالی ۱۹۴۶دا چه‌ند ئه‌فسه‌ریکی ئیرانی ئه‌ندام و لایه‌نگری حیزبی تووده‌ی ئیران له‌پاریزگای خوراسانی باکووری رۆژه‌لاتی ئیران ده‌ستیان به‌سه‌ر سه‌ربازخانه‌یه‌کدا گرت و به‌ته‌ما بوون شوینه‌که بکه‌نه‌بنکه‌ی رپه‌رینی خه‌لک بۆ پرووخاندنی حوکمی پاشایه‌تی ئیران. ئه‌م رپه‌رینه‌گه‌لیک زوو تیکشکینرا و رپه‌ره‌کانی هه‌لاتن بۆ ئازهربايجان و له‌ویوه‌ نیردرانه‌ کۆماری کوردستان و له‌سه‌ر سنووری باشووری کۆمار له‌گوندی سه‌رای نیوان بۆکان و سه‌قز نیشته‌جی کران. گه‌یشتیان به‌سه‌را هاوکات بوو له‌گه‌ل هه‌لاتتی پیشه‌وه‌ری و پرووخانی کۆماری ئازهربايجان. ئینجا ئه‌وان له‌گه‌ل نه‌مر مه‌لا مسته‌فای بارزانی و هیتزی بارزانییه‌کان که‌وتن، له‌هه‌موو ئه‌و ماوه‌یه‌دا یارمه‌تی کۆماری کوردستان و بارزانییه‌کانیان دا، ئینجا ئاوی دیوی عیراق بوونه‌وه و له‌وی که‌وتنه‌ زیندانه‌وه.

کتیبه‌ی «قیام افسران خراسان» یه‌ک له‌و ئه‌فسه‌رانه‌ نووسیه‌تی که‌ ناوی «ئه‌بولحه‌سه‌ن ته‌فریشیان»^۱ کتیبه‌که‌ تزییه‌ له‌ ریز و ئیحتیرام بۆ نه‌مران پیشه‌وا و مه‌لا مسته‌فا بارزانی. به‌شی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان لاپه‌ره‌ ۱۰۳ تا ۱۰۸ ده‌گرتیه‌وه و تیتیدا باسی گه‌رانه‌وه‌ی خۆیان ده‌کا له‌ گوندی «ئالتوونی خواروو» و «سه‌را» وه‌ بۆ بۆکان و پاشان مه‌هاباد، دوا‌ی هه‌ره‌سه‌هیتانی کۆماری ئازهربايجان.

له‌م وتاره‌دا خه‌لکی بۆکان به‌ «شه‌ر خۆر» ناوده‌با که‌ سه‌ربازخانه‌ی شه‌ره‌که‌یان تالان کردوه و ئه‌فسه‌ره‌کانی کۆماری ئازهربايجانیان گرتوه و ته‌حویلی رژیمی شایان داونه‌ته‌وه و ئه‌وانیش له‌ مه‌هاباد ئیعدامیان کردوون. ئاشکرایه‌ ئه‌م کاره‌ به‌ده‌ستی ئاغاکانی بۆکان کراوه‌ که‌ خۆیان بۆ هاته‌وه‌ی رژییم ئاماده‌ ده‌کرد و به‌لگه‌که‌شی بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستا هه‌ژاره‌ له‌ چیشتی مجیوردا که‌ ده‌لی یه‌ک له‌ ئاغان خه‌ریک بوو منیش بگری و بمداته‌ ده‌ست سپای ئیران. به‌داخه‌وه‌ چاپی دووه‌می کتیبه‌که‌ هه‌ندی گۆرانکاری تیدا کراوه‌ که‌ دووره‌ له‌ هه‌لویستی نووسه‌ر^۱.

۱. ابولحسن ته‌فریشیان، «قیام افسران خراسان»، چاپ دوم، انتشارات اطلس، تهران ۱۳۳۷/ ۱۹۹۸، ۲۰۸ صفحه، فارسی.

راپه‌ربینی ئەفسه‌رانی خوراسان و حماسه‌ی خارک

ئەم بەرھەمە کتییی دووھەمە، که یەک لەو ئەفسەرە ئێرانییانە نووسییویەتی وا له خوراسان راپه‌ربین و دواى تیکشکانیان هه‌لاتن بۆ حکومەتی میلیی ئازەربایجان و ئینجا گەیشتنه کۆماری کوردستان.

نوسەری کتیبەکه «عەلی ئەسغەر ئیحسانی» له بەشیکى کتیبەکه‌دا، واتە لاپه‌ره‌ی ۱۷۶ تا ۲۴۳ باسی ژيانى خو‌ی و پینج ئەفسەری دیکەى ئێرانى له‌نیو کوردان و بە‌تایبەت بارزانیه‌کان ده‌کا و به‌وپه‌رى ریزه‌وه ده‌روانیته کورد. له لاپه‌ره ۱۸۲ تا ۱۸۵ دا نوسەر له بۆکان دەدوئ، واتە ئەو کاتەى له سه‌راوه ده‌گه‌نه بۆکان و له‌وئ بۆکانیه‌کان پێیان راده‌گه‌یه‌نن که پيشه‌وه‌رى و غوه‌لام يه‌حيا و ئەوانى تر هه‌لاتوون. له بۆکان وادياره ئاپۆره يا خود داروده‌سته‌ی ئاگاكان ده‌ورىان داون و ويستووينا نه چه‌که‌کانيان لئ‌بستين. هه‌روه‌ها ده‌لى پادگانى بۆکان تالان کرابوو و ئەفسه‌ره‌کانيان دابوو ده‌ست حکومەتى ئێران، که ئەوه‌ش ویناچى خه‌لک کردبیتيان و زیاتر پیلانى ئاغاواتى شار و ناوچه‌که‌یه. ده‌لى ئەو ئەفسه‌رانه هه‌مووى له‌لایه‌ن ده‌وله‌تى ئێران‌ه‌وه له مه‌هاباد ئیعدام کران. هه‌روه‌ها ده‌لى «طابور»، واته هه‌نگى بۆکان ۱۱۵۰ سه‌ربازى لئ‌بوو، که هه‌مووى توانه‌وه و هه‌لاتن و ته‌نیا ۱۹ که‌سیان ما‌بوونه‌وه. ئینجا به‌ رینگه‌ی بورهان‌دا ده‌چن بۆ مه‌هاباد و چاویان به‌ پيشه‌وا ده‌که‌وئ و...

بیره‌وه‌رییه‌کانی مورته‌زا زه‌ر به‌خت

کتیبی سیه‌م بیره‌وه‌رییه‌کانی «مورته‌زا زه‌ر به‌خت» به‌ناوی «گذار از توفان»، واته‌تییه‌ر بیون له‌ توفان، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ و کتیبانه‌ی وا له‌نیو پرۆژه‌ی «میژوو‌ی زاره‌کی ئیران» دا بلاوکرانه‌ته‌وه. ئەم پرۆژه‌یه‌ له‌ ده‌روه‌ی ئیران له‌ ئەمریکا و ئوروپا به‌رپۆه‌ چوو و تینیدا له‌گه‌ل هه‌ندی که‌سایه‌تی وه‌ک ئەبولحه‌سه‌ن به‌نیسه‌در سه‌رۆک‌کوماری پیشووی حکومه‌تی مه‌لاکان و که‌ریم سه‌نجابی کرماشانی وه‌زیری ده‌روه‌ی پیشووی ئیران و... چه‌نده‌ا سه‌عات وتووێژ کرا و پاشان وتووێژه‌کان هینرانه‌ سه‌ر کاغه‌ز و بلاوکرانه‌وه.

له‌ کتیبه‌که‌دا زه‌ر به‌خت باسی ئەوه‌ ده‌کا که‌ پایلۆت، واته‌ فرۆکه‌وان بووه، ته‌یاره‌یه‌کی ئیرانی ر‌فاندوو و بردوو‌یه‌ بۆ حکومه‌تی میلی‌ی ئازهر‌بایجان له‌ ته‌وریز و ویستوو‌یه‌تی له‌ کوماری کوردستان و نیوان سه‌قز و بۆکانیش فرۆکه‌خانه‌یه‌ک بکریته‌وه، به‌لام حکومه‌تی هه‌ردوولایان هه‌ره‌سی هیناوه‌ و ئەویش له‌گه‌ل هاو‌ریکانی له‌ گوندی سه‌راوه‌ به‌ره‌و بۆکان بوونه‌ته‌وه و له‌ویوه‌ بۆ مه‌هاباد و ئینجا له‌گه‌ل بارزانییه‌کان که‌وتوون و له‌لایه‌ن ئەوانه‌وه‌ له‌ ده‌وروبه‌ری شنۆ یارمه‌تی دراوان تا ئەوه‌ی هه‌لاتوون بۆ عیراق و گیراون.

له‌ لاپه‌ره‌ ۱۱۷ی کتیبه‌که‌وه‌ تا ۱۲۵ باسی هه‌لاتنی خۆی و هاو‌ریکانییه‌تی له‌ سه‌راوه‌ بۆ بۆکان و مه‌هاباده.^۱

۱. «گذار از توفان، دونسل از افسران سازمان نظامی»، خاطرات مرتضی زربخت در گفتگو با حمید احمدی، انجمن مطالعات و تحقیقات تاریخ شفاهی ایران در برلین، آلمان ۱۳۸۰/۲۰۰۱ (۹)، فارسی.

ئەم کتیبه‌ له‌ ئیران به‌و ناوه‌ بلاو‌بوته‌وه: مرتضی زربخت در گفتگو با حمید احمدی، «خاطراتی از سازمان افسران حزب توده ایران»، انتشارات ققنوس، تهران ۱۳۸۲/۲۰۰۳، ۳۴۳ صفحه، فارسی.

له مههابادی خویناوییهوه تا لیوارهکانی ئاراس

بۆ سالانکی دووردریژ کتیبی به فارسی نووسراوهی «نهجهفقولی پهسیان» بهناوی «از مههاباد خونین تا کرانههای ارس» تاقه سهراچاوهیهکی ئیرانی بوو، که دوور له سووکایهتی و هیرشی نامرؤفانهی قهلهم بهدهستانی بهکریگیراوی ئیرانی بۆ سهراکۆماری کوردستان و ریبهرهکانی، به چاویکی نهک بی لایهن، بهلکوو تا رادهیهک واقعبینانه سهیری کۆمار و ریبهرانی و بهتاییهت خهباتی بارزانییهکان و نهمر مستهفا بارزانی کردبوو و خۆی له هیرشی ئاسایی ئه و سالانه بۆ سهراکۆماری کورد و ریبهرهکانی پاراستبوو.

نووسهری کتیبهکه ههوالنیزیکی پوژنامهی «اطلاعات»ی چاپی تاران بوو، که چهند پوژتیک دواي ههرهسی کۆمار و هاتنهوهی سپای ئیرانی سهردانی مههابادی کردبوو و زانیاریی زۆری له مهراووداوهکان ههبوو. ناوبراو سهراکۆماری کتیبی بهناوی «مرگ بود، بازگشت هم بود» سهبارهت به کۆماری ئازهربایجان و ریبهرهکانی نووسیوو و ئهه کتیبهیه له سهراکۆماری کوردستان وهک بهرگی دووهمی ههمان کتیبی «از مههاباد خونین...» وابوو. بهشی زۆری کتیبی پهسیان سهبارهت به بارزانییهکان و نهمر مهلا مستهفای بارزانی و چوونیان بۆ سوؤفیهته، بهلام له لاپه رهکانی سهراکۆماری به کورتی سهبارهت به کۆمار و تیکشکانی و هاتنهوهی سپای ئیران له سهراکۆماری بۆ مههاباد دواوه و ئهوهی بۆکان بگریتهوه لاپه رهکانی ۲۵ - ۲۶ که تیندا باسی سهرا، بۆکان، بورهان، تازهقلا، تایفه عهباسی و هۆزی دینوکری، حاجی بابشهیخ، بایزئاغای گهورک (؟) و... کراوه و له مهراووداوهی عهشایر دهلی که ئاماده بوون له ئیندرقاشهوه بچه نیو مههاباد و تالانی بکهن و تهناهت پیشهوا و ریبهرانی کۆمار بگرن و سزایان بدن (لاپه ره ۲۶).

کتیبهکه وهراوهته سهراکۆماری کوردی و به ههندیکی زیادکراوه و وینه و لیستهی ناوهوه له ههولیر بلاوکراوهتهوه. ئهوه تاییهتیهندیی چاپه کوردیهکهیهتی.

نوسخه فارسییهکهیم دهست نهکهوت.^۱

۱. نهجهفقولی پهسیان، «له مههابادی خویناوییهوه... ههتا لیوارهکانی ئاراس»، شهوکهت شهیخ یهزدین کردوویهته کوردی و پهراویزی بۆی نووسیوه، بلاوکردنهوهی پارتی دیموکراتی

رېكەوتى ئىعدامى شەھيدانى بۆكان و سەقز

دووسى مانگىك پىش ئىستا بابە تىكم لەسەر مالپەرى رۆژھەلات/ بۆكان و دوو مالپەرى دىكە (رېنيسانس و ھەلوئىست) بلاوكر دەوہ. لە وتارەكەدا پرسى سەبارەت بە رېكەوتى ئىعدامى شەھيدەلى بەگى يەكشەوہ لە بۆكان و ۱۱ شەھيدى سەربەرزى شارى سەقزم ھىنايە گورپى. مەسەلەى رېكەوتى رۆژ و مانگى ئىعدامى ئەو ۱۲ شەھيدە، بەپىچە وانەى ۷ شەھيدەكەى مەھاباد، ناديار بوو و لە پەروپىستدا مابۆوہ. سەرەتا وامدەزانى كە تەنيا من لەو تارىخانە ئاگادار نىم و سەرچاوەكانى بەردەستى من دەيزانن و باسى ناكەن، بەلام درەنگتر تىگەيشتم ھىچ سەرچاوەيەكى كوردى يا ئەو كەسانەى وا بىرەوہرىي راستەوخۆى ئەو رۆژانەيان ھەيە، لەسەر رېكەوتەكان يەكدەنگ نىن. لە رەوتى كارەكەدا بۆم دەرکەوت كە رېكەوتى شەھادەتى عەلى بەگى شىرزاد (يەكشەوہ) بەھۆى نووسراوى سەر كىلى قەبرەكەيەوہ گۆمانى لەسەر نىيە، بەلام پرسى ئىعدامەكانى سەقز ناديار ماوہتەوہ و رېكەوتەكەى يەكلایى ئەبۆتەوہ.

لەو بواردەدا بە يارمەتى چەند كەس لە ئەندامانى بنەمالەى فەيزۇللابەگى چوار وتارى جىياجىام نووسى لە ماوہيەكى دوو مانگىدا بلاوم كردنەوہ. بەختەوہرانە، لە كۆتايى كاردا دەستم بە ژمارەيەكى رۆژنامەى ئىتلاعات، چاپى ئەو سەردەمەى تاران كەوت كە ھەوالى ئىعدامەكانى سەقزى بەروونى راگەياندىبوو. بىئەوہى بچمەوہ سەر سى وتارەكەى پىشتىرى خۆم، لىرەدا دەقى چوارەمىن و ئاخىرىن وتار دەھىتمەوہ بۆ ئەوہى خويئەران لە چۆنبيەتى و رېكەوتى دروستى ئەو جىنايەتەى رېزىمى پەھلەوى دەرەق بە گەلى كورد، ئاگادار بن.

رۆژی شههید بوونی

یازده شههیده که ی کۆماری کوردستان له شاری سهقز روون بوویهوه

۱۳۲۵/۱۱/۱۶ ی ههتاوی = ۱۹۴۷/۲/۵ ی زایینی

سی چوار سالیکی پینش ئیستا وتاریکم سهبارهت به شههیدانی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) نووسی و ههولم دا پۆژی شههادهتی ئیعدامیهکان که سهرجهم ۱۹ کوردی رۆژههلات و ۴ ئەفسهری باشووری کوردستان، دهسنیشان بکه م.

رۆژی ئیعدامی نهمران پینشهوا و سهیف و سهدری قازی له ههموان پوونتر بوو و دهزانرا له ۱۳۲۶/۱/۱۰ بهرانبهه به ۱۹۴۷/۳/۳۱ دا له مههاباد له داری بیداد دراوان. کوردانی ههمو سالیکی لهو رۆژهدا له کوردستان و گهلیک شوینی جیهان بهو بۆنهیهوه پڕ و پهسمی یادکردنهوه به پڕیوه دههه.

۱. له سههه رۆژی ئیعدامی چوار ئەفسهه شههیدهکه ی مههاباد، واته نهمران حامید مازووچی، محهممه نازمی، پهسوول نهغهدهیی و عهبدووللا پهوشهنفکریش هاودهنگی ههبوو. ئەوان راست ههفتهیهک دوا ی شههید بوونی پینشهوا و سهیف و سهدر، واته ۱۳۲۶/۱/۱۷ بهرانبهه به ۱۹۴۷/۴/۷، له مههاباد له دار درابوون.

۲. چوار ئەفسههه قارهمانهکه ی باشووریش، واته نهمران مستهفا خۆشناو، خهیروللا عهبدوولکه ریم، محهممه محموود قودسی و عیززهت عهبدوولعه زیز که له سپای کۆماردا خهباتیان کرد و دوا ی هه رهس هینانی کۆمار گه رانهوه باشوور، حکومته ی عیراق له رۆژی ۱۳۲۶/۳/۲۸ که دهکاته ۱۹۴۷/۶/۱۹ له بهغدا ئیعدامی کردن و تهرمی پیرۆزیان برایهوه باشووری کوردستان و به پیزی تاییهتی خه لکهوه له شارهکانی کوردستان نیژران، دهیان سههه چاوهش بۆ ریکهوتی ئەو بووداوه هاودهنگن؛

۳. نهمرههلی بهگی شیزاد (یهکشهوه)، له بۆکان له داری بیداد درابوو و رۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ وهک رۆژی شههید بوونهکه ی به پوونی له سههه کیلی گلکوی پیرۆزی نووسراوه و دهکاته ۱۹۴۷/۲/۱۴ (بۆ زانیاری زیاتر پڕواننه بهندی «خ»

له خواره وه تر).

۴. ئه وهی ده مایه وه ۱۱ شه هیده که ی سه قز بوون. سه بارهت به وان به داخه وه سه رچاوه کان هاو دهنگ نین و من له وتاره که ما ده سنیشانی زیاد له ۱۰ سه رچاوه م کردبوو که هه رکام ئاماژه به رۆژیک و مانگیک ده که ن و ریکه وته کانیش به گشتی له دهوری ۲۵ ی مانگی یازده یان ۲۵ ی مانگی دوازده ی سالی ۱۳۲۵ ده سوورینه وه.

ئه وه ده م سه ره رای وتووێژ کردن له گه ل چه ند که س، نامه نووسین بۆ چه ند که سی دیکه و پشکنینی ئه و کتیب و سه رچاوانه ی وا لیره له دووره ولاتی له به رده ستم دا بوون، نه متوانی به وردی رۆژی ئیعدامی ۱۱ شه هیده که ی سه قز دیاری بکه م. ئه وه وه ک گری له سه ر دلم مایوو تا ئه وه ی له م رۆژانه دا بریارم دا په نا به رمه به ر رۆژنامه کانی ئه و ساله ی تاران بۆ ئه وه ی بزانه له کامیان دا هه والیک سه بارهت به رووداوه که بلا بوته وه. له رۆژانی ۲ - ۳ ی ئه م مانگه دا، واته مانگی چواری ۲۰۱۴ چووم بۆ به شی ئاسیا و ئه فریقای کتیبخانه ی بریتانیا (بریتیش لایبریری) له له نده ن. نوسخه ی ئه سلای ئه و رۆژنامه نه ی وا له کتیبخانه که راگیراون پیشتر له بینایه یه ک بوون له ناوچه ی «کۆلیندل» ی له نده ن و ده ست راگه یان دنیان هاسان بوو، به لام ئیستا راگۆیزاونه ته ناوچه ی «یۆرک» ی بریتانیا، که مه سافه یه کی زۆر له له نده نه وه دووره، بینایه ی سه ره کی کتیبخانه که له له نده نیش ته نیا مایکرو فیلمی هه ندیک له رۆژنامه کانی تیدا راگیراوه.

هه ر چۆنیک بی، ویستم له مایکرو فیلمه کانی له نده نه وه ده ست پی بکه م. یه که م رۆژنامه که سو راغم ده کرد هه واله که ی بلا و کرد بیته وه رۆژنامه ی «اطلاعات» ی چاپی تاران بوو. سی نوسخه ی مایکرو فیلمی ئه و سالانه م وه رگرت و پنیان دا چوومه وه تا ئه وه ی له هه واله کانی مانگی ۱۰ - ۱۱ ی سالی ۱۳۲۵ ی ئیرانی، واته مانگی یه ک و دووی سالی ۱۹۴۷ دا تووشی هه والیک ی زۆری ئازه ربا یجان و کوردستانی ئه و رۆژانه هاتم و له ئه نجام دا ئه وه ی وا به شوینی دا ده گه رام دۆزیمه وه!

رۆژنامه ی ئیتلاعاتی رۆژی ۱۶/۱۱/۱۳۲۵ به رانه به به ۶/۲/۱۹۴۷ (سالی ۲۱،

ژماره ۶۲۶۹) له لاپه‌ره‌ی کۆتایی و به‌شی «خبرهای کشور» دا ئەم هه‌واله‌ تیلگرافییه‌ی له‌ زمان هه‌والنێری رۆژنامه‌که‌ له‌ سه‌قزه‌وه‌ بلاوکردۆته‌وه‌:

«قاتلین مرحوم سرلشکر امین و مسببین غارت بانه‌ اعدام شدند. سقز ۱۶ بهمن.» ئەم رۆژنامه‌یه‌ ده‌وای شه‌رحیکی سه‌رتاپادرو و بوختان، ناوی ۱۱ شه‌هیده‌که‌ی راگه‌یاندووه‌ و له‌ کۆتایی دا نووسیویه‌تی «سه‌عات ۵ی به‌یانی چوارشه‌مه‌ه‌ بریاری دادگا [له‌مه‌ر ئەو ۱۱ که‌سه‌] به‌رێوه‌برا و به‌ داری سزادا هه‌لاوه‌سرا». به‌و پێیه‌ گومانیک نه‌ما که‌ رۆژی ئێعدامی شه‌هیده‌ قاره‌مانه‌کانی سه‌قز، چوارشه‌مه‌ه‌ ۱۶/۱۱/۱۳۲۵ به‌رانبه‌ر به‌ ۱۹۴۷/۲/۵ بووه‌.

با له‌ پێش دا ده‌قی هه‌والی رۆژنامه‌که‌ به‌ فارسی لێرده‌ا بنووسمه‌وه‌ و پاشان بیکه‌م به‌ کوردی:

«قاتلین مرحوم سرلشکر امین و مسببین غارت بانه‌ اعدام شدند!

تلگراف مخبر ما از سقز

سقز ۱۶ بهمن

سال قبل، سرلشکر محمود امین و عده‌ای از سربازان رشید در راه‌ استقرار امنیت در سقز شهید شدند.

دیروز صبح اهالی سقز بر داهائی که‌ در میدان شهر جلو شهرداری برپا گردیده‌ بود، اجساد کسانی را آویخته‌ دیدند که‌ در شهادت مرحوم سرلشکر امین و آتش زدن بانه‌ و غارت دهات دست داشتند و ۵ سال تمام آسایش و امنیت منطقه‌ کردستان را بهم زده‌ بودند.

دادگاه نظامی زمان جنگ که‌ در سقز تشکیل گردیده‌ بود، احمد فاروقی، محمد دانشور، عبدالله متین، علی جوانمردی، رسول محمودی، احمد شجاعی، شیخ صدیق اسعدی، شیخ امین اسعدی‌مقدم، حسن فیض‌الله‌بگی کانی‌نیازی، علی فاتح و محمود فیض‌الله‌بگی را باتهام قیام مسلحانه‌ علیه‌ امنیت کشور محکوم باعدام نمود.

ساعت ۵ صبح روز چهارشنبه‌ رأی محکمه‌ بمورد اجرا گذاشته‌ شد و افراد نامبرده‌ بدار مجازات آویخته‌ شدند.»

وه‌رگیزاوی کوردیی ده‌قه فارسییه‌که:

«بکوژانی خوالیخۆشبوو سه‌رله‌شکر ئه‌مین و سه‌به‌بکارانی تالانی بانه ئیعدام

کران!

تیلگرافی هه‌والئیرمان له سه‌قزه‌وه

سه‌قز، ۱۶ ی رێبه‌ندان

۵ سال پیش ئیستا سه‌رله‌شکر مه‌حمود ئه‌مین و ژماره‌یه‌ک له سه‌ربازانی ئازا

له‌پیناو مسۆگه‌ر کردنی ئاسایش‌دا له سه‌قز شه‌هید بوون.

دوینی به‌یانی دانیشتووانی سه‌قز به‌سه‌ر ئه‌و دارانه‌وه‌وا له گۆره‌پانی شاره‌که‌له

به‌رده‌م شاره‌داری‌دا هه‌لکرا‌بوون، ته‌رمی ئه‌و که‌سانه‌یان به‌هه‌لا‌وسراوی بینی که

له شه‌هید کردنی خوالیخۆشبوو سه‌رله‌شکر ئه‌مین و ئاگر تیبه‌ردان و تالانی بانه و

چه‌پاو‌کردنی گونده‌کان‌دا ده‌ستیان هه‌بوو و ۵ سالی ره‌به‌ق هیمنایه‌تی و ئاسایشی

ناوچه‌ی کوردستانیان تیکدا‌بوو.

دادگای سپایی سه‌رده‌می شه‌ر که له سه‌قز پیکهات‌بوو، ئه‌حمه‌د فارووقی،

مه‌مه‌د دانیش‌وه‌ر، عه‌بدو‌للا مه‌تین، عه‌لی جه‌وانمه‌ردی، ره‌سوول مه‌حموودی،

ئه‌حمه‌د شو‌جاعی، شیخ سدیق ئه‌سه‌دی، شیخ ئه‌مین ئه‌سه‌دی موقه‌ده‌م، حه‌سه‌ن

فه‌یزو‌للا به‌گی کانی نیازی، عه‌لی فاتح و مه‌حمود فه‌یزو‌للا به‌گی به‌تۆمه‌تی رابوونی

چه‌کدارانه‌ دژ به‌ ئاسایشی ولات به‌ ئیعدام مه‌حکووم کرد.

سه‌عات ۵ی سه‌رله‌به‌یانی رۆژی چوارشه‌مه‌مه، بریاری دادگا به‌رێوه‌برا و

ناوبراوان به‌ داری سزادا هه‌لواسران.»

هه‌ندیک پوون‌کردنه‌وه:

ئا. ئه‌وه شیوازی هه‌میشه‌یی حکومه‌ته‌کانی ئیرانه به‌ پرژیمی په‌هله‌وی و

ئیسلامیه‌وه، که تۆمه‌ت و تاوان و بوختان بۆ خه‌لکانی ئیعدامی هه‌لده‌به‌ستن

بۆ ئه‌وه‌ی پاساوی کرداره نامرۆفانه‌که‌یان بده‌نه‌وه، ده‌نا شیخ سدیق ئه‌سه‌دی

چی و کوژرانی سه‌رله‌شکر ئه‌مین له شه‌رپدا چی، نه‌ک هه‌ر ئه‌ویش به‌لکوو

هه‌موو ئه‌و شه‌هیدانه‌ی تر. یان ئاگر تیبه‌ردانی بانه، ئه‌گه‌ر بووبی، ده‌بی له

په یوه نډیى حه مه ره شهیدخانى بانهدا باسى بكرى نهك كومارى كوردستان و
ئهو كه سانه.

ب. ئهو ۵ ساله ی وا له هه واله كه دا گوتراوه، سالانى شه پى دووه مى جیهانین
كه سپا خاوینه كه ی ره زاشا «به بلاوبوونى دووپه ر ئاگاهى» بلاوى
كردبوو و ناوچه كانى باكوورى ئیران به موكریان و نازهر بايجانه وه
كه تبووه ژیر كونترۆلى له شكرى سوورى په كیه تیى سؤقیه ته وه. له
هه موو ئهو ماوه یه دا كورد و ریبهره به وه جه كانى، ناوچه كه یان به وپه پى
هیمنايه تیبه وه به رپوه بردبوو تاوه كوو دواى گه رانه وه ی هوردوى سوور،
ئهرته شى هه لاتوى ئیران له كونه مشكه كانیان هاتنه وه دهرى و گه رانه وه
سه ر بازگه كان، ئینجا ژهنه راله هه لاتوو ه كان دووباره به ربوونه گیان و
مالى خه لك و به و ئیعدا مانه ش وه لامى عه جه مانه ی ئهو كه سانه یان دایه وه كه له و
۵ ساله دا ئاسایشى ناوچه كه یان بۆ خه لكیش و حكومه تی «ئه علاحه زره ت» یش
پاراستبوو!

پ. كوژرانى سه ره له شكرد مه حموود ئه مین ده گه رپه ته وه بۆ پۆژى ۱۳۲۰/۱۱/۱۸
(۱۹۴۲/۲/۷). ناوبراو فه رمانده ی ئیرانى له شكردى كوردستان بوو و له شه ر
له گه ل هیزى حه مه ره شهیدخانى بانه (قادرزاده) دا له سنه وه گه یشته دیوانده ره و
پاشان سه قز، به لام له وى چه ند كه سیک ته قه یان لى كرد و كوژرا. هېچ به لگه یه ك
به ده سته وه نییه كه سیک له و یازده شه هیده به رپرسى ئهو ته قه لى كردنه
بووبى. شه ر یان تالان یان ئاگر تیبه ردانى به شیک له شارى بانه ش په یوه نډیى
به وانه وه نه بووه، سپای ئیرانى جگه له هه ستى تۆله سه ندنه وه له ریبه رانى
كورد، به ئاشكرا ده یانو یست هیزى خویان بنویسن و چاوترسینى خه لكیش
بكه ن؛ ئهو كاره چه په له یان له نازهر بايجانىش به رپوه بردبوو.

ت. هه واله كه به ناوى هه والئیرى پۆژنامه كه له سه قزه وه نیردراوه، به لام زۆر
ویده چى كه به رپرسانى سپای ئیران له سه قز نووسیویانه و داویانه ته
ده ست هه والئیر بینیرى بۆ پۆژنامه كه. ئه وه ش به و راستییه دا دهره كه وى

که نووسراوه‌که له چوارچێوه‌ی هه‌والی رووداوی ئه‌و پۆژه چۆته‌ ده‌ری و میژوولکه‌یه‌کی بۆ ئێعدامیه‌کان تێدا هه‌لبه‌ستراوه که هه‌والئیری هه‌ژار نه‌ زانیویه‌تی و نه‌ توانیویه‌تی شتی وا بداته پال که‌سانیک که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌ مه‌سه‌له‌کانه‌وه نه‌بووه. ئه‌وه به‌رپرسیانی سپایی و له‌ راستی‌دا قاتلانی ئه‌و ۱۱ شه‌هیده‌مانن که کرده‌وه‌ی وایان داونه‌ته پال و دیاره له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌م تۆمه‌تانه مه‌حکومیان کردوون و ئیستا هه‌والیان بۆ پۆژنامه‌ی ئیتلاعاتیش نووسیوه.

ج. ناوه‌کانی نیو پۆژنامه‌ی ئیتلاعات هه‌مان ۱۱ ناوون که هه‌موومان ده‌یانناسین، به‌لام وه‌ک له‌ کۆپی لاپه‌ره‌ی پۆژنامه‌که‌ش‌دا ده‌بیندری، ناوی «شیخ امین اسعدی مقدم» وه‌ک دوو به‌ش و دوو که‌س نووسراوه و به‌ هه‌مان شیوه، ناوی «حسن فیض‌الله‌به‌گی کانی‌نیان»یش. ئه‌وانه ئیتر هه‌له‌ی تایپ و نووسینی پۆژنامه‌که‌ن و ئه‌گه‌ر ئه‌و کیشه‌یه‌ نه‌گرینه به‌رچاو، ناوه‌کان هه‌مان ناوی یازده شه‌هیده سه‌رفرازه‌که‌ی سه‌قزن.

چ. له‌ نووسینی ناوه‌کان‌دا یه‌ک‌دوو هه‌له‌ی دیکه‌ش ده‌بیندری: مه‌حموود فه‌یزوللا‌به‌گی ده‌بی محه‌مه‌دخانی فه‌یزوللا‌به‌گی بی؛ ناسناوی موقه‌دده‌میش دوا‌ی ناوی شیخ ئه‌مین ئه‌سعه‌دی بۆ من نه‌ناسراو و نه‌زانراوه گه‌رچی وا هه‌یه له‌ ناسنامه‌ی فه‌رمیی شه‌هیددا ئه‌و زیادییه‌ش هه‌ر بووبی و سه‌رچاوه کوردیه‌کان باسیان نه‌کردبێ؛

ح. له‌به‌ر رووناکایی ئه‌و هه‌واله، پرسیاریک له‌مه‌ر پۆژی ئێعدامی شه‌هید عه‌لی‌به‌گی شیرزاد (یه‌کشه‌وه) سه‌ره‌له‌ده‌دا: له‌سه‌ر کیلی گلکۆی پیرۆزی عه‌لی‌به‌گ به‌بی پێچ‌وپه‌نا پۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ بۆ پۆژی شه‌هید بوونی راگه‌یه‌ندراوه.

ئایا عه‌لی‌به‌گ ۹ پۆژ دوا‌ی یازده شه‌هیده‌که‌ی سه‌قز له‌ بۆکان ئێعدام کراوه؟ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌ک راینه‌گه‌یاندوووه که عه‌لی‌به‌گ ۹ پۆژ دوا‌ی ئێعدامه‌کانی سه‌قز زیندوو بووبی؛ بۆ نمونه، نه‌مر میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات (ره‌ئووفی مه‌لا حه‌سه‌ن) له‌ بیره‌وه‌رییه هه‌شتا چاپ نه‌کراوه‌کانی‌دا ده‌لی له‌ پۆژانی پێش ئێعدام‌دا راسته‌وخۆ

سەردانی عەلی بەگ و گێراوەکانی دیکەم له زیندانی مائی رەشیدەسوور له بۆکان کردووه. ئایا پرووداوەکان هەر وا رابردوون و عەلی بەگی شیرزاد تا پۆژی ۲۵ی ئێو مانگە ماوه یان نووسەرانی کیل هەلەیهک به قەڵەمیان دا هاتوووه که ئەگەر واش بێ زۆر سەمەرە نییه له بەر ئێو راستییەکی که تەرمی پیروۆزی عەلی بەگ دوو جار گوێزراوەتەوه و بۆ جاری سێهەم له خانەقای بورهان ئەسپەرەدە کراوه که ئێو کیلەش بۆ ئێو مەنزڵە نوێیەکی نووسراوه.

هەر چۆنیک بێ، ژماره و پیکهوتی ئێعدامییەکانی کورد، دواى هەرەسی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) به شیوهی خوارەوهیە:

له ماوهی چوار مانگ و ۱۳ پۆژی نیوان ۱۳۲۵/۱۱/۱۶ و ۱۳۲۶/۳/۲۹ی هەتاوی دا سەرجهم ۲۳ کەس (۱۹ کورد له پۆژەهلات و ۴ کورد له باشووری کوردستان) ئێعدام کراون.^۱

یهکەم ئێعدامەکان له پۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۱۶ (۱۹۴۷/۲/۵) له شارێ سەقز بەرپۆههراوه و تێیدا ئەم ۱۱ پۆله نەمرەکی گەلهکهمان له دار دراون:

ئەحمەدخانی فارووقی، عەبدوڵلاخانی مەتین، محەممەدخانی دانیشوهر، محەممەدخانی فەیزوڵلابەگی، حەسەنخانی فەیزوڵلابەگی، عەلیخانی فاتح، ئەحمەدخانی شەجیعی، رەسوول ئاغاى مەحموودی، عەلی ئاغاى جەوانمەردی، شیخ سدیقى ئەسەدی و شیخ ئەمینى کهسنەزانی.

ئێعدامی دووهەم جار له پۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ (۱۹۴۷/۲/۱۴) له سەر حەوزەگەورەکی بۆکان بووه که یەک کەسی تێدا له دار دراوه:

نەمر عەلی بەگی شیرزاد (یهکشەوه).

سێهەم دەستەکی پێهەرانی کورد له پۆژی ۱۳۲۶/۱/۱۰ (۱۹۴۷/۳/۳۱) له مەهاباد

ئێعدام کراون و وهک هەمووان دەزانین، بریتی بوون له ۳ پێهەری مەزن:

۱. خالی سەرنج پراکیتیش وا هەیه ئێوه بێ که رژییم دواى کوشتوبەر و رەشەکوژییەکی زۆر له ئازەربایجان، به شیوهی فەرمی له ویش وهک کۆماری کوردستان، هەر ۱۹ کەس له پێهەر و کاربه دەستهکانی حکوومهتی میلیلی ئازەربایجانی ئێعدام کرد.

پیشه و قازی محهمه د، محهمه دحوسین خانى سهیفى قازى و میرزا ئه بولقاسمى سهدرى قازى (صدرا لاسلام).

چوارهم دهسته ی ئیعدام کراوه کان ۴ ئه فسه رى کورد بوون که له پوژى ۱۳۲۶/۱/۱۷ به رانبهر له گه ل ۱۹۴۷/۴/۷ دا له شارى مه هاباد له دار دران:

نه مران حامید مازووچى، محهمه د نازمى، په سوول ئه غه دهیى و عه بدوللا په وشه ن فکر.

پینجه م دهسته ی ئیعدام کراوان بریتى بوون له و چوار ئه فسه ره کورده ی و له باشوورى کوردستانه وه هاتبوونه نئو سپای کۆمار و دواى هه ره سى کۆمار گه رابوونه وه باشوورى کوردستانى ژیر حوکمى دهوله تى عیراق. هه ر چوار ئه فسه ره قاره مانه که له پوژى ۱۳۲۶/۳/۲۸ دا به رانبهر به ۱۹۴۷/۶/۱۹ له به غدا ئیعدام کران و تهرمى پیرۆزىان برایه وه کوردستان و ئه سپه رده ی خاکى خوشه ویستیان کرا. ناوى ئه فسه ره گیانبازه کان به و شیوه یه بوو:

مسته فا خوشناو، خه یرووللا عه بدولکه ریم، محهمه د مه حمود قودسى و عیززه ت عه بدولعه زیز.

له خویندنه وه ی هه واله کانى پوژنامه ی ئیتلاعات دا سه رنجم دایه خالیکی گرنگ: له پوژانى پینش ئیعدامى ئه و ۱۱ پو له یه ی گه لی کوردا، به رپرسانى سپایى پژیى شاتاقمیک سه ره که عه شیره و خاوه ن ملک و شیخ و مه لای هه لبژارده یان له شاره کانى کوردستانه وه برد بو تاران که هه ندیکیان له دژبه رانى کۆمار و لایه نگرانى پژیى بوون و له وى بردیانه لای شاتاقمیک سه ره کى ستادى ئه رته ش و ئه فسه رانى له شکرى یه ک و له شکرى دوو بو ئه وه ی زیاتر له خو یان نزیک بکه نه وه و به هیزبوونى ئه رته شى ئیرانیان بکه نه به رچاو، ئه رته شیک که چه ند سال پینشتر له به رانبهر دوژمن هه لاتبوو، هه ر ئه و ئه رته شه ی که پینشه و له ماوه ی دادگا فه رمایشیه که ی دا

تانەى ترسه‌نۆكى له ئەفسەرەكانى دابوو. هەوآل و وینەى ئەو چاوپیکەوتتانه له ژمارەكانى رۆژنامەى ئیتلاعاتدا رەنگیان داووتەووە و گەرچى پىم باش بوو له درىژەى ئەم بابەتە يان له وتاریكى سەر بەخۇدا كۆپى هەوالەكانیش بهینم، بەلام دەبى بلىم كۆپىیەكانى من لەبەر ماىكروڤىلم هەلگىراون و كەیفىیەتىكى زۆر خراپیان هەیه، بەتایبەت وینەكان هیچ چەشنە كەلكىيان نییه، تەنانهت من پىش كۆپى كردنىش ئەستەم توانیم تەنیا یەك دووانىكان، ئەویش بە لىلى بىنم، گەرچى شەرحى ژىر وینەكان پوونكەرەوہى زۆر شتن. بۆ نموونە، ئەرتەش و حكومەتى ئىران راست لە دوانىوہرۆى هەمان رۆژى چوارشەممە ۱۶/۱۱/۱۳۲۵دا كە سەر لە بەیانىیەكەى لە سەقز ۱۱ رۆلەى گەلى كوردیان ئىعدام كردبوو، بەشیک لەو تاقمە هەلویست چەوتە، واتە شیخ و مەلا و سەیدەكان دەباتە بەردەم شا و ئەویش ئەنگوستیلەیهكى بریلیان خەلاتى هەركامىكان دەكا. ئەم قسەیهى من پىشتئەستوورە بە هەوالىكى رۆژنامەى ئیتلاعات لە رۆژى ۱۷/۱۱/۱۳۲۵ و لە هەمان ئەو لاپەرەیهدا كە هەوالى ئىعدامى ۱۱ كەسەكەى سەقزى تىدا نووسراوہ. دەقى فارسىی هەوالى رۆژنامەكە سەبارەت بە بردنى ئەو تاقمە بۆ بەردەم شا، بەو شیوہیهى خوارەوہیه:

«تفقدات شاهانه

در ساعت پنج و نیم بعدازظهر روز چهارشنبه ۱۶ بهمن، چند نفر از مشایخ و سادات کرد بوسیله آقای سرهنگ گیلانشاه، رئیس ركن دوم ستاد ارتش برای شرفیابی بحضور ملوكانه بكاخ اختصاصی هدایت و مورد تفقد و عنایت ملوكانه واقع و هریك از آقایان بدریافت یک حلقه انگشتر برلیان عطیه ملوكانه قرین افتخار گردیدند، در ساعت ۱۸ مرخص و اوامر ملوكانه اینطور شرف صدور یافت كه نسبت به عبدالرحیم شمس‌الدینی از مشایخ مهاباد و قاضی مكرى كه كسالت دارند، از طرف ارتش در بیمارستان نظامی نهایت مراقبت و پرستاری بعمل آمده و همراهی و مساعدت شود.»

وەرگىزپاوى كوردى:

«بەسەركردنەۋەى شاھانە

كاتژمىر پىنج و نيوى پاشنيوهرۆي پۆزى چوارشەممە ۱۶ى رېبەندان [ى ۱۳۲۵ى هەتاوى] چەند كەس لە شىخان و سەيدانى كورد بو ئەۋەى شەرەفى گەيشتنە بەردەم پادشايان بە نسيب بى، لەلايەن جەنابى سەرھەنگ گيلانشا سەرۆكى روكنى دووھەمى ستادى ئەرتەشەۋە^۱ بەرەو كاخى تايبەتى بران و كەوتنە بەر بەسەركردنەۋە و ميھرباننى شاھانە، ھەركام لەو بەرپزانەش شانازى ئەۋەيان پى بەخشرا كە ئالغەيەك ئەنگوستيلەى بريليان ۋەك خەلاتى شاھانە ۋەربگرن، [ئىنجا] لە سەعات ۶ى ئىۋارەدا مەرەخەس كران و فەرمانى شاھانە ۋا دەرچوو كە عەبدوپرەھىم شەمسەددىنى يەك لە شىخانى مەھاباد، ھەرۋەها قازى موكرىش كە ناساغن، لە نەخۇشخانەى نىزامى دا بگەونە بەر ئەۋپەرى چاۋەدىرى و پارىزگارى و دەبى [بەرپرسانى] سپا بە شوئىنپانەۋە بن و يارمەتتيان بەدن.»

لە ھەۋالى پۆزنامەى ئىتلاعات سەبارەت بەو چاۋپىكەوتنە لەگەل شادا ناوى دوو كەس براۋە كە يەكيان شىخ رەھىمى كورپى شىخى بورھان و ئەۋىترىش قازى موكرى سەردەفتەرى ئەسنادى رەسمى لە مەھاباد بو، بەلام لىستەى ناوى ھەموو ئەو ۵۵ كەسەى ۋا براۋونە تاران،^۲ لە پۆزنامەى «كۆھستان» چاپى تاران، ژمارە ۸۱، دووشەممە ۱۳۲۵/۲/۱۴ بەرانبەر بە ۱۹۴۷/۱۱/۳ لاپەرە ۶دا ھاتوۋە.

لىزەدا، ھەندىك زانىارى سەبارەت بەو كۆپپانەى پۆزنامەى ئىتلاعات دەخەمە بەرچاۋى خوينەر، كە لە پەيوەندى ھەۋالى ئىعدامەكان و سەردانەكەى تاران دان:

۱. روكنى دووى ستادى ئەرتەش كارى زانىارى كۆكردنەۋە و جاسوسىيە لەسەر فەرمانبەرانى سپا و چالاكانى سىياسى دەكرد و پىش دامەزرانى ساۋاك لە سالى ۱۳۳۵دا، يەك لە دامودەزگا سەركوتكەرەكانى رژىمى شا بوو و بەشىكى زور لە خەباتكارانى كوردى خستبوۋە بەر ئەشكەنجە و زىندانەۋە. مەسەلەكە لە بىرەۋەرىيەكانى ئەو سالانەى كەسانى ۋەك مامەغەنى بلوورىيان و كاك جەللى گادانى دا رەنگى داۋەتەۋە.

۲. دەلىم براۋونە تاران و نالىم چوۋبوون لەبەرۋەى دەزانم بەشىكيان ۋا ھەيە بەو چوونە رازى نەبوۋىتتىن و لەسەر داخۋازى يان فەرمانى فەرماندەرە سپاىيەكان لەگەل تاقمەكە كەۋتتتتتن. لە راگەياندىنى ھەۋالدا دەبى ئەۋەندەى دەكرى بى لايەنى بپارىزىرى.

یه‌که‌م، لاپه‌ره‌ی کۆتایی رۆژنامه‌ی ئیتلاعاتی چاپی تاران، رۆژی پینج‌شهممه ۱۳۲۵/۱۱/۱۷ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ر له‌گه‌ڵ ۱۹۴۷/۲/۵ی زایینی (سالی ۲۱، ژماره ۶۲۶۹). دووهم، شیوازی کاری رۆژنامه‌که له‌و سالانه‌دا به‌و شیوه‌یه‌بوو که ژماره و ریکه‌وتی رۆژ و مانگ و سالی هه‌تاوی هه‌موو ژماره‌یه‌کی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه‌که‌م دهنوسرا و له‌ لاپه‌ره‌ی کۆتایی‌دا ریکه‌وته‌کان به‌ سالی مانگی و زایینی راده‌گه‌یانترا. بۆیه‌ له‌و دوو به‌لگه‌یه‌دا ریکه‌وتی هه‌تاوی نابیندرین، به‌لام له‌ به‌لگه‌ی دواترا که په‌یوه‌ندی به‌ چوونی کورده‌کانه‌وه هه‌یه‌ بۆ تاران، ریکه‌وتی هه‌تاوی ده‌بیندری و ریکه‌وته‌ مانگی و زایینییه‌که، نییه‌.

سیه‌هم، لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می رۆژنامه‌ی ئیتلاعات، رۆژی شه‌ممه ۱۳۲۵/۱۱/۱۲ هه‌تاوی به‌رانبه‌ر به ۱۹۴۷/۲/۱ی زایینی، که‌ تیندا ته‌نیا دوو وینه‌ی ئه‌و کوردانه‌ ده‌بیندری و ا‌برابوونه‌ تاران. به‌داخه‌وه له‌ کۆپی وینه‌کان‌دا هه‌چ شتی‌ک ده‌رناکه‌وئ، من له‌سه‌ر مایکرو‌فیلمه‌که‌ چه‌ند که‌سم به‌ جلی کورديه‌وه‌ ده‌بینی و دوو که‌س به‌ کلاوی به‌ده‌وره‌ و بالته‌ی دریز و کۆت‌وشه‌لوار و کراواته‌وه، که‌ له‌ دوو ئاغای ناوچه‌ی موکریان ده‌چوون، به‌لام به‌ته‌واوه‌تی بۆم ساغ نه‌بۆوه‌ کین. شه‌رحی ژیر وینه‌کان به‌ شیوه‌ی خواره‌وه‌یه:

وینه‌ی سه‌ره‌وه: «اعلی‌حضرت همایون شاهنشاهی هنگام عبور از مقابل علما و مشایخ مهاباد در باشگاه افسران [تهران].»

وینه‌ی خواره‌وه: «عه‌دای دیگر از خوانین و معاریف مهاباد و کردستان لحظه‌ای پیش از تشریف فرمائی ملوکانه به لشکر اول [در تهران].»

له‌ ژماره‌کانی ئه‌و رۆژانه‌ی ئیتلاعات‌دا چه‌ند وینه‌ و هه‌والی دیکه‌ش سه‌باره‌ت به‌ «میوان» ه‌ کورده‌کان به‌رچاو ده‌که‌ون. ویده‌چی هاوکات له‌گه‌ڵ عه‌شایه‌ری کورد هه‌ندی‌ک سه‌ره‌که‌شیره‌ی شاسه‌یوانیش له‌ ده‌وروبه‌ری «مشکین‌شه‌هر» ه‌وه‌ برابنه‌ تاران و هه‌ر دوو تاقم پیکه‌وه له‌ هه‌ندی‌ک ری‌وپه‌رسمی ته‌شریفات‌دا به‌شدار بووبیتن. له‌ په‌یوه‌ندییه‌دا، خالی سه‌رنج‌پاکیش ئه‌وه‌یه‌ کاتی که‌ ریبه‌رانی کورد بۆ جاری دووهم بانگ‌کرانه‌ شاری باکو، ماوه‌یه‌ک پێشتر، ژماره‌یه‌ک سه‌ره‌که‌هۆزی

شاسه‌یوانیش هەر بانگ‌کرا بوننه ئه‌وئ. ئیستا هه‌مان سیناریۆ له تاران پرووده‌دا!

چه‌ند نمونه‌ی هه‌واله‌کانی پوژنامه‌ی ئیتلاعات:

پوژنامه‌ی ئیتلاعات، ۱۳۲۵/۱۱/۱۳ ی هه‌تاوی، ۱۹۴۷/۶/۲ ی زایینی: «تایتلی

لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م:

«ایلات و عشایر از گذشته پند میگیرند؛ سران عشایر با افسران و سربازان

لشکر دوم آشنا شدند»

هەر له‌وئ‌دا وینه‌یه‌ک داندراوه و ئەم دێرانه‌ی له‌ژێردا ده‌خویندرینه‌وه:

«سرتیپ موینی[؟] فرمانده لشکر دوم و آقای دهقان مدیر [مجله] تهران مصور

در میان عده‌ای از سران و افراد عشایر در لشکر ۱، که دیروز در آن جشنی برپا

بود، دیده می‌شوند.»

پوژنامه‌ی ئیتلاعات ۱۳۲۵/۱۱/۱۷ ی هه‌تاوی [۱۹۴۷/۰۲/۰۶، تیتیری لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م

«مهمانان شاهسون و کرد ما یا قهرمانان فداکار ایران.»

هەر له‌و شوینه‌دا دوو وینه‌ش له سه‌روخواری یه‌کتر چاپ کراون و ئەم شه‌رحه

له‌ژێر وینه‌کان‌دا نووسراوه:

«عده‌ای از روسا و نمایندگان طوایفی که در قضیه آذربایجان به میهن خود

صمیمانه خدمت کردند. در عکس بالا آقای سرلشکر رزم‌آرا رئیس ستاد ارتش نیز

دیده می‌شوند.»

له ژماره‌کانی ئەو دوو مانگه‌ی پوژنامه‌ی ئیتلاعات‌دا «نه‌جه‌ف‌قولی په‌سیان»^۱

هه‌والنیری پوژنامه‌که زنجیره‌ب‌به‌تینکی سه‌باره‌ت به حکومه‌تی میلیلی ئازره‌ب‌ایجان و

کۆماری کوردستان، به‌تاییه‌ت پێبه‌ره‌کانیان نووسیوه که هه‌مووی به پوانگه‌یه‌کی

نه‌رینی و خراپه‌وه نووسراون. ویده‌چی به‌شیک له‌و ب‌به‌تانه له «بازجویی» و

۱. نه‌جه‌ف‌قولی په‌سیان دواتر کتیبکی به‌ناوی «از مهاباد خونین تا کرانه‌های ارس» چاپ

کرد که له راستی‌دا سه‌رجه‌می ئەم وتارانه‌ی پوژنامه‌ی «اطلاعات» ۵. وه‌ک پیشتر باسم کرد

ئەو کتیبه‌ کراوه‌ته کوردی و من وه‌کوو سه‌رچاوه که‌لکم لێ‌وه‌رگرتوه.

لئیرسینە وەهکانی بەرپرسیان لە بەرپرسیانی زیندانی کراوی کۆمار وەرگیرابیتن. من
هەول دەدەم لە دواڕۆژدا کورتەیه کیش سەبارەت بە و بابەتانی «پەسیان» بنوسم.^۱

۱. ئەو ڕیفەرەنسی پۆژنامەیی ئیتلاعاتی ئەو سال و مانگە تاییەتیە لە هەر دوو لقی
کتیبخانەیی بریتانیا بۆ کەسانیک کە بیانەوی سەردانیان بکەن:

The British Library

ETTELA᠔AT NEWSPAPER, IRANIAN

Reference for the paper copy:

OP. 637.

Address:

The British Library, Boston Spa, Wetherby, West Yorkshire, LS23 7BQ, UK.

Reference for the microfilm:

OR. MIC. 11348.

September 23 1346 – March 20, 1947.

(Preserved at the Asian and African Studies Department).

Address:

The British Library, 96 Euston Road, London, NW1 2DB, UK.

Underground station: King Cross and St Pancras.

ر‌اپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۷

له سالانی ۱۳۳۱ - ۳۲ی ئیزان (۱۹۵۳ز) دا ر‌اپه‌رینیکی شکوداری کۆمه‌لانی خه‌لک دژ به‌ئاغا و دهره‌بگ له بۆکان سه‌ری هه‌لدا که خیرایه‌ک بالی کیشایه‌ سه‌ر گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر، به‌تایبه‌ت ناوچه‌ی فه‌یزول‌لابه‌گی له ر‌وژ‌هه‌لات و باکووری ر‌وژ‌هه‌لاتی شار. پ‌ریشکه‌ی ئاگری ر‌اپه‌رین گه‌یشه‌ هه‌ندی ناوچه‌ی ده‌وربه‌ری میانداو و مه‌هاباد، بۆ نمونه‌ شامات) و پ‌یوه‌ده‌چوو تا ببیته‌ شو‌رشیکی به‌ربلاوی چینایه‌تی، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژی ۲۲ دژ به‌ حوکمی دوکتور موسه‌ددیق سه‌رکه‌وت و شا‌گه‌رایه‌وه‌ ئیران، ژاندرمه‌ری و سپای ئیرانی هاتنه‌ یاریده‌ی ئاغا‌کان و ر‌اپه‌رینه‌که‌یان سه‌رکوت کرد. ئه‌وه‌ لاپه‌ره‌یه‌کی زی‌رینه‌ له میژووی خه‌لکی شاره‌که‌دا. ئه‌م بابه‌تانه‌ی خواره‌وه‌ ئاماژه‌ به‌و رووداو ه‌میژوویی به‌ ده‌که‌ن. ئامانجی سه‌ره‌کیی ر‌اپه‌رینه‌که‌کان دابه‌ش‌کردنی زه‌وی‌وزار و دادپه‌روه‌یی کۆمه‌لایه‌تی بوو. بیره‌وه‌رییه‌کانی ۱۰ سال دواتری من له مه‌سه‌له‌ی ئیسه‌لاحاتی زه‌وی‌وزاری شا، هه‌مان بابه‌ت ده‌گریته‌وه‌، به‌لام نه‌ک به‌ هینزی خه‌لک، به‌لکوو وه‌ک ر‌یفورمیکی سه‌رده‌می په‌هله‌وی. دوو بابه‌تی دوا‌ی ئه‌وان په‌یوه‌ندیان به‌ ر‌اپه‌رینی خه‌لکه‌وه‌ هه‌یه‌ له شاری سنه‌ی دوا‌ی شو‌رشی ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) و ئه‌و کوشتار بی‌به‌زه‌یی‌یانه‌ی وا پاسدار و به‌سیجیه‌کانی ناوچه‌ی میانداو له گونده‌کانی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان له نیوان بۆکان و میانداوایان کرد.

راپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ی خه‌لکی بۆکان و گونده‌کانی فه‌یزوللابه‌گی دژ به ده‌رهبه‌گه‌کان

به بۆنه‌ی په‌نجایه‌مین سالی ئه‌و راپه‌رینه‌شکۆداره‌وه نووسراوه

ریزدار کاک‌ه‌سه‌ن سه‌لاح (سۆران) یاداشتینکی کورتی له‌سه‌ر یادی راپه‌رینی وهرزیرانی ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی بۆکان نووسیوو و ئه‌رکی به‌جی نه‌هاتوی رووناکییرانی کوردی بۆ تاوتوئی کردنی مه‌سه‌له‌که‌ وه‌بیره‌ینابۆوه. ئه‌وه کاریکی گه‌لێک به‌رئ‌وجی بوو، به‌لام خۆزگه‌ کاک‌ه‌سه‌ن که خۆی خه‌لکی ناوچه‌که‌یه‌ قۆلی له‌ کاره‌که‌ هه‌لمالیایه‌ و دلنایام توانای زۆریشی بۆ راپه‌راندنی هه‌یه‌.

به‌رپێز دوکتۆر ئه‌میری ه‌سه‌ن‌پوور چهند سالی‌ک پێش ئیستا خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌ بوو و وه‌ک راسته‌وخۆ له‌ خۆیم بیست، دوو چاوپیکه‌وتنیشی له‌گه‌ڵ به‌ریزان کاک‌سه‌لاح موهته‌دی و مه‌لا عومه‌ر عه‌سری تۆمارکردبوو.

من پیم‌خۆشه‌ لی‌رده‌دا چهند خالی‌ک له‌ درێژه‌ی یاداشته‌کانی کاک‌ه‌سه‌ن‌دا

بنوسم:

۱. به‌ بۆچوونی من ناوبردنی راپه‌رینه‌که‌ به‌ بزوتنه‌وه‌ی «جووتیارانی موکریان» هه‌له‌یه‌ له‌ به‌ر ئه‌و هۆکاره‌ ئاشکرایه‌ی که راپه‌رینه‌که‌ جگه‌ له‌ ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی له‌ رۆژه‌لات و به‌شیک له‌ باکووری بۆکان و شاماتی لای میانداو، هه‌یچ شوینیک‌ی دیکه‌ی نه‌ته‌نیه‌وه‌ و له‌ چۆمی ته‌ته‌هوش نه‌په‌رییه‌وه‌. بنکه‌ و بنه‌مای راپه‌رین‌شاری بۆکان بوو، که‌ خه‌لکه‌که‌ی دژ به‌ ئاغاوات راپه‌رییون، به‌لام ره‌نگدانه‌وه‌ی چالاکیه‌ سیاسیه‌کانی بۆکان ته‌نیا له‌ ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی بینرا و پێش ئه‌وه‌ی په‌ل به‌ه‌اویته‌ شوینه‌کانی تر، له‌ لایه‌ن هه‌یزی هاوبه‌شی ئاغاوات و حکومه‌تی ئێران‌ه‌وه‌ تیکشکا. بۆیه‌ش لی‌رده‌دا ناوی ئاغاوات

۱. ئه‌م ته‌عبیره‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی حدکادا باوه‌ و له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی نه‌مران که‌ریمی حیسامی و جه‌لیلی گادانی‌ش‌دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌.

وه‌پیش حکومەت دەخەم که له راستی‌دا ئەوان بوون راپەرینه‌که‌یان تیکشکاند و له زۆر جیگا هیچ نیازنیکیان به‌و چەند ژاندرمه و پۆلیسه‌نەبوو که مۆلگه‌یان له بۆکان یان مه‌هاباد بو.

۲. ئەم راپەرینه له فەزای ئاواله‌ی سیاسی سالانی نیوان سالانی ۱۳۲۹ و ۱۳۳۲ (۱۹۵۰ و ۱۹۵۳ ز) ئێران و سەرده‌می چالاکییه‌کانی «جبهه‌ی میلی» و «حیزبی تووده‌ی ئێران»، واته حکومەتی میلیی دوکتۆر موسەددیقا هاته‌کایه‌وه و راسته‌وخۆ له‌ژێر ته‌ئسیری بی‌گومانی فەزای دژ به‌شا و چه‌وسینه‌رانی ئابووری، که له ئێرانی ئەو سالانه‌دا گەشتبووه‌ لووتکه‌یه‌کی به‌رن، په‌ره‌ی سه‌ند، به‌لام تاییه‌تمه‌ندییه‌کیشی هه‌بوو که نه‌ک هه‌ر له هه‌موو شوینیکی ئێران نه‌بینرا، به‌لکوو که‌وته‌ پیش هه‌ر بزووتنه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی هاوچه‌شن له موکریان و ته‌نانه‌ت پاشماوه‌ی کوردستانیش.

۳. ناسراوترین رۆخساری راپه‌رینی دژ به‌ ئاغاوات له‌نیو شاری بۆکان، حاجی قاسمی که‌ریمی بوو، که خۆی و میرزا حسینی برای، به‌بنه‌ماله‌که‌یانه‌وه، که‌وتنه‌ به‌ر هێرشێ ئاغاواتی بۆکان و هه‌ر دوو ماله‌که‌یان له‌گه‌ره‌کی حه‌مامی قاسم‌ئاغای بۆکان له‌لایه‌ن ئاغا‌کانه‌وه‌ سووتینرا و بوو به‌ خۆله‌میش. به‌ره‌به‌یانی رۆژی جه‌ژنی قوربان (یا رهمه‌زان؟) یه‌که‌دوو رۆژ دوا‌ی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژی ۱۳۳۲ی هه‌تاوی (۱۹۵۳ی ز) بوو، ئەو دەم من مندالیکێ ده‌ سالان بووم و وه‌ک هه‌موو مندالانی هاوته‌مه‌ن چوو‌بوومه‌ سه‌یری مه‌شغه‌لانی ئاگره‌که. ئیتر حاجی قاسمی خوالیخۆشبوو که ئەو دەم له‌ سه‌فه‌ری تاران‌وه‌ گه‌رابۆوه‌ ته‌وریز، له‌ویوه‌ نه‌هاته‌وه‌ بۆکان و به‌ ورمی و دزه‌ی مه‌رگه‌وه‌ردا په‌نای برده‌ به‌ر باشووری کوردستان و له‌ هه‌ولێر گیرسایه‌وه‌ تا ئەوه‌ی له‌م چوارپینچ ساله‌ی دوا‌یدا له‌ هه‌ولێر سه‌ری نایه‌وه. یادی به‌خێر بی. پێویسته‌ ئەوه‌ش بلیم که حاجی قاسم کارگه‌یه‌کی قه‌ندی له‌ رووبه‌رووی حه‌وزه‌گه‌وره‌ هه‌بوو و من نه‌مزانیوه‌ خه‌یات بووبی، گه‌رچی دووریشی نازانم ئەو قسه‌یه‌ راست بی، به‌لام میرزا حسینی برای مامۆستای خۆم بوو له‌ قوتابخانه‌ی

۱. نه‌مر کاک ئەمیر له‌ راپه‌رینیکی وه‌رزێری له‌ ناوچه‌ی سه‌نه‌ دواوه‌ که‌ که‌وتۆته‌ پیش رووداوه‌کانی بۆکان.

بۆکان.

۴. به گشتی بهرگدرووه کانی بۆکان نهک ههر له و راپه رینه دا، به لکوو له بزوتنه وهی چینایه تی و نه ته وایه تی ناوچه ی بۆکان دا خاوه نی وشیاریی چینایه تی زور بوون که دواتر که وته دۆخی نه ته وایه تی کوردییه وه. له وان، «میرزا حه مه رهنووفی حافزه لقورئان» [رهئووفی مه لا حه سه ن] که وا هه یه وهک که سایه تی دووه می راپه رینه که ی نیو شاری بۆکان سه یر بکری. ناوبراو دوابه دوا ی کۆده تای ۲۸ی گه لاویژ و چه ند جار گیران، هه لات و له سلیمانی گیرسایه وه. له ویشه وه بۆ ماوه یه کی دووردریژ له گه ل حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران و شوپشی ئه یلوول دا هاوکاری کرد و کورپکی خۆی فیدای گه له که ی کرد. له کۆتایی ته مه نیشی دا بیره وه ریه کانی خۆی نووسی که ئیستا لای کاک ئیسماعیل ئیسماعیل زاده یه، ئینجا له م سالانه دا کۆچی دوا یی کرد، یاد ی به خیر بی.

جگه له وان، له بهرگدرووه کانی بۆکان ناوی خوالیخۆشبوو «حسین ته هایی» م له بیره که دواتریش ههر دژ به ئاغاوات و چه وسینه ران خه باتی ده کرد و ئیستا له نیومان دا نه ماوه. حسین مه جیدی و برایم ته ننازیش دوو که سی دیکه له بهرگدرووه راپه ریوه کان بوون. باوکم، «میرزا عه بدوللا سولتانی» ش ههر خه یات بوو، به لام ئه وهنده ی بزانه له و رووداوانه دا چالاک نه بوو، سه ره رای ئه وهش له رۆژی ئاگر تیبه ردانی مالی حاجی قاسم دا له لایه ن خوالیخۆشبوو سه ید حه مه ده مین (سه یده شینه) وه له به ره ی ئاگا کان، هه ره شه ی گیرانی لی کرابوو و بۆ ماوه ی چه ند رۆژ له مال نه ده چوو ه ده ره وه. به داخه وه ناوی خه یاته کانی تری بۆکانم له بیر نییه جگه له کاک محه مه د شاقولی، که دواتر باسی ده که م. جیا له خه یاته کان، پیویسته ئامازه به ناوی ئه م که سانه بکه م: نه مر عه لی میره به گ، که ئه گه ر قه ساب نه بووبی نازانه ئیشی چ بووه؛ نه مر عه بدوللا ئیرانی قۆنته راتچی قه پان، «ئه حمه د یه دی» ی شه ره بت فرۆش، حسین فاتحی دووکاندار و سه ید ته های ته نه که سازه، که دووکانه که ی له سه ره شه قامی نوپی بۆکان (نزیک بانکی سادراتی ئیستا) بوو. نه مر، سه ید ته ها پینش کۆده تای ۲۸ی گه لاویژ به تاقه که س هیرشی برده سه ره یه که له

ئاغاكانى بۆكان و بەو شالاوۋە ھەيىبەت و جەبەرووتيان لەبەرچاۋى خەلكى بۆكان بەيەكجارى شكا و توايەوہ.

۵. جگە لە خەيات و دووكاندارەكانى بۆكان، گەنج و لاوہكانىش بەشدارىيەكى چالاكانەى رووداوہكانيان دەكرد. ئەو دەم مامۇستايەكى قوتابخانەكانى بۆكان بەناۋى «شوقاقى» كە تا ئەم سالانەى دوايەش ھەر مابوو و كوردىش نەبوو، دەورىكى باشى لە پەرورەدەكردنى لاوان و قوتابىيان و پراكىشانيان بەرەو بىرى چەپ و حىزبى توودە دەگىپرا. گەلىك لە قوتابىيانى ئەو دەمەى بۆكان شاگردى ئەو بوون و شوينى ئەويان لەسەر بوو. لەو قوتابىيانە، ھەندىكيان دوابەدواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاۋىژ چ لەلايەن ئاغاكان و چ لەلايەن حكومەتەوہ گيران و جەزربە دران. ناۋى ئەو كەسانەى وا لە بىرم بى ئەوانەن: نەمران مەحموود پەزايى، برايمى ھەريرى «كەم عومەرى سولتانى (وہفا) و رەشىدى ھەسەن زادە. لەوانە، مەحموودى پەزايى لەلايەن ئاغاكانى بۆكانەوہ دوابەدواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاۋىژ و تىكشكانى راپەرینەكە، گىرا و خرايە ھەوزى مالى قاسم ئاغاي موھتەدىيەوہ و داركارى كرا. كاكەم كاك عومەرى سولتانى ئەو دەم تازە قوتابخانەى بەجى ھىشتىبوو و بە تەنىشت دووكانى خەياتى باوكمەوہ دووكانىكى رۆژنامەفرۆشى دانابوو. كاكەم بەگشتى رۆژنامەكانى بەرەى پىشكەوتتخواز، واتە جەبەى مىللى و حىزبى توودەى ئىرانى دەفرۆشت. ئەويش دوابەدواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاۋىژ لە بۆكان گىرا و نىزدرايە مەھاباد و دواى ئەوہى بۆ ماوہى ۲ مانگ زىندانىيان كرد، بە شىۋەى كاتى ئازاد كراو و پاشان ماوہى ۱۵. سال ھەر سالەى جارىك بانگ دەكرا دادگاي نىزامىي ورمى و بە كەفالىت ئازادىيان دەكردەوہ، ھەمووشى بۆ ئەوہى لەژىر چاۋەدىرى دا رابگىرى. رەشىدى ھەسەن زادە ئاغاكان گرتيان و دايانە دەست پۆلىس، ئىنجا سەريان چوارقاش تاشى و بە نىۋەراستى شەقامى بۆكان دا برديان بۆ گاراج و لەويۋە بۆ دادگاي مەھاباد. كاك رەشىد ئەو دەم و دواترىش ھەر لە بەرەى دژ بە ئاغاوات دا وەستا و بە شىكىش لە ترسى ئەوان بوو كاتى دائىرەى ساواك لە سالى ۱۹۵۷/۱۳۳۶، لە مەھاباد دامەزرا، بوو بە

کاربەدەستی ساواک و ئیتر له خزمەتی ئەواندا کەوتە گیانی خەڵکانی سیاسی و نەتەوەپەرەهرانی ناوچەکە و لە هیچ توندوتیژی نواندنیکی دژ بە خەباتکاران و گرتن و ئەشکەنجەکردنیان دەستی نەپاراست. حەسەن زادە لە ماوەی پەيوەندییەکانی ساواک و رژیمی شا لەگەڵ شوپۆشی ئەیلوولدا (۱۹۶۱- ۱۹۷۵) خزمەتیکی زۆری ساواکی کرد و وێژای سەرھەنگ مودەرریسی و سەرھەنگ پیژمان پەيوەندیی روژانە لەگەڵ بەرپۆبەھەران و کاربەدەستانی شوپۆشی ئەیلوول و مەکتەبی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان ھەبوو...

لیژە بەدواوە ئاغاکانی بۆکان پەلاماریان بردە سەر ھەر بیریکی نوێ و بەناوی «توودەیی» یەو ھەر کەسیان ویست گرتیان و دارکاری یاخود دەربەدەریان کرد یان بە گرتی پۆلیسیان دا. پۆلیس و ژاندرمە و بەگشتی سیستەمی حکومەتی ئێرانیش لەو ماوەیەدا پشتی ئاغاواتیان دەگرت و ئەو ھەوان بۆیان نەدەکرا، ئەمان راستەوخۆ کردیان.

۶. ئەو پرووداوانە لە بۆکان و بەگشتی ئێران، رەنگدانەو ھەیکەکی ئێرینیان لەنیو گوندنشینیەکانی روژھەلاتی بۆکاندا ھەبوو. ئەو ھەوان بۆچی وەرزی و بەتایبەت رەشاییەکانی روژھەلاتی شار و بەتوندی راپەرین و خۆیان ریکخست، بەلام لە بەری روژاواي شار تەقینەو ھەیکەکی ئەوتو پرووی نەدا، جیگە سەرنجی تاییبەت و تەنانەت ئەو ھەوان بۆچی بۆکان بەگشتی بیوو ناوھندی بزوتنەو ھەیکەکی جەماوەری چینایەتی، بەلام بۆ نمونە راپەرینی خەڵک لە مەھاباد زیاتر روخساری نەتەوایەتی ھەبوو و لەژێر رێبەراییەتی حیزبە سیاسییەکان (حیزبی دیموکراتی کوردستان و حیزبی توودەیی ئێران) دا بوو، جیگە لیکۆلینەو ھەیکەکی بە بۆچوونی من زولم و زۆری ئاغاواتی بۆکان لەسەر خەڵک، یەک لە ھۆکارە سەرھەیکەکانی ئەم جیاوازییە بوو. بۆکان شارەدییەکی گەورە بوو کە تاییبەتەندیی شارێ وەک ناوھەندیکی ئابووری - ئیداریی تێدابوو، بەلام جیاواز لە ھەموو شوینیکی ھاوچەشنی ناوچە، سەرچەمی شارەکە بە ملکی ھەیکەکی ئاغاواتی دیموکراتی بوو کە خۆیان و ئامۆزا و بن ئامۆزایان لە گوندەکانی روژاواي بۆکان خواھەنی دەسەلاتی سەرھەیکەکی بوون...

ئه‌وان له زوڵم و زۆر و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لكدا نموونه‌یان كه‌م بوو. دانیشتوانی گوندی ئه‌م خاوه‌ن‌ملكانه‌ش ده‌ره‌تانی راپه‌پینی جه‌ماوه‌رییان دژ به‌ ئاغاكان نه‌بوو، گه‌رچی له‌ هه‌ندئ گوندی وه‌ك داشبه‌ند و عه‌مبار، بزووتنه‌وه‌یه‌کی به‌ر به‌ست‌كراوی خه‌لك به‌رچاو كه‌وت. دلنیا‌م له‌م بواره و به‌گشتی له‌ هه‌موو میژووی ئه‌و سالانه‌دا به‌رێز محه‌مه‌دی نووری (عه‌تری گۆلانی) شاعیری به‌نرخ‌ی كورد زانیارییه‌کی زۆری هه‌یه و ئه‌وه‌ی من لێزه‌دا ده‌ینووسم له‌چاو ئه‌وه‌ی ئه‌و دیتوویه و راسته‌وخۆ به‌شداریی تیدا كردووه، قه‌تره‌یه له‌ به‌رانبه‌ر ده‌ریا. خۆزگه ئه‌ویش ئاو‌پێکی له‌ مه‌سه‌له‌كه‌ بدایه‌ته‌وه و بریا هه‌روه‌ها خه‌لكانی وه‌ك كاك محه‌مه‌دی ئه‌فخه‌می، كه‌ له‌گه‌ل كاك محه‌مه‌دی نووری دانیشتووی داشبه‌ند بوون ده‌نگیان هه‌لبه‌ریا.

هۆیه‌کی دیکه‌ی ئه‌م جیاوازییه، وا هه‌یه ده‌وری رووناکییرانه و پێشكه‌وتنخوازانه‌ی هه‌ندئ له‌ ئاغاواتی فه‌یزو‌للابه‌گی بووبی كه‌ گوندنشینه‌کانی ناوچه‌ی خۆیانیا‌ن له‌گه‌ل چه‌مکی یه‌كسانی و به‌رانبه‌ری ماف، هه‌روه‌ها دابه‌ش‌کردنی زه‌وی ئاشنا‌ کردبێ. هه‌ر چۆنیک بێ بزووتنه‌وه‌ی شاری بۆکان له‌ ناوچه‌ی فه‌یزو‌للابه‌گی رۆژه‌لاتی شار رهنگدانه‌وه‌یه‌کی به‌رچاوی هه‌بوو. گوندنشینه‌کان به‌تایبه‌ت له‌ هه‌ندئ گوندی وه‌ك گۆل، یه‌كشه‌وه، ئالبلاغ، تیکانته‌په ... دژ به‌ ئاغای گوندی خۆیان راپه‌رین. له‌ هه‌ندئ شوین ئه‌م راپه‌پینه‌ رهنگی هیزش‌کردنه‌ سه‌ر مالی ئاغا و ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی زه‌وی‌وزار و ته‌نانه‌ت مالی ئاغا‌کانی به‌خۆیه‌وه‌ گرت، كه‌ هه‌ندئ جار هاو‌پێ بوو له‌گه‌ل ده‌ره‌پناتی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی مالی ئاغا. له‌ هه‌ندئ شوینی تر، کاره‌که رێک‌وپیکتر و به‌پێ‌وجی بوو. له‌ ئالبلاغ و یه‌كشه‌وه، بزووتنه‌وه‌که‌ که‌وتبووه ژێر رێبه‌رایه‌تی که‌سانی وه‌ك «میرزا فه‌تحو‌للا» وه و به‌ره‌و ئه‌وه‌ ده‌چوو كه‌ ئه‌گه‌ر وا زوو تیکنه‌شکایه‌ شیوانی رێکخه‌ستی رێکخراوه‌یی و ته‌نانه‌ت نه‌زم و ته‌رتیبی حیزبی به‌ خۆیه‌وه‌ بگرتایه. به‌و شیویه ئاغا‌کانی فه‌یزو‌للابه‌گی یا له‌ گونده‌کانیا‌ن ده‌رکران یا خۆیان مالیان پێچایه‌وه و له‌ رۆژانی پێش‌کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاوێژدا بارگه‌یان برده‌ بۆکان و ئیتر بۆکان به‌ قه‌لای به‌ره‌ی چه‌وسینه‌ران و زۆرداران، گه‌رچی سه‌ره‌پای ده‌سه‌لاتی ئاغا‌کانی بۆکان و پۆلیس و ژاندرمه، هیچ ئاغایه‌ک له‌ ترسی راپه‌ریوانی شار نه‌یده‌توانی له‌ مال

بیته دەرەو.

ئەم بارودۆخە درێژەى ھەبوو تا پوژى ۲۸ گەلاویژی ۱۳۳۲. ھەر ئەوەندەى ھەوالی کۆدەتا و پروخانی حکومەتى میلیى دوکتور موسەددیق لە رادیۆ بۆلەبوویەو، دارودەستە و بابنۆکەر و دەستوپیۆھەندى ئاغاگان و ھەربوونە نیو شار و گوندەکان و راپەرپو و ئازادىخوزان یا گیران یا خود ھەلاتن و لیۆھەلەوئى خۆیان شار دەو. من ئەو پوژەم لە بیرە! لە مالى خالم لە گەرەکی گولی مەردان بەگ و مالى قازى کاکەھەمە گیرم خوار دبوو. ھەموو دەرگای مالىک داخرابوو. بابنۆکەر و دار دەستى ئاغاوات بە کۆلانەکان و ھەربوون، جنىویان دەدا و بە پیلەقە دەرگای مالانیان دەشکاند. ژیرخانى مالان ئاوەدان ببوونەو و خەلک خۆیان تیدا شار دبوو. ئەو پوژە و پوژانى دواتر لە بۆکان لە لایەن ئاغاوات و حکومەتەو خۆپیشاندان سازدرا. لەبەر قەپانى قاسم ئاغا، کە ئەو دەم حوکمی گۆرەپانى سەرەکی شارەکەى ھەبوو خەلکیان کۆکردبوو و تارىان دەدا. من ئەو شانۆیەم باش لەبەرچاوە کە یەک لە کورە ئاغاگان چووبوو سەر بەرزایى یەک و قسەى بۆ خەلک دەکرد. بەگشتى پوژانىکی رەش بوو، دژایەتى شەخسى و تايغەبى دەورى دەبینى. ھەر کەس سەر بە دەسلاتی ئاغاگان بووایە، ناحەزەکانى خۆى بە توودەبى بوون تاوانبار دەکرد و ھەر ئەو ھەش بۆ گیران و لیدران و لەو خرابتر پیکرانىان لە لایەن پۆلیسى شا و «پوکنى دووى ئەرتەش» ھەو بەس بوو. پیاوی ئاغاگان نامەیان دەگێرا و بە دووکاندار و حاجى و دەولەمەندیان مۆر دەکرد و داواى گیران و موحاكەمەکرانى راپەرپوھەکانى وەك نەمران «عەبدوللا ئیرانى» و «عەلى میرەبەگ» و «حاجى قاسمى کەرىمى» و ئەوانى تریان دەکرد.^۱ حکومەتى کۆدەتا واتە حوکمی

۱. یەك لەو نامانە لە نیو فایلەکانى ئیدارەى شارەبانى بۆکان دا بوو و داواى پروخانى پزیمى شا و دەسلاتەسەندى پیشمەرگەى کورد، لە گەل بەلگە نامەکانى دیکەى شارەبانى و ژاندرمەرى و بەخشدارى کەوتە بەر دەست «کومیتەى ئینقلاب» ی بۆکان. دوو یا سى مامۆستای قوتابخانەکانى بۆکان و من لە لایەن کومیتەى ئینقلابەو کراینە مەئموورى راکەبشتن بە بەلگە نامەکان. من ئەو بەلگە نامەبەم دا یەك لە کورەکانى نەمر عەبدوللا ئیرانى. بەلگە نامەکە بریتى بوو لە نامەبەکی مۆرکراو لە لایەن تاجر و پیاوماقوولانى شارەو کە داواى موحاكەمەى چەند کەس و یەك لە وان عەبدوللا ئیرانىیان لە حکومەت کردبوو؛

شا و سپه‌ه‌بود زاهیدی له تاران ده‌ستیان به ئیعدامی ئازادیخ‌وازان کردبوو؛ چالاکانی سیاسی له مه‌هاباد گیرابوون و هه‌ندی ک‌ه‌سی وه‌ک «میرزا محه‌مه‌دی شاقو‌لی» ش که خ‌هیات بوو له بۆکان گیران. دواتر خ‌والیخ‌وشبوو عه‌بدو‌ل‌لا سامبه‌گی و میرزا حه‌مه‌ره‌سو‌لی ئیسماعیل‌زاده و میرزا حه‌مه‌سال‌حی که‌ریمی هه‌ر له و په‌یوه‌ندیانه‌دا گیران و له ورمی و تاران زیندانه‌وه. به‌گشتی حوکمی شا و کۆده‌تا به‌گرتن و لیدان و شاربه‌ده‌رکردنی خه‌لک، له بۆکان و ده‌وروبه‌ری دامه‌زرایه‌وه و قاره‌مانانی و نی ئه‌م راپه‌رینه‌ پرشانان‌زیه‌ش له شار و گونده‌کان ئاواره و ده‌ربه‌ده‌رکران. یادی هه‌موویان به‌خ‌ئیر بی.

له په‌یوه‌ندی ئه‌م وتاره‌دا به‌ پ‌یوستی ده‌زانم ئاماژه به‌ چ‌ه‌ند خ‌الیک ب‌که‌م:

یه‌که‌م، من راپه‌رینی گوندنشینیانی فه‌یزول‌لابه‌گیم وه‌ک ره‌نگدانه‌وه‌ی بزووتنه‌وه‌یه‌کی به‌رفراوانتر سه‌یر کردوو که راپه‌رینی خه‌لکی نیو شاری بۆکان بی و راپه‌رینه‌که‌ی بۆکانیشم له‌ژیر ته‌ئسیری ر‌استه‌وخ‌وی بزووتنه‌وه‌ی میلی ئیران له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی جیبه‌ی میلی و دوو یاسای پشتگیری ح‌کومه‌تی دوکتور محه‌مه‌دی موسه‌ددیق له وه‌رزیران و هه‌روه‌ها چالاکیه‌ سیاسی - چینایه‌تییه‌کانی ح‌یزبی توده‌ی ئیران و ح‌یزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران له ناوچه‌که‌دا بینوه.

دوو هه‌م، ئه‌م شیوه‌ بۆچوونه‌ نابیته‌ ه‌وی چاوپوشین له هه‌ندی تایبه‌تمه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکی شاری بۆکان، هه‌روه‌ها گوندنشینیانی ناوچه‌ی فه‌یزول‌لابه‌گی. گوندنشینیانی ئه‌م ناوچه‌یه‌ ده‌بی خاوه‌نی سوننه‌تیک‌ی کۆنی خه‌بات و چالاک‌ی چینایه‌تی بن. به‌لگه‌ بۆ قسه‌که‌م ئه‌وه‌یه که له ماوه‌ی شو‌رشی سالی ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) ی ئیران و شه‌ش مانگی د‌وای سه‌رکه‌وتنی شو‌رشه‌که‌ش‌دا، که بۆکان به‌ده‌ست ه‌یزه‌ سیاسییه‌ کوردیه‌کانه‌وه‌ بوو و ده‌سه‌لاتی ح‌کومه‌تی ناوه‌ندی ئیرانی لی‌نه‌بوو، دوو ر‌یکخ‌راوی چه‌پ، واته‌ ر‌یکخ‌راوی فیدائینی خه‌لق و کومه‌له‌ی زه‌حمه‌تک‌یشان له هه‌ولی دابه‌ش‌کردنی زه‌وی‌وزاری ئا‌غاواتی ده‌وروبه‌ری بۆکان‌دا بوون، زیاترین

هاودهنگی له لایهن گوندنشینیانی هه مان ناوچهی فهیزوللابه گیییه وه هاته کایه وه و ئەم جارەش بە شیک له ئاغاواتی فهیزوللابه گی له گوندهکانیان دەر کران، دەست بە سەر زهوی وزاریان دا گیرا و بە سەر پهشایی و بێ زهوی و که مزهوی دا دابهش کرا. من ئەو دەم راسته وخۆ له بۆتهی کاره که دا بووم و له عهینی کاتدا که پێ له زۆر ههله و پهله و توندوتیژی ریکخواوه که مان (فیدائیانی ئەکسه رییته) و شه خسی خۆم دەنیم، ئیستاش و بۆ هه می شهش به پێزه وه سهیری ئامادهیی خه باتکاران و به گشتی هه موو دانیشتوانی گوندهکانی فهیزوللابه گی تا سه راو و په حیم خانی نزیک میانداو ده که م. وه ک دیتمان، له و دهر فته شه دا گوندنشینیانی فهیزوللابه گی سه روگه ردنیک له پێش خه لکی ناوچهکانی تری ده ور به ری بۆکان بوون و بۆکانیش جاریکی تر ببوو به جه رگه ی خه باتی چینایه تی و راپه رینی دژ به ئاغاوات له هه موو کوردستانی رۆژه لات.

تیبینی رێزدار برابم فه رشی:

حسین ته های (حسین نه ورۆز) شاعیریکی خوشخوان بوو، ئەو له گه ل که سانی تر وه ک حاجی که ریم مه ردانه گی (قه ساب)، حاجی ئەحمه د که یخه سره وه به گ (خه یات)، محمه د پیروتی (وه رزیر و خه لکی گوندی حه مامیان و پێشمه رگه ی زه مانی قازی، هه تا دوا سه له کانی ژیا نی له هه موو ده وره کان دا له زیندانه کانی بۆکان و شاره کانی تر دا بوو)، عه لی که ردار (به یت بیژی به ناو بانگ) و باو کم (دوو کانداری) سه لانی ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲، شه وانی جومه له مالی ئیمه کۆده بوونه وه هه تا به یانی شیعی کوردییان ده خوینده وه و عه لی که ردار به یت و حه یرانی ده کو ت و زۆر جار ان به یته کان گێرانه وه ی روودا وه کانی ناوچه که بوو. ئەو که سه ی که زۆر تر شیعی به سه زوی کوردی ده خوینده وه حسین نه ورۆز بوو. هه ر له و سه له دا له گه ل گیرانی مامۆستایانی ناوچه ی بۆکان محمه د پیرو تیش گیرا و له پادگانی بۆکان به چله ی زستان له ته ویله یان هاویشتبوو و ئاوی ساردیان له بن ده کرد و خواردنیان له قه ده غه کردبوو هه تا ناوی که سان بدرکینن. که وایه

بەشى يەكەم، بۆكەن: ناسنامە، مېژوو، رووداۋ | ۳۸۷

بەرەى جوولانەۋەى سالانى ۱۳۲۹ و ۱۳۳۳ بە شىۋەى جوراجۆر چەشەنە چالاكى و
پىۋەندىيان لە شار و دى لەگەل يەك بوۋە، ئەم پىۋەندىيەش لە رىگاي كارى پوژانە
بە شىۋەى ئاسايى جەرەيانى ھەبوو؛ بۆ وىنە ھەموو ئەو كەسانە شتومەكيان لە
يەكتر دەكرى و مشتەرييان بۆ يەكتر دەنارد!

رووداوه کانی سالی ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ی هـ / ۱۹۵۲ - ۱۹۵۳ی زایینی بۆکان له زمان «دوکتۆر محهمهد موکری کرماشانی» یهوه

ئهم بابتهی خوارهوه، نامه یان راپۆرتیکی چوار لاپه‌ره‌یی فارسییه که به‌شیک بووه له به‌لگه‌نامه‌کانی کتیبخانه‌ی دوکتۆر محهمهد که یوان پوور موکری و دواى کۆچی دواى ئه‌و له فه‌رانسه‌ گه‌یشتوته‌ بنکه‌ی ژین له سلیمانی، ئه‌وانیش به‌ میهره‌بانى کۆپیه‌کیان بۆ من ناردوووه. به‌لگه‌نامه‌که به‌ ئه‌گه‌رى زۆر به‌ ده‌سخه‌تى دوکتۆر موکری نووسراوه و رۆوبه‌رگیکى هه‌یه که ویده‌چى هی دائیره‌ی پۆسته‌ی ولاته‌که بى و هه‌مان نووسه‌ر به‌ هه‌مان ده‌سخه‌ت رسته‌یه‌کى فارسی له‌سه‌ر نووسیوه.

نامه‌ بى یان راپۆرت، لی‌ره‌دا بۆ هاسان‌کردنه‌وه‌ی کار، وه‌ک «به‌لگه‌نامه» ناوی ده‌به‌ین و وه‌رگه‌راوه کوردیه‌که‌ی هاوړی له‌گه‌ل کلێشه‌ی سه‌رجه‌م لاپه‌ره‌کانى به‌ هه‌ندیک رۆون‌کردنه‌وه و په‌راویزه‌وه ده‌خه‌ینه رۆو.

یه‌که‌م، دوکتۆر موکری کینیه؟

دوکتۆر محهمهد که یوان پوور موکری، به‌گۆیره‌ی هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی ئینته‌رنیتی له‌ سالی ۱۳۰۵ی هه‌تاوی / ۱۹۲۶ی زایینی له کرماشان له‌دایک بووه، که به‌ حیسابی ئیش و کاره حکوومیه‌کانى دواترى، زۆر له راست ناچى و ده‌بى لای‌که‌م چوارپینچ سالی پيش ئه‌وه بووبى. خویندنى له کرماشان و تاران ته‌واو کردوووه و له سالانى ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ / ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴دا بۆته سه‌رۆکى دائیره‌ی په‌روه‌ده‌ی مه‌هاباد، ئه‌رکینک که پيش چوونى ئه‌و بۆ مه‌هاباد و سه‌ره‌له‌دانى کۆمارى کوردستان، له نىوان سالانى ۱۳۰۵ - ۱۳۱۰دا به‌ پيشه‌وا قازى محهمهد و ماوه‌ی دوو سال پيش ئه‌ویش به‌ نهمر سه‌یفولقوزاتى قازى سپی‌ردرابوو. مامۆستا سه‌نه‌نى قازى له وه‌لامى پرسىارى مندا سه‌باره‌ت به‌ تیکه‌لاوى دوکتۆر موکری له‌گه‌ل شارى مه‌هاباد، بۆى نووسیوم:

«سه‌باره‌ت به‌و تیکه‌لاوییه‌ی دوکتۆر موکری:

له‌ سالی ۱۳۲۳ی هه‌تاوی که دواى سه‌فه‌رى خه‌لیلى فه‌یمى (وه‌زیرى راپۆزکارى

سه ره که وه زیرانی ئیران) بو کوردستان و داوخوازی ژک و پیشه‌وا له وه زارته تی
فه ره‌ه‌نگ، که فه ره‌ه‌نگی مه‌هاباد راسته و راست به تاران‌ه‌وه بیه‌ستری؛ بو ئه‌و مه‌به‌سته
مه‌مه‌دی موکری کرا به ره‌ئییسی فه‌ره‌ه‌نگ له‌وینده‌ری و هه‌تا مانگه‌کانی به‌رله
راگه‌یاندنی کو‌مار له‌وئی بو؛ چه‌ند وینه‌یه‌کی شانوی «دایکی نیشتمان» ییشی هه‌لگرتبوو و
ته‌نانه‌ت له‌مه‌جلیسیکی ره‌سمی پیشه‌وادا ده‌بیندری و به‌جلوبه‌رگی کوردیشه‌وه
له‌گه‌ل هیندیگ له‌کادره‌کانی کو‌مار وینه‌ی هه‌یه. دواتر له‌به‌ر ئه‌و پیشینه‌یه‌ بو
هه‌لبژاردنی خولی چه‌قده‌هه‌می مه‌جلیس ناردرابو مه‌هاباد ... هه‌رچه‌ند موکری
له‌ئاخری ژپانی‌دا ئه‌وکاته‌ی که له‌پاریسه‌وه ره‌ویشه‌وه بو ئیران و دوايه بوو به
سه‌فیری ئیران له‌شوورپه‌وی، زور هه‌لو‌یستی دوژمنانه‌ی گرت له‌دژی خه‌باتی گه‌لی
کورد، به‌لام له‌زه‌مانی موهاجه‌ره‌ت له‌سه‌روبه‌ندی شادا، ئه‌من له‌پاریس جاریک یا
دوو جار دیتم و زور به‌حورمه‌ته‌وه باسی پیشه‌وا قازی مه‌مه‌دی ده‌کرد.»

له‌هه‌لبژاردنی ده‌وره‌ی چه‌قده‌هه‌می مه‌جلیسی شوورپای ئیران که به‌گویره‌ی
سه‌رچاوه‌کان له‌سالی ۱۳۳۰ / ۱۹۵۱ دا به‌ریوه‌چوو، جگه‌له‌دوکتور موکری
گه‌وره‌پیاویکی دیکه‌ی کوردیش، نه‌مر سارمه‌ددین سادق‌وه‌زیری، کاندیدی
هه‌لبژاردنه‌که‌ی مه‌هاباد بوو و ده‌گوترا له‌په‌یوه‌ندی حیزبی تووده‌ی ئیران‌دا
بووه. شارستانی مه‌هابادی ئه‌و سالانه، سی به‌خشی بوکان و سه‌رده‌شت و
خانئ (پیرانشار) ییشی ده‌گرت به‌ر. هه‌ولی ئه‌م دوو کاندیده‌ نه‌گه‌یشه‌ ئه‌نجام و
سه‌ره‌رای لایه‌نگری کردن و ده‌نگ‌پیدانی کومه‌لانی خه‌لکی ئه‌و شارانه، هه‌چکامیان
وه‌ک براوه‌رانه‌گه‌یه‌ندران و به‌سه‌رسورمانیکی زوره‌وه‌مه‌لا حه‌سه‌ن ئیمامی،
ئیمام‌جومعه‌ی شاری تاران^۱ وه‌ک نوینه‌ری خه‌لکی مه‌هاباد له‌سندووقی ده‌نگدان

۱. سه‌ید حه‌سه‌ن ئیمامی زپیاوکی مه‌مه‌د‌ره‌زاشای په‌هله‌وی بوو، که دوا‌ی مردنی ره‌زاشا
دایکی شووی به‌و کردبووه. ناوبراو هه‌رگیز مه‌هاباد و ناوچه‌که‌ی به‌چاوه‌دیتبوو و له‌هه‌موو
ماوه‌ی نوینه‌رایه‌تییه‌که‌شی‌دا به‌کجار نه‌هاته مه‌هاباد، که سیش له‌وئ نه‌یده‌ناسی، به‌لام که‌راماتی
دیموکراسییه‌تی شائو نیره‌زه‌لامه‌ی به‌شاقه‌ل و عاباوه له‌سندووقی مه‌هاباد هینتایه‌دوره‌وه
به‌که‌له‌گایی به‌سه‌ر مه‌جلیسی ئیرانی‌دا سه‌پاند هه‌چ، کردییه‌سه‌روکی مه‌جلیس‌یش! هه‌ر
ئه‌وه بوو به‌نهریت و به‌شوین ئه‌ودا ئایه‌توللا کاشانی کرایه‌سه‌روکی مه‌جلیس، ئیتر
مه‌لاکان له‌کۆل نه‌بوونه‌وه هه‌تا سالی ۱۹۷۹ که شو‌رشی گه‌لانی ئیرانیان دزی و کردیان

هینرایه دهرهوه! له ماوهی ژیانیدا له تاران و دواى چوونى بۆ فهرانسهش، دوکتور موکرى هاوکات له گهڵ کارى سیاسى، توژینهوه له میژوو و ئهدهب و زمانى کوردیشى به پێوهدهبرد و نمونهى کارهکانى بریتى بوون له: فهههنگى ناوى بالنده له زاراوهکانى زمانى کوردیدا؛ گۆرانى کوردی؛ ریزمانى زمانى کوردی و چاپى دوو ژمارهى بلاوکراوهى «ماد» له پهوهندى زمان و ئهدهبى کوردیدا. دواتر له فهرانسهش کارى زۆرى له سههر دهقه ئایینییهکانى یارسان کرد که «شاهنامهى حهقیقهت»ى حاجى نیعمهتوللا جهیحوون ئابادى موکرى ته نیا پهکیانه.

له کۆتایى پهکانى سهردهمى حوکمى پههلهوى و چوونى ئایهتوللا خومهینى بۆ پارىس، به پێچهوانهى بهشیک له سههرکرايه تى جیبههى میلی ئیران وهک شاپورى بهختیار، دوکتور موکرى و دوکتور کهرىم سهنجابى کرماشانى، خۆیان له ئایهتوللا نزیک کردهوه و گوايه ئهوه فرۆکهیهى شهریکهى ئهیر فرانسىش که خومهینى له پارىسهوه هینایه تاران، دوکتور موکرى بۆى به کرى گرتبوو و خوشى له نیو فرۆکهکهدا بوو. ماوهیه کیش دواتر که کهرىمى سهنجابى بوو به پهکهم وهزیرى کاروبارى دهرهوهى ئیرانى سهردهمى کۆمارى ئىسلامى، دوکتور موکرى کرایه بالۆیزى کۆمارى ئىسلامى له مۆسکۆ پیتهختى پهکیهتى سۆقیهت، بهلام دواتر ئهوه پهیههندییه تیکچوو و له ئهجامدا گهرايهوه فهرانسه؛ ئهوه شوینهى که تا سالى ۲۰۰۷ و کۆچى دواى لهوى ژیا.

دوکتور موکرى له ههردوو قۆناغى به پێوه بهرایه تى ئىدارهى فهههنگ و کاندیداتۆرى مهجلیسدا ناسیاوییهکی باشى سهبارهت به کۆمه لگای شارى مههاباد و بۆکان و خه لکه که یان پهیدا کردبوو، بهلام له بارى سیاسى و له پهیههندیى له گهڵ دۆزى کورد له ئیراندا، هه لۆیستی لایهنگرانهى نهبوو و ئهوهش وهک دوو هاوشارى خۆى، غوهلام رهزا رهشیدیا سهمى و دوکتور کهرىمى سهنجابى، نه ته وه خوازیکی ئیرانى بوو و هیچ نیشانه پهکیهت به دهسته وه نییه که

دواى هه‌ره‌سى كۆمارى كوردستان و ئه‌و سه‌رده‌مه‌ى وا مامۆستا حه‌سه‌نى قازى ئاماژه‌ى پيكره‌ى دلسۆزىيه‌كى بۆ خواستى سه‌ربه‌خۆيى يان خودموختارىي كورد بووبى، به‌پيچه‌وانه له سه‌رده‌مى كۆمارى ئيسلامى و سه‌ره‌لدانى راپه‌رينى گه‌لى كورد له كوردستان دا، له سه‌ر راگه‌ياننده گشتىيه‌كانى ئيران دژايه‌تتبه‌كى زۆرى له‌گه‌ل بزووتنه‌وه‌ى نه‌ته‌وايه‌تتبه‌ى كورد كرد.

دوو هه‌م، نيوه‌روۆكى به‌لگه‌نامه‌كه

به‌لگه‌نامه‌كه به‌گشتى سه‌باره‌ت به رووداو هه‌كانى نيو شارى بۆكان و گونده‌كانى ده‌وروبه‌رى بۆكانه تا سه‌ر چۆمى مه‌جيدخان و ناوچه‌ى شامات له سالانى پيش ۲۸ى گه‌لاويژى ۱۹۵۳ى ئيران. ناوى ئه‌و كه‌س و شوين و ده‌وائيره‌ى وا له‌وى دا هاتوون به‌باشى بۆ خه‌لكى بۆكان ناسراون. كه‌سه‌كان له هه‌ردوو به‌ره‌ى خه‌لكى راپه‌ريو و ئاغاواتى سه‌ركوتكه‌رى خه‌لكن. هه‌وا له‌كانيش كه‌م‌وزۆر هه‌ر ئه‌وانه‌ن وا له نووسين يان ببه‌ره‌يه‌كانى نه‌مران دوكتۆر قاسملوو، مامۆستا هيمن، مامه‌ غه‌نى بلووربان، كه‌رىمى حيسامى، جه‌ليل گادانى و مه‌لا محه‌مه‌دى خزرى دا ده‌بيندريين و بوونه‌ته‌ بابته‌ى ليكۆلینه‌وه و راگه‌ياندى كه‌سانى كه‌ نه‌مران دوكتۆر ئه‌مير حه‌سه‌ن پوور و ره‌حمان محه‌مه‌ديان. دوكتۆر قاسملوو له وتاريكدا باسى رووداو هه‌كانى سالى ۱۹۵۲ى زايينى / ۱۳۳۱ى هه‌تاويى ناوچه‌كه‌ى كردوو و سه‌باره‌ت به‌و راپه‌رينه‌ نووسيووه‌تى:

«له دريژه‌ى هه‌مان سال دا وه‌رزيرانى بۆكان دژ به‌ مله‌ورپى فيئۆداله‌كان و پۆليس راپه‌رين. حيزبى ديموكراتى كوردستان بزووتنه‌وه‌كه‌ى ربه‌رايه‌تى ده‌كرد، كه به‌خيزايى له ناوچه‌ى بۆكان و مه‌هاباد په‌ره‌ى سه‌ند، به‌لام به‌ ده‌ستورى شا، سپاى ئيران بۆ يارمه‌تى داني فيئۆداله‌كان و سه‌ركوت كردنى وه‌رزيره راپه‌رپوه‌كان كه‌وته‌پى.»^۱

۱. وتاره‌كه‌ى دوكتۆر قاسملوو دووردریژ و به‌نيوه‌روۆكه و سه‌باره‌ت به كوردستانى ئيران بۆ كتيبه‌كه‌ى «ژيرارد شاليان»ى نووسيووه، به‌لام كاتى ريزدار ئيبراهيم بۆنسى كتيبه‌كه‌ى وه‌رگيژاوه‌ته سه‌ر فارسى، ئه‌و به‌شه تايبه‌ته ئيجازه‌ى چاپى پي‌نه‌دراوه. من دواتر وتاره‌كه‌م

سپههه، رووداوه کانی شاری بۆکان و راپه‌رینی وه‌رزیرانی ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی

بۆکان له سه‌ردهمی سه‌رده‌هکان و دواتریش له ماوه‌ی خاوه‌ندایه‌تی شاره‌که له‌لایه‌ن «په‌ناهییه‌کان» هوه و پاشانیش کاتی که بئه‌ماله‌ی ئاغاواتی دئیوکری (ئیلخانی زاده‌کان) بۆکانیان کړی، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی وه‌ک شار ده‌وائیری ده‌وله‌تی تیدا دامه‌زرابوو، له‌باری خاوه‌نایه‌تییه‌وه جیاوازی له‌گه‌ل هه‌چ گوندیک ناوچه‌که نه‌بوو، واته ئاغاگان خاوه‌نی «عرسه‌ی مال و دووکان و باغی خه‌لکه‌که بوون و ئیجازه‌یان نه‌ده‌دا بۆیان تاپۆ بکری و به‌بی ئیجازه‌ی ئه‌وان له ئیداره‌ی سه‌بتی ئه‌سناد قه‌باله‌ی ملکایه‌تییه‌که‌یان بۆ ئیمزا نه‌ده‌کرا، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاغاگان خاوه‌نی عه‌رسه‌ بوون، ده‌یانتوانی هه‌رکه‌سیکیان خۆش‌نه‌ویستایه‌ مال و ملکه‌که‌ی لێ زه‌وت و له‌ شاریشی ده‌ربکه‌ن و یاساش پشتی ده‌گرتن. ئه‌و حالته‌ به‌بوو به‌ هۆکاری ناره‌زایی خه‌لک له ئاغاگان و به‌گویره‌ی ئه‌و به‌لگه‌نامانه‌ی وا له‌ کتیبی «بۆکان له سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا»، نووسینی نه‌مر ره‌حمانی مه‌مه‌دی‌ان‌دا ده‌بیندرین، ته‌نانه‌ت به‌ ۱۳ سالی پێش هه‌لبژاردنه‌که‌ی سالی ۱۹۵۱‌یش، ئه‌و کیشه‌یه‌ له‌ نیوان خه‌لکی بۆکان و ئاغاگان‌دا درێژه‌ی بووه.

به‌لام ئه‌وه‌ی وا بوو به‌ هۆکاری راپه‌رینی ئه‌و سالانه‌ی خه‌لک، گۆرانکارییه‌ک بوو که له‌ سیاسه‌تی حکومه‌تی ناوه‌ندی ئێران‌دا هات‌بووه‌ ئاراوه. دوکتۆر مه‌مه‌دی موسه‌ددیقی سه‌ره‌که‌وه‌زیران و ئازادخووازی نیو به‌ره‌یه‌ک که به‌ناوی «جیبه‌هی میلی» یه‌وه‌ ده‌ناسرا، له‌ ده‌وره‌ی هه‌هه‌مه‌می په‌رله‌مانی ئێران‌دا قورساییه‌کی زۆریان هه‌بوو (۳۰ ئه‌ندام په‌رله‌مان له‌ کۆی ۸۰ ئه‌ندام) و توانیبووین چه‌ند یاسای پێشکه‌وتوو له‌ به‌رژه‌وه‌ندی کۆمه‌لانی خه‌لک و دژایه‌تی موخافیزه‌کاره‌کان‌دا په‌سند بکه‌ن؛ له‌وانه‌ دوو یاسای تایبه‌ت به‌ دۆخی ئابووری - کۆمه‌لایه‌تی گونده‌کانی ئێران. به‌گویره‌ی یه‌کیان، ده‌بووایه‌ له‌ هه‌موو گوندیک شوورپایه‌ک له‌ نوینه‌رانی خه‌لکی گونده‌که‌ پێک بی، که ده‌سه‌لاتی به‌رپه‌وه‌رایه‌تی کاروباری گونده‌که‌ی هه‌بیت و به‌وه‌ ده‌سه‌لاتی ره‌های ئاغاگان به‌ره‌سته‌ی بۆ داندرا.

کرده‌ کوردی که ئه‌ویش تا ئیستا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه‌ هه‌والی «رێبه‌رایه‌تی بزوتنه‌وه‌که‌ له‌لایه‌ن حیزبی دیموکراتی کوردستانه‌وه» جینگه‌ی قسه‌یه.

به‌حیسابی دووه‌میان، ئاغا و خاوه‌ن‌ملکی گوند مافی ئه‌وه‌ی نه‌ما جگه له «ده‌دوو» واته سه‌دا بیستی‌ک که له ره‌عیه‌تیا‌ن ده‌سه‌ند، چیت‌ر خه‌لکه‌که بچه‌وسینیتته‌وه و بیگاری به ره‌عیه‌ت بکات یا‌ن با‌جی وه‌ک هیلکانه و مریشکانه‌یا‌ن لی وه‌ربگری. له‌وه‌دوو‌ده‌ش که وه‌ریده‌گرت ده‌بو‌وا‌یه سه‌دا بیستی بگه‌رینیتته‌وه ده‌ست ره‌عیه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی نیوه‌ی سه‌رفی ئاوه‌دانی گوند بکه‌ن و نیوه‌شی بکه‌نه خه‌رجی با‌شتر کردنی ژیا‌نی خۆیا‌ن. ئه‌وه له په‌یوه‌ندی نیوان ئاغا و ره‌عیه‌ت‌دا شو‌رشیکی مه‌زن بو‌و که میژووی و لاته‌که به‌خۆیه‌وه نه‌بینیوو.

یاساکان بو‌ونه هانده‌ریکی مه‌زن بۆ خه‌لکی گونده‌کان و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی دانیشتووانی شاری بۆکان دوا‌به‌دوای هه‌لبژاردنی سا‌لی ۱۹۵۱ له ئا‌گاکا‌نیا‌ن هه‌ستانه سه‌ری، ورده‌ورده خه‌لکی گونده‌کانی ده‌ورو‌به‌ری شار و به‌گشتی ناوچه‌ی ناسراو به‌فه‌یزو‌للابه‌گی له رۆژه‌لاتی بۆکان خۆیا‌ن ریک‌خست، ئا‌گاکا‌نیا‌ن له دی وه‌ده‌رنا، چاله‌گه‌نم و ته‌نانه‌ت ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی هه‌ندی‌ک له ما‌له‌کانشیا‌ن ده‌ره‌ینان. راپه‌رینه‌که خه‌ریاک په‌ره‌ی سه‌ند و به‌ره‌و با‌کوور کشا، وه‌رزیر و په‌شایی ناوچه‌کانی چۆمی مه‌جیدخان و ده‌ورو‌به‌ری میاندوا‌و تا شامات و محالی نزی‌ک مه‌هاباد له‌گه‌ل راپه‌رینه‌که که‌وتن و ده‌رۆ‌یش‌ت که چه‌وسا‌وه‌کانی هه‌موو ناوچه‌ی موکریا‌ن و پاشما‌وه‌ی کوردستان بی‌نه ریزی شو‌رش و راپه‌رینه‌وه. ئا‌گاکان له بۆکان کۆبو‌ونه‌وه و نوینه‌رانیان چوون بۆ مه‌هاباد و دا‌وای یارمه‌تیا‌ن له سپای ئیرانی کرد. هیزی سپا و پۆلیس یارمه‌تی ئا‌گاکا‌نیا‌ن دا و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لا‌ویژی سا‌لی ۱۳۳۲ / ۱۹۵۳ش سه‌رکه‌وت و شای هه‌لاتوو گه‌راپه‌وه ئیران و دوکتۆر موسه‌ددیق ده‌سه‌سه‌ر کرا، له بۆکان و گونده‌کانی ده‌ورو‌به‌ریشی هه‌تا شامات و محال، راپه‌ریوه‌کان گیران و که‌وتنه‌ زیندانه‌وه و به‌سه‌دان بنه‌ماله‌ش له گونده‌کان ده‌رکران.

به‌لگه‌نامه‌که‌ی دوکتۆر موکری سه‌باره‌ت به‌و بارو‌دۆخه و ئه‌و پرودا‌وانه‌ی بۆکان و ده‌ورو‌به‌ری نووسرا‌وه. دیا‌ره هه‌ندی‌ک له را‌گه‌یا‌ندنه‌کانی وه‌ک کوژران و خنکیندرا‌نی سه‌دان که‌س به‌ده‌ستی ئا‌گاکان، که به‌شیوه‌یه‌ک له هه‌ندی سه‌رچا‌وه‌ی

وهك بیره وهه رییه کانی نه مر که ریمی حیسامیش دا هاتوو، تا ئیستا په سندی بۆ نه دۆز او ته وه، به لام هه والی گرتن و لیدان و دهرکردن و تالان و سووتاندنی مال و دووکانی راپه ریوان له لایه ن باب نوکه ری ئاغا کانه وه زمانه و زمان له زۆر بیره وه ری و هه وال دا رهنگی دا وه ته وه.

چواره م، په یوه ندی دوکتۆر موکری له گه ل راپه ریوانی بۆکان

نه مر حاجی قاسمی که ریمی یه ک له رینه رانی ئه و راپه ری نه بوو که له نیو شاری بۆکان له جهنگه ی ئه و خه بات و راپه ری نه دا به سه فه ر چوو بۆ تاران، نامه ی بۆ دوکتۆر موسه ددیقی سه ره که وه زیران و ئایه توللا کاشانی سه روکی په رله مان نووسی و له سه ر رادیوی تاران په یامیکی بۆ خه لکی راپه ریوی بۆکان نارد و وینه ی به جل و به رگی کور دییه وه له پوژنامه ی «جبهه آزادی» ئورگانی حیزبی ئیران له تاران چاپ کرا. به لگه نامه ی دوکتۆر موکری ئالقه ی په یوه ندییه کانی حاجی قاسم و ئه و بارودوخه گونجاوه ی وا له تاران بۆی ئاماده کرا، به روونی دهرده خا و دهرزانی چۆن به رگدروویه کی ئه و سالانه ی بۆکان توانیوی بگاته سه ر رادیوی تاران و سه ر پوو په ری پوژنامه یه کی سه رانسه ری ئیران.

دوکتۆر موکری وه ک سه روکی دائیره ی فه رهنگی مه هاباد و وه ک کاندیدی نوینه رایه تی په رله مان سه ردانی بۆکانی کردبوو و به شیک له خه لکی شاری دهناسی. به حیسابی ناسیای له گه ل دوکتۆر موکری دا، رهنگه یه که م په یوه ندییه کیش که حاجی قاسم له تاران گرتی، له گه ل ئه و دا بوو بۆ. هه ر ئه ویش ده بی بردییتی بۆ لای دوکتۆر که ریم سه نجابی، هاوشاری و دۆست و هاو حیزبی خوی و نوینه ری خه لکی کرماشان له مه جلیس و ئه ندای رینه رایه تی حیزبی ئیران وه ک به شیک له جیهه ی میلی، به رینه رایه تی دوکتۆر موسه ددیق. هه ر به و شیوه یه و له و ریکایه وه ده بی حاجی قاسم توانییتی نامه پیشکش به دوکتۆر موسه ددیقی سه ره که وه زیران و ئایه توللا کاشانی بکا، که له دهره ی حه قده هه می مه جلیسی شوورای ئیران دا بۆ ماوه یه ک سه روکی مه جلیسی شوورا بوو.

ههلبژاردنی دهورهی حه قدههه می مهجلیسی شوورای میلیلی ئیران له سالی ۱۳۳۰ دا بهرپوهچوو، بهلام مهجلیس خوی له رۆژی ۱۳۳۱/۲/۱۷ دا کرایهوه و راست سی مانگ دوی کۆدهتا، له لایهن محهمه دهره زاشاوه هه لوه شایه وه.

پینجه م، ریکه وتی نووسرانی به لگه نامه که

به داخه وه به لگه نامه که هیچ ریکه وتیکی به سه ره وه نییه و هه ره هه لسه نگاندنیک بۆ دیاری کردنی ریکه وته که ی ته نیا به مه زنده و به پینی راگه یاندنه کانی نیو دیره کانی خوی ده بی. به حیسابی ئه و دوو رووداوه ی وا دوکتور موکری له سه ر رووبه رگی به لگه که نووسیویه تی، واته «رووداوه کانی دوی ههلبژاردن له مه هاباد و «کارتیکه رییه کانی ۹ ی ئیسفهند» و به به راورد کردن له گه ل بیره وه رییه کانی ئه و سالانه ی که سایه تییه سیاسییه کانی کورد وه ک که ریم حیسامی و غه نی بلووریان، وا هه یه بکری ریکه وتیکی به مه زنده ی بۆ دیاری بکه ین.

- ههلبژاردنی مهجلیسی حه قدههه می ئیران له زستانی سالی ۱۳۳۰ / ۱۹۵۲ دا بهرپوهچوو، که وه ک گوترا، حه سه نی ئیمامی وه ک نوینه ری مه هاباد (به بۆکان و سه رده شت و پیرانشاره وه) به سه ر خه لکدا سه پیندرا. له ماوه ی ئه و ههلبژاردنه دا ریزی موخافیزه کاری شاخواز و راپه ریوه پیشکه و تنخوازه کانی لایه نگری موسه ددیق به ته واوه تی لیک جیا بوونه وه و هه رکام چوونه به ره ی خویانه وه. دژایه تی ئاغا و ره عیه تی بۆکان و ده وره به ریشی، که هه رکامیان له یه ک له و دوو به ره یه دا رووبه رووی یه کتر وه ستابوون، به ته واوه تی زه ق ببۆوه و دژایه تییه که له ماوه ی سالی ک دوی ئه ودا رۆژبه رۆژ ته شه نه ی ده کرد و زیاتر په ره ی ده سه ند.

- رووبه رگی به لگه نامه که ئاماژه به «کارتیکه رییه کانی رۆژی ۹ ی ئیسفهند» ده کا. ئه و رۆژه له په یوه ندیی سالی ۱۳۳۱ دایه و لووتکه ی ناته بایی یه کانی نیوان دوو به ره ی ئاغا و ره عیه ته له بۆکان. له و رۆژه دا، که به رۆژمیری زایینی ده کاته ۱۹۵۳/۲/۲۸، ئاغا کانی بۆکان به ناوی خۆپیشانان بۆ لایه نگری کردن له شا، ژماره یه کی زور تیلا به ده ستیان له گونده کانی خویانه وه (حه مامیان و شیخه ر ...) به لو تکه و که له ک

له چۆمی لای گوندی میراوا په پاندوهه و پژاندیاننه شاری بۆکانهوه؛ دواى کوتایى هاتن به خۆپیشاندهانه کهش نه یانگپرانه وه گوندهکانى خویان، به لکوو خستیاننه گیانى راپه رپوهکانى شار. به پیچه وانهى گوندنشینهکانى ناوچهى فهیزوللابه گی، له رۆژه لات و باکوورى بۆکان، که خیرایه ک به دهنگى راپه رپینه که وه هاتبوون، ره عیه تی گوندهکانى ئاغاواتى دیبوکرى له رۆژاواى بۆکان به هۆى ئه و راستیه وه که ئاغاکانیان هه مان خاوه نملکهکانى بۆکان بوون، هیشتا نه یانویرابوو به ته واوه تی په یوه ست به راپه رپینه که بن و ئاغاگان توانیبوو یان به سوودى خویان بیانیه تهنه شاری بۆکانه وه و گه لیک له و کاره ساتانه ی وا ده یانویست به سه ر راپه رپوانى شار و بنه ماله کانیاى دا بینن، به ده ستى ئه وان به رپوه یان برد.

من بۆ دلنیا بوون له وه ی ۹ى ئیسفهند له په یوه ندیى سالى ۱۳۳۱، واته سه ره تاکانى ۱۹۵۲ دایه، به هۆى ئه و راستیه وه که به لگه نامه که ئاماژه ی به ناوى نه مر عه بدوللا ئیرانى کردبوو و ئه ویش وه ک دووه م که سى رپبه رایه تى راپه رپینه که ی بۆکان دواى حاجى قاسم ناسراوه، به ته له فون په یوه ندیم به ریزدار ئه سعه د ئیران زاده وه کرد. کاک ئه سعه د کوره گه وره ی عه بدوللا ئیرانییه و ئیستا وه ک پارێزه رى خانه نشین له تاران ده ژى. ناوبراو که هاوته مهن و هاو پۆلى قوتابخانه ی سه رده مى لاوییه تى من بوو، پیتستر بابه تیکى سه باره ت به ژيانى باوکى خۆى نووسیوو و له کتیبى ماموستا رهحمان محهمه دیان (بۆکان له سه ده ی بیسته م دا، به رگی په که م، لاپه ره ۱۴۷ - ۱۵۰) دا چاوم پیتی که وتبوو. کاک ئه سعه د له قسه کانى سه ر ته له فونى دا به پرونى رایگه یاند که خۆپیشاندهان و هیرشى گۆپال به ده ستى ئاغاگان و بریندار بوونى باوکى له لایهن تاقمیکى گۆپال به ده سه ته وه، راست له رۆژى ۹ ی ئیسفهندى ۱۳۳۱ له کۆلانى حه مامى کۆنى بۆکان بووه و ئه ویش له ترسى گیانى، خۆى گه یاندۆته نیو بینایه ی شاره بانى و له وى ده سه سه ر کراوه. کاک ئه سعه د له دریزه ی قسه کانى دا گوتى: من منداڵ بووم، به لام له بیرمه هه مان ئیواره له گه ل خالم خواردن و پیخه ومان برد بۆ باوکم و دیتم که ده ست و قۆلى له ئه نجامى هیرشى تیلا به ده سه ته کان دا ئازارى بینیبوو و هه لپچرابوو. درهنگتر به ده سه سه رى

نيردرايه زينداني مه‌هاباد و ئيمه‌ش هه‌فته‌يه‌ك دواتر به ماله‌وه چووين بۆ مه‌هاباد و دواى ئه‌وه هه‌رگيز مالممان نه‌هاته‌وه بۆكان - گه‌رچى زردايكم وه‌ك به‌پيوه‌به‌ر و ماموستاي قوتابخانه‌ى كچانى بۆكان هه‌ر له‌وى مايه‌وه و كاتى كه دۆخه‌كه هيوور بوويه‌وه، منيشى برده لاي خوى.

ئه‌وه باشترين به‌لگه‌ بوو كه ده‌كرا بۆ روون‌كردنه‌وه‌ى چاره‌نووسى ئه‌و ۹ى ئيسفهنده‌ى جى‌ئاماژه‌ى دوكتور موكرى ده‌ستم بكه‌وى، ئه‌و‌يش له‌لايه‌ن كه‌سايه‌تبه‌يه‌كى جينگه‌ى ريزى كو‌مه‌لگاي كورده‌وه، كه راسته‌وخۆ ئه‌نجامى رووداوه‌كاني ئه‌و پوژده‌ى به‌ چاوى خوى بينيوه.

به‌لگه‌نامه‌كه هه‌والى سه‌رجه‌م رووداوه‌كاني ده‌روبه‌رى ساليكى بۆكاني له‌ كو‌تاييه‌كاني سالى ۱۳۳۰ تا دواى ۹ى ئيسفهنده‌ى ۱۳۳۱ گرتوته‌ خو، كه ده‌كاته ساليكى ره‌به‌ق. له‌و ماوه‌يه‌دا بۆكان بوركاني ناگر بوو و خه‌لكى شار و گونده‌كاني ده‌روبه‌رى هه‌موو پوژ و مانگيكيان به‌ رووداوى خو‌ش و ناخوشى وه‌ك راپه‌رينى چه‌وساوه‌كان و سه‌ركوت‌كرانيان له‌لايه‌ن ئاغاواتى چه‌وسينه‌ره‌وه تپه‌پر كرد. به‌گويره‌ى روون‌كردنه‌وه‌كاني سه‌ره‌وه، ده‌به‌ى به‌لگه‌نامه‌كه‌ى دوكتور موكرى دواى ئيسفهنده‌ى ۱۳۳۱، واته‌ له‌ به‌هاري سالى ۱۳۳۲دا نووسرابى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئاماژه‌ به‌ ده‌ركراني مالى راپه‌ريوانى ناو گونده‌كان له‌لايه‌ن ئاغاواته‌وه ده‌كا و ئه‌و راستيه‌ش كه ده‌ركراوى گونديك له‌ هه‌چ گونديكى ديكه وه‌رنه‌ده‌گيرا و له‌ كارى سه‌ركوت‌كردنى ره‌عيه‌تدا هه‌موو ئاغاوات پشتى يه‌كترين ده‌گرت. له‌ بيه‌ره‌يه‌ى كه‌سانى وه‌ك نه‌مر كه‌ريمى حيسامى‌دا هاتوه‌وه كه ته‌نيا دوو كه‌س ويرايان له‌و زستانه‌ سارده‌دا دالده‌ى ره‌عيه‌تى ده‌ركراو بدن: ريزدار خانم‌خانمه‌ى هاوسه‌رى نه‌مر دوكتور ره‌حيمي سه‌يفى قازى و نه‌مر ئيبراهيم سه‌لاح خاوه‌ن‌ملكى گوندى ساروو‌قاميش و فه‌رمانده‌ى هه‌يز له‌ سه‌رده‌مى كو‌مارى كورده‌ستان‌دا. ياديان به‌خه‌ير بئ!

له‌م ماوه‌يه‌دا مملانيى دوكتور موسه‌دديق و جيبه‌ه‌ى ميللى له‌گه‌ل شا و پشتيوانه ئينگليز و ئه‌مريكيه‌كاني نيو مه‌جليسى شووراي ئيران به‌رده‌وام

بوو و لایه‌نگرانی شا له گه‌ل لایه‌نگرانی حیزبی تووده‌ی ئیران له‌سه‌ر شه‌قامی شاره‌کان که‌وتبوونه شه‌ر و به‌ربه‌ره‌کانی کردنی یه‌کتره‌وه، ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی شل‌وشه‌ویقی موسه‌ددیق له ناوچه‌که‌ش ئه‌وه‌نده نه‌بوو بتوانی دژ به‌و بی‌عه‌داله‌تیانه بوه‌ستی. پینج مانگیک دواتر کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژتای ته‌رازوی لایه‌نگرانی شا و سه‌لته‌نه‌تی به‌ته‌واوه‌تی قورس کرد و له پۆژی یه‌که‌می دوا‌ی کۆده‌تاوه، لایه‌نگرانی حیزبی تووده و جیبه‌هی میلی‌ی که‌وتنه به‌ر هیرشی کۆنه‌په‌رستان له شار و گوند و به‌لیشاو په‌وانه‌ی زیندانه‌کانی ئیران کران، به‌شینکیشیان لی‌ئعدمام کرا و ئاگری خه‌بات دژی پژیمی شا بۆ ماوه‌ی بیست و چه‌ند سالیک سارد بوویه‌وه، تا ئه‌وه‌ی ژیه‌مۆکه له راپه‌رینی سالی ۱۹۷۹ی خه‌لکدا سه‌رله‌نوی گری سه‌نده‌وه.

شه‌شه‌م، ناوی که‌سه‌کان

ئهو که‌سه‌نه‌ی وا له به‌لگه‌نامه‌که‌دا ناویان هاتووه، له هه‌ردوو به‌ره‌ی خه‌لک و ئاگان، بۆ من که‌ وه‌رگیزی بابته‌که‌م به‌باشی ناسراون و جگه له حسین محه‌مه‌دی که‌ به [سه‌رۆک] عه‌شیره ناسیندراوه.

حه‌وته‌م، دام‌وده‌زگا فه‌رمیه‌کانی رژیم

له به‌لگه‌نامه‌که‌دا باس له چه‌ند دام‌وده‌زگای فه‌رمیی حکومی کراوه، جا له بۆکان بووبین یان له شاره‌کانی ده‌وروبه‌ر. بۆکانی ئه‌و سالانه به‌خش (ناحیه) یه‌کی شاری مه‌هاباد بوو و به‌و پیتی به‌خشداری و که‌لانته‌ری/ئیداره‌ی شاره‌بانی (پۆلیس) و ژاندارمه‌ریی تیدا دامه‌زرابوو. شاره‌بانی بۆ راگه‌یشتن به‌ کاروباری شار و ژاندارمه‌ری بۆ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر، به‌لام به‌پینچه‌وانه‌ی مه‌هاباد و سه‌قز که‌ سه‌ربازخانه‌ی گه‌وره‌یان هه‌بوو، بۆکان له هه‌ندیک برگه‌ی زه‌مانی دا نه‌بی سه‌ربازخانه‌ی نه‌بووه و که‌ بووشییه‌تی بنکه‌یه‌کی بچوک زیاتر نه‌بووه. به‌ویتی ئه‌گه‌ر حکومه‌تی ناوه‌ندی هه‌ستی به‌مه‌ترسییه‌ک له لایه‌ن خه‌لکه‌وه کردبێ، هیزی سپایی له‌م دوو شاره‌وه په‌وانه‌ی بۆکان کردووه.

له به‌لگه‌نامه‌که‌دا ناوی تیپی مه‌هاباد و له‌شکری سه‌قز دئ، واته سه‌ربازخانه‌ی سه‌قز گه‌وره‌تر بووه له هی مه‌هاباد. ناویک له فه‌رمانده‌ی سه‌ربازخانه‌ی سه‌قز له به‌لگه‌نامه‌که‌دا نه‌هاتوو، به‌لام فه‌رمانده‌ی سه‌ربازخانه‌که‌ی مه‌هاباد به سه‌ره‌نگ موزه‌فهری زه‌نگه‌نه ناسیندراوه، که له‌گه‌ل زۆریک له بیره‌وه‌ریی که‌سایه‌تییه سیاسییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، بۆ نمونه: نه‌مران دوکتور قاسملوو، که‌ریمی حیسامی و مامه‌غه‌نی بلووریان یه‌ک ده‌گریته‌وه. گه‌رچی من لام وایه موزه‌فهری زه‌نگه‌نه وا هه‌یه ئه‌وده‌م سه‌رگورد بووبی، نه‌ک سه‌ره‌نگ، به‌ دلنیا‌یی دواتریش هه‌ر له‌سه‌رده‌می شادا کرایه سه‌رله‌شکری سپای ئیران. له به‌لگه‌نامه‌که‌دا سه‌ره‌نگ زه‌نگه‌نه به‌ به‌رتیلخۆر و دارده‌ستی ئاغا‌کان ناسیندراوه، که به‌ فیتی ئه‌وان سپای نارده‌ته سه‌ر خه‌لکی هه‌ژاری ده‌سه‌به‌تالی بۆکان و گونده‌کانی ده‌ورو به‌ری.

به‌گویره‌ی به‌لگه‌نامه‌که، ئاغا‌کانی بۆکان و ده‌ورو به‌ری ۱۷ هه‌زار تمه‌ن کۆده‌که‌نه‌وه و له‌په‌رینه‌ی سه‌ره‌نگ موزه‌فهری زه‌نگه‌نه‌وه (که‌خۆی کوردیکی کرماشانی بوو)، به‌سه‌ر مه‌ئموورانی ده‌سپۆ‌یشتووی بۆکان و مه‌هاباد و سه‌قز دا‌به‌شی ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ش له‌ په‌نا ئه‌رکه‌ حکوومییه‌که‌یان هۆکاریک ده‌بی بۆ به‌شداری کردنی زیاتر و توندوتیژتر له‌ کاری سه‌رکوت کردن، لیدان، گرتن و زیندانی کردنی راپه‌ریوه‌کان و ده‌رکردنی خاوخیزانیان له‌ شار و دئ. ته‌نانه‌ت له‌ ده‌ره‌وه‌ی به‌لگه‌نامه‌که‌ هه‌موو خه‌لکی بۆکان ده‌زانن، کاتی که‌ ئاغا‌کانی بۆکان فه‌رمان به‌ باب‌نۆکه‌ره‌کانیان ده‌دن مالی حاجی قاسم و عه‌لی میره‌به‌گ ئاگر تیبه‌رده‌ن، حاجی قاسم خاوه‌نی دوو مال بوو له‌ گه‌ره‌کی حه‌مامی کۆن که‌ یه‌کیان شوینی ژیا‌نی خۆی بوو و ئه‌وی دیکه‌یا‌نی به‌ ئیجاره‌ دا‌بوو به‌ دایره‌ی ژاندارمه‌ری. ئاغا‌کان خانووه‌که‌ به‌ ژاندارمه‌ری چۆل ده‌که‌ن و ئه‌ویش ئاگر تیبه‌رده‌دن. له‌ خزمیکی نه‌مر مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی وه‌حیدی، ئیمام‌جومعه‌ی ئه‌وده‌می بۆکانم بیست که‌ هاوکات مالی ئه‌ویشیان ئاگر تیبه‌رداوه.

هه‌ر له‌و په‌یوه‌ندییه‌دا پرس‌ی ده‌وری ژاندارمه‌ری له‌ پروداوه‌کانی ئه‌و سالانه‌دا

دیته گۆڕی. له کاتیکدا که سپا و پۆلیس و هه‌موو ده‌وائیری دیکه‌ی حکوومی لایه‌نی ئاغاگانیان دژ به‌رپه‌ریوه‌کان گرتیوو، ده‌زگای ژاندارمه‌ری بۆکان دیاردیه‌یه‌کی جیاواز بوو و له‌پشت خه‌لکی شار و راپه‌ریوه‌کان وه‌ستا بوو و ئه‌گه‌ر به‌رگرییان له‌گیان و مائی خه‌لک نه‌کردایه‌ و هه‌بوو له‌شار و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان کاره‌ساتی گه‌لیک گه‌وره‌تر بقه‌ومایه‌ و خه‌لکانیکی زۆر تیدا‌بچوایه‌ن. بیره‌وه‌رییه‌کانی ئه‌و سالانه‌ باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ فه‌رمانده‌ی ژاندارمه‌ری ئه‌وده‌می بۆکان لایه‌نگریکی جیه‌یه‌ی میلی‌ی یان حیزبی تووده‌ی ئێران بووبی و باوه‌ره‌ سیاسی- مرۆفایه‌تییه‌که‌ی بووبیته‌ هۆکار بۆ ئه‌وه‌ی له‌و فیل و ته‌له‌که‌ و به‌رتیل وه‌رگرتن و بگه‌وه‌بیره‌یه‌ی ئاغاگان و پۆلیس و سپادا به‌شداری نه‌کردبی. ته‌نانه‌ت بیره‌وه‌ریی کاک ئه‌سه‌عد ئێران‌زاده، که‌ له‌ کتیبی «بۆکان له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا»ی کاک ره‌حمانی محه‌مه‌دیان‌دا هاتوه‌، باس له‌وه‌ ده‌کا که‌ دوا‌ی گیرانی عه‌بدوللا ئێرانی و کاتی که‌ به‌ ده‌سه‌سه‌ری ده‌ینێرن بۆ زیندانی مه‌هاباد، له‌ گوندی داشبه‌ندی سه‌ر ریگا، ئاغاگان پێش به‌ ئوتومبیله‌که‌یان ده‌گرن و ده‌خوازن که‌ له‌ ئوتومبیله‌که‌ بیهیننه‌ خواره‌وه‌ و بیکوژن، به‌لام جوامیری ئه‌فسه‌ریکی کرماشانی له‌ مردن رزگاری ده‌کا و راده‌ستیان نا‌کا. به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی شار به‌ ژاندارمه‌ری ئه‌سپێردرا‌بوو، زۆر ویده‌چی ئه‌و که‌سه‌ش یه‌ک له‌ ئه‌فسه‌رانی ژاندارمه‌ریی بۆکان بووبی. به‌ کورتی، ژاندارمه‌ریی بۆکان له‌و رۆژگاره‌ تاریکوتنۆکه‌دا تاقه‌ پروناکییه‌ک بووه‌ که‌ شه‌وه‌زه‌نگی بۆکانی شکاندوه‌ و هیوایه‌کی خستوته‌ دلی خه‌لکی بێ‌په‌نای شار و گونده‌کانه‌وه‌. یادی ئه‌و فه‌رمانده‌ دلێره‌، هه‌رکه‌س و سه‌ر به‌ هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بووبی، به‌خێر بی! له‌ وتووێژی ته‌له‌فونیی خۆم له‌گه‌ڵ کاک ئه‌سه‌عددا (رۆژی ۲۰/۷/۲۰۲۰)، کاک ئه‌سه‌عد فه‌رمووی که‌ ئه‌فسه‌ره‌که‌ ناوی «سه‌روان سه‌عیدی» و دۆستی باوکم بوو، که‌ چه‌ند جار له‌ هات‌و‌چۆی مائی خۆمان‌دا بینیبووم. سه‌روان سه‌عیدی وینه‌ده‌چوو کورد بی، به‌لام دلنیا نیم‌ ئایا فارس بوو یان ئازهر‌بایجانی. کاک ئه‌سه‌عد له‌ باسی ناردنی باوکی بۆ زیندانی مه‌هابادیش‌دا باسی ئازایه‌تی ئه‌فسه‌ریکی کرماشانی ده‌کا که‌ پاریزگاریی له‌ باوکی

کردوو و نه‌یه‌یشتوو و ئاغاکان له‌ گوندیکی سهر رێگادا له‌ ئوتومبیله‌که‌ بیهینه‌ خواره‌وه‌ و بیکوژن. جا ئه‌گهر ئه‌فسه‌ره‌که‌ هه‌مان ئه‌فسه‌ری فه‌رمانده‌ی ژاندارمه‌ری بۆکان بووب، ده‌بێ به‌ خه‌لکی کرماشانی بزانی، به‌شیک له‌وانیش به‌هۆی جیاوازی زاراوه‌وه‌ زۆر جار هه‌ر به‌ فارسی له‌گه‌ل کورد ده‌دوین، هه‌روه‌ها به‌ فارسی قسه‌کردن بۆ کاربه‌ده‌ستانی ئیدارات له‌ سه‌رده‌می په‌هله‌وییه‌کان دا دیارده‌یه‌کی ئاسایی بوو و ته‌نانه‌ت مامۆستاکانی خویندنگه‌، که‌ خه‌لکی شار و ته‌نانه‌ت هاوگه‌ره‌ک و دراوسی‌ی مالی قوتاییه‌کان بوون، له‌ ده‌روه‌ی فیرگه‌ش دا به‌ فارسی له‌گه‌لیان ده‌دوان. ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ هه‌رکه‌س و له‌سه‌ر هه‌ر باوه‌ریک بووب، به‌ هه‌ر زمانیک قسه‌ی کردب، مرۆفیکی باش بوو که‌ له‌و شه‌وه‌زنگه‌ی بۆکان دا گیانی ئه‌ویش و گه‌لیک خه‌لکی دیکه‌شی له‌ مردن پزگار کرد.^۱

هه‌شته‌م، روون کردنه‌وه‌ی هه‌ندیک وشه‌ و تیرمی نیو به‌لگه‌نامه‌که‌:

نه‌ضت ملی: دوا‌ی رووداوه‌کانی ۳۰ تیری ۱۳۳۱ (۱۹۵۲/۶/۲۰) و کوژرانی ژماره‌یه‌ک خۆپیشاندەر له‌ تاران که‌ داواکار بوون دوکتۆر موسه‌ددیق بیته‌وه‌ سه‌ره‌که‌وه‌زیرانی ئیران، نوینه‌رانی لایه‌نگری جیبه‌هی میلی له‌ مه‌جلیسی شوو‌پا، ناوی خۆیان نا «نه‌ضت ملی» و ئه‌م ناوه‌ به‌ لایه‌نگرانیان له‌ ده‌روه‌ی په‌رله‌مانیش درا؛ له‌ ته‌رجه‌مه‌که‌ی من دا بۆته: «راپه‌پینی نه‌ته‌وه‌یی».

۱. بۆ نووسینی ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ که‌لکم له‌م کتیبانه‌ وه‌رگرتوو: وتاریکی دوکتۆر عه‌بدوهره‌حمان قاسملوو که‌ بۆ کتیبی ژیرارد شالیانی نووسیوه‌ و خۆم وه‌رمگێراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی؛ سه‌ره‌تای تاریک و روونی مامۆستا هینمن؛ چه‌ند نووسراوه‌ و نامه‌ی شه‌خسی مامۆستا ئه‌میری سه‌نه‌ن‌پوور؛ بیره‌وه‌رییه‌کانی که‌ریمی حیسامی به‌رگی یه‌که‌م؛ سه‌ده‌ی کاره‌سات و ئاله‌کۆک (وتویژ له‌گه‌ل مامه‌غه‌نی بلووریان)؛ وتاریکی مه‌لا عومه‌ری عه‌سری له‌ گو‌قاری گزینگدا؛ بیره‌وه‌رییه‌کانی مه‌لا محه‌مه‌دی خزی؛ تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بۆکان نووسینی ئیبراهیم ئه‌فخه‌می؛ بۆکان له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا، به‌رگی یه‌که‌م، نووسینی ره‌حمان محه‌مه‌دیان؛ نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد، نووسینی سه‌ید محه‌مه‌د سه‌مه‌دی؛ تاریخ مشاهیر کرد، به‌رگی دووه‌م، نووسینی بابامه‌ردۆخ رۆحانی؛ از سید ضیاء تا بختیار، دولت‌های ایران از اسفند ۱۲۹۹ تا بهمن ۱۲۵۷، نووسینی مسعود بهنود؛ روزشمار تاریخ ایران، به‌رگی یه‌که‌م، نووسینی باقر عاملی؛ هه‌ندیک سائتی ئینته‌رنیتی و چه‌ند ئیمه‌یلی مامۆستای به‌رپز سه‌نه‌ی قازی.

مليون: سیفەتیکە نووسەر بە خەلکانی لایەنگری «نەهت ملی» ی داوه. له
وه‌رگی‌راوه کوردییەکه‌دا به «نه‌ته‌وه‌یی» نووسراوه.

عه‌شایەر و سه‌رانی عه‌شایەر: نووسه‌ری به‌لگه‌نامه‌که‌ ئاغا و خاوه‌ن‌ملکه‌کانی به
«سران عشاير» و خه‌لکه‌ دارده‌سته‌کانی ئه‌وانی به «عشاير» ناو بردوووه. ئه‌و دوو
سیفەته ئیستاش له‌لایه‌ن هه‌ندیک‌که‌سه‌وه له‌ ناوچه‌ی کرماشان به‌ دانیش‌توانی
گونده‌کان ده‌دری، که‌ بریتین له‌ گۆران و که‌لۆر و زه‌نگه‌نه، به‌لام له‌ موکریان باو
نییه.

له‌ خواره‌وه وه‌رگی‌راوی کوردیی به‌لگه‌نامه‌که‌ و ده‌سنووسه‌که‌شی ده‌خریته
به‌رچاو؛ یادی دوکتۆر موکری به‌خیر بی!

**رووداوه‌کانی دوا‌ی هه‌لبژاردنی مه‌هاباد - کارتی‌که‌رییه‌کانی ۹ ی [مانگی] ئیسه‌فەند[ی
۱۳۳۱ ی هه‌تاوی = ۱۹۵۲/۲/۲۸]**

به‌گوێره‌ی ئه‌و زانیاریانه‌ی که‌ گه‌یش‌توونه‌ته‌ ده‌ستم و له‌م دوا‌یی‌یا‌نه‌دا له‌و
بۆکانییانه‌م بیستوووه‌ و هه‌لاتوون و هاتوونه‌ته‌ تاران، له‌م رۆژانه‌ی دوا‌یی‌دا
که‌ نیوان‌ناخۆشییه‌ک له‌ نیوان‌جه‌نابی ئاغای دوکتۆر موسه‌ددیق^۱ و هه‌ندیک
له‌ کاربه‌ده‌ستان هاتبووه‌ پینشی، مه‌مه‌دی عه‌بباسی^۲ نوینه‌ری پیشووی
په‌رله‌مان[ی ئێران] و ته‌رشیح‌کراوی ده‌ربار[ی شا]، به‌ مه‌ئموورییه‌تیکی

۱. دوکتۆر مه‌مه‌د موسه‌ددیق سه‌ره‌کوه‌زیرانی ئێران بوو. له‌ سه‌رده‌می سه‌ره‌کوه‌زیری
ئه‌ودا شه‌ریکه‌ی نه‌وتی ئێران میلی کرا و به‌شیک له‌و ریفۆرمانه‌ی وا هینایه‌ ئاراوه‌ بریتی بوون
له: دوو لایحه‌ بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن‌ملک به‌سه‌ر ره‌عه‌یه‌تی گونده‌کان‌دا له‌ رینگه‌ی
دانانی شوو‌پرای گونده‌کانه‌وه، هه‌روه‌ها دانانی سه‌دا بیستی ئه‌و ده‌ودوو‌هی وا ره‌عه‌یه‌ت به
ئاغایان ده‌دا بۆ ئاوه‌دانی گونده‌کان. ئه‌و لایحانه‌ له‌ مه‌جلیس‌دا په‌سند کران و وه‌ک یاسا بوون
به‌یه‌کیک له‌ هانده‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌کان بۆ سه‌ره‌لدانی راپه‌رینی سالانی ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ ی بۆکان و
گونده‌کانی ده‌وربه‌ریان دژ به‌ فیتۆداله‌کان.

۲. حه‌مه‌دئاغای عه‌بباسی خاوه‌ن‌ملکی گه‌وره‌دیی سه‌را، له‌ نیوه‌پێی بۆکان و سه‌قز و
چه‌ند گوندی دیکه‌ بوو وه‌ک: تورجان، سه‌رچاوه، کوچک و بوغده‌که‌ندی. حه‌مه‌دئاغا له
رووداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) دا دژ به‌ کۆمار وه‌ستا و به‌ پاداشی
ئه‌وه له‌لایه‌ن حکومه‌تی ئێزانه‌وه‌ کرایه‌ نوینه‌ری په‌رله‌مانی ئێران له‌ سه‌قز و پاشانیش
سه‌ناتۆری پارێزگای کوردستان له‌ مه‌جلیسی سه‌نای ئێران.

گرنگه‌وه چۆته سه‌قز و مه‌هاباد. سه‌ره‌تا له مه‌هاباد چاوى به‌فرمانده‌ى تىپ[ى سپا] كۆلۆنيل موزه‌فهرى زه‌نگه‌نه‌كه‌وتوووه و به‌يارمه‌تى يه‌كتر و پاويزكردن له‌گه‌ل يه‌ك، هه‌نديك پلان داده‌پيژن.

عه‌بباسى پيڤه‌وه له‌گه‌ل ئيلخانى زاده‌كان^۱ و حسين محهمه‌دى^۲ و هه‌نديك له‌عه‌شايه‌رى ديبوكرى و به‌گزاده‌ى سه‌قز و مه‌هاباد، برى سه‌د و هه‌فتا هه‌زار تمه‌ن كۆده‌كه‌نه‌وه و به‌هۆى فه‌رمانده‌ى تىپه‌كه‌وه به‌سه‌ر به‌خشدار[ى بۆكان] و سه‌رۆكى دادگا[ى مه‌هاباد] و فه‌رمانده‌ى له‌شكر[ى سه‌قز] و مه‌ئموورانى شوپندانه‌رى ده‌وله‌تى دا له‌ بۆكان و مه‌هاباد و سه‌قز دابه‌شى ده‌كه‌ن.

له‌ ريڤه‌وتى پينجشه‌مه‌مه ۲۱ى مانگى ئيسفهند [۱۹۵۳/۳/۱۱]دا خه‌لكانىكى زۆر له‌ گونده‌كانى ئاغايانى عه‌بباسى و ئيلخانى زاده و ژماره‌يه‌كى ديكه له‌ ديبوكرييه‌كان ده‌هيننه بۆكان و سى ئالاي گه‌وره[ى ئيران] به‌ده‌سته‌وه و [به‌گوتنى] دروشمى زۆرى وه‌ك بژى شا و بمه‌رن دژبه‌ره‌كانى، هه‌ركام به‌چه‌كه‌وه و په‌عه‌يتيش به‌ تىلا و كوته‌كه‌وه و سه‌ره‌ك عه‌شيره‌ته‌كانيش به‌چه‌كى بپه‌نه‌وى بى چهرمه‌وه، ده‌ست ده‌كه‌ن به‌ پيژه و خۆپيشاندان و قسه‌ى ناحه‌ز ده‌كه‌ن به‌رامبه‌ر به‌ ده‌وله‌تى جه‌نابى ئاغاي دوكتور موسه‌ددىق و هاوړيكانى و يه‌كبه‌يه‌ك ناويان ده‌به‌ن و جنيويان پيڤه‌ده‌ن. خۆپيشاندانىكى زۆريان كرد كه له‌ سه‌عات ۱۲ى پيشنيوه‌پۆ ده‌ستى پيكره‌د و دواى كۆتايى هاتن به‌ خۆپيشاندان، خه‌لكه‌كه‌ بلاوه‌يان كرد و بردياننه ماله‌وه[ى ئاغاك؟]. به‌رپه‌رسان و سه‌رۆكانى پيلانه‌كه له‌ مالى حه‌مه‌ده‌مىنى ئيلخانى زاده و قاسم ئيلخانى زاده [دواتر موهته‌دى]، له‌گه‌ل [محهمه‌د] عه‌بباسى دا كۆبوونه‌وه و نانى نيوه‌رۆيان له‌وى خوارد. ئينجا سه‌عات پينجى دوانيوه‌پۆ ده‌ست ده‌كه‌ن به‌ ريزكردى هيزه‌كانيان و بۆ تالان كردن و هيرش برده‌ن سه‌ر خه‌لكى

۱. نياز له ئيلخانى زاده‌كان دوو به‌ره‌بابى ناسراو به ئيلخانى زاده و موهته‌دين كه خاوه‌نى هه‌موو مال و دووكان و باغ و مه‌زرا و زه‌وى‌وزارى بۆكان بوون. له سه‌رده‌مى چيڤه‌ى باسى ئەم نامه‌يه‌دا موهته‌ديه‌يه‌كانيش هيشتا هه‌ر به ئيلخانى زاده ده‌ناسران.

۲. حوسين ئاغاي محهمه‌دى خاوه‌نى ملكى گوندى قاجر له نيوان بۆكان و مه‌هاباد و يه‌ك له ئاغواتى ديبوكرى.

بۆکان دەسنیشانیان دەکەن بۆ ئەوەی بە ناوی شوێرش و داواکاریی عەشایەرەو، لایەنگرانی راپەرینی نەتەواپەتی له بۆکان بکوژن و خەلکی بۆکان له ترسان دووکان و بازار دادەخەن.

له لایەن ئاغای عەبدوڵلا ئیترانی، یەک له رێبەرانی لایەنگری دەولەت [ی موسەددیق] و راپەرینی نەتەواپەتییهوه، نامەیهک دەنوسری بۆ شارەبانی و تیندا پیتی رادەگەیهنن هۆکار چیه سهعات ۱۲ خۆپیشاندانیان کردووه، به لام هیشتا بلاوهیان نهکردووه و ناگه پینهوه گوندهکانیان و شار چۆل ناکه؟ شارەبانی که سیکی ناردۆته لای حەمەدەمین ئیلخانی زاده و پیتی راگەیان دوون که خەلکی شار لهو کۆبوونهوهیهی ئیوه دترسن، بۆچی شار چۆل ناکه؟ حەمەدەمین له وهلامدا دەلی: هەتاکوو فیداکاریی خۆیان بۆ شا رانەگەیهنن و لایەنگرانی موسەددیق نەکوژن و [مال و ملکێان] تالان نەکەن، ناگه پینهوه.

هەر لهوکاتەدا (سهعات ۵ی دوانیوهرو)، هەندیک له خەلکی بۆکان له دەورووبەری حەوز [هگهوره]، که ناوهند و گۆرەپانی شارەکهیه، وهستا بوون و قسهیان دهکرد که دەورووبەری سەد کەس لهو دار و گۆپال بە دەستانه هیرش دهکەنه سەر [عەبدوڵلا] ئیترانی و خەلکهکه و دەست دهکەن به دارکاری کردنیان. [عەبدوڵلا] ئیترانی دەسبەجی خۆی دەخاتە شارەبانییهوه و لهوی پهناگیر دەبێ. له هەمان سهعاتدا له سهرحەم شوین و کۆلان و شهقامهکان و تەنانهت له مالاندا دەست دهکەن به دارکاری کردن و نازاردانی خەلک و گەلیک به توندوتیژی لایەنگرانی راپەرینی نەتەواپەتی دارکاری دهکەن و به ئامانجی کوشتن لییان دەدەن. له ئەنجامدا چوار کهسیان میتشکیان تووشی زیانی زۆر هاتوووه و له سهرحەمرگ و حالی مردندان و دەورووبەری پهنا که سیش بریندار بوون.

خەلکهکه هەرچهنده داوای یارمەتی له سهربازخانەیی شار و شارەبانی دهکەن، لهبەر ئەوهی پیشتر و به پیتی پیلانی فهرماندەیی تیپ [ی مههاباد]، بریار دراوه کارهکه بکریت ئیتر هیچ یارمهتییهکی خەلک نادری و ئەگەر یارمەتی و دەستیوهردانی ژاندارمەری نهبووايه، هه موو که سهکان [ی لایهنگری راپهڕین] دهکوژران و شار

تالان دهکرا و نامووسی ژمارهیهک خه لکیان به بادا دهدا. له و کاته دا ژاندارمه ری دهست دهخاته کاره که وه و بهرگر ده بی له به رانه بر ده ستر یژیان بۆ سه ر نامووسی خه لکی بۆکان. نزیکه ی دووسه د که س هیرش ده به نه سه ر مالی حاجی قاسم و نه ته وه یی یه کانی تر و ویستوو یانه بچنه ژووره وه، که ژاندارمه ری ری لی گرتوون. سه عات هه شتی ئیواره دوو لۆری سه ربازی چه کدار له سه قزه وه و فه رمانده ی تیپیش له مه هاباده وه به دوو زریپۆش دین و له بۆکان حکومته نیزیامی [واته منع تجول] راده گه یه نن که تا ئیستاش هه ر در یژه ی هه یه. [عه بدوللا] ئیرانی و سی که سی دیکه له نه ته وه یی یه کانی که له ترسی گیانی خویان په نیان بر دبووه به ر شاره بانی، به ده سه به سه ری بر دوویاننه مه هاباد و له وی زیندانیان کردوون، [به لام] هیه چ کرده وه و سزایه کیان ده رحه ق به پیلانگیان و مرو فکوژه کان نه گرتوته به رچاو. دوای هیوربوونه وه ی [دۆخی] بۆکان، ئەم خه لکانه ی خواره وه یان ترساندوه و شاره به ده ریان کردوون، ئەوانیش له ترسی گیانیان هه رکام به ره وه لایه ک هه لاتوون و ژن و مندالیان ئاواره بوون، ناوه کانی شیان بریتین له:

حاجی سه عید ئیسماعیل پوور، [بازرگان] (به ژن و منداله وه)؛

حسین فاتحی [دووکاندار]؛

ره حمه توللا خزری [دووکاندار]؛

حسین ره وشه نفکر [قاوه چی]؛

عه بدوللا ئیسماعیلی [کووتال فروش] (به ژن و منداله وه)؛

که ریم سیدقی [خاوه ن موسافیرخانه]؛

عه بدوللا ره شیدی؛^۱

فه تاح هه سه نخالی؛^۲

۱. نهرمه بدوللا ره شیدی یه ک له خه باتکاره راپه ریوه کانی شاری بۆکان بو، که دوبه دوای کووده تای ۲۸ی گه لاویژ گیرا و له مالی ئاغا کانی بۆکان زیندانی و دارکاری زور کرا. کاک عه بدوللا تا کوتابی ته مه ن هه ر سکالای له ده ست ئەو ئەشکه نجه و لیدانه ده کرد که له لایه ن بابنۆکه رانی ئاغاواته وه تووشی هاتبوو. یادی به خیر بی.

۲. بنه ماله ی هه سه نخالی له بۆکان و مه هاباد و گونده کانی ده ور و به ردا گه لیک ناسراون و

ئەحمەد پۆستەمى [كووتال فرۆش]:

وہ خەلکىكى زياترى دیکەش، کە هېشتا ناويان نەهاتووہ و ھەموويان لە نەتەوہيى يەکانى راپەرينى نەتەوايەتى بوون.

ژمارەيەكى زياترى خەلکيشيان لە دووکانەکانيان دەرکردوون و بەرگر بوون لە کاسبى کردنيان، شت و مەک و کەرەسەشيان فریداوونەتە دەرەوہ و پينيان راکەياندوون کە دەبى ھەرچى زووترە لە بۆکان وەدەرکەون.

(پروونکردنەوہ: زۆربەى فرۆشگا و دووکانەکان ھى ئيلخانى زادەکانە کە خويان بە خاوەنى گيان و مال و نامووسى خەلک دەزانن و ھەر دەسدریژيىبەک بەکن لە پەناى فەرماندەى تىپ و سپادا زيانيان وئى ناکەوئى). تەنانەت فەرمانيان بە تيلگرافخانەکانى بۆکان و مەھاباد داوہ کە ئەو تيلگرافخانەى وا لە تارانەوہ بۆ بۆکان دەنيردريئە دەنە دەست خەلک و ئەگەر لە لايەن خەلکيشەوہ تيلگرافىک بکرى، بەرپى نەکەن.

چۆنبيەتى [دۆخى] بۆکان و مەھاباد:

دواى کۆتايى ھاتن بە پرووداوەکانى بۆکان، کە ئىستا [ئاغاگان] بە وپەرى گوشارەوہ و بەپى بەرژوہەندى خويان دەجوولینەوہ و خەلکەکان ترساندووہ، ھەموو رۆژيک چەند کەس دەبەنە مالى قاسم ئاغا و بەناوى لايەنگرى نەتەوہيى يەکان بە قامچى لينيان دەدەن.

لە گوندەکانيش دەستيان کردووہ بە کار و کردەوہى کارەساتبار و جيگەى شەرم و

خزمايەتیی نزيکیان لە گەل بنەمالەى شەرەفکەندى ھەيە. نەمر کاک فەتاحى ھەسەن خالى (۱۳۰۱ - ۱۳۴۰) کورپى ھەمەدەمین ئاغا (کاک ئاغا) مروفتيکى خويئندەوارى خەتخۆش، سوارکار، جوانچاک و دەنگخۆش بووہ و لەو سالانەدا لە بۆکان ژياوہ، ئينجا بە چەند سالیک دواى ئەو پرووداوانەى بۆکان مالى بردۆتە گوندى «تالاولى نيوان ميانداو و مەھاباد و لەوئى بۆتە کوئخاسجیل، پاشان مالى چۆتە مەھاباد و سالى ۱۳۴۰ / ۱۹۶۱ بە نەخۆشى کۆچى دوايى کردووہ. سپاسى زۆرى جەمیلە خانمى شەرەفکەندى و کاک بەھمەنى ھەسەن خالى (کورپى کاک فەتاح) دەکەم بۆ ئەو زانياربيانەى سەرەوہ.

له‌هه‌موو گونديكدا (كه‌وا‌هه‌يه‌ده‌وروبه‌رى ۵۰۰ گوند بن)، ئه‌و پيشه‌نگ و سه‌رۆكانه‌ى بوونه‌ته‌هاوكارى نه‌ته‌وه‌بى‌يه‌كان، له‌گونده‌كانيان ده‌ركردوون و به‌ژن و مندالله‌وه‌له‌سه‌ر ريگاكان و چياكان ده‌ربه‌ده‌ر كراون، دارايى و شت‌ومه‌ك و مه‌رومالاتيان لى‌داگير كردوون و به‌و شيوه‌يه‌سه‌د و حه‌فتا‌هه‌زار تمه‌نه‌كه‌يان كۆكردۆته‌وه‌و به‌رديان له‌پشتى ژماره‌يه‌كى زۆرى ده‌وروبه‌رى سه‌د كەس (كه‌ئه‌گه‌ر له‌گونده‌كاندا ژماره‌بكرين، پوون ده‌بيته‌وه‌) به‌ستووه‌، ده‌ستيان له‌پشته‌وه‌به‌ستوون و خستويانته‌نيو چۆمه‌وه‌. هه‌موو ئه‌و كارانه‌ش به‌يارمه‌تى و هاو‌پييه‌تى سه‌رباز و به‌فه‌رمانى فه‌رمانده‌ى تىپ به‌پيوه‌ده‌چن و هه‌موو پۆژيک زريپۆش ده‌به‌نه‌يه‌ك له‌گونده‌كان و خه‌لكى پى‌ده‌ترسينن.

ئىستاش خه‌رىكى فايلى پيشينه‌دروست‌کردن و ئه‌و بريندارانه‌ى وا‌هه‌موويان به‌گولله‌ى برنه‌و بريندار كراون، له‌لايه‌ن [سه‌ره‌ك] عه‌شايه‌وه‌، به‌تاييه‌ت حه‌مه‌ده‌مين‌ئاغا و قاسم‌ئاغاي ئىلخانى‌زاده‌وه‌هاندەدرين كه‌بلي‌ن به‌گولله‌بريندار نه‌كراوين و ئه‌وه‌لايه‌نگراني راپه‌رينى نه‌ته‌وايه‌تى بوون كه‌ليان‌داوين. سوينديشيان خواردوو يا خويان تىدابچن يان راپه‌رينه‌نه‌ته‌وايه‌تتیه‌كه‌بخکين و سه‌رى تىدابهرن. له‌م‌كاتهدا عه‌شايه‌رى پيلانگير به‌شه‌ش ئوتومبىلى جىپ و باره‌لگر چوونه‌ته‌شامات، كه‌ناوچه‌يه‌كى دييوکرييه‌و به‌وته‌ى خويان خه‌رىكى پاگردنه‌وه‌ى گونده‌كانن له‌لايه‌نگراني راپه‌رينى نه‌ته‌وايه‌تى.

نيشانه‌يه‌كى پيلان‌ئه‌وه‌يه‌كه‌فه‌رمانده‌ى تىپ گونده‌گوند سه‌ربازيان له‌گه‌ل‌ده‌نيرى و عه‌شايه‌ر به‌رده‌داته‌گياني خه‌لك و ليكيان هه‌لده‌برى. هه‌رئىستاش به‌بۆنه‌ى جياوازه‌وه‌خه‌رىكى پيلانگيرى و فايلى پيشينه‌دروست‌کردن بۆ لايه‌نگراني راپه‌رينى نه‌ته‌وه‌بى. ئه‌وه‌ش كۆپى لاپه‌ره‌ى يه‌كه‌م و چواره‌مى نامه‌كه‌ى دوکتۆر موكرى:

که ملت چیت بد دره که در عت ۱۲ سنیک درره اند رگر سخن نشده و به س عفتن رونده
 در دره را تخمه نکر کنده نر زبان نر کسین نزار که این ایلیه نزاره در ستاره و گله ریدار که مردم شهر از این
 اجتناع ه حقت داره جا ه شهر را تخمه نکر کنده که این در بیخ لاله ریدار آینه لاله ریدار خورا
 نسبت تبه و زله ریزنده و مظهر درون مصدق را تقیر زبانه و غارت کنده بر خواهه گیت
 در همین وقت (سنی ۵ بیله) مردم از آلی بران در اطراف حوض (که مرکز تله بران آ) ^۳
 اسناده و صحت گیره اند در مدرد کسینه نقر از تک و چوب بر سها ^{بیران} مردم صده کرده
 در سنج سنیک کاره کنده ایران زرد طوایر به ناله انداخته و در آنجا چاه کنده اند و در همین
 سبب در تمام قاره در کرم و مویله و سنج هه شروع سنیک کار در اینده مردم ناره طوایر از این
 سفقت بر این سنج کنک سرنزه و همه اقصیه کنتن کنک سرنزه در سینه چهره نقر از این
 که کنفر آنه ضربت شده و در آنکس در حال رحمت و دریا کشته و در مدرد لجه نقر ضمن دعو ^{دارد}
 هر چه مردم از بران دنه؟ تا لغضار تک سخته چون قیلا بر حسب ترقه تله نرفته
 بنا کرده که این شهر اینم کرد مردم گنج نرفته ^{بیران} و اگر تک و ده سفنده
 و از این شهر نبرده تمام از در بران کشته شده و شهر غارت رنه همین شهر را برابر
 سیراره در اولین سنج نر از اینر و غارت گاه و از قصه نیامین مردم بران آینه را باز سیراره
 فریب حقت نقر از نبرل ه بر نام دا بران دس بر سین صده کردن قصه سیراره ^{نشانده}
 که بران از اینرا نبرده کرده اند - در غارت هت بیله م بر این سر به نقر
 و در این سنج از نهای و کسین در لهرام و وزیر پیش آمده و در بران حکومت تله ^{۳۸۰}

سیدانه که ههزره م واده دارد . ویرانی دیکه نوگه روز مین را مکارترس بهان بهه دانه بهه برون
مورده بدنا گاه . گهت الفه لگه دهبه و برون دونه انی مگهت و مگهت انهم و موزان نیت
بیرمه عین داکنان بهه برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
انهم مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم

عبدالله السیر	عبدالله السیر (بازن دیکه)
فتاح حسن خالی	حسن فتح
احمد رستم	احمد رستم
و مده زید و مین مین انهم برون مین انهم	حسن لگه
و مده زید و مین مین انهم برون مین انهم	عبدالله السیر (بازن دیکه)
	کریم صدیق

عبدالله السیر مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
(ترجمه انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
و مین مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
و مین مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم)

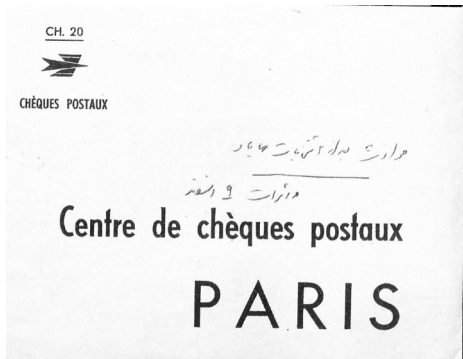
فتح الحوات برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
و مین مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم
انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم برون مین انهم

دراک دواته دگفتلانا ایا رافیت و بیین طریق کعبه هفتاد هزار توده راجع ادر من کشته
دیه زه پیرا در هر دو کعبه فروغ بی تیغ (اگر دروغ سر تا سر شود و کتفین نور مسلم خرافه)
سگ بخت بسته دوست را کجا از عیب بسته و بدو خانه از افسانه و تمام این کلیت
سگ و همراه سر بزبان و بر سر زاننه سیر انجام نگیرد اعراد از این پاره ها که از
دات کلاه در دم با تیر بسته

اندوه مستقل بر دونه سار نده و زخمی را که همه با گفتگو و گلزاره بر نو مجروح شده اند
از طرفت بر غیر من این آه رقم آه و این نا زار و سحر کشته که کجاست با گلزاره مجموع فزاید
و طرز اوان هفت بی، را انگ زوده اند و گدگنه طروده اند با طرد تا بود شکر نه و با
کسفت همه ا حفته دنا بدو کشته و در حال حاضر همه بر توطئه من به شوق آهنگ
چیز و بر بیستم بی، که که یک از بزرگ و دیگر است و فتنه و در او با قبول

خلف مستقل تصفیه آه که از طرفت از اوان کسفت همه پیوسته

کجا که بیستم توطئه و فتنه است و این که ده بیست و آه از سرین ز سارده و بی بی را
بجای آن مردم سر از از رود آهنگ را عقده نکرده و از که هم با سر و از از اوان تصفیه
امینا و بی سلف مستقل بر فتنه و بی دانه سار است

ناوی راپه‌ریوه‌کانی سالی ۱۳۳۲ی شاری بۆکان

کاک ره‌شیدی سپیهری خه‌لکی بۆکانه، فه‌رمانبه‌ری ئیداره‌ی پۆسته و ته‌له‌فونی شاره‌که بووه، له سه‌روه‌دی شوپشی سالی ۱۳۵۷ی ئیران‌دا چوووه ریزه‌کانی کۆمه‌له‌ی زه‌حمه‌تکیشانی کوردستانه‌وه و ئیستاش له ولاتی سوید ده‌ژی.

کاک ره‌شید زانیارییه‌کی زۆری له‌سه‌ر بۆکان و خه‌لکه‌که‌ی هه‌یه و ته‌نانه‌ت دوا‌ی سالانیکی زۆری دووری له‌ نیشتمان، نه‌ک هه‌ر گه‌لیک پروداوی کۆمه‌لایه‌تی سالانی پیشووی به‌باشی له‌ بیر ماوه و له‌ دانیشتنی دۆستانه‌دا باسیان ده‌کا، به‌لکوو ئاگاداری دوا‌یین پروداوه‌کانی شار و ناوچه‌که‌ش هه‌یه. نمونه‌یه‌ک له‌ زانیاریه‌کانی ئەم ناوانه‌ بوو وا بۆ زنجیره‌وتاری «پیش‌ه‌وانی که‌سب‌وکار له‌ بۆکان»ی منی نووسی و ده‌وله‌مه‌ندی کرد (برواننه‌ به‌شی باس‌کراو).

دوو سالیک پیش ئیستا له‌ نه‌ده‌ن چاومان به‌ یه‌کتر که‌وت و تکام لی‌کرد بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆی سه‌باره‌ت به‌ راپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ / ۱۹۵۳ی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی بنووسی و بلاوی بکاته‌وه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ۳ لاپه‌ره‌ یادداشتی بۆ ناردم که‌ بریتین له‌:

- هه‌ندی‌ک پروون‌کردنه‌وه سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی راپه‌رینی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌که‌؛

- ریزه‌بنیی ناوی ئەو بنه‌مالانه‌ی شاری بۆکان که‌ له‌ راپه‌رینی دژ به‌ ده‌سه‌لاتی ئاغا‌کان‌دا به‌شدارییان کردبوو.

ئوه‌وی خواره‌وه ده‌قی یادداشته‌که‌ی کاک ره‌شیده به‌جی ده‌ستیه‌ردان و له‌ کۆتایی‌ش‌دا کۆپیی نووسراوه‌که‌ی خۆی ده‌هینمه‌وه، ئینجا هه‌ندی‌ک پروون‌کردنه‌وه و په‌راویزی لی‌ زیاد ده‌که‌م.

به‌لام با هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ئەوه بلیم که‌ له‌ سالانی ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲دا له‌نیو شار و هه‌روه‌ها له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان دوو راپه‌رینی گه‌وره سه‌ریان هه‌لدا، که‌

بههوی خهسلهتی هاوبهش و هاوکاری کردنی ریبهرهکانیانهوه لهگهڵ یهکتر، گهلیک جار وهک یهک تاکه راپهپین له زهینی خهلکدا چهسپاون و له باسکردنیاندا، تیکهڵ به یهک دهکرین یا له شوینی یهکی تر دادهندرین. ئەم مهسهلهیه له یادداشتهکانی کاک رهشیدیشدا بهرچاو دهکهوی.

بهشی ههره زۆری بابهتهکهی کاک رهشید له راستی، راپهپینهکهی نیو شاری بۆکانی گرتوتهوه له کاتیکدا عینوانهکهی «راپهپینی جووتیاران»ه، ئەو راپهپینهی وا کهموزۆر هاوکات لهگهڵ راپهپینی خهلکی شار، له گوندهکانی پوژههلاتی بۆکان سهری ههڵدا و پاشان تا سههر چۆمی مهجیدخان و دهوروبهری میانداو و ناوچهی شاماتی مههاباد پهههی سههه.

گههچیی لیستهی کاک رهشید وا ههیه تهواو و بیعهیب نهیی، بهلام وهک له رووی ناوهکان دهردهکهوی، زۆربهی ههره زۆر یا سههرجهمی راپهپیهوهکان کاسبکاری ورده و کهمداهات و ههژاری وهک بهرگدروو، دارتاش، تهنهکهساز، بهننا و کریکار بوون. ئەو تاکوتهرایهیی بنهماله دهولهمندهکانیش که لهگهڵ راپهپیهوهکان کهوتوون (سالمی، زیایی، پهزایی، رهیری و کهریمی)، له راستی دا لاوانی تازهپهگهیشتوو و خویندهواری نیو بنهماله که بوون، نهک گهوره و بهرپرسیانی مال که وا ههیه بههوی موخافیزهکارییهوه ههلویتستان دژ به ناغاگان نهگرتیی، ئەوه خهسلهتیکی چینیایهتی و قانونمهندی ههموو کۆمهلگایهکه.

له نووسراوهکهی کاک رهشیددا، ناماژه به دهوری گرنگی بهرگدرووهکانی بۆکان لهو راپهپینهدا کراوه و ناوهکانیش ئەم بهشدارییه بهربلاوهی ئەوان پشتراست دهکهنهوه. تووژینهوه له هۆکاری ئەم بهشدارییه بهرچاوهی بهرگدرووهکان، ههروهها چۆنییهتی و بۆچییهتی ژمارهیی زۆری بهرگدروو له شارهکه و ههلویتسگرتنی شوپشگهپراوه و بهشداری کردنی بهرچاویان له سیاسهت، هاویشتی کردنی خهباتی چینیایهتی و نهتهوایهتی و دژایهتی کردنی حکومهتی ئێران، ئهرکیکی گهورهیه و دهبی نووسهراوی دواپوژی میژوو و ناوچهکه لهم دیارده گرنکه بکوئنهوه. بۆکان چههند قاتی شارهکانی دهوروبهه، خهباتی ههبووه و بهگشتی له تاکوتهرایهک بهدهه،

هه موویان (بۆ نموونه میرزا حه مه ره ئووفی حافیزولقورئان، حسینی مه جیدی و حسینی ته های و برایمی ته ننازی)، له ریزی پیشه وهی خه باتیک دا بوون که هه ر دوو عونسوری چینایه تی و نه ته وایه تی تییدا ئاویتته ببوون. هه لگرنای ئه و بیره، پرزگاری له دهست چه وسانه وهی ئاغاکانیان له سه رکه و تنی خه باتی نه ته وایه تی دا ده دیت. هه ر ئه وهش کردبوونی به قاره مانیک که له دوو به رده ش به ر بکه ن: دژ به ئاغاواتی بۆکان بوهستن و له عینی کات دا دژایه تی حکومه تی ناوه ندی ئیرانیش بکه ن، که پشتیوانی ئاغاگان بوو.

ئه وه دهقی بی ئال وگۆری نووسراوه که ی کاک ره شید سپهریه،^۱ به و هیوایه ی که خوینهر له خویندنه وه و هه لسه نگاندنه کانی دا ئه م خاله گرنگه بگریته به رچاو و دوو راپه رینه هاوته ریب و هاوشان و هاوئامانجه کانی بۆکان و گونده کان لیک جیاواز دابنی و تیکه ل یه کتریان نه کا. ئه و خه لکانه ی له لیسته ی کاک ره شیدا ناویان هاتوو، راپه ریوانی شان نه ک خه باتکارانی راپه رینی وهرزیری ناوچه ی فه یزوللا به گی.

له کۆتایی دا به پنیوستی ده زانم ئاماژه به دوو خال بکه م. یه که م، له کاتی نووسرانی یادداشته که ی کاک ره شیدا ۵۵ سال به سه ر راپه رینه کانی بۆکان دا تیپه ر ده بوو. ئه وه زهینی تیژی کاک ره شیده که هه موو ئه م ناوانه ی له بیر ماوه، ده نا من خۆم وا هه بوو له ده دوازه ناو زیاترم بۆ ده سنیشان نه کرابا. سه ره رای ئه وهش، دلنیام گه لیک ناوی دیکه هه ن که له قه له می کاک ره شید که وتوون و هیوادارم که سانی دیکه ئه و ناوانه بۆ میژوو تو مار بکه ن.

دوو هه م، ریزگرتن له خه باتکارانی راپه رینه که به واتای بی ریزی کردن به لایه نه که ی دیکه، واته ئاغاکانی بۆکان و ده ورو به ر نییه. ئه وه شه ری چینایه تییه و تاییه ت به شاریک و ناوچه یه ک یا ولاتیک نییه، به لکوو یاسایه کی جیهانییه و هه ر ئه م خه بات و

۱. تاقه دهسکاری من ئه وه بووه ناوی هه ندیک له رپیه رانی راپه رینه که م وه پیش ئه وانی دیکه خستوو یان له راسته که وان دا شتیکم پیوه زیاد کردوون، به لام نه ناویکم په راندوو و نه هیچم لی زیاد کردوو.

رپه‌رینه‌نه بوو که مرقّایه‌تی له چه‌وسانه‌وه‌ی فیئودالی پزگار کرد و گه‌یاندیه‌یه قوناغی ئەمرۆی ژیان. گەرچی ئەمرۆکه‌ش کار ته‌واو نه‌بووه و بی‌عه‌داله‌تی و نابهرانبه‌ریی سه‌رمایه‌داری هه‌موو شوینیکی جیهانی داگرتوو و پینویست به‌هه‌ول و خه‌باتی زیاترو شیگیتر ده‌کا بۆ ئەوه‌ی چه‌وسانه‌وه، وه‌ک دیارده له‌سه‌ر پروپه‌ری میژوو‌ی مرقّایه‌تی پاک بکریته‌وه.

ئەوه‌ش نووسراوه‌که‌ی کاک ره‌شیدی سپیهری که ئاماده‌ بوون نارمه‌وه خزمه‌تی و ئەویش چه‌ند ناویکی لی زیاد و که‌م کرد.

رپه‌رینه‌ی جووتیاران

پاش پروخانی کۆماری کوردستان له‌ سالی ۱۳۲۶، خه‌لکی کوردستان له‌ ناوچه‌ی موکریان که‌وتنه‌ به‌ر شالاوی زۆرداران و کاربه‌ده‌ستانی حاکم و ده‌ره‌به‌گه‌کان. خه‌لک له‌ هه‌لیک ده‌گه‌را که‌ خۆی له‌م زولم و زۆره‌ پزگار کا.

سالی ۱۳۳۱ له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری بۆکان به‌ پشتیوانی کاسبکار و کریکار و خه‌یاته‌کانی بۆکان، که‌ پشتیوانیه‌کی به‌رچاویان له‌م رپه‌رینه‌دا بۆ لایه‌نگری له‌ دوکتۆر موسه‌ددیق، که‌ «به‌ره‌ی میلیی ئیران» بو،^۲ چه‌ند هه‌وتوو رپییوان و وتاردان ده‌ستی پیکرد. پاشان ژاندرمه‌ری که‌ له‌ مالی حاجی قاسم‌دا بو، پشتیوانی له‌ خه‌لک کرد.^۲ مالی حاجی قاسم ده‌وله‌مه‌ندیکی شو‌رشگی‌ر بوون. خه‌لک توونی شو‌رش بوو.

ئەم که‌سانه‌ی له‌ بۆکان پشتیوانی رپه‌رینه‌که‌ بوون، ئەمانه‌ن:

۱. حاجی قاسم که‌ریمی (رپیه‌ر)؛

۲. حوسین که‌ریمی، مامۆستای قوتابخانه و برای حاجی قاسم؛

۳. عه‌لی میره‌به‌گ [قه‌ساب]؛

۱. ۱۳۲۵ راسته.

۲. جبهه ملی ایران.

۳. ده‌گوتری که‌ له‌و بره‌یه‌دا، ئەفسه‌ری فه‌رمانده‌ی ژاندرمه‌ری بۆکان خۆی که‌سایه‌تییه‌کی چه‌پ یا لایه‌نگری موسه‌ددیق بووین.

۴. عەبدوللا ئیرانی [قونتەراتچیی قەپان]؛
۵. حەمەرەئووفی [حافیزولقورئان، خەیات]؛
۶. حسین فاتی؛
۷. حەسەن فاتی؛
۸. سالیح فاتی (هەرسیکیان، کورانی مام فەتحووللا)؛
۹. کەریم غەفووری (کەریمی خات زینەت)؛^۱
۱۰. ئەحمەد یەدی؛
۱۱. برایم تەننازی، خەیات؛
۱۲. حاجی محەممەدی شاقولی [خەیات]؛^۲
۱۳. مەلا محەممەدی قزلی [ماموستای قوتابخانە]؛
۱۴. مەلا سیدی قزلی؛
۱۵. مەحموود رەزایی [خویندکاری قوتابخانە]؛
۱۶. برایمی حەریری [خویندکاری قوتابخانە]؛
۱۷. عەلی سالمی؛
۱۸. حسینی تەهایی (حسینی نەوروژ، خەیات)؛

۱. کەریمی خات زینەتیش وەک حاجی قاسمی کەریمی و عەبدوللا ئیرانی، لە رێبەڕانی راپەرینی شاری بۆکان بوو.

۲. لە بیرەورییە چاپ نەکراوەکەى نەمر میرزا حەمەرەئووفی خەیات (رەئووفی مەلا حەسەن)دا، میرزا محەممەدی شاقولی بە لایەنگری ئاغاگان ناوبراوه، بەلام باسی ئەوەش کراوه که کارتیی حیزبی دیموکرات لە دووکانەکەى دا دۆزراوتهوه. من بەباشی لە بیرمە دواى دۆزرانەوهى کارتیی ئەندامییەتى حیزب لە دووکانەکەى دا، میرزا محەممەدی شاقولی گیرا و لە شاری دا باس باسی ئەو گیرانە بوو. ناوبراوا ماوهیەک لە شارەبانی بۆکان، که ئەو دەم لە مالهکانی حاجی بایزی ئیسماعیلی (شویینی ئیستای بانکی میلی)دا بوو، راگیرا و پاشان نێردرایە زیندانی مەهاباد. شەویک دووان پاش گیرانەکەى، باوكم که بەرگدروو بوو و شەوانە شەوکاریی دەکرد و دواى نیووشەو دەگەراییهوه مالى، لە بەیانی دا بۆی گیراینهوه که کاتی دواى نیووشەو بە بەردەم شەهرەبانی دا تێپەر بووه چەند پاسەبانی بینووه میرزا محەممەدی شاقولییان لە جۆگەى ئاوی بەر شارەبانی خستوووه و بە باتووم دارکارییان کردوووه. باوكم زۆری بەزەیی پێیدا دەهات و هەندیکیش لە گیرانی خۆی دەترسا.

۱۹. عه‌لی ته‌هایی (نه‌ورۆز)؛
۲۰. حه‌سه‌نی ته‌هایی (نه‌ورۆز)؛
۲۱. میرزا محه‌مه‌د ئالبلاغی؛
۲۲. میرزا عه‌بدو‌للا سولتانی، خه‌یات؛
۲۳. عومه‌ری سولتانی، پۆژنامه‌فرۆش؛
۲۴. په‌حمانی حه‌یده‌ری؛
۲۵. حه‌مه‌سه‌له‌ی که‌ریمی [که‌رپی] حاجی بابه‌خان؛
۲۶. عه‌بدو‌للا سامبه‌گی؛
۲۷. میرزا حه‌مه‌که‌ریمی که‌ریمی (دوکتۆره‌که‌ی خۆم)؛
۲۸. مام عه‌لی پینه‌چی (له‌گه‌ل مالی حاجی قاسمی که‌ریمی هه‌لات بۆ باشووری کوردستان)؛
۲۹. کاک فه‌تحو‌للا مه‌رزه‌نگی، قاوه‌چی؛
۳۰. حه‌سه‌ن مه‌رزه‌نگی؛
۳۱. لوتفوللا حه‌قبوور، پینه‌چی؛
۳۲. وه‌ستا حه‌سه‌نی به‌سری [ئاسنگه‌ر]؛
۳۳. میرزا ناجی زیایی [که‌وتال‌فرۆش]؛
۳۴. عه‌لی ئه‌بازه‌ری؛
۳۵. وه‌ستا عه‌ولای قه‌ره‌گوین [به‌رگدروو]؛
۳۶. مام په‌حیمی خه‌یات؛
- ۳۷ - ۳۸. «غوه‌لام»ی پینه‌چی و براکه‌ی؛
۳۹. سه‌ید ته‌های ته‌نه‌که‌ساز؛
۴۰. میرزا مه‌حموودی غه‌وسی، [گاراچار]؛
۴۱. میرزا عه‌بدو‌لخالقی غه‌وسی، خه‌یات (که‌رپی میرزا مه‌حموود)؛
۴۲. حاجی فه‌تحو‌للا‌ی جه‌نگه‌لی، عه‌للاف؛
۴۳. سه‌ید مه‌هللیبی قوره‌یشی، خه‌یات؛

۴۴. سەید حەسەن قورەیشی (کۆری سەید مەللیب)؛^۱
۴۵. رەحمانی بابامیری؛
۴۶. مەحموودی تووفروۆش (مەحموودەکویر)؛
۴۷. حەسەن خان مەسعوودی؛
۴۸. مەمەدخان مەسعوودی؛
۴۹. رەشید حەلەبی، [تەنەکەساز]؛
۵۰. عەلی حەلەبی؛
۵۱. رەسوول کەفشووزی، [پیناودروو]؛
۵۲. رەشید کەفشووزی، [پیناودروو]؛
۵۳. حەسەن رەحمانی مەشهوور بە حەسەنی بایزئاغا؛
۵۴. عەبدوڵلا مسگەری؛
۵۵. مەمەد مسگەری؛
۵۶. وەستا رەحیمی مسگەری، [مسگەر]؛
۵۷. عەلی مەجیدی، خەیات؛
۵۸. حوسێن مەجیدی، خەیات
۵۹. میرزا رەسوولی ئەسلانی؛
۶۰. سولتان ئەسلانی؛
۶۱. مام سولتان مەشهوور بە «تەسلیم»، لە شارەداری دا بوو؛
۶۲. عەولای کۆری مام سولتان، کە ئەویش لە شارەداری دا بوو؛
۶۳. سالیح کەریمی (شەش قامک)؛
۶۴. حەمەیی حۆری، بەننا؛
۶۵. حوسێن حۆری، بەننا؛
۶۶. قالەخەزال؛

۱. دەبی نیاز لە کورەکەیی، سەید حەسەن بی کە دواتر لە ژێر گوشاری زۆری ئاغاکان دا پەرەوازی شاران بوو و بەداخەوه بوو بە کارمەندی ساواکی مەهاپاد.

۶۷ - ۶۸. هه‌سه‌ن نالبه‌ند و برایمی کوری؛

۶۹. عه‌بدوخالقی خه‌یات؛

۷۰. عه‌بدوخالقی کۆت‌فرۆش؛

۷۱. کاک هه‌مه‌ه‌سین قاوه‌چی (په‌وشه‌ن [فکر])؛

۷۲. مه‌ولوود عه‌بدولقادری؛

۷۳. قادر عه‌بدولقادری؛

۷۴. عه‌لی کامه‌لایی؛

۷۵. هه‌مه‌که‌ریم سه‌رایبی (ته‌پشوده)؛

۷۶. محه‌مه‌دی ده‌لال، کریکاری گاراژ؛

۷۷. محه‌مه‌دی عه‌للاف (محه‌مه‌ده‌شه‌له)؛

۷۰. مام غه‌نی کامه‌لایی، نالبه‌ند؛

۷۹. هه‌سه‌نی مینه‌ده‌لال؛

۸۰. عه‌به زیقاوه؛

۸۱. سه‌لیم‌به‌گی ده‌رزی، خه‌یات؛

۸۲. مه‌حموودی نه‌وبه‌ری؛

۸۳. فه‌تاحی عه‌زیزی کانیه‌په‌شی؛

۸۴. محه‌مه‌دی عه‌تری گۆلانی، شاعیر؛

۸۵. حاجی مه‌حموودی ئه‌لماسی؛

۸۶. محه‌مه‌دی خه‌ندوستان؛

۸۷. وه‌ستا مه‌حموودی هه‌یده‌ری؛

۸۸. مه‌حموودی هه‌سه‌ن ناچیتی (فه‌تھی)؛

۸۹. په‌شیدی هه‌سه‌ن ناچیتی (فه‌تھی)؛

۹۰. وه‌ستا که‌ریمی ده‌بباغی، [پینه‌چی]؛

۹۱. په‌حمان ده‌بباغی؛

۹۲. هه‌مه‌ی مام باپیر، پینه‌چی؛

۹۳. محەممەدى خەلە گەورک؛
۹۴. رەشىدى ئاغا رەزا؛
۹۵. سالاھى ئاغا رەزا؛
۹۶. سەئىدى كەرىم بەگ، تەنەكە ساز؛
۹۷. حەمە سوورى [ئىسمائىلى]، قاوھچى؛
۹۸. مەللىبى كورى حەمە سوورى قاوھچى؛
۹۹. مېنەى ميكانىك [ئىستا دوكانەكەى پووبە پرووى قەبرى
 حەسەن زىرەكە]؛
۱۰۰. حەمەى شوتورى (مل وشتەر)؛
- ۱۰۱ - ۱۰۳. مىرزا حسين كۆچەرى، [كووتال فرۆش] و دوو كورى؛
۱۰۴. حەمە سالاھى جەيران خانم (خاكى)؛
۱۰۵. مېنەى عەلى بەگ؛
۱۰۶. عەلى بابامىرى (عەلى زەردان)؛
۱۰۷. ئىبراھىم نەوبەختى.

لەو رۆژەدا خەلكىكى زۆر لەسەر حەوزەگە ورەى بۇكان تاقىيان لىدا. بە تاقەكەدا
 فەرشىكى گەورە ھەلاو ھەسرا بوو. عەلى سالى خەيات بە لۇكە لەسەرى نووسىبوو:
 «بژى موسەددىق». تاقەكە ۋەستا مستەفاى نەچارى دروستى كرد. «حاجى مستەفا،
 ھەر بۇ سەبەبىنى [ۋاتە دۋاى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاوئىژ دژ بە موسەددىق] تاقىكى دىكەى
 دروست كرد. حاجى مستەفا وتى: «تاقى دوئىنى خۆش بوو يا ھى ئەمرؤ!»
 بۇ پاش نىو ھەرۆ. دەمگۆى ئەو ھەبوو شا دەگەرئىتە ۋە. خەلك رژانە سەر شەقام،
 دەست كرا بە خۇپىشاندان: «مەرگ بۇ شا، بژى موسەددىق!» ئەمنىش (رەشىد
 سىپھەرى) يەكئى بووم لە بەشدار بووان. ئەو رۆژە سەعات ۹ى بەيانى خەبەر درا
 بە دىھاتى دەوروبەرى چۆم، كە كەنداوكەند ھاتبوو؛ خەلكى [گوندى] ئاختەتەر و
 شىخەر و كەرىزە و مىراوا دەيانوئىست بىن بەشدارى خۇپىشاندان بكن،
 بەلام لۇتكەكەيان لىشكاندبوون، وتيان تەرەفى كورى مەمموودئاغا لۇتكەكەى

شکاندوو و نه‌فه‌ریکی له ئاوی چۆم خستوو.

بۆ سبه‌ینی ئه‌و رۆژه، شا‌گه‌رایه‌وه. مائی حاجی قاسم و جه‌ماعه‌تیک هه‌لاتن بۆ کوردستانی باشوور. مائی حاجی قاسم ده‌وله‌مه‌ند بوون، ئیداره‌ی ژاندرمه‌ری له مائی ئه‌وان‌دا بوو؛ به‌مۆدیکی زۆر جوان و دوو‌ته‌به‌قه‌ه‌ دروست‌کرا‌بوو. له‌به‌ینی په‌نج‌ره‌کان وینه‌ی دوو سه‌عاتی چالمه‌ی لێ‌کیشرا‌بووه. هه‌ر له‌و ماله‌دا که ژاندرمه‌ری تیدا‌بوو، ئه‌فسه‌ره‌که‌ی پشتیوانی خه‌لک بوو، دیار بوو له «جیبه‌هی میلی» بوو. ریزه‌ دوو‌کانیکیش له‌ پشت حه‌مامی کۆنه‌ بوو له‌گه‌ل کارخانه‌یه‌کی قه‌ند که وه‌ستا‌که‌ی ده‌رویش محه‌مه‌دی کاوه‌یی بوو. ئه‌و کارخانه‌ قه‌نده، هۆرن [ئاژیر]یکی بوو، که سه‌عات ۱۲ی نیوه‌رۆ لێ‌ده‌دا، هه‌موو ده‌چوونه‌وه‌ سه‌ر کار. بۆکان ئه‌و ده‌مه‌ شیوه‌ی ولاتی پیشکه‌وتوو‌ی ده‌دا.

به‌داخه‌وه‌ بۆ سبه‌ینی که خه‌لک هاتنه‌ ده‌ری، کارخانه‌ی قه‌ند رووخاو و ژاندرمه‌ری ئاور درابوو و مائی عه‌لی میره‌به‌گ سووتا‌بوو. ئه‌وشه‌وه، نۆکه‌ره‌کانی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا مائی خه‌لکیان تالان کردبوو، جه‌ماعه‌تیکیش له‌ تووده‌یی‌یه‌کان برابوونه‌ مائی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا، زۆریان لیدا‌بوون.

له‌وه‌خته‌دا، من حه‌وت‌ساله‌یه‌کی وشیار بووم. هه‌ر له‌وه‌خته‌وه‌ داخه‌م له‌ داگیرکه‌ر و به‌کریگیرا‌و بوو.»

ره‌شید سپه‌هری، ۱۳۸۷/۸/۱۹ / ۲۰۰۸/۱۱/۹

ئه‌وه‌ش ده‌سخه‌تی کاک ره‌شید، که وه‌ک گوتم دوا‌ی ئاماده‌کران جاریکی دیکه‌ش نار‌دوو‌مه‌ته‌وه‌ بۆی و ئه‌ویش له‌ پیندا‌چوونه‌وه‌دا ده‌سکارییه‌کی ناوه‌کانی کردوون و هه‌ندیک ناوی دیکه‌ی لێ‌ زیاد کردوون که له‌ ده‌سخه‌ته‌که‌دا نابیندرین:

(بابەریخی جویباران)

پاشای بوخانی کوردستان له ساڵی ۱۲۲۶ خەڵک کوردستان
 له ناردن جێی موکریان کەوتنە بەر شالای زورداران و کار بە دەستان
 حکام و دەرە بەگەکان، خەڵک لە هەنگ دەنگەما کە خۆی لەم زولم زورە
 بزگاریکا، له ساڵی ۱۳۲۱ له دەوری شاری بوکان بە پشترانی پێک
 خەراوە سەاسیەکان وەک خێزێ تۆدە و دیمێرکاتەکان بە پشترانی
 کاسکار و کورکارو خەباتە کاتی بوکان کە پشترانی بەر چارایان لەم
 باری نێتە دا بۆلاوە بێ گۆری لە تۆتۆر مۆستەریق کە بەرە بە مصلحان چیران
 چۆ چۆنە و دەواری بیوان و وێاردان دستان و کرد، پاشان ترازا و بەر
 کە لە ساڵی حای ماسم دا بوشتروانی لە خەڵک کوردانی حای ماسم دەوڵەت
 فزیکێ شەرش ئیروێ، خەڵک کۆر شۆپەشی بۆر ئێو کە سەفە لە بوکان
 شتیوانی پاپەرینە کە بون ئێ سەفە بە اجای ماسم بەرکە مەناو عبدالله
 ۲. عەلی میر بەگ ۳. مازێ شراف ۴. حەمە ئوقی حەیات ۵. میرزا عبدالله
 سەرتانی و عەمەد سەرتانی - ۶. حەمەد سەرتانی ۷. عەلی سەلم
 ۱. ساڵی قزاجەکان - مەلا مەحمەد سەرتانی حەسەن قزاجی و سەرتانی
 قزاجی ۹. عە و لا شراف - (مەسە) عەلی بەگ (پەڕە حای حەمەد سەرتانی)
 ۱۲. حە حای بابا میر ۱۳. عە حای بابا میر - عە حای زورداران ۱۴. حای مەحمەد
 شالای - ۱۵. میرزا حەمەد سەرتانی ۱۶. حەمەد سەرتانی ۱۷. مازێ حەمەد سەرتانی
 ۱۸. حەمەد سەرتانی تۆر سەرتانی ۱۹. عە جالە سەرتانی ۲۰. حەمەد سەرتانی
 ساڵی نانی ۲۱. عەمەد سەرتانی حەمەد سەرتانی ۲۲. میرزا حەمەد سەرتانی
 ۲۴. میرزا حەمەد سەرتانی ۲۵. مازێ حەمەد سەرتانی ۲۶. حەمەد سەرتانی
 (تۆتۆر خەبات) حەمەد سەرتانی ۲۷. مازێ حەمەد سەرتانی
 لوتە ال پینە ۲۷. دە سەرتانی بە سەرتانی ۲۸. مازێ شراف ۲۹. عە حای مەحمەد
 ۳۰. دە سەرتانی و لا کە تۆر سەرتانی ۳۱. حەمەد سەرتانی ۳۲. حەمەد سەرتانی
 ۳۳. حەمەد سەرتانی ۳۴. حەمەد سەرتانی ۳۵. حەمەد سەرتانی
 ۳۶. حەمەد سەرتانی ۳۷. حەمەد سەرتانی ۳۸. حەمەد سەرتانی
 ۳۹. حەمەد سەرتانی ۴۰. حەمەد سەرتانی ۴۱. حەمەد سەرتانی
 ۴۲. حەمەد سەرتانی ۴۳. حەمەد سەرتانی ۴۴. حەمەد سەرتانی
 ۴۵. حەمەد سەرتانی ۴۶. حەمەد سەرتانی ۴۷. حەمەد سەرتانی
 ۴۸. حەمەد سەرتانی ۴۹. حەمەد سەرتانی ۵۰. حەمەد سەرتانی
 ۵۱. حەمەد سەرتانی ۵۲. حەمەد سەرتانی ۵۳. حەمەد سەرتانی
 ۵۴. حەمەد سەرتانی ۵۵. حەمەد سەرتانی ۵۶. حەمەد سەرتانی
 ۵۷. حەمەد سەرتانی ۵۸. حەمەد سەرتانی ۵۹. حەمەد سەرتانی
 ۶۰. حەمەد سەرتانی ۶۱. حەمەد سەرتانی ۶۲. حەمەد سەرتانی

www.mezopotamian.com

رووداوه‌کانی بۆکان لە رۆمانی «تاقەدار» دا

بۆکان و ڕووداوه‌کانی زۆر کەم لە رۆمان و چیرۆکدا ڕه‌نگیان داوه‌ته‌وه و ئەوه کەم‌مایه‌سییه‌کی گه‌وره‌یه له‌به‌روه‌ی فیلم و شانۆنامه گه‌لیک جار له‌سه‌ر بنه‌مای چیرۆک ده‌خولقێن و به‌نه‌بوونی چیرۆک ئەم دهرفه‌ته گه‌لیک کەم ده‌بیته‌وه، ئەوه‌ش جیا له‌و راستیه‌ی که خه‌یالی ئازادی چیرۆک‌نووس ده‌توانی هه‌ندی لایه‌نی سایکۆلۆژی و ده‌روونیی مرۆقه‌کان دهربخا، که توێژینه‌وه‌ی وشک و ڕه‌قوته‌قی توێژه‌ران هه‌رگیز په‌یان پێنا.

وا هه‌یه گرنکترین سه‌رچاوه بۆ چیرۆک‌نووسینی سه‌بارهت به بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری، چیرۆکه‌کانی شه‌هید حه‌سه‌نی قزلی بن له کتیبی «پیکه‌نینی گه‌دا» دا، که کۆمه‌لگای بۆکان له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیستم دهرده‌خن. یه‌ک له چیرۆکه‌کانی دیکه که باسی بۆکان و ڕووداوه‌کانی ئەوینی تیدا کراب، رۆمانی «تاقه‌دار» نووسینی کاک ئەنوه‌ر ئێران‌زاده‌یه.

نوسه‌ر له‌و کتیبه سه‌رنج‌راکێشه‌دا - که تابه‌تمه‌ندی چیرۆکی سه‌رکه‌وتوی ئەم‌رۆی تیدا به‌دی ده‌کری - ئاوریک له بۆکانیش ده‌داته‌وه. چیرۆکه‌که به‌گشتی له مه‌هاباد و تاران ڕاده‌به‌ری، به‌لام له باسی ڕووداوه سیاسییه‌کانی ساڵی ۱۳۵۷دا، که گه‌یشته ئەنجامی هه‌ره‌سی ڕژیمی شایه‌تی و هاتنه سه‌رکاری مه‌لاکان، کاتی باسی یه‌که‌م خۆپیشاندا‌نی خه‌لکی شاری مه‌هاباد به بۆنه‌ی کۆچی دوایی نه‌مر «عزیزی یۆسفی» ده‌کا (لاپه‌ره ۳۸۴)، ده‌لی هاوکات له‌گه‌ڵ ئەم ڕووداوه خه‌لکی بۆکانیش خه‌باتی خۆیان دژ به هێزی چه‌کداری ڕژیم ده‌ست پێکرد، ئینجا کار و چالاکی سیاسی خه‌لکی مه‌هاباد و بۆکان له کۆنه‌وه پیکه‌وه ده‌به‌ستێته‌وه. وا هه‌یه ئەم شینوه بۆچوونه بنه‌مایه‌یه ڕه‌نگدەر وه‌ی ژبانی نوسه‌ر خۆی بێ که له‌لایه‌ن باوکه‌وه بۆکانی و له‌لایه‌ن دایکه‌وه مه‌هابادیه‌ی و ئاشکرایه ده‌بی هه‌والی ڕووداوه‌کانی ساڵی ۱۳۳۱-۳۲ی بۆکانی له باوکی خۆی، نه‌مر عه‌بدوڵلا ئێرانی بیستبێ. هه‌ر چۆنیک بێ هه‌لوێستی نوسه‌ر بۆ

زه‌ق کردنه‌وه‌ی ئەم یه‌کییه‌تی و هاو‌خه‌باتییه‌ی خه‌لکی ناوچه‌که جیگه‌ی سه‌رنجی تاییه‌ته.

نووسه‌ر پاشان له چیرۆکه‌که‌دا ئاورپیک له میژووی کۆن ده‌داته‌وه و هاتنی ترکه ره‌شه‌کانی ئاسیای بچووک بۆ ناوچه‌که و زولم و زۆری ئه‌وان له خه‌لکی شاری بۆکان ده‌خاته‌ روو و خه‌باتی خه‌لک وه‌ک ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی سروشتی له به‌رانبه‌ر ئه‌و بیدادگه‌رییانه ده‌ناسین.

له درێژه‌ی باسه‌که‌دا ده‌چیته‌ سو‌راغی راپه‌رینی هاوکاتی خه‌لکی شاری بۆکان به رېبه‌رایه‌تی نه‌مران «قاسم که‌ریمی» و «عه‌بدو‌للا ئی‌رانی» و راپه‌رینی جووتیارانی ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی بۆکان له به‌هار و هاوینی سالی ۱۳۳۲/۱۹۵۳، که به‌هۆی کۆده‌تای ۲۸ گه‌لاویژێ هه‌مان سال تووشی شکان هاتن و ئا‌غاواتی شار و ده‌وروبه‌ری جاریکی تر ده‌سه‌لاتیان سه‌نده‌وه.

له کتێبه‌که‌دا گرنگیه‌تی ته‌واو به‌ ده‌وری حاجی قاسم و عه‌بدو‌للا ئی‌رانی دراوه، که دوور نییه‌ له راستی، به‌لام واهه‌یه مافی میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات و عه‌لی میره‌به‌گ و حسینی مه‌جیدی وه‌ک رېبه‌رانی دیکه‌ی خه‌باته‌که، به‌تایبه‌ت حسینی فاتحی - وه‌ک به‌رپرسی حیزبی دیموکراتی کوردستان له بۆکان - به‌ته‌واوی نه‌درابن.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه، به‌گوێره‌ی وتووێژه‌کانی ریزدار میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات، له‌گه‌ڵ کاک ئیسماعیل ئیسماعیل‌زاده، که هیوادارم به‌و زوانه‌ له ماله‌په‌ری بۆکان‌دا به‌ ده‌نگی خو‌ی بلاوبیته‌وه، نه‌مر عه‌بدو‌للا ئی‌رانی له چالاکانی حیزبی دیموکرات بووه، له کاتیک‌دا حاجی قاسم په‌یوه‌ندی به «حیزبی ئی‌ران»ی دوکتۆر «که‌ریم سه‌نجابی» وه‌ک به‌شیک له «جیبه‌هی میلی» یه‌وه بووه. گه‌رچی به‌رژه‌وه‌ندی هاوبه‌ش و دوژمنی هاوبه‌ش ببوو هۆی خه‌باتی هاوبه‌شی ئەم دوو که‌سایه‌تییه‌ خه‌باتکاره، به‌لام له عه‌ینی کات‌دا هیلێ فکری حیزب و ئەندامه‌کانی سه‌داسه‌د له‌گه‌ڵ به‌رنامه‌کانی جیبه‌هی میلی‌دا یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه.

رووداوی ته‌قه‌کردنی «نوورانی» - واته سه‌یده‌شینه، (که له کتێبه‌که‌دا به «سه‌ید نووره» ناو براوه، له عه‌بدو‌للا ئی‌رانی و «ئه‌نوه‌ر»ی کو‌ری - که نووسه‌ری کتێبه‌که‌ بن، له‌گه‌ڵ

دهوری سهید ته‌های تهنه‌که‌ساز و فه‌حه سنه‌یی و ئەحمەد یه‌دی له پرووداوه‌کان‌دا و هه‌روه‌ها هه‌لوێستی ئەفسه‌ری فه‌رمانده‌ی ژاندرمه‌ری له‌و شتانه‌ن که له کتێبه‌که‌دا تۆمار کراون و بۆ ئەم کاره‌ ده‌بی ئەمه‌کداری نووسه‌ر بین.

هه‌ر چۆنیک بی، چاوه‌پروانی ئەوه‌ ناکرێ پۆمان ئاوینه‌ی بالانوینی سه‌رتاپای راستیه‌کان بی له‌به‌ر ئەو فاکته‌ی که «خه‌یال»ی نووسه‌ره‌ هونه‌رمهنده‌که‌شی ئامیته‌ کراوه، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری بابه‌ته‌ میژوویی‌یه‌کانی ئەو به‌ش‌ه‌ی کتێبه‌که‌ که ده‌بیته‌ (لاپه‌ره ۳۸۴ تا ۴۰۳) له‌گه‌ڵ راستی‌دا هاوشانن. یادی نووسه‌ری جوانه‌مه‌رگ و باوکی شو‌رشگی‌ری به‌خیر بی!^۱

۱. انور ایران‌زاده، «تاقه‌دار»، ناشر: مؤلف، چاپ اول: ۱۳۷۶/۱۹۹۷، تهران ۸۱۶ صفحه، فارسی.

ئىسلاھاتى ئەرزى لە بۆكان

دابەشكرانى زەوى بەسەر جووتيارانى ئىراندا - كە بەگويزەى بەرنامەى «ئىسلاھاتى ئەرزى» بەرپۆە چوو - خالىكى وەرچەرخانى گەورە بوو لە ژيانى ئابوورى - سياسىي ولاتەكەدا و پوخسارى ئىرانى بەتەواوەتى گۆرى. ئەم كارە لە سەردەمى پەهلەوىي دووھەم، دواى ھاتنە سەركارى ديموكراتەكان لە ئەمريكا و بەگويزەى نەخشە و پلانى ولاتانى رۆژاوا لە سالى ۱۳۴۱، ۱۹۶۲ھە لە ئىران دەستى پىكرد و دواى ھەندىك بەرز و نزمى و ئالۆزى، سىستەمى كۆنى ئاغا و پەغىەتى بەتەواوەتى ھەلوەشاندەو و خاشەى كىشا.

ئەو ھەنگاوىكى گرنگ بوو بۆ پىشەو و گەرچى لە دەسپىكدا ھىزى چەپ دژايەتبيان كرد، بەلام دواتر بۆ زۆر كەس دەرکەوت كە ھەلويسىتىكى ھەلە بوو و گۆرانكارىيەكى بناغەيى ئەوتق لەلايەن ھەر كەسىكەو بەرپۆەبرائى، كارىكى جىگەى پەسند بوو و دەبووايە پىشتگىرى لى بكرى.

بەرنامەى ئىسلاھاتى ئەرزىي ئىران لە سالى ۱۳۴۱ھە دەستى پىكرد. پىشتىرش محەممەدپەزاشاى پەهلەوى ھەندىك ھەنگاوى بچووكى لەو بواردە ھەلئىناپۆو و ملكەكانى خۆى! بەناوى دابەشكردنەو بە وەرزىران فرۆشتبوو. كارى دابەشكردنى زەوىوزار لە عىراقدا زووتر بەرپۆە چوو بوو، واتە دوابەدواى كۆدەتاي عەبدولكەریم قاسم لە ۱۹۵۸ ملكى ئاغاكان دابەشكرابوون و لە ئەنجامدا، ھەندىك خاوەن زەوى عىراقىيان بەجئ ھىشتبوو و روويان كردبوو ئىران.

دابەشكردنى زەوى لە ئىران لە يەكدوو شوينەو دەستى پىكرد كە ئەو ھەندى لە بىرم بى مەراغەى بنگويزى بۆكان يەكيان بوو؛ پاشان كەموزۆر ھەموو رۆژىك ئىعلانىك لە لاپەرەى يەكەمى رۆژنامەى كەيھان چاپى تاراندا بلاو دەكرایەو و دەسپىكى دابەشكردنى زەوى لە ناوچە و شارىكى ئىرانى تىدا رادەگەيەندرا.

ئەگەر ھەلە نەكەم، لە نپۆەراستەكانى سالى ۱۳۴۲ (۱۹۶۳)دا بوو، كە پپۆژەكە

گه‌یشته بۆکانیش. له بۆکان هیشتا کهس باوه‌ری نه‌ده‌کرد مه‌سه‌له‌که وه‌ راست بگه‌ری و بگاته قوناغیک که ده‌سه‌لاتی ئاغاوات له ناوچه‌یه‌کی وه‌ک بۆکانیش بیته کۆتایی، به‌لام شته‌که پرووی دا و خه‌یال‌پلاو بوو به‌ راسته‌قینه.

ماوه‌یه‌کی کهم دوا‌ی بلا‌وبونه‌وه‌ی راگه‌یانندی پرۆژه‌که له بۆکان، ئیداره‌یه‌کی سه‌ر به‌ وه‌زاره‌تی کشت‌وکالی ئیزان، که وا بزانه‌ ناوی «اصلاحات ارضی» یا «عمران» یا شتیکی ئه‌وتۆ بوو، ده‌ستی به‌کار کرد و زه‌وی‌وزاری ئاگاکانی ناوچه‌ی بۆکانی به‌سه‌ر وه‌رزیزان دا دابه‌ش کرد. من هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ته‌بعید کرام و له ناوچه‌که‌دا نه‌مام، هه‌ر بۆیه‌ش ئاگاداری ورده‌کاریه‌کانی کاره‌که نیم، به‌لام ده‌زانم کابرایه‌کی عه‌جه‌می ئازهری به‌ناوی عه‌لی مه‌ده‌نی سه‌رۆکی ئه‌و ئیداره‌یه بوو که له بۆکان به‌ کاروباری دابه‌ش‌کردنی زه‌وی پاده‌گه‌یشت. دواتر هه‌ر ئه‌و عه‌لی مه‌ده‌نییه‌ بۆ دوو یا سی دوه‌وره کرایه‌ نوینه‌ری بۆکان له په‌رله‌مانی ئیزان! من عه‌لی مه‌ده‌نیم چه‌ند جارێک بینیبوو و جاریکیش له‌گه‌ل خالم له تاران چووینه‌ ماله‌که‌ی له خوار مه‌یدانی ۲۴ی ئیسفهنده (ئینقلابی ئیستا).

ئه‌وه‌نده‌ی له بیرم بی، دابه‌ش‌کرانی زه‌وی سه‌ره‌تا به‌و شیوه‌یه بوو که ئه‌و زه‌وی‌وزاره‌ی وا «میکانیزه» بوون، واته‌ ئاغا به‌ تراکتۆر و کۆمباین ده‌یکیلان و حاسلی لی‌هه‌لده‌گرتن بۆ خۆی ده‌مایه‌وه و ئه‌وانی تر ده‌فرۆشران به‌و وه‌رزیزانه‌ی وا له‌سه‌ر زه‌وییه‌کان کاریان ده‌کرد. وا بزانه‌ ئاغاواتیک که چه‌ند گوندیان هه‌بوو گوندیکیان بۆ ده‌هیشته‌وه و ئه‌وانی تریان به‌سه‌ر وه‌رزیزان دا دابه‌ش ده‌کرد.

به‌م پێیه له به‌نامه‌ی ئیسلاحتی ئه‌رزى دا سه‌ری ره‌شایی، واته‌ خۆش‌نشین، که زه‌حمه‌تکیشترین خه‌لکی نیشته‌جێی گونده‌کان، بی‌کلاو ده‌مایه‌وه له‌به‌روه‌ی زه‌وییه‌کانی ئاغا ده‌درایه‌ که‌سانیک که کاریان له‌سه‌ر ده‌کرد، واته‌ جووتبه‌نده‌کان. ده‌گوترا یه‌ک له ئامانجه‌کانی ئیسلاحتی ئه‌رزیش هه‌ر ئه‌وه بوو ره‌شایی له گونده‌کان هه‌لبکه‌نی و بیانباته‌ شار بۆ ئه‌وه‌ی هیزی کار بۆ کارخانه و کارگه‌کان دا‌بین بکری. دیاره کوردستان کارخانه‌ی تیدا نه‌بوو و هه‌ر بۆیه‌ش به‌شیکی زۆری گوندنشینه‌کان له سالانی دواتر دا ده‌بوون به‌ کریکاری کوره‌خانه له عه‌جه‌مستان.

ھەر چۆنىك بى، لە ئەنجامى ئىسلاھاتى ئەرزى دا بەشى زۆرى خەلكى گوندەكان بوون بە خاوەن زەوى و پارەى زەويىيەكانيان بە قىست دەدايەو دەولەت؛ دەولەتەش خۆى پارەى دەدا بە ئاغاكان. زۆرىك لەو وردەمالىكانەى وا زەويىيەكانيان لى دابەش كرا، چىتر لە گوند نەمانەو و ھاتنە شارەكان و پارەى ملكەكانيان كرده سەرفى ژيان و بى دەسەلات كەوتنەو. ھەندىكيان دووكان و كارگە و شوينى كاروكاسىبيان لە شارەكان دابۆخويان دابىن كرد و بەشىكى بەرچاويشيان لە گوندەكان دالەسەرمال و حال و زەوى وزارى خويان مانەو، بەلام نەك بە ئاغايتى، بەلكوو وەك وەرزىيىكى دەسپۇيشتوو.

دەولەت لە ھەندىك شوينى ئىران وەك ناوچەى قەشقايىيەكان لە پارىزگاي فارس تووشى بەر بەرەكانىي چەكدارانەى ئاغاوات و خاوەن ملكەكان ھاتبوو؛ ھەرودھا ھەندىك مەلاى دەسەلاتدارى وەك خومەينىش بە ھەلويسىتىكى كۆنەپەرستانەو دژ بە ئىسلاھاتى ئەرزى وەستا بوون، بەو بۆنەيەو سالانى سەرەتاي ئىسلاھاتى ئەرزى سالانىكى ئالۆز و پر لە بشيوى بوو. دەولەت ھەولى دەدا لايەنگر بۆخوى و بەرنامەى دابەش كردنى زەوى دەستەبەر بكا، زوووزو خۆپيشاندان و شايى و ھەلپەركى و دەھۆل و زورنای بۆ ئەم بەرنامەيە ريكەدەخست و لە بۆكان ھەندىك كەسى وەك نەمران مامۇستا محەممەدى نوورى (شاعىر) و محەممەدى ئەفخەمى ببوونە پيشەنگ و وتارىيان دەنووسى و دەيانخويندەو، ھەندىك شاعىرى دىكەش ھەبوون كە گەرچى بەشدارى ئەم چەشنە خۆپيشاندان و بگرەوبەردەيە نەدەبوون، بەلام لە وەسفى ئىسلاھاتى ئەرزى و پەسندى بەرنامەى شا و دەولەت دا شىعەريان دەگوت وتارىيان دەدا. لەوانە، نەمران مامۇستا حەقىقى، ئىبراھىمى ئەفخەمى و كاكەم عومەرى سولتانى (وفا). جگە لە بەرەى چەپ، خەلكىكى زۆر پشتگىرييان لە بەرنامەكە دەكرد، بەلام لە بنەپەرت دا زۆر بەى خەلك لە سەر كەوتنى دەولەت و بى دەسەلات كردنى ئاغاوات دېدۆنگ بوون، بەتايبەت لە ھەندىك شوينى وەك بۆكان كە ھەويرى خەلكەكە بە پەيوەندى فيئودالى گىرابۆو و ھەمووشت لەنيو و دەسەلاتى ئاгада خۆلاسە دەبۆو.

ئەنجامیکی کاری ئیسلاحتی ئەرزی ئەو بوو که ئاغاکانی بۆکان «عرسه» ی ئەو مال و دووکان و زهویوزاریان به خەلکی شارەکه فرۆشت که تا ئەو دەم له دەستی خۆیان دا هیشتبویانەوه، هەر ئەم مەسەله ی عرسە ی ملک و مالە ی که هۆکاری سەرەکیی راپەرینی بهار و هاوینی سالی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) ی بۆکان بوون به رێبه راپه تیی نه مر حاجی قاسمی که ریمی بوو. ۱ وەک هەنگاویکی پیشگیرانه له پینا و کۆنترۆلی ئاغاوات و بهرگری کردن له بهر بهرەکانی و شەریان له گەل دەوڵەت، هەندیک له ئاغاگان گیران و نێردانە زیندانی «فلک الافلاک» له خورپەماوای لورستان. له وانە، قاسم ئاغا ی موهتهدی و برایم ئاغا ی ئیلخانی زاده. چەند کهسی دیکەش له ئاغاواتی ناوچه که له گەلیان بوون که به داخه وه ناویانم له بیر نه ماوه. زیندانییهکان دوا ی سال یا دوو سالی، ئازاد کران و له بیرمه له گەرانه وه ی قاسم ئاغا ی موهتهدی بۆ بۆکان، پیشوازییه کی گەرمی لی کرا و خەلک به دهیان ترومبیل تا رینگایه کی دور چوونه به خیر هینانه وه ی. به شیک زور له و پیشوازییه گەرمه هی که سایه تیی خودی قاسم ئاغا و ناو به ده ره وه یی ئەو له ناوچه که بوو؛ وا هه یه به شیکیشی هی ناحه زیاته تی و دژایه تی نواندن به ران بهر به رژی می په هله وی بووبی، که سه ره رای به رنامه ی چاکسازی زهویوزار، هیشتا پیگه یه کی له نیو خەلکدا نه بوو و که موزور هاوکات له گەل به رنامه ی ئیسلاحتی ئەرزی دا ژماره یه کی زور له هه لسوورپاوانی سیاسی و حیزبی و پۆلهکانی راسته قینه ی گەلی کوردی خستبووه زیندانه وه. هەر چۆنیک بی، وەک دەرەنجامیکی ئیسلاحتی ئەرزی، بارودۆخی ئابووری و کولتووری خەلک له گوندەکاندا گۆرا و خویندەوار و دەوڵەمەندی زیاتر له نیویاندا سه ری هه لدا.

له نیو شاری بۆکانیش ئاغاگان دسه لات و زولم و زۆری پیشوویان نه ما. دهوری ئیسلاحتی ئەرزی وا هه یه له هه یچ شاریکدا هینده ی بۆکان بهرچاو نه بووبی. بۆ خەلکی شار، که سه ره ده میکی دوورودریژ زولم و زۆری ئاغاواتیان

۱. راپەرینی سالی ۱۳۳۲ ی خەلکی شاری بۆکان جیاوازه له راپه رینی که موزور هاوکات و هاوته ربیی ناوچه ی فه یزوللا به گی و گوندهکانی دیکه ی ده ور به ری بۆکان.

بە خويىن و پيىست ھەست پيكردبوو، ئەو ھەدايك بوونىكى تازە بوو. بۆكانى دواى ئىسلاھاتى ئەرزى شارىك بوو ھەك شارەكانى دىكە و چيتر گوندى ژيەر دەسەلاتى ئاغاوت نەمابوو. ئابوورى شارەكە برەوى سەندبوو، چينيكي مامناوھەندى نوئى لە كۆمەلگادا سەرى ھەلدابوو كە خەرىكى بەخۇداھاتن و گەشە كردن بوو، خويىندكارى بۆكانى لە شارە گەورەكان ھەك تاران و تەوريز دەرسىيان دەخويىند و بىرى نوئى بە تان و پويى كۆمەلگادا گەرابوو. لەلایەكى دىكەو ھەشورشى ئەيلوول بە رېبەرايەتتى نەمر بارزانى ھەستى نەتەوايەتتى كوردى لە ھەموو رۆژھەلاتى كوردستان، بەتايبەت موكرىيان و رووژاندبوو؛ رېژىمى شا بۆ بەرەبەرەكانى ئەم ھەستە لەنيو لاوھەكاندا رادىق كوردى كرماشانى دامەزراند و رۆژنامەى «كوردستان»ى بە كوردى بلاو كوردەو ھەوانەش ھەركام بەش بەحالى خويان كۆمەلگای مەند و بىجولەى سالانى دواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويژى بۆكانيان ھەژاندبوو.

دوابەدواى ئىسلاھاتى ئەرزى، بەشيك لە خاوەن زەوى و ئاغاكانى ديھات مالىيان ھىنايە بۆكان و لەوئ دەژيان، بەشيكى دىكەيان لە گوندەكان مانەو ھە بەسەر پاشماوھى زەوىوزارى خوياندا رادەگەيشتن. ئاغاكانى شاريش لە رېگەى فرۆشتنى زەوييەكانيانەو دەژيان كە ئەو دەم بەھوى باش بوونى بارى ئابوورى خەلكەو ھەرخيان گەلىك چووبو ھەسەرى و خەلكيش كە مال و سامانيان بۆ كړىنى زەوييەكان ھەبوو، زەوى و دووكانەكانيان لىدەكړين. بەگشتى، بۆكانى دواى ئىسلاھاتى ئەرزى تەنيا ناوى ھەك بۆكانى پيىش ئىسلاھاتى ئەزى مابوو!

ئەم بارودوخە ھەتا شۆرشى گەلانى ئيران لە سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۹)دا دريژەى كيشا و لەو قوناغەدا، كەموزور ئاسەوارى ئاغا و ئاغايەتى ھەر نەما؛ بەشيكى زور لە ھەچەى نوئى ئاغاكان تىكەلاوى شۆرش و حيزبايەتى بوون، دژ بە رېژىمى مەلاكان ھەستان و شەھيديان پيشكەش بە خاكى كوردستان كرد. ئەم ھەلوئىستە شۆرشگيرانە ھەبوو بەھوى داگيركرانى پاشماوھى ملك و مالىيان لەلایەن كۆمارى ئىسلاميەو ھە تەنانەت ويژانكرانى مالى ھەنديك كەسى بنەمالەى موھتەدى بە بولدوزيرى سپاى پاسداران. ئەنجامى كارەكەش تا ئەمرو برىتى بوو لە بازەرەبوونى

ئاغاواتی خه باتکار و دهست به سه رداگیرانی نهک هه ر زهوی وزار، به لکوو مالی نیشته جی بوونیان له لایه ن پاسدار و ئیتلاعاتی مله وره وه.

به لام به گشتی و دوا ی هه ندیک به رزی و نزمی له ماوه یه کی که متر له ۳۰ سال دا (۱۳۴۱ تا ۱۳۵۷) پیشه ی دهره به گایه تی، وهک ژیرخانی ئابووری و دیارده یه کی سیاسی - کولتووری له کۆمه لگای بۆکان و ناوچه که ی هه لکه ندرا و نه ما.

شەری نەورۆزی خۆناویی شاری سنە

مانگیك و پینچ رۆژ دواى سەرکه‌وتنى شۆرشی گەلانى ئێران و پروخانی پژیمی شایه‌تی له ئێران (ئیسفهندى ۱۳۵۷ / ۱۹۷۹)، شەریکی خۆناوی به‌سەر خەلکی شاری سنەدا سه‌پینرا، که سێ لایه‌نی جیاوازی هه‌بوو: مه‌لایه‌کی عه‌جهم به‌ناوی سه‌فه‌ری، لایه‌نگرانی خوالیخۆشبوو ئه‌حمه‌دی موفتی‌زاده و لایه‌نگرانی کۆمه‌له‌ی زه‌حمه‌تکێشانی کوردستان و زۆربه‌ی دانیشتوانی شار. شەپه‌که کۆژراو و بریندار و مالۆیرانی زۆری لیکه‌وته‌وه و بوو به‌ سه‌ره‌تای تیکگیران و دژایه‌تی نیوان گه‌لی کورد له رۆژه‌لاتی کوردستان و حکومه‌تی تازه‌دامه‌زراوی مه‌لاکان له تاران، که به‌داخه‌وه تا ئیستاش هه‌ر درێژه‌ی هه‌یه و گه‌لی کورد له ماوه‌ی ۴۰ ساڵی رابردوودا جگه‌ له خوین و برین و ئیعدام و دواکه‌وتووی ئابووری و بی‌به‌شی، هیچی تریان له‌و پژیمه‌ مله‌وره‌ به‌رچاو نه‌که‌وتوه.

کتیبه‌ی مه‌نسووری بلووری و مه‌مه‌دی حه‌سه‌نخالی هه‌نگاویکه به‌ره‌و توژیینه‌وه له بنه‌ماکانی شەری سنە له نەورۆزی ۱۳۵۸ / ۱۹۷۹دا و ئه‌م کاره‌ش به‌پینی سه‌رچاوه و به‌لگه‌ به‌رپۆه‌براو. چۆنییه‌تی شەپه‌که له زمان بینه‌رانی عه‌ینی و پۆژنامه و رادیۆ و راگه‌یانندی ده‌وله‌ت و لایه‌نه کوردیه‌کانه‌وه رپوايه‌ت کراوه و ده‌وری چه‌په‌لی سه‌فه‌ری وه‌ک نوینه‌ری ئایه‌توللا خومه‌ینی (و بی‌گومان خودی خومه‌ینیش) له هه‌لگیرساندنی شەپ و درێژه‌پیدانی، هه‌روه‌ها بی‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی موه‌ندیس بازرگان له کاری کۆنترۆلی مه‌لا شەپه‌نگیزه‌کان به‌باشی پیشان دراوه. به‌هه‌مان شیوه، دووبه‌ره‌کی و کێشه‌ی نیوان لایه‌نه کوردیه‌کان، به‌تایبه‌ت کۆمه‌له و موفتی‌زاده‌یی‌یه‌کانیش له کتێبه‌که‌دا خراوه‌ته به‌رچاو. راست بوونی بۆچوونه‌کانی نووسه‌رانی کتێبه‌که کاتێ ده‌رده‌که‌وی، که ئیتمه‌ گوی له‌و وتاره‌ رابگرین و خومه‌ینی بۆ هه‌ندیک له به‌رپرسانی حکوومی تارانی دها و تیندا باسی هه‌لوێستی خۆی به‌رانبه‌ر به‌ کورد و شەری کوردستان ده‌کا و ده‌لی ئه‌و بووه که فه‌رمانی

ئەم توندوتیژی نواندانەیی داوھ و نەویستووھ وتووێژەکان ئەنجامیان ھەبێ. وتارەکەیی خومەینی لەسەر YouTube ھەیە.

ئەوھیی وا بۆکان بگریتەوھ لە کتیبەکەدا بەو شیوھییە:

- مامۆستا مەلا ئەبووبەکری شەفیعی لە وتووێژی ئیمامانی جومعەیی شارە

کوردنشینەکاندا لە سەقز بەشدار بووھ (۵۷/۱۲/۲۷):

- کاک سەلاحوودینی موھتەدی لە وتووێژەکانی ھەییەتی کورد لەگەڵ ئایەتوڵلا

تالەقانی و تاقمی نیردراوی تاران لە سنە، بەشدار بووھ لاپەرە ۴۱:

- کۆمەلیک پیشمەرگە و خەلکی شاری بۆکان لەگەڵ مامۆستا شیخ عیزەددین

چوونەتە سنە؛

- پەيامی مامۆستا شیخ عیزەددین لە رادیۆ و تەلەفیزیۆنی سنە، بەدەنگی کاک

سەلاحی موھتەدی بلاوبۆتەوھ؛

- دەیان ھەزار کەس لە خەلکی موکریان لە کۆبوونەوھییەکی گەرھەیی گۆرستانی

شاری بۆکان بۆ ناشتنی دوو شەھیدی شەری خویناوی سیئە (موھەندیس

سولەیمانی تیکانتەپە و کاک عومەری عەزیزنژاد، بریارنامەییەکی ۷ بەندییان

بلاوکردوھ و کوشتاری سنەیان مەحکووم کرد.

جگە لەوانە، لە زۆر لاپەرەیی دیکەشدا باس لە بۆکان یا کەسایەتییی بۆکانییەکان

کراوھ: لاپەرەکانی ۲۸، ۳۰، ۳۲، ۳۶، ۶۲، ۷۲، ۷۶ و ۷۸،

۱. بلووری، مەنسور و حەسەنخالی، مەممەد، «شەری خویناوی سیئە، ماری ۱۹۷۹»، چاپی یەکەم، ۲۰۰۴/۱۳۸۳، ناشر (۹)، ۱۰۱ لاپەرە، کوردی.

کوشتاری ناوچهی چۆمی مهجیدخان

له میژووی کورددا کوشتاری به کۆمهلی خه لکی شار و گوندهکان کهم نین و سه دان جار کوردی ناوچه و به شه جیاجیاکانی کوردستان به دهستی پژی می جینایه تکار و دراوسی نامیهره بانهکانیان توشی کوشتن و پیرین و تالان و ده رکردن هاتوون. کوشتاری دواى هه ره سی راپه پینی شیخ عوبه دیدیلا و شیخ قادر (۱۸۸۰) له خه لکی کوردی ناوچهکانی میانداو و ورمی و مهنگورایه تی یه که له و برگه میژووی یانه یه که کاری که می له سه ر کراوه و زانیاریه کی که می له سه ر هه یه.

کوشت و پیری دواى هه ره سی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) و هه ره ها دواى شکستی حکومه تی موسه ددیق له ئیران (۱۹۵۳)، دوو ویستگه ی دیکه ی ئەم قه تاره ره شه ن، که زانیاری زیاترمان له سه ری هه یه، به لام له ماوه ی حوکمی ره شی کۆماری ئیسلامی دا، که دژایه تی سیاسی تیکه لاو به دوژمنایه تی ئایینی کردوو و پاسدار و به سیجی له نیو گه لانی دیکه ی دراوسی کورده وه، به پشتیوانی تانگ و توپی کۆماری ئیسلامی به ربوونه ته گیان و مالی کورد، وینه یه کی ترسناکی سه دهکانی نیوه راست له کوشتاری بی به زه یی یانه ی خه لکی بی تاوانی شار و گوندهکانی پۆژه لاتی کوردستانیان کیشاوه. به کورتی سه ره رای ئەم دوره راسته و خۆیه ی وا کۆماری ئیسلامی له کوشتاری هه له بجه و بۆمبارانی کیمیایی هه له بجه و سه رده شت و شوینهکانی دیکه ی کوردستان بینویه تی، به لام خۆی له ژیر سییه ری پژی می جینایه تکاری سه ددام حسین دا شار دۆتوه به شیوه یه که که متر کهس هه یه ئەم شه ریکه جینایه ته، تاوانبار بکا، که له بنه ره تا هۆکار یان بیانویه کی سه ره کی بوو بۆ به ریوه چوونی جینایه ته که ی سه ددام و عه لی حه سه ن مهجید!

ئه وه ی بۆکان و ناوچه که ی ده ور و به ریشی بگریته وه، کهم نین و بۆکانیش داغی که می له دل نه بووه. هه ر له و سالانه دا که کوشتاری قارنی و قه لاتان و

جەلیدیان و سوڤیان دەکرا، خەلکی چوار گوندی ناوچەى چۆمى مەجیدخانیش تووشى کوشتاریکی بئەزەبەیانە هاتن. گوندی کەلبەرەزاخان (سەرچنار)، قەرەگۆل و سەوزى لە سەرەتای زستانى سالى ۱۳۶۳ / ۱۹۸۵ دا بوونە گۆرەپانى زنجیره جینایەتیکى دلتەزینی میژووی، کە تئیدا گوندی قەرەگۆل بە تەنیاى ۱۸ کەسى تووشى زگهەلدران و سەربران و دست و پى بران هاتن. شانۆى دلتەزین ئەو بوو کە بەهۆى هیرشى دوزمنهوه هیچ پیاویک لە گوندەکەدا نەماوو جەنازهکان تەسلىمى خاک بکەن و ئەم کارە ئەستەمه، لەو سەرماوسۆل و زەوییه بەستەلۆکە کە مۆینهیەدا خوشک و دایک و ژنى شههیدهکان بە دەست و بە خاکەناز بەرپۆهیان برد.

نووسینی میژووی بۆکان بەبێ ئاوردانەوه لەو کوشتارانە و دیاریکردنی هۆکار و دەسنیشان کردنی بەرپۆهبەرە جینایەتکارەکانیان، ناتەواو و نەگونجاو دەبێ. ئەم کارە دەبێ هەرچی زووتر بەرپۆه بچێ بۆ ئەوێ سوود لە بیرەوهری ئەو کەسانە وەر بگێرێ کە راستەوخۆ ئاگاداری ڕووداوهکان بوون و لایەن و کەسانی بەشدار لە کوشتارەکە دەناسن.

بۆکان و ریکخراوه سیاسیه کان

ههول دراوه لیره دا هه ندیک زانیاری سه بارهت به و ریکخراوه سیاسیه کان ئاراسته بکری که له بۆکان و دهوروبه ری چالاک بوون. میژووی ریکخراوی سیاسی له ناوچه که، جگه له ئیتیحادی ئیسلام که هی عوسمانیه کان بو و به ئامانجی فریودانی کوردی موسولمان و پروتاندنه وه یان به ناوی ئایینه وه، له ناوچه ی نیوان سه قز و بۆکان بۆ ماوه یه کی که م برهوی هه بوو، هی پاشماوه که یان ده گه ریته وه بۆ سالانی ۱۹۱۹ - ۲۰ و درهنگتر، واته ۱۹۳۸ تا ۴۲ - ۴۵. هه موو ئه م حیزبانه سه رهتا تاییه تمه ندی کورد و کوردستان بوون، به لام درهنگتر لقی ریکخراوه ئیرانییه کانیش له ناوچه که دا کرایه وه.

رېځخراوه کانی مافی مرؤف

خه لکی بۆکان وهک خه لکی دیکه ی ناوچه که و کوردستان به گشتی، چ له میژووی کۆن و چ له سه رده می نوئ دا به ده ست حاکمان و ده سه لاتدارانی ده ولت و داگیرکه رانی خاکه که وه تووشی ئازار و جه زره به و کوشت و بر و مالویرانی و ئاواره یی و نشوستی ئابووری و به گشتی ده سدریژی بۆ سه ر مافه کانیان هاتوون. نووسینی میژووی ده سدریژی حاکمان بۆ سه ر مافه کانی مرؤف له ناوچه که بابه تیکی گرنگ و سه رنج راکیشی میژووی بۆکانه و نووسه رانی دواړوژی میژووی بۆکان ده بی به وردی پئیدا بچنه وه و بیگرنه به رچاو.

له وه تا بزووتنه وه ی مافی مرؤف په یدا بووه و تۆماری ده سدریژی ده سه لات بۆ سه ر مافه کانی مرؤف نووسراوه ته وه، باسی رژی می ئیران خالیکی به رچاو بووه له راپۆرته کانیان دا و ناوچه ی رۆژه لاتی کوردستانیش یه ک له و به شان به بووه که سه رنجی چاوه دیرانی مافه کانی مرؤفی به ره و خۆی راکیشاوه له به رووه ی هه ر دوو رژی می شایه تی و مه لایه تی له پیشیل کردنی مافه کانی مرؤفی کوردا گره و بیان له یه کتر بردۆته وه.

ئه و رېځخراوانه ی وا به و ئه رکه وه خه ریکن و تۆیژه ران و نووسه رانی میژووی بۆکان ده بی به تۆماری هه و آل و راگه یاندنه کانیان دا بچنه وه، بریتین له:

ئا. رېځخراوی نه ته وه یه کگرتووه کان؛

ب. رېځخراوه ی لیبووردنی نیونه ته وه یی یا ئه منستی ئیتترناشنال؛

پ. رېځخراوی چاوه دیریی مافی مرؤف یا «هیومنه رایتس واچ»؛

ت. کومیسسیۆنی مافی مرۆفی په‌رله‌مانی ئوروپا
 ج. کومیسسیۆنی مافی مرۆفی په‌رله‌مانی ولاتانی ئوروپای؛
 چ. کومیسسیۆنی مافی مرۆفی حیزب و ریکخراوه‌سیاسییه‌کانی ئوروپا و
 ئەمریکا و هتد؛

هه‌روه‌ها ریکخراوه‌کانی هاوچه‌شن له ئێران و کوردستان به‌تایبه‌ت:

۱. ریکخراوی مافی مرۆفی کورد که ریزدار محهمه‌دسه‌دیقی که‌بووده‌ند و
 هاوکاره‌کانی دایانمه‌زاند و که‌بووده‌ند به‌و بۆنه‌یه‌وه دوازده‌سال له زیندانی
 رژیمی نگریسی کۆماری ئیسلامی‌دا مایه‌وه؛

۲. لقی ئوروپای هه‌مان ریکخراوه؛

۳. ریکخراوه‌یه‌کی هاوچه‌شن و هاوانا که له ولاتی سوید دامه‌زراوه و کاک نه‌وید
 موعینی و هاوکاره‌کانی به‌رپۆه‌ی ده‌به‌ن و سه‌رنجی سه‌ره‌کیی ریکخراوه‌که‌ بۆ
 سه‌ر پۆژه‌لات و باشووری کوردستانه؛

۴. ریکخراوی مافی مرۆفی کوردستان که ناوه‌نده‌که‌ی له له‌نده‌نه و ریزدار که‌ریم
 یه‌ل‌دیز و هاوکارانی به‌رپۆه‌ی ده‌به‌ن. گه‌رچی سه‌رنجی سه‌ره‌کیی کاری ئه‌م
 ریکخراوه‌یه‌ باکووری کوردستان و کاره‌بێ‌قانونییه‌کانی رژیمی تورکیایه،
 به‌لام له به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستانیش غافل نین و کاره‌کانیان گه‌لیک به
 شیوازی ئوسوولی و ئه‌م‌پۆیی به‌رپۆه‌ده‌به‌ن؛

۵. پینشتر ریکخراوه‌یه‌کی هاوچه‌شن له له‌نده‌ن هه‌بوو، که دوکتۆر نووری
 تاله‌بانی به‌رپۆه‌ی ده‌برد و سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی زیاتر به کاروباری باشووری
 کوردستانه‌وه خه‌ریک بوو، ئاو‌پێ له کاره‌کانی پۆژه‌لاتیش ده‌دایه‌وه. وا بزانه
 ریکخراوه‌که ئیستا که‌متر هه‌لسووراوی هه‌یه؛

۶. زۆربه‌ی حیزب و ریکخراوه‌ کوردییه‌کانیش هه‌رکام به‌ش و لقیکی تایبه‌ت به
 مافی مرۆفیان هه‌یه؛

۷. له حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستانیش‌دا وه‌زاره‌تی مافه‌کانی مرۆف هه‌یه که
 له په‌یوه‌ندییه‌کی باشی ریکخراوه‌کانی مافی مرۆفی جیهانی، به‌تایبه‌ت نه‌ته‌وه

يەكگرتوۋەكان و لىبووردنى نىۋنەتەۋەيىدا ھەيە. بوونى ژمارەيەكى بەرچاۋى
پېشمەرگە و كادرى حيزب و پەنابەرى كوردى رۆژھەلات لە باشوورى
كوردستان خۆى لە خۆىدا بۆتە ھۆى ئەۋەى وەزارەتەكە پووبەپووى كارى
رۆژھەلاتىش بېتتەۋە.

ئەمانە ھەموو و زۆر پىكخراۋى ھاۋچەشنى تر، ھاۋرئ لەگەل راپۆرتەكانيان،
دەتوانن سەرچاۋە بن بۆ نووسىنى مېژووئى سياسىيى بۆكان و ناۋچەكەى.

رێکخراوه و حیزبه سیاسیه کان

بۆ نووسینی میژووی سیاسی بۆکان و ناوچهکەیی، یەک له گرنگترین کارهکان راگهیشتن به میژووی دامهزران و هه‌لسووێرانی رێکخراوه و حیزبه سیاسیهکان ده‌بی له شار و ناوچهکە. ژماره‌ی ئەو حیزب و رێکخراوانه‌ی وا به درێژایی سه‌ده‌ی بیسته‌م له ناوچه‌ی بۆکان دا هه‌لسووێرایی حیزببیاان کردووه، زۆرن. من لی‌ره‌دا ئاماژه‌یه‌ک به ناوی هه‌ندیکیان ده‌که‌م و هیوادارم هه‌له‌وپه‌له‌کانم ساغ بکریته‌وه و ئەوه‌ی وا له بیریشم چوون، لێی زیاد بکری:

۱. لقی «جمعیت اتحاد اسلام» (۱۹۰۴)، که بۆ پشتگیری عوسمانیه‌کان له ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا، له‌لایه‌ن حاجی باب‌ه‌شیخی سه‌یاده‌ته‌وه له کوردستان کرایه‌وه. ئەساسی حیزبه‌که له عوسمانی دانرابوو، به‌لام له چه‌ند شوینی ئێرانیش، به تارانه‌وه، لقی هه‌بوو.

۲. «کۆمه‌له‌ی جیهاندانی» که پیش شه‌ری یه‌که‌می جیهانی نه‌مرعه‌بدورپه‌زاق‌به‌گ به‌درخان و چه‌ند که‌سیکی دیکه له ناوچه‌ی خۆی و ماکو دایانمه‌زراند.

۳. «کۆمه‌له‌ی ئیستیخلاسی کوردستان» که سه‌یدته‌ها شه‌مزیی به‌هاوکاری سمکو و خه‌لکانی تر له ناوچه‌ی ورمی دایمه‌زراند و ده‌بی له ده‌وروبه‌ری سا‌لی ۱۹۲۰دا بووی.

۴. «ئازادیستان» ی شیخ محهمه‌دی خیابانی و لقه‌کە‌ی له موکریان، که ئەوی تا ئیستا زانرابی، نه‌مر سه‌یفولقوزاتی قازی له مه‌هاباد سه‌روکایه‌تی کردووه و به‌گویره‌ی ئێراده‌تی قازی کاکه‌حه‌می قزلجی به‌سه‌یف، ده‌بی لقی له بۆکانیش کرابیته‌وه. ئەم حیزبه له هه‌ندیک سه‌رچاوه‌دا به‌ناوی «حیزبی محهمه‌دی» یه‌وه ناوبراوه. کۆماری ئازادیستانی خیابانی له سا‌لی ۱۳۲۰ / ۱۹۴۱دا له ته‌وریز دامه‌زرا و هه‌ر ئەو سا‌له‌ش تیکشکینرا.

۵. حیزبی ئازادیی کوردستان یان ئازادیخوازانی کوردستان له مه‌هاباد؛

۶. کۆمهلهی ژ. ک؛

۷. حزبی دیموکراتی کوردستان:

- بالی شوڤشگیڤر (۱۳۴۶ - ۱۳۴۷)

- حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران - پهیرهوانی کۆنگرهی ۴ (دهستهی

حهوت کهسی)؛

- حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران - ریه رایه تی شوڤشگیڤر؛

- حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران؛

- حزبی دیموکراتی کوردستان؛

۸. حزبی رزگاری، که کاک سه لاهوددینی موهتهدی و نه مر محهمهدی

ئیلخانی زاده دایانمه زراند.

۹. کۆمهلهی شوڤشگیڤری کوردستان:

- حزبی کۆمونیستی ئیران (کۆمهله)؛

- کۆمهلهی شوڤشگیڤری زهحه تکیشانی کوردستانی ئیران؛

- کۆمهلهی زهحه تکیشانی کوردستان؛

۱۰. پارتی ئازادی کوردستان (پاک)؛

۱۱. یه کییه تی شوڤشگیڤرانی کوردستان؛

۱۲. پارتی ژبانی ئازادی کوردستان (پژاک)؛

۱۳. ریکخراوه چه پییه سه رانسه رییه کان:

- حزبی توودهی ئیران؛

- فیدائییانی خه لۆ؛

- ئەکسه رییه ت؛

- ئەقه لییه ت؛

- چریکی فیدایی (ئه شره فی دیهقانی)؛

- راه فدائی؛

- راه کارگر؛

- سههه‌ند؛

- حیزبی کۆمۆنیستی کریکاری و حیکمه‌تییه‌کان؛

- ریکخراوی په‌یکار (که ئیستا له حیزبی کۆمۆنیستی کریکاری دا تواوته‌وه)؛

- اتحادیه‌ی کمونیست‌ها.

۱۴. ریکخراوه ئیسلامیه‌کان:

- مه‌کته‌بی قورئان؛

- خه‌بات؛

- سه‌له‌فی و وه‌هابیه‌کان؛

- موجاهیدینی خه‌لق.

زۆربه‌ی ئه‌و حیزب و ریکخراوانه، خاوه‌نی ریکخراوی مه‌ده‌نی و سینفی، وه‌ک ریکخراوی ژنان، لاوان، کریکاران، جووتیاران، قوتابییان، مامۆستایان و بابه‌تی هاوچه‌شن بوون یا هه‌ن و بلاقۆکی تایبه‌تمه‌ندیان له‌و یوارانه‌دا بلاوکردۆته‌وه. هه‌لسه‌نگاندنی هه‌لۆیست و چالاکییه‌کانی سه‌رجه‌می ئه‌و ریکخراوانه له په‌یوه‌ندی کوردستان و پرسی کورددا پیداویستییه‌کی گرنگه. وا هه‌یه هه‌ندیک له‌وانه ئیستا هه‌لسووراوییان نه‌مابن، به‌لام له بره‌گه‌یه‌کی زه‌مانی دا له کوردستان یا له په‌یوه‌ندی کورددا به چاک یا خراپ ده‌وریان بینویه و ئه‌م ده‌وره ده‌بی روون بکریته‌وه.

نووسینی میژووی ریکخراوه‌کان و ژیاننامه‌ی کورتی رییه‌ر و به‌ریوه‌به‌ر و به‌پرپر و ئه‌ندام و کوژراو و شه‌هیدانی هه‌رکام له‌و ریکخراوانه و ناو و کورته‌ی نیوه‌رۆکی بلاوکراوه و کتیب و نامیلکه‌کانیان، هه‌روه‌ها کاروباری پروپاگه‌نده و رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆن و مالپه‌ری ئینترنیت و هتد، ئه‌رکیکی گه‌وره و گرانه و وا هه‌یه چه‌ند به‌رگ کتیبی سه‌ربه‌خۆی بوئ، به‌لام هه‌ر چۆنیک بی، ئه‌وه پیداویستییه‌کی گه‌وره‌یه و ناتوانی چاوی لی‌بپۆشری. گرنگ ئه‌وه‌یه به‌جی‌لایه‌نگری یه‌ک لایه‌ن و دژایه‌تی کردنی یه‌کی تر، میژوولکه‌یه‌کی روونیان بو بنووسری که له سه‌ره‌تای دامه‌زرانی حیزبه‌که‌وه تا کۆتایی، خاله سه‌ره‌کییه‌کانی بیروپروا و کرده‌وه‌یان له‌گه‌ل کۆمه‌لانی خه‌لک و پژییه‌کانی حاکم‌دا ده‌ربخا و بزاندری خه‌باتی چینایه‌تی و

بهشی یهکهه، بۆکان: ناسنامه، میژوو، رووداو | ۴۴۵

نهتهوایهتی له بۆکان و ناوچهکهی دهوروبهاری به کام ئاقاردا تیپه پ بووه و چ
بهرز و نزمیهکی بهخویهوه دیتووه.

سهبارهت به حیزبه سهرانسهرییهکانیش دهبی میژوویهکی کورتی کار و
چالاکییان له دهرهوهی کوردستان بکریته دهسپیکی میژوویان له ناوچهی بۆکان.

حیزبی ئازادی کوردستان

دوای کۆمهلهی جیهاندانیی سهردهمی سمکو له خۆی و ورمی، حیزبی ئازادیی کوردستان یاخود حیزبی ئازادبخواری کوردستان یه کهم حیزبی سیاسی کوردییه له مه هاباد دامه زرای. نهر عهزیز زهندی له سالێ ۱۹۳۸ دا بنیاتی حیزبه کهی ناوه و ویده چێ چه ند کهس له ئەندامانی حیزبه که کاتی کۆمهلهی «ژ. ک» دانرا، چوو بیتنه نیو کۆمهلهوه. به حیسابی ئەوهی زهندی خه لکی «قالوی زهندان» ی گه ورکایه تی بووه، دوور نییه په یوه ندیی به بۆکانیشه وه گرتیی، به لام من هیچ زانیاریه کم له سه ره هه لسووران و هه لسووراوانی حیزبه که له بۆکان نییه؛ ئەوه کاریکه ده بی بکری.

کۆمهلهی ژیانه وهی کوردستان

کۆمهلهی ژیانه وهی کوردستان ناوی کتیییکه کاک حامید گه وه هری نووسیویه تی و بۆ یه کهم جار له سالێ ۱۹۹۸ له سوید و بۆ جاری دووه م له سالێ ۲۰۰۴ له هه ولێز بلایوی کردۆته وه. له خویندنه وهی کتییبه که دا، خالی سه رنج راکیشی نیوه رۆکه که ی بۆمن بریتی بوون له وانه ی خواره وه:

۱. ئەوهی تا ئیستا گوترا و بیسترابی ئەوه بووه که دوو پیتی «ژ» و «ک» بگه رینه وه بۆ «کۆمهلهی ژیانه وهی کورد» یا «کۆمهلهی ژیانی کورد». نووسه ر به که لک وه رگرتن له راپۆرتیکی «حه سه نف» سه رکۆنسولی یه کییه تی سۆقیه ت له شاری ته ورێز، که تیندا گوتویه تی دوو پیتی «ژ» و «کاف» به واتای «کۆمهلهی ژیانه وهی کوردستان»، ه، ناوی کتییبه که ی ناوه «کۆمهلهی ژیانه وهی کوردستان»، واته ئەگه ریکی سییه می بۆ ئەو ناوه خستۆته پیش چاو. راپۆرته که له نیو به لگه نامه کانی وه زاره تی ده ره وهی سۆقیه ت دا بووه و نهر دوکتۆر ئەفراسیاو هه ورامی وه ریگێراوته سه ر کوردی و ناردوویه بۆ کاک حامید، ئەویش له لاپه ره ۲۹ ی کتییبه که ی دا ئاماژه ی بیکردوه.

من له به رانه ر ئەم بۆچوونه دا قسه یه کم نییه، به لام پیویسته بزانی:

یه‌که‌م، ئایا نهمر ئەفراسیاو هه‌ورامی که خزمه‌تیکی زۆری به میژووی گه‌له‌که‌مان کردووه، له‌وه‌رگێرانی به‌لگه‌نامه‌که‌دا ئاگای له‌هه‌ساسییه‌تی وشه‌کان بووه و به‌بێ هه‌له‌وه‌رگێراون؟ دووه‌م، هه‌سه‌نۆف مه‌سه‌له‌که‌ی به‌باشی له‌قاسم‌ئاغای ئیله‌خانی زاده و مامۆستا زه‌بیحی، وه‌ک سه‌رچاوه‌ی راپۆرته‌که‌ی خۆی، وه‌رگرتووه؟

۲. نووسه‌ر رچه‌شکینییه‌کی دیکه‌شی کردووه کاتێ گوتووویه‌تی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» له‌راستی‌دا درێژه‌ی «کۆمه‌له‌ی ئازادیه‌خوازانی کوردستان» ه‌که‌ نهمران عه‌زیز زه‌ندی، حوسین زێڕینگه‌ران (فرووه‌ر) و چه‌ند که‌سی دیکه‌ سالی ۱۳۱۷ی هه‌تاوی / ۱۹۳۸ی زاینی له‌مه‌هاباد دایانمه‌زراند (ل ۲۷) و دوا‌ی هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی ئه‌و حیزبه‌، چه‌ند که‌س له‌دامه‌زرینه‌ره‌کانی، کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» یان بنیات نا.

۳. هه‌روه‌ها، وه‌رگێراوی کوردیی نامه‌ی ۳۱ی ئاگۆستی ۱۹۴۲ی مۆلۆتۆف وه‌زیری کاروباری ده‌روه‌ی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت بۆ سیمیرنۆف بالۆیزی سۆقیه‌ت له‌تاران له‌لاپه‌ره‌ ۹۸ تا ۱۰۲ی کتێبه‌که‌دا چاپ کراوه که نهمر ئەفراسیاو هه‌ورامی ته‌رجه‌مه‌ی کردووه. گرنگی نامه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که روانگه‌ و سیاسه‌تی ره‌سمی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت به‌رانبه‌ر به‌ کورد ده‌رده‌خا و وه‌لامیکه‌ به‌به‌لگه‌یه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی وا کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) به‌ده‌سکردی سۆقیه‌ت و باقرۆف ده‌زانن. روانگه‌ی دژه‌کورد و بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کورد له‌نامه‌که‌دا سه‌رسوهره‌ینه. ئه‌وه‌ چه‌ند به‌شی هه‌له‌بژارده‌ له‌نامه‌که‌ی تاواریش مۆلۆتۆف:

«خه‌باتی کورده‌کانی ئێران بۆ خودموختاری و سه‌ربه‌خۆیی، به‌پێی نیوه‌رۆکه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی، دیفاعیکه‌ کۆنه‌په‌رستانه‌ی ده‌ره‌به‌گی جیاوازیخوازی کورده‌ دژ به‌سیاسه‌تی سانترالیزم له‌ئێران‌دا... سه‌رکرده‌کانی کورد زۆربه‌یان گۆزیه‌لی ده‌وله‌ته‌ جۆراوجۆره‌کانی ئیمپریالیستین... ئه‌وان به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وه‌ندی، به‌ئاسانی ئه‌ربابه‌کانی خۆیان گۆزیوه‌... ده‌بێ به‌ لیبراوییه‌وه‌ له‌ هێلی نادرۆستی خۆش‌و‌بیش کردن له‌گه‌ل کوردان دووری بکری... کاربه‌ده‌ستانمان له‌ ئازهربايجانی ئێران نابێ بروایان به‌ سه‌رۆکه‌ کۆنه‌په‌رست و خۆفرۆشه‌کانی کورد هه‌بێ... ده‌بێ له‌سه‌ر ئازهربايجانییه‌کان حیساب بکه‌ین... ده‌بێ له‌پێناو ئه‌و مه‌به‌سته‌دا به‌ لیبراوی له‌

پشتيوانى كردنى كوردان دوورەپەريزى بكري... پشتيوانى كردن و يارمەتىدان بە كوردان لە پيئاو هەول و تيكۆشانيان بۆ بەدیهينانى خودمختارى و دامەزرانى كوردستانىكى ئازاد دروست نيه...» (ل ۹۸ تا ۱۰۲).

ئايا هيج بەلگە يەكى ديكە بۆ وەلامى نەياران پيويستە، كاتى خەباتى گەلەكەمان بە كلكى ئەو سياستەتمەدارە بەقسە «ئيتترناسيؤناليست»انەو دەبەستن و بە داردەستى ئەوانمان دادەنن؟

۴. كتيبه كه له بابەت هەندىك كەسايەتیی شارى بۆكانیش زانیاری باشى تىدايه. يەك لەوان قاسم ئاغای ئیلخانىزاده (دواتر موتهدى) يە. قاسم ئاغا بەگويهرى كتيبه كه، مرقىكى هەلسووپا و بوو و لە پيئاو مافى گەلى كورددا پيوەندى بە كۆنسولییەتى سۆقیەت لە تەوریزه وە كردوو و چۆتە سەردانى شارى باكۆش، بەلام كاتى لەوان بىهيو بوو، رووى كردۆتە كۆنسولییەتى بریتانیا لە تەوریز. ئەوانە دەقى نووسراوى كتيبه كه نین و تیگەيشتنى من لە و كەسايەتییە، كه پروداوەكان و هەندىك لە سەرچاوەكانیش پشتراستى دەكەنەو. بروانە داخواییه كانی قاسم ئاغا لە حەسەنۆف سەركۆنسولى سۆقیەت لە تەوریز: «ئیمە ئازادى گەلى كوردمان لە يەكییەتى سۆقیەت دەوى... يەكییەتى سۆقیەت كوردەكان لە ژیر بالى خوى بگرى و بۆ ئازاد كردنى كوردستان يارمەتیمان بدا»، (ل ۹۵).

۵. جگە لە قاسم ئاغا كه لە چەندین شوینی كتيبه كه دا ناوى هاتوو (۲۳، ۲۹، ۹۴، ۹۵ و...)، لە لیستەى ناوى ئەندامانى هەلسووپاوى كۆمەلەى «ژ. ك» كه لە لایەن نەمر زەببىحیەو دەراو تە كۆنسولییەتى سۆقیەت لە تەوریز، ئەم ناوانەش دەبیندرین:

رەحمانى ئیلخانىزاده، بۆكان، گەنج؛

عەباسى حەقیقى، بۆكان، گەنج؛

رەحمانى شەرەفكەندى (هەژار)، بۆكان، گەنج؛

محەممەد سەعید حافیدى، كرماشان، گەنج [لە بنەمالەى قزلبجییه كان بوو و لە

كرماشان دەژیا]. (ل ۵۵).

ههروهها:

عهزیزخانی کرمانج (ل ۱۱۰ - ۱۱۲):

عهلیئاغای سهردار ئهسههد (عهلیار)، (ل ۱۳۰):

حاجی رهحمانئاغای ئیئاخانیزاده (ل ۵۵، ۶۷).

له لاپههه ۱۶۷ دا باس له وتاریکی «مرۆ» له گوڤاری نیشتمان دا کراوه. نهمر حاجی رهحمانئاغای موهتهدی، له بهر ههه هۆکاریک، دوو ناسناوی له کومهلهی «ژ. ک» دا هه بووه: سهههتا «مرۆ» و پاشانیش «برای راست». ماموستا ههژار له «بهههه موکریان» دا دهنووسی: «له مرۆ، ئاخۆ برای راست ماون؟»

۶. که سایهتییهکی دیکه، که له کتیبهکه دا چه ند جار ناوی هاتوه، عهزیز زهنديیه. ژياننامهیهکی عهزیز زهندي وهک یهک له دامه زرينه رانی کومهلهی ئازاديوخوازی کورد له لاپههه ۳۳ تا ۳۵ ی کتیبهکه دا دهبیندری. به گویرهی ژياننامهکه، زهندي له سالی ۱۸۹۸ ی زایینی له گوندی «قالوی زهندان» له دایک بووه و له سالی ۱۹۷۲ دا له تاران کۆچی دواپی کردوه. قالوی زهندان گونديکی گه ورکایه تییه که پيشتر سههه به بۆکان بوو و ئیستا له سههه شاری سهههزه. ههه بهه بۆنهیه وه من لیزه دا ناوی دوکتۆر عهزیز زهنديم هینا، دهنا ئه وهندهی ئاگادار بم ناوبراو هه میشه خوی به مههابادی زانیوه و منیش له سههه ئهه پیوههه دهههه^۱.

۱. حامید گه وهههه، «کومهلهی ژيانه وهی کوردستان»، بلاوکراوهی ئاراس، هههههه ۲۰۰۴، ۳۳۶ لاپهههه، کوردی.

كۆمهلهي «ژ. ك» له بۆكان

ئەندامىكى بنەمالەي بەريزي نەمر مەلا ئەمجەدى عوسمانى له پرس و جۆي ئەو ودا بوو ئايا بۆچى ناوي مەلا ئەمجەد له ريزى ئەندامانى كۆمهلهي «ژ. ك» دا نابري و له وتارى باسكار و نووسەرانى بابەتى پيوەنديدار بە و سالانەدا چاوپۆشى لى دەكرى؟! ئەم پرسىيارە گەراي پرسىيارىكى هەراوترى له مئىشكەدا گوراند، كاتى نەمر مامۆستا هەژار له شيعرى «بەرەو موكرىان» دا دەلى:

ئەمجەد و قازى، مەلا ريشى حەسار
كى بەداخ و كۆلە بۆ رەنجى خەسار؟

ئايا بەهەلکەوت ناوي مەلا ئەمجەد و قازى كاکەحەمەي قزلى و مەلا عەبدوللاي حەسار پيکەو دەهينى؟ ئايا ئەو سى كەسە له کامە خەباتدا رەنجيان کيشاوه و پاشان رەنجيان بە خەسار چووه؟

گومان نيه ئەو رەنجە بەباچووه سالانى کومارى کوردستان و چالاکي «ژ. ك» دەگریتەوه و لەو سى كەسەش، قازى كاکەحەمە، قازى و سەرۆكى لقي حيزبى ديموکراتى کوردستان له بۆكان، مەلا عەبدوللاي حەسار خەلکى گوندى حەسارى باشوورى شار و دانىشتووي بۆكان و مەلا ئەمجەدى عوسمانيش خەلکى قەلاي رەسوولەسیتی سەر چۆمى مەجیدخان له نيوان بۆكان و میانداو بوون. مەلا ئەمجەد بە «کاک» دەناسرا که ناوي نهيى كۆمهلهي «ژ. ك» ي بوو. لەو سەردەمانەدا مامۆستا هەژار له بۆكان دەژيا و له پيوەنديى نزىكى ئەم كەسانەدا بوو.^۱

ئەو مەجلیسەي راست له سالانى چالاکي «ژ. ك» و دامەزرانى کومار (۱۹۴۶) دا بە بەشداریي هەژار بەسترايى دەبي جگە بۆ باسى سياسى و نەتەوايەتى چى دیکە

۱. شەوانە له بۆكان له بن دیواری قاوهخانەيەك بەرانبەر بە حەوز، دەگەل «قازى كاکەحەمە» و «حەسەنى قزلى» و «مەلا ئەمجەدى قەلايە» و «مەلا عەولای حەسارى» تا نيوشەو مەجلیسمان دەگرت، که زۆر يادگاريكى خۆشە و له بير ناکرى... «هەژار، چيشتى مجيور، ل ۸۴».

بووبی؟ پیوه‌ندی هه‌ژار و ماموستا مه‌لا سه‌سه‌نی قزلجی له‌گه‌ل «ژ. ک» دا جیگه‌ی گومان نییه، هه‌ردووکیان پیکه‌وه چاپخانه‌ی «هه‌لاله»‌ی بۆکانیان به‌ریوه‌ده‌برد. قازی کاکه‌سه‌مه‌ش که له‌گه‌ل ئەندامیکی بنه‌ماله‌ی قزلجی، واته مه‌لا سیدی قزلجی دوابه‌دوای هه‌ره‌سی کۆمار هه‌لاتن و له باشووری کوردستان له‌ژێر چاوه‌دییری شیخ له‌تیفی هه‌فیددا بوون^۱ و پاشان «ئهمان» یان وه‌رگرت و گه‌رانه‌وه بۆکان^۲. که‌وابی، گومانیکی که‌م له‌مه‌دا هه‌یه که ئەم که‌سانه هه‌موویان له پیوه‌ندی «دۆز»‌ی ئەو سالانه‌ی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان دا بوون، به‌لام:

ئایا «دۆز»‌که، دۆزی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بووه یاخود کۆماری کوردستان؟
ئایا جگه له‌و چه‌ند که‌سه، کچی تر له‌ خه‌لکی بۆکان و ده‌وروبه‌ری ئەندامی کۆمه‌له یاخود پیوه‌ندی‌دار به‌و دۆزه‌وه بوون؟

سه‌ره‌تا، پرسپاری دووه‌م: بۆکان شاری دووه‌می کۆمار بوو، له دوو چاپخانه‌ی کۆماری کوردستان یه‌کیان له بۆکان دامه‌زرابوو و ئالای کوردستان به‌ری‌وره‌سمی ته‌واو، جاریک له‌سه‌ر قه‌لای بۆکان و چه‌ند جاریکیش له گوندی یه‌کشه‌وه و گلۆلان و... هه‌لکراوو؛ هه‌ر دوو هۆزی فه‌یزوللا به‌گی و دیبوکری، به‌ شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان له پیوه‌ندی کۆماردا بوون (گه‌رچی شیوازی ئەم تیکه‌لاییه‌ وه‌ک یه‌کتر نه‌بوو)؛ وه‌زیری ریگاوبانی کۆمار (سمایل‌ئاغای ئیلخانی‌زاده) و وه‌زیری ر‌اویژکاری پیشه‌وا قازی محهمه‌د (ره‌حمان‌ئاغای ئیلخانی‌زاده پاشان موه‌ته‌دی) خه‌لکی بۆکان بوون؛ خوالیخۆشبوو حاجی بابه‌شیخ خه‌لکی گوندی تورجان ئەو دهم سه‌ر به‌ بۆکان بوو؛^۳ حاجی بابه‌شیخ پیوه‌ندی نزیکی خزمایه‌تی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی قازی کاکه‌سه‌مه‌ی

۱. «هه‌ر له‌ سیتکه‌، قازی کاکه‌سه‌مه‌ی بۆکانیشمان هاته‌ لا، له ئێران ر‌ایکردبوو. ته‌واو پپی‌ه‌ساینه‌وه. زۆر زانا و قسه‌خۆش، تا خواش هه‌ز کا ترسه‌تۆک. به‌گشتی، به‌ره‌ماله‌ی قزلجی هه‌ر سه‌ریان له هیلکه جوولایه‌وه عالمن، هه‌موویان زیه‌کی بی‌هاوتان...» (هه‌مان، ۱۰۷)

۲. من خۆم ئەو پۆژه‌م له بیره که «مامه قازی» و خوالیخۆشبوو مه‌لا سیدی قزلجی (گرویی) گه‌رانه‌وه بۆکان. ئیمه‌ منداڵ بووین و له‌گه‌ل کورانی خالدا له‌ هه‌وش و به‌رده‌رگای مالی قازی کایه‌مان ده‌کرد. ئەو پۆژه وه‌ک پۆژی جه‌ژن و ابوو.

۳. گوند و دیهستانی تورجان له‌ سالی ۱۳۴۲ / ۱۹۶۳ له بۆکان جیا کرایه‌وه و که‌وته سه‌ر

بۆکان و شیخانی زەمبیلدا ھەبوو، بەو پێیە، نەمر سەید کامیل ئیمامی (ئاوات)یش کە شاعیریکی دڵسۆز و خەمخۆری گەلی کورد بوو، جیگرێ سەرۆکی حیزب لە بۆکان و سەرۆکی لقی حیزب لە گوندی گەردیگلانی ملکی خۆی بوو.

کاتی ھەودای ئەم ڕووداو و پێوەندییانەم دەھۆندەووە بیرم لەو دەکردهووە باشە لە بارودۆخی سیاسی ئەو سالانە، شلوشەویقی دامودەزگای حکومەتی ئێران و ئازادی و دیموکراسیی ئەم بەشە کوردستان لەو سەردەمە تایبەتەدا، بەگوێرە «مەنتیق» دەبێ خەلکانیکی زیاتر لە بۆکان تیکەلاوی چالاکییە سیاسی - نەتەوایەتیەکانی ئەو سالانە بووبیتن بۆ نموونە مامۆستا ھەژار و خوالیخۆشبوو میرزا ھەسەنی عەلیزادە (کووتال فرۆشی بۆکانی) پیکەو بە نوێنەرایەتی خەلکی بۆکان بەشداریی یەکەم کۆبوونەووەی حیزبیان کردووە لە مەھاباد؛ واتە دەبێ گەلیک سەربازی ونی دیکەش ھەبن کە ناویان لە ئارادا نەماوە و ئەگەر ھەولێ ڕوونکردنەووەی کیشە و کەسەکان نەدەین ئیتر بۆ نەوھەکانی دوا ئیمە گەلیک ئەستەمتر دەبێ ڕوونکی بخەنە سەر ئەم گێژ و گومی و تاریکییانە میژوو.

بیرم لە خوالیخۆشبوو حسین فاتحی کردووە کە سالانیکی درەنگتر دوا کۆدەتای ۲۸ی گەلاویژی (۱۹۵۳) وەک بەرپرسی حیزبی دیموکرات گیرا و خرایە زیندانەووە یا محەممەدی شاقولی کە ھەر لەو سەردەمانەدا کەوتە زیندانەووە. لەوانە زیاتر، بزووتنەووەی وەرزیانی ناوچە فەیزوللەبەگی سالی ۱۹۵۳ و راپەڕینی شکۆداری خەلکی بۆکان بە ریبەرایەتی حاجی قاسم کەریمی (۱۹۵۳) نابێ بەبێ بنەمای پێشوو ھاتبەنە کایەووە و چالاکانی ئەو سالانە ھەمووشیان نەبووبیتن، بەشیکیان لە سالانی کۆمار و کۆمەڵەشدا (۷ سال پێشتر) چالاکیان نواندبێ.

بەلام ڕوونکردنەووەی ئەم بابەتانە و ناسین و ناساندنی ئەو خەلکانە لە وزەي مندا نەبوو، دەبوایە دەرۆیک بدۆزەووە و یارمەتی لە بیرەوہری ھەلسوورپاوانی ئەو ڕۆژانە وەربرگرم. بەرێز مامۆستا قادر دەبباجی (مامەقالە)، یەک لە ئەندامانی

سەقز من ئەو دەم مامۆستای گوندی «باغلووجە» بووم و لە بۆکانەووە کەوتە بەشی سەقز لە ئوستانی کوردستان.

کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» ه‌که به‌خته‌وه‌رانه ماوه، بیری به‌باشی کار ده‌کا و له‌لنده‌ن ده‌ژی. سه‌عات ۸:۳۰ ی ئیوارهی رۆژی یه‌کشه‌مه ۲۰۰۶/۲/۱۲ ته‌له‌فۆنم کرده خزمه‌ت مامه‌قاله و پرسپاری مه‌لا ئه‌مجه‌دم ئاراسته‌ی کرد. ئه‌وانه‌ی خواره‌وه وه‌لام و بۆچوونی به‌ریز مامه‌قاله‌ن:

«مه‌لا ئه‌مجه‌دی قه‌لای ره‌سووله‌سیت به‌ دلنیا‌یی ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بو و ناوی نه‌ینیشی «کاک» بو. مه‌لا ئه‌مجه‌د شاعیریکی باشیش بو، دوا‌ی کۆچی دوا‌یی مه‌رحومی سه‌یفولقوزات پارچه‌ شیعیریکی به‌رزی بۆ گوت، هه‌روه‌ها پارچه‌ شیعیریکی باشی عه‌ره‌بی کرده کوردی و بلا‌وی کرده‌وه. مه‌لا ئه‌مجه‌د مه‌سئولی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان بو. من له‌گه‌لی دا هاورپی بووم و له‌گه‌ل کاک سالی‌ی موقته‌دیردا ده‌چومه‌ مالی له‌ قه‌لایه‌...»

من شیعه‌ره‌که‌ی هه‌ژارم بۆ مامه‌قاله‌ خوینده‌وه: «ئه‌مجه‌د و قازی، مه‌لا ریشی چه‌سار...» مامه‌قاله‌ ده‌سه‌به‌جی گوتی:

«هه‌رسیک ئه‌وانه ئه‌ندامی «ژ. ک» بوون، سه‌ید کامیلی ئیمامیش (ئاوات) ئه‌ندامی بی‌گومانی «ژ. ک» بو و ناوه نه‌ینیه‌که‌ی «زنگ» بو، له‌گه‌لی دا له‌ زیندانی‌ش بووم... هه‌روه‌ها مه‌لا چه‌سه‌نی قزلجی ئه‌ندامیکی کارای کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و ناوی نه‌ینیی «ژیر» بو. خاله‌مینی شاعیر که ئه‌ویش خوی ئه‌ندامی «ژ. ک» بو، له‌ شیعیکی‌دا ده‌لی: «...کاک و ژیر و زنگ»، واته مه‌لا ئه‌مجه‌د و مه‌لا چه‌سه‌ن و سه‌ید کامیل هه‌رسیکیان.»

پرسپاری به‌ریز مه‌مه‌دی نووری (عه‌تری گۆلانی) م‌لی کرد، مامه‌قاله‌ فه‌رمووی: «ئه‌ویش هه‌ر ئه‌ندامی «ژ. ک» بو و «مه‌لا سالی‌ی گویگه‌لی» یش ئه‌ندام بو. کۆمه‌له‌ به‌هۆی ئه‌ندامه‌تی مه‌لا کانه‌وه ده‌بویست پرپاگه‌نده‌ی دوژمان و جاسوسه‌کانی ئیران پوچه‌ل بکاته‌وه که ده‌یانگوت ریکخراوه‌یه‌کی کۆمۆنیستییه‌... زۆربه‌ی ئه‌ندامانی «ژ. ک» موسولمان و ئه‌هلی نوێژ و پۆژوو بوون...»

دوا‌ی ته‌له‌فۆنی مامه‌قاله، به‌ (چیتستی مجیور)ی مامۆستا هه‌ژاردا چومه‌وه و له‌ بیره‌وه‌ریی سالانی دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆمار و هه‌لاتن و په‌نابردنه‌ به‌ر مالی شیخ

له تیفی شیخ مەحمودی حەفیددا، باسی مەلا عەولای حەسارم دۆزییەو: «... ناو بەناو، کاک ھەمزە ی کۆنە شەریکم و مەلا عەولای حەساریش بوونە

پەنابەر...»^۱

کە وایوو مەلا عەولای حەساریش ھەلاتوو و پەرەوازە ی باشووری کوردستان بوو و بەو پێیە، مۆریکی پەسندی دیکە لە ناسنامە ی سیاسی ناوبراو دەدری بەو ی کە لە ھەمان ئەو سالانە ی دا کە ھەژار و قازی و مەلا حەسەن بە پەنابەری چووبوونە باشووری کوردستان ئەویش لە گەڵیان دا بوو و کەوا بوو دوور لە ھەمان کێشە ی ئەوان نەبوو.

بەو یەک دێرە نووسینە ی مامۆستا ھەژار و ناوھێنانی «ھەمزە ی شەریکم» (ھەمان لاپەرە) بەری مەسەلە کە فراوانتر بیووو و دەبوایە بزنام ھەمزە ی شەریکی مامۆستا کییە؟ ھەمزایە ی حەمیدی کوری سلیمان ئاغا لە ئاغاواتی دیوکری ھەر لە سەردەمی میژمندا ییەو لە بۆکان ژیاو و تیکە لاوی کاروباری سیاسی بوو و گەلیک رەنجی لە پینا و کوردایە تی دا کێشاو، دووجار پەرەوازە ی باشووری کوردستان بوو و سەرەنجام چوار پینج سالیک پینش ئیستا کۆچی دوایی کرد. ھەژار لە سێ شوینی (چیشتی مجیور) دا باسی ھەمزایە ی دەکا^۲ و خۆی لەو دەبویری کە بە ھەمزایە ی ناوی بەری. لە سەردەمی ژیانی ھەژار دا شەریکە کاسی بوو و لە تیکشکانی کۆمار و ھاتنی ھێزەکانی ئەھریمەن بۆ بۆکان، قاسم ئاغا ی ئیلخانی زادە (موھتەدی)، ھەژار لە مائی میرزا عەبلای بەھرامی لە بۆکان رادەگری و بە گۆیژە ی «چیشتی مجیور» خەیاڵی ئەو ی دەبی بیکاتە قۆچی قوربان و بە فرماندە ی سپای ئیرانی تەحویل دا. ھەمزایە بە پرسیایە تی پاراستی دەگریتە ئەستو و دەبیاتە مائی خۆی، لەو ی ھەولی زۆری لە گەل ددا ھەل و خۆی بە دەستەو نەدا، بەلام ھەژاری بە جەرگ نایەوئ تەنگ و چەلە مە بۆ برادەرە کە ی

۱. چیشتی مجیور، ھەژار، ل ۱۰۴.

۲. ھەمان، ل ۴۶، ۸۵، ۱۰۳.

بخولقینی و هه‌لایه^۱ هه‌مزاغایه‌کی ئه‌وتۆ ئایا نابیی ئه‌ندامی «ژ. ک» بووبیی، به‌لام کوا ناوی؟

ئیواره‌ی رۆژی یه‌کشه‌مه ۲۰۰۶/۲/۱۹ له هۆلی کینزنیگتن له لهندهن و له کاتی پشوو سیمیناری به‌رپز دوکتور نورری تاله‌بانی‌دا، چومه خزمهت مامه‌قاله و بۆ دنیایا بوونی یه‌کجاری، پرسیارم سه‌بارهت به هه‌مزاغای هه‌میدی و مه‌لا عه‌بدوللای هه‌سار لی‌کرد، به‌رپزان کاک سه‌باحی غالیب و کاک خانی هه‌ژاریش له‌گه‌لمان وه‌ستابوون، مامه‌قاله گوتی به دنیایی ئه‌وانیش له‌گه‌ل‌دا بوون. گوتم ئایا که‌سی دیکه‌شت له بیره؟ گوتی ئه‌گه‌ر ناوی هه‌موو خه‌لکی بۆکانی ئه‌ندامی «ژ. ک» ببه‌ین ده‌بیته قاموسیک! بۆ نمونه باوکیشته له‌گه‌ل‌دا بوو. ئه‌مه‌م پین سه‌یر بوو و پرسیم ئایا باوکی جه‌نابتان یا باوکی من؟ گوتیان باوکی تو میرزا عه‌بدوللای^۲ و ده‌زانم کئ سویندیشی‌دا، مامۆستا هه‌ژار سویندی‌دا، هه‌مه‌سالخی حاجی سووره‌ی ئامۆزای باوکیشته^۳ هه‌ر سویندی خواردبوو، باوکی منیش (واته باوکی مامه‌قاله) سویندی خواردبوو.

من پینشته به هه‌والی چالاکییه‌کی وا به‌ربلاوی کومه‌له‌ی «ژ. ک» نه‌زانیبوو و لام وابوو ریکخراوه‌یه‌کی نه‌ینی ئه‌وتۆ بووه که ژماره‌ی ئه‌ندامان توانیبیتی بگاته سه‌د یا دووسه‌د که‌س، به‌لام له قسه‌کانی مامه‌قاله وا ده‌رده‌که‌وی که ئه‌گه‌ر ئه‌ندامانی چالاکی ریکخراوه‌که هه‌ر ئه‌و ژمارانه‌ش بووبیتن، به‌باشی ره‌گی له‌نیو کومه‌لانی

۱. هه‌مان، ل ۸۵.

۲. باوکه ناوی میرزا عه‌بدوللای حاجی ئه‌حمه‌دی خه‌یات بوو، که به‌هاری ساللی ۱۳۴۶/ ۱۹۶۷، له ته‌مه‌نی ۵۳ ساللی‌دا کوچی‌دوایی کرد و له نزیک گومبه‌زی سه‌ردار له بۆکان به خاک سپێردرا. وایزانم شاره‌داریی شاره‌که هه‌موو شوینی گورستانه‌که‌یان کرده پارک و گلکۆی مردوو‌ه‌کانیان تیدابرد. به‌وه‌ی‌دا که رۆژی گیرانی حاجی محه‌مه‌دی شاقولی له ساللی ۱۳۳۳‌دا باوکیشم گه‌لیک له خۆی ده‌ترسا و له دوی هه‌ره‌سی راپه‌رینی شکۆداری ساللی ۱۳۳۲‌ش له‌لایه‌ن نۆکه‌ر و گزیری ئاغا‌کانی بۆکانه‌وه هه‌ره‌شه‌ی گیرانی لیکرابوو، بۆچونه‌که‌ی مامه‌قاله وه‌راسته ده‌گه‌رپ.

۳. مه‌رحوومی حاجی محه‌مه‌دسالخی محه‌مه‌دی کورپی هه‌بیبوللای ناسراو به حاجی سووره، گه‌وره‌پیاوی تایفه‌ی ئیمه و مرۆفیکی تیگه‌یشتووی به‌مشوور بوو. مامۆستا ی به‌رپز کاک عوسمانی محه‌مه‌دی کورپی ئه‌وه.

به‌رینی خه‌لكدا داکوتاه و لایه‌نگرییه‌کی زۆری لێ‌کراوه و به‌رەسمی سه‌رده‌میش سویندخواردن له‌جیاتی پرکردنه‌وه‌ی فۆرمی ئەندامه‌تی بووه.

پۆژی یه‌کشه‌مه‌مه ۲۰۰۶/۲/۲۶ ته‌له‌فۆنم بۆ دایکم ئامینه‌خانمی محهمه‌دیان کرد که له‌ بۆکان ده‌ژی.^۱ پرسپاری ئەندامه‌تی باوکه‌م له‌ کۆمه‌له‌دا ئاراسته‌ی خزمه‌تی کرد، له‌ وه‌لامدا گوتی هیچ ئاگایه‌کم له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ نییه‌، باوکه‌م زۆر که‌م قسه‌ بوو و شتی وای لای که‌س نه‌ده‌درکاند.

له‌ مه‌سه‌له‌ی ژماره‌ی زۆری ئەندامان یا سویندخواردنی کۆمه‌له‌ نه‌مه‌ده‌توانی دانیایا ب‌م و بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ و اه‌یه‌ مامه‌قاله‌ مه‌سه‌له‌ی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانی لێ‌شی‌وابی، واته‌ ئەوانه‌ی سویندیان خواردوه‌ بۆ حیزبی دیموکراتیان خواردبێ نه‌ک بۆ کۆمه‌له‌.

پۆژی سه‌شه‌مه‌مه ۲۰۰۶/۳/۷، به‌ ته‌له‌فۆن سه‌ره‌له‌نوێ زه‌حمه‌تم دایه‌ به‌ر مامه‌قاله‌ و پرسپاره‌که‌م ئاراسته‌ کرد، له‌ وه‌لامدا گوتی نه‌خیر، سوینده‌کان ته‌نیا بۆ کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» خوراون که‌ رێکخراوه‌یه‌کی نه‌ینی بوو، ده‌نا حیزبی دیموکرات سویندخواردنی تیدا نه‌بوو، له‌به‌روه‌ی حیزبیکه‌ی ئاشکرا بوو. مه‌سه‌له‌ی ئەندامه‌تی باوکه‌م لێ‌پرسیه‌وه‌، گوتی به‌لێ وایوو، من باوکه‌م و ئامینه‌خانمی خیزانیم ده‌ناسی و له‌ رێگه‌ی مالی «هۆشمه‌ند» ه‌وه‌ له‌ سه‌قز پێوه‌ندیم هه‌بوو.^۲

لێ‌ده‌دا من نوسخه‌ی ئەم وتاره‌م له‌ رێگه‌ی ب‌رێزم کاک هاشم که‌ریمییه‌وه‌ نارده‌ خزمه‌ت مامه‌قاله‌ بۆ ئەوه‌ی هه‌ر چه‌شنه‌ ساغ‌کردنه‌وه‌ یا خود زیاده‌ و که‌م یان بۆچوونیکه‌ هه‌بوو بیخاته‌ ده‌م وتاره‌که‌ی من، بۆ ئەم کاره‌ش سپاسی زۆری ده‌که‌م.

۱. به‌داخه‌وه‌ دایکه‌م سه‌عات ۸ ئیواره‌ی پۆژی سه‌شه‌مه‌مه ۲۰۰۶/۳/۱۵ و ئیواره‌ی سال‌پۆژی هه‌له‌بجه‌ له‌ مالی خۆی له‌ بۆکان کۆچی‌دوایی کرد و من جاریکی دیکه‌ش هه‌تیو مامه‌وه‌، یادێ به‌خیر بێ.

۲. هۆشمه‌نده‌کانی سه‌قز خوشکه‌زای دایکه‌م.

یادداشتی به‌ریژ مامه‌قاله‌ی ده‌بی‌اغی:

به‌ریژ و خو‌شه‌ویستم کاک ئه‌نوه‌ر سولتانی

له‌وه‌ی که هه‌ستیکی نیشتمانپه‌ره‌وه‌ری و نه‌ته‌وایه‌تی سه‌رنجی ڕاکیشاوی، هۆیه‌کی دل‌شادییه و هیوام وایه به‌و مه‌به‌سته پڕبایه‌خه درێژه‌ده‌ی، له وه‌لامی پرسیاره‌کان دا به‌کورتی و به‌کوردی عه‌رزت بکه‌م:

کۆمه‌له‌ی «ژ. ک»، خزمه‌ته به‌نرخ و هه‌رگیز له بیرنه‌چوو‌ه‌که‌ی به‌ کوردایه‌تی له هه‌ل‌ومه‌رجی دامه‌زرا که بۆ به‌ره‌ی ئیستای کورد «قبوول کردن» هه‌که‌ی زه‌حمه‌ته و پێویستی به‌ شی‌کردنه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، به‌لام به‌ش‌به‌حالی خو‌م ناتوانم خزمه‌ته به‌نرخه‌کانی تایفه‌ی ئیلخانی، به‌تایبه‌تی حاجی ره‌حمان‌ئاغا، قاسم‌ئاغا و کاک ئه‌بو‌وبه‌کر له مالی حاجی بایزئاغا و حاجی سمایل‌ئاغا، هه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا و جه‌غه‌رئاغا له مالی مه‌حموودئاغا هه‌رگیز له بیر بکه‌م، که بۆ په‌ره‌پیدانی ئامانجی کۆمه‌له‌ ره‌نجیان کیشاوه.

ئیمه (کومیتە‌ی ناوه‌ندی بۆکان) کۆمه‌لانی خه‌لکمان به‌و شی‌وه‌یه دابه‌ش‌کردبوو:

(۱) سویندخۆران (۲) پڕباوه‌ران (۳) بی‌لایه‌نه‌کان. سویندخۆران، جیگه‌ی متمانه و ئاماده‌ی گشت کارێ بوون (به‌پیتی توانا)؛ پڕباوه‌ران، زیاتر موریدانی بنه‌ماله‌ی پیروزی سه‌ید ته‌ها و شیخی شه‌هید (شیخ‌عه‌بدولقادری شه‌مزینی) بوون، که به‌ غه‌وسی سانی سویندیان پنده‌خورا؛ بی‌لایه‌نه‌کانیش زیاتر کاسبکاری بازار بوون، به‌لام جیگه‌ی مه‌ترسی نه‌بوون. چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا جاسوس به‌ شو‌فار ناوده‌برا و کارێکی بیزراو بوو. وه‌ک عه‌رزم کردی که ش‌وه‌ه‌وای له‌بار و زو‌لم و زۆری په‌هله‌وی به‌ راده‌یه‌ک له‌به‌رچاو بوو، که هه‌ر کوردێکی پاک به‌راستی تامه‌زرۆی ئازادی و سه‌ره‌خۆیی کوردستان بوو.

شیعره‌که‌ی به‌هه‌شتی مامۆستا هه‌ژار، سه‌باره‌ت به‌ قازی کاکه‌حه‌مه و مه‌لا ئه‌مه‌جد و مه‌لا عه‌ولا و ئه‌و چاخانه که برێ شه‌وئ داده‌نیشن، ئه‌و مه‌جلیسه جگه له‌و سنج‌سه، به‌هه‌شتیان میرزا مسته‌فا موقته‌دیری و جاروبار میرزا عه‌بدو‌لکه‌ریم هه‌مزهی و حسینه‌سووری خه‌یات و... چه‌ند که‌سیکی دیکه بوون و قاوه‌چییه‌که‌ش

حەمەحسینی خات سافیە [شۆرەتی ڕەوشەن فکر بوو]. کە دەنگە خۆشە بێ وینەکی بەراستی بێ وینە بوو. سەرەرای ئەمانە لەو سەردەمەدا ڕۆژانە سەدان کەس سەردەشتی و بانەیی و سەقزی و پینجۆینی و سلیمانەیی دەهاتنە بۆکان و شەوانە، دەوروبەری حەوزەگەرە جیژوان و سەیرانگیان بوو، دواى نیوێشەو کە قاوەخانە دادەخرا، دەنگخۆشانی وەک: عەلی کاک حسین و سەید غەفوور و... تا مەلابانگدان بە کووچە و کۆلاندا دەگەرەپان و گۆرانییان دەگوت، بەلام رەنجی خەساری ئەوان ئەوە بوو کە پاش گەرەوانەویان قازى و قزلجى و مەلا ریش تەواو خۆپاریز و مات و دوورەپەریز بوون و مەلا ئەمجد لە داخ و حەسرەتی ڕووخانى کۆماری ئازیز و پێشەوای زانا و خۆشەویست و بەهەشتی ئاغای سەیف (حەسەنى سەیفولقوزات) کە وەک مورشیدی بوو لە ژین بیزار و بێ هیوا و بێ هومیدانە دەژیا.

ئەو شینەکەى (مەلا ئەمجد بۆ) ئاغای سەیف و وەرگیڕاوی چوارینە عەرەبیەکەیم بۆ نووسی (کە پێشتر بە تەلەفۆن باسم کردبوو) و پێشکەشی دەکەم. پرسیارەکانت بۆ من زۆرن و برینەکانم دەکولیننەو، بۆیە بەو کورتە وەلامە قنیاتم کرد و ئەگەر تەمەن مەودا بدا و هەلم بۆ هەلکەوئى، دیسان هەلەسوون دینمەو.»^۱

۱. لە یادداشتەکەى بەریز مامەقالەدا ناوی چەند کەسیکی دیکەش هاتوو کە پێم باشە زانیارییەکیان لەسەر بنوسم:

- میرزا مستەفای موقتەدیر، باوکی کاک عەزیزی موقتەدیری بوو کە لە بۆکان مامۆستای قوتابخانە بوو. درەنگتر مالى چوو بۆ تاران. میرزا سالاھش براى میرزا مستەفا بوو.
- میرزا عەبدولکەریمی خات شەوکهوت (هەمزەیی) بازرگانیکى دەولەمەندى بۆکان بوو. مامۆستا هەژار لە لاپەڕەى ۴۰-۴۱ ی چیشتی مچێوردا باسى ئەو دەکا کە میرزا عەبدولکەریم پارەى بە قەرز داوەتى و ئەویش قازانج بە نیوێی کاسپیی پیوێ کردوو.
- حسیئەسووری خەیات، کورپی کویخا کویرەى کویخای سەردارەکانى بۆکان بوو، کورپیکى نابینا، بەلام قسەخۆشى هەبە بەناوی مەلا رەحمان. مالى حسیئەسوور لە تەنیشت مالى «کامەلایى» و «حاجى بابەخانى کەریمی» بوو، خەياتی دەرکرد و لە راپەرینی سالی ۱۳۳۲/۱۹۵۳دا لەگەڵ راپەرپیوێکانى شار بوو.
- حەمەحسینی خات سافیە (ڕەوشەن فکر) قاوەچی بوو، لەو سالانەدا قاوەخانەکەى ڕووبەرەووی حەوزەگەرە و خورپینک بوو. کە حەمەحسین دەنگخۆش و گۆرانپێژیش بوو و دەگوترا کە حەسەن زیرەک هەندى گۆرانى لەو قیژ بوو، لە دەوروبەری سالی ۱۳۵۲/۱۹۷۳دا لە بۆکان کۆچى دواى کرد. کاک حەسەنى کورپی برینپێچ بوو لە

هەر بژی به شادی، عه‌بدولقادی ده‌بباغی ۲۰۰۶/۴/۲۲/۱۳۸۵/۲/۱

وه‌ک له یادداشته‌که‌ی به‌پێز مامه‌قاله‌وه ده‌رده‌که‌وی، جه‌نابی هه‌موو ئه‌و ۷ لاپه‌ره نووسراوه‌ی منی بېنیوه و خویندوو یه‌ته‌وه و ئه‌و بابه‌تانه‌ی وا له زمان ئه‌وه‌وه نووسیومن که‌وتوونه‌ته به‌رچاوی. جا ئه‌گه‌ر هه‌موو یا به‌شیکی قسه‌کانی نه‌داوه‌ته دواوه و به‌رپه‌رچی نه‌داوه‌ته‌وه ده‌توانین بگه‌ینه ئه‌و ئامانجه‌ی که من بۆچوونه‌کانی ئه‌وم به‌ی هه‌له راگواستوه و هه‌موویان جیگه‌ی په‌سندی ئه‌ون.

به‌م پێیه کۆتایی به‌ وتاره‌که ده‌هینم و زۆر سپاسی جه‌نابی مامه‌قاله، کاک هاشمی که‌ریمی و هه‌روه‌ها کاک «س. چ. هێرش» سه‌رنووسه‌ری گۆڤار و سائیتی گزینگ ده‌که‌م که وتاریکی گه‌لیک به‌پێ‌وجیی له‌مه‌ر (ناوی راسته‌قینه‌ی نووسه‌ر و ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی ژ. ک) له سائته‌که‌ی دا بلاوکرده‌وه؛ وتاری کاک هێرش له بابه‌تی ئه‌ندامانی «ژ. ک» له گۆڤاری «نیشتمان» دا نووسراوو.

مامه‌قاله هاوڕێ له‌گه‌ل یادداشته‌کانی‌دا، پارچه‌یه‌ک شیعرێ کوردیی نه‌مر مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی، وێرای چوارینه‌یه‌کی عه‌ره‌بی و وه‌رگێراوی کوردیی هه‌مان چوارینه له‌لایه‌ن مه‌لا ئه‌مجه‌ده‌وه‌ی بۆ ناردبووم، گه‌رچی نازانم چوارینه عه‌ره‌بیه‌که‌ هی چ شاعیرێکه، به‌لام وه‌رگێراوه کوردیه‌که‌ی مه‌لا ئه‌مجه‌د له‌وه‌په‌ری پازاوه‌یی‌دایه و من لێزه‌دا هه‌ر سی پارچه شیعره‌که ده‌هینمه‌وه:

ده‌ورویه‌ری نه‌غه‌ده و پیرانشار.

- به‌داخه‌وه له‌مه‌ر «عه‌لی کاک حسین» و «سه‌ید غه‌فوور» هیچ نازانم. له کۆتایی‌دا ئه‌وه بلێم که له نێو ده‌ستنوسی برای مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی‌دا، دوو پارچه شیعرێ درێژی مه‌رحوومی مه‌لا ئه‌مجه‌دم دۆزیوه‌ته‌وه و له وتاریکدا بلاوم کردۆته‌وه. هه‌ر دوو شیعره‌که سیاسین و یه‌کیان ئه‌وه‌یه که نه‌مر که‌ریمی حیسامی له بیره‌وه‌رییه‌کانی (ل ۱۵۴ ی به‌رگی یه‌که‌م) دا باسی ده‌کا. هه‌مان که‌شکۆل پارچه شیعرێکی قازی کاکه‌حه‌مه‌ی قزنجیشی تێدایه که بۆ مه‌رگی سه‌یفولقوزاتی گوتوه و ئه‌ویشم هه‌ر له گۆڤاری مه‌هابادا بلاو کردۆته‌وه.

یه‌که‌م: شینی ئاغای سه‌یف

وه‌رن هاواره کوردان! پۆژی شینی کورده قه‌وماوه
 چ‌رای وه‌ک حه‌زرتی سه‌یفولقوزات هه‌ر لیمه‌ کووژاوه
 که‌ زاتیکی وه‌ک ئاغای سه‌یف وه‌فاتی کرد، به‌ مه‌علوومی
 بناغ‌هی دین و زانین نه‌قسی هینا، پاکی پروخواه
 نه‌مانی پیاوی گه‌وره پشت‌شکینی میلله‌ت و دینه
 له‌ دنیا‌دا دروست مه‌علوومه‌ هه‌ر پیاوی به‌ سه‌د پیاوه
 به‌ فه‌وتی پیاوی وا‌ نا‌قیس ده‌کا حه‌ق ئه‌م کوره‌ی خا‌که
 بۆ‌خۆی فه‌رموویه «ناتی الارض تنقصها» له‌ هه‌ر لاوه
 به‌ نووسین وه‌سفی چا‌که‌ی ئه‌و ته‌واو نابێ به‌ تۆ «ئه‌مه‌جد»!
 ئه‌ گه‌ر سه‌د ده‌فته‌ری گه‌وره‌ بنووسی و بیته‌ ئینشاوه
 وجوودی ئه‌و که‌سانه‌ی لیبی به‌جی‌ماون سه‌لامه‌ت بی
 به‌لێ دنیا به‌قای بۆ‌ که‌س نه‌بوو و نابێ له‌مه‌و دواوه
 هه‌زار په‌حمه‌ت له‌ جی‌گه‌ و مه‌رقه‌دی ئه‌و بی هه‌تا مه‌حشه‌ر
 بۆ‌ ئه‌و ئه‌ولاده‌ چا‌کانه‌ و بۆ‌ ته‌رتیباتی پۆ‌یناوه
 به‌لێ، بابی وه‌ها ئه‌لبه‌ت ده‌بی ئه‌ولادی وای لێ بی
 له‌ جی‌گه‌ی پیاوی چا‌ک، چا‌کتر له‌وانه‌ کوا به‌جی‌ماوه؟
 غروبی حه‌وتی به‌همه‌ن^۱ پرووحی پاکی پۆ‌ی بۆ‌ جه‌ننه‌ت
 غروبی پۆ‌ژ هه‌میشه‌ بۆ‌ به‌شه‌ر تاریکی هیناوه
 به‌ خوینی چاوی کوردان نوقته‌دار بوو حه‌رفی تاریخی
 له‌پاش ئه‌و عه‌یشی کوردان بوو به‌ غه‌م، ئازاری بۆ‌ ماوه

۲ ۱۹۴۵/۱/۲۷ /۱۳۲۳/۱۱/۷

۱. مانگی به‌همه‌نی ئێزانی به‌رانبه‌ره‌ له‌گه‌ل مانگی پێبه‌ندانی کوردی.
 ۲. به‌و پێیه‌، ده‌بی نه‌مه‌ سه‌یفولقوزات ۵ پۆ‌ژ دوا‌ی ۲ی پێبه‌ندانی سالی ۱۳۲۳، واته‌ سالی‌ک
 پیش دامه‌زرانی کۆماری کوردستان کۆچی‌دوایی کردبی و سه‌رده‌می سه‌روه‌ری کوردی
 به‌ پێبه‌رایه‌تی پێشه‌وا قازی محه‌مه‌دی برازای خۆی نه‌بینی.

دوو‌هه‌م: چوارینه‌ی عه‌ره‌بی

ذکرتک و الرماح نواهل

منی و بیض الهند تقطر من دمی

و ددت تقبیل السیوف لانه‌ها

لمست کبارق ثغر المتبسم^۱

سینه‌ه‌م: وه‌رگه‌راوی کوردیی چوارینه‌که

که نووکی ڕم له مه‌یدانا له سینهم چه‌سپ و جیگیر بوو

که قه‌تره‌ی خوینی من ده‌تکا له شمشیر، یادی تۆم بیر بوو

وه‌کوو به‌رقی ددانسی پیکه‌نیت شو‌عه‌یه‌ک لئی دام

ته‌واو پیم خو‌شبوو ماچی که‌م، که‌روانیم به‌رقی شمشیر بوو

سه‌رچاوه‌کان:

- هه‌ژار، چیشتی مجیور، ئاماده‌کردنی خانی شه‌ره‌فکه‌ندی، چاپی یه‌که‌م، پاریس ۱۹۹۷.
- که‌ریمی حیسامی، له‌بیره‌وه‌رییه‌کانم، به‌رگی یه‌که‌م، له‌مندالییه‌وه‌ تا‌سالی ۱۹۵۷، وه‌شانین ژینا نوئ، سوید ۱۹۸۶.
- س. چ. هیرش، ناساندنی ناوی راسه‌قینه‌ی نووسه‌ر و ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی ژ. ک له‌ گو‌قاری نیشتمان‌دا، گو‌قاری گزینگ چاپ سوید، دیسامبری ۲۰۰۵.
- ده‌سنووسی که‌شکو‌لی مه‌لا باب‌ه‌وه‌یسی عوسمانی که‌له‌لای کاک‌ه‌سه‌نی قازی پارێزراوه‌ و به‌سپاسه‌وه‌ ئیستا له‌ به‌رده‌ستی من‌دایه‌.

۱. ناوی شاعیری شی‌عه‌ره‌بیه‌که‌ نه‌زان‌درا.

كۆمەلەي ژ. ك تا كۆمار

ئەم كىتپە دەبى لە نىوخۆي ولاتدا بە درېدۇنگىيەو وەرگىرايى. ھۆكارى مەسەلەكەش ئەو ھەيە بەيچەوانەي ھەموو ئەو سەرچاوانەي و سەبارەت بە كۆمەلەي «ژ. ك» و دامەزىنەرانى لە بەردەستدان، نووسەر كاك كاوە قادرى، بەگوئىرەي بىرەو ھەيى باوكى خۆي كاك محەممەدئەمىن قادرى كورى كاك مامەند قادرى كولىچ، سەرەكھۆزى مامەشان لە ناوچەي لاجان بە دامەزىنەري «ژ. ك» دەناسىتى.

باس كردنى كىتپەكە لەلايەن منەو و اتاي پەسندكردنى ئەم داوايەي نىيە و لام وايە دىعايەيەكى گەرەي ئەو تۆپىيىستى بە بەلگە و شاھىد و سەلماندى گەلىك زياتر ھەيە لە كاتىكدا ئىمە ئەم ھەوالە تەنيا بە قەلەمى كاك كاوە دەخوئىنەو ھەكە ئەويش دەلى كاك محەممەدئەمىن قادرى باوكى بۆي گىراو ھەتەو و گوتويەتى كە باوكى خۆي، واتە كاك مامەندى قادرى دامەزىنەري كۆر و كۆمەلەيەك بوو و ادواتر بەناوي «ژ. ك» ھەو ناسراو. بەشى نووسراوى كىتپەكە (جيا لە وئىنەكان)، سەرچەم ۹۱ لاپەرەيە و لەوانەش تەنيا ۲۰ لاپەرەي نىوان ۱۳ - ۳۲ لە پەيوەندىي مەسەلەكەدان. پاشماو ھى كىتپەكە ھەندىك بابەتى سەبارەت بە كۆمارى كوردستان تىدا راگەيەندراو ھەكە لە دەيان سەرچاو ھەدا خويندووماننەتەو و نووسەر بەبى راگەياندىنى سەرچاو ھە دووپاتى كردوونەتەو.

بەو سەرەتايەو، من نامەوي نرخی كارى كاك كاوە بەھىتمە خوارەو ھەيا بەبى بەلگە، بەرپەرچى قسەكانى بدەمەو. بەيچەوانە بۆچوونى نوئى ھەك داواكەي ئەو، بۆ كارى تويژىنەو ھەلىكىش بەكەلگە و وا ھەيە يارمەتىي پركردنەو ھى زۆر شوئىنى بەتالى زنجىرەي ھەو داو ھەكانى ئەو سەردەمە بدات، بەلام بۆ جىگىر بوونى بۆچوونەكە و ھەرگىرانى لەلايەن خەلكانى شارەزاو ھەيىست بە ھەندىك بەلگە و كەرەسە ھەكا كە بەداخەو ھەكىتپەكە ھەچكام لەوانەي تىدا بەدى ناكري و لە دىعايەيەكى بىخەوش زياتر نانويىتى.

من ئه‌وه هیچ به دوور نازانم که له و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ولێ دامه‌زرانی ریکخراوه‌یه‌که درابن و ناوی کۆمه‌له‌شی له‌سه‌ر دانرابی، ته‌نانه‌ت زووتر له‌ و سه‌رده‌مه‌ که سالانی دوای هه‌ره‌سی حکومه‌تی ره‌زاشا و سه‌ره‌تاکانی شه‌ری دووه‌می جیهانییه، له‌ سالانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانیسه‌دا، عوسمانیه‌کان ریکخراوه‌یه‌کی سیاسیان له‌ ناوچه‌که‌دا دروست‌کردبوو که ناوی «جمعیت اتحاد اسلام» بوو و نه‌مر حاجی بابه‌شێخی سه‌یاده‌ت سه‌ره‌وکیه‌تی ده‌کرد. واته‌ بیروکه‌ی حیزبی سیاسی له‌ ناوچه‌که‌دا زۆر نامۆ نه‌بوو و ده‌کرێ که‌سیکی ناوبه‌ده‌روه‌ وه‌ک کاک مامه‌ندیش به‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌وه‌ که کاک کاوه‌ رایده‌گه‌یه‌نی، هه‌ولێ دامه‌زراندنی حیزب یا ریکخراوه‌یه‌کی سیاسی دابن، به‌لام ئه‌وه‌ی که ریکخراوه‌که‌ی کاک مامه‌ند هه‌مان کۆمه‌له‌ی «ژ.ک»ی ناسیاو بووبی، ئه‌وه‌ جیگه‌ی پرسیاوی جیددییه. دیاره‌ من ئاگاداری ئه‌وه‌ش هه‌م که کاک مامه‌ند که‌سایه‌تییه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ر و دۆستی نزیکی بارزانی نه‌مر بووه‌ و هه‌ر به‌گشتی بنه‌ماله‌ی قادری و یه‌ک له‌وان نه‌مر کاپیتان قادری له‌ خزمه‌ت نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌مان‌دا بوون.

به‌لام راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه‌ کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» و خواست و ئامانجه‌کانی هی توێژه‌ ناونجیه‌کانی کۆمه‌لگایه‌کی شارین، ئه‌ویش شاریکی که‌م‌وزۆر گه‌وره‌ی وه‌ک مه‌هاباد به‌ پیشینه‌ی خه‌بات و کاری سیاسی و قالی بوو له‌ کوره‌ی شه‌ر و کیشه‌ و تیکگی‌رانی سیاسه‌ته‌کانی رووس و عوسمانی و ئینگلیز و ئێران و عێراق‌دا، نه‌ک هی گوندیکی بچووکی ته‌ریکی ناوچه‌یه‌کی دووره‌ده‌ستی لاجان. ئیمه‌ ده‌بینن له‌ سه‌ره‌تای کاردا هه‌موو دامه‌زرینه‌ران و ته‌نانه‌ت ئه‌ندامه‌کانی «ژ.ک» له‌ باری چینه‌یه‌تییه‌وه‌ سه‌ر به‌ توێژی ناونجی، واته‌ ورده‌بورژوازیی شارن، گه‌رچی دواتر هه‌ندیک که‌سایه‌تی سه‌ر به‌ چینی فیئودالیسیان تیکه‌ل‌ ده‌بن. ئه‌وه‌ بو‌من گه‌لێک ئه‌سته‌م ده‌نۆینی که‌ خواسته‌ سه‌ره‌کی و سه‌ره‌تایی‌یه‌کانی حیزبکی ئه‌وتو له‌گه‌ل کۆمه‌لگایه‌کی عه‌شیره‌تی و ئاوات و ئامانجه‌کانی سه‌روک عه‌شیره‌ته‌کان‌دا یه‌ک بگه‌رێته‌وه‌. من دژ به‌وه‌ ناوه‌ستم که کاک مامه‌ند کوردپه‌روه‌ر بووبی یا ویستبیتی کۆمه‌له‌ یا ریکخراوه‌یه‌ک بو‌ خزمه‌تی ئه‌و بیروکه‌یه‌ی خۆی دابمه‌زرینی، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ش به‌ دوور نازانم که ریکخراوه‌که‌

هاوکات له گه‌ل دامه‌زرانی «ژ. ک» و تهنانه‌ت پێش ئه‌ویش بووبی؛ به‌لام به‌و زانیارییه‌که‌مه‌وه‌که‌سه‌باره‌ت به‌میژووی ئه‌و سالانه‌هه‌مه‌ ناتوانم قه‌بوولی بکه‌م که‌ ئه‌وه‌هه‌مان کۆمه‌له‌ی «ژ. ک»ی زه‌ببجی و حوسینی زێرینگه‌ران و ئه‌وانی تر بووه. ریکخراوه‌یه‌کی ئه‌وتۆ ئه‌گه‌ر دامه‌زرای، ده‌بی به‌هاوکاری له‌گه‌ل سه‌ره‌ک عه‌شیره‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌ دامه‌زرای نه‌ک به‌یارمه‌تی چه‌ند گه‌نجیکی خۆینه‌وه‌اری شاری مه‌هاپاد.

نوسه‌ر خۆشی به‌و راستییه‌ ده‌زانێ و ده‌یسه‌لمینی و له‌ زمان باوکی خۆی، واته‌ کاک حه‌مه‌ده‌مین قادرییه‌وه‌ ده‌نوسێ:

«... سه‌ره‌وکانی عه‌شایری ناوچه‌، که‌ له‌گه‌ل کاک مامه‌ندئاغا زۆر له‌ هات‌وچۆدا بوون، دوا‌ی هاو‌فکری له‌گه‌ل یه‌ک، به‌ پنیوستیان زانی ریکخراوه‌یه‌ک دابمه‌زرینن به‌ ئامانجی هه‌تانه‌دی ئه‌منییه‌ت و ئاسایشی سه‌قامگیر له‌ ناوچه‌که‌ له‌ ژێر چاوه‌دیاری ریکخراو... باوکیشم دوا‌ی هاو‌فکری له‌گه‌ل من [حه‌مه‌ده‌مین ئاغا]، له‌ [گوندی] کولج ریکخراوه‌یه‌کی عه‌شایری به‌ناوی «کۆمه‌له‌» دامه‌زراند» (ل ۱۳ و ۱۴).

خۆینه‌ر تا ئێره‌ ده‌توانی له‌گه‌ل نوسه‌ردا بی. «دامه‌زراندنی ریکخراوه‌یه‌ک به‌ یارمه‌تی چه‌ند سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ بۆ هه‌تانه‌دی ئه‌منییه‌ت و ئاسایشی ناوچه‌» شتیکی زۆر سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و گونجاوه‌. تهنانه‌ت دانانی ناوی «کۆمه‌له‌»ش له‌سه‌ر ریکخراوه‌که‌ نااسایی نییه‌. ئه‌م وشه‌ کوردییه‌ بۆ کۆر و کۆمه‌ل و کۆبوونه‌وه‌ که‌لکی لێ‌وه‌رگیراوه‌ و پێش دامه‌زرانی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک»یش له‌سه‌ر زمانی خه‌لک بووه، به‌لام با گوی بده‌ینه‌ پاشماوه‌ی باسه‌که‌ له‌ زمان حه‌مه‌ده‌مین ئاغاوه‌:

«کۆمه‌له‌ی ژ. ک له‌ سه‌ره‌تادا ناوی کۆمه‌له‌ بوو، دواتر له‌گه‌ل فراوان‌بوونی چالاکییه‌کانی، کرا به‌ کۆمه‌له‌ی «ژ. ک». باوکم کاک مامه‌ندئاغا هه‌ندیک فکری له‌ مێشکه‌دا بوو، له‌ فکری ئه‌وه‌دا بوو که‌م‌که‌م بتوانی له‌ رینگه‌ی ریکخراوه‌ عه‌شایرییه‌که‌وه‌ ریکخراوه‌یه‌کی سیاسی پیکینی بۆ هه‌تانه‌دی ئامانجه‌کانی خه‌لکی کوردستان...» (ل

به‌ بۆچوونی من، ئه‌م خاله‌ گری‌کۆیره‌ی مه‌سه‌له‌که‌یه‌. نوسه‌ر دوور نییه‌

هاوشيوه بوونى ناوى ئەم دوو ريڭخراوهيه تووشى سه‌رلى‌شيوانى كرديى و به‌گويره‌ى ناوه‌كان، واى دانابى كه ئەو دوو ريڭخراوهيه هه‌ر يه‌ك بوون و دووه‌ميان، واته‌ كۆمه‌له‌ى «ژ.ك»، دريژده‌ى ريڭخراوى يه‌كه‌م، واته‌ كۆمه‌له‌ى مامه‌ندئاغا بوو بى، هه‌مووش به‌ حيسابى هاوشيوه‌بوونى ناوه‌كان. هه‌ر بۆيه‌ش له‌ دريژده‌دا ده‌لى:

«... خه‌لكانىكى زۆر روويان تىكرد [له‌ كۆمه‌له‌ى مامه‌ندئاغا] و بوونه‌ ئەندام... باوكم دۆستانى زۆرى هه‌بوو و كه‌سايه‌تتى سياسى و شوپرشگيرى ده‌ناسى، به‌تايه‌ت له‌ مه‌هاباد كه‌ له‌ گه‌ل يه‌ك له‌ هات‌وچۆدا بوون، ئەوانيشى له‌ بوونى ئەم ريڭخراوهيه و چالاكويه‌كانى ئاگادار كرد...» (ل ۱۵).

پاشان باسى «چه‌ند كه‌سيك» ده‌كا كه‌ له‌ مه‌هاباده‌وه‌ چوونه‌ته‌ كوليچ بۆ ديتنى مامه‌ندئاغا و «دواى كۆبوونه‌وه‌يه‌كى فراوان برياريان دا نووسينگه‌يه‌ك له‌ مه‌هاباد بكه‌نه‌وه‌ و به‌ده‌ستى ئەوان كه‌ دۆست و ئاشنايان له‌ بۆكان هه‌بوو، نووسينگه‌يه‌كيش له‌ بۆكان بكه‌نه‌وه‌ و ريڭخراوه‌كه‌ بچيته‌ قوناغيكى نوئى و بى به‌ ريڭخراوه‌يه‌كى گه‌وره‌تر كه‌ پاشان بوو به‌ حيزبىكى سياسى» (ل ۱۵ - ۱۶).

نوسه‌ر، كاتى ناوى ئەو چه‌ند كه‌سه‌ ده‌هينى، ده‌بينين ده‌قوادوق هه‌مان ئەو كه‌سانه‌ن كه‌ له‌ سه‌رچاوه‌كان دا به‌ناوى دامه‌زريته‌رانى كۆمه‌له‌ى «ژ.ك» وه‌ ناسراون: خه‌ليل خوسره‌وى، سه‌يد محهمه‌د ته‌هازاده، سديقى حه‌يده‌رى و... [سه‌رجه‌م ۱۱ كه‌س] و ده‌لى «ئەوان نووسينگه‌يه‌كيان له‌ مه‌هاباد كرده‌وه‌ و نووسينگه‌يه‌كيش له‌ بۆكان...» (ل ۱۶).

دياره، نه‌ نوسه‌ر به‌لگه‌يه‌كى بۆ سه‌لماندى مه‌سه‌له‌كه‌ هه‌يه‌ و نه‌ من به‌لگه‌يه‌كم بۆ به‌رپه‌رچ‌دانه‌وه‌ى، به‌لام دوورى نازانم پيش دامه‌زرانى كۆمه‌له‌ى «ژ.ك» له‌ مه‌هاباد، كاك مامه‌ند و كورپه‌كه‌ى، واته‌ حه‌مه‌ده‌مين ئاغاي قادرى (ل ۱۸) ريڭخراوه‌يه‌كيان به‌ناوى «كۆمه‌له‌» له‌ كوليچ دروست كرديى، به‌لام نه‌ پينگه‌ى چينايه‌تى و نه‌ ئامانجه‌كان و نه‌ ئەندامانى ئەو دوو ريڭخراوه‌يه‌ ناتوانن يه‌ك بن و به‌و بۆنه‌يه‌وه‌ من ده‌گه‌مه‌ ئاكامى ئەوه‌ى كه‌ تاچه‌ شتى هاوبه‌ش له‌ نيوان دوو

رێکخراوهکه دا ناوهکه یان، واته «کۆمهله» بێ و ئه وهش نامگه یه نیتته بریارى نووسهر که کۆمهله ی «ژ. ک» درێژه ی کۆمهله ی کاک مامه ند و کاک حه مه ده مین قادری بێ. سه باره ت به بۆکان له کتیبه که دا ته نیا دوو ئاماژه هه یه که له سه ره وه دا ده سنیشانم کرد.^۱

۱. کاوه قادری، «کۆمهله ی ژ. ک. تا کۆمار (بیره وه رییه کانی محه ممه ده ئه مین قادری کولێج)، باس نه کراوه کانی کۆماری کوردستان مه هاباد، نه ئینییه کانی دروست بوونی ژ. ک.»، بلاوکه ره وه: نووسهر، هه ولیتر ۲۰۰۸، ژماره ی لایه ره: ۹۱ + ۹ لایه ره وینه، کوردی.

وتووئژ

ئەم بەشە تاییبەتە بە دوو کتیب که هەردووکیان کۆمەڵە ی زنجیرەییە ک وتووئژ بوون بە ماوەییەکی کەم لە گەل نەمر غەنی بلووریان کراوە و ئەویش بیرەوەراییەکانی خۆی لە ژیانی شەخسی و کۆمەڵایەتی و سیاسی لە پێگە ی وەلامدانەو بە کاک برایم فەرشی و کاک حەمید گەوهرییهوهر گێراوهرتەوهر و ئەنجامەکیان بوته دوو کتیبی «سەدە ی کارەسات» و «ئالەکوک». هەرودها وتووئژیکی رادیویی که پیشتر لە سالی ۱۳۶۹ / ۱۹۸۱ ی زدا لە گەل مامۆستا برایم ئەفخەمی و وتووئژیکی دیکە لە گەل مامۆستا سەید جەلالەددینی حوسینی، بەرپرسی ریکخراوی خەبات بەرپۆه چوون.

وتووێژی رادیۆیی له گه‌ڵ مامۆستا برایمی ئەفخه‌می

کاک ناسری سینا له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی فه‌یسبووکی خۆی شریتیکی بلاوی کردۆته‌وه. شریته‌که، چاوپیکه‌وتنیکه له‌گه‌ڵ مامۆستا برایمی ئەفخه‌می و پرسیار و وه‌لامیکه سه‌بارت به‌ میژووی که‌ونارای بۆکان.

به‌گوێره‌ی راگه‌یانندی کاک ناسر، وتووێژه‌که کاک «سوله‌یمان مه‌سرور» له‌ سالانی ۱۳۶۰ی هه‌تاوی [هه‌شتاکانی زایینی]دا له‌ بۆکان به‌ریوه‌ی بردووه و به‌رواله‌ت ده‌بی بۆ به‌رنامه‌یه‌کی رادیۆی کوردیی مه‌هاباد به‌رهه‌م هاتبی که‌ نازانم له‌ کاتی خۆی‌دا له‌وێ‌دا بلاو بوۆته‌وه یان نا؟

بابه‌تی پرسیار و وه‌لامه‌کان میژووی کۆنی بۆکان و شوینه‌واره له‌میژینه‌کانی ناوچه‌که‌یه‌تی. وه‌ک له‌ وه‌لامه‌کانی مامۆستا برایم ده‌رده‌که‌وئ، ده‌بی وتووێژه‌که دوا‌ی بلاو بوونه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی خۆی، واته «تاریخ فرهنگ بۆکان و ادب مکریان - بۆکان»، کرابی، له‌ چه‌ند شوین‌دا ئاماژه‌ به‌نیوه‌رۆکی ئەو کتیبه‌ ده‌کا. به‌داخه‌وه چاپی یه‌که‌می کتیبه‌که‌ش ڕیکه‌وتی بلاو بوونه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه و ته‌نیا له‌ ڕیکه‌وتی نووسرانی سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه ده‌زانین که‌ ده‌بی له‌ سالێ ۱۳۶۴ [۱۹۸۵] یان ماوه‌یه‌کی که‌م دوا‌ی ئەوه بلاو بوویته‌وه.

هه‌ر چۆنیک بی، ئەم کاره‌ی کاک ناسر بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ده‌نگی ئەفخه‌می جیگه‌ی پێزانینه، له‌به‌روه‌ی ده‌زانین مامۆستا برایم بۆ ماوه‌ی سالانیکی زۆر هاوکاریی رادیۆ مه‌هابادی کردووه و به‌رنامه‌ی بۆ تۆمار کردوون، به‌لام وا هه‌یه ئیستا هه‌چکام له‌و به‌رنامه‌نه‌پاریزرا‌ین یان ئەگه‌ریش پارێزرا‌یتن، بلاونه‌کرینه‌وه.

هەر چۆنیک بێ، قسه‌کانی مامۆستا برابم سه‌باره‌ت به میژووی پیش ئیسلامی بۆکان و ناوچه‌که سه‌رنج‌پراکیشن و تیتیدا بۆکان به پادگانی ئه‌شکانییان و ساسانیان ناوده‌با و ده‌لی ۲۸ شوینی میژووی ناوچه‌که له لایه‌ن وه‌زاره‌تی فه‌ره‌ه‌نگ و هونه‌ری ئێرانه‌وه تۆمار کراون. له‌وانه: قه‌لایچی، فه‌ره‌ه‌داتاش (سماقان) له‌گه‌ڵ بی‌بی‌که‌ند (هۆرته‌که‌ند).

سه‌باره‌ت به بۆکان مامۆستا ده‌لی پیشتر ناوی «شاره‌کۆن» بووه که به بوومه‌له‌رزه ویران بووه و پاشان له شوینی ئیستا دروست‌کراوه. به‌گوێره‌ی قسه‌کانی ئه‌و، ناوی بۆکان وه‌ک بیکان و بووکانش هاتوه.

مامۆستا باس له حوسین‌قولی‌به‌گ (مه‌ردانه‌گی) ده‌کا وه‌ک خاوه‌ن‌ملکی بۆکان پیش سه‌ردار عه‌زیزخان و ده‌لی ئه‌و ده‌م بۆکان ۱۲ مال بووه که هه‌مووی له ده‌وری حه‌وزه‌گه‌وره کۆبوونه‌ته‌وه.

مامۆستا باسی کتیبیکی دیکه‌ی خۆی ده‌کا به‌ناوی کتیبی «سرداران بۆکان»، که ده‌لی تیتیدا خه‌ت و خه‌ده‌مات و ئاساریانی تۆمار کردوه. من ئاگام له‌م کتیبه‌ نییه و هیوادارم که سوکاری مامۆستا بلاوی بکه‌نه‌وه و نه‌هیلن بفه‌وتی.

ئه‌وانه‌ی خواره‌وه هه‌لبژارده‌ی قسه‌کانی مامۆستا برابم له شریته‌که‌دا:

- عه‌زیزخان و فه‌رپوخ‌خانی برابم له نستانی گه‌ورکه‌وه دین بۆ بۆکان و میوانی حوسین‌قولی‌خان بوون و له‌ویوه ده‌چن بۆ ته‌وریز... عه‌زیزخان له دارولفنون

ده‌رسی نیزامی گوته‌ته‌وه و کتیبیکی له فنوونی نیزامی‌دا نووسیوه؛

- کورانی عه‌زیزخان: عه‌لی‌خانی سه‌ردار و سه‌یفه‌ددین‌خان بوون؛

- عه‌زیزخان ناوی گوندی «چاوان»ی گوپی و به‌ناوی کوره‌که‌یه‌وه کردی به «عه‌لیاباد»؛

- عه‌زیزخان ده‌رسی عیلمی مه‌نتیقی لای مه‌لای پیره‌باب خویندوه؛

- سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌ردار له ۷ سالی‌دا بووه به حاکمی سابلاخ و بۆکان و شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری. سێ گوندی یه‌نگیجه، که‌ریزه و قازلیانی فرۆشت بۆ خه‌رجی ته‌کمیلی قه‌لا و حه‌وزه‌گه‌وره و مزگه‌وتی جامیعی بۆکان. موهه‌ندیسی

لە رووسياوھ ھيئا و بە ترومپايەك و بە يارمەتیی دوو تەختە ئاسن، ئاوی
ھەوزەگەورەي ۲۰۰ ميتر بۆ سەر قەلا بەرھەژوور برد؛
- ژاک دو مۆرگان گوتوويەتي سەيفەددین خان لە ۲۹ سالی دا دەرمانخۆر کراوھ و
بە مردنی ئەو پىشتی دەولەتی ئیران شکاوه؛
- سەيفەددین خان سەدرابادی دروست کردووه؛
- ھەمەحوسین خان لە ۱۳۳۳ دا شەھید کراوه؛
- قەلا تا سەردەمی سەردار عەلی خان مەحفوز ماوه؛
- شوینەواری باستانی بۆکان ۳۸ فەقەرەن: وەك شیخلەر، تیکانتەپە، ئەحمەداوا،
قەلايچی، باخچە، تەپی و شاریکەند کە تاریخیان تا ۲۵۰۰ سال دەگەریتەوھ
دواوه.

وتووێژی خالد محهممه دزاده له گه‌ڵ مامۆستا سه‌ید جه‌لاله‌ددینی حوسینی

ئه‌م وتووێژه له‌گه‌ڵ به‌رپرسی پیشووی رێکخراوی خه‌بات، له‌ مالمپه‌ری «دیدار» دا ب‌لاوبۆته‌وه که کاک خالد به‌رپه‌وه‌ی ده‌با.^۱

دیمانه‌ی ئه‌و دوو که‌سه، گه‌لیک دووردریژ و هه‌مه‌لایه‌نه‌یه و گه‌لیک پرسیار ئاراسته‌ی شیخ جه‌لال کراوه که وه‌لام دراونه‌ته‌وه، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و دامه‌زراندنی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران هه‌تا لاجوونی شیخ جه‌لال له‌ پێه‌رایه‌تی سازمانی خه‌بات.

ئه‌وه‌ی بۆکان بگرتیه‌وه، چه‌ند خاڵن: یه‌که‌م شیخ جه‌لال به‌ فه‌قینیه‌تی له‌ گوندی سه‌را و هه‌مامیانی بۆکان بووه، هه‌ر له‌و سالانه‌دا کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» دامه‌زراوه و ئه‌ویش بۆته‌ ئه‌ندامی. پاشان باسی نه‌مر مامۆستا شیخ عیززه‌ددینی برای خۆی ده‌کا که له‌ کاتی راپه‌رینی وه‌رزیرانی ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی‌دا له‌ گوندی «گۆل» ی بۆکان بووه. هه‌روه‌ها باسی هه‌ندی که‌ سایه‌تی خه‌لکی بۆکان ده‌کا وه‌ک: خوالیخۆشبوو حاجی رهمان‌اغای موهته‌دی، کاک سه‌لاحوودینی موهته‌دی و کاک عه‌بدو‌للا موهته‌دی، مه‌لا عومه‌ری عه‌سری و مامۆستا مه‌لا عه‌لی رهبانی، مه‌لای گوندی بوغده‌که‌ندی نیوان بۆکان و سه‌قز. مامۆستا شیخ جه‌لال ده‌لی: مامۆستا مه‌لا عه‌لی دانیشتنیکی بۆ نزیک‌کردنه‌وه‌ی لایه‌نه ئیسلامیه‌کانی دژبه‌ری رژیمی شا له‌ بوغده‌که‌ندی پیکه‌ینا، به‌لام به‌ ئه‌نجام نه‌گه‌یشت.^۲

1. www.endishe.blogfa.com/post/87.aspx.

۲. من که‌ ماوه‌ی سال و نیویک (۱۹۶۴/۱۳۴۳) مامۆستای گوندی بوغده‌که‌ندی بووم، گه‌لیک جار گه‌یشتبوومه‌ خزمه‌ت مامۆستا و هات‌و‌چۆی مالی یه‌کترمان کردبوو. مامۆستا که‌ سایه‌تییه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ر بوو، یادی به‌خیر بی!

هۆزه كورده كان

له م به شه دا ئاوپ له هه نديك هۆز و عه شيره تي كورد دراوه ته وه و
په يوه نديي دوور و نزيكيان به بۆكانه وه خراوته به رچاو.

میرنشیینه کانی کوردستانی رۆژه لات

ئەم کتیبە، «لیکۆلینە وە یەکی میژوویی، رامیاری و ئابوورییە»، نازناز محەممەد عەبدولقادر، وەک بەشیک لە پێداویستییه کانی پلە ی ماستەر پیشکەشی کۆلیژی ئادابی زانکۆی سەلاحەددینی کردوو. نووسەری کتیبە کە سوودی لە سەرچاوە یەکی زۆری کوردی و فارسی وەرگرتوو و زانیارییه کانی بەگشتی پشت ئەستور بە و سەرچاوانەن.

بەشی دوو هەم لە بەندی یەکەمی بەشی یەکەم، باسی میرنشیینی موکریانە و

تێیدا دەنوسری:

«ناوی موکریان لە سەدە ی چوار دەهەمی زاینییه وە کەوتۆتە لاپەرە کانی میژوو»، کە بە داخە وە بۆ ئەم بۆچوونە سەرچاوە ی رانەگە یاندوو، بەلام لە پەرە و یزدا گوتوویەتی: «خەلفین دەلی ئەم ناوچە یە لە سەدە ی حەقدە وە ناوێرا موکریان». ئینجا مەرغە، سەلماس، شنۆ، لاجان، نەغەدە، ورمی، ساین قەلا، سابلاغ، بۆکان، میانداو، خانێ، سەردەشت و نزیکە ی ۷۵۰ گوندی وەک پیکهینه رانی موکریان ناو بردوو و لە زمان خەلفینە وە گوتوویەتی بە پیتترین ناوچە ی ئێرانە.

کتیبە کە بە شیوہ یەکی ئاکادیمییک دارژاوە و لە بەشە کانی دواتردا باسی پە یوہندیی موکریان و سەنتەر، واتە حکومەتی ناوہندیی ئێران و ھەر وەھا باسی پە یوہندیی میرنشیینە کوردەکان لە گەل یە کتر و بۆ نمونە، پە یوہندیی موکریان لە گەل ئەردەلان و سۆران دەکا و لە بەندی سێھەمدا دەچیتە سۆراغی ھۆکارەکان و چۆنییەتی تێداچوونی میرنشیینەکان، بە موکریانە وە.

له باسی په یوه نډی موکریان و سهنته، نووسه نموننه له «عهزیزخانی موکری» ده هیښته وه [یه که م سهرداری بۆکان]، که گه یشته پله ی سهرداری گشتی له ئیران و بوو به زاوای «ئه میرکه بیر» ی سهردی ئه عزمی ئیران (لاپه ره ۱۵۸) و ده لئ: «جیاوازی فه ره نگ و ئایین له نیوان موکریان و حکومه تی ناوه ندی دا بوو به هوی گرژتر و ساردر بوونه وه ی په یوه نډییه کانیا» (لاپه ره ۱۵۹).

ئه م لیکولینه وه به نرخه ی نووسه له به ندی سیه م دا ده گاته ناساندنی هۆکاره کانی هه لوه شانده وه ی میرنشینی موکریان که «توندوتیژی و به ره له استکاری و هه لویت و هرگرتنیا» [به رانه به حکومه ت] به دريژایی میژوو، وه ک هۆکاری کوژرانی هه زران لای موکری داده نی (لاپه ره ۱۷۹) و له روانگه یه کی چینایه تییه وه ناوچه که هه لده سه نگینی که له چاو گه لیک له سه رچاوه کانی دیکه ی به رده ستی ئیمه، کاریکی عه ینتر و زانستیانه تره (لاپه ره ۱۷۹).

به گشتی، خوینده وه ی ئه م کتیه بو تویره وه ی میژووی بۆکان، وه ک به شنیک له میرنشینی موکریان پیداویستییه کی گرنگه و هیوايه چاومان به نامه ی کو تایی ماسته ری نووسه ریش بکه وی.^۱

۱. نازناز محممه د عه بدولقاد، «میرنشینه کانی کوردستانی رۆژه لاته له سه رده می فه رمانه وایی قاجاره کانه دا - لیکولینه وه یه کی میژوویی، رامیاری و ئابوورییه»، ده زگای چاپ و بلاوکرده وه ی موکریانی، هه ولیتر ۲۰۰۲، ۲۴۵ لاپه ره، کوردی.

باو و باپیری تایفه‌ی دئیوکری

عه‌بدوللاخانی موکری؛ ئەوه عینوانی وتاریکه کاک قادر فه‌تاحتی قازی له ژماره ۱۲۳ی «نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه آذربا‌دگان» دا نووسییو‌یه‌تی و پاشان به شیوه‌ی نامیلکه‌یه‌کیش بلأوکراوه‌ته‌وه.

وتاره‌که باسی «عه‌بدوللاخانی موکری» کو‌پی بوداق‌خان ده‌کا و بوداق‌خانی‌ش له سالی ۱۲۰۱ی ق/ ۱۷۸۶ - ۷ حاکمی سابلاغ بو‌وه. (ناوی سابلاغ سالی ۱۳۱۴ی ش/ ۱۹۳۵ی ز، کراوته مه‌هاباد). به‌گو‌یره‌ی وتاره‌که عه‌بدوللاخان له ماوه‌ی حکومه‌تی خۆ‌ی‌دا هه‌میشه له‌گه‌ل «ئا‌غاواتی دئیوکری» له کیشه و شه‌ر و هه‌رادا بو‌وه و له ۱۶ی ره‌بیعی دو‌وه‌می ۱۲۵۶دا هه‌باس‌ئا‌غای دئیوکری له سابلاغ کوشتوو‌ه. به‌و بۆ‌نه‌یه‌وه به‌ییتیکی فولکلۆری گوتراوه که به‌و شیوه‌یه ده‌ست پیده‌کا:

خالق! هه‌ر توۆ بی‌فکری

ره‌بی! هه‌ر توۆ بی‌فکری

به‌یته‌که هه‌ندی ئاماژه‌ی به‌ ناوچه و که‌سانی خه‌لکی موکریانی تیدایه:

هه‌باسا‌غای	دئیوکری	بابی قه‌ره‌نی و قادری...
یا‌غی بوون دئیوکریانه		هه‌باسا‌غا گه‌وره‌ی وانه
داره‌له‌ک به‌ قورئ گیراوه		ئاو زۆره ده‌لئی سیلاوه
جوابیکی نارد بوۆ حه‌مامیان		له‌شکر بی وه‌کوو بای زریان

له‌ په‌راویزی لاپه‌ره ۴۱۴ - ۴۱۵ ش‌دا له زمان نه‌مر عومه‌رئا‌غای عه‌لیاره‌وه گوتراوه:

«باپیره‌گه‌وره‌ی تایفه‌ی دئیوکری، ئەحمه‌دئا‌غا» بو‌وه. کو‌پی ئەحمه‌دئا‌غا ناوی عاره‌ب‌ئا‌غا بو‌وه و کو‌پی عاره‌ب‌ئا‌غاش به‌یره‌م‌ئا‌غا. به‌یره‌م‌ئا‌غا له دیاربه‌کره‌وه هاتۆته موکریان له دئیوکری ئیستا نیشته‌جی بو‌وه.

بهیره مئاغا پینچ کوری بووه به و ناوانه: رهسوول، سلیمان، شیخئاغا، ئەحمەد و مامه سوور. رهسوولئاغاش سی کوری بووه به ناوی عهباس، مه عرووف و محهممه.

مارفئاغا ههوت کوری بووه به ناوی محهممه (ئیلخانی)، ئەحمەد، سلیمان، گولای، مامه‌ند، سولتان و برایم.

حاجی محهممه‌دئاغای ئیلخانی کوری مارفئاغا سی کوری بووه به ناوی: مه‌حموودئاغا، عه‌لیاغا عه‌لیار (ئیلخانی‌زاده) و حاجی بایزئاغا...

ماده ته‌ئریخی مردنی عه‌باسئاغا دئیوکری، وشه‌ی «روغن»ه، که ده‌کاته سالی ۱۲۵۶،

ھۆزى فەيزوللا بەگى

مامۇستا ھەسەن سەھلاخ (سۆران) و پروفېسسور يېكى زانستگە لە ئالمان بەناوى وۇلفگانگ روودۇلف (Wolfgang Rudolf) يېكەوھ لېكۆلېنەوھ يەكيان لەسەر ھۆزى فەيزوللا بەگى لە پۆژھەلاتى بۆكان و باشوورى پۆژھەلاتى سەقز كرووھ كە سەرھەتا بە زمانى ئالمانى لە سالى ۱۹۶۷دا بلاوكر اوھتەوھ و پاشان دوكتور ناچى عەباس ئەھمەد وەرگىز اوھتەوھ سەر كوردى و لە بەرگى پېنجەمى گۇفارى كۆرى زانيارى كورد لە بەغدا بلاوى كروھتەوھ (۱۹۷۷).

بابەتەكە ميژوولكە يەكى بەسوودى ھۆز و ھەروھە ناوچەى فەيزوللا بەگىيەكانە و بۆ ناسىنى ميژووى دوو سەدەى رابردووى ناوچەى بۆكان يەك لەو سەرچاوانە يە كە ناكرى چاويان لى بېوشرى.

لە كۆتايى بابەتەكەدا، شەجەرەنامە يەكى ھۆزى فەيزوللا بەگى چاپ كراوھ كە يېكەيئە رەكەى كاك ھەسەن سەھلاخە. كاك ھەسەن ئەو شەجەرەنامە يەى بە زمانى فارسى ئامادە كرووھ و لە سالانى ۱۳۴۴ / ۱۹۶۵دا لە تەوريز چاپى كرووھ. ھەر دوو سەرچاوەكە لە پەيوەندى ميژووى ناوچەى بۆكاندا گەلېك بەنرخن.^۱

۱. وۇلفگانگ روودۇلف و ھەسەن سەھلاخ (سۆران)، «ھۆزى فەيزوللا بەگى بانى بۆكان (ميژوويەكى كورتى بنەمالە يەكى بەگزادەى كورد)»، وەرگىزى د. ناچى عەباس ئەھمەد، گۇفارى كۆرى زانيارى كورد، بەرگى پېنجەم، بەغدا، ۱۹۷۷.

بنه‌ماله‌ی عه‌بدوپرره‌حمان به‌گی موکری

کتیبی گه‌لیک به‌نرخ‌ی کاک ئیره‌ج ناھید سه‌بارەت به‌ وه‌چە‌ی عه‌بدوپرره‌حمان به‌گی موکری - که‌ فه‌یزوللابه‌گییه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان و باکووری سه‌قز به‌شیک له‌وانن - له‌ راستی‌دا درێژە‌ی کاری مامۆستایان حه‌سه‌نی سه‌لاح، محه‌مه‌دی رۆسته‌م‌زاده و مه‌حموودی ئیشراقییه و رووناکییه‌کی زیاتری خستۆته‌ سه‌ر میژووی بنه‌ماله‌یه‌کی رووناکییر و هونه‌رمه‌ند که‌ له‌م رۆانگه‌یه‌وه، له‌ ناوچه‌که‌دا دیارده‌یه‌کی ده‌گمه‌نن.

ئە‌وه‌ی له‌ کتیبه‌که‌ ده‌رده‌که‌وی راستییه‌که، که‌ وا هه‌یه‌ زۆربه‌ی زۆری ئیمه‌ نه‌یزانین: فه‌یزوللابه‌گییه‌کان به‌ بنه‌چه‌ک ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر هۆزی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی موکری. به‌گویره‌ی نووسینی کاک ئیره‌ج، ئاغا عه‌بدوپرره‌حمان به‌گی موکری له‌ سه‌روبه‌ندی ساڵی ۱۲۵۰ی کۆچی ۱۸۳۴ - ۱۸۳۵ی زایینی‌دا، له‌ سابلاخ ژیاوه و خاوه‌نی سنی پارچه‌ ئاوابی تیکانته‌په و باخچه و ساروو قامیش بووه له‌ رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان. فه‌یزوللابه‌گ و سولتان به‌گی کورانی عه‌بدوپرره‌حمان به‌گ، به‌تایبه‌ت یه‌که‌میان، په‌ره‌یان به‌ ده‌سه‌لاتداری و ملکداری خۆیان داوه، بوونه‌ته‌ هه‌یزیکی گه‌وره‌ی ناوچه‌که‌ له‌ هه‌وشار تا سه‌ر چۆمی جه‌خه‌توو و هه‌ندیک جار ئه‌وبه‌ری چۆمه‌که‌ش.

فه‌یزوللابه‌گییه‌کان له‌ ریگه‌ی ژن و ژنخوازییه‌وه له‌گه‌ل نه‌مر سه‌یفولقوزاتی قازی و بنه‌ماله‌ی پیشه‌وا قازی محه‌مه‌د بوونه‌ته‌ خزم و چوونه‌ته‌ ریزی خه‌باتکارانی کۆماری کۆردستانه‌وه (۱۹۴۶) و لای‌که‌م حه‌وت ئە‌ندامی بنه‌ماله‌که‌یان له‌ سه‌قز و یه‌کیان له‌ بۆکان (شه‌هید عه‌لی به‌گی یه‌کشه‌وه) له‌ داری بێداد دراوین (۱۹۴۷).

کتیبی کاک ئیره‌ج گه‌لیک به‌ پوختی نووسراوه، واته‌ بابه‌ته‌کان به‌کورتی بپروانه‌ته‌وه، له‌ کاتیک‌دا زۆربه‌ی ئه‌و پرواداوانه‌ی وا له‌ لاپه‌ره‌کان‌دا رهنگیان داوته‌وه باسوخواسی به‌ ورده‌ریشال هه‌لده‌گرن و بۆ ئه‌وه‌ ده‌بن چهنده‌ به‌رگ کتیبیان له‌سه‌ر بنووسری. هیوادارم کاک ئیره‌ج خۆی و لاوانی بنه‌ماله‌ی خاوه‌ن فه‌ره‌نگی فه‌یزوللابه‌گی ئە‌م ئه‌رکه‌ پێویسته‌ راپه‌رینن و ئیمه‌ له‌ داها‌توویه‌کی نه‌ک

دووردا، چاومان به‌چهند به‌رگ کتیبی تازهی ئه‌م بواره‌گرنگه‌پوون ببیته‌وه. کتیبه‌که به‌وینه‌ی که‌سان و نه‌قشه و شه‌جه‌ره‌نامه و وینه‌ی به‌ردی قه‌بری زۆریک له‌ناودارانی بنه‌ماله‌که‌رازاوته‌وه که‌بایه‌خی به‌لگه‌نامه‌یی زیاتری پیده‌ده‌ن. ئه‌وه‌ی له‌کتیبی کاک ئیره‌جا نادیار بی‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکه‌له‌ژیر ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی‌دا و په‌یوه‌نده‌ئابووری - کۆمه‌لایه‌تییه‌کانن. هیوادارم نووسه‌ر خۆی یا که‌سانی تر له‌داهاتوودا ئاو‌پ له‌م بواره‌گرنگانه‌بدنه‌وه و بنه‌ماله‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی له‌چوارچیه‌یه‌کی گشتیتیدا بخه‌نه‌به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه. زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری کتیبه‌که‌تایبه‌ته‌به‌ناوچه‌ی بۆکانه‌وه و پێویست ناکا بۆ ئه‌م کاره‌ژماره‌ی لاپه‌ره‌کان ده‌سنیشان بکه‌م.^۱

۱. ایرج‌ناهیید، «نظری به‌خانواده‌عبدالرحمن‌بیگ مکری» ناشر: نویسنده (؟)، سال چاپ ۲۰۰۹/۱۳۸۸ (؟)، ۱۶۷ صفحه، فارسی.

عیلی بارزان

تویژه‌ری ناسراوی کورد، دوکتۆر محهمه‌دعەلی سولتانی، له ساڵی ۲۰۰۴دا بەرگیك کتیبی له تاران بلأوکرده‌وه که ناوی «بارودۆخی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، میژوویی عیلی بارزان»ه. له کتیبه‌که‌دا سه‌ره‌تایه‌ک سه‌باره‌ت به وشه‌ی «بارزان» نووسراوه، ئینجا زانیارییه‌کی زۆر له په‌یوه‌ندی پینشینه‌ی ئایینی - سیاسی بارزانییه‌کان ڕاگه‌یه‌نراوه که بۆ خویننه‌ری فارس گه‌لیک به‌سوود ده‌بی.

به‌شی دووه‌می کتیبه‌که، چاپ کراوه‌ی سه‌ره‌له‌نووی کتیبی «اسرار بارزان» نووسینی نه‌مر دوکتۆر ئیسماعیلی ئە‌رده‌لانه که سه‌ره‌تا له ساڵی ۱۳۲۵ / ۱۹۴۶دا چاپ کرابوو و چیتێر نوسخه‌ی به‌ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ما‌بوو.

به‌شی سه‌ره‌کی کتیبه‌که، بریتیه‌ له چاپ کردنی ۴۴۶ به‌لگه‌نامه‌ی ساواک و سپا و ده‌زگا حکومه‌تییه‌کانی دیکه‌ی ئێران له په‌یوه‌ندی بارزانییه‌کاندا - هه‌ر له ساڵی ۱۹۴۵ه‌وه تا ۱۹۷۶. به‌شه‌کانی کۆتایی کتیبه‌که بریتین له وینه و ژیا‌نامه‌ی هه‌ندی که‌سایه‌تی کورد. به‌لگه‌نامه‌کان به‌شیکی زۆریان هه‌ر ئە‌وانه‌ن و پینشتر له کتیبی «چپ در ایران ...»دا بلأوبوونه‌ته‌وه و من له‌م وتارانه‌دا ئاماژه‌م پیکردوو.

کتیبی کاک محهمه‌دعەلی سولتانی هه‌ر له یه‌که‌م به‌لگه‌نامه‌وه که په‌یوه‌ندی به گوندی «سه‌را»وه په‌یدا ده‌کا تا به‌لگه‌ی ژماره ۳، که باسی هاتنی نه‌مر مه‌لا مسته‌فای بارزانی بۆ بۆکانه و ژماره ۷، که باسی چوونی حاجی بابه‌شیخی سه‌یاده‌ته بۆ سه‌قز، گه‌لیک بابه‌تی په‌یوه‌ندیدار به بۆکانیان تیدا ده‌بیندری. به‌لگه‌نامه‌کانی ژماره ۲۵، ۴۱، ۴۶ سه‌باره‌تن به (قاسم ئیلخانی‌زاده، ئیبراهیم عه‌لیار)؛ ۲۴۹ (حسین فاتحی، فه‌تحو‌للا سه‌هی، ڕه‌حمانی کوری رسوول له به‌رده‌زه‌رد و مه‌لا سولتان له ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی)؛ ۳۸۱ (حه‌سه‌ن زیره‌ک)؛ ۲۸۵ (سه‌لاح موهته‌دی، محهمه‌د ئیلخانی‌زاده، عه‌بدو‌للا ئیلخانی‌زاده)؛ ۳۰۴ (سه‌لاح موهته‌دی)؛ ۳۰۹ (دادخوا، ئە‌میری، محهمه‌د عه‌باسی)؛ ۳۲۲ (موعه‌للیمانی بۆکان)؛ ۳۲۴ (سوارة ئیلخانی‌زاده، سه‌عد موهته‌دی،

بهشی یه کهم، بۆکان: ناسنامه، میژوو، رووداو | ۴۸۳

دیهبانی بۆگه بهسی [که ده بی شۆرته قه دیمی بی]، ههروه ها ۳۳۰ (هه مان دیهبانی
بۆگه بهسی، محهمه د بوداقی، ئاغاواتی بۆکان)^۱

۱. محمد علی سلطانی، «اوضاع سیاسی، اجتماعی، تاریخی ایل بارزان»، بانضمام «اسرار بارزان» نوشته دکتر اسماعیل اردلان، ناشر: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، تهران ۱۳۸۳ / ۲۰۰۴، ۶۷۷ صفحه، فارسی.

ميژووي ھۆزى بلباس

لەسەر ميژووي ھۆز و تيرە و تايڧەي كۆنى كورد كاري كەم كراوہ. بئەچەكي ھەركام لە ئيمە لە پابردووي دوور يا نزيكدا دەگەرئيتەوہ بۆ سەر ھۆزىك لە ھۆزەكان و بەگشتى كۆمەلگاي كورد پيشينەيەكي بەھيزى ھۆزايەتى و پەيوەنديى عەشيرەيى و خوئينى ھەيە.

ناوچەي موكریان بەگشتى مۆركى بلباسەكانى بەسەرەوہيە كە يەكئيتى يا كۆنڧدراسيۆنىكى پيڭھاتوو لە چەند ھۆزى سەرەخۆ بووہ. بەگويرەي شەرەفنامە، ئەو پيڭھاتەيە بریتی بوون لە ۱۰ تيرە و بەرەباب و لە سەرەدميكي نووترا لە مەنگور و مامەش و پيران (ھەرۆھا «دەلو»، «ورمزيار»، «سن» و «رەمك») پيڭھاتووہ.

ديارە ئەم پيڭھاتەيە ھۆزە سەرەكئيتەكانى بۆكان و دەوروپەري، واتە گەورك و ديپوكرى و فەيزوللا بەگى ناگريئەوہ، بەلام ئەندامانى ھۆزەكانى نيو بلباس تىكە لاوى و كوچ و ھاتوچويان لە گەل ناوچەي بۆكانيش ھەبووہ و بۆ نمونە ئەندامى «ورمزيارى» يەكان لە بۆكان بوون و ھەن، ياخود «سەكرى» كە بەگويرەي كتيبي جىباسى ئەمجارە، يەك لە تيرەكانى بلباسە، لە گوندى حەسارى لاي بۆكان ھەبوون و پاشان ھاتنە بۆكان و ناسناوى خويان لە «سەكرى» يەوہ كرده «شوكرى». كتيبي «ميژوويى ھۆزى بلباس لە كۆنەوہ تا ئەمرو» نووسينى كاك مەحموود ئەحمەد محەممەد، بەرگى يەكەم ليكۆلينەوہيەكي باش و بەبەلگەيە لەمەر بلباسەكان، كە ھيوادارم بەرگى ديكەشى بەدوادا بلاوبكرئيتەوہ. كتيبەكە بە شيوازيكى ئوسوولى تيرە و تايڧەي بلباسى ناساندوون و كەسايەتتى ناودارى ھەركام، ھەرۆھا گوند و ناوچەي ژيانى ھەموويانى ناساندوون. بۆ نمونە دەلى «بەيتى كانەبى» بۆ كانەبى فەقى وەيسى گوتراوہ كە ھۆزى «رەمەك» يا «راماك» يا «رامەك» يا «رېميك» بلباس بووہ. (لەپەرە ۲۱۰). [من ئەو بەيتەم بە دەنگى نەمر «حەمەجان» گوى لى بووہ كە باسى شەرى مەراغە دەكا. حەمەجان خوى خەلكى سيوہدينى لاي بۆكان بوو.]

يا لە باسى ھۆزى ورمزىار (يا «ھولمىزىار» يا «ولمىزىار») دا دەنوووسى كە لە دەوروبەرى شارى سەقىزىش ژياون (لاپەرە ۲۱۵).

كتىبەكە ۋەك بەشىك لە مېژووى بلباس، باسى «موكرى قران» ى مەراغە لە سالى ۱۱۹۸ ى كۆچى و ۱۷۸۳ ى زايىنى، ھەروەھا شوپشى شىخ عوبەيدىللا و ھاتنى شىخ قادرى كورى بۆ ناوچەكە و ھاوكارى ھۆزى مەنگور و مەزنى ھۆزەكە ھەمزاغا لەگەل شوپشەكە دەكا (سالى ۱۸۸۰).

لە كىتەكەدا خويئەن تووشى سەرسامى دەبى كە چۆن و بۆچى ھۆزىك ۋەك بلباس و ناوچەكەكى ۋەك موكرىان بە درىژايى مېژووى چەند سەدەبى خۆى كەوتىتە بەر ھىرشى بى وچانى نەك ھەر داگىركەرى عەجەم و عوسمانى، بەلكو و داردەستە كوردەكانىش. ئەوە لىستەيەك لە ھىرشەكانى سەر بلباس:

- ھىرشى خان ئەحمەدخانى ئەردەلان (۲ جار) (دواى ۱۶۱۲ و ۱۶۳۵؟) لاپەرە ۴۴:

- ھىرشى عەباس خان زىادئوغلوو و مىرھىسەن خانى لور (پىش ۱۶۹۸): «قرانىكى خستە

كوردەكانى ئەو مەلبەندانە كە تەتارىش دەسكىان كە دوو نەكردەو»، لاپەرە ۵۸:

- ھىرشى حەسەن پاشاى والى بەغدا (۱۷۱۲)، لاپەرە ۶۶:

- ھىرشى ئەحمەد پاشاى والى بەغدا (۱۷۳۷)، لاپەرە ۶۹:

- ھىرشى سوبحان وىردى خانى ئەردەلان (۱۷۴۱)، لاپەرە ۷۲:

- ھىرشى خان ئەحمەدخانى كورى خوسرەوخانى ئەردەلان (۱۷۸۹)، لاپەرە ۷۹:

- ھىرشى عەلى والى پاشا والى بەغدا (۱۸۰۲)، لاپەرە ۸۳:

- نىشتەجى كوردنى خىلى قەرەپەپاغ لە دەشتى سىندووس، كە بەدەست بلباسەو

بوو لەلايەن قاجارەكانەو (۱۸۱۱)، لاپەرە ۸۷:

- موكرى قرانى شا عەباسى سەفەوى، ھىرشى والى بەغدا (۱۸۶۷) و ھىرشى

سپاى ئىرانى دواى تىكشكانى شوپشى شىخ عوبەيدوللا (۱۸۸۰) و...

كتىبەكە سەرچاۋەكە جىمتمانە و گىرنگە بۆ مېژووى ناوچەكە بە بۆكانەو،

لەبەرئەو ھى بۆكانىش لە مەلبەندەكەدا بوو و ھىرشى ئەردەلانەكان و ئەوانى

ترىش بە پىگى بۆكاندا كراو و ئاشكرايە بۆكانىش لە ئاگرى ئەو شەر و

هيزشكەرييانەدا سووتاوه. بۆ نووسيني ميژووي بۆكان له دواپۆژدا، ئەم
سەرچاوهيه گەليک يارمهتيدەر دەبي.^۱

۱. مەحمود ئەحمەد محەممەد، «ميژووي ھۆزي بلباس له كۆنەوه تا ئەمڕۆ»، بەرگي يەكەم،
چاپخانەي تاقگە، سلیمان، ۱۹۸۹، ۲۵۶ لاپەرە، كوردی.

به‌شی دووهه‌م

چاند و هونه‌ر

چاند و هونەر

(كتيب، شيعر، چيروك، موسيqa، وينه، پهيكهر و فيلم)

لهم به شه دا هه والى ئه و رووداوه فهرهنگى و ئه دهبى و هونه ريپانه دهكه و نه بهرچا و كه ههركام به شيوهيك له شيوهكان په يوه ندييان به بؤكانه وه بى و برىتى دهبن له و كتيب و وتار و چاپه مينييه دهورهى و مالپه و وينه و فيلم و كليپانهى وا به نيوه روكتيكى فهرهنگى هونه ريپه وه كه وتبته بهرچاوم و سوراغىكى بؤكانم تيدا كرديتتن. دياره نه تواناى من و نه بابه تيكى ههفتانهى وه كه ئه م پرؤژهيه ناتوانى و نه يانتوانيوه هه مووكتيب و گوڤار و رؤژنامه يهك بيشكنن و خوينه ريش داخوازى دياردهيهكى وا نه گونجاويان له پرؤژهيهكى وه كه ئه وهى من نابى. ليزه دا دوور نيينه بگوتري باشه باسى ئه م سه رچاوهيه كراوه بؤچى ئه و سه رچاوه تايبه تهى ديكه له بيركراوه كه گرنگايه تى زياتريشى ههيه؟ من تاوانى ئه وه دهسهبجى دهگرمه ئه ستؤ، به لام من تاكيكم له دووره ولاتى ده ژيم و سه ر به هيچ ريكخراوه و ئه نجومه نيكيش نيم جگه له ئه نجومه نى قه له مى برىتانيا، له ماوهى نووسينى ئه م وتارانه ش دا بينج رؤژى ههفته له دهروهى مال به ئيش و كارى

۱. چهند سالىك پيش ئىستاش به فرمانى سه روكى ئه كادىمىاى كوردى و بهبى داواكارى و ئاگادارىيى خؤم، وهك ئه نداميكى ئه كادىمىا ده سنيشان كرم. له و كاته وه تا ئه مرقو نه هه والىكم له و ئه ندامىيه تيبه و ئهرك و كارم بى گه پىشتووه، نه پيم گوتراوه قه راره كه هه لوه شابىته وه! ئه و دم بؤچى و ابو و ئىستا بؤچى وايه، نازانم.

بە پێوەبردنی ژيانەوه خەریک بووم و تەنیا شەوانە ئەگەر دەرفەتیکم دەست کەوتبێ
 لە پەنای هەوالەکانی پۆژانەدا کتیب و چاپەمەنییە دەورەیی یەکانم لێرەولەوی یان
 لەسەر ئیترنیت دۆزیوەتەوه و هەر چۆنیک بوو هەندیک ماتریالم لە پەيوەندی
 بۆکاندا لێهەلکراندوون بۆ ئەوەی پێش پۆژانی شەممە کە وتارەکە لەسەر مالمپەری
 پۆژەهلات/ بۆکان بلاو دەبۆوه، گەلالەیی بکەم و بینیرم بۆ لای سەرنووسەری
 مالمپەر، تەنانەت ئەگەر پشووێکی هاوینەشم بووبی، کتیبم لەگەڵ خۆم بردووه و
 یادداشتەم لەبەر هەلگرتۆتەوه بۆ ئەوەی لە گەرانەوهدا بیکەم بە وتاریک و نەهیلەم
 وچان بکەوێتە کاریکەوه کە خۆشم ویستووه. هەموو ئەوانەشم داناو لە پەنا کاری
 دیکەیی نووسین و پانانی کتیب بۆ ئەم رادیۆ یان ئەو تەلەفیزیۆن و ئەو گوڤار یان
 پۆژنامەیی کوردی.»

شوینه فهره نگییه کان

خانوبه ره ميژوويي به كان

له هه نديك ولاتي پيشكه وتووي جيهان ره سم وايه تابلويه كي بچوك به ديواي ئه و مالانه وه ددهن كه پيشتر كه سايه تيبه كي گرنگي سياسي، كومه لايه تي، هونه ري و زانستبي تيدا ژياوه و له سه ري دهنوسن فلانه كه س له نيوان ئه و ساله دياري كراوانه دا له م شوينه تايبه ته ژياوه، ياخود كاونسئل (شووراي شار) يان حكومه تي ناوه ندي ماله كه ده كرپه وه و ديكراسيوني ئه و سالانه ي تيدا پيكده هيني و ئاسه واره كانى ئه و كه سايه تيبه ي لى داده ني و ده يكاته شوينكي توويستى بۇ سهردان و چاولى كردنى خه لكى خوئي و بياني.

ئيمه تا ئه و قوناغه و به رپوه چووني به رنامه يه كي ئه وتو، رينگاي دوورمان له به ره و هه رگيز داگر كه راني تورك و ئيراني ئيجازه ي كاري وامان پى نادهن، واته ده بى سه رها كه يانكي خوئي نه ته وايه تيمان هه بى ئنجا به ره و كاري وا بناژويين، به لام بۇ ئه وه ي سه ره هه وداي مه سه له كان ون نه بن و له دواړوژدا بزاني كى كى بووه، پيوسته هه ر له ئيستاوه شوينه واره كان له سه رانسه ري كوردستان دا دياري بكه ين و بياننوسين.

له بوكان هه نديك خانوبه ره هه ن كه شويني ژياني كه سايه تيبه ميژوويي به كان بوون و به داخوه به هوى شيوازي كوني ميعماري و كه ره سه ي خراپى بيناسازييه وه رپوخاون و نه ماون يا له به ر هوكاري سياسي كه وتونه ته به ر هيرشى حكومه تي عه جه مان (بۇ نمونه، قه لاي سهر دار كه له جياتى پاراستن و نوي كردنه وه، پاسداره كان رپوخانديان و له ناويان برد). له بارودوخيكى وادا، گرنگ ئه وه يه ئيمه شوينه كانمان

له بیر نه چى بۆ ئه وهى له دواروژدا بتوانى دهسنیشان بکرىنه وه و یادیان زیندوو رابگیرى:

ای خاک! اگر سینه تو بشکافند

بس گوهر قیمتی که در سینه توست (خیام)

بۆ ئه م کاره پڼویسته شوینی هه رکام له و مالانه بهوردی دیاری بکرین و بنوسرین. بۆ نمونه، ماموستا هه ژار له سالانی لاوییه تییدا مالى له تهره غه وه هاتوته بۆکان له گه ل بنه ماله کهى له و ماله دا ژیاون که دواتر بوو به مالى خاتوو «فاتم فه رهاد» و «حاجی سه عیدی موباره کی». من ئیستا زیاد له ۴۰ ساله بۆکانم نه دیتوو وه و نازانم چى به سه ر ئه و ماله هاتوو وه، به لام ده توانم شوینه کهى به و شیوه یه دیاری بکه م: له باکووری رۆژه لاتى مزگه وتى جامع، خوار مالى مه لا عيسامه ددینی شه فیعی، باکووری مالى ساله خانى نه سیری، که گوايه ئیستا که وتوته به رى باشووری ئه و خيابانه تازه یه ی و له نیوان خيابانى سه ره کیی شار و لای هه وه گه وره وه تا خيابانى سه قز لی دراوه.

له سه ر ئه م پڼ و شوینه پڼویسته کومه لیک خانو به ره و شوینی نیشته جی بوون پاریزراو بن، مالى که سانیکى وه ک: قازى کاکه هه مه ی قزلجى، مه لا عه لى قزلجى، مه لا هه سه نى قزلجى، حه قیقی، ئه فخم، میرزا عه بدوللا ئه فخمه ی، برایمى ئه فخمه ی، مه لا هادى ئه فخمه ی زاده، سه لاهه ددینی موهته دى، سواره ئیلخانى زاده سمایل خانى فه رپوخی، ماموستا سه ید هه سه نى کازمى، سه ید عه بدوللاى کازمى، عه بدورپه رحمانى ددانسان، سه یدی به ننا، دوکتور سه لامه ت به خش، حاجى قاسم که ریمى، عه بدوللا ئیرانى، میرزا هه مه ربه ئووفى خه یات، عه لى میره به گ، حسینى فاتحى، عومه رى سولتانى وه فا، حوسینى ته هایى، میرزا برایمى هه ریرى، مه حمودى ره زایى، حوسینى مه جیدى (قاره مانى راپه رپڼى سالى ۱۳۳۲ى بۆکان)، مه لا عيسامه ددینی شه فیعی، مه لا ئه بووبه کرى شه فیعی، دوکتور جه عفه رى شه فیعی، وه ستا قه فارى به ننا، مالى جووه کان، ئه رمه نى، به هایى و په یره وانى ئایینه کانى تر؛ هه روه ها مالى ئه و که سانه ی و ا خه لکی بۆکان نه بوون، به لام بۆ ماوه یه ک له بۆکان ژیاون و ده وریان هه بووه له

په‌وتى ژيانى كومه‌لايه‌تى - فەرهنكى بۆكان دا، بۇ نموونه: حاجى شه‌يبانى (يه‌كه‌م سه‌رۆكى ئىداره‌ى فەرهنكى بۆكان له ۱۳۱۵)، كاك ئه‌حمه‌دى قازى، كاك په‌حماني موده‌ررىسى، كاك سه‌ببوللا تابانى، كاك فه‌تاحى ئه‌مىرى، شاعيره‌ گه‌نجه‌ره‌كان وه‌ك كاك سه‌عيد نه‌جاړى (ئاسۆ). كاريكاتوريسته‌كاني وه‌ك برايانى قوه‌په‌يشى و وه‌رگيڤيكي وه‌ك كاك محه‌مه‌د په‌مه‌زاني و گورانبيڤيژان و هونه‌رمه‌ندانى وه‌ك: سه‌نه‌ن زيره‌ك، قاله‌مه‌په، سه‌مه‌حسيني په‌وشه‌نفر، عه‌لى خه‌ندان، سه‌سه‌نى ده‌رزي و عه‌به‌ ده‌رڤڤي و به‌يت‌بيژاني وه‌ك عه‌لى كه‌ردار و سه‌مه‌جان و سه‌دان ناوى تر كه‌ من له بيرم نه‌ماون، به‌لام كومه‌لانى خه‌لك ده‌يانناسن.

هه‌ر به‌پراستي سه‌يف نيه‌ه مالى سه‌سه‌ن زيره‌ك ون بڤ؟

پڤويسته شوين و پڤكه‌وتى ژيان و كاري هه‌ر كاميان به‌وردى ديارى بكري و بنوسري، ئه‌وه‌ش كاري لاوه‌ ده‌ست به‌ قه‌له‌مه‌كانه له بۆكان. ئه‌وه ئيوه و ئه‌وه‌ش ئه‌م ئه‌ر كه‌ گرنگه‌!

بنکه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی‌ی هه‌مامیان

له ژماره ۷۵ و ۷۷ی گۆفاری «مه‌هاباد» دا به‌پێزان محهمه‌د ئه‌حمه‌دیان و مسته‌فا ئیله‌خانی زاده دوو وتاریان له‌سه‌ر «بنکه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی‌ی هه‌مامیان» ی بۆکان نووسیوه و تییان دا باسی خوینده‌وار و مه‌لا و فه‌قی و ئاغای گونده‌که‌یان کردووه. زانیاری ئیو وتاره‌کان ده‌ریده‌خا که هه‌مامیان و مزگه‌وت و حوجره‌که‌ی له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه تا کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده، بنکه‌یه‌کی گرنگی فه‌ره‌ه‌نگی بوون و گه‌لیک زانا و مه‌لایان لی په‌روه‌رده‌ کران، که دواتر له ره‌وتی سیاسی - فه‌ره‌ه‌نگی رۆژه‌لاتی کوردستان دا ده‌وری گرنگیان بینیه‌.

وتاره‌کان هه‌روه‌ها زانیاری باشمان سه‌باره‌ت به گومبه‌زی هه‌مامیان ده‌ده‌نی که له‌وئ دا هه‌ندیک مه‌زنه‌پیاوی ناوچه‌که و سه‌رۆکه‌هۆزانی دییوگری نیژراوان و به‌ردی گله‌کۆیان به‌خه‌تی خه‌باتکاری پێگه‌ی کوردایه‌تی، نه‌مر مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی، نووسراوه.

ئهم دوو وتاره بۆ نه‌وه‌ی تازه و ئه‌وانه‌ی وا ئاگاداریی زۆریان له میژووی فه‌ره‌ه‌نگی ناوچه‌که نییه‌ گه‌لیک به‌سووده، به‌لام گه‌وره‌یی بنکه و دوورودریژی چالاکییه‌کانی حوجره و مزگه‌وتی هه‌مامیان ئه‌وه هه‌له‌ده‌گرئ که ئهم برایانه و نووسه‌رانی دیکه‌ی ناوچه‌که ئاوپی جیددیتر له هه‌مامیان بده‌نه‌وه، ژایاننامه‌ی مه‌زنه‌پیاوانی په‌یوه‌ندیار به هه‌مامیان بنووسن، وینه‌ی خۆیان و گله‌کۆیان هه‌لبگرن و ته‌نانه‌ت فیلمی قیدیۆ له گومبه‌ز و دیوه‌خان و دانیشتووان و بارودۆخی سیاسی - ئابووری گوند و ناوچه‌که‌ی لی زیاد بکه‌ن و ئیتر بیکه‌نه کاریکی کارستان.

کاتی باسی ئابووری گونده‌که‌ ده‌که‌م، ده‌ بی بۆ زانیاری خوینه‌ر بلیم تا ۴۰ - ۵۰ سالی رابردووش هه‌مامیان ناوه‌ندیکی کشت‌وکالیی گرنگ بوو و به‌شیک له برنج و گه‌نم و پێخۆری خه‌لکی ناوچه‌که له‌وئ به‌ره‌م ده‌هات.

لی‌ره‌دا ده‌بی بلیم که له هه‌ر دوو ژماره‌ی ناوبراوی گۆفاره‌که‌دا، وتاری به‌که‌لکی

بەشى دووھەم: چاند و ھونەر | ۴۹۷

دیکەش سەبارەت بە بۆکان چاپ کراون و لەوانە، وتاریکە بە قەلەمی کاک مستەفا
کاوە بەناوی «بۆکان» کە لە بنەماکانی «ناو»ی بۆکانی کۆلیوەتەو و زۆریکی تریش.^۱

۱. گۆڤاری «مەھاباد»، سالی ھەوتەم، ژمارە ۷۵ و ۷۷، سالی ۱۳۸۶ / ۲۰۰۷، مەھاباد.

«سینه‌ما سەعدی»ی بۆکان

بە ئەرکەم زانی وەک سەرەتایەکی بۆ گەردووکۆی زانیاری لەسەر ئەو سینه‌مایەیی و لە سەرەتای سالانی ۱۳۴۰ (واتە شەستەکانی زایینی)دا لە بۆکان بنیاتنرا و دواى چەند سالیکی بە ئاگر سووتا، بابەتیکی کورتیش بێ بنووسم، ئینجا داوا لەو کەسانە بکەم کە شارەزایی زیاتریان لەسەر مەسەلەکە هەیه، بەتایبەت ئەوانەیی و لە نیوخۆی ولات دەرژین، کاری زیاتر و بەبەلگەتر لەسەر بابەتەکە بکەن و هاوڕێی لەگەڵ وینەیی کۆنی ئەو سالانە و ناوی هەندیک لە فیلمەکان زانیارییەکی زیاتر بۆ میژووی شار و ناوچەکە تۆمار بکەن؛ بەتایبەت دەوری کۆمەلایەتی - فەرەنگیی سینه‌ماکە لە بۆکان شى بکەنەو. بەختەوەرەنە پێزدار برايم فەرشی کە پەسپۆری بواری شانۆگەرایی و پێشتریش سەبارەت بە سینه‌مای بۆکان بابەتی نووسيوه، پێی راگەیاندم کە وتاریکی نوێ سەبارەت بە سینه‌ما سەعدی دەنووسى. ئەو هەنگاویکی بەجێیە و هیوادارم دواتر هەمان ئەو وتارە لیترەشدا بلاوبکەمەو.

بە بۆچوونی من سینه‌مای بۆکان، بەتایبەت لە سالانیکیدا کە هێشتا تەلەفیزیۆن نەهاتبوو ناوچەکە، دەوریکی گەلیک گرنگی لە بواری ناسیاو کردنی خەلک بە سینه‌مای ئێران و جیهان بینی و بەتایبەت بۆ کچان و ژنان کە مەتر لە مەل دەچوونە دەرەو و کە مەتریش هاتوچۆی شارانی دیکەیان دەکرد، دیاردەییەکی گەلیک گرنگ بوو. لەو سالانەدا پەيوەندی نیوان شارەکان وەک ئەمڕۆ نەبوو و گەنج و لاو، بەتایبەت کچان و ژنان، دەرەتانی سەفەر و هاتوچۆیان وەک ئەمڕۆ بۆ نەرەخسابوو. سەرەرای ئەم راستییەش کە بەشی بنەمالەیی نیو هۆلی سینه‌مای بۆکان لە بەشی خەلکانی رەبەن جیاکرايوه، دانیشتی ژنان لە شوێنیک کە پیاوی بیگانەیی لێبوون، خۆی لەخۆی دا هەنگاویک بوو بۆ پێشەو.

لەبیرمە سالی ۱۳۳۸ - ۳۹، کاتی کە لە بۆکان قوتابی پۆلی ۱۰ی ناوهندی بووم، مامۆستای گەلیک بەرێزم کاک ئەحمەدی قازی سەرۆکی دەبیرستان و مامۆستای

زمانی ئینگیزی و ئەدەبیاتمان بوو. پوژیک مامۆستا ئەحمەد لئی پرسین کامتان سینه‌ماتان بینووه؟ وا بزنام تەنیا دوو کەس لە پۆله‌کەدا سینه‌مایان دیتبوو! جا گوئی بۆ وانەئی ئینشای ئەم هەفته‌یه، بنووسن: «عجیب است انسان در قرن بیستم سینما ندیده باشد!» ئەو دەم هیشتا سینه‌ما لە بۆکان دروست نەکرابوو و وا بزنام سالیکی یا دوو سال دواتر کرایه‌وه.

لە سینه‌مای بۆکاندا رادەئە هونەری و کۆمه‌لایه‌تی فیلمه‌کان گەلیک نزم بوو و کەمتر وابوو فیلمی چاک، بە پێوانه‌ئە تاران و تەوریز، بگاتە بۆکان، بەلام نەفسی کاره‌که‌که‌شکینییەکی گرنگ بوو و ئەگەر ئێران تووشی مۆتەکەئە مەلاکان نەبووایه، چاوه‌روانی دروست بوونی سینه‌مای چاکتر و پیشاندانی فیلمی باشتیشی لێ‌دەکرا، بەلام سینه‌ماکە پیش هاتە سەر کاری مەلاکان سووتا و ئیتر چاک نەکرایه‌وه تا شوێشی گەلانی ئێرانی بە‌دوادا هات و کەس لە بییری فیلم و سینه‌مادا نەما؛ ئیستاش خۆ جگە لە مزگەوت و حوسینییە و تەکیه، حاشا لە ئێران دوو خشت بۆ سینه‌ما و شانۆ و شتی‌وا لەسەر یەکتەر دابندرئە ویش لە کوردستان و لە شوینیکی وەک بۆکان!

من لە سالانی سەرەتای دروست بوونی سینه‌ما لە بۆکاندا مامۆستای گوند بووم و وا هەبوو لە هاتنه‌وه‌ئە شاردا جاروباره‌ش بچوو‌مایه‌ته‌ سینه‌ما، بەلام لام وانییه‌ئەو شتە سەرجه‌م لە سێ‌چوار جار تیپەر بووبی، لەبەر‌وه‌ئە دوا‌ئە دوو سال مامۆستایی لە گونده‌کانی کوردستان، لە سالێ ۱۳۴۴دا وەک زۆریکی دیکه‌ لە مامۆستایانی مەهاباد و سەقز و بۆکان، منیش شاربه‌ده‌ر کرام و ئێردرامه‌ ئه‌راکی سولتاناباد تا شوێشی سالێ ۱۳۵۷یش بۆ ئیش‌و‌کار نەگه‌رامه‌وه‌ بۆکان و سەردانه‌کانیشم کورت بوون و به‌شی‌ئەوه‌ئە تیدا نەبوو بچم بۆ سینه‌ما. هەر بۆیه‌ش ئاگاداریم لەسەر مەسه‌له‌ئە سینه‌مای بۆکان یه‌ک‌جار کەمه‌ و بۆ نووسینی ئەم بابەته‌ تکای یارمه‌تیم لە هەندیک براده‌ری به‌ریزم کرد و ئەوه‌ئە له‌ خواره‌وه‌دا

۱. لە هه‌واله‌کانی پوژێ ۲۰۱۱/۸/۵ی مالمپه‌ری «په‌یامنێر»دا خۆیندمه‌وه‌ تا کوتایی ئەمسال ۳۳ سینه‌ما و شوینی پیشاندانی فیلم لە پارێزگای هه‌ولێر ده‌کرینه‌وه‌. ئەوه‌ شوینیک که‌ کورد خاوه‌نی خاکی خۆیه‌تی و ئەوه‌ئە بۆکانیش لە ولاتی‌کدا که‌ بیگانه‌ به‌سه‌ری‌دا زاله‌!

دهیخویننه وه میژوولکهیهکی کورت و ناتهواوه که بهگشتی له نامه و ئیمهیلی کاک رهحیم بههرامزاده پیکهاتووه و کاک عومهری حه میدی و کاک نادر فهتھی و دوکتۆر کامران ئەمینئاووش چهند بابته و زانیاری زیاتریان خستۆته سهه؛ وا ههیه چهند دپریشم خۆم لی زیاد کردیی.

تا پروون بوونه وهی تهواوی پیکهوتی پرووداوهکان، من سالی دامهزرانی سینهما له بۆکان به ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲ داهنیم (که دهکاته ۱۹۶۲ - ۱۹۶۳ ی زاینی)، دلنیشم ههه له و سههروهدهدا بنیاتنراوه. سالی سووتان و له نیوچوونیشی به ۱۳۵۶ داهنیم (۱۹۷۷ ی زاینی). هۆکاری سووتانه کهشی نازانم. تۆبلی ههلهیهک بووبیته هۆکاری سووتانی یا دهستیکی چهپه ل کاره کهی کردیی؟ له و سالانهدا سینهما سووتاندن باو بوو و بۆ نمونه، «سینهما ریکس» ی ئابادان و سینهمایهک له ته وریز له تهنیشته تیرمینالی ئوتوبوسی باغی گولستان.^۱

شوینی سینهما سهه عدی بۆکان پرووبه پرووی دوخانیات، په نای مالی کاک عه بدوللا شه ره فکهندی و له مالی مامۆستا حه قیقی شاعیره وه زۆر دوور نه بوو. واته که وتبووه لای رۆژه لاتی ناشی باشی و بهر بهردان و سهه لالاخانه، که له و سالانهدا ئاوه دانیی زۆری لی نه بوو. پۆمی به نزینی مالی حه بیب زاده دواتر که میک به ره و باکوور و له بهری دوخانیات دروست کرا. دواتر، «نه غدالی» ش مهیخانه کهی هه ندیک دواي سینهما کرده وه.

بینایه ی سینهما که خستی سوور و میچه کهی شیروانی بوو. هۆلی چاوه روانییه کی ئه وتۆی نه بوو و هه موو بینا که بریتی بوو له سالۆنیک. ئه وهنده ی بزانه خاوه نه کهی عه جه میکی میانداوی بوو، دواتر له گه ل غه فووری ئاشنا گه ر بوو به شه ریک یا خود پتی فرۆشت. وهک گوتم زانیاری من له سینهمای بۆکان که مه و لیژدها ئه و یادداشتهانه دینم که چهند برادهری به ریزم بۆیان نووسیوم:

«... ئه وهنده دهزانه سینهما که هی غه فووری ئاشنا گه ر، کوپی حاجی خمگه ر بوو،

۱. من ئه و دم له ته وریز ده ژیا و مالم له وه بهری خیابانه که، راست پرووبه پرووی سینهما بووم و به گه رما و دووکه لی سووتانه کهی له خه وه سه تام.

به‌لام به‌گشتی کاروباری سینه‌ماکه به‌ده‌ست هه‌ندیک که‌سی نازهر بایجانیه‌وه بوو: ئۆپیزاتۆر، نازهر بایجانیه‌ک بوو به‌ناوی عه‌لییه‌شه‌ل. عه‌سکه‌رئاغا، که پاسه‌بانیک باریزه‌ستی نازهر بایجانی بوو، کۆنترۆلی بلیته‌کانی ده‌کرد. «هه‌مزهی سینه‌ما»ش که نازهر بایجانی بوو هه‌ر کۆنترۆلی بلیته‌کانی ده‌کرد.

ره‌حمانی یه‌دی بلیتفرۆش بوو. نه‌زیر و «عه‌بدولی کاوه‌یی»ش له‌وئ کاریان ده‌کرد. کوربه‌کانی مه‌ولا قولی و هه‌سه‌نی عه‌به‌سالار و جاروباره‌ش سه‌لیمی مام ره‌سوول ته‌بلیغاتیان ده‌کرد، واته پۆستیری فیلمه‌که‌یان بۆ له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک ده‌دان، ته‌خته له‌ داریکی درێژ قایم ده‌کرا و ئه‌وانیش ده‌یاننا سه‌رشانیان و به‌شه‌قامی سه‌رکیی شاردا ده‌یانگێرا. ته‌بلیغاتیه‌که‌یان به‌ فارسی ده‌کرد، بۆ نمونه ده‌یاننه‌راند «فیلم فلان، سراسر جنگ و خونریزی!» سه‌عاتی ده‌سپیکاری سینه‌ما چواری دوانیوه‌رۆ بوو، به‌لام مندالان له‌ سه‌عات دووه‌وه له‌ به‌رده‌رکی دوخانیات پوو به‌پرووی سینه‌ما راده‌وه‌ستان تا ده‌کرایه‌وه. کاتی که ماتۆری کاره‌بای سینه‌ماکه گه‌رم ده‌بوو، داویان هه‌ر له‌و منداڵانه ده‌کرد به‌سه‌تل له‌سه‌للاخانه‌وه ئاوی بۆ بینن، ده‌نا له‌ کاتی خۆی دا ده‌ست پێناکا!

نیو سالۆنه‌که زۆر خاوین و ریک‌وپیک نه‌بوو، کورسییه‌کانیشی شه‌ق‌وشه‌ر بوون. به‌گالته ده‌لین که‌سیکی مه‌هابادی گوتبووی «سینه‌مای بۆکان کورسی بۆ دانیشتن نییه، ده‌بێ له‌گه‌ل خۆت دا چه‌له‌نگی چه‌له‌بی به‌ری له‌سه‌ر دانیشی، جا له‌به‌روه‌ی چه‌له‌نگه‌که هی خۆته، هه‌رچه‌ند سیانسیش دانیشی، ده‌توانی!»

فیلمه‌کان به‌ «سروودی شاهه‌نشاهی» ده‌ستیان پێده‌کرد و له‌ ماوه‌ی سرووده‌که‌دا خه‌لک ده‌بوویه هه‌سته‌نه‌سه‌ر پێ. «پیش‌په‌رده» نمونه‌ی ئه‌و فیلمانه بوو که له‌ داها‌توودا پیشان ده‌دران و به‌شیک به‌رچاوی کات به‌و پیش‌په‌ردانه‌تیپه‌ر ده‌بوو. فیلمی ته‌بلیغاتیشی هه‌بوو، واته ئه‌و فیلمانه‌ی وا بۆ نمونه بۆ شه‌مکی مال پیشان ده‌دران و به‌شی زۆریان هی دووکانی عومه‌ری سولتانی (وه‌فا) و غه‌فووری ئاشناگه‌ر بوون.

له‌ کاتی نیشاندانی هه‌ر فیلمیک چه‌ند جار پشوو ده‌درا و خه‌لک له‌ سالۆنه‌که

دەھاتنە دەرى. سالۇنىكى ئىنتىزارى واى نەبوو و وا ھەبوو خەلگەكە بۇ پشوووان
 بېنە بەردەرگاي دەروە و سەر شەقامەكە! بى پوولەكان كە بلىتيان پېنەدەكردا، لە
 بەردەرگە رادەوہستان و لە كاتى دەسپىكردەنەوہى فيلمەكە خۇيان تىكەلى ئەوانە
 دەكرد كە لە ژوورەوہ ھاتبوونە دەرى. كاتى باران دەبارى، لە دەروہ نەدەوہستان و
 ەسكەرئاغاش پياويكى بەبەزەيى بوو و زور جار كاتى دەبىنى كەسپك گزە دەكا و
 بى بلىت دەچىتە ژوورەوہ خۇى لە گىژى دەدا! يەككى لە مېتودەكانى بەكارى دەھىنا
 بۇ ئەوہى ئەوانى ژوور و دەروہى لى تىكەل نەبى، ئەوہ بوو سەتلىك ئاوى
 دەھىنا و دەستىكى تەرى بەسەر ئەوانەدا دەھىنا كە بلىتيان ھەبوو. ئەم مەراسىمە
 زور لە غوسلى تەعمىدى كلىسا دەچوو!

خۆشترىن شتى سىنەما ئەم ھەيەجانە بوو كە بىنەران نىشانىان دەدا و چەپلەيان
 بۇ دەستەي چاكەكان لى دەدا.

نرخى بلىتى بەشى پېشەوہ ۵ قران، نيوہ راست يەك تەمەن وھى «لۆژ» ىش ۱۵
 قران بوو.

زور جار فيلمەكەيان دەپەراند. ئىتر نازانم ئەوہ لەبەر ھوى تىكنىكى بوو
 يان ەلىيەشەل بەپەلە بوو زووتر بچىتەوہ مالەوہ! ھەر چى بى، تەماشاپچىيەكان
 دەيانزانى و دەستيان بە فيتو لىدان دەكرد و زور جارپش جنىوى راستەوخۇيان بە
 ەلىيەشەل دەدا. جەماعەتى ھەوزەگەورە ھەمىشە دژى سانسور بوون!»^۱

«مامۇستاي قوتابخانەكانى بۇكان خۇيان دەچوونە سىنەما، بەلام چوونى مندال
 بۇ سىنەمايان پى چاك نەبوو! جارپكىيان لەگەل چەند كەس لە دۇستان دواى
 مەدرەسە چووين بۇ سىنەما. ھەموومان وەك جوو لە كاك... كە موڧىرى دەبىرستان
 بوو، دەترسايىن. لە نيوہى فيلمەكەدا، برادەرىكمان گوتى وا كاكى موڧىر لە پېشمان
 دانىشتوہ! كابرايەكى كالاولەبەدار لەسەر، چەند رەڧىف لە پېش ئىمەوہ دانىشتبوو و
 زور لە موڧىرەكەمان دەچوو. ھەموومان لەسەر زگ لە ۱۵ قرانىيەوہ چووين بۇ پېنج

۱. يادداشتى رېزدار رەھىم بەھرامزادەيە و ھەندىك زانىارىي رېزدار كامران ئەمىن ئاوەشم
 ئاويتەي كردوہ.

قرانی و له‌ویوه هه‌لاتینه ده‌ری. له‌به‌ر دوخانیات راوه‌ستاین تا فیلمه‌که ته‌واو بوو. کاتیک خه‌لکه‌که هاتنه ده‌ری ئه‌و که‌سه‌ی وا به‌کاک مودیرمان دانابوو، له‌راستی دا مه‌شه‌دی مل...ی دارفرۆش بوو!»^۱

«هۆلی سینه‌مای بۆکان هه‌ندی‌ک جار بۆ کۆبوونه‌وه و وتاردانیش که‌لکی لئ‌وه‌رده‌گیرا. ئیمه هه‌ندی‌ک مامۆستا و قوتابی بووین که له‌ژیر کارتیکه‌ریی شانۆگه‌رییه‌کانی تاران و خویندنه‌وه‌یان له‌کتیب و گۆفاره فارسییه‌کان دا گرووپیکی تیئاتریمان له‌بۆکان پیکه‌ینا. من شانۆنامه‌یه‌کم به‌ناوی «پسر خاک» نووسی و دوا‌ی هه‌ندی‌ک ته‌مرین و پرۆوه، له‌سه‌ر شانۆی سینه‌ما سه‌عدی پیشانی خه‌لکمان دا. راده‌ی پیشوازی کردنی خه‌لکه‌که هه‌ر باسی نا‌کرئ. کاره‌که به‌چه‌پله‌لیدان و له‌به‌ر هه‌ستان و هاواری بژی بژی ته‌واو نه‌بوو؛ له‌هاتنه ده‌روه‌ی ئه‌کته‌ره‌کان دا خه‌لکی زۆر له‌گه‌لمان که‌وتن و به‌ره‌و نیوشاریان هیناینه‌وه. له‌بیرمه، نه‌مر کاک قادری سالمی^۲ یه‌ک له‌ئه‌کته‌ره‌کانی نابوو هه‌ر شانی خۆی و له‌گه‌ل خه‌لکه‌که به‌خیابان دا ده‌هات. راست وه‌ک خۆپیشاندانیک سیاسیی لیهاتبوو.»^۳

سه‌باره‌ت به‌و شانۆنامه‌یه و کاری دیکه‌ی شانۆیی له‌سینه‌ما سه‌عدی بۆکان هیوادارم کاک برایم فه‌رشی، که خۆی له‌جه‌رگه‌ی کاره‌کان دا بووه بابه‌تیکی سه‌ربه‌خۆ بنووسی و بلاوی بکاته‌وه.

۱. یادداشتی ریزدار نادر فه‌تویه.

۲. مانگی رابردوو سه‌هه‌مین سالی شه‌هید بوونی مه‌زلوومانه‌ی کاک قادر بوو.

۳. به‌شیک له‌وته‌کانی ریزدار عومه‌ری هه‌میدی که له‌سه‌ر ته‌له‌فۆن پێی گوتم.

جارڤکی دیکه سینهما «سه‌عدی» ی بۆکان

من بۆ ده‌وله‌مه‌ند کردنی فایلێ سه‌بارهت به سینهما سه‌عدی و یارمه‌تی‌دانی ئه‌و که‌سانه‌ی وا له دوا‌پۆژدا میژووی بۆکان ده‌نووسن، لێره‌دا وتاری کاک برایم فه‌رشی و کاک ره‌حمان محهمه‌دیان و وتاری دووه‌می کاک مه‌نسور فه‌رپوخی ده‌هینمه‌وه:

ئا. وتاری کاک برایم فه‌رشی:

«له جارڤکیشانه‌وه بۆ سینهما سه‌عدی»^۱

ب. وتاری کاک ره‌حمان محهمه‌دیان

ئه‌م یادداشته‌ی خواره‌وه که گه‌لیک ورد و ده‌قیقن، نه‌مر ره‌حمانی محهمه‌دیان له‌سه‌ر وتاره‌که‌ی کاک برایمی نووسیوه و له راستی‌دا زیادکراویکه له‌و. یادی کاک ره‌حمان به‌خیر بێ که ئه‌م زانیاریانه‌ی چه‌ند سالیک پێش کۆچی دوا‌یی‌یه‌که‌ی بۆ ناردين.

چه‌ند تییینی و زیادکراو له وتاری «له جارڤکیشانه‌وه بۆ سینهما سه‌عدی»، نووسینی ڕێزدار برایم فه‌رشی».

له‌گه‌ڵ ده‌سخۆشی زۆری کاک برایمی خۆشه‌ویست له‌م یادداشته کورته‌دا هه‌ولم داوه، بگه‌رێمه‌وه بۆ گه‌شه‌ی هونه‌ر له سالانی پێشتر و یادیک له هونه‌رمه‌ندانی ئه‌و سالانه بکه‌م و ڕێزیان لێ‌بگرم. جا ئه‌گه‌ر شوینیکی وتاره‌که‌ی کاک برایمیش پێویستی به‌ پوون‌کردنه‌وه بووبی، ئه‌وا به‌ ئیجازه‌ی ئه‌و، پوانگه و بۆچوونی خۆم، که پشت‌ئه‌ستووره‌ به‌و زانیاریانه‌ی له‌ دۆست و براده‌ری شاره‌زای خۆم وهرمگرتوون، ڕاگه‌یاندوووه:

۱. لاپه‌ره ۴: ئیجاره‌ی به‌ری دوو‌کانه‌کانی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، مینه‌ی ره‌شید ناسکی و مه‌لا ته‌ها وهریانده‌گرت. به‌ری قاسم‌ئاغای موهته‌دیش

1. <http://bokan.de/laperekan/nuseran/Braym/sinema%20seadi.pdf>.

مه‌حموودی ئیفتیخار و میرزای حه‌سار کۆیان ده‌کرده‌وه.

۲. لاپه‌ره ۵: له‌سه‌ر ئه‌و تۆزه قیره‌تاوه‌ی به‌ر دوخانیات، مه‌زهره‌ق و شه‌یلاقه‌ش

ده‌خولایه‌وه و دووچه‌رخه‌سواریش ده‌کرا!

۳. لاپه‌ره ۶: ئه‌و که‌سه‌ی وا ته‌خته‌نهرد و شه‌تره‌نج و شتی تری دارینی دروست

ده‌کرد، ئه‌رمه‌نییه‌ک به‌ناوی «مسرۆب» بوو که «میسرۆف» یان پینده‌گوت و

گوایه له‌ بنه‌ره‌ت‌دا «موهاجیر» بوو، واته له ئه‌رمه‌نستانی سوڤیه‌ته‌وه هاتبووه

ناوچه‌ی ئیمه.

۴. لاپه‌ره ۷: له‌ سینه‌ما سه‌عه‌دی‌دا، حه‌سه‌نی ره‌سوولیانیش بلیتی ده‌فرۆشت و

سه‌دیقی مورادی (دۆینه‌)ش خه‌لکه‌که‌ی رینوینی ده‌کرد بۆ هۆله‌کان. هه‌روه‌ها

دیواری نیوان سی هۆلی سینه‌ماکه، سه‌ره‌تا نه‌رده‌ی ئاسن بوو، به‌لام مندالان له

که‌لیتی نه‌رده‌کانه‌وه ده‌چوونه به‌شه‌کانی تر! دواتر له‌به‌ر ئه‌و هۆیه، نه‌رده‌که‌یان

کرده دیوار.

۵. لاپه‌ره ۸: ئه‌و که‌سه‌نی وا شه‌ربه‌تی میوژده‌ره‌شه‌یان ده‌فرۆشت، ئه‌حمه‌د

عه‌ده و ئه‌حمه‌دی مامۆستا بوون، پینش ئه‌وانیش ئه‌حمه‌دی شاقولی بووه. نیاز

له مامۆستا، نه‌مر مامۆستا شیخ حه‌سه‌نی کامییه.

۶. لاپه‌ره ۹: ئه‌و سه‌هیده‌ی وا شیعرێ ده‌خوینده‌وه و ده‌فه‌ی لی‌ده‌دا، ناوی سه‌هید

ره‌سوول و خه‌لکی هه‌ورامان بوو. یه‌حیاخانیش هه‌بوو که به‌که‌شکۆله‌که‌ی و

جل‌وبه‌رگی سپییه‌وه ده‌گه‌را و شیعرێ ده‌خوینده‌وه و خه‌لک پوولیان بۆ

ده‌خسته ناو که‌شکۆله‌که‌یه‌وه.

- هه‌رله‌و لاپه‌ره‌یه‌دا: ئوروجه عه‌جه‌م جگه له‌ فرۆشتنی بلیتی به‌خت‌نازمایی و

پۆزنامه، دوايه له‌ خیابانی سه‌قز دووکانی ته‌عویزی ره‌وغه‌نی هه‌بوو و

به‌ چاوی کویره‌وه پۆنی ماشینی ده‌گۆری و گریسکاری ده‌کرد.

- هه‌ر له‌ لاپه‌ره‌ی ۹ دا: ئه‌و لاوه‌ بالابه‌رزه، سه‌هید برایی شی‌ربه‌گی بووه که

ئێستا که‌ بۆته خه‌لیفه و له‌ به‌شیک له‌ هه‌ورامان مورید و مه‌نسوبی هه‌یه و

خۆشی نیشته‌جیی بۆکانه و خانه‌نشینی بانگی سادراته.

۷. لاپەرە ۱۱ و ۱۲: کاک موستەفا حەریری دەلی: بەزمی ورچ و مەیموون

هەلپەراندن لە کاروانسەرای «کەیکاوس» بەرپۆه دەچوو.

- هەمان لاپەرە: هەولەین فیلمی سینەما سەعدی بەگوێرەى بۆچوونى کاک

عوسمانى ئىسماعىلى «گربە وحشى» ى ئىرانى بوو. [«دختر لى» يەكەمىن

فیلمى فارسى بووه كه له هیندوستان بەرھەم ھینراوه و لە سەردەمى

ئیمەدا لەمیژ بوو لەسەر ئىکران نەما بوو.]

۸. لاپەرە ۱۴: محەمەد عابیدی راستە.

ھەرودەھا نابى گەشەى ھونەرى نمایش و شانۆ، کتیبەركنى شیعرخویندەنەو

(مووشەرەین) و گۆرانى و سەما لە سالەکانى پێشتردا لە بیر بکەین.

ھۆلیکی گەورە بەگوێرەى ئەو کات لە سالەکانى ۱۳۳۵ - ۱۳۳۶دا بە ھیمەتى

نەمر «مەحمودى سیدقى»، سەرۆكى ئەو کاتى ئىدارەى فەرھەنگى بۆکان، لە بەشى

باکوورى رۆژاواى قەلاى سەردار، رۆوبەپووى خىابانى تازە، واتە ئەو شوینەى

وا دەپروانىیە پاساژى سەید سەدیقى قورەیشى و مالى میرزا حسینی کۆچەرى،

کرایەو. ھۆلەکە بەرزتر بوو لە حەوشەى قەلا و بە چەند پلیکان دەچوو یە نیو

سالۆنەکە، ھۆلەکە سەکوى شانۆ و پەردەى مەخمەرى ھەبوو، لە دەستى چەپی

سالۆنەکەو بە دالانىکدا، بە پلیکان دەچوو یە سەر سەکۆکە. ھەر لەو دالانەو

دەچوو یە نیو ژووریکەو، کە بۆ گریم و خۆسازکردنى ئەکتەرەکان تەرخان کرابو،

ئەم ژوورە کەوتبوو پەشت پۆلەکانى دەرس گوتنەو. ئىمتیحانى قوتابیانیش لەوئىدا

بەرپۆه دەچوو و پى و پەرسى حکومەتیش، وەک جەژنى ۴ى ئابان و ۲۱ى ئازەر

ھەر لەوئى دەکرا. ھەرودەھا چالاکیى ھونەرى وەک شانۆ، شیعر و گۆرانى و سەمای

کچان و ھونەرى تریشى لى بەرپۆه دەچوو.

لە سالى ۱۳۳۶دا، کە نەمر حەبیبوللا تابانى وەک بەرپرسی بارھیتانى لەش لە

مەھابادەو ھاتە بۆکان، جودا لە ئیشەکەى خۆى زۆرى خۆ بە گەشەپیدانى شانۆ و

مۆسیقا و بەشەکانى تری ھونەرەو مەندوو دەکرد. ئەم کەسایەتییە، خۆشى وەک

ئەکتەر لە نومایشەکاندا و پىراى قوتابیانى ھونەرمەند چالاک بوو؛ کارى گرىمى

ئه‌کته‌ره‌کانیش هەر ئه‌و ده‌یکرد.

دواتر به‌رێز قه‌ره‌پاپاق که خه‌لکی نه‌غده و خۆی مامۆستای وینه بوو، زۆر هۆگری به‌شه‌کانی تری هونەر وهک شانۆ و موسیقا بوو. له بیرمه له‌گه‌ل ریزدار سه‌ید یاسینی حسینی و چهند که‌سیکی تر نومایشی «ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدونی»یان هینایه‌ سه‌ر شانۆ و خۆشیان وهک ئه‌کته‌ر تیندا به‌شدار بوون.

به‌رێز هه‌مه‌ده‌مینی مورادیان کارمندی دوخانیات له‌گه‌ل به‌رێزیکی سه‌قزی‌دا که خۆی ده‌کرد به‌ ژن، نومایشی کۆمیدییان له‌و سالۆنه‌ی قه‌لا به‌رێوه‌ ده‌برد و خه‌لک زۆریان پێخۆش بوو.

به‌رێزان سدیقی کاوه‌یی و برایمی مه‌عرووفی و چهند ئه‌کته‌ریکی تر به‌ جل‌وبه‌رگی کوردی و زمانی فارسی، نومایشی عه‌لی‌مه‌ردان‌خانیان به‌رێوه‌ برد. به‌رێز برایمی که‌ریمی کارمندی دوخانیات له‌ نومایشه‌کان‌دا، گریمی ئه‌کته‌ره‌کانی ده‌کرد.

به‌رێز سوله‌یمان که‌ریمی به‌رپرسی بارهینانی له‌ش، جودا له‌ به‌رپرسایه‌تی ئیشه‌که‌ی خۆی له‌ هاوکاری و به‌رێوه‌بردنی چالاکی هونهری‌دا تیکۆشه‌ر بوو. من و به‌رێز ئه‌نوه‌ری سولتانی قوتابی پۆلی هه‌وته‌م بووین له‌ قه‌لا، موناژه‌ری چیشتی ئیرانی و فه‌ره‌نگیمان له‌و سالۆنه‌دا به‌رێوه‌ برد. من لایه‌نگری چیشتی فه‌ره‌نگی بوم و کاک ئه‌نوه‌ریش هی ئیرانی.

چالاکی و هه‌لسوورانی بێ‌وچانی نه‌مه‌ر ئه‌حمه‌دی سامبه‌گی چ له‌باری وه‌رزشی و چ له‌ ئیشی هونهری‌دا، له‌ ته‌واوی ده‌ورانی قوتابیتی و کاربه‌ده‌ستی‌دا، نابێ له‌ بیر بچێ و ده‌بێ به‌رده‌وام ریزی لی‌بگیری.

لێزه‌دا ده‌بێ یادیک له‌و کچه‌ قوتابییه‌ به‌رێزانه‌ بکه‌م که له‌و سه‌رده‌مه‌دا، چالاکی هونهرییان ده‌کرد و بویرانه‌ شان‌به‌شانی قوتابیانی کورگه‌شه‌یان به‌ هونهری‌ شانۆ و ئاواز و سه‌ما ده‌دا. ده‌توانم ئه‌م به‌رێزانه‌ ناو به‌رم و داوای لی‌بووردن بکه‌م له‌و خۆشه‌ویستانه‌ی که وه‌بیرم نه‌که‌وتونه‌وه و ناویان له‌ قه‌له‌م‌که‌وتوه:

به‌رێزان په‌روین مه‌نگورپی، فه‌وزیه‌ که‌فش‌دووزی، ژیلا ئه‌ورامی‌پوور، خانمۆلی

وەستا حەمەسالاھێ بەننا و زۆر خاتوونی تر.

هەول و تیکۆشان و دلسۆزیی بەرپێز کاک برایمی فەرشی و گرووپەکەیی لە بەشی شانۆدا هیچ کات لە بیر ناچن.

چالاکیی ئەم بەرپێزانەش لە بەشەکانی هونەری شانۆ، موسیقا، گۆرانی و شتی تر لە یادی خەڵکدا هەر ماوه و هەر دەمیانی:

بەرپێزان: مەنسور فەرپروخی، برایانی مەردانبەگی، حسینی رەحیمی پوور، مینەیی شیرخانی، حسینی دێبەندی، ئەبووبەکری غەفووری، حسینی سەرکار، عوسمانی فەتھی، سمایی فەتھی، حسینی مەلیک پوور، عوسمانی ئیسماعیلی، حسینی مورادبەگی، خالد پزایی، موستەفا حەریری، غەفووری حاجی غەفووری، عەزیزی حەریری، حسینی سەعیدی، عوسمانی موبارەکی، عەلی میرزایی، فەتاهی تاهیرئازەر، محەممەد عابدی، حەسەنی دەرزی، جەمال باباحوسینی، سەلاح نەزەری و تەها تەحریریان.

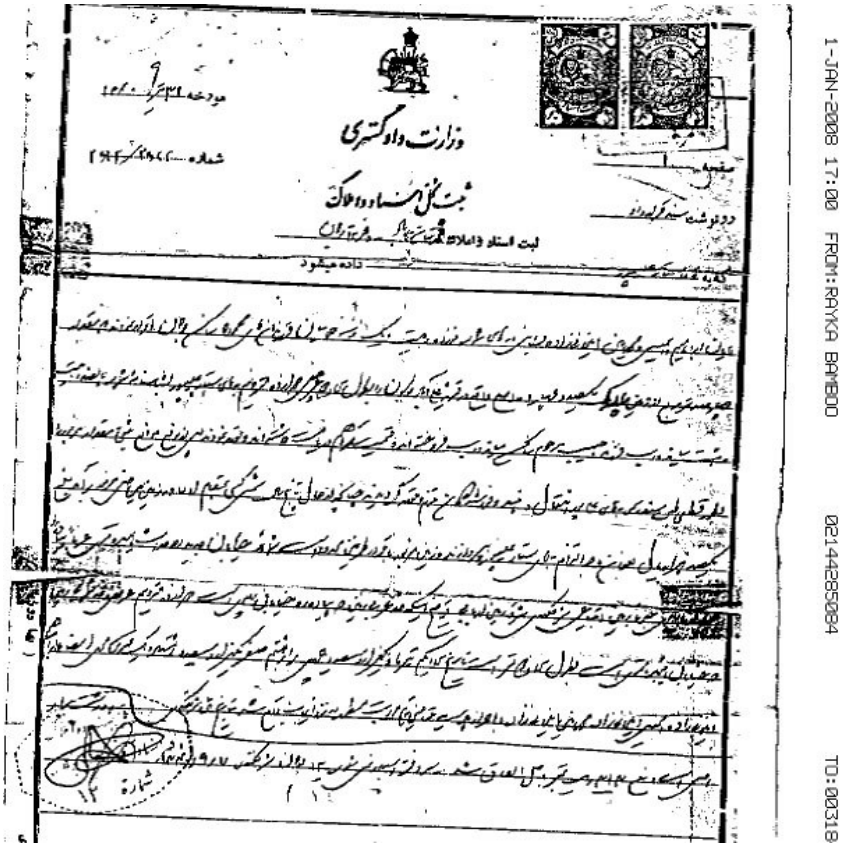
پ: وتاری دووھەمی کاک مەنسور فەرپروخی

سینەمای بۆکان

ئەم بابەتە لە درێژەیی وتاریکدا دەنوسم کە پیشتر سەبارەت بە سینەمای بۆکان نووسیویوم و لە مەلپەری پۆژەھەلات - بۆکاندا بلۆکرا بۆو.

لێرەدا، مەبەست دووپات کردنەوێ نووسراوەکانی پێشوو نییە، بەپێچەوانە تەنیا باس لەو شتانە دەکەم کە پیشتر نەگوتراون و وا ھەییە بەشی زۆری خۆینەرانیشت لێیان ئاگادار نەبن. لێرەدا سپاسی زۆری رەعناخانم ئەحمەدەین دەکەم کە زانیاری و بەلگەنامەکانی راگەییەندراوی نیو ئەم وتارەیی بۆ من و لە راستی دا بۆ خۆینەرانی و بۆ مانەوہ لە میژووی و لاتەکەیی دا ناردووە. نموونەیی رەعناخانمی بەرپێز ھەر زۆر بێ.

ئەوہ وینەیی بەلگەیی کرپینی زەمین لەلایەن «سەتار عەلی پوور»یی خەلکی میانداوہ، لە برایانی ئیلخانی زادە بە مەبەستی دروست کردنی سینەما لە شاری بۆکان.

ئه‌وه‌ش ده‌قی پروونوس‌کراوی به‌لگه‌نامه‌که:

وزارت دادگستری، ثبت کل اسناد و املاک، ثبت اسناد و املاک شهرستان
مهاباد، دفتر ۱۲ بوکان، صفحه ۱، رونوشت سند قرارداد مورخه ۳۱ تیرماه ۱۳۴۰،
شماره ۲۶۲۲/۲۶۱۲، که به آقای ستار علی‌پور داده می‌شود:
آقایان ابراهیم، اسماعیل و محمدامین ایلخانی‌زاده به‌شناسنامه‌های شماره ۱۹،
۲۱ و ۳ تماماً فرزندان آقای محمود آقا ساکن بوکان، اقرار نمودند که مقدار
چهارصد متر مربع از زمین پلاک ۱۱۴ اصلی واقع در قریه علی‌آباد بوکان
بطول ۳۲ متر و ۱۲/۵ متر عرض به آقای ستار علی‌پور به‌شماره شناسنامه
۵۲۸ میاندوآب فرزند حبیب مرحوم، ساکن میاندوآب فروخته‌اند و قیمت همه را

دریافت داشته‌اند و تعهد نمودند پس از رفع موانع ثبتی مقدار مزبور را بطور قطعی طبق سند رسمی به آقای ستار علی‌پور انتقال دهند و فروشندگان ملتزم و متعهد گردیدند چنانکه از حال تا پنج سال شمسی کسی بمقام اعاده زمین مزبور برآمد، مبلغ یکصد هزارریال وجه‌التزام به آقای ستار علی‌پور بپردازد و زمین مزبور شمالاً خیابان کشاورزی، جنوباً زمین ابتیاعی آقای شرفکندی و شرقاً به زمین اربابی. توضیح اینکه مرز غربی زمین که پیاده‌رو خیابان پهلوی است دوازده متر و نیم عرض و حدود شمالی زمین که در خیابان هیجده متری است به طول سی و دو متر است.

تاریخ سی و یکم تیرماه یکهزار و سیصد و چهل شمسی برابر با هشتم صفر یکهزار و سیصد و هشتاد و یک قمری.

محل امضا ابراهیم ایلخانی‌زاده، اسماعیل ایلخانی‌زاده و محمدامین ایلخانی‌زاده به احراز پیوست [؟]...

مراتب مسطوره در نزد اینجانب قلمی شد بتاریخ متن [؟] شرفکندی.

رونوشت برابر اصل است. مبلغ ۲۱۳ ریال تمبر به اصل الصاق شد.

سردفتر اسناد رسمی شماره ۱۲ شهری [؟] بوکان، شرفکندی ۱۳۴۰/۹/۷ [مهر و

امضاء]

له نیوه‌رۆکی سه‌نه‌ده‌که‌وه‌واده‌رده‌که‌وه‌ی که به‌لگه‌ی سه‌ره‌کیی نه‌بێ و پروونویشت بێ، واته وه‌ک له ده‌قه‌که‌دا هاتوو، به‌لگه‌ی فروشی «قطعی» و «ثبتی» دوای چاره‌سه‌رکرانی «به‌ربه‌ستی سه‌بتی» ده‌رده‌کری. ئەم به‌ربه‌سته دوور نییه هه‌مان کێشه‌ی عه‌رصه و ئە‌عیانیی ملگه‌کانی بوکان بێ که له کۆنه‌وه له نیوان ئا‌غاکانی بوکان و خه‌لکی شاره‌که‌دا هه‌بوو.

سه‌تار عه‌لی‌پوو‌ر کۆ بوو؟

سه‌تار عه‌لی‌پوو‌ر پێگه‌یشتوو‌ی ب‌نه‌ماله‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و با‌غداره له میان‌دواو. سه‌تار له په‌نا با‌غداری‌دا که به‌میرات پێی‌گه‌یشتبوو، کاروکاسبی دیکه‌شی ده‌کرد.

ناوبرا نوینەرایەتی شىركەتى جىپى لە ميانداو ھەبوو، ھەروھەا خاوەنى ریزە دووكانىك و سىنەماى ميانداوایش بوو. ھۆى دروستکردنى سىنەما لە بۆكان لەلايەك دەگەریتەوھە بۆ دۆستايەتییەك كە مەرحومى سەتار عەلى پوور لەگەل ئاغاكانى بۆكانى ھەبوو (بە فرۆشتنى ماشینی جىپ و تراكتور و كۆمباين)، لەلايەكى تریشەوھە ئەزمونى سىنەمادارى لە ميانداو. مەرحومى سەتار لەگەل ئاغاكانى دەورووبەرى بۆكان و سەقز و مەھاباد و نەغەدە و شنۆ دۆستايەتى و ئالش و ویرشى کردووھە و كەرەسەيەكى زۆرى لە ماشینی جىپ و تراكتور و كۆمباينى بە قەرز و قىستى سالانە پى فرۆشتوون.

بەرلە دامەزرانى كۆمارى كوردستان ریزدار كەرىم ئەحمەدەين (وھەزىرى پۆست و تىلگراف لە كۆمارى كوردستان) ئەركى بەرپرسايەتی شىركەتى نەوتى ميانداوای لە ئەستۆ دەبى و ئەوھش دەبیتە ھۆى دۆستايەتی ئەو بەرێزە لەگەل بنەمالەى سەتار عەلى پوور.

لە كۆتايى مانگى بەھارى سالى ۱۳۴۰ كاتىك كە بنەمالەى ئەحمەدەين بەمەبەستى پىكھىنانى جەژن و گۆوھندىك بۆ خاتوو رەعنا، بەھۆى وەرگرتنى دىپلۆم، بەرەو قەباغكەندى (قەباغكەندى) مالى خالى وەرپدەكەون، لە كارپژى ميانداو تووشى سەتار دەبن و داوايان لى دەكا كە ميواندارىيان بكا. كاتىك سەتار لە مەبەستيان تىدەگا كە بە مەبەستى گۆوھند بۆ قەباغكەندى دەچن، گەلىك پى خۆش دەبى و دەلى كە غوھلام حەيدەرىش دىپلۆمى وەرگرتووھە و با جەژنەكە بكەين بە دوو.

خاتوو رەعنا كچى گەورەى ریزدار كەرىم ئەحمەدەين دەبیتە ھاوسەرى غوھلام حەيدەر عەلى پوور، كورپى گەورەى سەتار. زەماوھندى غوھلام حەيدەر و خاتوو رەعنا ئەو كات دەنگدانەوھەيەكى زۆرى لى دەكەویتەوھە و بە زەماوھندىكى شاھانە ناوى دەبن، واتە لەو كاتەوھە كە بووك بەرەو مالى زاوا وەرپدەكەوى ھەتا دەگاتە مالى، چارەدار قوربانى لەبەرەم دەكرى، كە ئەوھە خۆى دەبیتە ھۆى درەنگ گەيشتنى بووك بۆ مالى زاوا.

بەھۆى خزمایەتى دايكم لەگەل بنەمالەى ئەحمەدەين، بەخۆشییەوھە توانيم بەلگەى

سەرەکی کپینی زەمین بوو سازکردنی سینەما بە فاکس وەر بگرم. بە پیتی ئەم سەنەدە، شوینی سینەما لە گەڵ مالی ریزدار شەرەفکەندی و مامۆستا حەقیقی و ئەوانەى تری دەورو بەریان لە مەحدودەى عەلیابادی بۆکان دا بوون، واتە مەحدودەى شارى بۆکان ئەوکات تا شیرکەتى نەوتى قەدىم و پيش مالی حەقیقی و شەرەفکەندی بوو.

سازکردنی بینای سینەما شتیک زیاتر لە سالیکی پێدەچى و جیگەى دانیشتنى سى سەد کەسى تیدا ئامادە دەکرى. سینەما لە سالی ۱۳۴۱ دا دەست بە کار دەکا. خاتو رەعنا ئاوا باسى دەست بە کارکردنی سینەما دەکا:

«عەلى داداشوهند، ناسراو بە عەلیبەشەل لە سینەمای بۆکان یەكەم کەس دەبى کە پرس و راي پێدەکرى بۆ وەرچى خستنى سینەما لە بۆکان، کە بەرلەو لە ميانداو و کارى ئۆپېراتۆرى سینەمای ئەو شارەى کردبوو. هەر وەها دا بین کردنى چەند کەس بۆ کار کردن لە سینەما، کاک غەفوور ئاشناگەر کە پيشتر پەيوەندى دۆستانەى لە گەڵ سەتار عەلى پوور دەبى، وەک سەرپەرشتى کریکارانى سینەما دیارى دەکرى.» بە پێچەوانەى ئەوەى کە دەگوترى، کاک غەفوور هەتا سالی ۱۳۴۷ خاوەنى سینەما نەبوو و نیو بە شیشى نە دراوەتى. بە پیتی ئەم بەلگە یەى کە خاتو رەعنا وەک دەسخەت لە ئیدارەى سەبتى ورمى وەرگرتوو، کاک غەفوور لە سالی ۱۳۴۷ دا دەبیتە خاوەنى ئەعیانى (واتە بینای سینەما).

لە سالی کانی ۴۵-۴۶ دا کاروبارى سینەما بەرەو کەسادى دەروا و خاتو رەعنا خۆى بۆ سەرپەرشتى کردنى سینەما دیتە بۆکان و ماوەى نزیک بە دوو سال لە بۆکان، لە بالە خانەکەى بینای سینەما دا نیشتەجى دەبى. خاتو رەعنا لە سەر دەمەکانى دامەزرانى پایگای کەشاوهرزى لە سەر ریی ميانداو بۆ مەهاباد لە سالی ۱۳۴۷، لەو شوینە وەک کارمەند دادەمەزرى و سینەمای بۆکان دیتەووە سەر رەوالی پيشووى خۆى و کاک غەفوور ئاشناگەر دیسان سەرپەرشتى کاروبارەکان بە ئەستۆوە دەگریتەووە کە لە ئەنجامیش دا دەبیتە خاوەنى شەش دانگ ئەعیانى سینەما.

کاروکاسیبى سەتار عەلى پوور لە سالی کانی ۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ دا، بەهۆى دامەزرانى

ئیسلاحاتی ئەرزییه‌وه که ده‌بیتته هۆی نزمیی داهااتی ئاغاگان له ناوچه‌دا و نه‌مانی ده‌ودوو و نه‌دانی قیسته‌کانی سالانه له‌لایه‌ن مشتهرییه‌کانیییه‌وه، که‌سادی دینیی، باغات له‌ده‌ست ده‌چن، نماینده‌گیی جیپ نامینیی و شیرکه‌تی جیپ ده‌ست به‌سه‌ر ملکه‌کانی‌دا ده‌گرئ که یه‌ک له‌وان سینهمای بۆکان ده‌بی. له‌کووتایی زستانی ۱۳۵۵ له‌نیوه‌شه‌ویکه‌دا سینهمای بۆکان ئاور ده‌گرئ، عه‌لییه‌شه‌ل ده‌لی ئیتیسالی کاره‌با ده‌بیتته هۆی ئاورگرنتی سینهما (؟) که‌س بۆ کووژاندنه‌وه‌ی ئاگری سینهما نه‌چوو. له‌دوای فه‌وتی سه‌تار، غوه‌لام حه‌یدەر که‌ چه‌ند سالیک به‌رله فه‌وتی بابی تووشی نه‌خۆشییه‌کی گران ده‌بی، ئیتر وه‌ک وه‌ره‌سه‌ توانایی سه‌ره‌رشتیی کاروباری نابیی و کاتی ئال‌وگۆره‌که‌ی ئیران دئ.

له‌به‌لگه‌که‌دا هاتوو، که‌ زهمینه‌که‌ له‌ برایانی ئیلخانی‌زاده ک‌ردراوه. له‌دوای ته‌فکیکی زهمینه‌کانی بۆکان و دیاری‌کردنی به‌شی هه‌ریه‌ک له‌ برایانی ئیلخانی‌زاده، ئه‌وکات روون نه‌کراوه که‌ زهمینی سینهما به‌لای کام برادا که‌وتوو. به‌پیی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌تار عه‌لی‌پوور شکستی دینیی و دواییش فه‌وت ده‌کا، وه‌ره‌سه‌که‌ی، واته‌ غوه‌لام حه‌یدهریش، به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه‌ توانایی ره‌فع و پ‌جووعی کاره‌کانی نابیی، سینهما به‌بی خاوان ده‌مینیتته‌وه.

به‌وردبوونه‌وه‌ له‌و به‌لگه‌نامه‌ده‌سخه‌ته‌ی وا له‌ ورمی به‌ خاتوو په‌عنایان داوه، ده‌رده‌که‌وئ که‌ کاک غه‌فوور دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ سالیی ۴۷ ده‌بیتته‌ خاوه‌نی شه‌ش‌دانگ ئه‌عیانیی سینهما، خۆی ده‌ست ده‌کا به‌ چه‌ند مامه‌له‌ له‌سه‌ر ئه‌عیانیی سینهما، هۆی ئه‌م کاره‌ش ده‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ چۆنییه‌تی ک‌رینی شه‌ش‌دانگ ئه‌عیانیی سینهما له‌لایه‌ن کاک غه‌فووره‌وه. کاتیک که‌ شیرکه‌تی جیپ ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌عیانیی سینهما‌دا ده‌گرئ و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ کاروکاسییی سینهما به‌ره‌و که‌سادی ده‌روا و خاتوو په‌عنا سینهما به‌جی‌دیلی و له‌ ئیداره‌ی که‌شاوهرزی ده‌بیتته‌ موچه‌خۆر، ئه‌وکات ناوی حه‌یدەر ئه‌که‌به‌ریان دیتته‌ کایه‌وه.

ایعیانی

- باریزێ ۶۴۴۴ / ۴۷,۲,۱۱ - و قەر ۱۸۸ - باریزێ - بن خۆرێ ئاسنێ باریزێ ۱۱۸ / ۴۱,۱۲,۱۱ و ۴۹۴ / ۲,۱,۲,۱۱ - قەر ۱۱ - باریزێ ۴۰ / ۱,۱,۲,۱۱
 - قەر ۱۱ - باریزێ ۵۴۲۲ / ۵۲,۷,۱۱ - قەر ۲ - باریزێ ۵۴۲۲ / ۵۲,۷,۱۱ - قەر ۲ - باریزێ ۵۴۲۲ / ۵۲,۷,۱۱ - قەر ۲ - باریزێ ۵۴۲۲ / ۵۲,۷,۱۱
 - قەر ۱۱ - باریزێ ۱۷۴۹ / ۵۲,۹,۱۲ - قەر ۱۱ - باریزێ :
 - ۳ - داتێ ایعیانی لێ قەر ۱۱ - باریزێ ۱۸۱۴ / ۵۲,۱۱,۲۷ - قەر ۱۱ - باریزێ ۱۸۱۴ / ۵۲,۱۱,۲۷ - قەر ۱۱ - باریزێ ۱۸۱۴ / ۵۲,۱۱,۲۷
 - باریزێ ۵۷۶۷۷ / ۱۳۵,۵,۲ - قەر ۱۱ - باریزێ ۵۷۶۷۷ / ۱۳۵,۵,۲ - قەر ۱۱ - باریزێ ۵۷۶۷۷ / ۱۳۵,۵,۲ - قەر ۱۱ - باریزێ ۵۷۶۷۷ / ۱۳۵,۵,۲

حەیدەر ئەکبەریان له سالانی کۆنەوه شەریکی سەتار دەبی له سینه‌مای میانداو، کاک غەفوور به یارمه‌تی راسته‌وخۆی حەیدەر ئەکبەریان، شەش دانگ سینه‌مای بۆکان له شیرکەتی جیپ له تاران ده‌کڕیته‌وه و له راستی‌دا حەیدەر ئەکبەریان ده‌بیته‌ خاوه‌نی ئەعیانی سینه‌ما، هەر چه‌ند ماوه‌ی پینج سالی پینده‌چی تاکوو کاک غەفوور چوار دانگ به‌ سه‌نه‌د به‌ناوی حەیدەر ئەکبەریان ده‌کا و کاک غەفووریش وه‌ک پاداش دوو دانگی پێ ده‌بێ. که‌وابوو مالیکیه‌تی سینه‌ما دیته‌وه‌ سه‌ر جیی خۆی، هەر دوو شه‌ریک ده‌بنه‌وه‌ خاوه‌نی سینه‌ما، یه‌کیان خاوه‌نی زه‌مین و ئەویتریان خاوه‌نی ئەعیانی. هه‌تا سالی ۵۵ حەیدەر ئەکبەریان و کاک غەفوور چه‌ند مامه‌له‌یه‌کیان به‌ سه‌نه‌د له‌سه‌ر ئەعیانی سینه‌ما کردووه‌، که‌ ناوه‌کانیان بۆ خاتوو ره‌عنا ناسراو نین. له‌دوای فه‌وتی سه‌تار و حەیدەر ئەکبەریان، هەر ئەو جوړه‌ی باس کرا، سینه‌ما له‌ زستانی سالی ۱۳۵۵دا سووتا. وه‌ره‌سه‌ی هەر دوو لایه‌خیکی ئەوتویان به‌ زه‌مینی سینه‌ما نه‌دا و به‌حالی خۆی به‌ره‌لایان کرد.

خاتوو ره‌عنا باس له که‌مته‌رخه‌میی خوئی و بنه‌ماله‌که‌ی ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی که له کاتی خوئی‌دا چالاکیی ئه‌وتویان له خو نیشان نه‌داوه بۆ سه‌بت کردنی زه‌مینی سینه‌ما، تا‌کوو سا‌لی ۱۳۷۲ که ئیدی‌عانا‌مه‌یه‌ک بۆ داد‌گای ته‌وریز ده‌نی‌رن و وه‌لامه‌که‌شی وه‌رده‌گرنه‌وه که سینه‌مای بۆکان له کاتیک‌دا که هر سینه‌ما نه‌ما‌بوو، له سا‌لی ۱۳۵۹‌دا له‌گه‌ل سینه‌ما‌کانی ئازهر‌بایجان موسا‌ده‌ کراره بۆ بو‌نیادی موس‌ته‌زه‌فان و جان‌بازان (برواننه به‌لگه‌نامه‌ی کو‌تایی ئه‌م وتاره).

کاتیک که شاری بۆکان ده‌گیریته‌وه و حکومه‌ت حا‌کم ده‌بیته‌وه، زه‌مینی سینه‌ما به پینچ میلیون تمه‌ن ده‌فروشری به کابرایه‌کی عه‌جه‌م.

شماره ۱۴۱۴/۴

تاریخ ۲۲/۱/۲۰۲۱

پوست

اموال و دارایی‌های استان آذربایجان غربی

آقای غلام حیدر - علی‌پور نماینده وراثت مرحوم ستار علی‌پور

پاسخ نامه مورخ ۷۲/۶/۲۴ شما - اشعار میگردد همانطور که اطلاع دارید دادگاه انقلاب اسلامی تبریز در آبانماه سال ۱۳۵۹ کلیه سیمما های آذربایجان غربی را بموجب حکم شماره ۴/۸۲۹۴ صادره از آن دادگاه به نفع مستضعفان صادره کرده است و اخیراً "مرصه سیممای بوکان طبق مقررات از طرف اداره اموال و داراییهای مستضعفان و جوانبازان آذربایجان غربی بمزاییده گذاشته شده و بقروش رفته است و فعلاً" در مورد شکایت شما وسایر ورثه اقدامی برای این اداره میسر نیست%

سرپرست اموال و دارایی‌های استان آذربایجان غربی

محمد علی‌پور

بروبه: چهارراه دانش ساختمان اموال طبقه سوم تلفن ۲۴۰۷۰-۲۸۱۱۳
مقتدون پستی ۱۴۱۱

P.1

TO:0031848731652

2214225024

1-324-2008 17:22 FROM:RAYGA BAMBGC

شېعر، شروقه‌ی شېعر و ژياننامه‌ی شاعيران

شېعر بۆ كوردېش وهك گهلانى دېكه‌ی ناوچه، هونه‌رى يه‌كه‌مه و زياد له هه‌موو هونه‌رىكى دېكه‌ گه‌شه‌ى كردوو؛ ئەم بالاسه‌ندنه‌ى شېعر به‌ شيوه‌يه‌ك بووه‌ كه‌ برستى له هونه‌ره‌كانى دېكه‌ برپوه و بۆ نمونه، ده‌ورى ميژوو، چيروك و شانوشى گيپراوه و وهك ده‌بينين له‌م بواراندا گوپه‌پانى هونه‌رمان تا سه‌ره‌تاكانى سه‌ده‌ى بيسته‌ميش به‌تال بووه‌ و پاله‌وانىكى لى‌هه‌لنه‌كه‌وتوو و ته‌نيا شېعره‌ كه‌ دېته‌ مه‌يدان و وهك جيگره‌وه‌ى ئەوان قسه‌ ده‌كا. شېعرى كوردى ته‌نانه‌ت بۆته‌ ده‌قى ئايينيش (سرووده‌كانى يارسان يان كتيبى «نزانى؟ مزگانى!») نه‌مر دوكتور سه‌عيدخانى كوردستانى، كه‌ بانگه‌وازه‌ بۆ مه‌سيحيه‌ت به‌ شېعرى هه‌ورامى).

ناوچه‌ى بۆكان به‌تايه‌ت له‌ سه‌ده‌ى بيسته‌مدا شاعيرى گه‌وره‌ى لى‌هه‌لگه‌وتوون: (حه‌قيقى، ئاوات، نوورى و...); له‌ نوپوونه‌وه‌ى شېعرى كوردېش‌دا، بۆكان هه‌ر قسه‌ى يه‌كه‌مى كردوو (سواره، وه‌فا و...); ته‌نانه‌ت ئېستا بۆكان قوتبىكى گه‌وره‌ى شېعرى كلاسيكى نوپيه‌ (ئاسۆ). ئەم به‌شه‌ى كتيبه‌كه‌ ئاورىكى سه‌رپيى له‌ هه‌ندىك شاعيرى ناوچه‌كه‌ و كاره‌كانيان ده‌داته‌وه‌.

دهسنووسی نووسراو له بۆکان

کهشکۆلی عهزیز و سهوزهحمهه

ئوهی لیڤهده دههوهی بیناسینم کهشکۆله شیعریکه که سالی ۱۸۸۰ له بۆکان نووسراوتهوه. خاوهنی ئیستای کهشکۆله که ریزدار عهبدوللا رۆسته می مامۆستای خانهنشینی بۆکانییه و نووسه رانی کهشکۆله کهش باو باپیری ئهون. کهشکۆله که به هیممه تی ریزدار رهحمانی محهمه دیان گه یشتۆته دهست من و منیش بابته تیکم له سهه نووسیوه که له ژماره یه که می گوڤاری ژین، چاپی بنکه ی ژین له سلیمانی، لاپه ره ی ۲۲۱ تا ۲۳۴ (پوشپه ری ۲۰۰۹) دا بلاو کراوته وه.^۱

سالی نووسرانی کهشکۆله که ۱۸۸۰ (سالی شیخی) و ماوه یه کیش دوا ی ئه وه. نووسه رانی کهشکۆل مام و ئامۆزای نه مر وه ستا عه بدو پر ره حمانی ددان ساز باوکی کاک عه بدوللای رۆسته می بوون و له گوندی تورکمان که ندیی رۆژه لاتی بۆکانه وه هاتوونه ته بۆکان و له وی ژیاون.

کهشکۆله که که گه لیکیش به باشی پاریزراوه، سه رجه م ۱۰۲ پارچه شیعی تییدا تۆمار کراوه. شیعره کان زۆر به یان کوردی و به شیکی که میان فارسین. شیعره کوردییه کان هه ندیکان هه ورامین (شه فیع، میرزا فه تحوللا و...)، به لام زۆرایه تییان کرمانجی خواروون، وهک: «هی ئه حمه دی کۆر، وه فایسی، ئه ده ب، نالی، حه ریق، شه هاب و شیخ ره زا تاله بانی». قورسایه تی شیعره کان هی ناوچه ی موکریانه و

1. <https://zheen.org/govaryzheen/>

<http://www.bokan.de/laperekan/nuseran/Kak%20Anwer/keshkol2.pdf>.

بە تايبەت شيعرەكانى ئەحمەدى كۆر زۆرتەرين شوپىيان لەنيو لاپەرەكانى كەشكۆلەكەدا بۆ تەرخان كراوە. ھەر ئەو ھەخۆى پەيوەندىي كەشكۆلەكە بە بۆكانەو ھەردەخا، گەرچى ناوى نووسەران و پەيوەندىي خزمایەتییان لەگەل خاوەنى بۆكانىي ئىستای دەسنووسەكە بۆ سەلماندى ئەم راستىيە بەسە.

دەركەوتنى ئەم كەشكۆلە ھەوالىكى خۆشە و بۆ ميژووى ھونەر و ئەدەبى ناوچەكە بەلگەيەكى بەكەلكە. ئەو ھەندەي ئاگادار بىم كاك ھەمەدەمىنى شاسەنەم چەند كەشكۆلىكى دىكەي لە بەردەستدان كە ئەوانىش ھى بۆكان و ناوچەكەن و ھىوادارم بتوانى بە شىوہيەك بلأويان بكاتەوہ. كەشكۆلەكانى كاك ھەمەدەمىن و ئەم كەشكۆلەي عەزىز و سەوزەحمەد، ھاورى لەگەل دەسنووسەكانى بەغدا كە مامۆستا مەمەدەلى قەرەداغى لە كتيبي كەشكۆلى كەلەپوورى كوردىدا ناساندوونى، دەتوانن گەنجىنەيەكى بەنرخ بن لە كارى زانستى و ھونەريى پيشىنيانى ئىمە لە بۆكان و لە كوردستان بەگشتى.

کیشی شیعرى هه‌ندیک شاعیری بۆکانی

کتیبی گه‌لیک به‌نرخى مامۆستا عه‌زیز گه‌ردى به‌ناوى «پابه‌رى کیشی شیعرى کلاسیکی کوردی» دیارده‌یه‌کی شازه له لیکۆلینه‌وه‌ی بنچینه‌یی کیشی شیعرى شاعیرانی «عه‌رووزی ویژ»ی کورددا.

مامۆستا به‌نه‌فه‌سیکی گه‌لیک دریژ سه‌رجه‌می دیوانی زیاد له ۸۲ شاعیری کوردی «تقطیع» کردووه و «به‌حر»ه عه‌رووزیه‌کانی هه‌موو غه‌زهل و چامه‌ی نیو ئه‌و دیوانه‌ی پێناساندووین. شیوازی کاره‌که‌ی له‌سه‌ر «تقطیع» کردنی مه‌تلع - واته فه‌ردی یه‌که‌می هه‌ر پارچه شیعریکه و به‌و شیوه‌یه سه‌روبه‌ری هه‌موو شیعریکى نیو دیوانه‌کانی له باری عه‌رووزی عه‌ره‌به‌وه ده‌سنیشان کردووه.

من ناچمه سه‌ر باسی ئه‌و گیره و کیشه‌یه‌ی وا له‌سه‌ر عه‌رووزی بوون و پرگه‌یی بوون، هه‌روه‌ها گونجاوی گۆرانی ئه‌میان بۆ ئه‌و و پینچه‌وانه‌که‌ی له ئارادایه، به‌لام هه‌ر چۆنیک بێ به‌شی هه‌ره زۆری سه‌رمایه‌ی شیعریه‌ی گه‌له‌که‌مان له رابردوو و ته‌نانه‌ت ئیستاش دا خۆ له شیعرى عه‌رووزی دا ده‌نوینی و به‌و بۆنه‌یه‌وه خاوه‌نی گرنگایه‌تیه‌ی تایبه‌ته. شیوازی دارشتنی کتیه‌که‌ش گه‌لیک ریکووپیک و جیگه‌ی بڕوایه و ده‌توانی یارمه‌تیده‌ریکی باشی خویندکارانی ئه‌ده‌بی کوردی بێ.

ئه‌وه‌ی بۆکان بگریته‌وه و گه‌لیکیش گرنگه ئه‌وه‌یه که ۷ دیوانی ۶ شاعیری ناوچه‌که‌ی ته‌قطیع کردووه. ئه‌م کاره پینشته‌ر که‌س نه‌یکردووه. ئه‌وه‌ش بابه‌ته‌کان: ئه‌حمه‌دی کۆر: لاپه‌ره‌ی ۲۶ی کتیه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی ئه‌نیسی، سه‌رجه‌م ۵۱ پارچه شیعر، به‌حرى شیعره‌کان: په‌مهل، په‌جه‌ز، هه‌زه‌ج، به‌سیت.

میسباحوددیوانی ئه‌ده‌ب: لاپه‌ره ۷۶ی کتیه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی هه‌ولیز، سه‌رجه‌م ۷۶ پارچه، هه‌روه‌ها لاپه‌ره ۸۳ی کتیه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی به‌غدا، سه‌رجه‌م ۱۲ پارچه‌ی تر؛ به‌حرى شیعره‌کان: هه‌زه‌ج،

رهمەل، موزاریع، رهجهز، سه‌ریع، موقتاریب، موجته‌س.

عه‌باس حه‌قیقی: لاپه‌ره‌ی ۲۲۳ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددین، سه‌رجه‌م ۵۶ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: هه‌زه‌ج، رهمەل، موزاریع، رهجهز، خه‌فیف، سه‌ریع.

سه‌یفولقوزاتی قازی: لاپه‌ره‌ی ۳۴۷ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی ئه‌حمه‌دی قازی، سه‌رجه‌م ۱۸ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: هه‌زه‌ج، موزاریع، رهمەل.

مه‌لا مارفی کۆکه‌یی: لاپه‌ره‌ی ۵۴۳ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی سه‌یدیان، سه‌رجه‌م ۵۰ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: هه‌زه‌ج، رهمەل، موزاریع، موجته‌س، خه‌فیف.

خالیله‌ حیسامی (هیدی): لاپه‌ره‌ی ۷۴۷ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر (کاروانی خه‌یال)، سه‌رجه‌م ۷۶ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: رهمەل، هه‌زه‌ج.^۱

۱. عه‌زیز گه‌ردی، «رابه‌ری کتێبی شیعره‌ی کلاسیکی کوردی، لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی» ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان، هه‌ولێر، ۲۰۰۳، ۷۹۰ لاپه‌ره، کوردی.

شیخ‌ریکی فارسیی شیخ‌بابا

شیخ بابا سه‌عیدی غه‌وساباد هاوړی له‌گه‌ل حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موکری، سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قز و حه‌مه‌خانی بانه له یه‌که‌مین پوژه‌کانی هیترشی سپای داگیرکهری عوسمانی بو سه‌ر پوژه‌ه‌لاتی کوردستان و نازهر‌بایجانی ئیران له ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا، به‌تاوانی لایه‌نگری کردنی سپای پووس، گیرا و ئیعدام کرا. شیخ‌بابا که‌سایه‌تییه‌کی ناو‌به‌دروه‌ی سیاسی، کومه‌لایه‌تی و ئییینی ناوچه‌ی موکریان و خه‌لکی غه‌وساباد بو.

«شیخ بابای به‌رزنجی له دواړوژانی مانگی سه‌فه‌ری ۱۳۳۳ی کوچی له دئی غه‌وساباد له‌لایه‌ن سپای داگیرکهری عوسمانییه‌وه ده‌گیرئ و ده‌یبه‌نه که‌ریزه‌ی گلی. سئ پوژان له‌وئ ده‌سبه‌سه‌ر ده‌بی و هه‌لیده‌پیچن تا حوکمی جیهاد و شه‌ر له‌گه‌ل پووسان په‌سند بکا، به‌لام مل نادا. سه‌رکردایه‌تی سپای عوسمانی له دادگایه‌کی پروک‌ه‌ش و هه‌ره‌مه‌کی‌دا حوکمی ئیعدامی بو ده‌برنه‌وه و به‌فه‌رمانی ئه‌فسه‌ریک به‌ناوی عومه‌ر ناجی‌به‌گ له داری بیدادی ده‌دن.

شیخی شه‌هید ناسراو به «صدرالسادات» له که‌ریزه‌ی گلی ده‌نیژئ و پاش هه‌شت مانگ خزم و که‌سی ده‌چن گوره‌که‌ی هه‌لده‌دنه‌وه و راید‌ه‌گوینن بو غه‌وساباد و له‌ئو گومبه‌زی شیخ ئه‌حمه‌دی برای ته‌سلیم به‌خاکی ده‌که‌نه‌وه.»^۲
ماموستا هه‌ژار له به‌شی مه‌هابادی به‌ره‌وموکریان‌دا ده‌لئ:

گیانی خوئی داوه به‌تو شیخ‌بابا

باوی شادی بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و مابا

۱. به‌گویره‌ی نووسینی ئیبراهیم ئه‌فخه‌می، حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌ردار و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قزی پوژی ۲۳ی سه‌فه‌ری ۱۳۳۳ی مانگی له مه‌راغه ئیعدام کراون [که به حیسابی من ده‌کاته ۱۹۱۵/۱/۱۱ی زایینی]. بې: ابراهیم افخمی، تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان، انتشارات محمدی، سقز، ۱۳۶۴ (۹)، ص ۲۱۳.

۲. سعیدی، سید مسعود «زندگانی عارف شهید شیخ باباسعید برزنجی غوث‌آباد»، ص ۵۲ و ۷۱، چاپ اول ۱۳۹۶/۲۰۱۷، انتشارات زانکو.

له پهراویزی شیعره که شدا دهنووسی:

«شیخ بابا، شیخی غه وسابات بووه، سهره کی کومه لیک بووه گفتیان له رووسیای قه یسه ری وهرگرتوو ئیسیقلال بدا به کوردستان و ئه وانیش دژی تورکان شه پر بکه ن... تورکان به و توهمه ته، ده گهل حه مه حوسین خانی سهردار و سه یفه ددین خانی سه قزی، ئیعدامیان کردوو.»^۱

له گه لیک سه رچاوه ی دیکه شدا به کورتی یادیکی لی کراوه و ئاماژه به کی پیکراوه؛ له وانه، ئیبراهیم ئه فحه می (پیشتر) و سه ید محه ممه دی سه مه دی، که شیخ بابا به «عارف و شاعیری گه وره ی کورد» ناو ده با.^۲ به لام له لیسته ی ناوه کانی «تاریخ مشاهیر کرد» ی نه مر بابامه ردوخ رۆحانی دا چاوم به ناوی شیخ بابا سه عید نه که وت، هیوادارم من هه له م کردبی.

پارچه شیعریکی شیخ بابا له که شکۆلی «حاجی میرزا محه ممه دی سه قه تی» کوری حاجی سمایل خاریجه ی مه هابادی و باپیری ریزدار فه تاحی کاویان دا تۆمار کراوه. که شکۆله که له سالانی ده وروبه ری ۱۳۱۹ (۱۹۴۰ ی زایینی) دا نووسراوه ته وه و بریتییبه له شیعری کوردی و فارسی زیاد له ۴۷ شاعیری کورد و فارس. من له ژماره ۲ ی گوڤاری ژین، چاپی بنکه ی ژینی سلیمانی دا بابه تیکم بۆ ناساندنی که شکۆله که نووسی و لیسته یه کم له ناوی شاعیران و شیعره کانیان پیکهانی. له لاپه ره ۲۱۷ شدا ئاماژه م به و پارچه شیعره ی شیخ بابا سه عید کرد.^۳

۱. هه ژار، «بۆکوردستان»، چاپی سه نه م، چاپی جه واهیری، تاران، ۱۳۵۸ / ۱۹۷۹، ل ۱۱۵.
به ییی نووسینی محسین سدیقی له کتیی «سه قز در گذر زمان» دا، کاتیک سه یفه ددین خانی سه قزی (مظفر السلطنه) له میاندواو به پیلانی تورکانی عوسمانی ده زانی بۆ گیرانی، خوی ده گه یه نیته مزلی «مه ولانای مه رزینگ» ده مرآستی شیخی بورهان، که بۆ به شداری جهاد چوو بوویه ئه و شاره؛ به لام تورک پێ ده زانن ده چن له مزل و مالی وی دریده کیشن و ده یبه ن و مه ولانا چ نالی. نووسه ر گه لیک تانه له مه ولانا داوه که میوانی به ده سته وه داوه. ب: ل ۵۱، چاپی ۱۹۸۸ / ۱۳۷۷.

۲. سید محمد صمدی، «نگاهی به تاریخ مهاباد»، انتشارات رهرو، مهاباد ۱۳۷۳، صفحه ۸۰.
۳. ژین، گوڤاری بنکه ی ژین بۆ بوژاندنه وه ی که له پووری به لگه نامه یی و رۆژنامه وانیی

نیوهرۆکی شیعره‌که عیرفانییه و له هه‌موو ۹ فهرده‌که‌ی‌دا باس له «وحدت وجود» و «یه‌کگرته‌وه‌ی خالق و مه‌خلووق» کراوه. وێده‌چی شیخ‌بابا عارف و شاعیر هه‌ردووکیان بووبن. له شیعره‌که درده‌که‌وئێ که ناسناوی شیعریی شیخ‌بابا هه‌مان ناوی خۆی، واته «سه‌عید» بووه.

به‌داخه‌وه له‌به‌ر هه‌له‌یه‌کی زۆر که که‌وتۆته نووسینه‌وه‌ی شیعره‌که، راده‌ی هونهریی شاعیر و توانای شاعیرییه‌که‌ی له هه‌لسه‌نگاندن نایه، به‌لام هه‌ست ده‌کری که یه‌که‌مین و دوایین شیعره‌ی شاعیره‌که نه‌بووبن له‌به‌روه‌ی نیوهرۆکی ده‌وله‌مه‌ند و شیوازیکی رازاوه‌ی هه‌یه. ئه‌گه‌ر ئه‌م بۆچوونه‌ی من راست بی، ده‌بی شه‌هیدی نه‌مرمان شیعره‌ی دیکه‌شی گوتبی.

لی‌رده‌دا، ده‌قی شیعره‌که ده‌هینمه‌وه به‌و هیوایه‌ی که شیعره‌کانی دیکه‌ی ئه‌م که‌سایه‌تییه مه‌زنه‌ی گه‌لی کورد کۆ بکرینه‌وه و بلا‌وبینه‌وه. من ئاگاداری به‌جیماو و خزم و که‌س‌وکاری شیخ‌بابا سه‌عید نیم، به‌لام هیوادارم ئه‌گه‌ر که‌سانیک سه‌ر به‌ بنه‌ماله‌که‌ی هه‌بن و بیانه‌وئێ شوینی مه‌سه‌له‌که بگرن، له داها‌تو‌ودا هه‌م زانیاری زیاترمان له‌مه‌ر ژیان و هه‌لسو‌ور‌او‌یی سیاسی و حیزبی ناوبراو ده‌ست بکه‌وئێ، هه‌م چاومان به‌ شیعره‌کانی روون ببیته‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ شیعره‌که و نووسه‌ره‌وه‌ی شیعره‌که، واته نه‌مر حاجی میرزا محهمه‌دی سه‌قه‌تی، ده‌بی ئاماژه به‌ یه‌ک خال بکه‌م: شیعره‌که پره له هه‌له‌ی نووسینه‌وه. ئه‌و ناته‌واوییه داوینی به‌شی زۆری نیوهرۆکی که‌شکۆله‌که‌ی گرتۆته‌وه. وێده‌چی حاجی میرزا محهمه‌د زۆر له کاره‌که ورد نه‌بووبیته‌وه و گوئی نه‌دابیته ئه‌وه‌ی هه‌له‌وپه‌له بکه‌ویته نووسینه‌وه‌کانییه‌وه. ئه‌م کیشه‌یه ته‌نیا له‌و شیعرانه‌دا ده‌بیندرین که خاوه‌نی که‌شکۆل خۆی نووسیونییه‌ته‌وه، به‌لام هه‌ندیک له شیعره‌کان که به‌ ده‌سخه‌تی جیا‌واز نووسراونه‌ته‌وه، که‌م هه‌له‌تر و متمانه پیکراوترن.

من له درێژهی ئەم یادداشتهدا، سەرەتا وینەیی ئەو لاپەرەییەکی که شکۆلە که دەهینمەوه که شیعری شیخ بابای تیدا نووسراوەتەوه، بۆ ئەوهی خوینەر له گەل کاری حاجی میرزادا ناسیاوی پهیدا بکا، ئینجا جاریکی دیکه دەینوسمهوه و ههول ددهدم، به گۆڕه‌ی توانا، ههله‌کانی بپریم. ئەومه وینەیی لاپەرە ۳۱ی که شکۆلە که یه:

ئەوهش نووسینهوهی دهقه که له لایهن منهوه:

کلام^۱ شیخ‌بابا سعید

نوبهار گلشن وحدت دوباره [باز]^۲ شد
بلبل معنی در این گلزار هم دمساز شد
بلبلان در هرطرف گل‌ها بریزند^۳ در چمن
زانکه در منقار ایشان نغمه‌ها آغاز شد
شد ظهور گل از این گلشن بهر [ره] صدهزار
عندلیبان^۴ آمد [ه] هر طرف^۵ در پرواز [شد]
جشن و رقای^۶ حقیقت بود در گلشن بهار
عید جان آمد، در ابر میلان (؟) باز شد^۷
شمس حق پرتو فکند،^۸ عالم همه انوار گشت
سر برون^۹ آزند و... (؟) خباز شد
شد ظهور حق... (؟) در اول شهر صیام
بر سر تخت حقیقت حالیا شهباز شد
بر سریر عرش دل، سلطان^{۱۰} روحانی نشست
بر همه عالم همیشه درک^{۱۱} رحمت باز شد
فرق پرگار^{۱۲} معانی شد به نقطه هم قرین
گفتگوی اول و آخر... (؟) این راز شد

-
۱. کام
 ۲. ناز، ساز
 ۳. سه‌به‌بیکری زیادی هه‌یه
 ۴. عندلیبان
 ۵. بۆ کیشی شیعره‌که هیچ چاره‌یه‌ک نییه جگه له‌وه‌ی «طرف» به سکونی/راء/ بخوئینه‌وه
 ۶. رقاصی (؟)
 ۷. تاز شد
 ۸. فکنده
 ۹. بیرون
 ۱۰. سلطانی
 ۱۱. بلیی وشه‌ی کوردی «درک» به‌واتای درگا نه‌بین؟
 ۱۲. پرکاری

همچو پروانه به دور شمع می گردد «سعید»
برد جانش طیرجان پیوسته در پرواز شد

به داخه وه هه له یه کی زۆر له ده سخته ته که دا هه یه، هه روه ها چه ند شوینیکیشیم بۆ
نه خوینرا وه ته وه. تۆبلیی نوسخه ی شیعره که له شوینیک و لای که سیکی دیکه نه بئ؟
یادی شه هیدی مه زنی گه لی کورد شیخ بابا سه عیدی غه وسابات و هه روه ها
یادی میرزا محهمه دی سه قه تی که ئەم شیعره ی بۆ تۆمار کردوین، زیندوو بئ!

شيعريکي زيور بۆ ناودارانی ناوچهی بۆکان

مه‌لا عه‌بدوللا زيور (۱۸۷۵ - ۱۹۴۵) ماوه‌یه‌ک له سلیمانیه‌وه په‌ریوه‌ی موکریان بووه و له‌وئ ژیاوه، ئینجا له‌ویوه چۆته‌هسته‌موول. هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا ئەم قه‌سیده‌یه‌ی هۆندۆته‌وه و بۆیه‌ک له‌گه‌وره‌پیاوانی ناوچه‌که‌ی ناردووه. له‌ شیعره‌که‌دا داوای «خه‌رقه‌»یه‌ک له‌ به‌رگۆی شیعره‌که‌ ده‌کا، که‌ نه‌مر مامۆستا ئیبراهیم ئەفخه‌می له‌ کتیبی «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان»، لاپه‌ره ۶۲۲دا ده‌لێ: ئەو که‌سه‌ حاجی عه‌بدوپرهمان‌به‌گی ئیلخانی، که‌سایه‌تی ناسراوی فه‌یزوللا به‌گی ناوچه‌ی بۆکان و سه‌قز بووه.

به‌گۆیره‌ی نووسینی ئەفخه‌می، زيور ئەم شیعره‌ی له‌ سه‌رده‌می شه‌ری یه‌که‌می جیهانی (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸)دا نووسیوه. مامۆستا ئەحمه‌دی قازیش له‌ دیوانی سه‌یفولقوزاتی قازی (۱۸۷۶ - ۱۹۴۵)دا دوو فه‌رد شیعری سه‌یف و حاجی عه‌بدوپرهمان‌به‌گی چاپ کردووه که‌ بۆیه‌کتريان نووسیوه و گوتوویه‌تی حاجی عه‌بدوپرهمان‌به‌گ خاوه‌ن موڵکی گوندی قه‌ره‌گۆیز بووه که‌ ئەو ده‌م سه‌ر به‌ بۆکان و ئیستا هی سه‌قزه. به‌و پێیه‌ ده‌بی عه‌بدوپرهمان‌به‌گیش هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ژیاپی که‌ سه‌یف ژیاوه. به‌گۆیره‌ی شه‌جه‌ره‌نامه‌یه‌ک که‌ کاک ئیره‌ج ناهید له‌ لاپه‌ره ۴۷ی کتیبی «نظری به‌ خانواده عبدالرحمن بیگ مکری»دا چاپی کردووه، عبدالرحمن کوری بوداق‌خانه و به‌ چوار پشت ده‌گاته‌وه سه‌ر بوداق سولتانی موکری.

قه‌سیده‌که‌ ناوی هه‌ندی‌ک که‌سایه‌تی ناوچه‌ی بۆکانی تیندایه و هه‌ر بۆیه‌ش لی‌ره‌دا ده‌یه‌ینمه‌وه. شیعره‌که‌ له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌دا تۆمار کراوه و من له‌ لاپه‌ره ۶۲۲ی کتیبی «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان»ی نه‌مر ئیبراهیم ئەفخه‌میم وه‌رگرتووه:

خه‌رقه‌یه‌کم هه‌یه

خه‌رقه‌یه‌یکم هه‌یه ره‌فیکی سه‌فه‌ر ماهووتی خاسی شاری «مه‌نچه‌سته‌ر»
خه‌دمه‌ت و مینه‌تی ئەوه‌ن زۆرن نادری شه‌رحی ئەو به‌سه‌ده‌فته‌ر

شهو له جیجی لینه، پوژ له جیجی به سته
 پرایده خهم من له کیو و دهشت و دهر
 وهختی باران و به فر، ده بیته سپهر
 مه وریدی ویردی حه زه ته تی داوهر
 کوتی: «ئه ی بی خه بهر له نه فع و زه ره!»
 غافلئ تۆ له حالئ خۆت یه کسه ر
 تا نه جاتم بیئ له رهنج و که دهر
 خۆت ده زانی که نیمه سیم و زهر
 به خوسووس به غه ربیی خانه به دهر
 وه کوو زانیومه پیت ده لئین زیوهر
 خواستی بهرمال بکه به نه زمی دوهره
 ئابرووی من ده به ی وه کوو سوال کهر
 جوابی خۆش وه رگری به فه تح و زه فه ر
 ساحییی به خششن، نیانه له چه ر
 پیم ده لئین سائیلیکه بی سه روبه ر
 ساحییی جووت و مال و ملک و مه ر
 واده زانم ناکاته نامه نه زه ر
 هه ردوو دیندارن و عیاده ت وه ر
 شیخ شناسن، له گه ل مه لا به که دهر
 ساحییی ناو و شه ئن و شه وکه ت و فه ر
 ئه پشه دی تائفه ی هونه رپه روه ر
 باغی فکرت له وانه دپته سه مه ر
 ئه ی حه ما قه ت مه ئابی بی سه روبه ر!

به خوسووس له م زه مانئ هیج ره ت دا
 جار به جار موته کا و سه رینی منه،
 پرو له مه جلیس ده که م عه بای شانه،
 وهختی نوپژ پرایده خهم له جیجی بهرمال
 پوژئ لیم هاته حیده ت و شیده ت
 من که بهر پیم ئه تۆ ده بی قاتل
 چاری بهرمالئ نوپژ بکه بوخۆت
 کوتم: ئه ی یاری هه مده م و گیانی!
 که س به خۆرایی شت به که س نادا
 کوتی: تۆ شاعیری، به شو ره تی، خه لق
 یه ک قه سیده بنووسه بو زاتی
 کوتم: ئه ی خه رقه کۆنی هه رجایی!
 کوتی: من پیت ده لیم بنووسه له کوی
 وه ک ده لئین ئاغه واتئ دیمو کری
 کوتم: ئه و ئاغه واته ناناسم
 کوتی: شیخی له «کۆکه» زۆر کۆکه
 کوتم: ئه و شیخه گه رچی ناناسم
 کوتی: ئاغای «قه رالی» چۆنه له لات؟
 کوتم: ئه و ئاغه واته ده رویشن،
 کوتی: ئیلخانی حاجیبه و سه ردار
 ئه نه جبه بی خانه دانئ کوردستان
 له و ته له ب که، مه چۆره لای هیج که س
 کوتم: ئه ی هه رزه گوئی هه رجایی!

«فەزل» و «يەحيا» لە قايييا نوکەر
ئەغلەبى خوارە، سەترى بى مەستەر
ساحيبي جوودن و هونەرپەرور
بو غياث و شەريف و شەهد و شەكەر
کوتم: ئەى حيلەبازى ئەفسوونگەر!
زۆر مەحالە، غەرييم و بى پەر
سەييدە و عالمە و کەريم سەيەر
من لە راست ئەو خەجالەتم يە کسەر
چۆن بنووسم، بکەومە بەحس و خەبەر؟
عاسمان پايەيه و بلندئەختەر
نوورى «زەنبيل» سەييدە و سەرور
يا هەناسەى نەسيمي وەختى سەحەر،
هەرورە کوو فکرى ئەو عەبيرئاوەر
لە سەماى عيلم و حيلمە ئەو ميحوەر
بو فەقيران و بى نەوايه پدەر
سەددى پي زولم دەکا وەک ئەسکەندەر
زوهدى «بووبەکر» ييه، بە وەرعى «عومەر»
کوتم: ئەى ئافەرين پەفيقى سەفەر!
لە کەراماتى بووى بە دانيشوەر
رەنگە نووژيش نەکەم لە وەختى سەفەر
کە دوغاي بو بکەم بە سوژى جگەر
بو سەواريش، ئە گەر بى يەک «کەر»!

تەواو

زاتى ئەو، پەخش بەخشە، ساحيبي خوان
زۆر لە لام نەقسە لەو تەلەب کەم، کەم
کوتم: ئەى ئاغەواتى دەورى سەقز؟
مالى ئەو تاقمە، کوتم: وەقفە
کوتم: ئايا ئەميرتومان چۆنە؟
هيممەتى ئەو کچە و کچيش بو من
کوتم: سا، حاجى بابەشەيخ چاکە،
کوتم: ئەو مەردە، فەردە لەم چەرخە
دەفعە يەک بو زيارەتى کە نەچووم،
کوتم: زاتى هەيه، خوجەستە سيفات،
کامى هەر کەس پەوا دەبى لای ئەو
سوبحى گولشەن سيفاتى ئەهلى بەهار
هەرورە کوو خولقى ئەو فەرەح بەخشە
مەرکەزى دائيرەى فەزايىل و جوود
دەرکى ئەو مەرچەعى خەواس و عەوام
خزرى راهى موريد و گوم گەشتە،
نەسلى پاکی «بەتوول» و «شيري خودا»،
کە ئەمانەم لە خەرقة بيست فەورەن
هيممەتى سەييدە کە هاتيه زمان
من نە دەرويشم و نە پير و موريد
به‌شى من هيج نەمايه وە ئيلا
من بە «بەرمال»ى خوّم بگەم، بەسمە

چهند وردهسه رنج سه بارهت به شیعره که:

۱. هه ندیک ناو له شیعره که دا هاتوون که پیویسته روون بکریته وه کین، له وانه، دوو ئاغای گوندی قهره لئی و... باسی شیخی کۆکه که دهکا ده بی مه بهستی حاجی شیخ مسته فای به رزنجی باوکی خاله مین بی.

۲. کۆتایی شیعره که به شیوهیه که ناکرئ لئی دلتیا بی شاعیر دوا بریاری چیه و دهیه وهی دواکاریه که ئاراسته ی کئ بکا. هه ر له م په یوه ندیه دا، من له وه دلتیا نیم که ئایا حاجی ئیلخانی هه مان عه بدور په حمان به گی فه یزوللا به گییه یا حاجی محه مه دئاغای ئیلخانی له دئبوکریه کان که به حاجی ئیلخانی ده ناسرا. نه مر ئه فحه می له بۆچوونه کانی دا هه ندیک جار لایه نگر بوو و دووریش نییه به هۆی دژایه تیی بنه ماله ی ئیلخانییه وه شیعره که ی بردیته وه سه ر عه بدور په حمان به گی فه یزوللا به گی.

به گویره ی نیوه ره وکی شیعره که، شاعیر دوا ی ئه وه ی ناوی زۆر که س ده هینی و یه ک له وان حاجی ئیلخانی، به لام هه موویان، هه رکام له بهر هۆیه ک، ده داته دوا وه و له کۆتایی دا ده چیته سه ر سهیدی زه نبیل (حاجی سهید عه بدولحه کیم) و له سه ر ئه وه ساغ ده بیته وه که دواکاریه که ی ئاراسته ی ئه و بکا. به و پینیه، به رگۆی شیعره که سهیدی زه نبیله، به تایبهت که سه بارهت به حاجی ئیلخانی ده لئی: «زۆر له لام نه قسه له و ته له ب که م، که م».

شیعریک که به شوین ئه م شیعره دا دئ وه لامی سهیدی زه نبیله بۆ زیوه ر و به ته واوه تی ده یسه لمینی که شیعره که بۆ ئه و نیردراره و.

وه‌لامی شیخی زه‌نبیل (شای حه‌کیم) به‌شیعره‌که‌ی عه‌بدوللابه‌گی زیوه‌ر

له وتاری سه‌ره‌وه‌دا باسی شیعیریکی عه‌بدوللابه‌گی زیوه‌ر (۱۸۷۵ - ۱۹۴۸)م کرد. بنه‌مای کاره‌که‌ی من، وه‌ک رامگه‌یاندبوو، ده‌قیکی شیعره‌که‌بوو که نه‌مر ئیبراهیم ئەفخه‌می له کتیبی «فه‌ره‌نگ و ئەده‌بی موکریان، بوکان»دا رایگه‌یاندبوو. ئەو دەم دیوانی زیوه‌رم له به‌رده‌ست‌دا نه‌بوو و دۆست و براده‌رانیش له له‌نده‌ن هیچ‌کام نه‌یانبوو، ناچار ده‌قه‌که‌ی ئەفخه‌میم وه‌ک بنه‌ما وه‌رگرت. ئیستا ده‌قی دیوانه‌که له‌سه‌ر مالپه‌پی رۆژه‌ه‌لات/ بوکان بلاوبۆته‌وه و من به‌یارمه‌تی ئەو ده‌قه، هه‌ندیک هه‌له‌ی وتاره‌که‌ ساغ ده‌که‌مه‌وه و پاشان وه‌لامی جه‌نابی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی (شیخی زه‌نبیل، ۱۸۷۵ - ۱۹۳۸) بو شیعره‌که‌ دینمه‌وه که ئەویش هه‌ر له دیوانی زیوه‌ردا چاپ کراوه.

یه‌که‌م ساغ‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی سه‌ره‌تا و په‌راویزه‌کانی وتاره‌که‌:

۱. سالی له‌دایک‌بوونی زیوه‌ر به‌ ۱۸۷۵ نووسرایوو، که راسته‌: به‌لام سالی مردنی زیوه‌ر ۱۹۴۵ نییه و به‌گویره‌ی دیوانه‌که، ۱۹۴۸ه‌:

۲. شیعره‌که، به‌په‌چه‌وانه‌ی بوچوونی ماموستا ئەفخه‌می، بو حاجی عه‌بدورپه‌حمان‌به‌گی فه‌یزوللابه‌گی نه‌نووسراوه که هه‌ر ئەو دەم گومانم لی‌کردبوو، به‌لکوو بو سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی (سه‌یدی زه‌نبیل) نووسراوه و بو ئەویش نیردراوه.

دووه‌م هه‌له‌ی نیو شیعره‌که‌:

به‌داخه‌وه زیوه‌ر له‌و شاعیره‌که‌م‌به‌ختانه‌ی کورده که سه‌ره‌پای چه‌نده‌ها جار بلاوبوونه‌وه‌ی شیعره‌کانیان هیشتا ده‌قیکی پاک و بی‌هه‌له‌یان نه‌که‌وتۆته به‌رده‌ستی خوینه‌ر و له‌پیش هه‌موویانه‌وه شیخ ره‌زای تاله‌بانیه‌ که تا ئەم‌رۆش ده‌قیکی به‌متمان‌ه‌ی دیوانه‌که‌یمان نییه. هه‌له‌ی نیو شیعیری جیگه‌ی باسی ئیمه‌ش بریا هه‌ر ئەوانه‌ بوایه که ئەفخه‌می تووشی کردوه، به‌داخه‌وه، دیوانی زیوه‌ریش که له‌ژیر

سەرپەرشتیی کۆری شاعیردا چاپ کراوه، ئەوەندەى هەلەى چاپ تێدایه که خوینەر بێزار دهکا. له کۆتایی ئەم وتارهدا دهقی شیعرهکه له بهر چاپی دیوانهکه دههینمهوه که خوینەری ئەم زنجیرهوتاره دهستی به هەر دوو دهقهکه راگه‌یشتی و بتوانی به‌راوردی یا هه‌له‌ب‌رییان بکا.

با سه‌ره‌تا بچینه سه‌ر ئەسلی باسه‌که، واته وه‌لامی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی بۆ زیوه‌ر. ئەوه‌ی لێره‌دا پ‌وونه، ئەوه‌یه زیوه‌ر شیعرى «خه‌رقه‌» که‌ى خۆی بۆ سه‌یدی زه‌نبیل نارده‌وه نه‌ک که‌سیکی تر. سه‌یدی زه‌نبیلیش هاوکات له‌گه‌ل نارده‌ى خه‌رقه‌ى ماهووت بۆ زیوه‌ر، به‌ شیعریک وه‌لامی داوه‌ته‌وه. شیعره‌که نیشانه‌ى توانای به‌رزى سه‌ید عه‌بدولحه‌کیمه له شاعیری‌دا و به‌گوێره‌ى «چیشتی مجیۆر»ى مامۆستا هه‌ژاریش، ناوبراو شاعیریکی توانا بووه. خۆزگه‌ که‌سیک شیعره‌کانی کۆده‌کرده‌وه و ده‌یگه‌یانده‌ ده‌ست خوینەری تامه‌زۆ.

وه‌لامی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی (سه‌یدی زه‌نبیل) به‌ شیعرى عه‌بدوللا(به‌گی

زیوه‌ر:

ئەى عه‌زیز و په‌فیکى دانیشوهر!
 نیه‌ خۆشتر له‌ شیعرى تۆ «زیوه‌ر»!
 من خه‌جاله‌ت ئەبم له‌ عه‌رزى جه‌واب
 هه‌یه ئوممید له‌ تۆ، به‌ سه‌رفى نه‌زه‌ر
 خه‌رقه‌ییکت هه‌یه په‌فیکى شه‌فیک
 «خه‌رق»ه بۆ تۆ وجودى ئەو یه‌کسه‌ر
 ئەو له‌ «به‌رمال»ه که‌ت جگه‌رسۆزتر
 که‌ له‌ به‌رمال دۆعا ئەکا به‌ ئەه‌ر
 چۆن نه‌گرمه‌ گوی نه‌سیحه‌تى ئەو؟
 هه‌یه گو‌فتارى زوبده‌ وه‌ک گه‌وه‌هر
 خه‌رقه‌ هه‌رچى ئەلى له‌ گو‌بى بگره

باوه‌کوو نوژنه‌که‌ی له وه‌ختی سه‌فه‌ر
زوه بو پ‌وینت، مه‌که ته‌عجیل
به‌فر زوره، به‌ئیمه‌گه‌یوه‌خه‌به‌ر
وه‌ختی پ‌وین خه‌به‌ر بده «خادم»
که‌شفی ر‌یگه‌ت بکا له هه‌ر کیشوهر
پ‌وچ ئه‌نیرم له به‌دره‌قه‌ی تو‌دا
لاکین ئینساف نییه‌قبوولی خه‌ته‌ر
موئمینان و «سه‌عید» و «قوچ» و «پ‌ه‌شید»
به‌حه‌که‌م دابن‌ین له ئه‌هلی هونەر
من سه‌لامم هه‌یه‌له‌خزمه‌تیان
بیگه‌یینه‌به‌عیشقی پ‌یر و پ‌ده‌ر
خه‌رقه‌که‌ی ماوته، ئوم‌ید وایه
به‌سه‌فای دل د‌و‌عا بکه‌ی بی‌مه‌ر!

سه‌رنجه‌کانی من له‌سه‌ر شی‌عه‌که‌ی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم:

- ویده‌چی شی‌عه‌که‌ ناته‌واو بی‌به‌تایبه‌ت له ده‌ورو به‌ری فه‌ردی ده‌هه‌م‌دا؛
- وه‌ک شی‌عه‌که‌ی زیوه‌ر خوی، له‌میش‌دا ته‌نزیک‌ی نه‌رم‌ونیان ده‌بیند‌ری؛
- هیچ نیشانه‌یه‌کی له ر‌ادیکالیزمی ئیسلامی پ‌یوه‌ نییه‌ و پ‌وانگه‌ی شاعیر گه‌ل‌یک لیب‌راله، تا ئه‌و شوینه‌ی که ده‌لی به‌قسه‌ی خه‌رقه‌که‌ت بکه‌ با له‌کاتی سه‌فه‌ردا نو‌ژیشت بو‌ نه‌ک‌ری؛
- نه‌مزانی «خادم» کتیه‌ و به‌هه‌مان شی‌وه، «سه‌عید» و «قوچ» و «پ‌ه‌شید» کین؟ «موئمینان» ده‌بی‌موریدانی خانه‌قا بن‌گه‌رچی من شکم بو‌ ئه‌وه‌ ده‌چی نیازی له مؤمن‌به‌گ و قوچ‌به‌گی فه‌یزول‌لابه‌گی بو‌وینت، واته‌ زیوه‌ر ویست‌بیتی له‌لای زه‌نبیل و تورجانه‌وه‌ به‌ره‌و ناوچه‌ی فه‌یزول‌لابه‌گی بچی؛
- ئه‌وانه‌ی وا به‌ «حه‌که‌م»ی داناون بو‌چی بو‌وه؟ بو‌ هه‌لسه‌نگاندنی شی‌عه‌که‌ی

زیوهر و خۆی؟ یا بۆ مهسهلهی ریگاو بان؟

- کاتی گوترانی شیعرهکان زستان بووه، بهلام کام سال؟ بهگویرهی پهراویزی لاپهه ۴۲ی دیوانی زیوهر که له زمان ماموستا «نهجمه ددین مهلا» وه نووسراوه، سالی ۱۹۱۹ و دواى شهري يهکه می جیهانی بووه؛
- «پیر» یا پیری دهستگیر دهبی یهک له شیخانی نهقشی بی وهک شیخی حیسامه ددین؛

- «پدر» دهبی باوکی سهید عه بدولحه کیم، واته سهید عه بدورپه حیمی حافظ بی؛
- بهگویرهی هه مان پهراویز، نهجمه ددین مهلا له پوژنامهی ژینی ژماره ۱۳۴۷دا ژیاننامهی سهید عه بدولحه کیمی نووسیوه و سالا کانی ژیانی ئهوی به ۱۲۹۲ تا ۱۳۵۷ی کوچی مانگی (۱۸۷۵ تا ۱۹۳۸ی زایینی) دهسنیشان کردووه و گوتوویه تی له گوندی زهنبیل له دایک بووه و هه ر له ویش کوچی دواى کردووه و نیژراوه.

- ناکری بزاندری له ئه سلی شیعره که دا ناوی شاعیر به «زیوهر» نووسراوه یان «زیوهر». دهقی چاپکراو به «زیوهر»ی نووسیوه.

- من یه کدوو هه لهی چاپیی شیعره که م راست کردۆته وه: وهک زوبده له جیاتی زیده، که واتاکه ی سهقهت دهکا؛ یا بی مه، له جیاتی بی شک و مه، که شیعره که ی له باری کیشه وه بی لهنگ دهبی.^۱

۱. «دیوانی [عه بدوللا بهگی] زیوهر»، مهحموود زیوهر کۆی کردۆته وه و پیشهکیی بۆ نووسیوه، چاپی ئاراس، ههولیر ۲۰۰۳، دهقی شیعره که له لاپهه ۳۷ تا ۴۲.

شیعری گه‌نجالی‌به‌گ

ئه‌م پارچه شیعره هی گه‌نجالی‌به‌گی فه‌یزوللا‌به‌گییه و ماموستا محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم له گو‌فاری به‌یان، ژماره ۱۱۷، مانگی ئادار [مارس‌ای] ۱۹۸۶ (لا‌په‌ره‌ی ۷۰ - ۷۱) دا بلاوی کردۆته‌وه. له سه‌ره‌تای کورتی ماموستادا هاتوه:

«حه‌سه‌ن فه‌همی‌به‌گی کوره‌زای مه‌حموودپاشای جاف له که‌شکو‌لی مه‌حموود پاشادا ئه‌م شیعره‌ی زیاد کردووه و نووسیویه‌تی «یه‌کینک له به‌گزاده‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی که‌ ناوی «گه‌نج‌عه‌لی‌خان» ه‌ له‌ سالی ۱۹۴۳ دا «تصادفا» رپی که‌وته مالی ئیمه له هه‌له‌بجه و موده‌تی ۱۵ رۆژ له مالی ئیمه مایه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی گه‌رایه‌وه بو‌ لای خویان، موکریان، ئه‌م غه‌زه‌له‌ی بو‌ ناردبووم. ئه‌م گه‌نج‌ه‌لی‌خانه کورپی حاجی سه‌لیم‌خانی موکریانه و مالیان له دیی «جان‌بولاق» ه‌.»

هۆی هینانی شیعره‌که لیره‌دا ئه‌وه‌یه که به‌ره‌می ئه‌ندامیکی بنه‌ماله‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی ناوچه‌ی سه‌قز و بو‌کانه، وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی ناودار و به‌ده‌سه‌لاتی ناوچه‌که و ئه‌گه‌ر شیعری دیکه‌شی هه‌بن ئه‌م پارچه شیعره‌ش ده‌بی بد‌ریته ده‌م ئه‌وانی تر، خو ئه‌گه‌ر شوینه‌واری ئه‌ده‌بیشی لی به‌جی مایی ئه‌رکی لاوانی هه‌له‌که‌وتوو‌ی کورده شوینی ئاسه‌واره‌کانی هه‌لبگرن.

هۆیه‌کی دیکه‌ش ئه‌وه‌یه نیشاندهری په‌یوه‌ندی ناوچه‌ی بو‌کان له‌گه‌ل هه‌له‌بجه و باشووری کوردستانه. گه‌نج‌ه‌لی‌به‌گ کورپی حاجی سه‌لیم‌خان، کورپی فه‌یزوللا‌به‌گ کورپی عه‌بدو‌رپه‌حمان‌به‌گ بووه.

عینوانی شیعره‌که له گو‌فاری به‌یان‌دا «ئه‌ی نه‌سیم‌ی سو‌ب‌ده‌م» ه‌ و ئه‌وه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

ئه‌ی نه‌سیم‌ی سو‌ب‌ده‌م!

ئه‌ی نه‌سیم‌ی سو‌ب‌ده‌م، ئه‌ی شاره‌زایی ده‌شت و ده‌ره!

وه‌ی به‌قوربانی شنه‌ت بم، هه‌سته، زوو به‌و وا وه‌ره

زۆر دەمیکه ئاره‌زوم وایه بنیرم قاسدیک
 بۆ حزووری خوشه‌ویستم، بۆ سه‌رم تاجی سه‌ره
 کاغه‌زیکت بۆ ده‌نووسم زۆر به‌شه‌وق و ئاب و تاب
 ئه‌یده‌مه ده‌ستت، به‌لام توخوا زه‌ریفی هه‌لگره
 وه‌قتی زۆر خوشه‌، به‌هار نیوه‌ی چووه‌، سه‌رما نیه
 ده‌شت و کیو و شاخ و لاپالان وه‌کوو پرووی مه‌خمه‌ره
 ئاوی به‌فری شاخی کویستان دینه‌ خواری شیو به‌ شیو
 زۆنگ و کانێ هه‌لقولیون، ئاو له ئاو شیرینتره
 گه‌رچی پێگای شاره‌زای، با منیش وه‌بیرت بێنمه‌وه
 ریی نزیك و راست له‌کوی بۆ کوی ئه‌چی، یادی گره
 لیروه‌وه ئه‌چیه محالی «میره‌دی» تا «کیلشه‌ین»
 دی له‌سه‌ر دی چیمه‌ن و سه‌وزی و گولاله‌ و شه‌سته‌په‌ره
 ده‌چیه «بانه» به‌نده‌ن و کیوی سه‌راسه‌ر جه‌نگه‌له
 گوێزه‌، هه‌نجیره‌، هه‌ناره‌، بووز و په‌لک و عه‌رعه‌ره
 ئه‌مه‌به‌رو ئه‌وبه‌ر خیابانی چنار و سه‌رو کاج
 ئه‌مه‌سه‌ر و ئه‌وسه‌ر هه‌مووی فه‌رشی سمه‌نت و مه‌رپه‌ره
 شاره‌که‌ی شاریکه‌ زۆر ئاو و هه‌وای ساف و له‌تیف
 ساختمان و پارک و بازاری قه‌شه‌نگ و دل‌به‌ره
 گه‌ر وه‌ده‌رکه‌وتی له‌وێ، جیگه‌ی شه‌وت «سه‌یرانه‌ن»ه
 چۆم و بوستانی به‌ به‌ردا دیت و شیرین مه‌زه‌ره
 گه‌ر له‌ چۆمت دا، ئه‌رۆی تا ده‌چیه شاری «پینجۆین»
 شار وه‌کوو فیرده‌وسه‌، ئاوی سه‌لسه‌بیل و که‌وسه‌ره
 هیچ له‌وێ ته‌ئخیر مه‌به‌ ئه‌م جار برۆ بۆ «شاره‌زور»
 میسری کوردستان و جیگه‌ی عیل و خیل و چاداره

مه‌رکه‌زو پیتته‌ختی ده‌شتی شاره‌زور له‌م ده‌وره‌دا
 پیت بلیم شاری «هه‌له‌بجه» ی پیده‌لین و دلگه‌ره
 نیشتمانی میرو پاشای عیلی جافانه قه‌دیم
 خه‌یمه‌گاهی گه‌وره‌یی کوردانه، جیی ئەسکه‌نده‌ره
 ده‌چیه به‌ر ده‌رکی «حه‌سه‌ن به‌گ» میر و گه‌وره‌ی گه‌وره‌کان
 ده‌رکی ده‌روازه‌ی وه‌کوو پیش ده‌رکی قه‌سری قه‌سه‌ره
 ده‌سته‌یی به‌گ‌زاده سه‌فیان به‌ستوو به‌ر نه‌و به‌ده‌ست
 ده‌سته‌یی نو‌که‌ر هه‌موو ده‌ستیان له‌سه‌ر گۆی خه‌نجه‌ره
 ده‌سته‌یی فه‌رپاش له به‌رده‌رگا «عموومه‌ن» حازرن
 عه‌ترپاشی لی‌ئه‌که‌ن، بۆن خو‌ش ئەکه‌ن به‌ر په‌نجه‌ره
 با ته‌میز و پاک و خاوین بچنه خزمه‌ت سه‌روه‌رم
 گه‌ر گه‌یشته‌یه‌ه‌وزی به‌ر ده‌روازه، ده‌سنوێژ هه‌لگه‌ره
 ده‌رکه‌وان دانیشتوو ده‌ئیم له‌سه‌ر خواجه‌نشین
 بۆ په‌زیرایی له‌ میهمان و غه‌ریب زۆر حازره
 پاش ئەوه ئیزنت ئەده‌ن داخ‌ل که‌ بوو‌یته‌ نیو‌ه‌سه‌ر
 شه‌م ئەکه‌یت بۆنی گو‌له، عه‌تر و عه‌بیر و عه‌نبه‌ره
 په‌رده‌دار ئیزنت ئەدا تا ئەچیه نیو میهمانسه‌را
 ته‌خت و کورسی و ئەسکه‌میره،^۱ پرله‌ئاغا و به‌گله‌ره
 لای سه‌رووی هه‌مووان هه‌سه‌ن به‌گ سه‌روه‌ر و سه‌رداری کورد
 زۆر به‌ ته‌مکین و ئەده‌ب دانیشتوو ئەو سه‌روه‌ره
 ئەه‌لی فه‌زل و عیلم و ئاداب و ئەدیب و زۆر فه‌سیح
 خو‌شه‌چینی «مه‌حن» و «سه‌حبان»، «فه‌زل» و «مانی» و «جه‌عفه‌ر» ه
 ئەم عه‌ریزه‌ت پییه، بیده خزمه‌تی، بکشپوه پاش

۱. ئەسکه‌مل؛ له‌به‌ر وه‌زنی شیعه‌رکه‌ ده‌کرئ ئەسکه‌میل بن.

دهس لهسهه دهس، لیو لهسهه لیو، چاو لهسهه پی پراگره
 عهززی ئیخلاس و سهلامی خالیسانهی لیئه کهم
 تاکوو دنیا ماوه من ههه بهندهم و ئهه سهروهه
 زۆر له ئهه پۆزهی کهه هاتوومه حزووری ئهه نوهه
 سهه بهه رابهه ئهه وپۆ ئیخلاس و سهه میمیم زۆرتیه
 ئهه تهه وارینهی کهه فهه مووت، داخی داخانم نهه بوون
 وهه نهه ئهه مری توو موئاعهه، جیی لهسهه چاو و سهه ره
 ههه لی زۆرم دا له «سابلاغ» و له «تهه ورئیز» یش نهه بوون
 ههه له «تاران» یش نهه بوو، نوسخهه ئهه لین زۆر نادهه
 بوو ههه موو بهه گزادهه کانی موختهه رهه تهه قدیم ئهه کهم
 بهندهگی و عهززی ئیرادهه لیرههه تا لۆندههه!

شیعری حاجی سه‌لیم‌خان (حاجی سه‌رتیپ) له وه‌لامی شیعیریکی شیخ‌ره‌زای تاله‌بانی دا خه‌ریکی ساغ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی شیخ‌ره‌زای تاله‌بانی و هه‌له‌بری شیعیره‌کانیم. تووشی ئه‌م پارچه شیعیره هاتم که به‌ناوی «حاجی سه‌لیم» وه له په‌راویزی ئه‌م شیعیره‌ی

خرزمینه، مه‌دهن په‌نجه له‌گه‌ل عه‌شهرتی جافا
میرووله نه‌چی چاکه به‌گژ قولله‌یی قافا

شیخ‌ره‌زا، له دیوانی چاپی ماموستا شوکور مسته‌فادا چاپ کراوه.^۱ هه‌ستم کرد شیعیره‌که‌م پیشتر بینوه و ناوی ئه‌و سه‌لیم‌خانه‌شم بیستوه. شکم بۆ ئاغاواتی فه‌یزوللا به‌گی لای موکریان چوو له‌به‌روه‌ی شیعیره‌که باسی شه‌ری موکری و جاف ده‌کا. چومه سوراغی کتیبیکی ریژدار ئیره‌ج ناهید که سه‌باره‌ت به‌بنه‌ماله‌ی خویان، واته فه‌یزوللا به‌گییه‌کانی نووسیوه.^۲

شیعیره‌که‌م له‌وه‌ی دا دۆزییه‌وه و له به‌راوردکردن دا هه‌ندیک جیاوازیم له ناویان دا بینی. بۆ نمونه، فه‌ردیکی عه‌ره‌بی له ده‌قی چاپی کاک ئیره‌ج دا هه‌بوو و له‌ویتردا نه‌ده‌بینرا.

دیاره‌کیشه‌ی ره‌وه‌ند و نیشه‌ته‌جی بوون که له‌و سه‌رده‌مانه‌دا هه‌بووه ئیستا به‌خته‌وه‌رانه نه‌ماوه و بوته به‌شیک له میژوو، هه‌ر بۆیه‌ش شیعیره‌که ته‌نیا وه‌ک لاپه‌ره‌یه‌کی میژووی ئه‌ده‌بیی گه‌له‌که‌مان سه‌یر ده‌کری و من به‌هۆی ره‌وانی و پاراویی زمانی شاعیره‌وه که شان‌له‌شانی شیعیره‌که‌ی شیخ‌ره‌زا ده‌دا، لیره‌دا ده‌به‌ینم. حاجی سه‌لیم‌خان، کورپی ئاغا شیربه‌گ و باوکی حاجی عه‌بدوپر ره‌حمان به‌گی ئیلخانی بووه، له کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده و سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م دا له

۱. دیوانی شیخ‌ره‌زای تاله‌بانی؛ ساغ‌کردنه‌وه و شه‌رحی شوکور مسته‌فا، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۰، کوردی.

۲. ایرج ناهید، «نظری به‌خانواده عبدالرحمان بیگ مکرری»، ناشر (؟)، سال (؟)، فارسی.

گوندی «سلیمانکه نندی بهشی بهگزاده» ژیاوه، که گوندیکی خوشی ئاوه دانه له نزیک «سهرا» و پیشتر سهر به بۆکان بوو، بهلام ئیستا وهک بهشیک له دێهستانی تورجان لهسه سهر سهقره.

دهقی چاپی دیوانی شیخ رهزا وهک پاشماوهی کتیبه که ههلهی زۆری تیکه وتوو و من ئهوانی زهق و ئاشکراییم راست کردۆتهوه:

نه تیبستوو ه چهند سالی له مه و بهر له مه سافا
 ههر «جاف» ه چوو نووکی رمی «موکری» به نانا؟
 تیبی عه دوو وهک پۆلی قولینگ، ئه وو کوو شمقار
 تیکیده شکاند یه کیه که، ئه یخست له مه سافا
 «شیخ» بی خه به ره له م قسه مه شهووره له ئافاق:
 حه ربه و رمی ئه م سوو که به جیما له غه لافا
 ههر ئه و کوره جافه ش بوو له بهر چۆپیی دلیران
 نالینی ده هات ههروه کوو بوو کیک له زه فافا
 زۆر کهس له جه وانانی ئه وان بوو به ئه سیر هات
 دهس به سته و ته ن خه سته و گه ردن له ته نانا
 چاک وایه نه کا مه تحی ئه وان نه ک بلی مونسیف
 ئه م مه تحه که فه رموویه تی «شیخ»، لاف و گه زافا
 بو مه دحه تیان کافیه «شیخ» بیست و نه زه ر کا
 مه علوومه که مه عنای له لوغه ت دا هه یه «جاف» ا

ئهوهی خواره وهش دهقی چاپکراوی کتیبه کهی کاک ئیره جی ناهیده له لاپه ره ۶۷ - ۶۸ کتیبی «نظری به خانواده عبدالرحمان بیگ مکرى» دا. من هه ندیک هه له ی ئه م دهقه شم ساغ کردۆته وه، بهلام میسراعی یه که مم سه ره پای ناته واو بوونی کیشه کهی، وهک خۆی هینشتۆته وه له بهروه ی به ناوی «شیخ» دهست پیده کا، بهلام دهقی پیشوو به پاشکاو ی نالی رووی له کتیه.

فهردی دووه‌م که ناوی «حاجی سه‌لیم‌خان» ییشی تیدا هاتووه، له ده‌قی یه‌که‌م‌دا نییه به‌لام له شی‌عهره‌که‌ی شیخ ره‌زادا میسراعی یه‌که‌می به‌ناوی «وه‌سمان پاشا» وه ده‌ببندری و میسراعی دووه‌می عینووبیللا وه‌ک ده‌قی یه‌که‌مه. ویده‌چی حاجی سه‌لیم‌خان تته‌ه‌لکیشیکی له شی‌عهره‌که‌ی شیخ ره‌زا دروست‌کردبی و ناوی خو‌ی خستبیتته جتی ناوی وه‌سمان پاشا یاخود که‌سینک دواتر ئه‌م کاره‌ی کردبی.

فهردی چواره‌م له ده‌قی کاک ئیره‌ج‌دا نییه و له ئه‌نجام‌دا، فهردی پیتجه‌می کردوته فهردی چواره‌می خو‌ی. فهردی پینجه‌م عه‌ره‌ببیه و له ده‌قی نیو دیوانه‌که‌دا ناببندری. گرنگی ئه‌م فه‌رده عه‌ره‌ببیه له وه‌دایه که ره‌چاوی شیخ ره‌زای کردووه وا له شی‌عهره‌که‌ی خو‌ی‌دا فه‌ردیکی عه‌ره‌بی هی‌ناوه و ئه‌میش به‌ه‌مان شی‌وه ماموستایانه، فه‌ردیکی عه‌ره‌ببیه هوندوته‌وه.

ئه‌وه‌ش ده‌قی شی‌عهره‌که له کتیبی کاک ئیره‌جی ناهیدا:

نه‌یبیستووه چه‌ند سالی له‌مه‌وبه‌ر له مه‌سافا
هه‌ر «جاف» بوو ده‌چوو نووکی رمی «موکری» به‌نافا؟
حازر نه‌بوو ئه‌و ده‌م که به‌رم حاجی سه‌لیم‌خان
ده‌یکرد جه‌وه‌لان هه‌روه‌کوو سو‌فی له‌ته‌وفا
تیپی عه‌دوو وه‌ک پۆلی قولینگ، خو‌ی وه‌کوو شمقار
تیکیده‌شکاند یه‌که‌یه‌ک و ده‌یخست له‌مه‌سافا
هه‌روا کوپه‌ جاف بوو که له‌به‌ر حه‌ربی ده‌لیزان
نالینی ده‌هات هه‌روه‌کوو بووکی له‌زه‌فانا
یرمون من الیاس فلاتا و جبالا
یکنون من الروع شحافا و کنافا
زۆر که‌س له‌جه‌وانانی ئه‌وان بوو به‌ئه‌سیر هات
ده‌س به‌سته و ته‌ن‌خه‌سته و گه‌ردن له‌ته‌نافا

۱. له سه‌رچاوه‌ی به‌ردهستی من‌دا ئاوا هاتووه: «شیخ نه‌یبیستووه چه‌ند سالی له‌مه‌وبه‌ر له مه‌سافا...» که ئاشکرایه هه‌له‌یه و وشه‌ی شیخ زیادبیه.

چاک وایه نه کا مه دحی ئه وان، نه ک بلی مونسیف
 ئەم مه دحه که فه رموو به تی «شیخ»، لاف و گه زافا
 بۆ مه دحی ئه وان کافیه «شیخ» بیت و نه زه رکا
 مه علومه که مه عنای له لۆغه ت دا چیه «جاف» ا

جیگهی وه بیڕ هینانه وه یه که حاجی سه لیم خان باوکی «گه نجالی به گ» بووه و من
 له به شیکی پیشتری ئەم و تاراندا پارچه شیعریکی گه نجالی به گم هیناوه ته وه که کاتی
 خۆی ریزدار مه ممه دی مه لا که ریم له گو قاری به یان دا چاپی کردبوو.
روون کردنه وه به ک:

دۆستیکی به ریز که خۆی له فه یزوللا به گییه کانی ده ور به ری سه قزه ئە مرۆ (۲۵/۹/۲۰۱۰)
 به ته له فۆن پیتی گو تم قسه ی ئە وه ده کړی که گوایه حاجی سه لیم خان شاعیر نه بووبی و
 ئە و شیعرانه مه لایه کی پیش نویژی مزگه وتی تیکانته په گو تبینتی. من به و دۆسته مم
 گو ت باشه، له کتیبه که ی کاک ئیره جا پارچه شیعریکی دیکه ی حاجی سه لیم خانیش
 چاپ کراوه و وا ده گه یه نی که ناوبرا و شاعیر بووبی. له وه لام دا گو تی من نامه وی
 له سه ر مه سه له که سوور بیه وه و هیچ به لگه یه کیشم بۆ قسه که م نییه جگه له وه ی له
 خه لکم بیستوه ده لین کاره که و بووه و ئە گه ر قسه که بۆ یه ک پارچه شیعر راست بی،
 ئیتر ده کړی له جیاتی ئە و، دوان و سینان له شیعره کانی مه لای ناوبرا ویشی به ناوی
 خۆیه وه کردبی.

سه باره ت به ناوی مه لاکه ی تیکانته په، براده ره که م گو تی «مه لا ئە حمه د» بوو و
 له به شی باخچه ی شاعیرانی «میژوی ئە ده بی کوردی» مامۆستا عه لائه ددین
 سه جادیش دا ناوی هاتوه، ژماره که شی له و کتیبه و له و به شه دا ۱۱۶ یه. من سه یری
 کتیبه که م کرد، له لاپه ره ۵۴۳ و له ژیر ژماره ۱۱۶ دا ناوی «حاجی مه لا ئە حمه دی
 کورپی مه لا سه عیدی تیکانته په ی موکری» م بینی و ئە و دیره کورته ی مامۆستا
 سه جادیشم خوینده وه که نووسیویه ناوبرا و «هاوده وه ی شیخ ره زا بووه».
 به گویره ی زانیارییه کیش که ئیستا له به رده ست هه مووانه، شیخ ره زا له ۱۹۰۹ یا

۱۹۱۰ دا کۆچی‌دوایی کردووه.

دواقسه: من سه‌بارته به‌و باسه ناتوانم هیچ بلیتم و به‌ئەری و نه‌ری بۆی له‌مل ناده‌م، به‌لام وه‌ک ئەرکیکی ئاسایی کاری توێژینه‌وه، نه‌ده‌بوو چاو له‌و هه‌واله‌ بیوشم که له‌و براده‌ره به‌پێژه‌م بیست و هیچ ئاماژه‌یه‌کی پینه‌که‌م. ئەوه‌ش که ناوی حاجی سه‌لیم‌خان له‌فهردی دووهه‌می شیعره‌که (چاپی کاک ئیره‌ج) دا هاتووه، ره‌نگه‌ سووکه‌ په‌سندیک بی بۆ بۆچوونی براده‌ره‌که‌م، له‌به‌روه‌ی ئەگه‌ر حاجی سه‌لیم‌خان شیعره‌که‌ی گوتبایه‌ ناوی خو‌ی له‌ کوتایی‌یه‌که‌ی دا ده‌هیتا نه‌ک له‌و شویننه و ناوهاتنی له‌فهردی دووهه‌م دا نیشانده‌ری هیچ نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌شداری شه‌ری موکری له‌گه‌ل جافه‌کان بووبی، به‌لام به‌و راستییه‌دا که گه‌نجالی به‌گی کورپی حاجی سه‌لیم‌خانی‌ش شاعیر بووه و من له‌ سه‌ره‌وه‌تردا باس‌م کرد، بلیتی نه‌توانین بلیتین شیعر و شاعیری له‌ بنه‌ماله‌که‌دا هه‌بووه و کورپ میراتی باوکی پی براوه؟ دیاره‌ پیویست ناکا کورپی شاعیریکی‌ش وه‌ک باوکی شاعیر بی، به‌لام ئەو په‌یوه‌ندییه‌ خالیک بوو به‌ زه‌ینم‌دا هات و نه‌ده‌کرا ئاماژه‌ به‌ویش نه‌که‌م.

شیعره کانی عهلی گه لاویژ

مامۆستا حهسهن سهلاح (سۆران) ماوهیهکی کهم پیتش کۆچی دوایی نه مر عهلی گه لاویژی برا گه وره، شیعره کوردیه کانی له مالپه ری «پۆژهه لات/ بۆکان» بلاوکردهوه. ١ ئه وه کاریکی به نرخ و به جی بوو له بهروهی له رابردوودا ئیمه به گشتی ته نیا شیعری «نوحه یاتهین» مان له مامۆستا گه لاویژ خویندبووه و وا هه یه جگه له خه لکانی نزیکه خۆی که متر کهس زانیییتی که گه لاویژ له دوره ولاتی و له بارودۆخی ئه و ده می سۆقیه تیش دا شوینی رووداوه کانی کوردستانی گرتووه و تاوتوی کردوون و شیعری بۆ گوتوون، بۆ نموونه به بۆنه ی واژوکرانی پیکه اتنی ١١ ماری ١٩٧٠ له نیوان شۆرشی کورد و حکومه تی عیراق دا، شیعری «سلاوی دور» ی گوتووه.

من هیوادار بووم مامۆستا سۆران هه موو شیعره کان سه ره تا له مالپه ره که دا بلاو بکاته وه و دره نگتر وه ک کتیبیش له چاپیان بدا.

ژیانی عهلی گه لاویژ به شیکه له میژووی سیاسی بۆکان و خوشی وه ک که سایه تیه کی ناسراوی سیاسی ناوچه که، شیاوی ئه وه یه له و میژووه دا که دواتر له مه ر بۆکان و ناوچه که ی دهنوسری، شوینی تایبه تی بۆ ته رخان بکری. هه ره ها پێویسته کۆپی ئه و کتیه ی وا سه باره ت به په یوه ندیه کانی زه وی وزار له ئیران نووسیویه تی ده ست بحرئ و بلاوبیتته وه (به خته وه رانه له م سالانه ی دوایی دا کۆپی کتیه که له سه ر ئینترنیت ده ستاوده ست گه را و ئیستاش هه یه. جیی خۆی ده بوو ئه گه ر له و کاتانه دا هه بوایه با به تیکیشم له سه ر ئه و بنوسیایه).

ئه وه نموونه یه ک له شیعره کانی گه لاویژ، که ناسناوی شاعیرییه که ی «ئاگری»

بووه:

تاقه‌داره‌که

تاقه‌داره‌که‌ی له‌سه‌ر ئاسۆگان
خۆم بم به‌قوربان تاقی و ته‌نیایت!
ئه‌و ده‌سته‌ بشکی و تاقی خستی!
وا بوو به‌باعیس دووری و جیاییت!

چوار ده‌وره‌ت خۆله‌ و عهرزی سووتاوو
لایه‌کت لیژی و لایه‌کت به‌نده‌ن
له‌ تو ده‌پرسم ئه‌ی تاقه‌داره‌:
بۆچ ئه‌م چۆلگه‌یه‌ت کردۆته‌ مه‌سکه‌ن؟

کاتی بای زه‌به‌ند به‌ تاقی ته‌نیا
سینگ وه‌پیش ئه‌ده‌ی وه‌ک پال‌ه‌وانان
با ده‌تچه‌مینی و باران ده‌تکوئی
خۆت رائه‌ژنه‌ی به‌هه‌وای تو‌فان

ئه‌ی تاقه‌داره‌! به‌سییه‌ ته‌نیایی
وشکان باشتره‌ له‌ ته‌نیا ژیان
بۆچ له‌و سه‌ر که‌له‌ ریشه‌ت کوتاوو
چاو له‌عاسمانی بۆ ده‌نکی باران

بیشه‌ و دارستان لیواره‌ی کانی
له‌ سات دانیشن دۆست و دلداران^۱

۱. به‌داخه‌وه ئه‌م به‌نده‌ی ناته‌واوه

بیری رابردوو

بیری رابردوو په خشانه شیعیکی عومهری سولتانی (وهفا)یه، که تیدا باسی رابردووی شاری بۆکان کراوه به دابونه ریت و باغ و کانیاو و جاده و که سایه تیی ناوداری شاره که وه. سه رده میک که وهفا لینی ددووی نیوه راسته کانی سه دهی بیسته مه که هیشتا دهو روهری شار به باخی میوه ته نرابوو، چه وزه گه وره گه وره یی به که ی مابوو، قه لاله به رزی ویستابوو، عهلی به گی یه کشه وه له دار نه درابوو، چه سه ن زیره ک مابوو، موسولمان و جووله که ژیانی هاوبه شیان هه بوو و گۆرانینیژان دهیانچری:

تازهم زانیوه بۆکان بۆته شار
 تیدا هه لکه وتۆ دوو خه لفی چنار
 یه کیان زارایه وه ک ده نکى هه نار
 ئەوی دیش، سوعدا شوخ و مه زه دار

جیا له لایه نه ی ئە ده بییه که ی، په خشانه شیعی و هفا میژوویه کی کورتی ۵۰ ساله ی بۆکانه تا کوتایی یه کانی سه دهی بیسته م و سه رچاوه یه کی به نرخه بۆ گه لیک دابونه ریتی ئەو سه رده مه ی خه لکی شار.^۱

1. <http://bokan.de/laperekan/Edebiat/edibani%20bokani/wefa/Dasta%20Shier.pdf>.

دهنگی هەرمان

من ئەم کتیبە وەک نموونەیه‌ک دههینمه‌وه بۆ کارێک که نووسەرانی دواڕۆژی میژووی بۆکان ده‌بێ ره‌چاوی بکه‌ن: نووسینی ژایاننامه و به‌ره‌مه‌کانی نووسەر و وه‌رگێر و شاعیر و هونەر‌مەندانی بۆکانی؛ واته‌ ده‌بێ به‌شیکی به‌رچاوه‌ له‌ میژووی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی بۆکان ته‌رخان بکری بۆ ناساندنی ئەوه‌ که‌سانه‌ی وا خزمه‌تکاری کولتوور و زمانی نه‌ته‌وايه‌تی و له‌وه‌ زیاتر، ناسینه‌ری کولتووری جیهانی به‌ گه‌له‌که‌یان یا پێشکه‌شکه‌ری کولتووری کوردی به‌ مرۆفایه‌تی بوون.

بێ‌گومان وه‌رگێرێان به‌شیکی گرنگی ئەم کاره‌ پێکه‌ده‌یێتی به‌بێ په‌ره‌سه‌ندنی کاری وه‌رگێرێان له‌ زمانانی دیکه‌وه‌ بۆ سه‌ر زمانی کوردی و به‌پێچه‌وانه‌ش، کورد ده‌بێته‌ گه‌لیکی دا‌براو له‌ فه‌ره‌ه‌نگی جیهانی و له‌ ته‌نیا‌یی و دا‌براو‌ی‌دا ده‌خکێ.

کتیبی تازه‌ی وه‌رگێری زه‌حمه‌ت‌کێشێکی کورد، کاک محه‌ممهد په‌مه‌ زانی، هه‌نگاوێکه‌ له‌م بواره‌ گرنگه‌‌دا. په‌مه‌ زانی بێ‌هه‌ست‌وخوست و ئیدیدعا و له‌خۆبایی بوون، له‌میژسه‌له‌ خزمه‌تی زمانی کوردی ده‌کا. ئەوه‌ چیرۆکه‌نه‌ی وا له‌ زمانی ئینگلیزییه‌وه‌ وه‌ریان‌ده‌گێرێته‌وه‌ سه‌ر زمانی کوردی، یارمه‌تی هه‌موو لایه‌ک ده‌دا ئەده‌بی جیهانی بناسن و لاوه‌کانیش فێر ده‌کا چۆن بنووسن، چی بنووسن و بۆچی بنووسن.

«دهنگی هەرمان» کۆمه‌له‌ی ۱۷ چیرۆکی کورته‌که‌ زۆربه‌یان نووسه‌ر و چیرۆکنووسی ناسراوی ئینگلیزی‌زمان نووسبوویان. «جیمز جۆیس، ئێرنیست هیمینگوی و...»؛ هه‌ندیکیان هی نووسه‌رانی گه‌لانی دیکه‌ن و کاک محه‌ممهد له‌به‌ر ته‌رجه‌مه‌ی ئینگلیزیانه‌وه‌ وه‌رگێرێانه‌ سه‌ر کوردی: «ئالێک کامۆ، داستایۆفسکی، ماکسیم گورکی و...»؛ به‌شیکیان هی سه‌رده‌می تازه‌ترن و که‌متر ناسیاوی زه‌ینی خۆینه‌ری ئاساییین: «ئێود دی. هۆچ، فرانک ئۆکانیز، رابیرت ئیم. کووتس و...» که‌ به‌تایبه‌ت ئەم به‌شه‌ی دوا‌یی‌یان خاوه‌نی گرنگیه‌تی تایبه‌ته‌ و لاوه‌کانمان له‌گه‌ل ئەده‌بی نوێی جیهان ئاشنا

دەكا.

وەرگىر لە پىشەكەيەكى ۲۰ لاپەرىدا، پوختەى چىرۆكەكان و ژيانى نووسەرەكانيان بە خويئەر دەناسىنى و ئەو كارىكى بەكەلكە، بەتايبەت بۆ لاوكان و ئەو خويئەرەنەى وا شارەزايى كەمترىان لەسەر نووسەرى چىرۆكەكان ھەيە. قەلەمى رەمەزانى رەوان و زمانى پاراوە. مۆركى شىوھ نووسىنى موكرىيانى و تەنانەت بن لەھجەى مەھابادى بە نووسىنەكانىيەو ديارە، ئەوھش لە پووى ئەو پىشەكەيە بەنيوھرۆكەو دەرەكەوئى كە بۆ كىتەبەكەى نووسىوھ. تەنزىكى نەرم ھاوړئ لەگەل زمانىكى سىمبۆلىك رادەى پىشەكەيەكەيان گەياندۆتە شوينىك كە خويئەر ھەست دەكا ئەگەر نووسەرى دىرەكان بە كارى تەرجمەوھ خەرىكىش نەبووايە، خۆى دەيتوانى نووسەرىكى سەرکەوتووى شارەزاي بەرز و نزمى زمانى نەتەوايەتى بى.^۱

۱. مەممەد رەمەزانى، «دەنگى ھەرمان»، كۆمەلەى ۱۷ چىرۆكى ئەمريكايى و ئوروپايى، وەرگىران لە ئىنگلىزىيەوھ، ناشر: وەرگىر (۹)، چاپى سلىمانى، ۲۰۰۸، ۲۷۷ لاپەرە، كوردى.

BOKAN IN THE COURSE OF HISTORY

BY ANWAR SOLTANI

Vol. I

A collection of 481 essays detailing history, literature and life accounts of people of Bokan (Bukan), a Kurdish town in north-west Iran, from the earliest written record to present. The accounts of historic sites around the town give details of continuous story of three thousand years of civilizations in the region, including the time of Mannaeans, Medes, Urartians, Scythians, Parthians, Sassanids, Greeks, Romans and Arabs who governed the region at different points in time. Readers will embark on the journey through the historic sites of Zewiyeh, Izirito, Takht-e Soleiman (Shiz) and Faqreqa, the tomb of a Median king in neighbouring towns of Saqiz and Mehabad, while meeting past and present religions such as Mithraism, Zoroastrian and Islam.

Bokan is also a land of great Kurdish poets and authors; important contributions to Kurdish literature are documented in the book through the life and fortunes of H. Qizilji, A. Haqiqi, K. I. Awat, S. Ilkhanizadeh, E. Afkhami, O.S. Wefa and many others.

Two further sections of the book will account for development of economy in Bokan during the time, along with the exciting political memoirs of the author in both prisons of the previous and current Iranian regimes.

Readers can also find detailed history of the region through the time, from Assyrian invasions (first millennium BC) to the first and second world wars, Republic of Kurdistan (1946), Peasants Uprising (1952-3) and Kurds defending harsh aggression of the Islamic republic of Iran in 1979.